แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

สารบัญ

	หน้า
๒. ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	๒
๓. สาระสำคัญแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๖
๓.๑ ข้อมูลเพื่อการพัฒนา	๖
๓.๑.๑ ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ	๖
๓.๑.๒ ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ	๒๗
๑) ด้านเศรษฐกิจ	๒๗
๒) ด้านสังคมและความมั่นคง	๖๐
๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๙๖
๓.๑.๓ ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่	๑๑๑
๓.๑.๔ ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหากลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา	๑๑๓
๓.๒ ประเด็นการพัฒนา	๑๑๙
๓.๒.๑ บทวิเคราะห์	๑๑๙
๓.๒.๒ เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๑๓๖
๓.๒.๓ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๑๓๖
๓.๒.๔ ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	
๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ด้านการท่องเที่ยวสร้างสรรค์	๑๓๖
๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ด้านเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง	๑๓๗
๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ด้านการค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า	๑๓๗
๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน	๑๓๘
แผนงาน โครงการสำคัญ และกิจกรรม (แบบฟอร์มสรุปแผนงาน/โครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (แบบ กจ.๑) และแบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) (แบบ กจ.๑-๑))	๑๔๐
ภาคผนวก ก	
ภาคผนวก ข	

****

บทสรุปผู้บริหาร

มติคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘ มีมติเห็นชอบหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ฉบับปรับปรุง และกรอบระยะเวลาในการจัดทำแผนและงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อเป็นแผนชี้นำการพัฒนาในภาพรวมของพื้นที่ และให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องเชื่อมโยงกันในทุกพื้นที่ รวมไปถึงเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนได้อย่างทั่วถึง

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย - น่าน - พะเยา - แพร่) ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนา เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในพื้นที่ภายใต้สภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงทั้งภายใน และภายนอกประเทศที่มีความแปรผันสูง อาทิเช่น การระบาดของโรคอุบัติใหม่ สภาวการณ์ด้านเศรษฐกิจที่ผกผัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สภาวการณ์ด้านสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นต้น โดยมุ่งเน้นการพัฒนาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ อยู่บนพื้นฐานการได้รับประโยชน์ร่วมกันของจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด และดำเนินการภายใต้แนวความคิดการพัฒนาภาคเหนือที่มุ่งไปสู่การเป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ” ที่พัฒนาสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์โดดเด่นในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาภาคเหนือภายใต้ศักยภาพของพื้นที่ นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ที่ว่า **“ท่องเที่ยวบนพื้นฐานวัฒนธรรมร่วมสมัย ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตร สิ่งแวดล้อมยั่งยืนสู่เศรษฐกิจมั่นคง”** เพื่อให้มีเศรษฐกิจที่ดี ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เลี้ยงตนเองได้อย่างทั่วถึง และมีสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยการขับเคลื่อนการกำหนดเป้าหมาย และแนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ดังกล่าว มาจากกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในภาคีเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม สถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขับเคลื่อนในเชิงเครือข่ายร่วมบูรณาการเพื่อให้เป้าหมายการพัฒนาสัมฤทธิ์ผล

ดังนั้น กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๗๐ ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อพื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดทั้งส่วนราชการ ประชาชน และองค์กรภาคเอกชน ในการพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืนต่อไป

๒. ความสอดล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

แผนระดับ ๑	**ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน** • **เป้าหมาย** ๑. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ๒. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น • **ประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน** - **ประเด็นย่อย** (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่	**ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม** • **เป้าหมาย** ๑. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล ๒. ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ ๓. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ ๔. ยกระดับกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล • **ประเด็น** ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม - **ประเด็นย่อย** (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ (๓) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง (๔) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๕) ยกระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

แผนระดับ ๒ (ให้กรอกเฉพาะแผนที่สอดคล้องแต่อย่างน้อยต้องระบุความสอดคล้องกับแผนแม่บท ฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)	**<u>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</u>** **<u>ประเด็น การท่องเที่ยว</u>** • **เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ** (๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น (๒) รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น (๓) ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยดีขึ้น • **แผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม** - **เป้าหมายแผนย่อย** (๑) รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น (๒) เมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น (๓) สินค้าท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมได้รับการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้น • **แผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย** - **เป้าหมายแผนย่อย** (๑) รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย เพิ่มขึ้น (๒) อันดับด้านรายได้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย (๓) สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและบริการทางการแพทย์ได้รับมาตรฐานเพิ่มขึ้น	**<u>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓</u>** • **ยุทธศาสตร์** การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน • **เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์** (๑) เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน (๒) การสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจรายสาขา • **แนวทางการพัฒนา** (๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม (๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ • **ยุทธศาสตร์** การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน • **เป้าหมายระดับยุทธศาสตร์** (๑) รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ (๒) สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ (๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง	**<u>นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ</u>** • นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๑ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม • แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่ ๑๙ การรักษาความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

	• **แผนย่อยการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค** - **เป้าหมายแผนย่อย** ประเทศไทยเป็นจุดเชื่อมต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน **<u>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</u>** **<u>ประเด็น การเกษตร</u>** • **เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ** (๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น • **แผนย่อยเกษตรปลอดภัย** • **เป้าหมายแผนย่อย** (๑) สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น (๒) ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น • **แผนย่อยเกษตรชีวภาพ** - **เป้าหมายแผนย่อย** (๑) สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น (๒) วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบลเพิ่มขึ้น • **แผนย่อยเกษตรแปรรูป** - **เป้าหมายแผนย่อย** สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น • **แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ** - **เป้าหมายแผนย่อย** (๑) สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น (๒) ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น **<u>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</u>** **<u>ประเด็น การเติบโตอย่างยั่งยืน</u>** • **เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ** สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน • **แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว** - **เป้าหมายแผนย่อย** พื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น • **แผนย่อยการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล** - **เป้าหมายแผนย่อย** (๑) คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ระดับมาตรฐานของประเทศไทย • **แผนย่อยการยกระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ** - **เป้าหมายแผนย่อย** คนไทยมีคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี	• **แนวทางการพัฒนา** (๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม (๒) แก้ไขวิกฤตสิ่งแวดล้อม (๓) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๔) บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ (๕) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ	

	<u>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</u> **<u>ประเด็น โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล</u>** • **เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ** ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น • **แผนย่อยโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์** - **เป้าหมายแผนย่อย** (๑) ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง (๒) ประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น (๓) การเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองเพิ่มขึ้น **<u>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</u>** **<u>ประเด็น ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่</u>** • **เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ** ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น • **แผนย่อยการสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ** - **เป้าหมายแผนย่อย** (๑) การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น (๒) ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น • **แผนย่อยการสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด** - **เป้าหมายแผนย่อย** (๑) มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศเพิ่มขึ้น (๒) ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น (๓) การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น • **แผนย่อยการสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่** - **เป้าหมายแผนย่อย** อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น **<u>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</u>** **<u>ประเด็น การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี</u>** • **เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ** คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้นและมีความเป็นอยู่ดีเพิ่มขึ้น • **แผนย่อยการใช้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี** - **เป้าหมายแผนย่อย** จำนวนชุมชนสุขภาพดีเพิ่มขึ้น		

แผนระดับ ๓ (ให้กรอกเฉพาะแผนที่สอดคล้องแต่อย่างน้อยต้องระบุความสอดคล้องกับแผนพัฒนาภาค)	**เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ** **แนวทางการพัฒนาที่ ๑** ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC – Creative LANNA) ในจังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาคและฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ **แนวทางการพัฒนาที่ ๒** ยกระดับการท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาคให้มีคุณภาพ สนับสนุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และกระจายประโยชน์สู่ชุมชน **แนวทางการพัฒนาที่ ๓** พัฒนาการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง **แนวทางการพัฒนาที่ ๔** เสริมศักยภาพของเมือง พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และระบบโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์สำคัญของภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ และเอื้อต่อการอยู่อาศัย **แนวทางการพัฒนาที่ ๕** พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาผู้สูงอายุสู่การเป็นผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ (Active Aging) และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ **แนวทางการพัฒนาที่ ๖** บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน		
วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด	๑. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว ๒. ยกระดับเกษตรปลอดภัยสู่เกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร ๓. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของบุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินงานภาคการค้า การลงทุน ๔. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งป้องกันสาธารณภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒			
สาระสำคัญแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	**เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด** “ท่องเที่ยวบนพื้นฐานวัฒนธรรมร่วมสมัย ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตร สิ่งแวดล้อมยั่งยืน สู่เศรษฐกิจมั่นคง”		**ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด (ให้ระบุทั้งตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย)** ๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น ๒. พื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ไม่ลดลงจากปีที่ผ่านมา	
ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด	**ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การท่องเที่ยวสร้างสรรค์**	**ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง**	**ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า**	**ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน**
แผนงาน	๑. แผนงาน เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน	๑. แผนงาน ส่งเสริมเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าสูง	๑. แผนงาน พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูงหรือสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการค้า การลงทุน	๑. แผนงาน ฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. แผนงาน เพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน
โครงการสำคัญ	๑. โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ๒ โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากลกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๓. โครงการส่งเสริมช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๑. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๑. โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าชายแดนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒. โครงการเพิ่มขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากในการแข่งขันด้านการค้ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๓. โครงการเตรียมความพร้อมรองรับระบบโลจิสติกส์ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๑. โครงการฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๓. สาระสำคัญแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๗๐

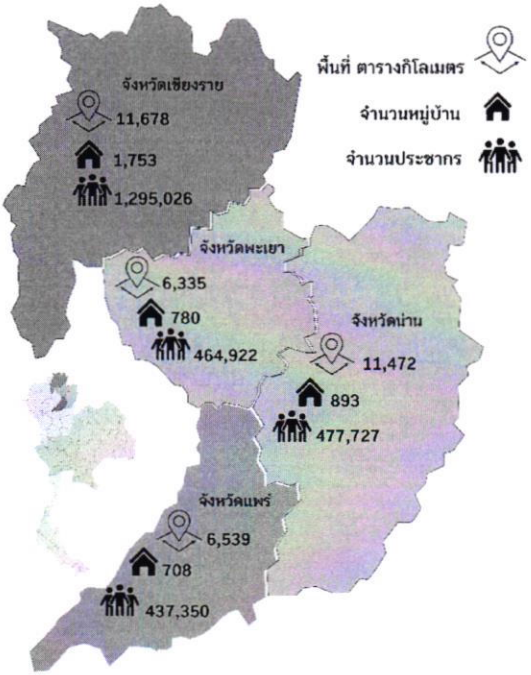
๓.๑ ข้อมูลเพื่อการพัฒนา

๓.๑.๑ ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ

๑) ที่ตั้งและอาณาเขต

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน อยู่ทางตอนบนของประเทศ ระยะทางจากกรุงเทพมหานคร ๗๘๕ กิโลเมตร มีชายแดนด้านเหนือติดกับประเทศเมียนมาร์ ระยะทาง ๑๓๐ กิโลเมตร ลักษณะเป็นแนวภูเขา ๑๐๐ กิโลเมตร และเป็นแนวแม่น้ำ ๓๐ กิโลเมตร คือ ส่วนที่เป็นแม่น้ำกกและแม่น้ำรวก มีชายแดนด้านตะวันออกติดกับ สปป.ลาว ระยะทาง ๔๓๗ กิโลเมตร (เป็นแนวภูเขายาว ๒๑๙ กิโลเมตร และแนวแม่น้ำโขงยาว ๒๑๙ กิโลเมตร) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ด้านตะวันตกติดกับจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ระยะทาง ๑๘๑.๑ กิโลเมตร ที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำปาง ๒๒๕ กิโลเมตร และด้านใต้ติดกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ที่จังหวัดอุตรดิตถ์ ระยะทาง ๓๑๓.๓๓๙ กิโลเมตร กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่รวม ๓๖,๐๒๔ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๗.๐๒ ของพื้นที่ของประเทศไทย ซึ่งมีพื้นที่ทั้งหมด ๕๑๓,๑๑๕ ตารางกิโลเมตร โดยจังหวัดเชียงรายมีพื้นที่มากที่สุด ๑๑,๖๗๘ ตารางกิโลเมตร

ภาพที่ ๑ แผนที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ตารางที่ ๑ พื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)
เชียงราย	๑๑,๖๗๘
พะเยา	๖,๓๓๕
แพร่	๖,๕๓๙
น่าน	๑๑,๔๗๒
รวม	**๓๖,๐๒๔**

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

๒) ลักษณะภูมิประเทศ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้และภูเขามีความสูงจากน้ำทะเลสูงสุดที่ดอยภูคา ๑,๙๘๐ เมตร และความสูงเฉลี่ยคือ ๗๖.๑๖ เมตร ของดอยสูงที่สุดในประเทศไทย มีแม่น้ำสำคัญได้แก่ แม่น้ำโขงไหลมาจากประเทศจีนและผ่านกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ แม่น้ำยมมีต้นกำเนิดที่จังหวัดพะเยา แม่น้ำน่านมีต้นกำเนิดที่จังหวัดน่าน แม่น้ำกกมีต้นกำเนิดจังหวัดเชียงตุง ในรัฐฉาน ประเทศเมียนมาร์ แม่น้ำอิงต้นกำเนิดที่จังหวัดพะเยา เป็นสาขาหนึ่งของแม่น้ำโขง โดยไหลลงแม่น้ำโขงที่ บ้านปากอิง หมู่ ๑๖ ตำบลศรีดอนชัย อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย เป็นต้น

๓) การปกครอง

การแบ่งเขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย ๕๐ อำเภอ ๓๖๙ ตำบล ๔,๑๓๔ หมู่บ้าน

ตารางที่ ๒ เขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	เขตการปกครอง		
	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน
เชียงราย	๑๘	๑๒๔	๑,๗๕๓
พะเยา	๙	๖๘	๗๘๐
แพร่	๘	๗๘	๗๐๘
น่าน	๑๕	๙๙	๘๙๓
รวม	**๕๐**	**๓๖๙**	**๔,๑๓๔**

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

๔) การปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๔ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๔ แห่ง เทศบาลตำบล ๑๒๖ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๒๖๕ แห่ง รวมทั้งสิ้น ๔๐๐ แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๓)

ตารางที่ ๓ เขตการปกครองส่วนท้องถิ่น

จังหวัด	อบจ.	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	รวม
เชียงราย	๑	๑	-	๗๐	๗๒	**๑๔๔**
พะเยา	๑	-	๒	๓๓	๓๖	**๗๒**
แพร่	๑	-	๑	๒๕	๕๗	**๘๔**
น่าน	๑	-	๑	๑๘	๘๐	**๑๐๐**
รวม	**๔**	**๑**	**๔**	**๑๔๖**	**๒๔๕**	**๔๐๐**

ที่มา : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

๕) ประชากร

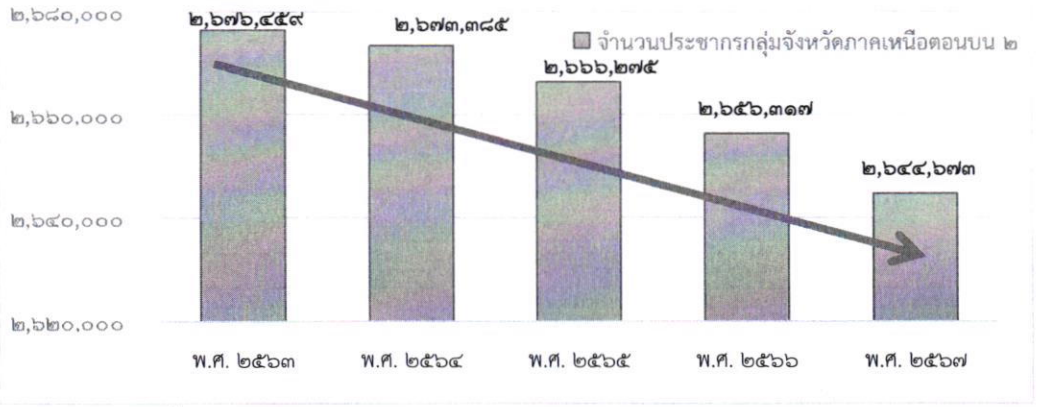
จำนวนประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีแนวโน้มลดลง โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีจำนวนประชากร ทั้งสิ้น ๒,๖๔๔,๖๗๓ คน แบ่งเป็น ชาย ๑,๒๘๖,๒๑๔ คน หญิง ๑,๓๕๘,๔๕๙ คน ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๔ ทั้งนี้หากพิจารณาพบว่า จำนวนประชากรในของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เริ่มลดลง สอดคล้องกับบริบทของประเทศที่เข้าสู่สังคมสูงวัย

ตารางที่ ๔ จำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

จังหวัด			เชียงราย	พะเยา	แพร่	น่าน	รวมทั้งสิ้น
ปี ๒๕๖๓	ไทย	ชาย	๕๗๑,๒๗๗	๒๒๖,๕๑๙	๒๑๐,๖๒๔	๒๓๗,๙๕๙	๑,๒๔๖,๓๗๙
		หญิง	๕๙๗,๔๒๕	๒๓๘,๔๐๓	๒๒๖,๑๐๗	๒๓๖,๙๙๓	๑,๒๙๘,๙๒๘
		รวม	๑,๑๖๘,๗๐๒	๔๖๔,๙๒๒	๔๓๖,๗๓๑	๔๗๔,๙๕๒	๒,๕๔๕,๓๐๗
	ไม่ใช่ไทย	ชาย	๕๘,๖๘๓	๑,๑๖๗	๓๔๙	๗๗๙	๖๐,๙๗๘
		หญิง	๖๗,๖๔๑	๑,๒๖๗	๒๗๐	๙๙๖	๗๐,๑๗๔
		รวม	๑๒๖,๓๒๔	๒,๔๓๔	๖๑๙	๑,๗๗๕	๑๓๑,๑๕๒
	รวม	ชาย	๖๒๙,๙๖๐	๒๒๗,๖๘๖	๒๑๐,๙๗๓	๒๓๘,๗๓๘	๑,๓๐๗,๓๕๗
		หญิง	๖๖๕,๐๖๖	๒๓๙,๖๗๐	๒๒๖,๓๗๗	๒๓๗,๙๘๙	๑,๓๖๙,๑๐๒
		รวม	๑,๒๙๕,๐๒๖	๔๖๗,๓๕๖	๔๓๗,๓๕๐	๔๗๖,๗๒๗	๒,๖๗๖,๔๕๙
ปี ๒๕๖๔	ไทย	ชาย	๕๗๐,๔๕๖	๒๒๔,๗๘๙	๒๐๙,๐๔๗	๒๓๗,๑๖๘	๑,๒๔๑,๔๖๐
		หญิง	๕๙๗,๙๒๗	๒๓๗,๒๙๒	๒๒๔,๘๙๗	๒๓๖,๙๑๓	๑,๒๙๗,๐๒๙
		รวม	๑,๑๖๘,๓๘๓	๔๖๒,๐๘๑	๔๓๓,๙๔๔	๔๗๔,๐๘๑	๒,๕๓๘,๔๘๙
	ไม่ใช่ไทย	ชาย	๖๐,๔๑๒	๑,๑๕๔	๓๕๖	๗๙๑	๖๒,๗๑๓
		หญิง	๖๙,๖๓๐	๑,๒๗๐	๒๘๐	๑,๐๐๓	๗๒,๑๘๓
		รวม	๑๓๐,๐๔๒	๒,๔๒๔	๖๓๖	๑,๗๙๔	๑๓๔,๘๙๖
	รวม	ชาย	๖๓๐,๘๖๘	๒๒๕,๙๔๓	๒๐๙,๔๐๓	๒๓๗,๙๕๙	๑,๓๐๔,๑๗๓
		หญิง	๖๖๗,๕๕๗	๒๓๘,๕๖๒	๒๒๕,๑๗๗	๒๓๗,๙๑๖	๑,๓๖๙,๒๑๒
		รวม	๑,๒๙๘,๔๒๕	๔๖๔,๕๐๕	๔๓๔,๕๘๐	๔๗๕,๘๗๕	๒,๖๗๓,๓๘๕
ปี ๒๕๖๕	ไทย	ชาย	๕๖๙,๐๘๗	๒๒๒,๘๘๖	๒๐๖,๘๐๔	๒๓๖,๑๕๒	๑,๒๓๔,๙๒๙
		หญิง	๕๙๘,๐๓๔	๒๓๖,๐๗๓	๒๒๓,๒๐๕	๒๓๖,๕๙๕	๑,๒๙๓,๙๐๗
		รวม	๑,๑๖๗,๑๒๑	๔๕๘,๙๕๙	๔๓๐,๐๐๙	๔๗๒,๗๔๗	๒,๕๒๘,๘๓๖
	ไม่ใช่ไทย	ชาย	๖๑,๕๓๒	๑,๑๗๗	๓๗๐	๗๘๙	๖๓,๘๖๘
		หญิง	๗๐,๙๘๓	๑,๒๙๕	๒๙๐	๑,๐๐๓	๗๓,๕๗๑
		รวม	๑๓๒,๕๑๕	๒,๔๗๒	๖๖๐	๑,๗๙๒	๑๓๗,๔๓๙
	รวม	ชาย	๖๓๐,๖๑๙	๒๒๔,๐๖๓	๒๐๗,๑๗๔	๒๓๖,๙๔๑	๑,๒๙๘,๗๙๗
		หญิง	๖๖๙,๐๑๗	๒๓๗,๓๖๘	๒๒๓,๔๙๕	๒๓๗,๕๙๘	๑,๓๖๗,๔๗๘
		รวม	๑,๒๙๙,๖๓๖	๔๖๑,๔๓๑	๔๓๐,๖๖๙	๔๗๔,๕๓๙	๒,๖๖๖,๒๗๕
ปี ๒๕๖๖	ไทย	ชาย	๕๖๗,๖๐๘	๒๒๑,๑๗๗	๒๐๔,๓๙๙	๒๓๕,๒๑๐	๑,๒๒๘,๓๙๔
		หญิง	๕๙๗,๓๒๙	๒๓๔,๕๒๔	๒๒๑,๒๔๙	๒๓๕,๗๑๐	๑,๒๘๘,๘๑๒
		รวม	๑,๑๖๔,๙๓๗	๔๕๕,๗๐๑	๔๒๕,๖๔๘	๔๗๐,๙๒๐	๒,๕๑๗,๒๐๖
	ไม่ใช่ไทย	ชาย	๖๒,๓๐๙	๑,๒๓๔	๓๘๘	๗๙๘	๖๔,๗๒๙
		หญิง	๗๑,๗๓๑	๑,๓๕๕	๒๙๕	๑,๐๐๔	๗๔,๓๘๕
		รวม	๑๓๔,๐๔๐	๒,๕๘๖	๖๘๓	๑,๘๐๒	๑๓๙,๑๑๑
	รวม	ชาย	๖๒๙,๙๑๗	๒๒๒,๔๐๘	๒๐๔,๗๘๗	๒๓๖,๐๐๘	๑,๒๙๓,๑๒๐
		หญิง	๖๖๙,๐๖๐	๒๓๕,๘๗๙	๒๒๑,๕๔๔	๒๓๖,๗๑๔	๑,๓๖๓,๑๙๗
		รวม	๑,๒๙๘,๙๗๗	๔๕๘,๒๘๗	๔๒๖,๓๓๑	๔๗๒,๗๒๒	๒,๖๕๖,๓๑๗
ปี ๒๕๖๗	ไทย	ชาย	๕๖๕,๖๒๑	๒๑๙,๐๘๒	๒๐๑,๙๗๔	๒๓๓,๘๓๘	๑,๒๒๐,๕๑๕
		หญิง	๕๙๖,๓๘๓	๒๓๒,๙๗๒	๒๑๙,๐๖๔	๒๓๔,๘๓๒	๑,๒๘๓,๒๕๑
		รวม	๑,๑๖๒,๐๐๔	๔๕๒,๐๕๔	๔๒๑,๐๓๘	๔๖๘,๖๗๐	๒,๕๐๓,๗๖๖
	ไม่ใช่ไทย	ชาย	๖๓,๑๙๐	๑,๒๙๖	๔๐๔	๘๐๙	๖๕,๖๙๙
		หญิง	๗๒,๔๖๓	๑,๔๑๔	๓๐๓	๑,๐๒๘	๗๕,๒๐๘
		รวม	๑๓๕,๖๕๓	๒,๗๑๐	๗๐๗	๑,๘๓๗	๑๔๐,๙๐๗
	รวม	ชาย	๖๒๘,๘๑๑	๒๒๐,๓๗๘	๒๐๒,๓๗๘	๒๓๔,๖๔๗	๑,๒๘๖,๒๑๔
		หญิง	๖๖๘,๘๔๖	๒๓๔,๓๘๖	๒๑๙,๓๖๗	๒๓๕,๘๖๐	๑,๓๕๘,๔๕๙
		รวม	๑,๒๙๗,๖๕๗	๔๕๔,๗๖๔	๔๒๑,๗๔๕	๔๗๐,๕๐๗	๒,๖๔๔,๖๗๓

ที่มา : ระบบสถิติทางการทะเบียน ของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ๒๕๖๗

ภาพที่ ๒ จำนวนประชากรของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒

ที่มา : ระบบสถิติทางการทะเบียน ของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ๒๕๖๗

๖) ข้อมูลด้านการใช้ไฟฟ้า

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีผู้ใช้ไฟฟ้า จำนวน ๑,๐๐๙,๖๑๔ ราย เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๑.๖๒ และกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ จำนวน ๒,๖๙๔,๖๒๐,๕๑๘ กิโลวัตต์ – ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๒๔.๒๖

ตารางที่ ๕ จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

จังหวัด	รายการ	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
เชียงราย	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๔๓๘,๘๓๕	๔๔๙,๑๓๓	๔๖๐,๕๗๗	๔๗๐,๐๗๒	๔๗๗,๙๒๗
	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์ - ชั่วโมง)	๑,๒๗๖,๙๘๐,๐๔๙	๑,๓๘๗,๓๕๓,๗๗๙	๑,๓๗๔,๙๓๙,๘๕๖	๑,๓๙๘,๙๘๗,๙๔๗	๑,๔๘๐,๔๖๓,๑๘๙
พะเยา	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๑๗๐,๑๗๖	๑๗๒,๐๘๕	๑๗๕,๖๒๖	๑๗๙,๓๑๓	๑๘๒,๒๗๗
	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์ - ชั่วโมง)	๓๖๗,๒๕๒,๔๔๐	๓๙๑,๙๐๕,๑๘๗	๓๙๕,๗๘๘,๘๒๑	๔๐๖,๕๕๘,๘๐๕	๔๑๑,๔๑๑,๒๖๗
แพร่	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๑๖๓,๗๔๗	๑๖๕,๘๑๓	๑๖๘,๓๑๐	๑๗๐,๗๒๗	๑๗๒,๘๒๙
	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์ - ชั่วโมง)	๔๐๓,๒๔๙,๘๕๘	๔๑๙,๑๖๔,๕๒๑	๔๓๔,๐๓๕,๙๙๑	๔๔๐,๕๒๗,๘๑๕	๔๓๗,๖๖๘,๒๖๑
น่าน	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๑๖๓,๒๕๑	๑๖๖,๕๑๗	๑๖๙,๗๑๕	๑๗๓,๔๖๔	๑๗๖,๕๘๑
	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์ - ชั่วโมง)	๓๑๒,๖๗๔,๔๖๖	๓๓๑,๖๔๘,๐๓๒	๓๔๕,๖๖๕,๕๑๕	๓๕๗,๑๑๔,๐๖๔	๓๖๕,๐๗๗,๘๐๑
กลุ่มจังหวัด ฯ	**จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)**	**๙๓๖,๐๐๙**	**๙๕๓,๕๔๘**	**๙๗๔,๒๒๘**	**๙๙๓,๕๗๖**	**๑,๐๐๙,๖๑๔**
	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์ - ชั่วโมง)	**๒,๓๖๐,๑๕๖,๘๑๓**	**๒,๕๓๐,๐๗๑,๕๑๙**	**๒,๕๕๐,๔๓๐,๑๘๓**	**๒,๖๐๓,๑๘๘,๖๓๑**	**๒,๖๙๔,๖๒๐,๕๑๘**

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

๗) ข้อมูลด้านการใช้น้ำประปา

ในเดือนธันวาคม ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีผู้ใช้น้ำ จำนวน ๑๗๐,๖๒๔ คน กำลังผลิตที่ใช้งาน จำนวน ๑๙.,๔๘๘ ลบ.ม./วัน ปริมาณน้ำผลิต จำนวน ๔,๘๐๓,๗๗๐ ลบ.ม. ปริมาณน้ำผลิตจ่าย จำนวน ๔,๕๔๗,๐๖๔ ลบ.ม. และปริมาณน้ำจำหน่าย จำนวน ๒,๙๑๒,๕๙๔ ลบ.ม.

ตารางที่ ๖ จำนวนผู้ใช้น้ำ และกำลังผลิตที่ใช้งานของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

จังหวัด	จำนวนผู้ใช้น้ำ (คน)	กำลังผลิตที่ใช้งาน (ลบ.ม./วัน)	ปริมาณน้ำผลิต (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลบ.ม.)
เชียงราย	๘๔,๑๘๑	๑๐๖,๘๐๐	๒,๕๕๕,๕๑๐	๒,๓๗๓,๔๖๕	๑,๔๗๖,๗๘๗
พะเยา	๓๖,๘๓๐	๓๘,๖๔๐	๙๐๘,๓๐๗	๘๘๓,๔๖๒	๕๙๔,๐๓๑
แพร่	๒๕,๓๐๔	๒๓,๗๖๐	๖๒๒,๑๔๙	๕๙๖,๔๖๔	๓๙๑,๘๖๐
น่าน	๒๔,๓๐๙	๒๔,๒๘๘	๗๑๗,๘๐๔	๖๙๓,๖๗๓	๔๔,๙๙๑๖
กลุ่มจังหวัด ฯ	**๑๗๐,๖๒๔**	**๑๙๓,๔๘๘**	**๔,๘๐๓,๗๗๐**	**๔,๕๔๗,๐๖๔**	**๒,๙๑๒,๕๙๔**

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค

๘) โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ

ถนน เส้นทางที่สำคัญประกอบด้วย

๑. ทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข ๑ พหลโยธิน (ช่วงพะเยา - แม่สาย)

หมายเลข ๑๑ (ช่วงอำเภอเด่นชัย)

หมายเลข ๑๐๑ (ช่วงอำเภอเด่นชัย - น่าน)

หมายเลข ๑๐๓ เส้นทางร้องกวาง - งาว

๒. ทางหลวงอาเซียน (AH)

หมายเลข AH ๒ เริ่มต้นเข้าสู่ประเทศไทยที่อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

หมายเลข AH ๓ เริ่มต้นเข้าสู่ประเทศไทยที่อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย

หมายเลข AH ๑๓ เริ่มต้นเข้าสู่ประเทศไทยที่ด่านห้วยโก๋น อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน

๓. โครงข่ายคมนาคมตามกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) กลุ่มจังหวัดฯ อยู่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ (North-South Economic Corridor: NSEC) และเส้นทาง R๓A และ R๓B เชื่อมโยงกับมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน (ตอนใต้)

๔. R๓A เส้นทางหมายเลข ๓A (R๓A) เป็นเส้นทางสายไหมเชื่อมโยงระหว่าง จีน - ลาว - ไทย โดยเริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๘ ภายใต้โครงการ “สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ”และเปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อปลายเดือนมีนาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นมา “เส้นทาง R๓A หรือ คุนมั่น กงลู่” คือเส้นทางเชื่อมกรุงเทพฯ สู่คุนหมิง ซึ่งมีต้นทางเริ่มจากเชียงของ ประเทศไทย - บ่อแก้ว - หลวงน้ำทา - บ่อเต็น ของประเทศลาว - บ่อหาน – เชียงรุ่งหรือจิ่งหง ในแคว้นสิบสองปันนา นครคุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน โดยมีระยะทางจากกรุงเทพฯ ถึงคุนหมิงรวมกว่า ๑,๘๐๐ กิโลเมตร นอกจากนี้ ไทยและจีนร่วมมือกันก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ ๔ เชียงของ - ห้วยทราย

๕. R๓B เส้นทาง R๓B คุนหมิง - ต้าลั่ว (จีน) - ท่าขี้เหล็ก (พม่า) - แม่สาย - กรุงเทพฯ (ไทย) ซึ่งบรรจบกับเส้นทาง R๓A ที่เมืองเชียงรุ้งของจีน เป็นอีกเส้นทางหนึ่งที่สำคัญภายใต้กรอบ NSEC แต่ปัจจุบันยังไม่สามารถเปิดใช้ได้ตลอดเส้นทาง เนื่องจากสถานการณ์ทางการเมืองของพม่าอีกทั้งเส้นทางนี้ต้องผ่านภูเขาสูง ต้นทุนการขนส่งจึงสูงกว่าและสะดวกน้อยกว่าเส้นทาง R๓A โอกาสของผู้ประกอบการโลจิสติกส์จึงอยู่ที่การขนส่งสินค้าโดยเฉพาะสินค้าอุปโภคบริโภคเพื่อไปกระจายในประเทศพม่ามากกว่าการใช้เส้นทางเพื่อขนส่งสินค้าจากประเทศไทยไปยังประเทศจีน

๙) สะพานข้ามแม่น้ำเชื่อมระหว่างประเทศ ที่สำคัญประกอบด้วย

๑. สะพานมิตรภาพข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ ๔ (เชียงของ - ห้วยทราย) เป็นสะพานข้ามแม่น้ำโขง เชื่อมต่อระหว่างประเทศไทยที่ บ้านดอนมหาวัน อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงรายกับ ส.ป.ป.ลาว ที่บ้านดอนเมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว ระยะทาง ๒.๔๘ กิโลเมตร รูปแบบของสะพานเป็นคอนกรีตรูปกล่อง (Segmental Concrete Box Girder) มีเสา ๔ เสา กว้าง ๑๔.๗๐ เมตร เป็นสะพานขนาด ๒ เลน แต่ละเลนกว้าง ๓.๕๐ เมตร นอกจากสะพานแล้วยังมีโครงการก่อสร้างถนนไปอีกประมาณ ๖ กิโลเมตรเข้าในเขตเมืองห้วยทราย ซึ่งเป็นถนนลาดยางขนาดสองเลน รวมทั้งมีการก่อสร้างด่านตรวจคนเข้าเมืองด้วยสถาปัตยกรรมแบบล้านช้าง เป็นการเชื่อมต่อกับเส้นทาง R๓A ระหว่างจีน - ลาว - ไทย

๒. สะพานมิตรภาพข้ามแม่น้ำสาย แห่งที่ ๑ และ ๒ เชื่อมอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย กับจังหวัดท่าขี้เหล็ก ประเทศเมียนมาร์

๑๐) รถไฟ สถานีรถไฟที่สำคัญ ได้แก่ สถานีรถไฟเด่นชัย จังหวัดแพร่ เป็นเส้นทางรถไฟทางเดี่ยว ขนาด ๑.๐๐ เมตร ห่างจากกรุงเทพมหานครระยะทาง ๕๓๓.๙๔ กิโลเมตร และจังหวัดเชียงใหม่ระยะทาง ๒๑๗ กิโลเมตร

ภาพที่ ๓ โครงการรถไฟทางคู่เด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ

นอกจากนี้ มีโครงการรถไฟทางคู่เด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการของการรถไฟแห่งประเทศไทย และเป็น ๑ ใน ๒ ส่วนต่อขยายของทางรถไฟสายเหนือ มีวัตถุประสงค์รองรับการเดินทางและขนส่งสินค้าภาคเหนือ รวมถึง รองรับศูนย์เปลี่ยนถ่ายสินค้าเชียงของที่กำลังก่อสร้างจะเชื่อมการค้าระเบียงเศรษฐกิจแนวเหนือ - ใต้จากไทยไปลาว จีน เวียดนาม และเขตเศรษฐกิจตามนโยบายของรัฐบาล ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติโครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่สายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ รวมระยะทาง ๓๒๓ กม.วงเงินรวม ๘๕,๓๔๕ ล้านบาท ระยะเวลาดำเนินการ ๗ ปี โดยกระทรวงคมนาคมเร่งรัดให้การรถไฟแห่งประเทศไทยเริ่มเวนคืนที่ดินและเปิดการประมูลภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และมีกำหนดการก่อสร้าง ๕ ปี เปิดบริการในปี พ.ศ. ๒๕๗๑

๑๑) ท่าอากาศยาน

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีท่าอากาศยานที่อยู่ในการดูแลของบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน ๑ แห่ง คือ ท่าอากาศยานนานาชาติแม่ฟ้าหลวงเชียงราย มีสายการบิน เช่น การบินไทย , Air Asia, Nok Air, Lion Air และมีท่าอากาศยานที่อยู่ในการดูแลของกรมการบินพลเรือน จำนวน ๒ แห่ง คือ ท่าอากาศยานแพร่ ท่าอากาศยานน่าน

๑๒) ท่าเรือ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีท่าเรือ ๓ แห่ง ประกอบด้วยท่าเรือพาณิชย์เชียงแสน แห่งที่ ๑ และ ๒ และท่าเรือเชียงของ ซึ่งทั้ง ๓ แห่ง อยู่ในการดูแลของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

๑๓) แหล่งท่องเที่ยวและเทศกาลประเพณีที่สำคัญ

ตารางที่ ๗ ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	การท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชนและวัฒนธรรม	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	การท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวิถีพุทธ	การท่องเที่ยวด้านกีฬาและนันทนาการ
เชียงราย	๑. ชุมชนตำบลบ้านแซว ต้นแบบอีสานล้านนา ๒. แหล่งเรียนรู้การจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน เทศบาลตำบลครึ่ง ๓. ศูนย์เรียนรู้พัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง ต้นแบบ ในระดับประเทศบ้านโป่งศรีนคร ๔. หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงบ้านท่าขันทอง ๕. หมู่บ้านเที่ยวชุมชนยลวิถี “ชุมชนคุณธรรมวัดท่าข้ามศรีดอนชัย” อำเภอเชียงของ ๖. หมู่บ้านเที่ยวชุมชนยลวิถี “ชุมชนคุณธรรมบ้านเมืองรวง” อำเภอเมืองเชียงราย ๗. หมู่บ้านเที่ยวชุมชนยลวิถี “ชุมชนคุณธรรมสันทางหลวง” อำเภอแม่จัน	๑. อนุสาวรีย์พ่อขุนเม็งรายมหาราช ๒. พระตำหนักดอยตุง ๓. ทะเลสาบเชียงแสน หรือหนองบงคาย ๔. สบรวก หรือ ดินแดนแห่งสามเหลี่ยมทองคำ ๕. สามเหลี่ยมทองคำ ๖. ท่าเรือบั๊ค ๗. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเชียงแสน	๑. ไร่แม่ฟ้าหลวง ๒. น้ำพุร้อนโป่งพระบาท ๓. น้ำพุร้อนป่าตึงหรือน้ำพุร้อนห้วยหินฝน ๔. บ้านศิลปินเชียงราย ๕. ดอยแม่สลอง ๖. ดอยหัวแม่คำ ๗. สวนแม่ฟ้าหลวง ๘. ถ้ำผาจม ๙. ถ้ำปุ่ม ถ้ำปลา ๑๐. ถ้ำเสาหินพญานาคบ้านหาดบ้าย ๑๑. ดอยผาตั้ง ๑๒. หาดผาได ๑๓. ภูชี้ฟ้า ๑๔. ดอยช้าง ดอยวาวี ๑๕. บ่อน้ำร้อนธรรมชาติ	๑. วัดพระสิงห์ ๒. วัดพระแก้ว ๓. วัดร่องขุ่น ๔. พระธาตุดอยตุง ๕. วัดป่าสัก ๖. วัดพระธาตุผาเงา ๗. วัดพระธาตุจอมกิตติ ๘. วัดพระธาตุจอมจ้อ ๙. พระธาตุจอมแว่ ๑๐. วัดพระเจ้าทองทิพย์ ๑๑. วัดห้วยปลากั้ง ๑๒. วัดร่องเสือเต้น ๑๓. วัดแสงแก้วโพธิญาณ ๑๔. เส้นทางไหว้พระธาตุ ๙ จอม	๑. อุทยานแห่งชาติดอยหลวง ๒. อุทยานแห่งชาติขุนแจ ๓. ถนนคนเดินเชียงราย ๔. ถนนคนม่วนสันโค้งหลวง
พะเยา	๑. ศูนย์วัฒนธรรมไทลื้อ ๒. หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงบ้านบัว ๓. วิถีชีวิตชุมชน ชาติพันธุ์ (อีสานล้านนา) ๔. ชุมชนทำครก บ้านงิ้ว ๕. ชุมชนโบราณบ้านตุ่นใต้ ๖. หมู่บ้านปิดทองหลังพระ (บ้านต่อมใน) ๗. ชุมชนบ่อสิงสอง (ผาหัวเรือ)	๑. บ้านร้อยปีคุณหลวงศรีนครานุกูล ๒. โบราณสถานบ้านร่องไฮ ๓. หอวัฒนธรรมนิทัศน์ ๔. โบราณสถานเวียงลอ ๕. อนุสาวรีย์พ่อขุนงำเมือง ๖. การศึกษาอนุสรณ์ผู้เสียสละ พตท. ๒๓๒๔ ๗. โบราณสถานเวียงบัว	๑. กว๊านพะเยา ๒. วนอุทยานภูลังกา ๓. ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงปังค่า พะเยา ๔. อุทยานแห่งชาติภูซาง ๕. อุทยานแห่งชาติดอยหลวง ๖. บ่อสิบสอง ๗. น้ำตกจำปาทอง ๘. ข่วงนกยูง ๙. หนองเล็งทราย ๑๐. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเวียงลอ ๑๑. อุทยานแห่งชาติแม่ปืน ๑๒. ห้วยผาเกี๋ยง ๑๓. ดงหอหนองหล่ม ๑๔. ถ้ำหลวงปางงุ้น ๑๕. ผาช่อตั้ง ๑๖. บ้านผาแดง ๑๗. ร่องแก่ง บ้านหนองกลาง ๑๘. อุทยานดอยภูนาง	๑ วัดติโลกอาราม ๒. วัดศรีโคมคำ (วัดพระเจ้าตนหลวง) ๓. วัดพระธาตุจอมทอง ๔. วัดศรีอุโมงค์คำ ๕. วัดลี ๖. วัดป่าแดงบุญนาค ๗. วัดหลวงราชสัณฐาน ๘. วัดแสนเมืองมา ๙. วัดไชยอาวาส หรือวัดประตูเหล็ก ๑๐. วัดราชคฤห์ ๑๑ วัดอินทร์ฐาน ๑๒. วัดร้างประตูชัย หรือวัดพระเจ้ายั้งย่อง ๑๓. วัดศรีจอมเรือง ๑๔. วัดพระนั่งดิน ๑๕. วัดนันตาราม ๑๖. วัดป่าสักคำ ๑๗. วัดศรีสุพรรณ ๑๘. วัดพระธาตุสบแวน ๑๙. ดอยบุษราคัม (วัดอนาลโยทิพยาราม) ๒๐. วัดศรีชุม ๒๑. วัดห้วยเกี๋ยง ๒๒. วัดภู่ผาราม	๑. อ่างเก็บน้ำห้วยชมพู – ผาเทวดา ๒. เส้นทางจักรยานรอบกว๊านพะเยา ๓. การท่องเที่ยวศึกษาธรรมชาติห้วยเมี้ยง ๔. อ่างเก็บน้ำแม่ปืม ๕. หาดน้ำดัง อำเภอปง ๖. อ่างเก็บน้ำห้วยตุ้ม ๗. หนองเล็งทราย ๘. อ่างเก็บน้ำร่องสัก ๙. อ่างเก็บน้ำห้วยส้ม ๑๐. น้ำขุนเอี่ยน ๑๑. เทศกาลดอกคำใต้งาม

จังหวัด	การท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชนและวัฒนธรรม	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	การท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวิถีพุทธ	การท่องเที่ยวด้านกีฬาและนันทนาการ
				๒๓. วัดพระธาตุแช่โว่ ๒๔. วัดพระธาตุขิงแกง ๒๕. วัดศรีล้อมหนองหล่ม ๒๖. วัดพระธาตุสามดวง ๒๗. วัดพระธาตุภูทอง ๒๘. วัดพระธาตุจอมสัน ๒๙. วัดพระธาตุดอยหยวก ๓๐. วัดพระธาตุภูขวาง	
แพร่	๑. หมู่บ้านนาคูหา/บ้านนาตอง/บ้านทุ่งโฮ่ง (ชุมชนที่เป็นแหล่งปลูกต้นฮ่อม) ๒. ชุมชนบ้านห้วยอ้อ (เมืองลอง) ๓. บ้านไตลื้อ (บ้านถิ่น) ๔. หมู่บ้านร่องฟอง แหล่งอุตสาหกรรมการเย็บผ้าและเหล็ก ๕. หมู่บ้านค้างใจ ชุมชนกะเหรี่ยงหูกว้าง ๖. บ้านแช่ฟ้ากะเหรี่ยงหูยาน ๗. บ้านบุญยืน มลาบรี (ผีตองเหลือง) ๘. โฮงซึงหลวง ๙. บ้านกะเหรี่ยง- แม่จองไฟ ๑๐. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนหม้อห้อม ทุ่งเจริญ/ทุ่งโฮ่งย้อมสีธรรมชาติ ๑๑. บ้านดอนมูลสูงเม่น ๑๒. บ้านวังวนสูงเม่น ๑๓. ชุมชนบ้านดอนทราย อ.ลอง ๑๔. กาดกองเก่า ๑๕. หอศาสตราวุธ ๑๖. หอศิลป์นิรันดร อ.เด่นชัย ๑๗. คำแสนแกลเลอรี่	๑. คุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่ ๒. กำแพงเมืองแพร่ ๓. คุ้มวงศ์บุรี ๔. คุ้มวิชัยราชา ๕. วัดธรรมานุภาพ (พระธาตุศรีนาตอง) ๖ .ถ้ำผานางคอย ๗. อนุสรณ์สถานเสรีไทยและเส้นทางแพะเปี้ยง ๘ พิพิธภัณฑ์วัดศรีดอนคำและพิพิธภัณฑ์พร้าโต้ ๙. บ้านศิลปินแห่งชาติ-บ้านผ้าตีนจก ๑๐. พิพิธภัณฑ์โกมลผ้าโบราณ ๑๑. สถานีรถไฟบ้านปินศิลปะการก่อสร้างแบบบาวาเรียน ๑๒. บ้านประทับใจ ๑๓. อุทยานแห่งชาติลิลิตพระลอ ๑๔. พิพิธภัณฑ์เสรีไทย ๑๕. พิพิธภัณฑ์เสรีไทย อ.หนองม่วงไข่ ๑๖. พิพิธภัณฑ์ไม้สัก (โรงเรียนการป่าไม้)	๑. วนอุทยาน แพะเมืองผี ๒. บ่อน้ำพุร้อนบ้านแม่จอก ๓. น้ำตกแม่เกิ๋งหลวงอุทยานแห่งชาติเวียงโกศัย ๔. น้ำตกห้วยโรง ๕. ภูเขาหินปะการัง ๖. สวนหินมหาราช อำเภอลอง ๗. ม่อนเสาหินพิศวง ๘. อุทยานแห่งชาติ แม่ยม อำเภอสอง ๙. น้ำตกเชิงทอง ๑๐. แก่งหลวง	๑. วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร ๒. วัดหลวง ๓. วัดศรีชุม ๔. วัดจอมสวรรค์ ๕. วัดพระธาตุช่อแฮ ๖. พระธาตุอินทร์แขวน ๗. วัดพระธาตุจอมแจ้ง ๘. วัดพระนอน ๙. วัดศรีบุญเรือง ๑๐. วัดพระธาตุปูแจ ๑๑. วัดพระธาตุหนองจันท์ ๑๒. วัดพระธาตุพระลอ ๑๓. วัดสูงเม่น ๑๔. วัดไทรย้อย ๑๕. วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรี ๑๖. วัดเด่นชัย (พระเจ้าแสนแซ่) ๑๗. วัดพระธาตุดอยน้อย ๑๘. วัดพระธาตุดอยเล็ง ๑๙. วัดดงลาน วัดเชตะวัน อ.ลอง ๒๐. วัดนาตุ้ม ๒๑. วัดไผ่ล้อม ๒๒. วัดแม่ลานเหนือ ๒๓. วัดบุญเย็น ๒๔. วัดต้าม่อน ๒๕. วัดถิ่นแหนทสรา ๒๖. วัดสระบ่อแก้ว ๒๗. วัดหัวข่วง ๒๘. วัดพงษ์สุนันท์	๑. อ่างเก็บน้ำแม่สอง (ปั่นจักรยานล่องแก่ง) ๒. หนองบัวลอย ๓. ถ้ำผานางคอย (วิ่งเทรล ยิงธนู) ๔. ภูพญาพ่อ ๕. ถ้ำเอราวัณ (ปีนหน้าผาล่องแก่ง) ๖. อ่างเก็บน้ำแม่ถาง อ.ร้องกวาง ๗. อ่างเก็บน้ำแม่สาย
น่าน	๑. บ่อเกลือสินเธาว์ ๒. ตลาดชายแดนห้วยโก๋น ๓. น้ำพุร้อน บ้านน้ำกิ ๔. ชุมชนบ้านบ่อสวก ๕. ชุมชนบ้านห้วยพ่าน	๑. อนุสรณีวีรกรรมทุ่งช้าง ๒. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติน่าน ๓. พิพิธภัณฑ์วัดพระเกิด	๑. ดอยวาว ดอยติ้ว ๒. เสาหินนาน้อย ๓. อุทยานแห่งชาติขุนสถาน ๔. อุทยานแห่งชาติศรีน่าน	๑. วัดพระธาตุแช่แห้งพระอารามหลวง ๒. วัดพระธาตุช้างค้ำวรวิหาร ๓. วัดภูมินทร์	๑. ล่องแก่งน้ำว้า ๒. กิจกรรมดูนกหนองน้ำครก ๓. ประเพณีแข่งเรือพญานาคน่าน

จังหวัด	การท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชนและวัฒนธรรม	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	การท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวิถีพุทธ	การท่องเที่ยวด้านกีฬาและนันทนาการ
	๖. หมู่บ้านประมงปากนาย ๗. ชุมชนบ้านสันเจริญ ๘. ชุมชนบ้านหล่ายทุ่ง ๙. ชุมชนไทลื้อ - ต.ร้องแง อ.ปัว - บ้านศิลาเพชร - บ้านดอนมูล - บ้านนาอุดม อ.เชียงกลาง ๑๐. ชุมชนบ้านดอนชัย (ทุ่งช้าง) ๑๑. ชุมชนชาวม้ง - บ้านมณีพฤกษ์ - บ้านถ้ำเวียงแก - บ้านขุนสถาน - บ้านป่ากาง - บ้านสองแคว ๑๒. ชุมชนชาวอิ้วเมี่ยน - บ้านป่ากาง - บ้านน้ำมาก - บ้านน้ำงาว ๑๓. ชุมชนชาวตองเหลือง - บ้านห้วยหยวก ๑๔. ชุมชนวิถีไทพวน - บ้านฝายมูล อ.ท่าวังผา - บ้านหมื่นพวน อ.เวียงสา - ชุมชน ต.ในเวียง ๑๕. ชุมชนชีววิถีบ้านน้ำเกี๋ยง ๑๖. ป่าชุมชนบ้านดงผาปูน ๑๗. ถนนลอยฟ้าสันติสุข-บ่อเกลือ ๑๘. สะพานน้ำเต้า ๑๙. กลุ่มผ้าทอ - บ้านดอนชัย - บ้านชาวหลวง - บ้านป่าอ้อย ตศิลาแลง ๒๐. กลุ่มผ้าเขียนเทียนและเครื่องเงิน ต.ป่ากลาง อ.ปัว ๒๑. ชุมชนมหาโภชน์ การจัดการเรื่องขยะและการแกะสลักพระไม้ ๒๒. ชุมชนบ้านไผ่เหลือง การจัดการด้านเกษตรปลอดภัย	๔. ตึกรังสีเกษม ๕. หออัตลักษณ์นครน่าน ๖. หอศิลป์ริมน่าน ๗. กำแพงเมืองเก่าและคูเมือง ๘. คุ้มเจ้าราชบุตร ๙. คุ้มเจ้าเทพมาลา ๑๐. โฮงเจ้าฟองคำ ๑๑. คุ้มเจ้าเมฆวดี ๑๒. ศาลเจ้าหลวงภูคา ศิลาเพชร ๑๓. เตาเผาโบราณบ้านบ่อสวก ๑๔. ภาพเขียนสี อ.แม่จริม ๑๕. พิพิธภัณฑ์เวียงสา ๑๖. เมืองวรนคร (อ.ปัว) ๑๗. ภูพยัคฆ์ ๑๘. แหล่งขวานหิน (นาซาว) ๑๙. อนุสาวรีย์ ๑๗ ทหารกล้า อ.เฉลิมพระเกียรติ เมืองย่าง ต.บ้านเสี้ยว	๕. อุทยานแห่งชาติภูคา ๖. อุทยานแห่งชาติขุนน่าน ๗. อุทยานแห่งชาติถ้ำสะเกิน ๘. อุทยานแห่งชาติแม่จริม ๙. อุทยานแห่งชาตินันทบุรี ๑๐. วังศิลาแลง ๑๑. น้ำตกศิลาเพชร ๑๒. ดอยพญาเสือโคร่ง ๑๓. ถ้ำผาตูบ ๑๔. น้ำตกตาดม่าน น้ำตกสะปัน	๔. วัดสวนตาล ๕. วัดมิ่งเมือง ๖. วัดศรีพันต้น ๗. วัดหนองบัว ๘. วัดบุญยืน ๙. วัดภูเก็ต ๑๐. วัดพระธาตุเขาน้อย ๑๑. วัดหนองแดง ๑๒. วัดโป่งคำ (สันติสุข) ๑๓. วัดดอนมูล ๑๔. วัดศรีมงคล (วัดกิ่ง) อ.ท่าวังผา ๑๕. วัดถ้ำเชตะวัน ๑๖. วัดพระธาตุจอมพริก ๑๗. วัดบ่อหลวง ๑๘. พระแก้วมรกต อ.บ้านหลวง ๑๙. พระธาตุจอมทอง	

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตารางที่ ๘ แสดงเทศกาลและประเพณีที่สำคัญในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	เทศกาลประเพณี
เชียงราย	**๑. งานพ่อขุนเม็งราย** จัดประมาณปลายเดือนมกราคมถึงต้นเดือนกุมภาพันธ์ เป็นงานประจำปี ภายในงานจะมีการออกร้าน จัดนิทรรศการและมหรสพต่างๆ **๒. งานวันลิ้นจี่เชียงรายและสับปะรดนางแล** จัดประมาณกลางเดือนพฤษภาคมของทุกปี ภายในงานจะมีการประกวดขบวนรถและประกวดธิดาลิ้นจี่ การออกร้านจำหน่ายสินค้า **๓. ประเพณีป๋าเวณีปี๋ใหม่เมือง** หรือเทศกาลสงกรานต์ ได้กำหนดให้มีตั้งแต่วันที่ ๑๓ - ๑๖ เมษายน โดยการเนรมิตถนนเล่นน้ำกลางเมืองเชียงราย ภายในงานจะมีกิจกรรมต่างๆ มากมาย เช่น ทำบุญตักบาตรในช่วงเช้า สรงน้ำพระพุทธสิหิงค์ ขนทรายเข้าวัด สรงน้ำพ่อขุนเม็งรายมหาราช รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุแต่ละชุมชน ประกวดเทพีสงกรานต์ แข่งขันกีฬาพื้นบ้าน ขบวนแห่ ประกวดร้องเพลงลูกทุ่ง บนถนนเล่นน้ำคือ ถนนธนาลัย จะใช้เป็นถนนเพื่อการเล่นน้ำตลอดทั้งสาย โดยเทศบาลได้ออกแบบอุโมงค์ที่มีสายน้ำใสสะอาดพุ่งออกมาจากทั้งสองฟากถนน รวมทั้งติดตั้งระบบน้ำพุ เพื่อสร้างสีสันบรรยากาศของความชุ่มฉ่ำของสายน้ำตลอดเทศกาล พร้อมกันนี้ได้จัดให้มีพิธีรดน้ำดำหัวผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ และผู้สูงอายุ เพื่อเป็นการแสดงออก ถึงความเคารพนับถือและความเป็นสิริมงคลตามประเพณีที่ชาวล้านนาได้ปฏิบัติสืบต่อกันมา ตลอดทั้งเป็นการร่วมสืบสานวัฒนธรรมอันดีให้กับชนรุ่นหลัง **๔. ประเพณียี่เป็งลอยกระทง** จัดขึ้น ณ สนามฝึกนักศึกษาวิชาทหาร (สนาม รด.) เชิงสะพานแม่ฟ้าหลวง ทุกวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ของทุกปี โดยจะมีการจัดงาน ๒ วัน ในวันแรกจะมีกิจกรรมลอยกระทงเล็ก การประกวดหนูน้อยนพมาศ และวันต่อมาจะมีขบวนแห่กระทงที่ยิ่งใหญ่จากสวนตุง และโคมฯ ถนนธนาลัย สู่สถานที่จัดงาน และมีการประกวดนางนพมาศ ประกวดโคม ประกวดกระทง พร้อมการแสดงบนเวทีอย่างตระการตาโครงการจัดงานวัฒนธรรมสัมพันธ์ลุ่มน้ำโขง จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี เป็นการจัดงานเพื่อเชื่อมความสัมพันธไมตรีของประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ได้แก่ ไทย ลาว จีน พม่า เวียดนาม และกัมพูชา เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวและแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม ประเพณีระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งจะส่งผลดีต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายและประเทศไทย รวมทั้งเป็นการสานสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้แนบแน่น เชื่อมโยงเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ เป็นการผูกมิตรไมตรีที่ดีต่อกัน อันจะนำไปสู่การขยายฐานความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น ส่งผลดีในปัจจุบันและอนาคตทางด้านการค้า การลงทุน การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในประเทศลุ่มแม่น้ำโขง จึงทำให้เป็นงานที่ยิ่งใหญ่และส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศ จัดขึ้นราวปลายเดือนตุลาคมหรือต้นพฤศจิกายนของทุกปี **๕. ประเพณีอัญเชิญพระพุทธรูปแวดเวียงเจียงฮาย** เป็นขบวนแห่พระคู่บ้านคู่เมืองที่สำคัญๆ ของวัดต่างๆ ประดิษฐานบนบุษบกแห่ให้ประชาชนสักการะบูชาโปรยข้าวตอกดอกไม้ในบ่ายวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี เพื่อเป็นศิริมงคลสำหรับเมืองเชียงราย ส่งท้ายปีเก่าที่กำลังจะผ่านไปและรับปีใหม่ที่กำลังจะมาถึง แล้วตักบาตรในวันที่ ๑ มกราคมตอนเช้ารับวันปีใหม่ ซึ่งมีพื้นฐานความคิด มาจากตำนานพระเจ้าเลียบโลก ด้วยมีจุดมุ่งหมายให้ประชาชนได้มีโอกาสสักการะบูชาพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมือง ซึ่งประดิษฐานอยู่ตามวัดวาอารามต่างๆ ในตัวเมืองเชียงราย เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตในวาระของการส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ โดยการอัญเชิญพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองเชียงราย มาประดิษฐานบนบุษบกที่ได้สร้างขึ้นโดยช่างศิลปินที่มีชื่อเสียงของจังหวัดเชียงราย จัดเป็นขบวนอัญเชิญไปรอบเมืองเชียงราย ให้พุทธศาสนิกชนได้มีโอกาสกราบไหว้สักการะบูชาด้วย ข้าวตอก ดอกไม้ จึงถือเป็นการเริ่มต้นปีใหม่ที่เป็นสิริมงคลยิ่งนัก **๖. เทศกาลวันเข้าพรรษา** วันเข้าพรรษาเป็นวันสำคัญวันหนึ่งในทางพระพุทธศาสนา เมื่อถึงวันนี้แล้วพระภิกษุสามเณรจะต้องทำพิธีอธิษฐานพรรษา คือ อธิษฐานเพื่ออยู่ประจำในวัดใดวัดหนึ่งที่ตนทำพิธีอธิษฐานนั้นตลอด ๓ เดือน ในฤดูฝน คือ ตั้งแต่แรม ๑๑ ค่ำ เดือน ๘ จนถึงขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ เมื่อถึงวันเข้าพรรษา พุทธศาสนิกชนย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องเพราะถือว่าเป็นโอกาสดีที่จะได้บำเพ็ญบุญบำเพ็ญกุศลเป็นพิเศษ เช่น การถวายผ้าอาบน้ำฝน การถวายจตุปัจจัยไทยธรรมและถวายเทียนพรรษา ซึ่งถือว่าเป็นการถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชาระหว่างพรรษา และเพื่อให้ความสว่างในเวลามีพิธีกรรมทางศาสนาในเวลากลางคืน ดังนั้นจังหวัดเชียงรายมีความตระหนักและเห็นความสำคัญ จึงได้ยึดเป็นนโยบายหลัก ในการสนับสนุนส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น จึงได้จัดทำโครงการสืบสานประเพณีหล่อเทียนพรรษาขึ้น และจัดขบวนเทียนพรรษาอย่างยิ่งใหญ่เป็นประจำทุกปี บริเวณสวนตุงและโคมฯ ถนนธนาลัย **๗. งานตานหาพญามังราย** เนื่องในวันที่ ๒๖ มกราคม ของทุกปี จะเป็นวันคล้ายวันที่พญามังราย หรือ พ่อขุนเม็งรายมหาราช ได้ทรงสร้างเมืองเชียงรายไว้เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ.๑๘๐๕ เทศบาลนครเชียงรายได้สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ท่าน จึงได้จัดพิธีบำเพ็ญกุศลสักการะดวงพระวิญญาณพ่อขุนเม็งรายมหาราชขึ้นในวันที่ ๒๕ มกราคม ของทุกปี ณ วัดดอยงำเมือง ในงานมีกิจกรรมทางศาสนาจัดพิธีกรรมแบบล้านนา ซึ่งประกอบไปด้วย พิธีสักการะบูชาพระสถูป การสืบชะตาเมือง การทำบุญเมือง และการจัดกิจกรรมสมโภชเมือง อาทิ การฟ้อนเล็บ การฟ้อนดาบ และการตีกลองสะบัดชัย เพื่อถวายแด่องค์พ่อขุนเม็งรายมหาราช อีกทั้งยังเป็นการแสดงออกถึง ความกตัญญูกตเวที และการเคารพต่อดวงพระวิญญาณของพระองค์ท่าน โดยพี่น้องชาวเชียงราย และพี่น้องชุมชนในเขตเทศบาลจะเข้าร่วมในพิธีอันศักดิ์สิทธิ์ครั้งนี้ด้วยการนำพานพุ่ม หรือพานดอกไม้เครื่องบูชาสักการะ ถวายดวงพระวิญญาณพ่อขุนเม็งรายมหาราช เพื่อความร่มเย็นของเมืองเชียงรายและความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตอีกด้วย นอกจากพิธีดังกล่าวแล้ว ในช่วงปลายเดือนมกราคมของทุกปี จังหวัดเชียงรายร่วมกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนจะมีการร่วมกันจัดงานกาชาดประจำปี ของจังหวัดเชียงรายหรือที่นิยมเรียกกันว่า "งานพ่อขุนเม็งรายมหาราช" ซึ่งจัดขึ้นประมาณปลายเดือนมกราคมของทุกปี ภายในงานจะมีการออกร้านจัดนิทรรศการของส่วนราชการและเอกชน งานรื่นเริงต่าง ๆ การจัดจำหน่ายสินค้า อาหาร และข้าวของเครื่องใช้ ซึ่งสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงรายได้เป็นอย่างดี

จังหวัด	เทศกาลประเพณี
	๘. งานปีใหม่เคาท์ดาวน์หอนาฬิกา มหกรรมงานวันส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ร่วมนับถอยหลัง (เคาท์ดาวน์) เพื่อเข้าสู่ปีใหม่พร้อมกัน ณ บริเวณหอนาฬิกาเฉลิมพระเกียรติ ถนนบรรพปราการ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ภายในงานมีการเปิดการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม การแสดงของ วงดนตรี และสลับการแสดงของชุมชน นักเรียน นิสิต นักศึกษา จากชุมชนและสถาบันการศึกษา ในเขตเทศบาลฯ การแสดงกลองบูชาและกลองยาว การแสดงกลองสะบัดชัย โดยจุดนับถอยหลังส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ มีการจุดพลุเฉลิมฉลอง และการปล่อยโคมไฟเพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตนเองและครอบครัว มีฉากหลังเป็นหอนาฬิกาที่สุดอลังการให้นักท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศได้ชื่นชมความงดงามโดยงานเริ่มตั้งแต่เวลา ๑๗.๐๐ น. ของวันที่ ๓๑ ธันวาคม เป็นต้นไป **๙. ตักบาตรเที่ยงคืน** ในครั้งอดีตเมื่อใกล้เวลาประมาณเที่ยงคืน ในคืนวันพุธ ขึ้น ๑๕ ค่ำ จะมีประชาชนจำนวนมากมาร่วมทำบุญตักบาตรพระภิกษุสงฆ์ สามเณร ภายในเขตเทศบาลนครเชียงราย ตามถนนสายต่าง ๆ จำนวนหลายร้อยรูป โดยเรียกวันดังกล่าวว่า "วันเป็งปุ๊ด" และมีประวัติ ความเป็นมาสืบเนื่องมาจากความเชื่อที่ว่า พระมหาอุปคุตซึ่งเป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งที่มีมหาอิทธิฤทธิ์สามารถดลบันดาลโชคลาภวาสนาได้ออกจากการเข้าฌานสมาบัติที่ใต้สะดือทะเลแล้วแปลงกายเป็นสามเณรน้อยออกมาโปรดสัตว์โลกเชื่อกันว่าหากผู้ใดได้ทำบุญตักบาตรพระมหาอุปคุตแล้วบุคคลนั้นถือว่าเป็นผู้มีบุญ จะมีโชคลาภวาสนาร่ำรวยเป็นเศรษฐีและบังเกิดความเป็นสิริมงคล แก่ชีวิต ซึ่งประเพณีการตักบาตรเที่ยงคืนวันเป็งปุ๊ด ถือเป็นประเพณีล้านนาที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา ช้านาน เพราะว่าแต่ละปีอาจมีวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ ที่ตรงกับวันพุธ เพียงแค่ ๑ ครั้ง หรือ ๒ ครั้งเท่านั้น หลายคนจึงเฝ้ารอที่จะมาทำบุญตักบาตรในวันดังกล่าว เทศบาลนครเชียงรายจึงได้จัดงานประเพณี ตักบาตรวันเป็งปุ๊ดเพื่อให้คงอยู่คู่วัฒนธรรมล้านนาของชาวเชียงรายสืบไป **๑๐. ประเพณีตักบาตรเทโวโรหณะ** คือ การทำบุญตักบาตร ในวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ เนื่องในโอกาสที่พระพุทธเจ้าเสด็จลงจากเทวโลก คำว่า เทโว ย่อมาจากคำว่า เทโวโรหณะ ซึ่งแปลว่า การเสด็จลงจากเทวโลก ความเดิมมีว่าในพรรษาที่ ๗ นับแต่วันตรัสรู้พระพุทธเจ้าเสด็จไปจำพรรษาอยู่บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์เพื่อเทศน์โปรดพระพุทธมารดา จนบรรลุโสดาปัตติผล ครั้นออกพรรษาในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ แล้วจึงเสด็จลงจากเทวโลกที่เมืองสังกัสสะนครในกาลที่เสด็จลงจากเทวโลก ได้มีเนินเป็นอันเดียวกันจนถึงพรหมโลก เมื่อทรงแลดูข้างล่าง สถานที่นั้นก็มีเนินอันเดียวกันจนถึงอเวจีมหานรก ทรงแลดูทิศใหญ่และทิศเฉียง จักรวาลหลายแสนก็มีเนินเป็นอันเดียวกัน เทวดาก็เห็นพวกมนุษย์ แม้พวกมนุษย์ก็เห็นเทวดา สัตว์นรกก็เห็นมนุษย์และเทวดา ต่างก็เห็นกันเฉพาะหน้าทีเดียว ลำดับนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงทรงเปล่งฉัพพรรณรังสีขณะที่พระองค์เสด็จลงมาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ รุ่งขึ้นวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ชาวเมืองจึงพากันทำบุญตักบาตรเป็นการใหญ่เพราะไม่ได้เห็นพระพุทธเจ้ามาถึง ๓ เดือน การทำบุญตักบาตรในวันนั้นจึงได้ชื่อว่า ตักบาตรเทโวโรหนะ ต่อมามีการเรียกกร่อนไปเหลือเพียงตักบาตรเทโว เพื่อระลึกถึงเหตุการณ์ในวันนั้นและเพื่อเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามให้คงอยู่ เทศบาลนครเชียงรายจึงได้จัดงานประเพณี "ตักบาตรเทโว" เพื่อสืบทอดและทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาเป็นประจำทุกปี **๑๑. ประเพณีมัสการและสรงน้ำพระธาตุดอยตุง** "หกเป็งล่องฟ้าไหว้สาพระธาตุดอยตุง" พระธาตุดอยตุงเป็นที่เคารพสักการะของพุทธศาสนิกชน โดยเฉพาะในภาคเหนือ จัดขึ้นในวันขึ้น ๑๓ ค่ำ – ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ โดยขอพระราชทานน้ำสรงพระธาตุจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีการจัดกิจกรรมสำคัญ เช่น พิธีปฏิบัติธรรม , พิธีทำบุญตักบาตร ขบวนแห่งเครื่องสักการะและอัญเชิญน้ำสรงพระราชทานและน้ำทิพย์ พิธีถวายเครื่องสักการะพระธาตุดอยตุง **๑๒. ประเพณีปี๋ใหม่เมืองเชียงแสน** จัดระหว่างวันที่ ๑๖ – ๑๘ เมษายน บริเวณริมฝั่งแม่น้ำโขง หน้าที่ว่าการอำเภอเชียงแสน มีการไหว้สาพระธาตุจอมกิติ พระเจ้าพรหมมหาราช พญาแสนภู และเจ้าพ่อประตูสัก ร่วมตักบาตรเนื่องในโอกาสปีใหม่เมือง ณ วัดสรวงเสาหลักเมือง ณ วัดล้านทองขบวนแห่พระคู่เมืองพร้อมเทพีสงกรานต์ การแข่งขันเรือพาย และการแสดงทางศิลปวัฒนธรรม **๑๓. เทศการสงกรานต์แห่งพระร้อยองค์ริมโขงเชียงของ** จัดขึ้น วันที่ ๑๓ เมษายน บริเวณระเบียงริมโขงบ้านหัวเวียง - ลานวัดสบสม (เสาพญานาค) กิจกรรมประกอบด้วย พิธีทำบุญตักบาตร พิธีสรงน้ำพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ ๑๐๐ กว่าองค์ การแสดงทางศิลปวัฒนธรรม **๑๔. เทศกาลชิมชา ชากุระบาน อาหารชนเผ่า ดอยแม่สลอง** จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๘ ธันวาคม - ๒ มกราคม ณ โรงเรียนบ้านสันติคีรี ตำบลแม่สลองนอก อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ดอยแม่สลองเป็นแหล่งท่องเที่ยวและเป็นแหล่งผลิตชาที่มีชื่อเสียง มีไร่ชาพันธุ์ดีจำหน่ายทั้งในและนอกประเทศตลอดสองข้างทางขึ้นดอยแม่สลองมีการปลูกต้นพญาเสือโคร่ง (ชากุระเมืองไทย) จะบานในช่วงฤดูหนาว ภายในงานมีการแสดงทางศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่า , การแสดงการละเล่นของชนเผ่า
พะเยา	**๑.งานสักการะบวงสรวงพ่อขุนงำเมือง** จัดขึ้นทุกวันที่ ๕ มีนาคมเป็นการรำลึกถึงพ่อขุนงำเมือง กษัตริย์ที่ครองเมืองพะเยา ซึ่งในช่วงที่พระองค์ ครองราชย์ บ้านเมืองร่มเย็นเป็นสุข และได้ทรงร่วมกับพ่อขุนรามคำแหงมหาราช และพ่อขุนเม็งรายมหาราช สาบานเป็นพระสหายต่อกันที่เมืองพะเยา งานจัดขึ้นทุกวันที่ ๕ มีนาคม ที่บริเวณอนุสาวรีย์พ่อขุนงำเมืองสวนสมเด็จย่า ๙๐ โดยมีพิธีบวงสรวงแบบพราหมณ์ มีขบวนสักการะเทิดพระเกียรติ และการแสดงวัฒนธรรมล้านนา จัดโดยจังหวัดพะเยา **๒.งานเทศกาลลิ้นจี่ และของดีเมืองพะเยา** จัดขึ้นประมาณกลางเดือนพฤษภาคม ที่ตลาดกลางเพื่อการเกษตรและสหกรณ์อำเภอแม่ใจ ในงานมีมหรสพ การแสดง การประกวดธิดาชาวสวนลิ้นจี่ ประกวดลิ้นจี่พันธุ์ต่างๆ นิทรรศการของภาคราชการและเอกชน จัดโดยสหกรณ์อำเภอแม่ใจ

จังหวัด	เทศกาลประเพณี
	๓.งานประเพณีนมัสการพระเจ้าตนหลวง จัดขึ้น ๗ วัน เดือน ๗ ขึ้น ๑๕ ค่ำงานนมัสการพระเจ้าตนหลวง ที่วัดศรีโคมคำ เป็นงานที่จัดกันมาตั้งแต่โบราณ ซึ่งจะจัดในช่วงก่อนวันวิสาขบูชา ระยะเวลาจัดงาน ๗ วัน โดยยึดการนับปฏิทิน ทางภาคเหนือ ซึ่งตรงกับเดือน ๕ ขึ้น ๑๕ ค่ำของภาคเหนือ (เดือน ๗ ขึ้น ๑๕ ค่ำ ไทย) จึงเรียกงานนี้ในท้องถิ่นว่า "งาน ๘ เป็ง" ในงานแบ่งเป็นสองรูปแบบ คือ ในเขตสงฆ์จะเป็นการทำบุญ ฟังเทศน์ ฟังธรรม การประกวดครัวตาน การปฏิบัติธรรมในช่วง ๗ วัน ส่วนนอกเขตวัดก็จะมีมหรสพ และการจำหน่ายสินค้า **๔.งานวัฒนธรรมไทลื้อ** อ.เชียงคำ เดือน กุมภาพันธ์ - มีนาคม ทุกปี วัฒนธรรมชาวไทลื้อที่มีเอกลักษณ์ในตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมการแต่งกาย สถาปัตยกรรมบ้านเรือน รวมทั้งอาหารการกินที่ไม่เพียงสะท้อนถึงความเป็นชนเผ่ารักสงบ ขยัน และมีมานะอดทนแล้ว ชาวไทลื้อยังคงรักษาขนบประเพณีดั้งเดิมของพวกเขาไว้ได้เป็นอย่างดี โดยภายในศูนย์แห่งนี้จะทำให้คุณได้เรียนรู้ และสัมผัสผลงานทางศิลปวัฒนธรรมของชาวไทลื้อในมิติที่หลากหลาย โดยเฉพาะการชมผ้าทอไทลื้อที่มีลวดลายสวยงามพร้อมสีสันสดใส เช่น ผ้าลายดอกขอเครือ ลายดอกขอ ลายม้า และลายดอกตั้ง จะทำให้คุณได้เข้าใจความเป็นไทลื้อที่น่าทึ่ง **๕.ประเพณีปู่จาพญาลอ** เป็นวัฒนธรรมล้านนามีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นและทรงคุณค่า มีประวัติศาสตร์ ประเพณี วิถีชีวิตที่ได้รับการสืบทอดยังคงดำรงอยู่ และเป็นผลผลิตของส่วนรวมจวบจนปัจจุบัน วัฒนธรรมในกลุ่มล้านนาตะวันออกประกอบด้วย เวียงวรนครและเวียง (น่าน) เวียงสรอง (แพร่) เวียงลอ (พะเยา) เวียงกาหลงและเวียงเชียงของ (เชียงราย) ซึ่ง ๑ ในเวียงทั้ง ๖ มีเวียงลอ ของจังหวัดพะเยาด้วยจะมีการจัดกิจกรรมประเพณีปู่จาพญาลอ ในวันที่ ๘ เดือน เมษายน ถึง วันที่ ๙ เดือน เมษายน ของทุก ๆ ปี **๖.ประเพณีตานตุงไทลื้อ** ตุงเป็นเครื่องพุทธบูชาอันเป็นเอกลักษณ์ของไทลื้อหรือชาวล้านนา โดยชาวไทลื้อที่อยู่ใน จังหวัดต่างๆ มีคติความเชื่อเกี่ยวกับอานิสงส์ของตานตุง ซึ่งเล่าสืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคนว่าตุงเป็นสัญลักษณ์ของความดี ความเป็นสิริมงคล และเป็นสื่อนำวิญญาณของ ผู้ล่วงลับไปแล้วให้ขึ้นไปสู่สวรรค์หรือหลุดพ้นจากความทุกข์ทรมานอันเนื่องมาจากวิบากกรรม ตามพื้นฐานความเชื่อของชาวไทลื้อการถวายทานตุงมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับพิธีกรรม ในพระพุทธศาสนาและประเพณีอันเกี่ยวกับชีวิต การทำตุงถวายจึงเปรียบเสมือนตัวแทนสักการะของการแผ่กุศล กตัญญูกตเวที ไปถึงผู้มีพระคุณที่ล่วงลับไปแล้ว **๗.ประเพณีสรงน้ำพระธาตุจอมทอง** ประเพณีสรงน้ำพระธาตุจอมทองมีมาตั้งแต่โบราณ จัดให้มีขึ้น ในวันเพ็ญเดือน ๔ ของทุกปี ณ วัดพระธาตุดอยจอมทอง ประชาชนจังหวัดพะเยาพร้อมใจกันมาทำบุญไหว้พระธาตุดอยจอมทอง โดยจะนำข้าวตอกดอกไม้ข้าวปลาอาหาร และน้ำขมิ้นส้มป่อยขึ้นไปนมัสการและสรงน้ำพระธาตุ ในอดีตจะมีการแข่งบอกไฟขึ้นและบอกไฟดอก แข่งขันการจ้อยซอฟ้อนเล็บ ครัวทาน เป็นต้น **๘.ประเพณีแปดเป็งนมัสการพระเจ้าตนหลวง** พระเจ้าตนหลวงเป็นพระพุทธรูปองค์ใหญ่ที่สุดในดินแดนล้านนา มีอายุมากกว่า ๕๐๐ ปี เป็นที่เคารพสักการะของพุทธศาสนิกชนอย่างกว้างขวางในระหว่างเดือนแปด หรือเดือนพฤษภาคมของทุกปี ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือนสี่ เหนือ ซึ่งตรงกับวันวิสาขบูชา ผู้คนจากทุกสารทิศต่างพากันมานมัสการพระเจ้าตนหลวง ณ วัดศรีโคมคำ โดยช่วงกลางวันมีการทำบุญฉลององค์พระเจ้าตนหลวง พระประธานในวิหาร การทำบุญถวาย ภัตตาหารแด่พระสงฆ์ รักษาศีล ฟังเทศน์ ปฏิบัติธรรม มีการจัดขบวนแห่ครัวทาน ฟ้อนรำ มีการละเล่น และการแสดงของชุมชน ช่วงกลางคืนมีการออกร้านขายของและมหรสพต่าง ๆ **๙.พิธีบวงสรวงพ่อขุนงำเมือง** ทุกปีเมื่อถึงวันที่ ๕ มีนาคม ที่ลานอนุสาวรีย์พ่อขุนงำเมือง ริมกว๊านพะเยาจะเต็มไปด้วยผู้คนที่มาจากทั่วทุกสารทิศ ต่างร่วมทำพิธี "บวงสรวงพ่อขุนงำเมือง" พิธีนี้เริ่มมาตั้งแต่เมื่อใดไม่ปรากฏ แต่ได้ปฏิบัติสืบทอดเป็นประเพณีจนทุกวันนี้ งานประเพณีไหว้พระธาตุ วัดป่าแดงบุญนาค **๑๐.งานประเพณีไหว้พระธาตุวัดป่าแดงบุญนาค** เป็นประเพณีที่ประชาชนจังหวัดพะเยา จะทำบุญตักบาตรสวดมนต์ไหว้พระ เวียนเทียน รักษาศีลภาวนา ในวันเดือน ๗ เป็ง (เพ็ญเดือน ๕) ของทุกปี ณ วัดป่าแดงบุญนาค อยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่าวังทอง เป็นวัดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ทาง ประวัติศาสตร์ระหว่างล้านนากับสุโขทัยได้เป็นอย่างดี เพราะเชื่อว่ากันว่าผู้สร้างวัดคือ พญายุธิษฐิระ เจ้าเมืองสองแคว ได้เข้ามาสวามิภักดิ์พระเจ้าติโลกราชเจ้าเมืองเชียงใหม่ คราศึกกรุงศรีอยุธยากับล้านนา พระเจ้าติโลกราช ให้พญายุธิษฐิระมาครองเมืองพะเยา และพระองค์ได้สร้างวัดอรัญญวาสี คือ วัดบุญนาคขึ้น ดังนั้นองค์เจดีย์ที่วัดแห่งนี้จึงได้รับอิทธิพลศิลปะสุโขทัย **๑๑.ประเพณีเวียนเทียนกลางน้ำ กว๊านพะเยา** กิจกรรม "เวียนเทียนทางน้ำ กลางกว๊านพะเยา" ปีหนึ่งจะจัดขึ้นเพียง ๓ ครั้งเท่านั้น คือ วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา และวันอาสาฬหบูชา เมื่อพระอาทิตย์ใกล้ลับขอบฟ้าผู้คนจะนำดอกไม้ธูปเทียน จุดไฟสว่างไสว ล่องเรือไปเวียนเทียนบูชาองค์พระปฏิมากลางแม่น้ำ ๓ รอบโดยกิจกรรมจะเริ่มตั้งแต่ช่วงเช้าเวลา ๐๖.๐๐ น. เป็นพิธีทำบุญตักบาตรข้าวสารอาหารแห้งพระสงฆ์ จำนวน ๑๐๙ รูป ณ บริเวณท่าเรือวัดติโลกอาราม
แพร่	**๑.ประเพณีกำฟ้าไทยพวน** จัดขึ้นระหว่าง (ขึ้น ๓ ค่ำเดือน ๕ เหนือ เดือน ๓ ใต้) จากคำบอกเล่าของคนแก่คนเฒ่าในหมู่บ้านเล่าว่าบ้านทุ่งโฮ้ง เป็นหมู่บ้านของชาวไทยพวนที่ถูกกวาดต้อน และอพยพมาจากแขวงเมือง เชียงขวางประเทศลาว เมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๓๔๐ - ๒๓๕๐ โดยคนกลุ่มแรกได้เดินทางมาถึง เมืองแพร่และได้ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกกำแพงเมือง ทางทิศเหนือด้านประตูเลี้ยงม้า คือวัดสรรคนิเวศในปัจจุบัน อยู่มาระยะหนึ่งจึงได้ย้ายมาจากที่เดิมมาตั้งหมู่บ้านขึ้นใหม่ บริเวณที่เป็นบ้านทุ่งโฮ้งใต้ในปัจจุบันและอยู่กันเรื่อยมาจนประมาณ พ.ศ. ๒๓๖๐ - ๒๓๘๐ จึงมีกลุ่มไทยพวนกลุ่มใหญ่ อพยพเข้ามาบ้านทุ่งโฮ้งหรือเดิม เรียกว่า บ้านทั่งโห้ง คำว่า "ทั่ง" หมายถึง ทั่งรองรับตีเหล็กส่วน คำว่า "โห้ง" เป็นภาษาไทยพวน หมายถึง สถานที่

จังหวัด	เทศกาลประเพณี
	เป็นแอ่งลึกลงไปเป็นรูปก้นกระทะ ทั้งเมื่อถูกตีเป็นประจำจึงทำให้มันเป็นแอ่งลึกลงไปคนพวนเรียกว่า "มันโห้งลงไป" ในสมัยก่อนนั้น คนพวนบ้านทุ่งโฮ้งจะมีเตาตีเหล็กกันแทบทุกหลังคาเรือน เขาจึงเรียกว่า "บ้านทั่งโห้ง" ต่อมาได้เรียกเสียงเพี้ยนไปเป็น "ทุ่งโฮ้ง" ชาวไทยพวนบ้านทุ่งโฮ้ง มีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากชาวพื้นเมืองทั่วไป คือ ภาษาพูดมีประเพณีวัฒนธรรมที่แตกต่างและโดดเด่น คือ ประเพณีกำฟ้า ตามตำนานกล่าวว่า เจ้าชมภู กษัตริย์ผู้ครองเมืองพวน ได้ยกทัพไปรบกับหลวงพระบางได้ชัยชนะ หลังจากยกทัพกลับเมืองพวนแล้ว เจ้าชมพูก็ไม่ยอมตกเป็นเมืองขึ้นของหลวงพระบางและเวียงจันทน์อีกต่อไป จึงประกาศเป็นเอกราช เจ้านนท์แห่งนครเวียงจันทน์ จึงยกทัพไปปราบเมืองพวนและจับเจ้าชมภูประหารชีวิต ในขณะที่ทำพิธีการอยู่นั้น เกิดฟ้าผ่าถูกด้ามหอกที่จะใช้ประหารชีวิตเจ้าชมพูหักสะบั้นลงทหารแห่งเมืองเวียงจันทน์เตลิดกระเจิงหนี เจ้านนท์ทราบเหตุอัศจรรย์จึงรับสั่งให้นำเจ้าชมพูกลับไปครองเมืองพวนตามเดิมด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ จึงเกิดการนับถือฟ้าและประเพณีกำฟ้า มาจนถึงทุกวันนี้ พอถึงวันงานกำฟ้าทุกคนจะต้องหยุดทำงานและให้มาร่วมสนุกสนาน ทำบุญ ถ้าไม่เชื่อฟัง ออกไปทำงานอาจถูกฟ้าผ่าตายได้ **๒.งานประเพณี "สืบสานประเพณีปีใหม่ชนเผ่าอาข่า"** จัดขึ้นในช่วงเดือนมกราคมของทุกปี บ้านแม่พร้าวเดิมเรียกชื่อว่า บ้านอีก้อสะเอียบเป็นหมู่บ้านชาวเขาเผ่าอาข่า(อีก้อ)ที่อพยพมาจากหมู่บ้านหินแตก อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายเมื่อปี พศ๒๕๑๕เข้ามาอยู่ที่แห่งแรกที่ห้วยแม่ลำเป็นพื้นที่รบเชิงเขาในเขตอุทยานแห่งชาติแม่ยมประมาณ ๑๐ครอบครัวนำโดยนายชันโยมะเยอะมารับจ้างทำงานสวนป่าเก็บเล็ดสักให้กับบริษัทชาติไพบูลย์ อยู่ที่แม่ลำได้ประมาณ๑ปี จำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นพื้นที่ทำมาหากินที่อยู่อาศัยคับแคบก็ย้ายมาอยู่ใกล้ลำห้วยแม่พร้าวห่างจากเดิมประมาณ๕๐๐เมตร จนถึงปัจจุบันในพื้นที่ ๔๘๐ไร่ (พื้นที่อยู่อาศัย๕๐ไร่)เป็นหมู่บ้านสาขาของบ้านดอนชัยสักทองหมู่ ๙ตำบลสะเอียบ อำเภอสองจังหวัดแพร่ มีนายอะบือ อะเคอะ เป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านซึ่งในช่วงเทศกาลปีใหม่ จะมีประเพณี "สืบสานประเพณีชนเผ่าอาข่า" **๓.ประเพณีไหว้พระธาตุปูแจ** จัดขึ้นในช่วง วันขึ้น ๑๑ - ๑๕ ค่ำ เดือน ๕ เหนือ เดือน ๓ ใต้) ในสมัยที่พระพุทธเจ้ามีพระชาติเป็นกวางทองถูกพรานย่อไล่ล่ามาจากเมืองมัตตะราชในอิสาน และถึงแก่ความตาย ณ ดอยปูแจปัจจุบัน ชาวบ้านยุคนั้นเห็นเป็นสิ่งสำคัญ จึงนำก้อนหินดินทรายมาว่างทับร่างกวางทองเพื่อปกป้องจากการทำลายของคนและสัตว์ สถานที่ดังกล่าวจึงมีลักษณะเหมือนจอมปลวกขนาดใหญ่และได้สร้างเป็นเจดีย์ในที่สุด ถือเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งชาวบ้านเทิดทูลและจัดงานใหญ่สองครั้ง ได้แก่ ๑๑ - ๑๕ ค่ำ เดือนห้าเหนือ จัดงานประเพณีไหว้ประจำปีและวันที่ ๑๕ ค่ำ เดือนสิบสองเหนือ **๔.ประเพณีไหว้พระธาตุช่อแฮ เมืองแพร่แห่ตุงหลวง** จัดขึ้นระหว่างวันขึ้น ๙ - ๑๕ ค่ำเดือน ๔ เหนือ เดือน ๖ ใต้ หลังจากพระยาลิไทได้บูรณปฏิสังขรณ์ วัดพระธาตุช่อแฮแล้ว ในเวลา นั้นได้โปรดให้มีงานฉลองสมโภช ๕ วัน ๕ คืน ระหว่างวันขึ้น ๑๑ ค่ำ - ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ เหนือ เดือน ๔ ใต้ นับตั้งแต่นั้นมาเจ้าผู้ครองนครแพร่ทุกองค์ ได้ยึดถือประเพณีไหว้พระช่อแฮ เป็นประดิษฐานพระเกศาธาตุ และพระบรมสารีริกธาตุพระศอกซ้ายของพระพุทธเจ้า เป็นประจำทุก ๆ ปี **๕.ประเพณีไหว้พระธาตุจอมแจ้ง** จัดขึ้นระหว่างวันขึ้น ๙ - ๑๕ ค่ำเดือน ๔ เหนือ เดือน ๖ ใต้เดิมเรียกว่า พระธาตุจวนแจ้ง สร้างใน พ.ศ. ๑๓๓๑ พระธาตุจอมแจ้งสีทอง สูง ๒๙ เมตร ฐานกว้าง ๑๐ เมตร องค์พระธาตุ ตั้งบนเนินเขาเตี้ย รูปทรงพระธาตุคล้ายกับพระธาตุช่อแฮ เป็นที่บรรจุพระเกศาธาตุและพระบรมสารีริกธาตุ พระหัตถ์ซ้ายของพระพุทธเจ้าปัจจุบันภายในวัดมีพิพิธภัณฑ์ที่รวบรวมของโบราณของวัด มีรูปปั้นแสดงรูปสวรรค์ นรก จำลองเพื่อเตือนให้คนทำดี ละเว้นความชั่วภายในวิหารมีหลวงพ่อจอมแจ้งซึ่งมีอายุประมาณ ๖๐๐ กว่าปี เป็นพระประธาน ด้านหน้าองค์พระธาตุมีพระพุทธรูปยืนขนาดใหญ่ปางพระนาคปรก สูงเท่าองค์เจดีย์ สูง ๒๙ เมตร และพระนอนปางไสยาสน์องค์ขนาดใหญ่ มีตำนานว่าพระพุทธเจ้าเสด็จถึงสถานที่นี้จวนสว่าง (เวลาใกล้รุ่ง) พอดี สถานที่แห่งนี้เป็นที่บรรจุพระเกศาธาตุของพระพุทธเจ้า รวบรวมสิ่งของโบราณที่หาดูได้ยาก ตามหนังสือตำนานพระธาตุจอมแจ้ง ได้คัดจากตำนานเดิมซึ่งเป็นคัมภีร์ธรรมพื้นเมือง และจากอีกฉบับหนึ่งเป็นของพระครูสังฆรักษ์ (เถิง วงศ์ดาว) วัดเมธังกราวาส ซึ่งพระครูอุดมขันติคุณ อดีตเจ้าอาวาสวัดพระธาตุจอมแจ้ง ได้นำตำนานทั้ง ๒ ฉบับ มาคัดเรียบเรียงใหม่ วัดพระธาตุจอมแจ้ง เป็นปูชนียสถานโบราณสำคัญบรรจุพระเกศาธาตุพระบรมสารีริกธาตุของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้จัดงานประเพณีนมัสการองค์พระธาตุจอมแจ้ง โดยยึดถือตามจันทรคติ ในระหว่างวันขึ้น ๑๑ ค่ำ - ๑๕ ค่ำเดือน ๕ เหนือ (เดือน ๓ ใต้) ของทุกปี โดยใช้ชื่องานว่า "งานประเพณีไหว้พระธาตุจอมแจ้ง" **๖. งานประเพณีนมัสการพระธาตุแหลมลี่** จัดขั้นในช่วงวันขึ้น ๑๔ ค่ำเดือน ๔ เหนือ เดือน ๖ ใต้) **ประเพณีเก่าแก่ล่องเรือน้ำยม นมัสการ"พระธาตุแหลมลี่"ที่สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน ทุกหัววัดต้องตบแต่งเรือพร้อมเครื่องบูชาสักการะพระประเพณีไหว้พระธาตุ ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๖ เหนือของทุกปี ปัจจุบันเหลือเพียงแห่งเดียวของประเทศไทย** วัดพระธาตุแหลมลี่ ประเพณีล่องวัดใต้เดือนหก วัดพระธาตุแหลมลี่ ตำบลปากกาง อำเภอลอง จังหวัดแพร่ เป็นประเพณีที่สืบทอดมาหลายร้อยปี ในสมัยก่อนเป็นประเพณีสำคัญของเมืองลอง เมื่อถึงวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๖ พระสงฆ์ เจ้าเมือง พร้อมด้วยบริวารและชาวเมืองลอง ตั้งแต่บ้านปิน บ้านนา แม่ลาน ห้วยอ้อ หัวทุ่ง นาตุ้ม และหัววัดต่าง ๆ ในเมืองลอง จะเดินทางมาลงเรือที่ท่าน้ำปากกาง ปากปง หรือท่าต่าง ๆ ตามแต่สะดวก พร้อมด้วยครัวทานต่าง ๆ จะทำเป็นปราสาท หรือปีนักษัตรประจำปีนั้น ๆ มีการตีฆ้องตีกลองฟ้อนรำอย่างสนุกสนานบนเรือ และแห่ล่องเรือไปตามแม่น้ำยม โดยมีธรรมเนียมว่าให้บ้านนาหลวงล่องไปก่อน เพราะคนบ้านนาหลวงถือเป็นคนอุปัฏฐาก (ข้ารับใช้ดูแลพระธาตุ) มาตั้งแต่โบราณ หากบ้านนาหลวงยังไม่มาก็ล่องเรือไม่ได้ จะเกิดเหตุเภทภัยต่าง ๆ เช่นเรือล่ม เมื่อล่องเรือถึงที่พักแรมในสมัยโบราณคือเกาะแก้ว ตรงล่างแหลมลี่ พระสงฆ์ เจ้าเมืองพร้อมบริวารและชาวเมืองลอง จะจัดนางฟ้อน มีการละเล่น ฟ้อนรำ ต้อนรับแห่ครัวทานและเครื่องสักการะขึ้นบนพระธาตุ เพื่อถวายและนมัสการพระธาตุพร้อมกัน เจ้าเมือง หรือนายอำเภอ จะเป็นประธานถวายดอกไม้ธูปเทียน น้ำอบน้ำหอมและเครื่องสักการะต่าง ๆ นมัสการพระธาตุ งานล่องวัดใต้เดือนหกเป็ง หรือวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ เหนือ ซึ่งปี

จังหวัด	เทศกาลประเพณี
	๗.ประเพณีสืบสานตำนานไทลื้อ จัดขึ้น ในช่วง ๑๑ - ๑๒ เมษายน ชาวไทลื้อ ตำบลบ้านถิ่น อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ เป็นอีกกลุ่มชาติพันธุ์หนึ่งที่มีในจังหวัดแพรมีอยู่ที่ตำบลบ้านถิ่น ในท้องที่ หมู่ ๑,๒,๓,๕,๗,๘,๙ และ ๑๑ เว้น หมู่ ๔,๖ และ ๑๐ เป็นไทยยวน หรือไทยล้านนา ประวัติความเป็นมาของตำบลบ้านถิ่น ไม่ปรากฏเป็นบันทึกหรือจารึกเป็นหลักฐานแต่อย่างใด จากคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่เล่าว่า บรรพชนของชาวบ้านถิ่น เป็นไทลื้อ บางท่านเล่าว่า มาจากสิบสองปันนา บ้างก็บอกว่ามาจากเชียงตุงเมื่อหลายร้อยปีมาแล้ว มาตั้งรกรากอยู่ทางทิศตะวันออกของตัวเมืองแพร่ และสืบทอดเชื้อสายและวัฒนธรรมประเพณีกันมาหลายชั่วอายุคน มาจนถึงปัจจุบัน ชาวไทลื้อ เดิมเคยอาศัยอยู่ที่เมืองเชียงรุ้ง มณฑลยูนนานของประเทศจีนได้อพยพเข้ามาในประเทศไทยและแยกย้ายกันไปตามจังหวัดต่างๆ ในเขตล้านนา มาตั้งรกรากที่อยู่อาศัยที่ตำบลบ้านถิ่น เป็นเวลากว่าหลายร้อยปี ยังคงรักษาเอกลักษณ์ ขนบธรรมเนียมประเพณีทางด้านวัฒนธรรมอย่างเหนียวแน่น เช่น ภาษาไทลื้อ อาหารพื้นเมืองโบราณ การฟ้อนรำ ด้านหัตถกรรมทอผ้า และการประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ที่สวยงาม และปัจจุบันได้ส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน มีผลิตภัณฑ์แก้วมังกรอบแห้งที่ขึ้นชื่อ มีพื้นที่ปลูกแก้วมังกรมากที่สุดในภาคเหนือ มีบ้านไทลื้อโบราณ ตั้งอยู่ที่วัดถิ่นใน มีบ่อน้ำแปดเหลี่ยมตั้งอยู่ที่วัดถิ่นนอก มีพระธาตุถิ่นหลวงที่สวยงาม มีสวนเศรษฐกิจพอเพียง อ่างเก็บน้ำ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และศาลเจ้าพ่อพญาแก้ว ที่ผู้คนได้มากบนบานศาลกล่าว มาขอพรและสมปรารถนากันเป็นจำนวนมาก **๘.ประเพณีสงกรานต์ถ้ำผานางคอย** จัดขึ้น ในวันที่ ๑๑ เมษายน ถ้ำผานางคอย เป็นถ้ำที่มีมายาวนานแล้ว ถ้ำที่เกิดจากธรรมชาติมีลักษณะเป็นหน้าผาสูง ภายในถ้ำมีหินงอกหินย้อย มีก้อนหินรูปร่างคล้ายหญิงสาวนั่งอุ้มลูกน้อยรอคอยคนรัก ชาวบ้านเรียกหินก้อนนี้ว่า หินนางคอย มีตำนานพื้นบ้านที่เล่าต่อกันมาว่า เมื่อ ๘๐๐ ปี อาณาจักรแสนหวีมีกษัตริย์องค์หนึ่ง ปกครองด้วยทศพิธราชธรรม พระองค์มีพระราชธิดาที่ทรงเลอโฉมนามว่า อรัญญาณี พระนางทรงมีพระทัยโอบอ้อมอารีย์ ในคราวหนึ่งพระนางทรงสำราญทางชลมาพร้อมด้วยข้าราชบริพาร เรือพระที่นั่งถูกพายุพัดกระหน่ำจมลง พวกข้าราชบริพารพากันหนีเอาตัวรอดตามลำพัง เว้นแต่คนองเดช หัวหน้าฝีพายหนุ่มได้เข้าช่วยพระนางไว้ทันและพาพระนางเข้าฝั่งอย่างปลอดภัย ด้วยความใกล้ชิดและสำนึกในบุญคุณในความจงรักภักดีที่ช่วยผยุงฝ่าอันตราย จึงเกิดเป็นความรักอมตะในดวงใจระหว่างข้ากับเจ้า ไม่ว่าบุรุษสตรีใดในพิภพนี้ย่อมไม่อาจหลีกเลี่ยงซึ่งโลกีย์วิสัยไปได้ พระนางได้ประพฤติล่วงราชประเพณีผิดกฎมณเฑียรบาล จึงถูกลงโทษขณะทรงตั้งครรภ์ คะนองเดชผู้ซื่อสัตย์ได้เสี่ยงชีวิตเข้าไปช่วยพระนางและหนีไปพร้อมกัน ทหารหลวงออกติดตามมาจนพบและเล็งธนูหมายจะยิงคะนองเดช แต่ลูกธนูพลาดไปถูกพระนางกลางพระอุระจวบกับเป็นเวลาพลบค่ำ คะนองเดชจึงอุ้มเจ้าหญิงเข้ามายังถ้ำแห่งนี้ ด้วยความรักอันบริสุทธิ์พระนางได้บอกให้รีบหนีไปเสียก่อนที่ทหารจะตามมาพบ เจ้าหญิงได้พูดกับคะนองเดชว่า “หญิงจะรออยู่ที่นี่กัลปวสาน” ด้วยแรงอธิษฐานทำให้ร่างของพระนางกลายเป็นหิน หันหน้าไปทางทิศตะวันตก มือโอบพระโอรสไว้บนตัก เบื้องหน้าของพระนางมีหินย้อยเป็นรูปหัวใจอันขาวบริสุทธิ์ประดับด้วยเพรชกลิ้งอยู่แววววาว อันเป็นสัญลักษณ์ของดวงใจอันใสสะอาดปรากฏอยู่ตราบจนทุกวันนี้ อรัญญานี..จะคอยพี่...อยู่ที่นี่ แม้ร้อยปี....นานเท่านาน....ยังคงหวัง ขอเฝ้าคอย...แม้จะสิ้น....ลมพลัง ชาติหน้ายัง...คงคอยพี่...อยู่ที่เดิม ปัจจุบันถ้ำผานางคอยได้รับการปรับปรุงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และในเดือนเมษายนช่วงเทศกาลสงกรานต์จะมีการจัดงานถ้ำผานางคอยทุกปี **๙.ประเพณีสงกรานต์เมืองแพร่ (ดอกลมแล้งบาน สงกรานต์เมืองแพร่)** จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๒-๑๗ เมษายน ประเพณีปีใหม่เมือง ถือเป็นช่วงเปลี่ยนศักราชใหม่ ถือเป็นการเริ่มต้นชีวิตในปีใหม่ของชาวล้านนาเป็นประเพณีที่แสดงถึงความรักในบ้านเกิดและเป็นการรวมญาติพี่น้อง ที่ไม่ได้พบกันมาเป็นเวลานานก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี และเป็นการแสดงความกตัญญูต่อผู้ใหญ่จังหวัดแพร่ จึงได้กำหนดเอาการจัดกิจกรรมในช่วงระหว่างวันที่ ๑๒ – ๑๗ เมษายน โดยมีกิจกรรมดังนี้ วันที่ ๑๒ เมษายน การจัดกิจกรรมแข่งขันหนึ่งเดียวในโลกสะโป๊กเมืองแพร่วันที่ ๑๓ เมษายน การประกวดรถแกงคั่ว และอาหารเพื่นเมือง วันที่ ๑๗ เมษายน การจัดขบวนแห่ และการเล่นน้ำสงกรานต์ บนถนนเจริญเมือง ตลอดสาย ถือว่าเป็นงานประเพณีสงกรานต์ที่ยาวนานที่สุดภาคเหนือ **๑๐.ประเพณีแห่น้ำช้าง** จัดในวันที่ ๒๑ เมษายน ของทุกปี เดิมพื้นทีหมู่บ้านอุดมไปด้วยป่าไม้ อาชีพหลักของชาวบ้าน คือ การทำไม้ ช้างจึงเป็นพาหนะที่สำคัญ จึงมีการคล้องช้างและนำช้าง มาทำพิธีสู่ขวัญ เป็นการปลอบขวัญช้างให้หายตกใจจากการถูกจับ เมื่อถึงคราวเทศกาลสงกรานต์ของทุกปี ในช่วงเวลานี้ เป็นช่วงเวลาพักผ่อนเนื่องจากอากาศร้อน เจ้าของช้างจะทำพิธีขอขมา และทำบายศรีสู่ขวัญรดน้ำ ดำหัวช้างที่ตนเคยเฆี่ยนตี ดุด่า และเพื่อระลึก ถึงบุญคุณที่ช้างมีต่อคนในการทำมาหาเลี้ยงชีพ จึงมีพิธีแห่น้ำช้าง สืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน **๑๑.ประเพณีไหว้พระพุทธโกศัยศิริชัยมหาศากยมุนี** จัดขึ้นระหว่างวันขึ้น ๙ ค่ำ เดือน ๗ เหนือ หรือ เดือน ๕ ใต้วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร เป็นวัดประจำเมืองแพร่ เดิมมี ๒ ชื่อคือ วัดพระบาทและวัดมิ่งเมือง ต่อมาปี ๒๔๙๒ ได้มีการรวมทั้ง ๒ วัดเป็นวัดเดียวกัน และได้ยกฐานะเป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดวรวิหารเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธโกศัยศิริชัย มหาศากยมุนี ซึ่งเป็นพระคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัดแพร่ ในช่วงเทศกาลวิสาขบูชาของทุกปี จะได้จัดให้มีการนมัสการ ไหว้สา พระพุทธโกศัยศิริชัยมหาศากยมุณี เป็นประจำทุกปี **๑๒.งานประเพณีสรงน้ำครูบามหาเถร** จัดขึ้นระระหว่าง วันที่ ๒๔ - ๒๘ พฤษภาคม วัดสูงเม่นยังเป็นวัดที่เจ้าเมืองแพร่ เจ้าผู้ครองนคร เจ้าราชวงศ์อาณาจักรล้านนา และ ล้านช้าง ต่างให้ความ เคารพนับถือ เป็นอย่างมาก เพราะเป็นแหล่งจัดเก็บคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ที่ผ่านการทำสังคายนาเป็นจำนวนมาก จากพระมหาเถระผู้เป็นสัพพัญญูแตกฉานในพระไตรปิฎก และ วิปัสสนาญาณระดับขั้นสูง ซึ่งมหาเถระดังกล่าวคือ “ครูบากัญจนอรัญญวาสีมหาเถร” อดีตเจ้าอาวาสวัดสูงเม่น จนมีตำนานปรากฏ ในธรรมกล่าวว่า วัดสูงเม่น คือ “วัดก๊กวัดเก๊าวัดตุ๊เจ้ามหาเถร” งานประเพณีสรงน้ำพระธาตุ ปิดทอง

จังหวัด	เทศกาลประเพณี
	ครูบามหาเถร เวลา ๖ โมงเย็นวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่วัดสูงเม่น อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ได้มีการจัดขบวนแห่งานประเพณีสรงน้ำพระธาตุ ครูบามหาเถร ซึ่งเป็นอดีตเจ้าอาวาสวัดสูงเม่น และเป็นนักบุญแห่งล้านนา **๑๓.ประเพณีกิ๋นสลากหลวงเมืองแพร่** จัดขึ้นในวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๒ เหนือ เดือน ๑๐ ใต้ ประเพณีทำบุญกิ๋นสลาก เป็นประเพณีที่ชาวภาคเหนือ ได้รับการสืบทอดเป็นมรดกทางวัฒนธรรมมาแต่ครั้งโบราณกาล ตรงกับการทำบุญสลากภัตของชาวไทยภาคกลาง และประเพณี "ทิ้งกระจาด" ของชาวจีน ประเพณีดังกล่าวได้รับการเรียกขานแตก ต่างกันไปตามท้องถิ่น เช่น "ตานก๋วยสลาก" "กิ๋นข้าวสลาก" หรือ "ตานสลาก" สำหรับจังหวัดแพร่ เรียกว่า "กิ๋นสลาก" ระยะเวลา การจัดงาน โดยปกติตามประเพณีนิยมมักจัดขึ้นระหว่างวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ เหนือ เดือน ๑๐ ใต้ (ภาคเหนือนับเวลาเร็วกว่าภาค กลางไป ๒ เดือน) ถึงวันแรม ๑๕ ค่ำ เดือนเกี๋ยงเหนือ เดือน ๑๒ ใต้ (เดือนเกี๋ยง คือ เดือนอ้ายหรือเดือนที่ ๑) คือภายในเวลา ๔๕ วัน สถานที่จัด วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร เลขที่ ๑๖ ถนน เจริญเมือง ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ **๑๔.ประเพณีกิ๋นสลากข้าวหม้อ** จัดขึ้นในวันวันแรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๙ ใต้ เดือน ๑๑ เหนือ วัดพระธาตุช่อแฮ พระอารามหลวง จังหวัดแพร่ จัดงานประเพณีกิ๋นสลากข้าวหม้อ แห่งเดียวในประเทศไทย ร่วมสืบสานประเพณีวัฒนธรรมอันสืบเนื่องมาจากบรรพบุรุษ วันนี้ (๒๔ ส.ค.๕๗) นายเอกชัย วงค์วรกุล ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ นำพุทธศาสนิกชนประชาชนชาวจังหวัดแพร่ รวมทั้งนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศจำนวนมาก เข้าร่วมประเพณีกิ๋นสลากข้าวหม้อ ที่พระอุโบสถ วัดพระธาตุช่อแฮ พระอารามหลวง อำเภอเมืองแพร่ เพื่อสืบสานประเพณีวัฒนธรรมอันสืบเนื่องมาจากบรรพบุรุษ เป็นการอุทิศส่วนกุศลไปยังผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว และเป็นการสะเดาะเคราะห์ คือการนำสิ่งที่ไม่ดีออกไป ซึ่งเชื่อว่าหากมาทำบุญหรือตานสลากข้าวหม้อแล้ว จะทำให้มีฐานะดีขึ้น สำหรับ ประเพณีกิ๋นสลากข้าวหม้อ ซึ่งมีเพียงแห่งเดียวในจังหวัดแพร่ และแห่งเดียวในประเทศไทย จุดเด่นของประเพณีกิ๋นสลากข้าวหม้อที่แปลกและไม่เหมือนประเพณีอื่น ๆ คือ พระภิกษุสงฆ์ที่มาร่วมงาน จะมาด้วยความสมัครใจ ไม่มีการนิมนต์ ซึ่งประเพณีดังกล่าว นับเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านในการจัดหาภาชนะใส่น้ำให้กับวัดต่างๆ โดยวัดพระธาตุช่อแฮ พระอารามหลวง จัดงานประเพณีดังกล่าวเป็นประจำทุกปีใน **๑๕. ประเพณีจุดผางประทีปตื๋นก๋ำบูชาแม่ก๋าเผือก** จัดขึ้นในช่วงเวลาวันลอยกระทง วันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือนยี่เหนือ เดือน ๑๒ ใต้ โดยเทศกาลลอยกระทง หรือประเพณี “จุดผางประทีปตื๋นกาบูชาแม่กาเผือก” ถือเป็นเทศกาลใหญ่ของผู้คนในเขตเมืองเก่าของจังหวัดแพร่ที่สืบทอดมายาวนานกว่า ๑,๐๐๐ ปี ที่บริเวณใจกลางเมืองเก่า คือ กาดสามวัย และสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ การจัดงานยังคงเน้นรูปแบบการจุดผางประทีปตามบ้านเรือน ควบคู่ไปกับการลอยกระทง ตามประเพณีดั้งเดิมของชาวล้านนาในคืนวันเพ็ญเดือน ๑๒ การปล่อยโคมลอย, จัดตกแต่งซุ้มวัดต่างๆ นอกจากนั้นชาวเมืองแพร่ยังจะร่วมกันประกอบพิธีสืบชะตาแม่น้ำที่ท่าน้ำเชตะวัน ริมแม่น้ำยม พร้อมทั้งประกวดนางนพมาศ และหนุ่มน้อยนพมาศ ตลอดจนขบวนแห่นางนพมาศ เป็นการเพิ่มสีสันให้กับงานจุดผางประทีปในปีนี้ ต้อนรับนักท่องเที่ยวมาร่วมงานในช่วงที่เมืองแพร่มีอากาศหนาวเย็น และในงานนี้ยังเป็นเทศกาลที่ประกาศให้มีการงดดื่มสุราตลอดงานอีกด้วย **๑๖.ประเพณีลอยกระทงไหว้พระธาตุห้วยอ้อ (งานยี่เป็ง)** วันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือนยี่เหนือ เดือน ๑๒ ใต้ จัดขึ้นในช่วงวันลอยกระทงของทุกปี ประเพณีลอยกระทงและประเพณีนมัสการพระธาตุห้วยอ้อ อำเภอลองเป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดแพร่ ที่มีประเพณีและวัฒนธรรมอันงดงามหลากหลาย มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมากมาย ประเพณีลอยกระทงและประเพณีนมัสการพระธาตุห้วยอ้อ เป็นประเพณีหนึ่งที่ชาวอำเภอลองยึดถือปฏิบัติกันมาเป็นเวลายาวนาน เพื่อสักการะบูชาองค์พระธาตุห้วยอ้อที่มีตำนานการสร้างมากว่า ๑,๓๐๐ ปี นับตั้งแต่พระนางจามเทวีได้เสด็จมาบรรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไว้ที่พระธาตุองค์นี้ ในปี ๒๕๖๓ วัดศรีดอนคำ ร่วมกับสภาวัฒนธรรมอำเภอลอง เทศบาลตำบลห้วยอ้อ หน่วยงานราชการ สถานศึกษาและภาคเอกชน ได้ร่วมกันจัดงานประเพณีลอยกระทง และประเพณีนมัสการพระธาตุห้วยอ้อ ในระหว่างวันที่ ๒๙ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม เพื่อสืบสานประเพณีอันงดงามของอำเภอลอง และเพื่อแสดงถึงความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจกัน ของชาวอำเภอลองในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยวของอำเภอลองอันจะก่อให้เกิดรายได้ จากการท่องเที่ยวแก่ประชาชนชาวอำเภอลอง อาทิเช่น การแสดงแสงสีเสียง “เล่าขานตำนานเมืองลอง” ซึ่งการแสดงดังกล่าวได้ใช้หุ่นช่างฟ้อน สูงกว่า ๔ เมตร จำนวน ๖ ตัว สวมใส่ผ้าถุง คล้ายนางรำ โดยมีผู้ช่างฟ้อนผู้ชายเป็นคนเข็น นอกจากนั้นยังมี การประกวดก๋ำก่าตำ และนางพิมพาจากภาพจิตรกรรมเวียงต้า , การสาธิตการทำกระทง , การแสดงฟ้อนกลองอืด จากกลุ่มแม่บ้านเมืองลอง จำนวนกว่า ๒๐๐ คน และการจำหน่ายสินค้าทางวัฒนธรรม ณ วัดศรีดอนคำ อำเภอลอง จังหวัดแพร่ ตลอดจนถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยวของอำเภอลองอันจะก่อให้เกิดรายได้ จากการท่องเที่ยวแก่ประอำเภอลอง ได้เน้นกิจกรรมที่ย้อนอดีต คือ การนำเอาระเบิด จำลองมาโชว์ในงานแสดง อีกทั้งได้เล่าประวัติความเป็นมาของ คำว่าเมืองแป้แหระเบิดอีกด้วย **๑๗. ประเพณีตากธัมม์ ตานข้าวใหม่หิงไฟพระเจ้า** จัดขึ้นในวันขึ้น ๑๓ ค่ำเดือน ๔ เหนือ เดือน ๒ ใต้ ประเพณีตากธัมม์ตานข้าวใหม่หิงไฟพระเจ้า เป็นประเพณีที่ชาวตำบลสูงเม่น ถือปฏิบัติสืบต่อกันมายาวนาน เพื่อย้อนรำลึกถึงคุณงามความดีของอดีตเจ้าอาวาสวัดสูงเม่น (ครูบากัณจนะ อรัญญวาสีมหาเถร หรือ ครูบามหาเถร) และเพื่อฟื้นฟูประเพณีอันดีงาม พร้อมสืบสานวัฒนธรรมทางศาสนา เปิดโอกาสให้คณะศรัทธา พุทธศาสนิกชนทั่วไปได้มีส่วนร่วมในการทำบุญประเพณีตากธรรม ทั้งนี้ครูบากัณจนะอรัญญวาสีมหาเถร หรือ ครูบามหาเถร นับเป็นปฐมครูบาเจ้าแห่งภาคเหนือ สันนิษฐานว่าท่านเกิดในสมัยรัชกาลที่ ๑ พ.ศ.๒๓๓๒ มีอายุยาวนานถึง ๔ รัชกาล (มรณะในปี ๒๔๒๑ รัชกาลที่ ๔) พื้นเพดั้งเดิมเป็นคนแพร่หรือจังหวัดแพร่ หลังจากอุปสมบทท่านได้ศึกษาพระไตรปิฎกมูลกัจจายนะ ปรมัตถ์ สัททาทั้ง ๘๐ มัด สมัญญาภิธาน เป็นต้น จนแตกฉานในธรรมทั้งหมด และเป็นผู้สร้างคุณงามความดีไว้จำนวนมาก อาทิ จัดสร้างและรวบรวมเขียนธรรมใบลาน เป็นภาษาบาลี บรรจุไว้ในพระไตรปิฎกวัดสูงเม่น มี ๒,๕๖๗ มัด นับเป็นผูกได้ ๘,๘๔๕ ผูก และยังได้นำไปบรรจุไว้ที่หลวงพระบางอีกจำนวนมาก

จังหวัด	เทศกาลประเพณี
น่าน	**๑.งานแข่งเรือประเพณีฉลองงาช้างดำจังหวัดน่าน** ประเพณีแข่งเรือเป็นประเพณีที่สืบทอดกันมานาน นิยมจัดให้มีขึ้นในงานประเพณีตานก๋วยสลาก ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๗๙ ได้จัดให้มีการแข่งเรือในงานทอดกฐินสามัคคีสืบทอดมาจนถึงงานทอดกฐินพระราชทานในปัจจุบัน ซึ่งจะมีในราวกลางเดือนตุลาคมหรือต้นเดือนพฤศจิกายนของทุกปี ช่วงหลังจากจังหวัดได้รวมงานสมโภชงาช้างดำอันเป็นสมบัติล้ำค่าคู่บ้านคู่เมือง ภายในงานมีการประกวดเรือกองเชียร์ ฯลฯ **๒.งานเทศกาลส้มสีทองและงานกาชาดจังหวัดน่าน** จัดในราวกลางเดือนธันวาคมของทุกปี ณ สนามกีฬาจังหวัดน่าน ซึ่งในงานก็จะมีกิจกรรมหลายอย่าง ได้แก่ การประกวดขบวนรถส้มสีทอง การออกร้านนิทรรศการ การจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมจากอำเภอต่างๆ และจากเมืองฮ่อน - หงสา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การแสดงศิลปะพื้นเมือง และมหรสพต่าง ๆ **๓.งานนมัสการพระธาตุเบ็งสกัด** จัดขึ้นในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔ เหนือ (ประมาณเดือนมกราคม) ของทุกปี เป็นประเพณีที่จะมีการทำบุญตักบาตร ฟังเทศน์ อบรมสมโภชการเจริญพระพุทธมนต์ และการสวดเบิกการเวียนเทียนการสรงน้ำพระธาตุและการบูชาพระธาตุด้วยธูปเทียนดอกไม้ของคนพื้นเมืองที่เป็นชาวพุทธในปีหนึ่งจะมี ๑ ครั้ง เท่านั้น และสำหรับพระธาตุเบ็งสกัด และพระวิหารสร้างเสร็จเมื่อ พ.ศ. ๑๘๒๖ ภายในองค์พระเจดีย์ประดิษฐาน พระบรมสารีริกธาตุซึ่งถือเป็นศูนย์รวมศรัทธาของชุมชน ถือเป็นสถาปัตยกรรมของช่างน่านอีกด้วย **๔.งานประเพณีกินดอกดำดอกแดงและโน้มกิ่งฟ้า** ของชนเผ่าขมุ เป็นประเพณีขึ้นปีใหม่ของชนเผ่าขมุ สืบทอดมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษ ซึ่งจะมีขึ้นในเดือน ๔ ของทุกปี (ประมาณเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์) ชุมชนเผ่าขมุที่อยู่ในตำบลชนแดน อำเภอสองแคว จะพบประเพณีนี้ที่บ้านห้วยแกลบ บ้านน้ำปาน บ้านน้ำหลุ บ้านห้วยมอย และบ้านใหม่ชายแดน สำหรับการกินดอกดำดอกแดงนั้นจะต้องทำในวันดีเท่านั้น ซึ่งแต่ละบ้านจะมีวันดีไม่เหมือนกัน ประเพณีนี้จะทำหลังเสร็จสิ้นฤดูเก็บเกี่ยวแล้ว โดยกระทำกันในแต่ละหมู่บ้าน แต่ละครอบครัว เพื่อความอยู่ดี มีสุขและเป็นการรักษาประเพณีที่มีมาแต่โบราณให้สืบทอดต่อไป **๕.งานประเพณีหกเป็งไหว้สาพระมหาธาตุแช่แห้ง** งานประเพณีหกเป็ง (เพ็ญ เดือน ๖) หรืองานไหว้สาพระธาตุแช่แห้ง มีการแห่ผ้าทิพย์ห่ม พระธาตุ มีขบวนแห่ผ้าจากลานโพธิ์หน้าวัดเข้ามายังลานพระธาตุ แล้วทำพิธีอธิษฐานผ้าก่อนนำผ้าขึ้นห่มพระธาตุ ในงานประเพณีนี้มักจะมีพุทธศาสนิกชนและนักท่องเที่ยวมาทำบุญอย่างเนืองแน่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่เกิดปีเถาะ พระธาตุแช่แห้งเป็นพระธาตุประจำปีเกิดของคนที่เกิดปีเถาะ ตามคติการ “ชุธาตุ” หรือการไหว้พระธาตุตามปีนักษัตรของชาวล้านนา **๖.งานประเพณีสรงน้ำพระเจ้าทองทิพย์** เป็นประเพณีการสรงน้ำพระพุทธรูปองค์สำคัญ ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของเมืองน่าน ที่สร้างโดยพระเจ้าติโลกราชกษัตริย์เชียงใหม่ ที่มาตีเมืองน่านและสร้างพระเจ้าทองทิพย์ไว้ที่วิหารวัดสวนตาล เมื่อ ๖๐๐ ปี มาแล้ว ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ๑๒ - ๑๔ เมษายนของทุกปี ชาวเมืองน่านจะทำบุญสรงน้ำพระเจ้าทองทิพย์ โดยอัญเชิญพระเจ้าทองทิพย์องค์จำลอง ออกแห่ไปรอบเมืองให้ประชาชนได้สรงน้ำสักการะเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ตนเองในวันปีใหม่ภายในวัดจัดให้มีพิธีสะเดาะเคราะห์ สืบชะตาเมืองอีกด้วย **๗.งานประเพณีนมัสการพระธาตุเขาน้อย** สำหรับงานประเพณีนมัสการพระธาตุเขาน้อยเกิดจากความเชื่อและศรัทธาในองค์พระธาตุเขาน้อย ซึ่งตามตำนานเชื่อว่า พระธาตุเขาน้อยองค์นี้ สร้างโดยมเหสีรองของพญาภูเข็ง เจ้าผู้ครองนครน่าน เมื่อราวพุทธศตวรรษที่ ๒๐ และมีการบูรณะครั้งใหญ่ในสมัยพระเจ้าสุริยพงษ์ผริตเดชฯ ในปี พ.ศ. ๒๔๔๙-๒๔๕๔ โดยช่างชาวพม่าชื่อหม่องยิง ประเพณีนมัสการพระธาตุเขาน้อย ในวันเพ็ญขึ้น ๑๔ ค่ำ และ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ (เหนือ) ซึ่งตรงกับวันวิสาขบูชา ซึ่งเป็นการน้อมรำลึกถึงพระคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะมีกิจกรรมที่สำคัญ อาทิ การแสดงตนเป็นพุทธมามกะ การแสดงพระธรรมเทศนา การทำบุญตักบาตร ถวายผ้าทิพย์ห่มองค์พระธาตุ การสรงน้ำพระธาตุ การเวียนเทียน และมีประกวดขบวนแห่ครัวทาน จุดบั้งไฟขึ้นถวายเป็นพุทธบูชา **๘.งานตานก๋วยสลาก (งานบุญสลากภัตร) งานแห่ค้วตาน (ครัวทาน)** เป็นประเพณีเก่าแก่ที่เชื่อว่ามีมาตั้งแต่พุทธกาล ชาวเหนือถือว่าเป็นประเพณีทำบุญกลางบ้านที่สำคัญเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น พระภิกษุรับนิมนต์เพื่อมารับการถวายทานโดยการจับสลาก ถ้าอยู่ใกล้แม่น้ำน่านก็จะมีการแข่งเรือด้วย ถ้าไม่มีแม่น้ำก็จะมีการประกวดครัวทานแทนการแข่งเรือ เป็นกิจกรรมงานบุญที่สนุกสนานร่วมกันของคนในชุมชน **๙.งานประเพณีแข่งเรือชิงถ้วยพระราชทานฯ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาจักรีสิรินธร รัฐสีมาคุณากรปิยชาติสยามบรมราชกุมารี** งานแข่งเรือเป็นประเพณีที่สืบทอดกันมานาน ต่อมาใน พ.ศ. ๒๔๗๙ ได้จัดให้มีการแข่งเรือในงานทอดกฐินสามัคคี และได้สืบทอดมาจนถึงงานทอดกฐินพระราชทานในปัจจุบัน เรือที่เข้าแข่ง แต่ละลำใช้ไม้ซุงขนาดใหญ่ ขุดเป็นเรือ เอกลักษณ์เด่นของเรือแข่งเมืองน่าน คือ หัวเรือแกะเป็นรูปพญานาคชูคอสง่างาม หางเรือเป็นหางพญานาคงอนสูง ด้วยคนเมืองน่านเชื่อว่าบรรพบุรุษของตน คือ เจ้าขุนนุ่น ขุนฟอง เกิดจากไข่พญานาคเป็นสัญลักษณ์แห่งความอุดมสมบูรณ์ การต่อเรือแข่ง เป็นรูปพญานาคจึงถือเป็นการบูชาบุญคุณพญานาคผู้เป็นเจ้าแห่งลำน้ำและบรรพบุรุษของชาวเมืองน่าน การประชันฝีมือฝีพายจัดขึ้น ณ บริเวณแม่น้ำน่าน (เชิงสะพานพัฒนาภาคเหนือ) **๑๐.ประเพณีล่องเรือไฟอำเภอนาน้อย** ได้ยึดถือปฏิบัติกันมานานตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๘๐ โดยชาวอำเภอนาน้อยมีความเชื่อในประเพณีว่าเป็นการระลึกถึงพระคุณของพระแม่คงคา การเอาไฟเผาความทุกข์ ประเพณีล่องเรือไฟของภาคอีสานเรียกว่า “ไหลเรือไฟ” ส่วนที่อำเภอนาน้อยเรียกว่าประเพณีล่องเรือไฟตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือนยี่ (เหนือ) ชาวบ้านเรียกว่างานยี่เป็งหรือวันลอยกระทง ในปัจจุบัน เรือไฟในสมัยโบราณนั้นมีรูปแบบที่เรียบง่าย โดยทำจากต้นกล้วยและลำไม้ไผ่ที่หาได้มาจัดทำเป็นโครงเรือไฟง่ายๆ พอที่จะทำให้ลอยน้ำได้ การประดับตกแต่งเรือไฟภายในจะประดับด้วยดอกไม้ ธูป เทียน

จังหวัด	เทศกาลประเพณี
	ตะเกียง สำหรับจุดให้สว่างไสว ก่อนจะปล่อยเรือไฟลงแม่น้ำ เท่าที่หลักฐานปรากฏมีแนวทางที่คล้ายกันอยู่บนพื้นฐานความเชื่อต่าง ๆ อาทิ ความเชื่อในการเอาไฟเผาความทุกข์ (พิธีเผาหลัวพระเจ้า) จะทำกันที่บริเวณวัด ความเชื่อเกี่ยวกับการขอขมาและระลึกพระคุณของพระแม่คงคา เป็นต้น ในปัจจุบันได้จัดทำเรือไฟรูปแบบต่างๆ โดยมีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ประกอบในการจัดทำ และประดับตกแต่งด้วยไฟฟ้าให้สวยงามสว่างไสวเต็มลำน้ำ อำเภอนาน้อย ได้จัดงานอย่างยิ่งใหญ่ต่อเนื่องกันมา เพื่อรักษาประเพณี ภูมิปัญญา วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ สืบต่อไปสู่คนรุ่นหลัง **๑๑.งานประเพณีปีใหม่ม้ง** เป็นงานรื่นเริงของชาวม้งทุกๆ ปี จะจัดขึ้นหลังจากได้เก็บเกี่ยวผลผลิต ในรอบปีเรียบร้อย และเป็นการฉลองความสำเร็จในการเพาะปลูกของแต่ละปี ซึ่งจะต้องทำพิธีบูชาผีฟ้า - ผีป่า - ผีบ้าน ที่ให้ความคุ้มครอง และดูแลความสุขสำราญตลอดทั้งปี แต่ละหมู่บ้านจะทำการฉลองกันตามวัน และเวลาที่สะดวกของแต่ละหมู่บ้าน ซึ่งจะอยู่ในช่วงเดือนธันวาคม

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๗

๑๔) กลุ่มชาติพันธุ์ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีกลุ่มชาติพันธุ์ที่หลากหลายในพื้นที่ โดยในจังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ และจังหวัดน่าน มีชาติพันธุ์ที่สำคัญ จำนวน ๒๓ ชาติพันธุ์ ประกอบด้วย จีนยูนนาน ไทยเขิน อาข่าหรืออีก้อ ลาหู่หรือมูเซอ ลีซูหรือลีซอ ม้งหรือแม้ว ดาราอั้ง (ปะหล่อง) ไทลื้อ ปะโอ ภูไท ลัวะ ลาวเวียง จันทร์ ลีซู อิ้วเมี่ยน กะเหรี่ยง ไทใหญ่ ไทพวน มลาบรี อาข่า และอีมปี้ ชาวไทยวน ไทเขิน ขมุ ซึ่งรายละเอียดโดยสรุป ดังนี้

๑. จังหวัดเชียงราย

จังหวัดเชียงรายมีกลุ่มชนหลายชาติพันธุ์อาศัยอยู่ทั้งตามที่ราบและบนดอยสูง ซึ่งชาติพันธุ์แต่ละกลุ่มจะมีศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมแตกต่างกันไปตามแต่วิถีดั้งเดิมที่บรรพบุรุษได้ปฏิบัติสืบทอดกันมา โดยประชากรในเชียงรายสามารถจำแนกออกเป็นชนชาติต่าง ๆ ได้ดังนี้

๑.๑ ชาติพันธุ์จีนยูนนาน ชาติพันธุ์จีนยูนนาน หรือชาวจีนฮ่อเป็นชาวจีนที่อาศัยอยู่ในมณฑลยูนนานทางตอนใต้ของประเทศจีน มีอาณาเขตติดกับรัฐฉานประเทศพม่า แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มผาสีชาวจีนนับถือศาสนาอิสลาม และกลุ่มผาห้า ชาวจีนยูนนานที่นับถือวิญญาณบรรพบุรุษ หลังสงครามกลางเมืองระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์กับพรรคก๊กมินตั๋ง พรรคก๊กมินตั๋งเป็นฝ่ายแพ้ ส่วนหนึ่งจึงได้อพยพมาตั้งหลักที่มณฑลยูนนาน แล้วอพยพเข้าประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๔๙๕ เข้ามาตั้งถิ่นฐานที่อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มพ่อค้าคาราวาน กลุ่มจีนฮ่อลี้ภัย และกลุ่มจีนทหารกู้ชาติ

๑.๒ ไทยเขิน เป็นชนชาติหนึ่งในกลุ่มไต ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในประเทศพม่า ประเทศไทย ประเทศจีน และประเทศลาว ภาษาพูดและเขียนของไทยเขินมีความคล้ายคลึงกับไทยองและไทลื้อมากในประเทศไทยพบชายไทยเขินบริเวณอำเภอสันป่าตอง สันกำแพง แม่แตง ดอยสะเก็ด และในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ คนไทยส่วนใหญ่เรียกว่าไทยเขิน เพราะว่าทำเครื่องเขินเก่ง มีเมืองหลวงอยู่ที่เมืองเชียงตุง รัฐฉาน ประเทศพม่า

๑.๓ อาข่า หรือ อีก้อ มีรูปร่างเล็ก แต่แข็งแรงล่ำสัน ผิวสีน้ำตาลอ่อน หยาบกร้าน มีภาษาพูดคล้ายภาษามูเซอและลีซอ ไม่มีตัวอักษรใช้ ผู้หญิงนิยมไว้ผมยาวแต่รวบผมไว้ แล้วใส่หมวกทับ คอสวมเครื่องประดับใส่เสื้อผ้าสีดำ ผู้ชายโกนหัวไว้ผมเปีย ชาวอาข่านิยมตั้งบ้านเรือนอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเล ๑,๒๐๐ เมตร ขึ้นไปยังชีพด้วยการทำไร่เลื่อนลอย นับถือผีมีเสาชิงช้าและลานสาวกอดอยู่หน้าหมู่บ้าน

๑.๔ ลาหู่หรือมูเซอ มีรูปร่างสันทัด ผิวสีน้ำตาลอ่อน ชอบกินหมาก มีภาษาพูดเฉพาะแต่ไม่มีตัวอักษรใช้ แบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆหลายกลุ่มตามลักษณะการแต่งกายของผู้หญิงส่วนผู้ชายมูเซอไม่มีเครื่องแต่งกายประจำเผ่าแบบผู้หญิง ชาวมูเซออาศัยบนภูเขาสูง อยู่ในบ้านยกพื้นสูง ยังชีพด้วยการทำไร่เลื่อนลอย และเป็นชนเผ่าที่ชำนาญการล่าสัตว์เป็นอย่างมาก

๑.๕ ลีซูหรือลีซอ ยังชีพด้วยการปลูกพืชไร่ และชำนาญในการล่าสัตว์ แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีสันฉูดฉาดกว่าเผ่าอื่น นับถือผีและบรรพชน ประเพณีสำคัญคือ งานฉลองปีใหม่

๑.๖ ม้งหรือแม้ว รับอิทธิพลการปฏิบัติตามแบบชาวจีน เช่นเดียวกับเผ่าเย้า ผู้ชายมีสถานภาพสูงกว่าผู้หญิงเสมอ

๑.๗ ชาติพันธุ์ไตหย่า ไทหย่า หรือไตหย่า เดิมอาศัยอยู่ที่เมืองหย่า ติดกับฝั่งแม่น้ำเต้าทางด้านเหนือของเมืองซีเม่า เมืองทะลาง และใต้เมืองคุนหมิง ในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบล้อมรอบไปด้วยไร่นาป่าไม้และทิวเขา อันเรียงรายสลับซับซ้อน ชายไทหย่า ตั้งบ้านเรือนอยู่รวมกันหมู่ๆ ในอาณาเขตของจีน ไม่มีพื้นที่นาเป็นของตนเอง ต้องอาศัยรับจ้างทำนา หรือเช่านาจากพวกชาวจีนฮ่อ เมื่อถูกรบกวนจากเจ้าหน้าที่พนักงานฝ่ายปกครองเก็บภาษีอากรสูง จึงอพยพลงมาทางใต้ บริเวณใกล้เคียงกับเมืองเชียงรุ้ง และได้อพยพเข้ามาในเขตอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย ใน พ.ศ. ๒๔๙๐ พบว่ามีชาวไทหย่าในจังหวัดเชียงราย ประมาณ ๑,๐๐๐ คน

๑.๘ ชาติพันธุ์ดาราอั้ง ดาราอั้ง (ปะหล่อง) เป็นชนเผ่าที่อพยพมาจากพม่า เข้าสู่ไทยเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งมีฐานเดิมอยู่ในโกสัมพี หรือนครรัฐแสนหวี โดยอาศัยอยู่บริเวณเทือกเขาในรัฐฉานแถบเมืองตองแปง น้ำซัน สีป้อ เมืองมิต และเมืองเชียงตุง ปัจจุบันหมู่บ้านชาวประหล่องอยู่ในพื้นที่อำเภอฝาง อำเภอเชียงดาว อำเภอแม่อาย จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน

๒. จังหวัดพะเยา

จังหวัดพะเยามีกลุ่มชาติพันธุ์สำคัญได้แก่ ไทลื้อ ม้ง ปะโอ ภูไท ลั๊วะ ลาวเวียงจันทร์ ลีซู และอิ้วเมี่ยน รายละเอียดความเป็นมาของแต่กลุ่มชาติพันธุ์มีรายละเอียดดังนี้

๒.๑ ชนชาติพันธุ์ไทลื้อเป็นกลุ่มชนชาติพันธุ์ ที่พูดภาษาตระกูลไท คือ “ ไทลื้อ ” หรือ “ ไตลื้อ ” มีถิ่นฐานดั้งเดิม อยู่ในเขตสิบสองพันนา ชาวไทลื้อนิยมตั้งบ้านเรือนอยู่ตามที่ราบลุ่มแม่น้ำและที่ราบระหว่างหุบเขา โดยมีแม่น้ำโขง เป็นแม่น้ำสายสำคัญซึ่งชาวไทลื้อเรียกว่า “ น้ำของ ” ส่วนจีนเรียกว่า แม่น้ำล้านช้าง และเรียกคนไทลื้อว่า “หลี่” หรือ “สุ่ยไปอี่” ชาวลื้อหรือไทลื้อ มีวัฒนธรรมประเพณีและความเชื่อตลอดจนวิถีชีวิตที่คล้ายคลึงกับคนไทยล้านนาและคนลาวในล้านช้างที่บริโภคข้าวเหนียวเป็นอาหารหลัก และนับถือพุทธศาสนานิกายเถรวาทเช่นเดียวกัน สำหรับประเทศไทย ไทลื้อได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานตามหัวเมืองต่าง ๆ ในภาคเหนือตอนบน ในจังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดน่าน จังหวัดแพร่ จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน และจังหวัดเชียงใหม่

๒.๒ ชนชาติพันธุ์ม้งหรือแม้ว เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ในเขตภูเขาของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ชาวม้งอพยพลงมาทางใต้ตั้งแต่ศตวรรษที่ ๑๘ เนื่องจากสถานการณ์ที่ไม่สงบทางการเมืองและหาพื้นที่ที่เหมาะสมกับการเพาะปลูก ปัจจุบันมีชาวม้งอาศัยอยู่ในประเทศไทย เวียดนาม ลาว และพม่า ในอดีตนั้น ม้งอาศัยอยู่ตามภูเขาอยู่ตามธรรมชาติ ชีวิตความเป็นอยู่จึงเป็นแบบเรียบง่าย ชีวิตประจำวันของม้ง คือ ทำไร่ ทำสวน และหารายได้เล็กน้อยเพื่อจุนเจือครอบครัว

๒.๓ ชาติพันธุ์ปะโอ กลุ่มชาติพันธุ์ปะโอ หรือตองสู้ ตามตำนานอพยพมาจากเมืองทางทิศตะวันออกของย่างกุ้ง ก่อนจะอพยพเข้ามาในเมืองต่างๆ ของดินแดนล้านนา และเดินทางมาค้าขายและติดตามพ่อเฒ่านันตา วงค์อนันต์ คหบดีชาวปะโอ โดยผู้อพยพตามเข้ามานั้นมีทั้งที่เป็นชาวบ้าน และพระสงฆ์

๒.๔ ชาติพันธุ์ภูไท ชาวภูไท ดั้งเดิมมีภูมิลำเนาอยู่ที่แคว้นสิบสองจุไท ประเทศเวียดนาม ต่อมาได้มีการเคลื่อนย้ายเข้าสู่ประเทศลาว และประเทศไทยตามลำดับ ชุมชนภูไทในจังหวัดพะเยา เป็นชุมชนที่ย้ายถิ่นฐานมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๒

๒.๕ ชาติพันธุ์ลั๊วะ ชาวลั๊วะ ละว้า หรือข่าว้า เป็นเจ้าถิ่นเดิมของภาคเหนือ ลั๊วะได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขตเมืองเชียงใหม่ เมื่อประมาณ ๙๐๐ ปีมาแล้ว พวกมอญจากลพบุรีซึ่งเป็นผู้สร้างเมืองลำพูนและลำปาง ได้รุกรานลั๊วะจนต้องหนีไปอยู่บนภูเขากลายเป็นชาวเขาไป ต่อมาในพุทธศตวรรษที่ ๑๘ ชนชาติไทย ได้อพยพเข้าสู่ดินแดนแถบนี้ และตีพวกมอญแตกพ่ายไป และมีสัมพันธไมตรีกับพวกลั๊วะในปัจจุบัน ชาวลั๊วะ ได้กระจายตัวกันอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ คือ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน อุทัยธานี สุพรรณบุรี เชียงราย และลำปาง

๒.๖ ชาติพันธุ์ลาวเวียงจันทร์ ลาวเวียง หรือลาวเวียงจันทร์ เป็นชาวนครเวียงจันทร์ และเมืองใกล้เคียงที่อพยพเข้ามาสู่สยาม ทั้งโดยหนีภัยสงคราม หนีภัยธรรมชาติ ตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย ลาว เวียงจันทร์ เป็นชนกลุ่มหนึ่งที่อพยพมาจากหลวงพระบางและเวียงจันทร์ ประเทศลาว เข้ามาตั้งถิ่นฐานอาศัย อยู่ในจังหวัดพะเยา จำนวน ๕ หมู่บ้าน

๒.๗ ชาติพันธุ์ลีซู กลุ่มชาวลีซู เดิมอาศัยอยู่ที่ต้นแม่น้ำสาละวิน และแม่น้ำโขงทางตอนเหนือของทิเบต และทางตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศจีน แต่ถูกกดดันทางการเมือง การปกครอง และขาดแคลนที่ดินทำกินในพม่า จึงได้อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ตาก แม่ฮ่องสอน เพชรบูรณ์ ลำปาง สุโขทัย พะเยา และแพร่ ลีซูแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มย่อย คือ ลีซูลายกับลีซูดำ ชาวลีซูที่อยู่ในประเทศไทยเกือบทั้งหมดเป็นลีซูลาย สำหรับลีซูดำอาศัยอยู่ พม่า จีน

๒.๘ ชาติพันธุ์อิ้วเมี่ยน ชาวอิ้วเมี่ยน เรียกอีกอย่างว่า เมี่ยน หรือเย้า ถิ่นเดิมของเมี่ยนอยู่ทางตะวันออกของมณฑลไกวเจา ยูนนาน หูหนาน และกวางสีในประเทศจีน ต่อมาการทำมาหากินฝืดเคืองและถูกรบกวนจากชาวจีน จึงได้อพยพมาทางใต้ เข้าสู่เวียดนามเหนือ ตอนเหนือของลาว ทางตะวันออกของพม่าและภาคเหนือของไทย ชาวเมี่ยนที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย อพยพมาจากประเทศลาว และพม่า ปัจจุบันมีชาวเมี่ยนอาศัยอยู่มากในจังหวัดเชียงราย พะเยา และน่าน รวมทั้งกำแพงเพชร เชียงใหม่ ตาก เพชรบูรณ์ ลำปาง สุโขทัย

๓. จังหวัดแพร่

จังหวัดแพร่นั้นมีกลุ่มชาติพันธุ์ที่หลากหลายเช่นกัน ในพื้นที่มีกลุ่มชาติพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ กะเหรี่ยง ไทใหญ่ ไทลื้อ ไทพวน ม้ง มลาบรี อาข่า และอีมปี้ รายละเอียด ดังนี้

๓.๑ ชาติพันธุ์กะเหรี่ยง หมู่บ้านชุมชนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง เป็นหมู่บ้านที่อยู่ในที่ราบเชิงเขา อุดมสมบูรณ์ล้อมรอบด้วยป่าไม้และภูเขา มีลำห้วยธรรมชาติที่สวยงามไหลผ่านตลอดปี นับถือศาสนาพุทธและนับผี มีวัฒนธรรมประเพณีที่คงความดั้งเดิม

๓.๒ ชาติพันธุ์ไทใหญ่ กลุ่มไทใหญ่ หรือฉาน คือ กลุ่มชาติพันธุ์ในตระกูลภาษาไท - กะได เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ขนาดใหญ่อันดับสองของพม่า ส่วนมากอาศัยในรัฐฉานประเทศพม่า และบางส่วนอาศัย อยู่บริเวณดอยไตแลง ชายแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศพม่า คนไทใหญ่ในประเทศพม่ามีประมาณ ๓ - ๔ ล้านคน แต่มีไทใหญ่หลายแสนที่ได้อพยพเข้าสู่ประเทศไทยเพื่อหนีปัญหาทางการเมืองและการหางาน

๓.๓. ชาติพันธุ์ไทลื้อ กลุ่มไตลื้อ หรือ ไทลื้อ มีดินแดนกว้างใหญ่อยู่ที่สิบสองปันนาในประเทศจีน ได้มีการอพยพโยกย้ายถิ่นฐานและถูกกวาดต้อนเพราะสงครามและเข้ามาที่ประเทศไทยและแตกสาขาชาวไทลื้อได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานตามหัวเมืองต่าง ๆ ในภาคเหนือตอนบน ในจังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดน่าน จังหวัดแพร่ จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน และจังหวัดเชียงใหม่

๓.๔ ชาติพันธุ์ไทพวน ชาวพวน เป็นคำที่เรียกกลุ่มชนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในแคว้นเชียงขวางประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีอาณาเขตติดต่อกับญวน ซึ่งมีแม่น้ำพวนไหลผ่านพื้นที่เชียงขวาง จึงได้ชื่อว่าพวน ชาวพวนนิยมตั้งถิ่นฐานสร้างที่ทำกิน บริเวณลุ่มแม่น้ำ มีอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่ไถนา ชาวพวนได้อพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทยหลายพื้นที่ เช่น นครนายก สระบุรี ลพบุรี ฉะเชิงเทรา ราชบุรี จันทบุรี ปราจีนบุรี สระแก้ว และพิจิตร เป็นต้น ชายไทยพวน มีอุปนิสัยยิ้มแย้ม แจ่มใส โอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และรักสงบ ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณี มีวัฒนธรรม มีภาษา มีความผูกพันในระบบเครือญาติ เผ่าพันธุ์ เป็นเอกลักษณ์มาช้านาน

๓.๕ ชาติพันธุ์ม้ง ชนชาติพันธุ์ม้ง ยังไม่สามารถสรุปได้ว่ามาจากที่ไหน แต่สันนิษฐานว่าอพยพมาจากที่ราบสูงทิเบต ไซบีเรีย และมองโกเลีย เข้าสู่ประเทศจีน และตั้งหลักแหล่งอยู่แถบลุ่มแม่น้ำเหลือง เมื่อราว ๓,๐๐๐ ปีมาแล้ว มีการตั้งถิ่นฐานอยู่ในมณฑลไกวเจา ฮุนหนำ กวางสี และมณฑลยูนานประเทศจีน ในช่วงของราชวงศ์แมนจู (เหม็ง) มีนโยบายปราบปรามม้ง เพราะผู้ชายม้งส่วนใหญ่หน้าตาคล้ายคนรัสเซีย โดยให้ชาวม้งยอมจำนน และยอมรับวัฒนธรรมของจีน แต่ม้งเป็นพวกชนแห่งขุนเขา (คนป่าเถื่อน)

จึงได้มีการต่อสู้กันอย่างรุนแรง และชาวม้งประสบความพ่ายแพ้ จึงได้อพยพร่นถอยสู่ทางใต้และกระจายเป็นกลุ่มย่อยๆ ขึ้นอยู่บนที่สูงป่าเขาในแคว้นสิบสองจุไทย สิบสองปันนา และอีกกลุ่มไปตามทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศลาว บริเวณทุ่งไหหิน เดียนเบียนฟู โดยมีหัวหน้าม้ง คือ นายพลวังปอได้รวบรวมม้ง และอพยพเข้าสู่ประเทศไทยเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๐๐ เป็นต้นมา

๓.๖ ชาติพันธุ์มลาบรี ชุมชนเผ่าตองเหลือง "มลาบรี" บ้านบุญยืน หมู่ที่ ๑๓ ตำบลบ้านเวียง อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่ (พื้นที่ของคุณบุญยืน สุขเสน่ห์) โดยการตั้งถิ่นฐานมลาบรี จะอพยพตามลักษณะภูมิประเทศที่อุดมสมบูรณ์ โดยอยู่ในแต่ละพื้นที่เป็นเวลา ๕ - ๑๐ วัน แล้วย้ายไปที่อื่นที่มีอาหารเพียงพอ รูปแบบในการอพยพในลักษณะวนกลับมาที่เดิมในรัศมี ประมาณ ๓๐ ตารางกิโลเมตร ในแต่ละปีเมื่อถึงฤดูกาลที่ต้องเร่ร่อนเข้าป่าเพื่อตีผึ้ง ต้องอพยพไปทั้งหมู่บ้าน มลาบรีเป็นกลุ่มสังคมล่าสัตว์ พวกเขาจะสร้างที่พักชั่วคราว มีลักษณะเป็นเพิง สร้างจากไม้ไผ่ มุงด้วยใบตองกล้วย จึงถูกเรียกว่าเผ่าตองเหลือง เพราะจะย้ายที่อยู่เมื่อเวลาที่ใบตองเริ่มออกสีเหลือง

๓.๗ ชาติพันธุ์อาข่า เป็นแขนงหนึ่งของชนเผ่าทิเบต - พม่า รูปร่างเล็กแต่ล่ำสันแข็งแรง ผิวน้ำตาลอ่อนและกร้าน ผู้หญิงมีศีรษะกลม ลำตัวยาวกว่าน่อง และขาสั้นผิดกับผู้ชาย มีภาษาพูดมาจากแขนงชาวโล - โล คล้ายกับภู ภาษาลาหู่ (มูเซอ) และลีซู (ลีซอ) ไม่มีตัวอักษรใช้ วัฒนธรรมของคนอาข่ากฎต่าง ๆ ครอบคลุมทุกคนในเผ่า ตั้งแต่ตื่นนอนจนถึงเข้านอน ตั้งแต่เกิดจนตาย เป็นแนวทางสอนและแนะนำทุกคนในเรื่องของกฎหมายของเผ่า ประเพณี ศาสนา ยา และการรักษาโรคกสิกรรม สถาปัตยกรรมการตีเหล็ก และการทำเครื่องใช้เครื่องนุ่งห่ม เพื่อให้ง่ายต่อการจดจำ ทำให้หมายรู้ ในเผ่าพันธุ์ และซาบซึ้งในความเป็นอาข่าของตน

๓.๘ ชาติพันธุ์อีมปี้ สำหรับชาวอีมปี้มีลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นบ้านใต้ถุนสูงมุงด้วยหญ้าคา มีชานฝาบ้านสานด้วยไม้ไผ่กลาย มีพิธีกรรม ไหว้เทวดา การขอฝนอุปโภคและพิธีฝากข้าวไว้กับท้าวทั้งหกด้านภาษาภาษาอีมปี้ (Mpi) จัดอยู่ในตระกูลภาษาทิเบโต-เบอร์มา สายโลโลใต้ กลุ่มย่อยฮาโนอิช มีลักษณะใกล้เคียงกับภาษาของบีซู และภูน้อย ส่วนใหญ่มีอาชีพ ทำไม้กวาด เกษตรกรรม และเลี้ยงสัตว์

๔. จังหวัดน่าน

จังหวัดน่านนั้นมีชาติพันธุ์คล้ายคลึงกันกับอีก ๓ จังหวัด โดยมีชาติพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ ชาวไทยวน หรือคนเมือง ไทลื้อ ไทพวน ไทเขิน ไทใหญ่ ขมุ ลัวะ เมี่ยนและมลาบรี ซึ่งรายละเอียดของแต่ละชาติพันธุ์มีดังต่อไปนี้

๔.๑ ชาวไทยวน หรือ คนเมือง ส่วนใหญ่อพยพมาจากเชียงแสนและบริเวณต่าง ๆ ของล้านนา ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดน่าน

๔.๒ ชาวไทลื้อ (ไทลื้อ,ไทยอง) ส่วนใหญ่อพยพมาจากสิบสองปันนาและหัวเมืองต่าง ๆ บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งมีทั้งอพยพมาด้วยความสมัครใจและอพยพมาเนื่องจากเกิดศึกสงครามทั้งภายในหัวเมืองลื้อเอง และอพยพมามากที่สุดยุคเก็บผักใส่ซ้าเก็บข้าใส่เมืองของเจ้ากาวิละแห่งเชียงใหม่ และเจ้าอัตถวรปัญโญฯ แห่งนครน่าน และยุคของเจ้าสุมนเทวราช อีกทั้งมีการอพยพเข้ามาเรื่อย ๆ ครั้งเกิดการปฏิวัติการปกครองประเทศของจีน ชาวไทลื้ออาศัยตั้งบ้านเรือน อยู่กระจัดกระจายตามลุ่มน้ำต่าง ๆ ในจังหวัดน่านมีมากที่สุด คือ อำเภอปัว แทบทุกตำบล อำเภอท่าวังผา อำเภอสองแคว อำเภอเชียงกลาง และอำเภอทุ่งช้าง เลยไปถึงอำเภอเฉลิมพระเกียรติ

ภาษาไทลื้อในจังหวัดน่าน แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม คือ

(๑) ไทลื้อฝั่งสิบสองปันนาตะวันออก ได้แก่ เมืองล้า เมืองมาง (อาศัยอยู่แถบลุ่มแม่น้ำน่าน บริเวณชุมชนบ้านหนองบัว ตำบลป่าคา อำเภอท่าวังผา และแถวตำบลยอด อำเภอสองแคว) สำเนียงพูดใกล้เคียงกับภาษาไทยอีสานปนลาวพวน

(๒) ไทลื้อฝั่งสิบสองปันนาตะวันตก ได้แก่ เมืองยู้ เมืองยอง เมืองเชียงลาบ เมืองเสี้ยว (อาศัยอยู่แถบลุ่มแม่น้ำย่าง บริเวณชุมชนตำบลยม ตำบลจอมพระ (บ้านถ่อน) อำเภอท่าวังผา แถบลุ่มแม่น้ำปัว ตำบลศิลาเพชร ตำบลศิลาแลง อำเภอปัว ถึงตำบลห้วยโก๋น อำเภอเฉลิมพระเกียรติ) สำเนียงพูดเหมือนสำเนียงคนยองในจังหวัดลำพูน-เชียงใหม่

(๓) ชาวไทพวน หรือ ลาวพวน อยู่ที่บ้านฝายมูล อำเภอท่าวังผา และบ้านหลับมืนพวน อำเภอเวียงสา

(๔) ชาวไทเขิน หรือ ชาวขืน อพยพมาจากเชียงตุง ปัจจุบันส่วนใหญ่จะถูกกลืนทางวัฒนธรรมจากคนเมือง ทั้งภาษาพูดและเครื่องแต่งกาย แต่บางหมู่บ้านยังมีการนับถือผีเจ้าเมืองของไทเขินอยู่ จึงรู้ว่าเป็นไทเขิน เช่นบ้านหนองม่วง อำเภอท่าวังผา ส่วนบ้านเชียงยืน ตำบลยม อำเภอท่าวังผา ถูกชาวไทลื้อกลืนวัฒนธรรมจนไม่เหลือเค้าของชาวไทเขิน

(๕) ชาวไทใหญ่ หรือ เงี้ยว หรือ ไตโหลง มีถิ่นฐานในรัฐฉาน และเชียงตุง อาศัยอยู่บริเวณแถวอำเภอทุ่งช้าง ในปัจจุบันถูกกลืนวัฒนธรรมจนแทบแยกไม่ออกว่าเป็นชาวไทใหญ่

(๖) ชาติพันธุ์ขมุ เป็นชาติพันธุ์เก่าแก่และอาจจะเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่บนผืนแผ่นดินใหญ่มาก่อนกลุ่มอื่น ๆ ในประเทศไทย ชาวขมุเข้ามานานพอสมควร อาศัยอยู่ในจังหวัดน่าน และบริเวณชายแดนจังหวัดเชียงราย โดยกระจายอยู่ในจังหวัดภาคกลาง ชาวขมุแบ่งออกได้เป็นหลายกลุ่ม ตามลักษณะการใช้ภาษาและวัฒนธรรม ขมุเป็นชาติพันธุ์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งในฐานะของความเป็นชนชาติของขมุเอง และในฐานะที่เป็นกลุ่มที่คงความเป็นวัฒนธรรม ประเพณีและความเชื่อ ที่มีความเป็นประวัติศาสตร์อย่างเด่นชัด

(๗) ชาติพันธุ์ลั๊วะ ตั้งถิ่นฐานดั้งเดิมอยู่ในจังหวัดน่านของไทย และบริเวณชายแดนแขวงสายะบุรีของประเทศลาว โดยชนกลุ่มนี้แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ คือ ถิ่นไปรต์ และถิ่นมาลล์ ชาวถิ่นกลุ่มแรกได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๑ ซึ่งอาจจะเข้ามาอยู่ก่อนที่คนไทยจะอพยพจากประเทศจีนมาอยู่ในแหลมอินโดจีน

(๘) ชาติพันธุ์เมี่ยน เมี่ยน (เย้า) เป็นชนชาติพันธุ์ที่อยู่ในเชื้อชาติมองโกลอยด์ เดิมเข้ามีแหล่งกำเนิดแถบตอนกลางของจีน บริเวณแม่น้ำฉางเจียว และลุ่มน้ำฮั่นเจีย ต่อมากระจายตัวอยู่ตามมณฑลต่าง ๆ และได้เคลื่อนเข้าสู่ภาคเหนือของเวียดนาม พม่า ลาว และอพยพจากลาวเข้าสู่ไทย เมื่อประมาณ ๑๔๕ ปีมาแล้ว ระยะแรกตั้งถิ่นฐานอยู่บนดอยหลวง จังหวัดเชียงราย เมื่อประชากรเพิ่มขึ้นจึงย้ายถิ่นฐานไปตามจังหวัดต่างๆ เช่น เชียงราย พะเยา เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน น่าน และลำปาง ในประเทศไทย มีเย้าอยู่กลุ่มเดียวคือ กลุ่มเบี้ยนเย้า หรือพ่านเย้า

(๙) ชาติพันธุ์มลาบรี ชนเผ่าตองเหลือง หรือมลาบรี เป็นชนกลุ่มที่มีพฤติกรรมเร่ร่อนเสาะหาแหล่งอาหารโดยการล่าสัตว์และเก็บพืชผักผลไม้ตามที่ต่างๆ ในป่ามารับประทาน ที่พักหรือบ้านจะสร้างเป็นเพิงหลังคามุงด้วยใบตอง ใช้เป็นที่อยู่อาศัยในระหว่างหาอาหาร เมื่อใบตองเปลี่ยนสีเป็นสีเหลือง ก็จะย้ายหนีไปอยู่ที่ใหม่ โดยชนเผ่ามลาบรี ในอดีตกระจายกันอยู่ในหลายจังหวัด เช่น เชียงใหม่ เชียงราย น่าน แพร่ อุตรดิตถ์ และเลย ปัจจุบันอยู่ที่แพร่และน่านเท่านั้น

๓.๑.๒ ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ

๑) ด้านเศรษฐกิจ

๑.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

(๑) ภาพรวมทางเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า จากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ณ ราคาตลาด มีมูลค่าเท่ากับ ๒๒๗,๕๕๙ ล้านบาท โดยมีอัตราเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ณ ราคาตลาด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีมูลค่า ๒๑๒,๙๕๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖.๘๖ เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดเชียงรายมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุด รองลงมาเป็นจังหวัดพะเยา จังหวัดน่าน และจังหวัดแพร่

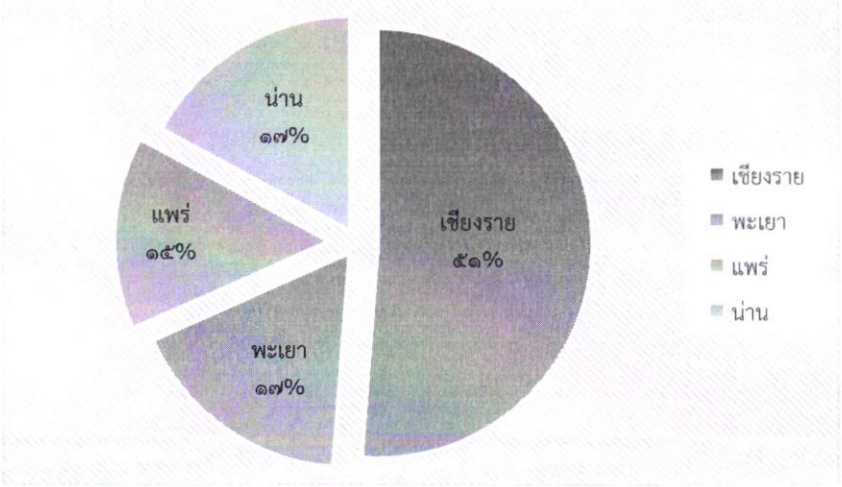
ตารางที่ ๙ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

จังหวัด	พ.ศ.๒๕๖๒ (ล้านบาท)	พ.ศ.๒๕๖๓ (ล้านบาท)	พ.ศ.๒๕๖๔ (ล้านบาท)	พ.ศ.๒๕๖๕ (ล้านบาท)	พ.ศ.๒๕๖๖ (ล้านบาท)	อัตราการเจริญเติบโต พ.ศ. ๒๕๖๕ – พ.ศ. ๒๕๖๖
เชียงราย	๑๐๗,๐๗๘	๑๐๒,๕๕๒	๑๐๒,๗๔๒	๑๐๗,๓๐๖	๑๑๖,๕๘๐	๘.๖๔
พะเยา	๓๖,๑๒๖	๓๕,๐๗๓	๓๕,๐๙๓	๓๖,๓๗๗	๓๘,๙๕๓	๗.๐๙
แพร่	๓๑,๒๔๓	๓๑,๓๒๐	๓๐,๘๐๑	๓๑,๖๕๕	๓๓,๐๘๘	๔.๓๓
น่าน	๓๔,๔๓๘	๓๔,๗๙๗	๓๕,๔๑๕	๓๗,๖๑๖	๓๘,๙๓๘	๓.๕๒
กลุ่มฯ	๒๐๘,๘๘๕	๒๐๓,๗๔๓	๒๐๔,๐๕๑	๒๑๒,๙๕๔	๒๒๗,๕๕๙	๖.๘๖

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หากพิจารณาข้อมูลในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ถึงโครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สัดส่วน พบว่า สัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงราย คิดเป็นร้อยละ ๕๑ รองลงมาเป็นจังหวัดพะเยา คิดเป็นร้อยละ ๑๗ จังหวัดน่าน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ และจังหวัดแพร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๕ ตามลำดับ

ภาพที่ ๔ สัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖

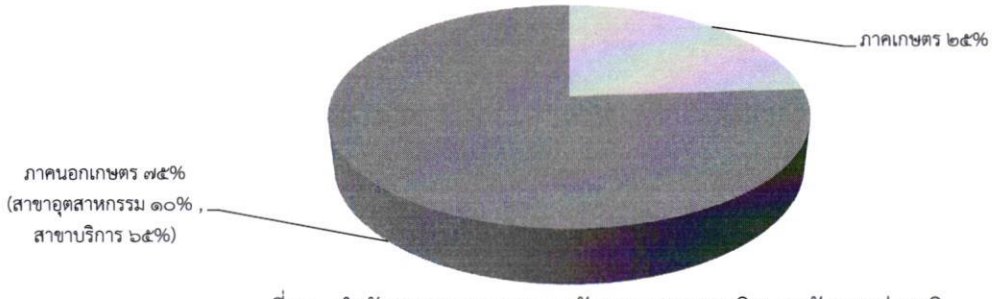

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๒) โครงสร้างการผลิตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

เมื่อวิเคราะห์โครงสร้างการผลิตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่าใน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จากผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๒๒๗,๕๕๙ ล้านบาท พบว่า โครงสร้างการผลิตตามสาขาเศรษฐกิจหลัก ส่วนใหญ่เป็นภาคนอกเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๗๕ โดยแบ่งเป็นสาขาอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ ๑๐ และสาขาบริการ คิดเป็นร้อยละ ๖๕ และส่วนภาคเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๒๕

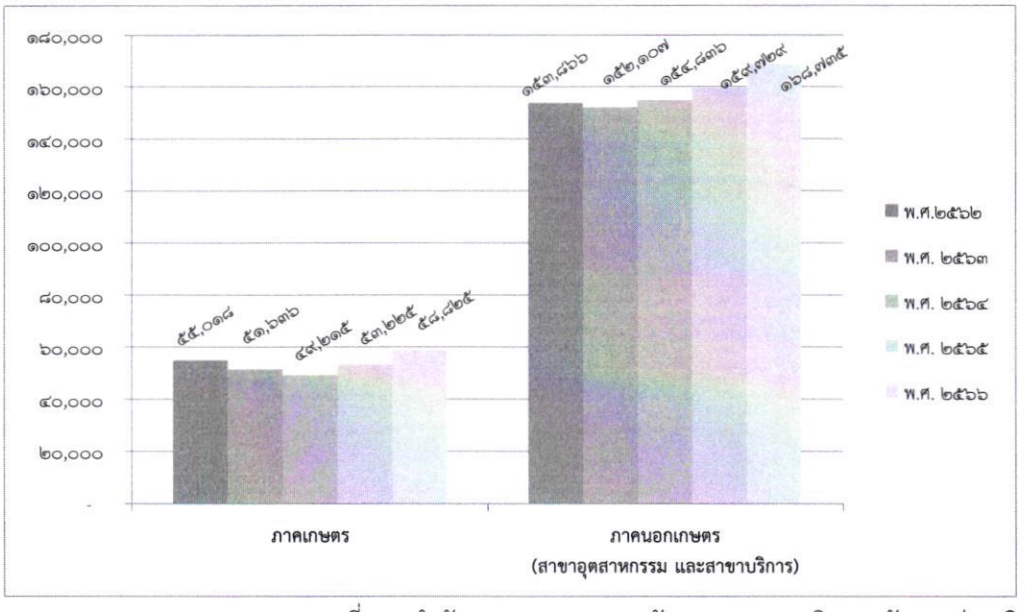
ภาพที่ ๕ โครงสร้างการผลิตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างการผลิตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มูลค่าทางภาคเกษตร โดยมีด้านเกษตรกรรม ป่าไม้และประมง เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่าน คิดเป็นร้อยละ ๒๕ สำหรับ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคนอกเกษตร โดยมีด้านอุตสาหกรรมและด้านบริการ มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๗๕

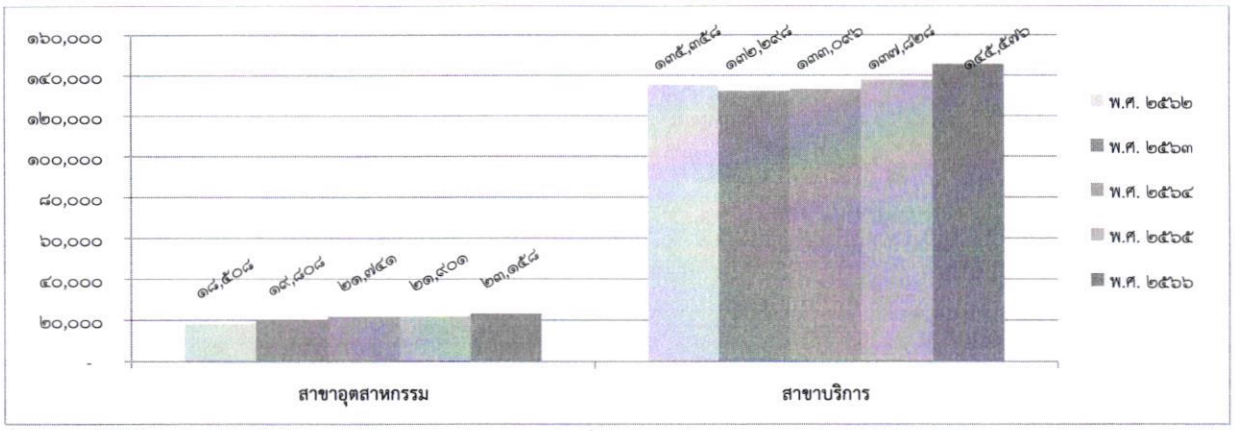
ภาพที่ ๖ โครงการสร้างการผลิตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเหนือตอนบน ๒ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากภาพที่ ๗ สะท้อนให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคนอกเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ โดยมีความสำคัญของสาขาอุตสาหกรรมและสาขาบริการเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ในช่วงปีที่ผ่านมาพบว่า การเปลี่ยนแปลงของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ภาคนอกเกษตร ด้านสาขาอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๕.๗๔ และด้านสาขาบริการเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๕.๖๓

ภาพที่ ๗ การเปรียบเทียบโครงการสร้างการผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคนอกเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากตารางที่ ๘ สำหรับผลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวต่อปีของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ อยู่ที่จำนวน ๙๙,๕๕๖ บาท ต่อหัวต่อปี ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ หากจำแนกผลผลิตมวลรวมรายได้ต่อหัวต่อปีของคนรายจังหวัด พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ รายได้ต่อหัวของคนในจังหวัดพะเยามากที่สุด จำนวน ๑๐๙,๒๗๕ บาทต่อคน ถัดมาเป็นจังหวัดเชียงราย จำนวน ๑๐๒,๙๘๘ บาทต่อคน อันดับที่สามจังหวัดแพร่ จำนวน ๙๑,๓๒๔ บาทต่อคน และจังหวัดน่าน จำนวน ๘๙,๕๑๕ บาทต่อคน

ตารางที่ ๑๐ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

หน่วย : ล้านบาท

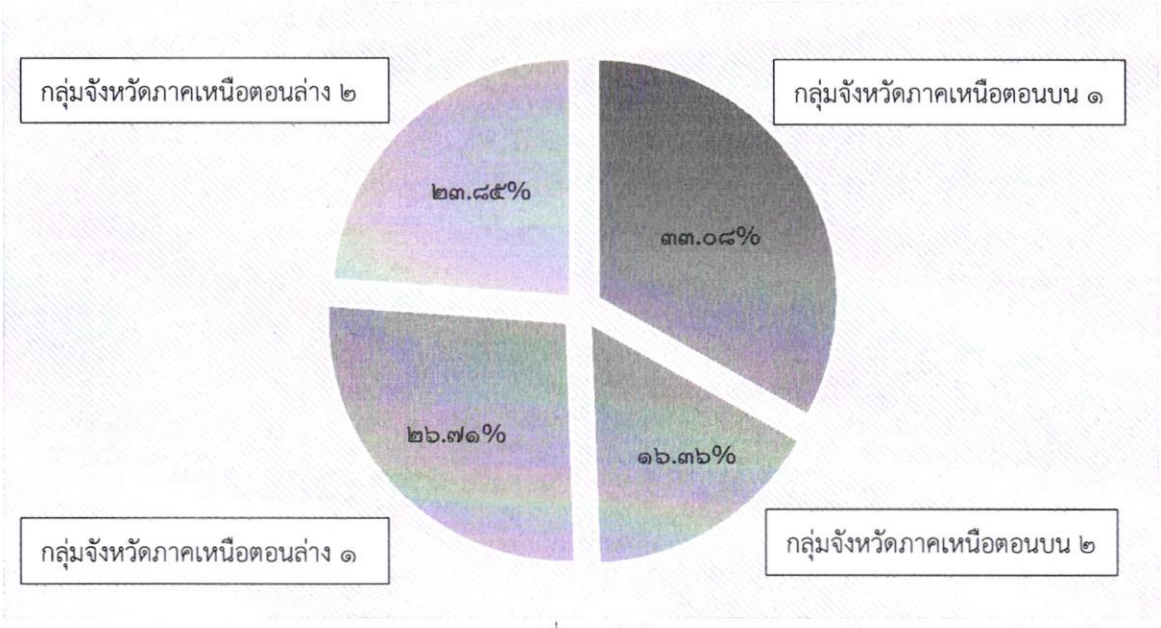
สาขาหลัก	เชียงราย					พะเยา					แพร่					น่าน					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ภาคการเกษตร	๒๗,๗๐๒	๒๕,๑๐๕	๒๒,๙๖๖	๒๕,๐๖๒	๒๗,๔๖๖	๑๑,๐๘๕	๑๐,๘๗๕	๑๐,๒๐๑	๑๑,๐๕๓	๑๒,๑๖๒	๖,๐๓๙	๖,๑๖๙	๕,๘๑๕	๖,๒๑๗	๖,๒๓๘	๑๐,๑๙๓	๙,๘๘๗	๑๐,๒๓๓	๑๐,๘๙๓	๑๐,๙๕๙	๕๕,๐๑๘	๕๑,๖๓๖	๔๙,๕๒๒	๕๓,๒๑๖	๕๘,๘๒๕
เกษตรกรรม ป่าไม้และการประมง	๒๗,๗๐๒	๒๕,๑๐๕	๒๒,๙๖๖	๒๕,๐๖๒	๒๗,๔๖๖	๑๑,๐๘๔	๑๐,๘๗๕	๑๐,๒๐๑	๑๑,๐๕๓	๑๒,๑๖๒	๖,๐๓๙	๖,๑๖๙	๕,๘๑๕	๖,๒๑๗	๖,๒๓๘	๑๐,๑๙๓	๙,๘๘๗	๑๐,๒๓๓	๑๐,๘๙๓	๑๐,๙๕๙	๕๕,๐๑๘	๕๑,๖๓๖	๔๙,๕๒๒	๕๓,๒๑๖	๕๘,๘๒๕
ภาคนอกการเกษตร	๗๙,๓๗๖	๗๗,๔๘๗	๗๙,๗๗๖	๘๒,๒๔๔	๘๗,๑๑๔	๒๕,๐๔๒	๒๔,๕๙๘	๒๔,๘๓๒	๒๕,๗๒๔	๒๖,๗๙๑	๒๕,๒๐๓	๒๕,๑๕๑	๒๔,๙๘๗	๒๕,๔๓๗	๒๖,๘๕๑	๒๔,๒๔๕	๒๔,๙๑๐	๒๕,๑๘๑	๒๖,๗๒๐	๒๗,๗๗๙	๑๕๓,๘๖๖	๑๕๒,๑๐๗	๑๕๖,๗๒๐	๑๖๑,๒๘๑	๑๖๘,๗๓๔
อุตสาหกรรม	๘,๔๘๗	๙,๗๕๘	๑๑,๑๗๐	๑๐,๙๕๖	๑๑,๕๑๖	๒,๔๕๒	๒,๖๑๓	๒,๙๖๕	๒,๘๒๗	๒,๘๘๗	๔,๓๘๙	๔,๒๒๑	๔,๓๙๑	๔,๓๑๗	๔,๔๗๗	๓,๑๘๐	๓,๒๑๗	๓,๒๖๖	๓,๘๐๐	๔,๒๗๘	๑๘,๕๐๘	๑๙,๘๐๘	๒๑,๙๒๐	๒๑,๗๕๙	๒๓,๑๕๘
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๘๒๙	๘๑๓	๘๙๗	๑,๐๑๙	๙๗๘	๒๖๒	๑๕๙	๑๗๖	๑๘๗	๒๑๕	๖๑๘	๒๖๓	๓๐๗	๓๑๓	๓๐๖	๒๕๕	๓๔๙	๓๑๗	๓๓๖	๓๕๙	๑,๙๖๓	๑,๕๘๕	๑,๖๙๘	๑,๘๕๖	๑,๘๕๘
การผลิต	๕,๙๖๔	๗,๑๗๒	๘,๓๘๖	๘,๐๔๓	๘,๐๓๗	๑,๖๗๐	๑,๙๐๓	๒,๒๐๕	๒,๐๒๙	๑,๘๙๑	๓,๑๘๒	๓,๒๔๐	๓,๓๐๒	๓,๓๐๙	๓,๓๖๐	๒,๔๘๘	๒,๓๙๒	๒,๔๓๗	๒,๙๖๓	๓,๒๖๔	๑๓,๓๐๕	๑๔,๗๐๗	๑๖,๕๕๑	๑๖,๒๖๑	๑๖,๕๕๒
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๑,๓๗๓	๑,๔๑๔	๑,๕๐๙	๑,๕๐๖	๒,๐๘๘	๓๘๘	๔๐๗	๔๓๘	๔๑๙	๕๙๑	๔๑๕	๔๔๖	๔๗๕	๔๔๕	๖๒๓	๓๒๘	๓๕๖	๓๘๖	๓๗๑	๕๓๐	๒,๕๐๓	๒,๖๒๓	๒,๘๐๘	๒,๗๒๙	๓,๘๓๒
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสียของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๓๒๒	๓๕๘	๓๗๘	๓๘๘	๔๑๓	๑๓๓	๑๔๓	๑๔๖	๑๙๒	๑๙๐	๑๗๔	๒๗๒	๒๕๗	๒๕๐	๑๘๘	๑๐๙	๑๒๑	๑๒๕	๑๓๐	๑๒๕	๗๓๗	๘๙๔	๘๖๓	๙๑๓	๙๑๗
บริการ	๗๐,๘๘๙	๖๗,๖๘๙	๖๘,๖๐๖	๗๑,๒๘๘	๗๕,๕๙๘	๒๒,๕๙๐	๒๑,๙๘๖	๒๑,๙๖๗	๒๒,๔๙๗	๒๓,๙๐๔	๒๐,๘๑๕	๒๐,๙๓๐	๒๐,๖๕๖	๒๑,๑๒๐	๒๒,๓๗๓	๒๑,๐๖๕	๒๑,๖๙๓	๒๑,๙๑๖	๒๒,๗๒๓	๒๓,๗๐๑	๑๓๕,๓๕๘	๑๓๒,๒๙๘	๑๓๔,๔๐๐	๑๓๙,๕๒๒	๑๔๕,๕๗๖
การก่อสร้าง	๕,๔๗๖	๕,๒๙๑	๕,๔๓๗	๕,๐๗๕	๖,๓๐๑	๑,๙๙๐	๑,๙๖๙	๑,๙๓๓	๑,๙๕๔	๒,๓๘๖	๑,๖๑๘	๑,๕๙๔	๑,๖๐๗	๑,๗๒๕	๒,๕๗๘	๑,๙๗๔	๒,๑๐๔	๒,๖๒๖	๒,๖๔๗	๒,๘๙๐	๑๑,๐๕๘	๑๐,๙๕๘	๑๑,๕๘๐	๑๑,๔๐๐	๑๔,๑๔๕
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๑๗,๒๐๘	๑๖,๖๕๐	๑๕,๒๘๐	๑๕,๒๔๐	๑๖,๗๐๙	๔,๗๒๕	๔,๑๗๒	๓,๘๒๗	๓,๘๐๘	๔,๒๓๙	๓,๕๑๒	๓,๖๓๒	๓,๗๒๐	๓,๓๐๕	๓,๓๙๔	๔,๒๓๗	๔,๒๙๓	๔,๑๑๕	๔,๑๐๗	๔,๔๐๘	๒๙,๒๘๒	๒๘,๗๔๗	๒๖,๕๙๙	๒๖,๘๙๓	๒๘,๗๕๑
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๕,๕๒๙	๔,๒๐๐	๕,๒๔๙	๕,๔๕๓	๔,๕๕๓	๗๕๕	๗๒๘	๘๕๘	๙๕๒	๑,๐๘๒	๙๗๙	๙๗๓	๑,๑๒๔	๗๙๑	๗๗๒	๔๗๙	๓๙๙	๔๓๔	๕๒๘	๕๘๘	๗,๗๔๒	๖,๓๐๐	๗,๖๘๓	๗,๑๕๕	๖,๙๙๔
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๔,๒๖๗	๒,๘๔๗	๒,๘๗๖	๔,๓๘๗	๔,๙๕๙	๑๕๗	๑๒๗	๑๔๑	๑๙๐	๒๖๑	๓๒๙	๒๒๓	๒๑๕	๓๒๓	๓๓๔	๒๒๕	๒๐๕	๒๒๘	๒๘๑	๓๕๔	๔,๙๗๗	๓,๔๐๒	๓,๔๔๘	๕,๒๘๔	๕,๙๐๙
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑,๓๑๘	๑,๒๕๕	๑,๒๗๑	๑,๑๖๒	๑,๑๗๓	๓๙๒	๓๒๑	๓๖๔	๒๗๗	๒๕๖	๕๐๑	๔๔๖	๕๒๗	๕๒๓	๔๘๒	๓๖๗	๓๗๔	๓๘๔	๓๖๘	๓๓๘	๒,๕๗๘	๒,๓๙๖	๒,๕๔๘	๒,๒๙๕	๒,๒๔๘
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๘,๒๘๓	๘,๓๕๒	๘,๓๐๒	๙,๑๔๒	๑๐,๖๖๕	๒,๙๖๑	๒,๙๓๔	๒,๙๐๕	๓,๐๔๖	๓,๔๒๖	๒,๘๕๔	๒,๙๐๓	๒,๘๒๖	๒,๙๕๒	๓,๓๙๖	๓,๐๑๖	๓,๐๙๖	๒,๙๐๐	๓,๑๓๐	๓,๔๑๙	๑๗,๑๑๔	๑๗,๒๘๕	๑๘,๑๙๖	๑๙,๗๔๓	๒๐,๘๕๖
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๔,๙๕๑	๔,๗๔๐	๕,๑๘๕	๔,๖๑๑	๔,๑๑๕	๑,๖๓๖	๑,๔๕๕	๑,๓๓๙	๑,๕๕๐	๑,๕๙๑	๑,๕๑๕	๑,๕๒๕	๑,๔๑๘	๑,๖๐๒	๑,๔๖๘	๑,๗๔๗	๒,๐๑๖	๒,๐๓๑	๒,๓๕๘	๒,๐๔๓	๙,๘๔๙	๙,๗๓๖	๙,๙๗๓	๑๐,๑๕๒	๙,๒๑๗
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑๙๒	๑๘๑	๑๙๔	๒๘๒	๒๕๗	๑๕	๑๗	๑๘	๑๖	๑๙	๑๓	๑๕	๑๕	๒๓	๑๒	๔	๔	๔	๕	๖	๒๒๔	๒๑๗	๒๓๑	๓๒๔	๒๙๔
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๖๘๕	๓๑๕	๒๒๕	๔๗๑	๖๕๖	๕๐	๓๔	๓๓	๔๔	๕๐	๓๗	๒๑	๑๙	๓๓	๔๑	๑๙๒	๑๕๕	๑๔๑	๑๕๔	๑๕๒	๙๖๔	๕๒๕	๔๒๗	๗๓๕	๘๙๙
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๕,๑๙๖	๕,๒๙๗	๕,๔๒๐	๕,๒๖๙	๕,๖๐๓	๒,๗๘๖	๒,๗๐๘	๒,๖๔๗	๒,๖๐๔	๒,๓๕๙	๒,๙๑๓	๒,๙๙๐	๒,๘๙๘	๒,๙๔๒	๒,๘๐๐	๓,๐๒๖	๓,๑๑๙	๓,๐๐๖	๓,๑๓๕	๒,๙๙๔	๑๓,๙๓๑	๑๔,๑๑๔	๑๓,๙๘๒	๑๓,๙๕๙	๑๓,๗๕๕
การศึกษา	๑๑,๒๖๑	๑๒,๐๐๕	๑๒,๓๖๓	๑๒,๗๙๕	๑๓,๑๘๔	๕,๐๗๐	๕,๑๘๒	๕,๔๗๘	๕,๕๙๓	๕,๗๕๑	๔,๓๔๓	๔,๓๐๐	๔,๓๗๕	๔,๔๗๘	๔,๕๗๙	๓,๗๓๔	๓,๘๑๒	๓,๘๐๒	๓,๙๙๔	๔,๑๖๗	๒๔,๔๐๘	๒๕,๓๐๙	๒๖,๒๑๗	๒๗,๑๓๒	๒๗,๖๘๑

สาขาหลัก	เชียงราย					พะเยา					แพร่					น่าน					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๔,๘๔๔	๔,๘๙๐	๕,๐๖๗	๕,๕๖๙	๕,๖๖๑	๑,๘๔๙	๑,๙๓๒	๑,๙๗๑	๑,๘๒๒	๑,๘๗๒	๑,๗๔๘	๑,๗๕๔	๑,๗๑๙	๑,๘๑๘	๑,๙๓๑	๑,๕๕๐	๑,๕๖๙	๑,๕๗๘	๑,๖๐๖	๑,๖๕๗	๙,๙๙๑	๙,๙๔๕	๙,๙๘๘	๑๐,๗๘๒	๑๑,๑๑๐
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๓๓๑	๔๓๓	๕๕๘	๕๙๐	๖๔๙	๒๒๔	๒๖๒	๒๗๔	๒๘๗	๓๐๕	๑๔๕	๑๙๒	๒๒๗	๒๕๓	๒๗๐	๑๑๗	๑๕๖	๑๗๙	๒๐๑	๒๔๘	๘๑๗	๑,๐๔๓	๑,๒๓๗	๑,๓๒๗	๑,๔๗๓
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๑,๓๔๘	๑,๒๓๔	๑,๑๘๐	๑,๒๔๓	๑,๑๑๒	๓๖๘	๓๔๓	๓๖๐	๓๔๖	๓๐๗	๓๐๗	๓๖๓	๓๕๕	๓๕๓	๓๖๘	๓๙๘	๓๘๐	๓๙๖	๔๐๙	๔๔๖	๒,๕๒๒	๒,๓๒๑	๒,๒๙๑	๒,๓๕๒	๒,๒๓๓
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GPP)	๑๐๗,๐๗๘	๑๐๒,๕๕๒	๑๐๒,๗๘๒	๑๐๗,๓๐๖	๑๑๖,๕๘๐	๓๖,๑๒๖	๓๕,๐๗๓	๓๕,๐๙๓	๓๖,๓๗๗	๓๘,๙๕๓	๓๑,๒๔๓	๓๑,๓๒๐	๓๐,๘๐๑	๓๑,๖๕๕	๓๓,๐๘๘	๓๔,๕๓๘	๓๔,๗๗๗	๓๕,๕๑๕	๓๗,๖๑๖	๓๘,๙๓๘	๒๐๘,๘๘๕	๒๐๓,๗๙๓	๒๐๕,๘๙๒	๒๑๔,๕๙๗	๒๒๗,๕๕๙
GPP ต่อหัว (บาท)	๙๓,๐๑๙	๘๙,๔๕๒	๘๙,๗๗๗	๙๕,๓๗๕	๑๐๒,๙๘๘	๙๕,๖๓๘	๙๕,๒๑๔	๙๕,๖๕๕	๑๐๐,๕๘๘	๑๐๙,๒๗๕	๘๑,๕๗๘	๘๒,๙๒๗	๘๒,๖๙๔	๘๖,๑๗๐	๙๑,๓๒๔	๗๗,๗๒๔	๗๘,๘๗๙	๘๐,๖๕๒	๘๖,๐๕๗	๘๙,๕๑๕	๘๘,๗๐๐	๘๗,๑๕๖	๘๘,๗๐๙	๙๓,๑๓๓	๙๙,๕๕๖
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๑,๑๕๑	๑,๑๕๗	๑,๑๕๒	๑,๑๓๗	๑,๑๓๒	๓๗๘	๓๗๒	๓๖๗	๓๖๒	๓๕๖	๓๘๓	๓๗๘	๓๗๒	๓๖๗	๓๖๒	๔๔๓	๔๔๑	๔๓๙	๔๓๗	๔๓๕	๒,๓๕๕	๒,๓๓๘	๒,๓๒๐	๒,๓๐๓	๒,๒๘๖

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GPP) ของภาคเหนือ พบว่าจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเหนือ ณ ราคาตลาด มีมูลค่าเท่ากับ จำนวน ๑,๓๙๐,๘๖๓ ล้านบาท โดยมีอัตราเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๕ คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๐ เมื่อพิจารณารายกลุ่มจังหวัด พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีมูลค่า จำนวน ๔๖๐,๑๑๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๐๘ รองลงมาเป็นกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนล่าง ๑ มีมูลค่า จำนวน ๓๗๑,๔๓๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๗๑ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีมูลค่า จำนวน ๓๓๑,๗๕๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๕ และกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีมูลค่า จำนวน ๒๒๗,๕๕๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๖

ภาพที่ ๘ สัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๖

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากตารางที่ ๙ สำหรับผลิตภัณฑ์มวลรวมระดับภาคเหนือ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวต่อปี เป็นอันดับ ๔ ของภาคเหนือ โดยมีกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เป็นอันดับที่ ๑ รองลงมาเป็นกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เป็นอันดับที่ ๒ และกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เป็นอันดับที่ ๓

ตารางที่ ๑๑ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเหนือ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

หน่วย : ล้านบาท

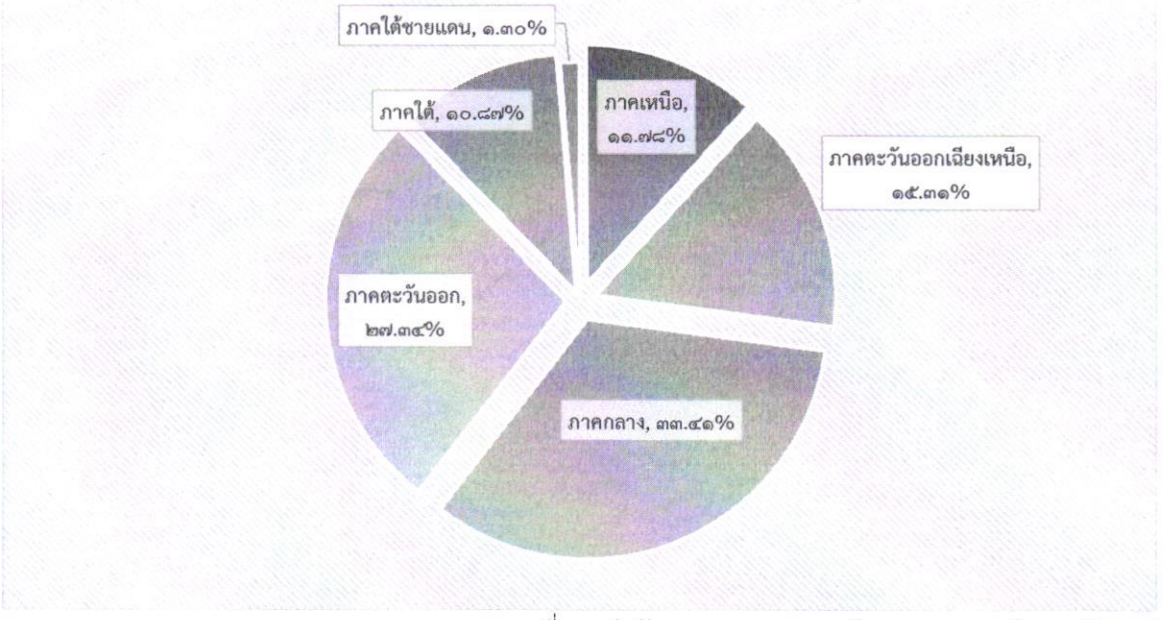
สาขาหลัก	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒					ภาคเหนือ				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ภาคการเกษตร	๘๐,๒๗๕	๗๒๑,๕๕๓	๗๐,๓๐๕	๖๕,๖๒๙	๗๙,๔๒๕	๕๕,๐๑๘	๕๑,๖๓๖	๔๙,๕๒๒	๕๓,๒๑๖	๕๘,๘๒๕	๑๑๒,๖๕๕	๙๘,๙๙๖	๙๙,๖๓๐	๑๐๒,๔๘๔	๑๑๒,๗๕๑	๘๙,๗๗๘	๗๘,๐๗๔	๗๗,๒๒๒	๘๘,๐๙๘	๙๔,๙๗๘	๓๓๗,๗๒๖	๓๐๑,๒๕๘	๒๗๖,๖๘๐	๓๐๙,๔๒๖	๓๔๕,๙๗๙
เกษตรกรรม ป่าไม้และการประมง	๘๐,๒๗๕	๗๒๑,๕๕๓	๗๐,๓๐๕	๖๕,๖๒๙	๗๙,๔๒๕	๕๕,๐๑๘	๕๑,๖๓๖	๔๙,๕๒๒	๕๓,๒๑๖	๕๘,๘๒๕	๑๑๒,๖๕๕	๙๘,๙๙๖	๙๙,๖๓๐	๑๐๒,๔๘๔	๑๑๒,๗๕๑	๘๙,๗๗๘	๗๘,๐๗๔	๗๗,๒๒๒	๘๘,๐๙๘	๙๔,๙๗๘	๓๓๗,๗๒๖	๓๐๑,๒๕๘	๒๗๖,๖๘๐	๓๐๙,๔๒๖	๓๔๕,๙๗๙
ภาคนอกการเกษตร	๓๕๓,๘๓๑	๓๓๘,๑๘๘	๓๔๖,๔๓๒	๓๖๒,๔๐๐	๓๘๐,๖๙๒	๑๕๓,๘๖๖	๑๕๒,๑๐๗	๑๕๖,๓๒๐	๑๖๑,๒๘๑	๑๖๘,๗๓๔	๒๓๔,๗๑๒	๒๓๑,๕๒๑	๒๓๙,๒๑๐	๒๕๒,๒๓๐	๒๕๘,๖๘๕	๒๒๔,๕๖๐	๒๑๒,๔๐๗	๒๒๒,๖๐๙	๒๔๕,๖๗๔	๒๓๖,๗๗๒	๙๖๖,๙๖๙	๙๓๔,๕๗๑	๑,๐๒๑,๕๘๔	๑,๐๔๕,๘๘๔
อุตสาหกรรม	๙๔,๔๘๗	๙๕,๓๗๓	๑๐๓,๖๔๕	๑๐๕,๒๒๘	๑๐๗,๕๖๔	๑๘,๕๐๘	๑๙,๘๐๘	๒๑,๙๒๐	๒๑,๗๕๙	๒๓,๑๕๘	๕๑,๕๖๕	๔๗,๙๑๔	๕๓,๓๗๕	๕๙,๐๒๔	๕๘,๙๔๓	๙๒,๖๓๗	๘๐,๘๑๖	๙๐,๕๕๕	๑๐๖,๒๕๖	๙๕,๕๐๑	๒๕๗,๒๘๒	๒๔๓,๘๗๑	๒๖๙,๙๕๕	๒๙๒,๒๖๗	๒๘๕,๐๖๖
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑๓,๙๙๓	๑๓,๒๒๖	๑๓,๕๘๖	๑๓,๖๐๑	๑๒,๘๘๖	๑,๙๖๓	๑,๕๘๕	๑,๖๙๘	๑,๘๕๖	๑,๘๕๘	๒,๖๕๗	๒,๒๒๘	๒,๕๘๒	๒,๙๗๔	๒,๙๖๓	๒๔,๐๒๔	๑๖,๙๗๐	๒๓,๑๐๑	๓๑,๘๙๑	๒๖,๘๙๐	๔๒,๖๓๗	๓๔,๐๐๙	๔๐,๙๒๘	๕๐,๗๒๒	๔๔,๕๙๖
การผลิต	๖๙,๔๐๘	๗๑,๑๖๗	๗๘,๘๓๕	๘๐,๔๗๔	๘๐,๘๘๖	๑๓,๓๐๕	๑๔,๗๐๗	๑๖,๕๕๑	๑๖,๒๖๑	๑๖,๕๕๒	๔๑,๖๔๕	๓๗,๙๔๔	๔๑,๙๖๓	๔๖,๗๖๖	๔๔,๕๙๓	๖๒,๐๗๘	๕๗,๒๒๒	๖๐,๑๘๖	๖๖,๖๓๑	๕๙,๑๔๐	๑๘๖,๕๒๖	๑๘๑,๑๓๗	๑๙๗,๕๓๕	๒๑๑,๑๓๓	๒๐๑,๑๔๑
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	๙,๑๒๘	๙,๐๘๐	๙,๔๗๓	๙,๓๕๑	๑๑,๘๓๔	๒,๕๐๓	๒,๖๒๓	๒,๘๐๘	๒,๗๒๙	๓,๘๓๒	๖,๑๓๗	๖,๒๐๗	๖,๖๖๘	๖,๙๓๑	๙,๐๘๑	๕,๒๓๙	๕,๑๘๘	๕,๙๙๑	๕,๗๐๒	๗,๖๗๔	๒๓,๐๐๘	๒๓,๐๙๙	๒๔,๔๔๐	๒๔,๗๑๔	๓๒,๔๒๑
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๑,๘๖๘	๑,๘๖๐	๑,๗๕๐	๑,๘๐๒	๑,๘๙๗	๗๓๗	๘๙๔	๘๖๓	๙๑๓	๙๑๗	๑,๑๒๕	๑,๕๓๔	๒,๑๖๒	๒,๓๕๒	๒,๓๐๗	๑,๓๕๐	๑,๔๓๗	๑,๗๗๗	๒,๐๓๒	๑,๗๘๗	๕,๐๘๐	๕,๗๒๔	๖,๕๕๒	๗,๐๙๘	๖,๙๐๘
บริการ	๒๕๙,๓๔๓	๒๔๒,๘๕๕	๒๔๒,๗๘๘	๒๕๗,๑๗๑	๒๗๓,๒๒๙	๑๓๕,๓๕๘	๑๓๒,๒๙๘	๑๓๔,๔๐๐	๑๓๙,๕๒๒	๑๔๕,๕๗๖	๑๘๓,๑๔๗	๑๘๓,๖๐๘	๑๘๕,๘๗๕	๑๙๓,๒๐๖	๑๙๙,๗๘๒	๑๓๑,๘๖๘	๑๓๑,๕๙๑	๑๓๒,๐๕๔	๑๓๙,๕๙๘	๑๔๑,๒๗๑	๗๐๙,๗๑๗	๖๙๐,๓๕๒	๖๙๕,๑๑๗	๗๒๙,๘๑๘	๗๕๙,๘๑๘
การก่อสร้าง	๑๙,๗๔๐	๑๙,๙๔๐	๑๙,๕๖๑	๒๐,๘๓๔	๑๖,๕๙๓	๑๑,๐๕๘	๑๐,๙๕๘	๑๑,๕๘๐	๑๑,๔๐๐	๑๔,๑๕๕	๑๔,๕๓๘	๑๕,๕๑๕	๑๕,๖๓๘	๑๕,๓๒๕	๑๓,๐๗๐	๘,๘๒๙	๑๐,๑๓๐	๑๐,๑๗๐	๑๐,๙๘๘	๘,๗๒๐	๕๓,๗๖๖	๕๖,๔๔๒	๕๖,๙๔๙	๕๘,๕๔๗	๕๒,๕๓๘
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๕๗,๑๖๒	๕๕,๒๔๗	๕๑,๗๓๘	๔๙,๑๘๐	๕๔,๖๖๗	๒๙,๒๘๒	๒๘,๗๔๗	๒๖,๕๙๙	๒๖,๘๙๓	๒๘,๗๕๑	๔๘,๕๐๖	๔๕,๗๒๙	๔๓,๔๕๖	๔๔,๔๑๔	๔๙,๒๓๑	๔๓,๒๒๔	๔๐,๓๔๔	๓๘,๔๘๐	๔๑,๓๐๐	๔๓,๕๙๖	๑๗๘,๑๗๔	๑๗๐,๐๖๖	๑๖๐,๒๗๓	๑๖๑,๗๘๗	๑๗๖,๒๔๕
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๑๙,๓๓๗	๑๓,๑๕๙	๑๓,๔๘๔	๑๓,๙๘๐	๑๕,๖๐๘	๗,๗๔๒	๖,๓๐๐	๗,๖๘๓	๗,๑๕๕	๖,๙๙๔	๖,๐๗๖	๖,๑๔๓	๗,๒๘๔	๗,๙๙๓	๘,๐๙๙	๕,๐๕๑	๕,๐๔๕	๕,๖๑๓	๕,๙๕๘	๕,๙๑๓	๓๘,๒๐๖	๓๐,๖๔๗	๓๔,๐๖๓	๓๕,๐๘๕	๓๖,๖๑๔
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๒๕,๕๕๖	๑๖,๘๖๕	๑๔,๒๐๕	๑๘,๕๒๔	๒๓,๕๑๘	๔,๙๗๗	๓,๔๐๒	๓,๔๔๘	๕,๒๘๔	๕,๙๐๙	๒,๖๒๐	๒,๐๔๘	๑,๘๒๐	๒,๑๐๘	๒,๓๐๗	๑,๗๘๑	๑,๕๘๖	๑,๖๗๑	๑,๙๖๓	๒,๑๐๗	๓๔,๙๗๔	๒๓,๙๐๑	๒๑,๑๔๔	๒๘,๘๗๙	๓๓,๘๔๑
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๖,๖๔๑	๖,๓๐๘	๖,๐๗๑	๖,๐๒๔	๖,๐๒๕	๒,๕๗๘	๒,๓๙๖	๒,๕๔๘	๒,๒๙๕	๒,๒๔๘	๓,๑๓๓	๓,๑๗๕	๓,๒๗๘	๒,๗๓๔	๒,๕๗๒	๒,๓๕๖	๒,๓๑๙	๒,๓๒๙	๑,๙๐๔	๑,๙๑๐	๑๔,๗๐๘	๑๔,๑๙๘	๑๔,๒๒๖	๑๒,๙๕๗	๑๒,๗๕๕
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๒๘,๖๔๖	๒๘,๗๑๑	๓๐,๗๕๖	๓๔,๔๕๐	๓๗,๑๑๔	๑๗,๑๑๔	๑๗,๒๘๕	๑๘,๑๙๖	๑๙,๗๔๓	๒๐,๘๕๖	๒๑,๕๕๓	๒๒,๐๙๙	๒๒,๘๗๕	๒๕,๐๗๙	๒๖,๕๘๐	๑๖,๖๕๖	๑๗,๑๓๓	๑๗,๒๒๕	๑๙,๒๙๑	๒๐,๔๘๒	๘๓,๙๖๘	๘๔๕,๒๒๗	๘๙๙,๐๕๑	๙๘,๕๒๔	๑๐๕,๒๗๙
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑๔,๙๐๗	๑๖,๑๘๓	๑๗,๓๑๐	๑๗,๘๙๖	๑๙,๒๔๑	๙,๘๔๙	๙,๗๓๖	๙,๙๗๓	๑๐,๑๕๒	๙,๒๑๗	๑๓,๔๐๓	๑๔,๖๓๐	๑๔,๕๒๘	๑๕,๔๒๖	๑๕,๕๗๕	๙,๖๒๐	๑๐,๐๙๙	๑๐,๒๕๖	๑๐,๐๗๐	๑๐,๒๘๐	๔๗,๗๗๙	๕๐,๖๔๘	๕๒,๐๔๘	๕๓,๕๕๔	๕๔,๓๑๔
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคนิค	๙๑๘	๙๒๔	๙๕๐	๑,๑๖๑	๑,๓๓๘	๒๒๔	๒๑๗	๒๓๑	๓๒๔	๒๑๔	๕๙๕	๔๓๐	๓๙๖	๔๒๘	๔๒๕	๒๕๖	๒๑๖	๒๙๒	๓๑๙	๓๑๖	๑,๙๙๒	๑,๗๘๖	๑,๘๖๙	๒,๒๑๒	๒,๓๗๔

สาขาหลัก	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒					ภาคเหนือ				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๖,๐๖๔	๓,๑๔๖	๒,๓๙๘	๒,๙๘๖	๓,๒๐๖	๙๖๔	๕๒๕	๔๒๗	๗๓๕	๘๙๙	๑,๑๒๕	๗๓๑	๖๓๐	๙๙๔	๙๑๒	๗๓๙	๖๗๙	๖๙๖	๘๓๗	๗๖๔	๘,๘๙๒	๕,๐๘๐	๔,๑๓๑	๕,๕๕๒	๕,๗๘๑
การบริหารราชการการป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	๒๑,๗๕๐	๒๒,๑๓๑	๒๒,๔๒๘	๒๒,๘๐๑	๒๒,๘๕๖	๑๓,๙๓๑	๑๔,๑๑๔	๑๓,๙๘๒	๑๓,๙๔๙	๑๓,๗๕๕	๒๕,๐๕๘	๒๕,๓๘๑	๒๖,๐๕๙	๒๕,๙๕๘	๒๖,๖๕๕	๑๑,๔๗๙	๑๑,๗๕๐	๑๑,๗๙๖	๑๑,๖๓๙	๑๑,๑๕๗	๗๒,๒๑๙	๗๓,๓๗๖	๗๔,๒๖๕	๗๔,๓๔๗	๗๔,๔๒๓
การศึกษา	๓๑,๖๗๖	๓๓,๒๓๙	๓๔,๙๔๑	๓๗,๘๐๙	๔๐,๔๔๒	๒๔,๔๐๘	๒๕,๓๐๙	๒๖,๒๑๗	๒๗,๑๓๒	๒๗,๖๘๑	๓๑,๐๓๘	๓๒,๑๖๔	๓๓,๑๔๘	๓๔,๙๕๓	๓๕,๘๓๑	๒๐,๑๙๐	๒๐,๔๔๒	๒๐,๙๙๑	๒๑,๖๕๒	๒๒,๐๑๓	๑๐๗,๓๑๑	๑๑๑,๑๕๓	๑๑๕,๒๙๗	๑๒๑,๕๔๖	๑๒๕,๙๖๘
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๒๐,๐๗๔	๒๐,๒๐๒	๒๒,๑๐๗	๒๓,๖๓๑	๒๕,๕๗๒	๙,๙๙๑	๙,๙๔๕	๙,๙๘๙	๑๐,๗๘๒	๑๑,๓๑๐	๑๑,๓๖๖	๑๑,๔๕๙	๑๒,๔๙๐	๑๓,๔๓๕	๑๓,๙๙๓	๘,๘๒๗	๘,๖๑๔	๙,๒๘๗	๙,๙๖๙	๑๐,๕๘๕	๕๐,๒๕๘	๕๐,๒๑๙	๕๓,๘๗๒	๕๗,๘๑๗	๖๐,๒๖๐
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑,๔๖๐	๑,๕๕๘	๑,๗๓๒	๑,๘๑๔	๑,๘๘๗	๘๑๗	๑,๐๔๓	๑,๒๓๗	๑,๓๒๗	๑,๔๗๓	๑,๒๘๗	๑,๔๕๕	๑,๖๕๘	๑,๗๖๖	๑,๙๓๗	๙๔๐	๑,๐๔๙	๑,๒๓๓	๑,๓๓๕	๑,๔๓๖	๔,๕๐๕	๕,๑๐๕	๕,๘๖๐	๖,๒๔๒	๖,๗๓๒
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๕,๔๑๓	๕,๒๔๔	๕,๑๒๖	๕,๐๘๒	๕,๙๑๓	๒,๔๒๒	๒,๓๒๑	๒,๒๙๑	๒,๓๕๒	๒,๒๓๓	๒,๘๔๙	๒,๗๕๑	๒,๖๒๕	๒,๕๙๓	๒,๕๕๕	๒,๓๒๐	๒,๑๘๗	๒,๐๒๕	๒,๒๔๒	๑,๙๙๔	๑๓,๐๐๔	๑๒,๕๐๒	๑๒,๐๖๗	๑๒,๒๖๘	๑๒,๖๙๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GPP)	**๔๓๔,๑๐๖**	**๔๑๐,๗๔๑**	**๔๑๖,๗๓๗**	**๔๒๘,๐๒๙**	**๔๖๐,๑๑๗**	**๒๐๘,๘๘๕**	**๒๐๓,๗๔๓**	**๒๐๕,๘๔๒**	**๒๑๔,๔๙๗**	**๒๒๗,๕๕๙**	**๓๔๗,๓๖๗**	**๓๓๐,๕๑๗**	**๓๓๘,๘๔๐**	**๓๕๔,๗๑๓**	**๓๗๑,๔๓๖**	**๓๑๔,๓๓๗**	**๒๙๐,๔๘๑**	**๓๓๓,๗๗๑**	**๓๓๑,๗๕๐**	**๑,๓๐๔,๖๙๕**	**๑,๒๓๕,๕๘๑**	**๑,๒๖๑,๒๕๑**	**๑,๓๓๑,๐๑๑**	**๑,๓๙๐,๘๖๓**
GPP ต่อหัว (บาท)	๑๓๗,๙๘๘	๑๓๐,๙๐๓	๑๓๓,๑๙๕	๑๓๗,๒๓๐	๑๔๗,๗๗๘	๘๘,๗๐๐	๘๗,๑๕๖	๘๘,๗๐๙	๙๓,๑๓๓	๙๙,๕๕๖	๑๐๓,๐๙๓	๙๘,๓๗๔	๑๐๑,๑๖๐	๑๐๖,๒๔๖	๑๑๑,๖๔๕	๑๒๕,๕๘๐	๑๑๖,๗๒๘	๑๒๑,๒๐๐	๑๓๕,๗๓๓	๑๓๕,๖๙๓	๑๑๔,๗๑๔	๑๐๙,๑๐๕	๑๑๑,๘๘๖	๑๑๘,๖๓๐	๑๒๔,๕๕๒
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๓,๑๔๖	๓,๑๓๘	๓,๑๒๗	๓,๑๑๙	๓,๑๐๙	๒,๓๕๕	๒,๓๓๘	๒,๓๒๐	๒,๓๐๓	๒,๒๘๖	๓,๓๖๙	๓,๓๖๐	๓,๓๕๐	๓,๓๓๙	๓,๓๒๗	๒,๕๐๓	๒,๕๘๙	๒,๔๗๔	๒,๔๕๙	๒,๔๔๕	๑๑,๓๗๓	๑๑,๒๒๔	๑๑,๒๗๓	๑๑,๒๒๐	๑๑,๑๖๗

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GPP) พบว่าจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ณ ราคาตลาด มีมูลค่าเท่ากับ จำนวน ๑๑,๘๑๑,๗๕๕ ล้านบาท เมื่อพิจารณารายภาค พบว่า ภาคกลางมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุด รองลงมาเป็นภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคใต้ชายแดน ตามลำดับ

ภาพที่ ๙ สัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากตารางที่ ๑๐ สำหรับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ระดับกลุ่มจังหวัด ๑๘ กลุ่ม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวต่อปี เป็นอันดับที่ ๑๖ ของกลุ่มจังหวัด ๑๘ กลุ่ม

ตารางที่ ๑๒ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของกลุ่มจังหวัด ๑๘ กลุ่ม ปี พ.ศ. ๒๕๖๖

หน่วย : ล้านบาท

สาขาหลัก	ภาคเหนือ				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					ภาคกลาง				ภาคตะวันออก		ภาคใต้		ภาคใต้ชายแดน
	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน	กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
ภาคการเกษตร	**๗๙,๔๒๕**	**๕๘,๘๖๕**	**๑๑๒,๗๕๑**	**๗๕,๙๗๘**	**๖๗,๓๘๓**	**๔๙,๓๙๙**	**๗๕,๓๐๖**	**๑๒๐,๓๑๖**	**๖๙,๕๕๖**	**๖๙,๑๓๐**	**๓๕,๗๕๔**	**๑๐๒,๐๓๗**	**๕๕,๙๕๗**	**๖๙,๕๔๐**	**๑๒๗,๘๒๙**	**๒๐๘,๔๕๕**	**๙๘,๓๑๒**	**๔๓,๒๑๐**
เกษตรกรรม ป่าไม้และการประมง	๗๙,๔๒๕	๕๘,๘๖๕	๑๑๒,๗๕๑	๙๕,๙๗๘	๖๙,๓๘๓	๔๔,๓๙๙	๗๕,๓๐๖	๑๒๐,๓๑๖	๖๙,๕๕๖	๖๙,๑๓๐	๓๕,๗๕๔	๑๐๒,๐๓๗	๕๕,๙๕๗	๖๙,๕๔๐	๑๒๗,๘๒๙	๒๐๘,๔๕๕	๙๘,๓๑๒	๔๓,๒๑๐
ภาคนอกการเกษตร	**๓๘๐,๖๙๒**	**๑๖๘,๗๓๔**	**๒๕๘,๖๘๕**	**๒๓๖,๗๗๒**	**๒๒๘,๙๙๑**	**๑๑๐,๔๗๔**	**๓๗๐,๙๘๘**	**๕๐๓,๑๐๒**	**๒๑๕,๙๐๔**	**๘๑๒,๕๕๙**	**๑,๙๘๐,๗๔๗**	**๓๑๙,๑๐๓**	**๕๗๐,๕๕๐**	**๒,๖๒๐,๕๑๓**	**๕๑๑,๒๘๐**	**๖๑๖,๔๓๖**	**๓๖๐,๕๗๑**	**๑๑๐,๗๐๗**
อุตสาหกรรม	**๑๐๗,๕๖๔**	**๒๓,๑๔๘**	**๕๘,๙๕๓**	**๙๕,๕๐๑**	**๕๗,๘๕๙**	**๑๗,๐๘๗**	**๑๐๔,๘๔๕**	**๑๖๘,๘๘๐**	**๓๗,๖๗๗**	**๔๙๙,๔๐๔**	**๘๖๘,๗๗๑**	**๑๓๑,๙๙๖**	**๓๓๑,๗๐๗**	**๑,๘๒๐,๔๘๓**	**๒๑๕,๐๔๔**	**๑๘๓,๐๐๑**	**๔๐,๒๖๖**	**๑๕,๖๑๑**
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑๒,๘๘๖	๑,๘๕๘	๒,๙๖๓	๒๖,๘๙๐	๘,๓๗๑	๓๑๑	๑,๖๕๘	๕,๕๙๑	๑,๖๔๘	๑๙,๓๖๘	๓,๗๒๙	๙,๔๘๖	๒,๙๑๒	๒๐๙,๘๓๑	๑,๔๒๒	๔๐,๖๐๑	๑,๙๔๘	๕๔๗
การผลิต	๘๐,๘๔๖	๑๖,๕๕๒	๔๔,๕๙๓	๕๙,๑๕๐	๔๒,๖๘๕	๑๒,๙๗๔	๙๒,๓๕๓	๑๓๐,๗๒๐	๓๐,๑๑๕	๔๐๔,๓๙๔	๘๐๑,๔๑๑	๘๑,๔๐๐	๓๐๘,๖๖๖	๑,๓๙๘,๔๒๐	๑๙๗,๕๑๓	๑๐๘,๗๖๓	๒๘,๕๒๙	๑๑,๙๐๓
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	๑๑,๘๗๔	๓,๘๓๒	๙,๐๘๑	๗,๖๗๔	๕,๕๓๑	๒,๙๖๒	๙,๐๘๕	๒๙,๙๘๓	๔,๘๘๙	๗๒,๘๕๓	๕๔,๑๕๓	๓๙,๕๔๒	๑๕,๙๖๗	๑๙๐,๒๙๐	๑๔,๖๕๖	๓๑,๓๘๕	๘,๕๖๙	๒,๙๐๙
การจัดหาน้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสียของเสียและสิ่งปฏิกูล	๑,๘๙๗	๙๑๗	๒,๓๐๗	๑,๗๘๗	๑,๒๗๑	๘๔๐	๑,๗๔๘	๒,๖๘๖	๑,๐๒๕	๒,๗๘๙	๙,๔๗๘	๑,๕๖๗	๔,๑๖๓	๒๑,๙๔๑	๑,๔๕๒	๒,๒๕๒	๑,๒๑๙	๒๕๒
บริการ	**๒๗๓,๒๒๙**	**๑๔๕,๕๗๖**	**๑๙๙,๗๘๒**	**๑๔๑,๒๗๑**	**๑๗๑,๑๓๒**	**๙๓,๓๘๗**	**๒๖๖,๑๔๕**	**๓๓๔,๒๒๒**	**๑๗๘,๒๒๗**	**๓๑๓,๑๕๕**	**๑,๑๑๑,๙๗๖**	**๑๘๗,๑๐๗**	**๒๓๘,๘๓๓**	**๗๙๙,๙๓๐**	**๑๙๖,๒๓๖**	**๕๓๓,๔๓๕**	**๓๒๐,๒๐๖**	**๙๕,๐๙๖**
การก่อสร้าง	๑๖,๕๙๓	๑๔,๑๔๕	๑๓,๐๗๐	๘,๗๒๐	๑๐,๒๐๒	๖,๗๓๓	๑๕,๗๑๑	๓๐,๑๑๘	๑๑,๔๒๔	๑๖,๗๘๓	๕๓,๕๒๘	๑๕,๘๑๖	๑๕,๕๗๔	๔๔,๑๘๐	๑๓,๓๔๔	๓๓,๙๘๑	๑๔,๐๓๕	๗,๗๖๙
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๕๔,๖๖๗	๒๘,๗๕๑	๔๙,๒๓๑	๔๓,๕๙๖	๓๗,๙๒๒	๑๙,๔๗๘	๕๕,๐๒๗	๗๖,๘๔๐	๓๗,๓๒๔	๙๕,๐๒๐	๓๐๒,๘๗๓	๕๑,๗๓๕	๘๘,๑๓๓	๒๗๘,๘๒๑	๗๒,๔๐๗	๙๘,๒๘๙	๔๑,๕๔๙	๑๖,๑๔๓
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๑๕,๖๐๘	๖,๙๙๔	๘,๐๙๙	๕,๙๑๓	๙,๔๘๘	๕,๕๙๒	๑๑,๐๕๔	๑๕,๕๑๑	๘,๑๔๖	๓๕,๑๖๕	๑๔๐,๙๘๘	๑๓,๐๓๒	๑๕,๑๔๒	๑๒๐,๓๔๒	๑๑,๘๓๒	๒๘,๙๗๘	๔๘,๔๐๓	๔,๐๗๐
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๒๓,๕๑๘	๕,๙๐๙	๒,๓๐๗	๒,๑๐๗	๓,๐๐๘	๑,๐๗๓	๕,๙๒๔	๖,๘๖๑	๔,๙๕๐	๖,๗๖๒	๓๖,๙๕๓	๖,๒๘๖	๒๐,๘๗๗	๘๖,๑๘๘	๕,๔๒๐	๓๙,๐๔๑	๙๕,๓๘๐	๑,๓๙๗
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๖,๐๒๕	๒,๒๔๘	๒,๕๗๒	๑,๙๑๐	๒,๕๔๒	๑,๑๒๑	๓,๒๙๙	๔,๒๑๘	๒,๐๖๐	๔,๐๐๖	๔๗,๐๗๗	๒,๒๘๕	๔,๕๐๘	๑๐,๙๔๘	๒,๒๖๕	๗,๐๐๖	๕,๒๖๖	๑,๖๓๙
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๓๗,๓๖๑	๒๐,๘๕๖	๒๖,๕๘๐	๒๐,๔๘๒	๒๔,๙๙๙	๑๒,๕๒๕	๔๐,๖๖๒	๔๖,๘๒๓	๒๗,๑๖๐	๓๓,๐๙๗	๑๒๘,๕๒๒	๒๒,๐๔๓	๒๖,๙๘๗	๗๕,๐๕๔	๒๑,๓๕๐	๕๕,๒๒๒	๓๓,๔๓๐	๘,๔๙๘
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑๙,๒๔๑	๙,๒๑๗	๑๕,๕๗๕	๑๐,๒๘๐	๑๓,๓๖๐	๗,๓๘๑	๒๑,๕๓๗	๒๓,๓๖๘	๑๒,๔๔๗	๑๗,๘๘๙	๖๘,๓๑๑	๑๓,๖๐๗	๑๔,๖๓๑	๓๔,๘๕๘	๑๒,๔๔๕	๒๘,๖๙๙	๑๕,๕๘๐	๖,๒๑๐
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑,๓๓๘	๒๙๔	๔๒๕	๓๑๖	๒๒๓	๕๑	๔๓๖	๕๕๘	๑๑๔	๑๑,๑๘๘	๓๑,๙๐๒	๔๑๐	๑,๕๐๙	๗,๔๗๓	๙๔๐	๑,๘๖๓	๙๘๙	๗๒
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๓,๒๐๖	๘๙๙	๙๑๒	๗๖๔	๑,๐๓๙	๒๐๙	๑,๗๙๔	๑,๗๙๔	๖๔๗	๔,๕๐๖	๔๐,๙๖๖	๒,๑๐๒	๓,๕๘๐	๑๘,๖๖๔	๒,๔๓๐	๓,๑๐๗	๗,๔๑๒	๕๗๗
การบริหารราชการการป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	๒๒,๘๕๖	๑๓,๗๕๕	๒๖,๖๕๕	๑๑,๑๕๗	๑๕,๓๘๓	๗,๕๗๐	๒๐,๔๘๑	๓๒,๒๘๑	๑๕,๐๓๙	๔๐,๐๒๓	๕๗,๐๙๙	๒๑,๗๓๗	๑๗,๘๓๔	๕๘,๖๗๖	๒๐,๖๓๘	๔๕,๓๖๓	๑๙,๖๕๔	๑๗,๓๘๔
การศึกษา	๔๐,๔๔๒	๒๗,๖๘๑	๓๕,๘๓๑	๒๒,๐๑๓	๓๕,๒๘๖	๒๓,๑๑๖	๖๓,๔๑๐	๖๔,๘๐๘	๔๐,๘๗๒	๒๔,๒๖๐	๗๐,๒๓๘	๒๑,๕๑๐	๑๒,๕๗๐	๒๔,๔๐๘	๑๘,๗๓๕	๕๘,๔๑๕	๑๗,๓๗๓	๒๒,๖๙๙
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๒๔,๕๗๒	๑๑,๑๑๐	๑๓,๙๙๓	๑๐,๕๘๕	๑๓,๐๑๙	๖,๒๗๙	๒๑,๓๗๐	๒๒,๘๔๘	๑๓,๕๙๙	๑๗,๐๐๐	๘๓,๙๖๐	๑๒,๒๘๖	๑๒,๙๙๗	๒๕,๕๕๗	๑๐,๙๐๒	๒๗,๓๘๐	๑๕,๖๒๗	๖,๙๕๑

สาขาหลัก	ภาคเหนือ				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					ภาคกลาง				ภาคตะวันออก		ภาคใต้		ภาคใต้ชายแดน
	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน	กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑,๘๘๗	๑,๔๗๓	๑,๙๓๗	๑,๔๓๖	๑,๘๔๙	๖๕๖	๑,๘๐๙	๓,๓๒๒	๑,๓๖๑	๒,๑๒๑	๒๒,๕๓๘	๒,๐๔๐	๑,๕๖๕	๒,๐๑๕	๑,๒๔๖	๑,๗๖๒	๑,๓๓๓	๒๕๒
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๕,๙๑๓	๒,๒๓๓	๒,๕๕๕	๑,๙๙๔	๒,๘๑๓	๑,๖๐๓	๔,๐๗๐	๔,๘๗๒	๓,๐๖๔	๕,๓๒๖	๒๗,๐๓๑	๒,๒๒๐	๒,๙๑๖	๑๒,๖๕๕	๒,๒๘๑	๔,๓๓๑	๔,๑๗๒	๑,๕๓๗
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GPP)	**๔๖๐,๑๑๗**	**๒๒๗,๕๕๙**	**๓๗๑,๔๓๖**	**๓๓๑,๗๕๐**	**๒๙๘,๓๗๓**	**๑๕๔,๘๖๗**	**๔๔๖,๒๙๔**	**๖๒๓,๕๑๘**	**๒๘๕,๕๖๑**	**๘๘๑,๖๘๙**	**๒,๐๑๖,๕๐๑**	**๔๒๑,๑๔๐**	**๖๒๖,๕๙๗**	**๒,๖๘๙,๙๕๓**	**๕๓๙,๑๐๙**	**๘๒๔,๘๙๑**	**๔๕๘,๗๘๓**	**๑๕๓,๙๑๗**
GPP ต่อหัว (บาท)	๑๔๗,๗๗๘	๙๙,๕๕๖	๑๑๑,๖๔๕	๑๓๕,๖๙๓	๙๗,๕๙๙	๘๒,๔๗๓	๑๐๔,๑๑๖	๑๑๐,๘๖๗	๘๔,๖๓๓	๒๗๘,๒๕๐	๒๗๔,๐๙๐	๑๖๙,๐๖๙	๒๗๖,๘๔๐	๖๖๕,๖๐๔	๒๑๙,๓๕๑	๑๕๒,๙๓๓	๑๘๑,๘๘๕	๘๒,๑๐๙
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๓,๑๐๙	๒,๒๘๖	๓,๓๒๗	๒,๔๔๕	๓,๐๕๗	๑,๘๗๗	๔,๒๘๗	๕,๖๒๓	๓,๓๗๓	๓,๑๖๙	๗,๓๕๗	๒,๔๙๑	๒,๒๖๓	๔,๐๔๑	๒,๔๕๘	๕,๓๙๔	๒,๕๖๒	๑,๘๗๕

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๓) รายได้ของครัวเรือน

เมื่อพิจารณารายได้ประจำเฉลี่ยต่อครัวเรือนและเฉลี่ยต่อคน ระดับจังหวัด ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า **จังหวัดที่มีรายได้ประจำเฉลี่ยต่อครัวเรือนมากที่สุด** คือ จังหวัดแพร่ (๒๕,๒๙๐ บาทต่อเดือน) รองลงมาคือจังหวัดน่าน (๒๐,๓๗๖ บาทต่อเดือน) จังหวัดพะเยา (๑๗,๓๙๑ บาทต่อเดือน) และจังหวัดเชียงราย (๑๕,๗๔๕ บาทต่อเดือน) **ส่วนจังหวัดที่มีรายได้ประจำเฉลี่ยต่อคนมากที่สุด** คือ จังหวัดแพร่ (๙,๔๐๒ บาทต่อเดือน) รองลงมาคือจังหวัดน่าน (๗,๘๐๙ บาทต่อเดือน) จังหวัดพะเยา (๗,๕๗๘ บาทต่อเดือน) และจังหวัดเชียงราย (๕,๗๗๓ บาทต่อเดือน)

ตารางที่ ๑๓ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน รายจังหวัด

จังหวัด	ขนาดครัวเรือน (คน/ครัวเรือน)	รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน (บาท/เดือน)				รายได้เฉลี่ยต่อคน (บาท/เดือน)	
		Mean		Median			
		รายได้ทั้งสิ้น	รายได้ประจำ	รายได้ทั้งสิ้น	รายได้ประจำ	รายได้ทั้งสิ้น	รายได้ประจำ
เชียงราย	๒.๗	๑๕,๗๔๕	๑๕,๖๔๙	๑๒,๑๒๗	๑๒,๐๒๓	๕,๗๗๓	๕,๗๓๘
พะเยา	๒.๓	๑๗,๓๙๑	๑๗,๑๐๑	๑๑,๖๑๒	๑๑,๕๒๑	๗,๕๗๘	๗,๔๕๒
แพร่	๒.๗	๒๕,๒๙๐	๒๔,๔๐๗	๑๕,๖๘๖	๑๕,๑๕๗	๙,๔๐๒	๙,๐๗๔
น่าน	๒.๖	๒๐,๓๗๖	๒๐,๐๖๖	๑๔,๔๔๓	๑๔,๐๗๔	๗,๘๐๙	๗,๖๙๐

ที่มา : รายได้และการกระจ่ายรายได้ของครัวเรือน พ.ศ. ๒๕๖๖ ระดับจังหวัด,สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาครัวเรือนระดับจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า ครัวเรือนในจังหวัดพะเยา และจังหวัดแพร่ มีมูลค่าหนี้สินต่อรายได้ประจำสูงสุดคือ ๑๕.๗ เท่า รองลงมาเป็นจังหวัดน่าน (๑๕.๖ เท่า) ในขณะที่จังหวัดเชียงราย มีมูลค่าหนี้สินต่อรายได้ประจำต่ำสุด ๗.๘ เท่า

ตารางที่ ๑๔ ความสัมพันธ์ของรายได้ ค่าใช้จ่าย และมูลค่าหนี้สินทั้งสิ้นของครัวเรือน รายจังหวัด

จังหวัด	ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน (บาทต่อเดือน)	รายได้ประจำเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน (บาทต่อเดือน)	รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน (บาทต่อเดือน)	มูลค่าหนี้สินของครัวเรือนทั้งสิ้น (บาท)	สัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อรายได้ประจำ (ร้อยละ)	สัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อรายได้ทั้งสิ้น (ร้อยละ)	มูลค่าหนี้สินต่อรายได้ทั้งสิ้น (เท่า)	มูลค่าหนี้สินต่อรายได้ประจำ (เท่า)
เชียงราย	๑๖,๔๑๐	๑๙,๐๑๐	๑๙,๐๖๖	๑๔๗,๘๓๔	๘๖.๓	๘๖.๑	๗.๘	๗.๘
พะเยา	๒๐,๖๗๔	๒๔,๔๙๓	๒๔,๘๕๗	๓๘๓,๙๙๘	๘๔.๔	๘๓.๒	๑๕.๔	๑๕.๗
แพร่	๒๑,๐๑๒	๒๘,๒๗๒	๒๘,๘๔๐	๔๔๓,๘๑๕	๗๔.๓	๗๒.๙	๑๕.๔	๑๕.๗
น่าน	๒๑,๔๙๗	๒๕,๗๒๖	๒๖,๑๒๖	๔๐๑,๐๐๑	๘๓.๖	๘๒.๓	๑๕.๓	๑๕.๖

ที่มา : รายได้และการกระจายรายได้ของครัวเรือน พ.ศ. ๒๕๖๔ ระดับจังหวัด,สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๑.๒) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

สำหรับสาขาท่องเที่ยว เป็นสาขาเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ซึ่งในส่วนนี้จะทำการแสดงถึงอุปสงค์ด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ ลักษณะของผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยว อุปทานการท่องเที่ยว ได้แก่ จำนวนห้องพักและอัตราเข้าพัก ตลอดจนการคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ รายละเอียด ดังนี้

(๑) จำนวนผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยว

จำนวนผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดฯ พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยมีผู้มาเยี่ยมเยือน จำนวน ๑๐,๐๒๙,๒๕๓ คน ลดลงจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๑.๗๓ และรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๕๙,๓๑๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๒.๖๑ เนื่องจากหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

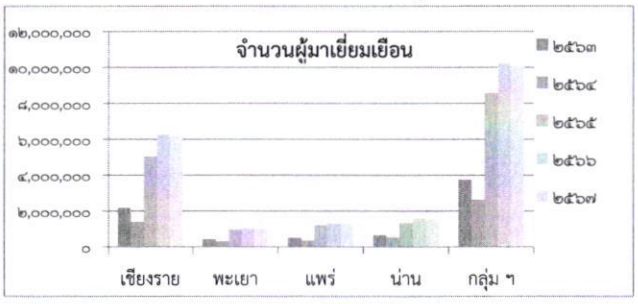
ตารางที่ ๑๕ สถิติข้อมูลจำนวนผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

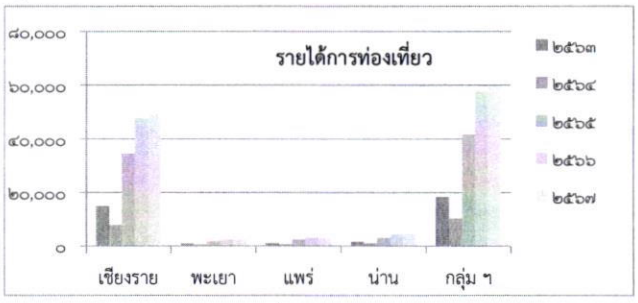
จังหวัด	จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน (คน)					รายได้การท่องเที่ยว (ล้านบาท)				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
เชียงราย	๒,๑๗๓,๖๘๓	๑,๓๘๙,๔๑๘	๕,๐๕๑,๖๔๒	๖,๒๙๓,๗๕๘	๖,๑๙๓,๙๓๒	๑๔,๙๕๐	๗,๙๔๘	๓๔,๔๑๓	๔๗,๘๒๐	๔๙,๔๒๐
พะเยา	๔๑๑,๐๘๒	๓๑๕,๐๑๕	๙๗๗,๔๖๐	๑,๐๒๗,๓๗๕	๑,๐๑๖,๓๘๘	๘๒๙	๕๕๐	๑,๘๓๕	๒,๔๑๗	๒,๔๓๘
แพร่	๕๑๔,๙๗๐	๓๘๘,๗๕๓	๑,๒๑๒,๖๓๗	๑,๓๐๖,๖๘๘	๑,๓๐๖,๔๓๐	๙๘๕	๖๗๕	๒,๓๙๕	๓,๐๒๐	๓,๐๕๐
น่าน	๖๔๕,๑๖๗	๕๓๒,๙๐๒	๑,๓๒๗,๘๔๗	๑,๕๗๗,๙๒๐	๑,๕๑๒,๕๐๓	๑,๕๖๐	๑,๐๑๒	๓,๐๗๖	๔,๕๔๙	๔,๔๐๖
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**๓,๗๔๔,๙๐๒**	**๒,๖๒๖,๐๘๘**	**๘,๕๖๙,๕๘๖**	**๑๐,๒๐๕,๗๔๑**	**๑๐,๐๒๙,๒๕๓**	**๑๘,๓๒๔**	**๑๐,๒๒๕**	**๔๑,๗๑๙**	**๕๗,๘๐๖**	**๕๙,๓๑๔**

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

จากภาพที่ ๑๐ แสดงถึงจำนวนผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวจำแนกตามรายจังหวัด สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์หลังจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) มีแนวโน้มจากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ

ภาพที่ ๑๐ จำนวนผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวจำแนกตามจังหวัด

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(๒) ประเภทของผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากการท่องเที่ยว

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยที่เข้ามาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลงขึ้นร้อยละ ๒.๖๘ จากปีที่ผ่านมา ส่วนประเภทของผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติ ที่เข้ามาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘.๗๔ จากปีที่ผ่านมา

ตารางที่ ๑๖ ประเภทของผู้เยี่ยมเยือนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย (คน)						จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติ (คน)					
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	% การเปลี่ยนแปลง	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	% การเปลี่ยนแปลง
เชียงราย	๒,๐๕๙,๐๘๘	๑,๓๘๒,๔๐๗	๔,๗๗๒,๗๕๙	๕,๕๓๑,๓๖๐	๕,๓๖๔,๖๖๗	- ๓.๐๑	๑๑๔,๕๙๕	๗,๐๑๑	๒๗๘,๘๘๓	๗๖๒,๓๙๘	๘๒๙,๒๖๕	+ ๘.๗๗
พะเยา	๖๓๐,๒๒๐	๓๑๒,๘๙๕	๙๔๓,๑๕๑	๙๘๔,๒๓๔	๙๗๕,๒๐๖	- ๐.๙๒	๗,๗๐๒	๒,๑๒๐	๓๔,๓๐๙	๔๓,๑๔๑	๔๑,๑๘๒	- ๔.๕๔
แพร่	๔๙๖,๗๓๔	๓๘๗,๘๐๕	๑,๒๐๓,๙๒๒	๑,๒๘๘,๘๓๐	๑,๒๘๑,๖๐๘	- ๐.๕๖	๑๘,๒๓๖	๙๔๘	๘,๗๑๕	๑๗,๘๕๘	๒๔,๘๒๒	+ ๓๙.๐๐
น่าน	๖๓๙,๗๙๐	๕๒๙,๘๐๐	๑,๓๑๑,๓๕๓	๑,๕๕๗,๐๕๖	๑,๔๘๙,๗๔๖	- ๔.๓๓	๕,๓๗๗	๓,๑๐๒	๑๖,๔๙๔	๒๐,๘๖๔	๒๒,๗๕๗	+ ๙.๐๗
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๓,๘๒๕,๘๓๒	๒,๖๑๒,๙๐๗	๘,๒๓๑,๑๘๕	๙,๓๖๑,๔๘๐	๙,๑๑๑,๒๒๗	- ๒.๖๘	๑๔๕,๙๑๐	๑๓,๑๘๑	๓๓๘,๔๐๑	๘๔๔,๒๖๑	๙๑๘,๐๒๖	+ ๘.๗๔

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย ในปี ๒๕๖๗ จำนวน ๔๙,๘๙๓.๘๑ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๗๔ จากปีที่ผ่านมา และในขณะที่รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ในปี ๒๕๖๗ จำนวน ๙,๔๒๒.๔๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๓.๗๙ จากปีที่ผ่านมา ทั้งนี้หลังจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) มีแนวโน้มจากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ

ตารางที่ ๑๗ รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำแนกตามประเภทของผู้เยี่ยมเยือน

จังหวัด	รายได้ผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย (ล้านบาท)						รายได้ผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติ (ล้านบาท)					
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	% การเปลี่ยนแปลง	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	% การเปลี่ยนแปลง
เชียงราย	๑๓,๙๖๘.๑๕	๗,๘๙๘.๑๒	๓๑,๓๔๕.๕๖	๓๙,๗๙๘.๓๗	๔๐,๓๐๔.๖๘	+ ๑.๒๗	๙๘๑.๔	๕๐.๐๕	๒,๖๙๐.๒๕	๘,๐๒๒.๔๒	๙,๑๑๕.๓๖	+ ๑๓.๖๒
พะเยา	๘๑๘.๕๒	๕๔๕.๖๒	๑,๘๗๔.๓๕	๒,๓๐๕.๙๔	๒,๓๒๐.๔๕	+ ๐.๖๓	๑๐.๘๒	๔.๐๓	๖๖.๔๘	๑๑๑.๙๘	๑๑๘.๕๐	+ ๕.๘๒
แพร่	๙๑๙.๓๓	๖๗๓.๕๒	๒,๔๔๗.๗๒	๒,๙๗๘.๗๔	๒,๙๘๒.๙๖	+ ๐.๑๔	๖๕.๒๗	๑.๕๙	๑๙.๗๑	๔๒.๒๔	๖๗.๗๒	+ ๖๐.๓๒
น่าน	๑,๕๓๓.๖๗	๑,๐๐๒.๐๑	๔,๓๑๙.๓๐	๔,๔๔๕.๗๒	๔,๒๘๕.๗๒	- ๓.๖๐	๒๕.๘๗	๙.๘๔	๘๑.๑๔	๑๐๔.๑๖	๑๒๐.๘๖	+ ๑๖.๐๓
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**๑๗,๒๓๙.๖๗**	**๑๐,๑๑๙.๒๗**	**๓๙,๙๘๖.๙๓**	**๔๙,๕๒๘.๗๗**	**๔๙,๘๙๓.๘๑**	**+ ๐.๗๔**	**๑,๐๘๓.๓๖**	**๖๕.๕๑**	**๒,๘๕๗.๕๘**	**๘,๒๘๐.๘๐**	**๙,๔๒๒.๔๔**	**+ ๑๓.๗๙**

ที่มา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๑.๓) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านการค้าชายแดน

(๑) การค้าชายแดน

สำหรับการค้าชายแดนของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ มีการค้าชายแดน ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา และจังหวัดน่าน โดยมีด่านศุลกากรและจุดผ่านแดนเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนบน (GMS) คือ ประเทศเมียนมา สปป.ลาว และ สปป.จีน ตอนใต้

(๑.๑) ด่านศุลกรและจุดผ่านแดน

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีด่านศุลกากรและจุดผ่านแดนอยู่ทั้งหมด ๕ แห่ง ประกอบด้วย

๑. ด่านอำเภอแม่สาย ฝั่งตรงข้ามคือด่านท่าขี้เหล็ก ประเทศเมียนมา ห่างจากอำเภอเมืองเชียงราย ๖๐ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทาง ๑ ชั่วโมง ตั้งอยู่เชิงสะพานข้ามแดนไทย - พม่า เป็นตลาดชายแดนไทย - พม่า และเป็นจุดเดินทางท่องเที่ยวไปเชียงตุงได้ เดินทางโดยรถยนต์

๒. ด่านอำเภอเชียงแสน ฝั่งตรงข้ามคือด่านเมืองต้นผึ้ง แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว ห่างจากอำเภอเมืองเชียงราย ๖๐ กิโลเมตร ตั้งอยู่ที่บริเวณท่าเรือหน้าที่ว่าการอำเภอเชียงแสน เป็นจุดเดินทางท่องเที่ยวตามลำน้ำโขงโดยทางเรือไปถึงเชียงรุ้ง สิบสองปันนาจีนตอนใต้ ด่านอำเภอเชียงแสน

๓. ด่านอำเภอเชียงของ ฝั่งตรงข้ามคือด่านเมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว ห่างจากอำเภอเมืองเชียงราย ๑๑๔ กิโลเมตร ตั้งอยู่บริเวณท่าเรือบั๊ค เป็นจุดข้ามไปท่องเที่ยวเมืองห้วยทราย และเดินทางตามลำน้ำโขงโดยทางเรือไปถึงหลวงพระบางและเวียงจันทน์ สปป.ลาว แล้วกลับเข้าประเทศไทยที่จังหวัดหนองคาย

๔. ด่านศุลกากรทุ่งช้าง ตั้งอยู่ที่บ้านเฟือยลุง ตำบลและ อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน แต่ต่อมาได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาตั้งอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน ซึ่งมีผลให้ตำบลห้วยโก๋นอันเป็นที่ตั้งของด่านพรมแดนห้วยโก๋นแยกไปขึ้นกับอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน ประกอบกับได้มีการจัดสร้างที่ทำการแห่งใหม่ของด่านศุลกากรทุ่งช้างที่บ้านป่าเปือย ตำบลปอน อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

๕. ด่านพรมแดนบ้านฮวก (อยู่ในพื้นที่กำกับดูแลโดยด่านศุลกากรเชียงของ) ตั้งอยู่ตำบลภูซาง อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา ฝั่งตรงข้ามคือแขวงไชยะบุรี สปป.ลาว เป็นช่องทางที่ราษฎรของทั้งสองประเทศสามารถเดินทางติดต่อค้าขายกันได้ทุกวันตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ – ๑๘.๐๐ น. ของทุกวัน

(๑.๒) ด่านชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีช่องทางจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่านแดนผ่อนปรนบริเวณชายแดนไทย – เมียนมาร์ – สปป.ลาว รวมทั้งสิ้น ๑๙ จุด แบ่งเป็นจุดผ่านแดนถาวร ๖ จุด และจุดผ่านแดนผ่อนปรน ๑๓ จุด เป็นต้น

ตารางที่ ๑๘ รวมจุดผ่านแดนบริเวณชายแดนไทย - เมียนมาร์ - สปป.ลาว

จังหวัด	จำนวนช่องทาง			รวม
	ถาวร	ผ่อนปรน	ชั่วคราว	
เชียงราย	๔	๑๑	-	๑๕
พะเยา	๑	-	-	๑
แพร่	-	-	-	-
น่าน	๑	๒	-	๓
รวม	**๖**	**๑๓**	**-**	**๑๙**

ที่มา : กรมศุลกากร

(๑.๓) จุดผ่านแดนไทย – เมียนมา ดังนี้

จังหวัดเชียงราย มีจุดผ่านแดนถาวร ๒ แห่ง และจุดผ่อนปรนมี ๕ แห่ง ได้แก่

ถาวร
๑. สะพานข้ามแม่น้ำสาย เขตเทศบาลแม่สาย อำเภอแม่สาย
๒. สะพานข้ามแม่น้ำสายแห่งที่ ๒ ตำบลสันผักฮี้ อำเภอแม่สาย เป็นเขตติดต่อกับเมืองท่าขี้เหล็ก รัฐฉาน ประเทศเมียนมา

ผ่อนปรน
๑. ท่าบ้านปางห้า ตำบลเกาะช้าง อำเภอแม่สาย
๒. ท่าบ้านสายลมจอย อำเภอเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย
๓. ท่าบ้านเกาะทราย ตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย เป็นเขตติดต่อกับเมืองท่าขี้เหล็ก รัฐฉาน ประเทศเมียนมาร์
๔. ท่าดินดำ บ้านป่าแดง หมู่ ๕ ตำบลเกาะช้าง อำเภอแม่สาย เป็นเขตติดต่อกับบ้านดินดำ จังหวัดท่าขี้เหล็ก รัฐฉาน ประเทศเมียนมาร์

๕. บ้านสบรวก หมู่ ๑ ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน เป็นเขตติดต่อกับบ้านเมืองพง จังหวัดท่าขี้เหล็ก รัฐฉาน ประเทศเมียนมา

(๑.๔) จุดผ่านแดนไทย – สปป.ลาว ดังนี้

จังหวัดเชียงราย มีจุดผ่านแดนถาวร ๒ แห่ง และจุดผ่อนปรนมี ๖ แห่ง ได้แก่

ถาวร
๑. ด่านอำเภอเชียงของ เป็นเขตติดต่อกับเมืองห้วยทราย (ด่านสากล) แขวงบ่อแก้ว ส.ป.ป.ลาว
๒. ด่านบ้านเชียงแสน อ.เชียงแสนเป็นเขตติดต่อกับเมืองต้นผึ้ง (ด่านท้องถิ่น) ส.ป.ป.ลาว

ผ่อนปรน
๑. บ้านสบรวก หมู่ ๑ ตำบลเวียง อ.เชียงแสน เป็นเขตติดต่อกับบ้านกว๊านเมืองต้นผึ้ง แขวงบ่อแก้ว ส.ป.ป.ลาว
๒. บ้านสวนดอก หมู่ ๘ ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน เป็นเขตติดต่อกับบ้านสีเมืองงาม เมืองต้นผึ้ง แขวงบ่อแก้ว ส.ป.ป.ลาว
๓. บ้านแจมป๋อง ตำบลหล่ายงาว อำเภอเวียงแก่น เป็นเขตติดต่อกับ บ้านด่าน เมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว ส.ป.ป.ลาว
๔. บ้านหาดบ้าย หมู่ ๑ ตำบลริมโขง อำเภอเชียงของ เป็นเขตติดต่อกับบ้านดอยแดง เมืองต้นผึ้ง แขวงบ่อแก้ว ส.ป.ป.ลาว
๕. บ้านร่มโพธิ์ทอง (เลาเจอ) หมู่ ๙ ตำบลตับเต่า อำเภอเทิง เป็นเขตติดต่อกับบ้านปางไฮ เมืองคอบ แขวงไชยะบุลี ส.ป.ป.ลาว
๖. บ้านห้วยลึก หมู่ ๔ ตำบลม่วงยาย อำเภอเวียงแก่น เป็นเขตติดต่อกับบ้านครกหลวงและบ้านปากตีน เมืองห้วยทราย แขวงไชยะบุลี ส.ป.ป.ลาว

จังหวัดพะเยา มีจุดผ่านแดนถาวร ๑ แห่ง ได้แก่

ถาวร
๑. บ้านฮวก ตำบลภูซาง อำเภอภูซาง เป็นเขตติดต่อกับบ้านปางมอน เมืองเชียงฮ่อน แขวงไชยะบุลี ส.ป.ป.ลาว

จังหวัดน่าน มีจุดผ่านแดนถาวร ๑ แห่ง และจุดผ่อนปรนมี ๒ แห่ง ได้แก่

ถาวร
๑. ด่านบ้านห้วยโก๋น อำเภอเฉลิมพระเกียรติ เป็นเขตติดต่อกับบ้านน้ำเงิน เมืองเงิน แขวงไชยะบุลี ส.ป.ป.ลาว

ผ่อนปรน
๑. บ้านห้วยสะแตง ตำบลงอบ อำเภอทุ่งช้าง เป็นเขตติดต่อกับบ้านป่าหว้าน เมืองเชียงฮ่อน แขวงไชยะบุลี ส.ป.ป.ลาว
๒. บ้านใหม่ชายแดน ตำบลชนแดน อำเภอสองแคว เป็นเขตติดต่อกับบ้านเตสอง เมืองเชียงฮ่อน แขวงไชยะบุลี ส.ป.ป.ลาว

(๑.๕) มูลค่าการชายแดน

สำหรับภาคมูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ โดยพิจารณาจากด่านศุลกากร ๔ ด่าน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จากตารางที่ ๑๗ แสดงให้เห็นการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีมูลค่าการค้ารวม จำนวน ๑๔๑,๔๕๑.๕๙ ล้านบาท พบว่าการค้าชายแดนบริเวณกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้ดุลการค้าอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการส่งออกสินค้าจากประเทศไทยเป็นที่นิยม และจำเป็นกับประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเป็นสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และ สปป.ลาว ตลอดจนยังสามารถลำเลียงสินค้าจากประเทศไทยไปยังประเทศจีน (ตอนใต้) อีกด้วย จึงเป็นผลทำให้การค้าชายแดนบริเวณกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้ดุลมาโดยตลอด โดยอัตราดุลการค้าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้ดุลการค้าจำนวน ๗๔,๘๙๐.๑๑ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑๙

ตารางที่ ๑๙ สถิติการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗

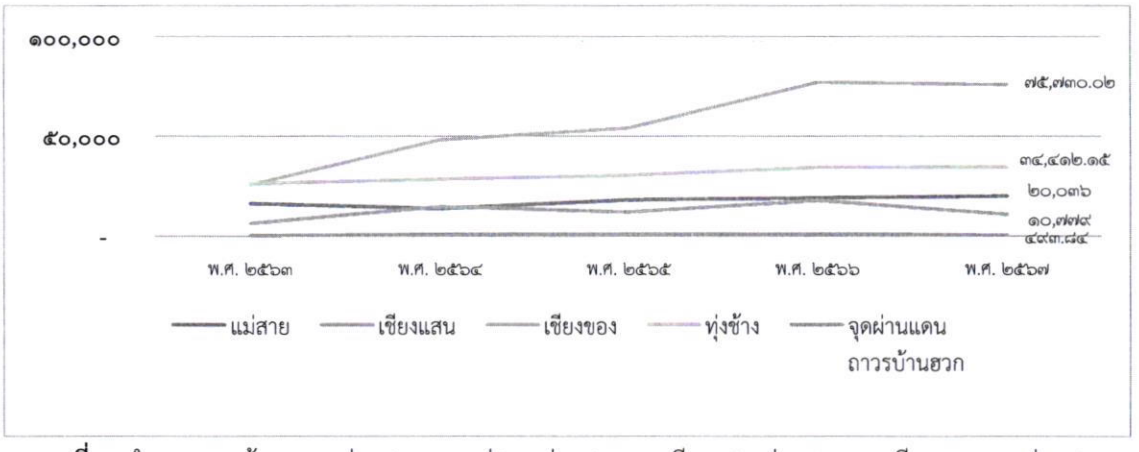
หน่วยนับ : ล้านบาท

พื้นที่	สถิติการค้าชายแดน	ปี พ.ศ.				
		พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	นำเข้า	๓๒,๐๒๓.๓๒	๓๘,๓๘๗.๙๒	๓๙,๐๘๑.๕๗	๔๘,๕๑๔.๑๗	๕๓,๐๐๕.๙๗
	ส่งออก	๔๒,๗๕๖.๓๖	๖๖,๘๔๔.๘๐	๗๕,๘๙๘.๗๕	๑๐๐,๔๕๒.๗๐	๘๘,๔๔๕.๖๒
	มูลค่าการค้ารวม	**๗๔,๗๗๙.๖๘**	**๑๐๕,๒๓๒.๗๒**	**๑๑๔,๙๘๐.๓๒**	**๑๔๘,๙๖๖.๘๗**	**๑๔๑,๔๕๑.๕๙**
	ดุลการค้า	**๑๐,๗๓๓.๐๔**	**๒๘,๔๕๖.๘๘**	**๓๖,๘๑๗.๑๘**	**๕๑,๙๓๘.๕๓**	**๗๔,๘๙๐.๑๑**
อัตราการเจริญเติบของดุลการค้าระหว่างปี		**- ๓๔.๗๙**	**+๑๖๕.๑๓**	**+๒๙.๓๗**	**+๔๑.๐๗**	**+ ๔๔.๑๙**

ที่มา : ด่านศุลกากรแม่สาย ด่านศุลกากรเชียงแสน ด่านศุลกากรเชียงของ และด่านศุลกากรทุ่งช้าง

มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำแนกตาม ด่านศุลกากร พบว่า มูลค่าการค้าชายแดนสูงสุด อยู่ที่ด่านศุลกากรเชียงของ ถัดมา คือ ด่านศุลกากรทุ่งช้าง ด่านศุลกากรแม่สาย และด่านศุลกากรเชียงแสน

ภาพที่ ๑๑ มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำแนกตามด่านศุลกากร

ที่มา คำนวณจากข้อมูลจากด่านศุลกากรแม่สาย ด่านศุลกากรเชียงแสน ด่านศุลกากรเชียงของ และด่านศุลกากรทุ่งช้าง

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีด่านศุลกากรการค้าชายแดนที่สำคัญ ๔ ด่าน และจุดผ่านแดน ๑ ด่าน คือ ด่านศุลกากรแม่สาย ด่านศุลกากรเชียงแสน และด่านศุลกากรเชียงของ ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย ด่านศุลกากรทุ่งช้าง ในพื้นที่จังหวัดน่าน และจุดผ่านแดนถาวรบ้านฮวก ในพื้นที่จังหวัดพะเยา เป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนบน (GMS) คือ ประเทศเมียนมา สปป.ลาว และ สปป.จีน ตอนใต้

สำหรับมูลค่าการค้าชายแดนด่านศุลกากรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ หากพิจารณาภาพรวมมูลค่าการค้าชายแดนพบว่ามีความผันผวนไม่คงที่ แต่หากพิจารณาในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสินค้ามูลค่าในการส่งออก มูลค่า ๘๘,๔๔๕.๖๒ ล้านบาท และนำเข้าสินค้ามูลค่า ๕๓,๐๐๕.๙๗ ล้านบาท โดยมีด่านศุลกากรเชียงของมีการส่งออกสินค้ามากที่สุด มูลค่า ๕๔,๒๘๓.๒๘ ล้านบาท และด่านศุลกากรทุ่งช้างนำเข้ามูลค้าสินค้ามากที่สุด มูลค่า ๒๗,๐๖๘.๖๙ ล้านบาท จากตัวเลขดังกล่าว ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มูลค่าการค้าชายแดนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๒๐ มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดฯ จำแนกตามด่านศุลกากรตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

หน่วย : ล้านบาท

ด่านศุลกากร		ปี พ.ศ.				
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
แม่สาย	นำเข้า	๑,๔๖๑.๘๓	๑,๘๕๓.๑๗	๑,๕๑๘.๖๗	๑,๓๗๖.๐๔	๓,๖๖๘.๕๕
	ส่งออก	๑๔,๗๙๘.๘๙	๑๑,๘๔๖.๕๕	๑๖,๔๔๐.๗๗	๑๗,๕๑๙.๓๑	๑๖,๓๖๗.๘๔
	มูลค่าการค้ารวม	๑๖,๒๖๐.๗๒	๑๓,๖๙๙.๗๒	๑๗,๙๕๙.๔๔	๑๘,๘๙๕.๓๕	๒๐,๐๓๖.๓๙
	ดุลการค้า	๑๓,๓๓๗.๐๖	๙,๙๙๓.๓๘	๑๔,๙๒๒.๑๐	๑๖,๑๔๓.๒๗	๑๒,๖๙๙.๒๙
เชียงแสน	นำเข้า	๒๗๙.๓๑	๙๙๓.๗๓	๑,๑๘๐.๔๒	๑,๑๐๑.๐๘	๖๑๖.๔๗
	ส่งออก	๖,๐๓๒.๘๑	๑๓,๕๖๕.๐๓	๑๐,๖๒๒.๐๗	๑๖,๖๘๙.๙๘	๑๐,๑๖๒.๗๒
	มูลค่าการค้ารวม	๖,๓๑๒.๑๒	๑๔,๕๕๘.๗๖	๑๑,๘๐๒.๔๙	๑๗,๗๙๑.๐๖	๑๐,๗๗๙.๑๙
	ดุลการค้า	๕,๗๕๓.๕๐	๑๒,๕๗๑.๓๐	๙,๔๔๑.๖๕	๑๕,๕๘๘.๙๐	๙,๕๔๖.๒๕
เชียงของ	นำเข้า	๘,๒๖๓.๔๑	๑๐,๗๘๖.๕๕	๑๓,๓๗๔.๘๔	๑๙,๕๗๔.๑๙	๒๑,๔๔๖.๗๔
	ส่งออก	๑๗,๔๖๙.๐๐	๓๗,๑๙๔.๑๗	๔๐,๕๙๐.๖๔	๕๗,๓๗๗.๗๙	๕๔,๒๘๓.๒๘
	มูลค่าการค้ารวม	๒๕,๗๓๒.๔๑	๔๗,๙๘๐.๗๒	๕๓,๙๖๕.๔๘	๗๖,๙๕๑.๙๘	๗๕,๗๓๐.๐๒
	ดุลการค้า	๙,๒๐๕.๕๙	๒๖,๔๐๗.๖๒	๒๗,๒๑๕.๘๐	๓๗,๘๐๓.๖๐	๓๒,๘๓๖.๕๔
ทุ่งช้าง	นำเข้า	๒๑,๘๙๙.๕๘	๒๔,๖๐๗.๖๓	๒๒,๘๕๓.๒๙	๒๖,๓๕๔.๔๑	๒๗,๐๖๘.๖๙
	ส่งออก	๔,๒๐๑.๕๘	๓,๖๙๑.๔๗	๗,๔๐๙.๘๔	๘,๐๖๙.๔๐	๗,๓๔๓.๔๖
	มูลค่าการค้ารวม	๒๖,๑๐๑.๑๖	๒๘,๒๙๙.๑๐	๓๐,๒๖๓.๑๓	๓๔,๔๒๓.๘๑	๓๔,๔๑๒.๑๕
	ดุลการค้า	๑๗,๖๙๘.๐๐	๒๐,๙๑๖.๑๖	๑๕,๔๔๓.๔๕	๑๘,๒๘๕.๐๑	๑๙,๗๒๕.๒๓
จุดผ่านแดน ถาวรบ้านฮวก	นำเข้า	๑๑๙.๑๙	๑๔๖.๘๔	๑๕๔.๓๕	๑๐๘.๔๕	๒๐๕.๕๒
	ส่งออก	๒๕๔.๐๘	๕๔๗.๕๘	๘๓๕.๔๓	๗๙๖.๒๒	๒๘๘.๓๒
	มูลค่าการค้ารวม	๓๗๓.๒๗	๖๙๔.๔๓	๙๘๙.๗๘	๙๐๔.๖๗	๔๙๓.๘๔
	ดุลการค้า	๑๓๗.๘๙	๔๐๐.๗๔	๖๘๑.๐๘	๖๘๗.๗๗	๘๒.๘๐
กลุ่มจังหวัด ฯ	**นำเข้า**	**๓๒,๐๒๓.๓๒**	**๓๘,๓๘๗.๙๒**	**๓๙,๐๘๑.๕๗**	**๔๘,๕๑๔.๑๗**	**๕๓,๐๐๕.๙๗**
	ส่งออก	**๔๒,๗๕๖.๓๖**	**๖๖,๘๔๔.๘๐**	**๗๕,๘๙๘.๗๕**	**๑๐๐,๔๕๒.๗๐**	**๘๘,๔๔๕.๖๒**
	มูลค่าการค้ารวม	**๗๔,๗๗๙.๖๘**	**๑๐๕,๒๓๒.๗๒**	**๑๑๔,๙๘๐.๓๒**	**๑๔๘,๙๖๖.๘๗**	**๑๔๑,๔๕๑.๕๙**
	ดุลการค้า	**๑๐,๗๓๓.๐๔**	**๒๘,๔๕๖.๘๘**	**๓๖,๘๑๗.๑๘**	**๕๑,๙๓๘.๕๓**	**๗๔,๘๙๐.๑๑**

ที่มา : ด่านศุลกากรแม่สาย ด่านศุลกากรเชียงแสน ด่านศุลกากรเชียงของ ด่านศุลกากรทุ่งช้าง และจุดผ่านแดนถาวรบ้านฮวก

(๑.๖) สินค้าส่งออกและนำเข้า

เมื่อจำแนกรายสินค้า โดยพิจารณาสินค้านำเข้า - ส่งออก ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ แยกเป็นรายประเทศ ได้แก่

๑. ไทย - เมียนมา

สินค้าส่งออกสำคัญ ๕ อันดับแรก ได้แก่ เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำมันดีเซล ผ้าผืนและด้าย ปูนซิเมนต์ และรถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ

สินค้านำเข้าสำคัญ ๕ อันดับแรก ได้แก่ ก๊าซธรรมชาติ ธัญพืช สัตว์น้ำ ปลาหมึกสด แช่เย็น แช่แข็ง และโค กระบือ สุกร แพะ แกะ

๒. ไทย - สปป.ลาว

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ๕ อันดับแรก ได้แก่ น้ำมันดีเซล สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ น้ำมันสำเร็จรูปอื่นๆ รถยนต์นั่ง สินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ๕ อันดับแรกได้แก่ ไฟฟ้า ทองคำ ผักและของปรุงแต่งจากผัก ทองแดงและผลิตภัณฑ์ และเครื่องรับส่งสัญญาณและอุปกรณ์ติดต่อ

๓. ไทย - สปป.จีน

สินค้าส่งออกสำคัญ ๕ อันดับแรกได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบผลไม้สดแช่เย็น แช่แข็งและแห้ง,วงจรพิมพ์ , ลำไยแห้ง,ข้าว

สินค้านำเข้าสำคัญ ๕ อันดับแรก ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เทปแม่เหล็กจานแม่เหล็กสำหรับคอมพิวเตอร์,เครื่องรับ - ส่งสัญญาณและอุปกรณ์ติดตั้ง (โทรศัพท์) เสื้อผ้าสำเร็จรูป และข้าว

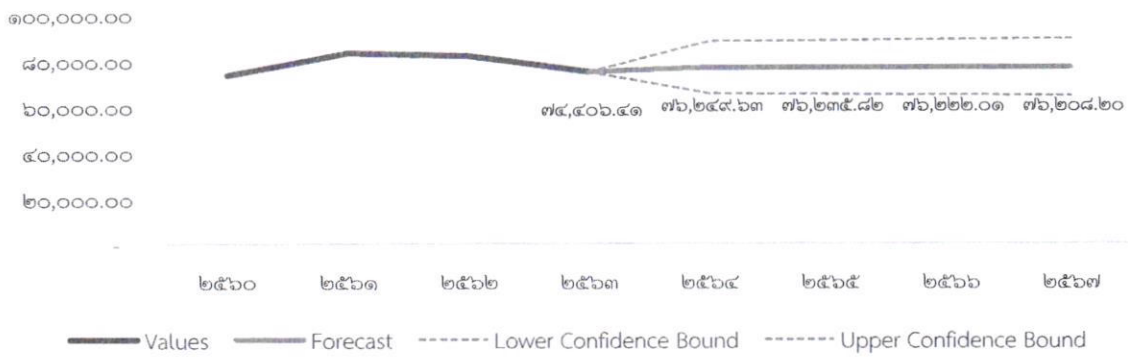
สำหรับการค้าชายแดนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ นั้น พบว่า มูลค่าของสินค้าส่งออกมากกว่าสินค้านำเข้า ซึ่งทำให้การค้าชายแดนของภาคเหนือของประเทศไทยได้ดุลการค้าอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการได้ดุลการค้า นำมาซึ่งเงินไหลเข้ามาย่อมเป็นผลดีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ หากกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สามารถกระจายผลประโยชน์ดังกล่าวไปยังจังหวัดในกลุ่มฯ ได้ จะทำให้เกิดการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นและรายได้ของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นในที่สุด ทั้งนี้เมื่อพิจารณาสินค้านำเข้าในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า การนำเข้าสินค้าจากประเทศเมียนมาร์และสปป.ลาว ส่วนใหญ่เป็นสินค้าเกษตร หรือสินค้าในอุตสาหกรรม Extractive Industry ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่นำหรือสกัดทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นสินค้าขึ้นมา เช่น อุตสาหกรรมขุดเจาะน้ำมัน อุตสาหกรรมป่าไม้ อุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ การทำเหมืองแร่ เป็นต้น ดังนั้น หากมีการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งอุตสาหกรรมสืบเนื่องมาตั้งโรงงานหรือจุดกระจายสินค้าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้เกิดการกระจายผลประโยชน์กลุ่มจังหวัดได้

(๑.๗) การคาดการณ์มูลค่าการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จากภาพที่ ๑๐ และ ๑๑ พบว่าแนวโน้มมูลค่าการค้าชายแดนมีแนวโน้มคงที่ ในขณะที่มูลค่าผ่านแดนซึ่งเป็นการไปยังจีนตอนใต้มีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งจากการคาดการณ์สอดคล้องกับการวิเคราะห์ของศูนย์วิจัยกสิกร (๒๕๖๕) ที่ว่าการค้าผ่านแดนจะเป็นตลาดที่ช่วยสนับสนุนการค้าชายแดน ทั้งนี้ เนื่องจากตลาดจีนตอนใต้เป็นตลาดใหญ่ที่สุด และมีศักยภาพ ผู้บริโภคมีกำลังซื้อ ซึ่งในอนาคตจะเป็นตลาดที่สำคัญของประเทศมากกว่าประเทศมาเลเซีย และกัมพูชา อีกไม่เกิน ๕ ปีข้างหน้า ดังนั้น การสนับสนุนการค้าผ่านแดน ให้มีการเจริญเติบโตมากขึ้นย่อมส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ด้วย โดยการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมระหว่างประเทศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนร่วมกับจีนตอนใต้ให้เกิดเป็นรูปธรรม ผ่านนโยบายเฉพาะเมือง อย่างเช่นนโยบายความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้อง (Sister Cities) ระหว่างจังหวัดเชียงรายกับมณฑลยูนนาน เพื่อดึงดูดการค้าการลงทุนร่วมกันของทั้งสองเมือง ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์กับการค้าชายแดน การผ่านแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ภาพที่ ๑๒ การคาดการณ์มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

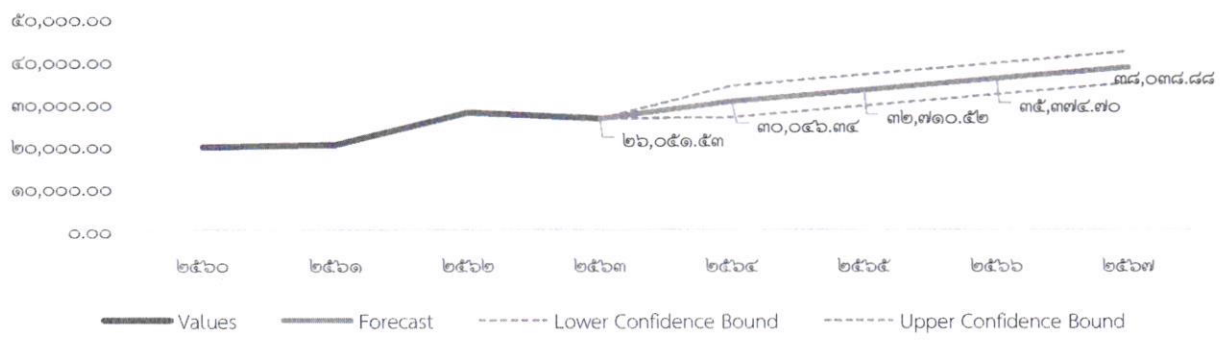
หน่วย : ล้านบาท

ที่มา : ด่านศุลกากรแม่สาย ด่านศุลกากรเชียงแสน ด่านศุลกากรเชียงของ ด่านศุลกากรทุ่งช้าง และจุดผ่านแดนถาวรบ้านฮวก

ภาพที่ ๑๓ การคาดการณ์มูลค่าการค้าผ่านแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

หน่วย : ล้านบาท

ที่มา คำนวณจากกองความร่วมมือการค้าและการลงทุน

๑.๔) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) จำนวน ๑๒,๓๘๗,๘๗๗,๑๐๗ บาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๑๐.๔๖ โดย จังหวัดเชียงราย มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) มากที่สุด จำนวน ๕,๗๘๔,๔๑๒,๖๕๙ บาท รองลงมาเป็นจังหวัดพะเยา จำนวน ๒,๕๓๙,๘๔๘,๐๕๔ บาท จังหวัดน่าน จำนวน ๒,๑๙๐,๑๕๙,๖๕๐ บาท และจังหวัดแพร่ จำนวน ๑,๘๗๓,๔๕๖,๗๔๔ บาท

ตารางที่ ๒๑ รายรับจากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

หน่วย : บาท

จังหวัด	รายได้จากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)				
	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗
เชียงราย	๔,๗๓๒,๘๖๙,๖๖๗	๕,๒๔๙,๗๐๗,๐๐๒	๓,๓๘๑,๑๙๒,๑๐๔	๕,๐๔๔,๔๒๓,๓๒๘	๕,๗๘๔,๔๑๒,๖๕๙
พะเยา	๒,๑๐๐,๗๗๗,๕๘๖	๒,๓๙๒,๖๓๖,๘๖๘	๑,๘๒๓,๗๕๕,๔๔๕	๒,๓๙๑,๙๗๘,๘๑๕	๒,๕๓๙,๘๔๘,๐๕๔
แพร่	๑,๓๗๕,๒๒๒,๘๓๓	๑,๔๙๗,๔๐๗,๖๐๒	๑,๖๑๐,๖๐๑,๐๐๖	๑,๗๕๕,๐๙๑,๗๔๒	๑,๘๗๓,๔๕๖,๗๔๔
น่าน	๑,๕๐๗,๘๖๙,๓๐๕	๑,๖๖๗,๗๗๖,๑๔๗	๑,๗๗๐,๓๓๗,๐๗๓	๒,๐๒๔,๑๖๗,๑๒๔	๒,๑๙๐,๑๕๙,๖๕๐
กลุ่มฯ	**๙,๗๑๖,๗๓๙,๓๙๑**	**๑๐,๘๐๗,๕๒๗,๖๑๙**	**๘,๕๘๕,๘๘๕,๖๒๘**	**๑๑,๒๑๕,๖๖๒,๐๐๙**	**๑๒,๓๘๗,๘๗๗,๑๐๗**
อัตราการเจริญเติบโตของ OTOP	+ ๗.๙	+ ๑๑.๒๒	- ๒๕.๘๗	+ ๓๐.๖๒	+ ๑๐.๔๖

ที่มา : กรมพัฒนาชุมชน, กระทรวงมหาดไทย

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลกรมการพัฒนาชุมชนแสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้ผลิตและผู้ประกอบการ OTOP ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๖๗ มีจำนวนทั้งสิ้น ๔,๓๗๐ ราย โดยมีผู้ประกอบการประเภทผลิตภัณฑ์ที่มากที่สุดได้แก่ อาหาร จำนวน ๑,๖๑๖ ราย ถัดมาคือ เครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง จำนวน ๑,๓๐๐ ราย ผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน ๗๒๗ ราย เครื่องดื่ม จำนวน ๓๗๖ ราย และสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา จำนวน ๓๕๑ ราย ทั้งนี้การเจริญเติบโตของสินค้า OTOP ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องสะท้อนให้เห็นสินค้า OTOP ยังคงเป็นต้องการของตลาดและสามารถขยายตลาดไปได้อีก และจากการประเมินคุณภาพของสินค้า OTOP ที่มีคุณภาพของกลุ่มจังหวัดเป็นสินค้าประเภท เครื่องดื่ม อาหารสด และเครื่องสำอาง ทั้งนี้ ในแต่ละจังหวัดมีสินค้า OTOP มีจุดเด่นด้านคุณภาพที่แตกต่างกันไป ดังนี้

- จังหวัดเชียงราย สินค้า OTOP ที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย ชา กาแฟ สบู่ แชมพู โลชั่น สมุนไพร น้ำผลไม้ น้ำสมุนไพร และสับปะรดภูแล
- จังหวัดพะเยา สินค้า OTOP ที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย ไวน์ลำไย กระเจี๊ยบ ลิ้นจี่ กำไลเงิน แหวน เงินฝังพลอย สร้อยคอ ต่างหู ผ้าพันคอ ครีมมะขามพะเยา และปลาส้ม
- จังหวัดแพร่ สินค้า OTOP ที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย แหวนทับทิม ผ้าทอ ผ้าด้นมือ เสื้อผ้าสำเร็จรูปสตรี ผ้าซิ่น เสื้อม่อฮ่อม และผ้าทอพื้นเมือง
- จังหวัดน่าน สินค้า OTOP ที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย ชุดเครื่องประดับเงินแท้ สบู่สมุนไพร แชมพูสมุนไพร ชุดรับแขกหวาย เก้าอี้หวาย และผ้าทอลายน้ำไหล

อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการต้องมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องให้ตรงกับความต้องการของตลาด พัฒนาทักษะฝีมือและทักษะการผลิตของผู้ประกอบการ ควรสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าผลิตภัณฑ์ ควรเสริมสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการและขยายตลาด ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยตลาดผลิตภัณฑ์ OTOP ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP จึงควรมีการเพิ่มความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก (local economy) พัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพ OTOP ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทุนชุมชนและช่องทางการตลาดให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ในระดับพื้นที่และชุมชน เสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งอย่างสมดุล ด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี และภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยกลไกประชารัฐ ตลอดจนมีการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (future growth) ของผู้ประกอบการ OTOP ที่มีศักยภาพ และความพร้อมในการส่งเสริมช่องทางการตลาดที่หลากหลาย เช่น OTOP trader , digital marketing ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ “ปรับตัว เปลี่ยนแปลง เพื่อเปลี่ยนผ่านสู่ความยั่งยืน”

สำหรับการสร้างตลาดและขยายตลาดของสินค้าในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ควรที่จะขยายตลาดในต่างประเทศและกลุ่มประเทศ GMS

- ตลาดในประเทศไทย เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่กำลังซื้อสูง เน้นเพื่อสุขภาพ สะดวก รวดเร็ว สินค้าที่สามารถทำตลาดได้ ได้แก่ อาหารเพื่อสุขภาพพร้อมทาน ชา กาแฟ สมุนไพร ธัญพืช และอาหารเสริมเพื่อป้องกันโรคภัย อีกทั้งมีการรณรงค์การสวมใส่ผ้าไทยของหน่วยงานราชการ ส่งผลให้เป็นโอกาสสำหรับผลิตภัณฑ์ OTOP ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย
- ตลาดในสาธารณรัฐประชาชนจีน (รวมถึงมณฑลยูนนาน และเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง) เป็นกลุ่มฐานะดีขึ้น ต้องการตกแต่งบ้านให้น่าอยู่ขึ้น และสามารถซื้ออาหารและเครื่องดื่มที่มีราคาแพง สินค้าที่สามารถทำตลาดได้ ได้แก่ เฟอร์นิเจอร์ เพื่อใช้ตกแต่งบ้าน และอาหารและเครื่องดื่มที่มีราคาสูง ได้แก่ พวกผลไม้อบแห้ง น้ำผลไม้ และกาแฟ ทั้งนี้ สินค้าที่มีความสำคัญในตลาดคือ ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและผลิตภัณฑ์สุขภาพ

- ตลาดในประเทศสหภาพเมียนมาร์ ส่วนใหญ่ประชาชนมีรายได้ มีต้องการสินค้าขั้นพื้นฐาน แต่ความเมืองกำลังขยาย ทำให้ภาคก่อสร้างกำลังเติบโต ดังนั้นสินค้าที่คาดว่าจะทำตลาดได้ ได้แก่ สินค้าพื้นฐาน ประเภทยารักษาโรค เวชภัณฑ์ สบู่ ยาสระผม และสินค้าประเภทเฟอร์นิเจอร์ เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของภาคก่อสร้าง

- ตลาดใน สปป.ลาว เป็นตลาดที่มีโครงสร้างพื้นฐานและไฟฟ้าขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีคนจีนย้ายเข้ามาอยู่อาศัยอยู่มากทำให้ต้องการสินค้าอุปโภคบริโภค ดังนั้นสินค้าที่คาดว่าจะทำตลาดได้ ได้แก่ เฟอร์นิเจอร์รูปแบบทันสมัย อาหารและเครื่องดื่ม เสื้อผ้าและของใช้ในชีวิตประจำวัน

- ตลาดในประเทศเวียดนาม เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นคนชนชั้นกลาง ใช้จ่ายกับสินค้าที่ดีเพื่อสุขภาพ แต่ยังต้องการสินค้าพื้นฐานและชอบความสะดวกสบายผ่านการซื้อของออนไลน์ ดังนั้น สินค้าที่คาดว่าจะทำตลาดได้ ได้แก่ เครื่องดื่มบำรุงความงามและสมอง ผลิตภัณฑ์ความสวยความงามและเฟอร์นิเจอร์

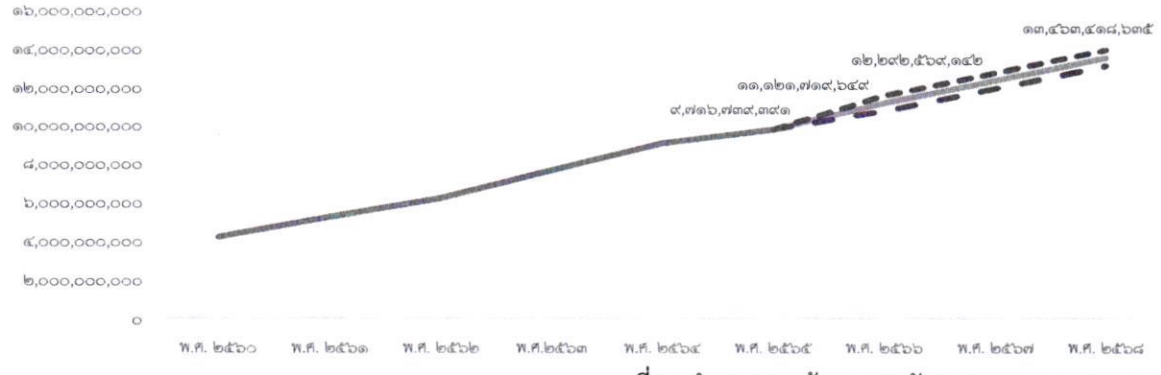
ตารางที่ ๒๒ ข้อมูลการลงทะเบียนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ OTOP (เดือน ธันวาคม ๒๕๖๗)

จังหวัด	อาหาร			เครื่องดื่ม			ผ้าและเครื่องแต่งกาย			เครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง			สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา		
	กลุ่มผู้ผลิตรายเดียว	ชุมชน	SMEs	กลุ่มผู้ผลิตรายเดียว	ชุมชน	SMEs	กลุ่มผู้ผลิตรายเดียว	ชุมชน	SMEs	กลุ่มผู้ผลิตรายเดียว	ชุมชน	SMEs	กลุ่มผู้ผลิตรายเดียว	ชุมชน	SMEs
เชียงราย	๓๓๐	๓๙๔	๒๓	๗๕	๑๔๕	๑๔	๑๖๕	๙๙	๓	๔๓๐	๑๗๖	๑๘	๙๓	๘๙	๘
พะเยา	๑๘๑	๑๔๕	๙	๑๒	๑๙	๑	๗๖	๔๐	๑	๑๘๔	๗๐	๒	๔๑	๒๔	-
แพร่	๑๓๘	๙๑	๔	๕๑	๑๐	-	๔๔	๑๓๑	๒	๑๑๔	๑๓๒	๔	๑๘	๑๖	-
น่าน	๑๗๖	๑๒๑	๔	๒๗	๑๙	๓	๙๘	๖๔	๔	๑๐๕	๖๕	-	๓๓	๒๙	-
กลุ่มฯ	**๘๒๕**	**๗๕๑**	**๔๐**	**๑๖๕**	**๑๙๓**	**๑๘**	**๓๘๓**	**๓๓๔**	**๑๐**	**๘๓๓**	**๔๔๓**	**๒๔**	**๑๘๕**	**๑๕๘**	**๘**

ที่มา : กรมพัฒนาชุมชน, กระทรวงมหาดไทย

แนวโน้มของรายรับสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ยังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากนโยบายการส่งเสริมเศรษฐกิจฐากราก ดังนั้นการพัฒนา OTOP จึงมีการส่งเสริมผู้ผลิตและผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเทียบกับสัดส่วนของรายรับของ OTOP เมื่อเทียบกับมูลค่าการค้าชายแดน คิดเป็นร้อยละ ๑๓ ของมูลค่าการค้าชายแดน ซึ่งถือเป็นสัดส่วนไม่มากนั้น แต่สามารถกระจายไปสู่ท้องถิ่นได้มากกว่า ดังนั้นการพัฒนาและยกระดับสินค้า OTOP ของกลุ่มฯ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในกลุ่ม GMS ซึ่งจะทำให้สามารถเพิ่มยอดขายให้กับสินค้า OTOP ได้อีกด้วย มีการปรับตัวกลยุทธ์ในการพัฒนาสินค้า OTOP โดยยกระดับผลิตภัณฑ์ OTOP ให้เป็นสินค้าพรีเมียม โดยมีการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ เน้นตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค แต่ยังคงอัตลักษณ์ของแต่ละชุมชน เพื่อเป็นของฝาก ของที่ระลึก อีกทั้งสามารถส่งออกไปยังต่างประเทศได้ ตลอดจนส่งเสริมการทำการตลาดแบบออนไลน์เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงสินค้า OTOP ได้ง่ายยิ่งขึ้น

ภาพที่ ๑๔ การพยากรณ์รายรับของสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ที่มา คำนวณจากข้อมูลกรมพัฒนาชุมชน, กระทรวงมหาดไทย

๑.๕) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนโรงงานจำนวน ๑,๒๙๓ โรงงาน ลดลงจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๖.๙๒ โดยมีจังหวัดเชียงราย มีจำนวนโรงงานมากที่สุดจำนวน ๖๕๖ โรงงาน รองลงมาเป็นจังหวัดแพร่ จำนวน ๓๒๔ โรงงาน ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเงินลงทุนจำนวน ๓๘,๒๗๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๗ โดยมีจังหวัดเชียงรายมีเงินลงทุนมากที่สุดจำนวน ๒๒,๓๑๔ ล้านบาท รองลงมาเป็นจังหวัดแพร่ จำนวน ๖,๘๓๕ ล้านบาท

ตารางที่ ๒๓ โรงงานอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนกับกระทรวงอุตสาหกรรม และได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

จังหวัด	รายการ	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
เชียงราย	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	๖๖๔	๖๘๑	๖๗๖	๖๕๐	๖๕๖
	เงินทุน (ล้านบาท)	๑๙,๗๖๕	๒๑,๐๘๕	๒๑,๖๑๘	๒๑,๗๑๓	๒๒,๓๑๔
	คนงาน (คน)	๑๒,๐๐๗	๑๒,๖๑๑	๑๒,๕๓๓	๑๒,๔๑๐	๑๒,๓๓๓
พะเยา	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	๑๙๙	๒๑๓	๒๒๐	๒๒๒	๑๑๔
	เงินทุน (ล้านบาท)	๔,๖๘๖	๔,๗๘๗	๕,๒๙๒	๕,๕๘๐	๕,๘๗๕
	คนงาน (คน)	๓,๒๕๑	๓,๓๕๑	๓,๔๒๐	๓,๒๙๘	๓,๓๑๓
แพร่	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	๓๑๕	๓๒๐	๓๒๙	๓๒๒	๓๒๔
	เงินทุน (ล้านบาท)	๖,๑๓๖	๖,๓๖๑	๖,๖๒๒	๖,๗๑๘	๖,๘๓๕
	คนงาน (คน)	๖,๕๐๘	๖,๕๗๖	๖,๖๕๒	๖,๗๘๐	๗,๐๕๗
น่าน	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	๑๗๔	๑๗๗	๑๙๖	๑๙๕	๑๙๙
	เงินทุน (ล้านบาท)	๒,๖๒๐	๒,๖๙๒	๒,๙๗๘	๓,๐๑๘	๓,๒๕๐
	คนงาน (คน)	๑,๗๙๐	๑,๗๙๕	๑,๙๒๘	๑,๙๓๐	๑,๙๖๒
กลุ่มจังหวัด ฯ	**จำนวนโรงงาน (โรงงาน)**	**๑,๓๕๒**	**๑,๓๙๑**	**๑,๔๒๑**	**๑,๓๘๙**	**๑,๒๙๓**
	เงินทุน (ล้านบาท)	**๓๓,๒๐๗**	**๓๔,๙๒๕**	**๓๖,๕๑๐**	**๓๗,๐๒๙**	**๓๘,๒๗๔**
	คนงาน (คน)	**๒๓,๕๕๖**	**๒๔,๓๓๓**	**๒๔,๕๓๓**	**๒๔,๔๑๘**	**๒๔,๖๖๕**

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑.๖) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านการเกษตร

(๑) จำนวนเกษตรกรจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ พบว่า จำนวนครัวเรือนที่มาขึ้นทะเบียนเป็นเกษตรกรมีจำนวนอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๗ มีจำนวนครัวเรือนเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๔๗๘,๗๔๖ ครัวเรือน เมื่อจำแนกรายจังหวัด พบว่าจังหวัดที่มีการขึ้นทะเบียนเกษตรกรมากที่สุดคือจังหวัดเชียงราย จำนวน ๒๐๒,๒๘๐ ครัวเรือน รองลงมาคือ จังหวัดน่าน จำนวน ๑๐๓,๑๖๐ ครัวเรือน จังหวัดพะเยาจำนวน ๑๐๐,๑๒๕ ครัวเรือน และจังหวัดที่มีการขึ้นทะเบียนครัวเรือนเกษตรกรน้อยที่สุดคือจังหวัดแพร่จำนวน ๗๓,๑๘๑ ครัวเรือน ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์สัดส่วนของจำนวนครัวเรือนที่ขึ้นทะเบียนของประชากรของแต่ละจังหวัดสอดคล้องกับจำนวนครัวเรือนและขนาดของพื้นที่ ทั้งนี้จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุด และมีจำนวนครัวเรือนมากที่สุด จึงทำให้จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรมากที่สุด

ตารางที่ ๒๔ จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗

จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
เชียงราย	๑๗๓,๙๒๗	๑๗๕,๒๘๗	๑๗๒,๕๔๙	๒๐๕,๖๓๕	๒๐๒,๒๘๐
พะเยา	๗๙,๗๑๗	๘๐,๒๔๓	๗๙,๔๗๑	๑๐๑,๐๒๑	๑๐๐,๑๒๕
แพร่	๖๕,๐๓๑	๖๒,๗๔๕	๖๐,๘๖๓	๗๔,๘๔๙	๗๓,๑๘๑
น่าน	๘๘,๒๔๑	๘๘,๗๓๔	๘๗,๔๒๙	๑๐๕,๒๗๔	๑๐๓,๑๖๐
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**๔๐๖,๙๑๖**	**๔๐๗,๐๐๙**	**๔๐๐,๓๑๒**	**๔๘๖,๗๗๙**	**๔๗๘,๗๔๖**

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๒) Smart Farmer และ Young Smart Farmer

หากพิจารณาจำนวน Smart Farmer, Young Smart Farmer ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ มีจำนวนทั้งสิ้น ๗,๒๔๘ คน หากพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงรายมีเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer, Young Smart Farmer มากที่สุดจำนวน ๓,๑๓๑ คน รองลงมาจังหวัดน่านมีเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer, Young Smart Farmer จำนวน ๒,๐๑๑ คน รองลงมาจังหวัดพะเยามีเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer, Young Smart Farmer จำนวน ๑,๔๕๑ คน และจังหวัดแพร่เกษตรกรที่เป็น Smart Farmer, Young Smart Farmer จำนวน ๖๕๕ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๕ ข้อมูล Smart Farmer, Young Smart Farmer พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘

จังหวัด	ประเภท	จำนวน (ราย)					รวม (ราย)
		พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	
เชียงราย	Smart Farmer	๗๘๗	๔๑๕	๔๕๙	๖๖๙	๓๖๑	๒,๖๙๑
	Young Smart Farmer	๕๖	๖๗	๑๐๕	๑๐๙	๑๐๓	๔๔๐
	รวม	**๘๔๓**	**๔๘๒**	**๕๖๔**	**๗๗๘**	**๔๖๔**	**๓,๑๓๑**
พะเยา	Smart Farmer	๘๘๒	๑๑๙	๙๐	๙๐	๙๐	๑,๒๗๑
	Young Smart Farmer	๔๐	๔๐	๔๐	๓๐	๓๐	๑๘๐
	รวม	**๙๒๒**	**๑๕๙**	**๑๓๐**	**๑๒๐**	**๑๒๐**	**๑,๔๕๑**
แพร่	Smart Farmer	๑๖๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๔๘๐
	Young Smart Farmer	๔๐	๔๐	๔๐	๓๐	๒๕	๑๗๕
	รวม	**๒๐๐**	**๑๒๐**	**๑๒๐**	**๑๑๐**	**๑๐๕**	**๖๕๕**
น่าน	Smart Farmer	๑๕๐	๒๘	๘๓	๑๕๖๑	๗๒	๑,๘๙๔
	Young Smart Farmer	๒๕	๒๐	๒๗	๑๙	๒๖	๑๑๗
	รวม	**๑๗๕**	**๔๘**	**๑๑๐**	**๑๕๘๐**	**๙๘**	**๒,๐๑๑**
กลุ่มฯ		**๒,๑๔๐**	**๘๐๙**	**๙๒๔**	**๒,๕๘๘**	**๗๘๗**	**๗,๒๔๘**

ที่มา: สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน

(๓) สถิติการใช้ที่ดิน

การใช้ที่ดินในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จากพื้นที่ทั้งหมด ๒๒,๕๑๕,๐๖๒ ไร่ แบ่งออกเป็น พื้นที่ป่าไม้ จำนวน ๑๒,๐๘๒,๙๖๙ ไร่ เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จำนวน ๖,๑๐๖,๗๒๖ ไร่ และเนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร จำนวน ๔,๓๒๕,๓๖๗ ไร่ หากจำแนกเนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ในปีพ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่าส่วนใหญ่เป็นพื้นที่นาข้าว จำนวน ๒,๕๗๙,๔๓๙ ไร่ เป็นพื้นที่ปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น จำนวน ๑,๕๕๖,๑๓๘ ไร่ และถัดมาเป็นพื้นที่พืชไร่ จำนวน ๑,๔๕๘,๑๙๙ ไร่ ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์สถิติการใช้ที่ดิน พบว่า ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ใช้ที่ดินในการทำนามากที่สุดเนื่องด้วยสภาพอากาศและลักษณะภูมิศาสตร์ที่เหมาะแก่การทำนา ประกอบกับการทำนาเป็นวิถีชีวิตมาแต่เดิมจึงทำให้เกษตรกรนิยมใช้พื้นที่ในการปลูกข้าวมากกว่าการใช้ประโยชน์ในการทำอย่างอื่น

ตารางที่ ๒๖ สถิติการใช้ที่ดินของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

จังหวัด	ประเภทเนื้อที่	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
เชียงราย	เนื้อที่ทั้งหมด	๗,๒๙๘,๙๘๑	๗,๒๙๘,๙๘๑	๗,๑๘๙,๓๑๑	๗,๒๙๘,๙๘๑	๗,๒๙๘,๙๘๑
	เนื้อที่ป่าไม้	๒,๘๗๖,๐๔๓	๒,๘๖๕,๔๖๔	๒,๘๕๕,๐๗๐	๒,๘๔๕,๓๑๒	๒,๘๓๘,๔๘๓
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	๓,๐๑๘,๐๑๒	๓,๐๑๗,๖๖๙	๒,๙๙๕,๗๙๑	๒,๖๙๗,๕๗๘	๒,๖๗๘,๓๒๑
	นาข้าว	๑,๓๘๑,๔๘๕	๑,๓๘๐,๙๐๒	๑,๓๘๑,๑๐๐	๑,๓๐๑,๖๔๓	๑,๒๙๘,๕๐๕
	พืชไร่	๖๑๖,๓๔๑	๖๑๖,๘๓๕	๖๑๖,๔๕๗	๓๙๑,๒๐๒	๓๔๑,๔๔๑
	สวนไม้ผลและไม้ยืนต้น	๗๓๗,๖๘๖	๗๓๗,๕๒๐	๗๓๗,๗๒๕	๗๓๘,๖๓๒	๗๕๐,๖๗๗
	สวนผักและไม้ดอก	๖๐,๔๐๓	๖๐,๔๐๘	๖๐,๓๖๔	๕๓,๓๗๒	๕๓,๓๔๑
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่นๆ	๒๒๒,๐๙๗	๒๒๒,๐๐๔	๒๐๐,๑๔๕	๒๑๒,๗๒๙	๒๓๔,๓๕๗
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร	๑,๔๐๔,๙๒๖	๑,๔๑๕,๘๔๘	๔,๑๙๓,๕๑๙	๑,๗๕๖,๐๙๑	๑,๗๘๒,๑๗๗

จังหวัด	ประเภทเนื้อที่	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
พะเยา	เนื้อที่ทั้งหมด	๓,๙๕๙,๔๑๒	๓,๙๕๙,๔๑๒	๓,๘๖๘,๒๔๘	๓,๙๕๙,๔๑๒	๓,๙๕๙,๔๑๒
	เนื้อที่ป่าไม้	๑,๙๙๒,๒๑๐	๑,๙๘๘,๗๔๗	๑,๙๙๐,๑๔๗	๑,๙๘๙,๑๑๗	๑,๙๘๖,๙๕๙
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	๑,๕๐๓,๙๒๖	๑,๕๐๓,๖๓๕	๑,๔๙๕,๙๕๓	๑,๒๔๓,๙๕๒	๑,๒๔๕,๖๙๘
	นาข้าว	๗๓๐,๒๙๗	๗๒๙,๙๑๐	๗๓๐,๑๕๒	๖๙๓,๑๖๙	๖๔๘,๕๗๐
	พืชไร่	๓๐๗,๕๒๕	๓๐๗,๓๘๙	๓๐๗,๒๘๖	๑๗๖,๔๓๗	๑๘๒,๖๐๐
	สวนไม้ผลและไม้ยืนต้น	๓๖๑,๕๕๐	๓๖๑,๘๔๐	๓๖๑,๖๕๐	๒๗๘,๕๐๕	๒๘๔,๖๘๓
	สวนผักและไม้ดอก	๒๕,๕๑๖	๒๕,๔๙๖	๒๕,๕๐๙	๒๒,๕๘๓	๒๒,๖๙๗
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่นๆ	๗๙,๐๓๘	๗๙,๐๐๐	๗๑,๓๕๗	๗๓,๒๕๘	๑๐๗,๑๔๘
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร	๔๖๓,๒๗๖	๔๖๗,๐๓๐	๒,๓๗๒,๒๙๕	๗๒๖,๓๔๓	๗๒๖,๗๕๕
แพร่	เนื้อที่ทั้งหมด	๔,๐๘๖,๖๒๔	๔,๐๘๖,๖๒๔	๔,๐๕๑,๙๑๓	๔,๐๘๖,๖๒๔	๔,๐๘๖,๖๒๔
	เนื้อที่ป่าไม้	๒,๖๒๓,๙๑๐	๒,๖๒๗,๔๐๑	๒,๖๒๗,๕๗๗	๒,๖๒๔,๓๔๒	๒,๖๒๙,๗๙๐
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	๗๙๖,๙๖๔	๗๙๗,๗๕๐	๗๙๑,๙๓๑	๗๑๕,๕๗๓	๗๑๗,๔๒๐
	นาข้าว	๓๒๓,๔๕๔	๓๒๓,๖๐๔	๓๒๓,๕๐๘	๓๒๔,๒๓๕	๒๙๕,๗๕๒
	พืชไร่	๓๓๖,๗๕๙	๓๓๗,๐๑๓	๓๓๖,๘๙๒	๒๕๘,๘๖๖	๒๙๐,๙๖๖
	สวนไม้ผลและไม้ยืนต้น	๗๓,๗๖๖	๗๔,๑๔๗	๗๔,๑๐๘	๗๘,๒๑๙	๘๐,๖๙๒
	สวนผักและไม้ดอก	๖,๒๐๕	๖,๒๒๕	๖,๒๕๘	๒,๙๒๑	๓,๐๓๕
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่นๆ	๕๖,๗๘๐	๕๖,๗๖๑	๕๑,๑๖๕	๕๑,๓๓๒	๔๖,๙๗๕
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร	๖๖๕,๗๕๐	๖๖๑,๔๗๓	๓,๒๕๙,๙๘๑	๗๔๖,๗๐๙	๗๓๙,๔๑๔
น่าน	เนื้อที่ทั้งหมด	๗,๑๗๐,๐๔๕	๗,๑๗๐,๐๔๕	๗,๕๘๑,๐๓๕	๗,๑๗๐,๐๔๕	๗,๑๗๐,๐๔๕
	เนื้อที่ป่าไม้	๔,๖๔๙,๑๔๔	๔,๖๔๗,๖๖๘	๔,๖๔๐,๗๔๗	๔,๖๓๓,๗๑๖	๔,๖๒๗,๗๓๗
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	๑,๔๑๔,๖๐๖	๑,๔๑๔,๔๒๓	๑,๔๙๑,๗๓๙	๑,๔๔๔,๕๑๗	๑,๔๖๕,๒๘๗
	นาข้าว	๒๓๗,๔๒๓	๒๓๗,๔๓๔	๓๑๖,๐๒๑	๓๐๙,๕๐๙	๓๓๖,๖๑๒
	พืชไร่	๗๘๕,๘๒๘	๗๘๕,๖๔๙	๗๘๕,๗๒๗	๖๗๘,๗๒๘	๖๔๓,๑๙๒
	สวนไม้ผลและไม้ยืนต้น	๒๘๕,๔๒๒	๒๘๕,๔๕๘	๓๗๖,๒๕๔	๓๙๗,๘๑๔	๔๔๐,๐๘๖
	สวนผักและไม้ดอก	๓,๘๔๐	๓,๘๓๗	๗,๖๙๔	๗,๖๒๙	๗,๖๔๕
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่นๆ	๑๐๒,๐๙๓	๑๐๒,๐๔๕	๖,๐๔๒	๕๐,๘๓๗	๓๘,๒๐๘
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร	๑,๑๐๖,๒๙๕	๑,๑๐๗,๙๕๔	๖,๐๘๙,๒๙๖	๑,๐๙๑,๘๑๒	๑,๐๗๗,๐๒๑
กลุ่มจังหวัดฯ	**เนื้อที่ทั้งหมด**	**๒๒,๕๑๕,๐๖๒**	**๒๒,๕๑๕,๐๖๒**	**๒๒,๖๙๐,๕๐๗**	**๒๒,๕๑๕,๐๖๒**	**๒๒,๕๑๕,๐๖๒**
	เนื้อที่ป่าไม้	**๑๒,๑๔๑,๓๐๗**	**๑๒,๑๒๙,๒๘๐**	**๑๒,๑๑๓,๕๔๑**	**๑๒,๐๙๒,๔๘๗**	**๑๒,๐๘๒,๙๖๙**
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	**๖,๗๓๓,๕๐๘**	**๖,๗๓๓,๔๗๗**	**๖,๗๗๕,๔๑๔**	**๖,๑๐๑,๖๒๐**	**๖,๑๐๖,๗๒๖**
	นาข้าว	**๒,๖๗๒,๖๕๙**	**๒,๖๗๑,๘๕๐**	**๒,๗๕๐,๗๘๑**	**๒,๖๒๘,๕๕๖**	**๒,๕๗๙,๔๓๙**
	พืชไร่	**๒,๐๔๖,๔๕๓**	**๒,๐๔๖,๘๘๖**	**๒,๐๔๖,๓๖๒**	**๑,๕๐๕,๒๓๓**	**๑,๔๕๘,๑๙๙**
	สวนไม้ผลและไม้ยืนต้น	**๑,๓๘๔,๖๕๘**	**๑,๓๘๔,๘๑๘**	**๑,๔๗๕,๖๒๙**	**๑,๔๙๓,๑๗๐**	**๑,๕๕๖,๑๓๘**
	สวนผักและไม้ดอก	**๙๕,๙๖๔**	**๙๕,๙๖๖**	**๙๙,๘๒๕**	**๘๖,๕๐๕**	**๘๖,๗๑๘**
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่นๆ	**๔๖๐,๐๐๘**	**๔๕๙,๘๑๐**	**๓๒๘,๗๐๙**	**๓๘๘,๑๕๖**	**๔๒๖,๖๘๘**
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร	**๓,๖๔๐,๒๔๗**	**๓,๖๕๒,๓๐๕**	**๑๕,๙๑๕,๐๙๑**	**๔,๓๒๐,๙๕๕**	**๔,๓๒๕,๓๖๗**

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๔) พื้นที่เกษตรปลอดภัยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่เกษตรปลอดภัย จำนวน ๑๓๖,๗๐๑.๑๐ ไร่ โดย จังหวัดเชียงราย มีจำนวนพื้นที่เกษตรปลอดภัยมากที่สุด จำนวน ๙๑,๔๒๒.๓๕ ไร่ รองลงมาจังหวัดน่าน จำนวน ๓๗,๑๔๓.๐๖ ไร่ จังหวัดแพร่ จำนวน ๖,๓๙๒.๖๙ ไร่ และจังหวัดพะเยา จำนวน ๑,๗๔๓ ไร่ และกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่เกษตรอินทรีย์ จำนวน ๙,๙๐๙.๑๘ ไร่ โดยมีจังหวัดเชียงราย มีจำนวนพื้นที่เกษตรอินทรีย์มากที่สุด จำนวน ๕,๗๒๘.๓๖ ไร่ รองลงมาจังหวัดน่าน จำนวน ๒,๒๗๔.๐๖ ไร่ จังหวัดพะเยา จำนวน ๑,๖๑๒ ไร่ และจังหวัดแพร่ จำนวน ๒๙๔.๗๕ ไร่

ตารางที่ ๒๗ พื้นที่เกษตรปลอดภัยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๖

จังหวัด	รายละเอียด	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖
เชียงราย	พื้นที่เกษตรปลอดภัย (ไร่)	๖๒,๖๔๔.๔๖	๖๐,๒๗๗.๖๔	๖๐,๒๗๗.๖๔	๙๑,๔๒๒.๓๕
	พื้นที่เกษตรอินทรีย์ (ไร่)	๑๔,๐๑๑.๓๑	๑๓,๗๔๗.๗๐	๑๓,๗๔๗.๗๐	๕,๗๒๘.๓๖
พะเยา	พื้นที่เกษตรปลอดภัย (ไร่)	๔,๓๒๐.๐๐	๔,๘๔๘.๐๐	๕,๕๓๕.๐๐	๑,๗๔๓.๐๐
	พื้นที่เกษตรอินทรีย์ (ไร่)	๗,๕๖๓.๐๐	๗,๒๖๓.๐๐	๖,๘๖๓.๐๐	๑,๖๑๒.๐๐
แพร่	พื้นที่เกษตรปลอดภัย (ไร่)	๒,๔๔๘.๑๑	๓,๘๘๘.๔๘	๓,๓๕๙.๗๘	๖,๓๙๒.๖๙
	พื้นที่เกษตรอินทรีย์ (ไร่)	๓,๑๕๑.๒๕	๓,๑๕๑.๒๕	๖๒๖.๒๕	๒๙๔.๗๕
น่าน	พื้นที่เกษตรปลอดภัย (ไร่)	๒๓,๖๑๖.๕๓	๒๖,๔๖๐.๗๙	๓๗,๐๘๘.๐๖	๓๗,๑๔๓.๐๖
	พื้นที่เกษตรอินทรีย์ (ไร่)	๑,๙๑๖.๗๐	๒,๘๔๖.๓	๒,๘๔๖.๓๐	๒,๒๗๔.๐๖
กลุ่มจังหวัดฯ	**พื้นที่เกษตรปลอดภัย (ไร่)**	**๙๓,๐๒๙.๑๐**	**๙๕,๔๗๔.๙๑**	**๑๐๖,๒๖๐.๔๘**	**๑๓๖,๗๐๑.๑๐**
	พื้นที่เกษตรอินทรีย์ (ไร่)	**๒๖,๖๔๒.๒๗**	**๒๗,๐๐๘.๒๖**	**๒๔,๐๘๓.๒๖**	**๙,๙๐๙.๑๘**

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน

(๕) ผลผลิตทางเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

(๕.๑) ข้าวนาปี

ในปี พ.ศ.๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปี จำนวน ๒,๕๒๘,๘๔๐ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว จำนวน ๒,๕๑๙,๙๗๕ ไร่ ผลผลิต จำนวน ๑,๓๓๘,๙๘๖ ตัน โดยมีอัตราการผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๐ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงรายมีผลผลิตข้าวนาปีมากที่สุดมีผลผลิต จำนวน ๗๐๓,๐๗๕ ตัน รองลงมาจังหวัดพะเยามีผลผลิต จำนวน ๒๙๙,๖๔๐ ตัน จังหวัดน่านมีผลผลิต จำนวน ๑๗๓,๑๖๘ ตัน และจังหวัดแพร่มีผลผลิตข้าวนาปีน้อยที่สุด จำนวน ๑๖๓,๑๐๓ ตัน ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๘ ข้อมูลการปลูกข้าวนาปี ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)					เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)					ผลผลิต (ตัน)				
	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗
เชียงราย	๑,๓๓๕,๓๓๕	๑,๓๐๗,๔๑๔	๑,๒๙๓,๙๔๘	๑,๒๗๗,๐๕๐	๑,๒๗๗,๗๔๕	๑,๓๒๕,๐๖๗	๑,๓๐๓,๓๓๕	๑,๒๗๐,๑๒๙	๑,๒๔๘,๙๔๑	๑,๒๗๓,๐๕๑	๗๓๖,๔๙๑	๗๑๗,๕๙๔	๗๐๕,๗๕๑	๖๘๑,๖๐๓	๗๐๓,๐๗๕
พะเยา	๖๔๗,๗๘๖	๖๔๐,๘๘๖	๖๓๘,๓๕๒	๖๓๕,๓๑๐	๖๒๔,๒๖๓	๖๔๕,๗๔๘	๖๓๘,๖๕๓	๖๒๖,๐๑๖	๖๒๒,๖๐๔	๖๒๒,๖๙๓	๓๐๘,๓๒๑	๓๐๕,๐๐๖	๓๐๒,๘๙๔	๒๙๘,๓๖๖	๒๙๙,๖๔๐
แพร่	๓๐๖,๐๙๕	๓๐๐,๘๔๓	๒๙๐,๐๕๕	๒๘๖,๐๔๐	๒๘๔,๗๗๓	๓๐๔,๔๖๖	๒๙๙,๖๙๙	๒๘๙,๒๙๔	๒๘๔,๓๓๗	๒๘๓,๐๙๗	๑๗๕,๕๓๑	๑๗๓,๗๔๗	๑๖๘,๔๘๐	๑๖๐,๘๕๒	๑๖๓,๓๐๓
น่าน	๓๒๙,๖๒๘	๓๓๖,๔๓๐	๓๓๒,๙๔๙	๓๒๗,๘๐๐	๓๔๒,๐๕๙	๓๒๕,๙๘๕	๓๓๔,๙๓๕	๓๓๐,๙๓๕	๓๒๔,๗๒๘	๓๔๑,๑๓๔	๑๖๗,๖๙๖	๑๗๓,๐๔๔	๑๗๑,๕๖๑	๑๖๖,๘๑๘	๑๗๓,๑๖๘
กลุ่มจังหวัดฯ	๒,๖๑๘,๘๔๔	๒,๕๘๕,๕๗๓	๒,๕๕๕,๓๐๔	๒,๕๒๗,๒๐๐	๒,๕๒๘,๘๔๐	๒,๖๐๑,๒๖๖	๒,๕๗๖,๖๒๒	๒,๕๑๖,๓๗๔	๒,๔๘๐,๖๑๐	๒,๕๑๙,๙๗๕	๑,๓๘๘,๐๓๙	๑,๓๖๙,๓๙๑	๑,๓๔๘,๕๘๖	๑,๓๐๗,๖๓๙	๑,๓๓๘,๙๘๖

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕.๒) ข้าวนาปรัง

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปรัง จำนวน ๕๐๒,๙๖๑ ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว จำนวน ๕๐๑,๗๗๗ ไร่ ผลผลิต จำนวน ๓๑๕,๒๔๔ ตัน โดยมีอัตราการผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๗ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงรายมีผลผลิตข้าวนาปรังมากที่สุด มีผลผลิต จำนวน ๒๕๓,๖๗๑ ตัน รองลงมาจังหวัดพะเยามีผลผลิต จำนวน ๓๘,๒๘๐ ตัน จังหวัดแพร่มีผลผลิต จำนวน ๑๗,๗๐๔ ตัน และจังหวัดน่านมีผลผลิตข้าวนาปรังน้อยที่สุดจำนวน ๕,๕๘๙ ตัน

ตารางที่ ๒๙ ข้อมูลการปลูกข้าวนาปรัง ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)					เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)					ผลผลิต (ตัน)				
	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖
เชียงราย	๔๕๔,๑๘๗	๓๔๐,๕๐๕	๓๐๙,๓๑๒	๓๓๕,๓๘๙	๔๐๐,๕๒๔	๔๓๒,๓๒๕	๓๒๗,๒๒๒	๓๐๗,๘๔๐	๓๓๔,๔๖๓	๓๙๙,๕๙๗	๒๙๖,๙๗๐	๒๐๗,๔๓๓	๑๙๙,๐๐๑	๒๑๓,๐๔๙	๒๕๓,๖๗๑
พะเยา	๗๓,๒๙๘	๓๖,๗๓๕	๓๐,๗๐๔	๔๒,๙๙๔	๖๒,๑๐๕	๗๒,๖๖๗	๓๖,๐๓๗	๓๐,๖๕๘	๔๒,๙๖๖	๖๒,๐๑๒	๔๖,๒๓๕	๒๓,๒๐๗	๒๐,๑๓๔	๒๖,๗๔๕	๓๘,๒๘๐
แพร่	๓๖,๕๘๖	๓๕,๗๑๕	๔๑,๓๑๒	๓๑,๘๙๘	๓๐,๕๑๑	๓๖,๔๓๕	๓๕,๙๘๗	๔๑,๑๗๔	๓๑,๗๖๑	๓๐,๓๘๑	๒๒,๔๕๗	๑๙,๔๑๓	๒๔,๐๒๐	๑๘,๔๕๓	๑๗,๗๐๔
น่าน	๗,๒๓๒	๑๒,๓๖๕	๑๕,๔๒๗	๑๒,๕๗๘	๙,๘๒๑	๗,๒๑๙	๑๒,๓๒๕	๑๕,๓๘๓	๑๒,๕๔๓	๙,๗๘๗	๔,๒๐๒	๖,๙๘๖	๘,๖๒๑	๗,๑๗๕	๕,๕๘๙
กลุ่มจังหวัด ฯ	**๕๗๑,๓๐๓**	**๔๒๕,๓๒๐**	**๓๙๖,๗๕๕**	**๔๒๒,๘๐๙**	**๕๐๒,๙๖๑**	**๕๕๘,๖๔๖**	**๔๑๐,๕๗๑**	**๓๙๕,๐๕๕**	**๔๒๑,๗๓๓**	**๕๐๑,๗๗๗**	**๓๖๙,๘๖๔**	**๒๕๗,๐๓๙**	**๒๕๑,๗๗๖**	**๒๖๕,๙๒๒**	**๓๑๕,๒๔๔**

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕.๓) ลำไย

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่ปลูกลำไย รวมทั้งสิ้น จำนวน ๓๙๘,๐๑๖ ไร่ มีเนื้อที่ให้ผลรวมจำนวน ๓๙๗,๑๒๒ ไร่ ผลผลิตรวม จำนวน ๑๕๓,๙๐๖ ตัน เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีผลผลิตมากที่สุด จำนวน ๘๕,๒๖๔ ตัน รองลงมาคือจังหวัดพะเยา มีผลผลิต จำนวน ๓๘,๑๘๖ ตัน จังหวัดน่าน มีผลผลิต จำนวน ๒๙,๑๐๑ ตัน และจังหวัดแพร่ มีผลผลิต จำนวน ๑,๓๕๕ ตัน ตามลำดับ

ตารางที่ ๓๐ ข้อมูลการปลูกลำไย ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๖

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)					เนื้อที่ให้ผล (ไร่)					ผลผลิต (ตัน)				
	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖
เชียงราย	๑๓๙,๗๗๑	๒๔๖,๑๓๕	๒๔๕,๘๕๓	๒๔๕,๓๑๑	๒๓๘,๑๒๘	๑๓๗,๒๒๑	๒๑๙,๑๓๗	๒๓๖,๒๓๙	๒๔๒,๕๙๘	๒๓๘,๐๗๔	๕๘,๓๖๔	๙๕,๔๒๘	๑๐๘,๕๙๘	๑๐๙,๗๙๖	๘๕,๒๖๔
พะเยา	๖๐,๗๘๒	๙๖,๗๘๐	๙๗,๘๒๓	๙๖,๕๐๔	๙๔,๓๑๑	๕๖,๘๘๘	๗๙,๗๓๗	๘๕,๓๐๓	๙๔,๔๐๖	๙๓,๖๕๑	๒๑,๐๒๑	๓๑,๗๑๖	๔๐,๖๐๕	๔๓,๓๐๙	๓๘,๑๘๖
แพร่	๔,๕๕๐	๓,๖๒๖	๓,๗๓๖	๓,๗๓๒	๓,๖๑๔	๔,๓๔๘	๓,๔๗๒	๓,๖๖๗	๓,๖๘๒	๓,๕๙๖	๙๓๖	๑,๕๖๓	๑,๔๐๗	๑,๔๑๓	๑,๓๕๕
น่าน	๓๘,๖๗๔	๖๔,๔๐๗	๖๔,๖๔๖	๖๔,๓๖๖	๖๑,๙๖๓	๓๕,๖๖๐	๕๗,๑๑๙	๖๓,๒๓๘	๖๓,๘๒๒	๖๑,๘๐๑	๑๘,๙๐๙	๒๒,๐๑๖	๒๘,๔๖๔	๓๓,๕๑๔	๒๙,๑๐๑
กลุ่มจังหวัด ฯ	**๒๔๓,๗๗๗**	**๔๑๐,๙๔๘**	**๔๑๒,๐๕๘**	**๔๐๙,๙๑๓**	**๓๙๘,๐๑๖**	**๒๓๔,๑๑๗**	**๓๕๙,๔๖๕**	**๓๘๘,๔๔๗**	**๔๐๔,๕๐๘**	**๓๙๗,๑๒๒**	**๙๙,๒๓๐**	**๑๕๐,๗๒๓**	**๑๗๙,๐๗๔**	**๑๘๘,๐๓๒**	**๑๕๓,๙๐๖**

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕.๔) ยางพารา

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่เพาะปลูกยางพารา จำนวน ๘๘๖,๘๕๖ ไร่ มีเนื้อที่กรีดได้ จำนวน ๗๗๐,๙๕๖ ไร่ และมีผลผลิต จำนวน ๑๕๕,๖๔๒ ตัน เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีผลผลิตมากที่สุด จำนวน ๗๐,๔๙๒ ตัน รองลงมาเป็นจังหวัดน่าน จำนวน ๔๘,๗๗๕ ตัน จังหวัดพะเยา จำนวน ๓๑,๘๗๕ ตัน และจังหวัดแพร่ จำนวน ๔,๕๐๐ ตัน

ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าผลผลิตยางพาราที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ต้นยางพาราครบอายุพร้อมที่จะทำการกรีดยาง และประกอบกับภาครัฐให้การส่งเสริมปลูกยางพาราจึงทำให้มีการขยายพื้นที่ปลูก จึงส่งผลให้ผลผลิตของยางพาราเพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๓๑ ข้อมูลการปลูกยางพารา ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๖

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)					เนื้อที่กรีดได้ (ไร่)					ผลผลิต (ตัน)				
	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖
เชียงราย	๓๗๖,๗๗๓	๓๗๗,๒๖๘	๓๗๘,๓๘๒	๓๘๒,๙๕๘	๓๘๓,๑๐๘	๒๗๖,๘๖๔	๒๙๙,๓๐๐	๓๐๑,๓๑๓	๓๒๙,๘๗๘	๓๔๐,๕๔๑	๕๗,๖๖๐	๖๒,๐๘๗	๖๑,๗๕๑	๗๐,๕๐๗	๗๐,๔๙๒
พะเยา	๑๕๕,๐๒๘	๑๕๓,๘๕๕	๑๕๓,๔๒๖	๑๕๑,๘๙๓	๑๕๒,๓๙๓	๑๔๖,๖๖๔	๑๔๗,๒๑๓	๑๔๗,๓๙๒	๑๔๔,๘๓๓	๑๔๕,๕๔๖	๒๙,๓๘๖	๓๐,๙๓๗	๓๒,๑๔๒	๓๒,๗๙๙	๓๑,๘๗๕
แพร่	๓๑,๐๕๑	๓๑,๐๕๕	๓๖,๔๘๙	๓๕,๙๙๔	๓๖,๑๔๔	๑๙,๐๓๖	๒๑,๓๘๗	๒๑,๙๓๒	๒๔,๘๒๕	๒๕,๔๒๖	๒,๙๔๖	๓,๖๕๖	๓,๙๓๗	๔,๔๘๖	๔,๕๐๐
น่าน	๓๐๒,๒๐๓	๓๐๒,๓๑๔	๓๐๐,๙๙๙	๓๑๐,๒๓๖	๓๑๕,๒๑๑	๒๒๗,๘๑๕	๒๔๑,๐๕๙	๒๔๑,๒๔๑	๒๔๙,๙๗๐	๒๕๙,๔๔๓	๓๕,๙๐๘	๔๑,๐๑๔	๔๒,๑๔๑	๔๗,๖๗๕	๔๘,๗๗๕
กลุ่มจังหวัด ฯ	๘๖๕,๐๕๕	๘๖๔,๔๗๒	๘๖๙,๒๙๖	๘๘๑,๐๘๑	๘๘๖,๘๕๖	๖๗๐,๓๗๙	๗๐๘,๙๕๙	๗๑๑,๘๗๘	๗๔๙,๕๐๖	๗๗๐,๙๕๖	๑๒๕,๙๐๐	๑๓๗,๖๙๕	๑๓๙,๙๗๑	๑๕๕,๔๖๗	๑๕๕,๖๔๒

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕.๕) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่เพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ จำนวน ๑,๒๔๕,๘๑๘ ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว จำนวน ๑,๒๓๔,๔๖๙ ไร่ และผลผลิต ๘๖๗,๓๕๒ ตัน เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่าจังหวัดที่มีผลผลิตเยอะที่สุดคือจังหวัดน่านมีผลผลิต จำนวน ๓๔๕,๘๙๔ ตัน รองลงมาจังหวัดเชียงราย มีผลผลิต จำนวน ๒๒๒,๙๙๙ ตัน จังหวัดแพร่มีผลผลิต จำนวน ๑๗๑,๕๘๘ ตัน และจังหวัดพะเยามีผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์น้อยที่สุด จำนวน ๑๒๖,๘๗๑ ตัน ตามลำดับ

ตารางที่ ๓๒ ข้อมูลการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)					เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)					ผลผลิต (ตัน)				
	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖
เชียงราย	๖๖๓,๕๖๖	๕๙๐,๕๖๔	๒๖๘,๗๔๗	๒๖๕,๕๗๙	๓๐๔,๖๗๑	๖๕๔,๒๓๘	๕๘๔,๖๒๒	๒๖๔,๓๒๘	๒๖๔,๓๙๕	๓๐๓,๑๗๕	๔๔๖,๔๖๐	๔๒๑,๕๗๐	๑๘๗,๒๐๒	๑๙๖,๔๖๑	๒๒๒,๙๙๙
พะเยา	๓๑๑,๕๒๒	๓๑๐,๒๒๗	๑๔๕,๓๙๘	๑๔๒,๖๓๓	๑๗๙,๗๘๖	๒๘๖,๘๘๖	๓๐๕,๕๔๒	๑๔๕,๒๒๓	๑๔๒,๔๑๒	๑๗๖,๘๑๙	๒๐๐,๔๕๒	๒๑๔,๓๕๒	๑๑๒,๖๖๗	๑๐๙,๕๒๑	๑๒๖,๘๗๑
แพร่	๕๑๘,๖๖๒	๕๔๔,๑๕๘	๒๗๑,๐๗๘	๒๔๙,๐๐๒	๒๔๙,๑๔๒	๕๑๐,๑๑๘	๕๓๘,๐๔๕	๒๗๐,๔๘๓	๒๔๘,๓๑๑	๒๔๗,๕๐๐	๓๔๔,๑๔๒	๓๗๒,๗๐๑	๑๘๘,๕๙๗	๑๗๐,๗๙๘	๑๗๑,๕๘๘
น่าน	๑,๓๒๗,๓๔๒	๑,๒๓๕,๐๔๐	๕๗๑,๔๒๕	๕๐๔,๗๒๘	๕๑๒,๒๑๙	๑,๒๕๖,๖๔๔	๑,๒๒๔,๕๒๐	๕๗๐,๔๗๒	๕๐๒,๕๘๑	๕๐๖,๗๗๕	๘๑๗,๑๕๔	๘๒๑,๒๐๐	๓๘๘,๙๓๗	๓๔๕,๔๕๓	๓๔๕,๘๙๔
กลุ่มจังหวัด ฯ	๒,๘๒๑,๐๗๒	๒,๖๗๙,๙๘๕	๑,๒๖๖,๖๔๙	๑,๑๗๑,๙๔๒	๑,๒๔๕,๘๑๘	๒,๗๐๗,๘๘๖	๒,๖๕๒,๗๒๙	๑,๒๖๐,๕๐๖	๑,๑๖๗,๖๙๙	๑,๒๓๔,๔๖๙	๑,๘๐๘,๒๐๘	๑,๘๒๙,๘๒๓	๘๗๗,๔๐๓	๘๒๒,๒๓๓	๘๖๗,๓๕๒

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕.๖) ลิ้นจี่

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยวลิ้นจี่ จำนวน ๔๐,๓๙๐ ไร่ มีผลผลิต จำนวน ๑๐,๔๐๘ ตัน และมีผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว จำนวน ๑,๐๕๖ กิโลกรัม มีผลผลิตลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๕ คิดเป็นร้อยละ ๖ ทั้งนี้พิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดพะเยาเป็นจังหวัดที่มีผลผลิตมากที่สุด จำนวน ๔,๕๗๑ ตัน จังหวัดน่านมีผลผลิต จำนวน ๓,๐๘๖ ตัน จังหวัดเชียงรายมีผลผลิต จำนวน ๒,๗๑๑ ตัน และจังหวัดแพร่เป็นจังหวัดที่ผลผลิตน้อยที่สุดจำนวน ๔๐ ตัน ตามลำดับ

ตารางที่ ๓๓ ข้อมูลการปลูกลิ้นจี่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๖

จังหวัด	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)					ผลผลิต (ตัน)					ผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว (กก.)				
	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖
เชียงราย	๑๓,๖๐๐	๑๓,๓๖๙	๑๓,๑๕๗	๑๓,๔๓๗	๑๒,๖๘๒	๒,๔๙๒	๓,๒๖๑	๓,๒๐๕	๓,๒๘๘	๒,๗๑๑	๑๘๓	๒๔๔	๒๔๔	๒๕๕	๒๒๔
พะเยา	๑๒,๐๘๗	๑๑,๗๑๔	๑๑,๓๙๖	๑๒,๒๔๑	๑๒,๑๑๘	๔,๒๗๓	๓,๓๗๘	๔,๐๕๕	๔,๑๘๙	๔,๕๗๑	๓๕๔	๒๘๘	๓๕๖	๓๕๘	๔๑๗
แพร่	๓๙๑	๓๙๑	๓๗๖	๒๐๘	๒๐๐	๙๑	๘๐	๘๒	๔๕	๔๐	๒๓๓	๒๐๖	๒๑๘	๒๓๑	๒๑๔
น่าน	๑๘,๓๗๘	๑๗,๒๑๐	๑๖,๙๗๔	๑๖,๑๙๔	๑๕,๓๙๐	๓,๖๕๐	๒,๗๗๑	๓,๗๖๗	๓,๖๒๘	๓,๐๘๖	๑๙๙	๑๖๑	๒๒๒	๒๒๕	๒๐๑
รวม	๔๔,๔๕๖	๔๒,๖๘๔	๔๑,๙๐๓	๔๒,๐๘๐	๔๐,๓๙๐	๑๐,๕๐๖	๙,๔๙๐	๑๑,๑๐๙	๑๑,๑๕๐	๑๐,๔๐๘	๙๖๙	๘๙๙	๑,๐๔๐	๑,๐๖๙	๑,๐๕๖

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕.๗) กาแฟ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่ยืนต้น จำนวน ๗๒,๕๑๖ ไร่ เนื้อที่ผลผลิต จำนวน ๖๙,๕๓๙ ไร่ มีผลผลิต จำนวน ๕,๙๐๗ ตัน เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่าจังหวัดเชียงราย เป็นจังหวัดที่มีผลผลิตกาแฟมากที่สุด โดยมีผลผลิต จำนวน ๔,๗๓๖ ตัน รองลงมาจังหวัดน่านมีผลผลิต จำนวน ๘๘๕ ตัน จังหวัดพะเยามีผลผลิต จำนวน ๑๕๐ ตัน และจังหวัดแพร่ มีผลผลิต จำนวน ๑๓๖ ตัน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณา ข้อมูลการปลูกกาแฟใน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ จะเห็นว่าพื้นที่ปลูกกาแฟ และผลผลิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น พบว่า ปริมาณความต้องการกาแฟเพิ่มขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศโดยเฉพาะกาแฟสำเร็จรูป (๓ in ๑) มีความต้องการจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น เนื่องจากหลายประเทศมีการผลิตกาแฟสำเร็จรูปลดลง ในขณะที่การบริโภคในประเทศมีผู้บริโภคดื่มกาแฟที่บ้านมากขึ้นจึงทำให้ปริมาณการสั่งซื้อ กาแฟคั่วบด กาแฟแคปซูล และอุปกรณ์ชงกาแฟ มียอดจำหน่ายเพิ่มขึ้น ดังนั้นจากโอกาสทางธุรกิจที่เกิดขึ้นเกษตรกรและผู้ผลิต ควรรักษาคุณภาพและมาตรฐานของกาแฟ ตั้งแต่ขั้นตอนการปลูก การเก็บ การคั่ว และการแปรรูป เพื่อทำให้กาแฟไทยมีความน่าเชื่อถือและได้รับความไว้วางใจจากผู้บริโภค

ตารางที่ ๓๔ ข้อมูลการปลูกกาแฟ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)					เนื้อที่ให้ผล (ไร่)					ผลผลิต (ตัน)				
	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗
เชียงราย	๔๑,๓๘๕	๕๓,๙๕๗	๕๓,๘๙๑	๕๕,๕๐๖	๕๕,๘๙๒	๓๗,๗๑๐	๔๑,๒๙๘	๔๑,๔๓๖	๔๒,๙๖๒	๕๓,๒๘๔	๕,๐๗๖	๒,๕๗๙	๓,๑๙๗	๒,๖๔๔	๔,๗๓๖
พะเยา	๑,๙๗๙	๑,๙๘๔	๑,๙๓๔	๑,๙๗๙	๑,๙๔๔	๑,๗๖๖	๑,๙๓๓	๑,๘๘๓	๑,๙๓๔	๑,๙๑๙	๑๑๘	๑๑๕	๑๗๐	๑๓๖	๑๕๐
แพร่	๒,๓๓๑	๒,๕๘๑	๒,๕๑๙	๒,๖๗๖	๒,๗๓๕	๑,๗๔๓	๑,๗๘๕	๑,๘๓๓	๒,๑๘๑	๒,๒๑๓	๖๘	๑๑๔	๑๕๘	๑๕๕	๑๓๖
น่าน	๑๒,๓๗๙	๑๒,๕๐๗	๑๒,๕๗๒	๑๒,๖๔๔	๑๒,๙๔๕	๙,๓๖๘	๑๐,๑๓๓	๑๐,๘๔๖	๑๒,๐๖๕	๑๒,๑๒๓	๕๖๑	๖๔๖	๖๘๒	๗๕๙	๘๘๕
รวม	**๕๘,๐๗๔**	**๗๑,๐๒๙**	**๗๐,๙๑๖**	**๗๑,๘๐๕**	**๗๒,๕๑๖**	**๕๐,๕๘๗**	**๕๕,๑๔๙**	**๕๕,๙๙๘**	**๕๙,๑๔๒**	**๖๙,๕๓๙**	**๕,๘๒๓**	**๓,๔๕๔**	**๔,๒๐๗**	**๓,๖๙๔**	**๕,๙๐๗**

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕.๘) โคเนื้อ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนโคเนื้อ จำนวน ๒๔๗,๘๕๕ ตัว และมีเกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อ จำนวน ๒๘,๘๑๘ ราย เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงรายมีจำนวนโคเนื้อมากที่สุด จำนวน ๖๕,๑๘๘ ตัว รองลงมาจังหวัดพะเยา จำนวน ๖๓,๒๖๗ ตัว จังหวัดน่าน จำนวน ๖๓,๒๐๒ ตัว และจังหวัดแพร่ จำนวน ๕๖,๑๙๘ ตัว ตามลำดับ

จากข้อมูลการเพิ่มขึ้นจำนวนโคเนื้อที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องด้วยมีความต้องการโคเนื้อเพิ่มขึ้น และความต้องการของตลาด ซึ่งสอดคล้องจากการติดตามสถานการณ์ด้านปศุสัตว์ของ สศก. พบว่า แม้การผลิตโคเนื้อและเนื้อโคคุณภาพ จะเพิ่มขึ้น แต่ยังคงไม่เพียงพอกับความต้องการบริโภคภายในประเทศ ส่งผลให้ไทยต้องมีการนำเข้าเนื้อโคคุณภาพจากต่างประเทศโดยเฉพาะออสเตรเลีย นอกจากนั้นการเพิ่มขึ้นของจำนวนโคเนื้อยังสืบเนื่องมาจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมปศุสัตว์ ได้มีโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อหลายโครงการ เช่น โครงการโคบาลบูรพา โครงการโคเนื้อสร้างอาชีพ เป็นต้น เพื่อเพิ่มผลผลิตโคเนื้อเข้าสู่ตลาด

ตารางที่ ๓๕ ข้อมูลโคเนื้อ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

จังหวัด	จำนวนโคเนื้อ (ตัว)					เกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อ (ราย)				
	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗
เชียงราย	๓๗,๘๕๗	๔๓,๖๔๐	๕๓,๓๔๔	๖๐,๑๐๕	๖๕,๑๘๘	๔,๕๗๗	๕,๖๗๑	๖,๗๗๐	๗,๒๔๔	๗,๕๑๓
พะเยา	๔๑,๔๒๔	๕๑,๖๕๐	๕๙,๔๖๑	๕๘,๖๗๘	๖๓,๒๖๗	๔,๓๒๕	๕,๕๑๙	๖,๒๙๖	๖,๒๘๙	๖,๗๗๗
แพร่	๒๗,๖๐๙	๓๗,๑๔๒	๔๗,๐๔๑	๕๐,๔๐๓	๕๖,๑๙๘	๒,๒๒๘	๓,๒๒๒	๔,๓๖๖	๔,๕๗๙	๔,๙๔๕
น่าน	๔๗,๐๑๖	๕๖,๓๖๐	๖๓,๐๓๙	๖๒,๕๑๐	๖๓,๒๐๒	๗,๕๙๗	๘,๘๒๖	๙,๘๙๔	๙,๘๓๗	๙,๕๘๓
รวม	**๑๕๓,๙๐๖**	**๑๘๘,๗๙๒**	**๒๒๒,๘๘๕**	**๒๓๑,๖๙๖**	**๒๔๗,๘๕๕**	**๑๘,๗๒๗**	**๒๓,๒๓๘**	**๒๗,๓๒๖**	**๒๗,๙๔๙**	**๒๘,๘๑๘**

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์เขต ๖

(๕.๙) กระบือ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสถิติเกษตรกรที่เลี้ยงกระบือ จำนวน ๖,๓๓๐ ราย มีจำนวนกระบือจำนวน ๕๑,๙๓๐ ตัว เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่าจังหวัดเชียงรายมีเกษตรกรที่เลี้ยงกระบือสูงสุด จำนวน ๒,๔๓๔ ราย รองลงมาคือจังหวัดน่านมีเกษตรกรที่เลี้ยงกระบือ จำนวน ๑,๖๑๙ ราย จังหวัดแพร่มีเกษตรกรที่เลี้ยงกระบือ จำนวน ๑,๓๒๙ ราย และจังหวัดพะเยามีเกษตรกรที่เลี้ยงกระบือ จำนวน ๙๔๘ ราย

ตารางที่ ๓๖ ข้อมูลกระบือ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

จังหวัด	จำนวนตัว (ตัว)					เกษตรกรที่เลี้ยงกระบือ (ราย)				
	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗
เชียงราย	๑๓,๗๔๓	๑๕,๔๑๖	๑๖,๑๓๐	๑๘,๔๓๑	๒๐,๒๐๗	๑,๖๔๖	๑,๘๒๘	๒,๐๐๐	๒,๑๙๖	๒,๔๓๔
พะเยา	๖,๖๙๘	๖,๙๒๔	๗,๕๒๗	๘,๐๓๗	๘,๓๐๐	๖๙๕	๗๘๔	๘๓๓	๘๙๑	๙๔๘
แพร่	๖,๖๑๙	๙,๗๐๓	๑๑,๐๕๑	๑๑,๖๕๖	๑๓,๓๗๗	๕๓๑	๙๒๕	๑,๐๗๓	๑,๑๖๒	๑,๓๒๙
น่าน	๑๐,๗๐๐	๑๐,๖๒๔	๙,๗๘๕	๙,๘๐๑	๑๐,๐๔๖	๑,๗๙๒	๑,๗๗๐	๑,๖๑๓	๑,๖๓๔	๑,๖๑๙
รวม	**๓๗,๗๖๐**	**๔๒,๖๗๒**	**๔๔,๔๙๓**	**๔๗,๙๒๕**	**๕๑,๙๓๐**	**๔,๖๖๔**	**๕,๓๐๗**	**๕,๕๑๙**	**๕,๘๘๓**	**๖,๓๓๐**

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์เขต ๖

(๕.๑๐) แพะ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเกษตรกรเลี้ยงแพะ จำนวน ๗๕๓ ราย มีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ ๓.๕๙ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่าจังหวัดเชียงรายมีเกษตรกรที่เลี้ยงแพะมากที่สุดจำนวน ๒๙๕ ราย รองลงมาจังหวัดน่านมีเกษตรกรที่เลี้ยงแพะ จำนวน ๒๕๕ ราย จังหวัดพะเยามีเกษตรกรที่เลี้ยงแพะจำนวน ๑๑๑ ราย และ จังหวัดแพร่ มีเกษตรกรที่เลี้ยงแพะ จำนวน ๙๒ ราย ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากปีที่ผ่านมาพบว่าเกษตรกรได้เพิ่มจำนวนการเลี้ยงแพะมากขึ้นอันเนื่องมาจากความต้องการของท้องตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ตารางที่ ๓๗ ข้อมูลแพะ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

จังหวัด	แพะ (ตัว)									
	พ.ศ.๒๕๖๓		พ.ศ.๒๕๖๔		พ.ศ.๒๕๖๕		พ.ศ.๒๕๖๖		พ.ศ.๒๕๖๗	
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
เชียงราย	๒,๐๒๕	๑๑๕	๓,๘๗๒	๒๐๘	๕,๔๑๙	๒๙๖	๖,๑๕๑	๓๑๘	๖,๐๕๙	๒๙๕
พะเยา	๕๖๕	๓๕	๑,๒๓๐	๗๒	๑,๗๘๔	๙๘	๒,๑๖๔	๑๑๐	๒,๔๘๕	๑๑๑
แพร่	๖๔๗	๑๖	๑,๓๒๘	๕๒	๑,๙๐๑	๗๓	๒,๓๘๖	๘๙	๒,๖๐๙	๙๒
น่าน	๑,๖๗๒	๒๑๗	๒,๗๖๑	๒๘๕	๓,๐๐๒	๒๙๙	๒,๙๓๘	๒๖๔	๓,๐๑๑	๒๕๕
กลุ่มจังหวัด ฯ	**๔,๙๐๙**	**๓๘๓**	**๙,๑๙๑**	**๖๑๗**	**๑๒,๑๐๖**	**๗๖๖**	**๑๓,๖๓๙**	**๗๘๑**	**๑๔,๑๖๔**	**๗๕๓**

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์เขต ๖

(๕.๑๑) สุกร

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนเกษตรกรเลี้ยงสุกร จำนวน ๑๐,๒๘๔ ราย และมีสุกร จำนวน ๒๔๘,๔๕๗ ตัว โดยมีจังหวัดน่านมีเกษตรกรเลี้ยงสุกรมากที่สุด จำนวน ๔,๖๘๙ ราย รองลงมาเป็นจังหวัดเชียงราย มีเกษตรกรจำนวน ๓,๗๙๒ ราย จังหวัดแพร่ จำนวน ๑,๒๗๔ ราย และจังหวัดพะเยามีเกษตรกร จำนวน ๕๒๙ ราย ตามลำดับ

ตารางที่ ๓๘ ข้อมูลสุกร ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

จังหวัด	สุกร (ตัว)									
	พ.ศ. ๒๕๖๓		พ.ศ. ๒๕๖๔		พ.ศ. ๒๕๖๕		พ.ศ. ๒๕๖๖		พ.ศ. ๒๕๖๗	
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
เชียงราย	๑๒๕,๘๐๖	๕,๐๐๖	๙๘,๗๖๐	๑,๓๔๓	๗๗,๘๘๕	๓,๕๗๑	๘๐,๙๕๗	๓,๖๘๓	๙๖,๓๕๗	๓,๗๙๒
พะเยา	๓๐,๕๓๐	๑,๙๒๑	๑๘,๕๓๒	๖,๕๐๗	๑๗,๘๕๘	๒๗๓	๑๑,๓๑๑	๓๔๑	๑๙,๕๒๑	๕๒๙
แพร่	๗๔,๔๔๙	๑,๕๖๑	๕๑,๙๓๘	๑,๐๒๙	๓๗,๕๐๗	๘๒๙	๓๕,๐๙๒	๑,๐๖๖	๕๔,๑๗๔	๑,๒๗๔
น่าน	๖๕,๒๔๒	๕,๑๖๙	๘๓,๔๐๐	๔,๐๒๒	๖๓,๔๙๕	๕,๑๙๔	๖๕,๗๗๖	๔,๗๕๔	๗๘,๔๐๕	๔,๖๘๙
กลุ่มจังหวัด ฯ	**๒๙๖,๐๒๗**	**๑๓,๖๕๗**	**๒๕๒,๖๓๐**	**๑๒,๙๐๑**	**๑๙๖,๗๔๕**	**๙,๘๖๗**	**๑๙๓,๑๓๖**	**๙,๘๔๔**	**๒๔๘,๔๕๗**	**๑๐,๒๘๔**

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์เขต ๖

(๕.๑๒) ไก่

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเกษตรกรเลี้ยงไก่ จำนวน ๑๘๘,๖๐๘ ราย โดยจังหวัดเชียงรายมีเกษตรกรเลี้ยงไก่มากที่สุด จำนวน ๗๘,๑๐๙ ราย จังหวัดพะเยามีเกษตรกรเลี้ยงไก่ จำนวน ๔๔,๐๖๓ ราย จังหวัดน่านมีเกษตรกรเลี้ยงไก่ จำนวน ๔๑,๓๗๕ ราย ส่วนจังหวัดแพร่มีเกษตรกรเลี้ยงไก่ จำนวนน้อยที่สุด จำนวน ๒๕,๐๖๑ ราย ตามลำดับ

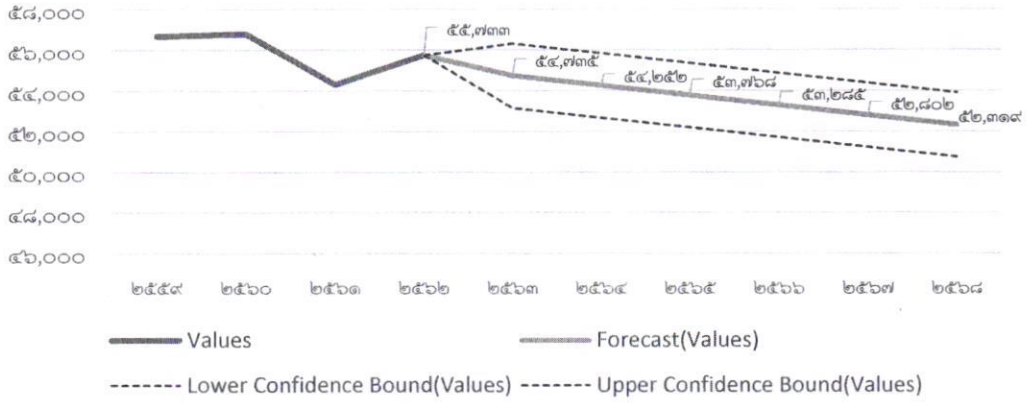
ตารางที่ ๓๙ ข้อมูลไก่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗

จังหวัด	ไก่ (ตัว)									
	พ.ศ.๒๕๖๓		พ.ศ.๒๕๖๔		พ.ศ.๒๕๖๕		พ.ศ.๒๕๖๖		พ.ศ.๒๕๖๗	
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
เชียงราย	๔,๖๖๑,๒๘๕	๗๗,๘๓๔	๕,๔๙๑,๐๑๑	๗๙,๕๖๕	๕,๖๗๐,๗๙๓	๗๓,๒๗๗	๖,๐๐๐,๑๕๑	๗๖,๑๐๓	๕,๙๘๔,๙๖๐	๗๘,๑๐๙
พะเยา	๒,๐๗๖,๑๕๗	๔๔,๖๔๐	๒,๓๒๘,๐๐๑	๔๓,๕๓๔	๒,๔๑๗,๐๕๒	๔๓,๖๔๔	๒,๓๗๘,๔๗๐	๔๒,๘๖๔	๒,๕๙๗,๔๓๒	๔๔,๐๖๓
แพร่	๑,๕๙๑,๒๑๖	๒๘,๔๙๒	๑,๕๔๒,๓๒๙	๒๕,๔๑๕	๑,๕๔๐,๑๑๙	๒๕,๔๙๒	๑,๔๗๖,๘๐๘	๒๕,๐๕๔	๑,๖๖๗,๗๖๖	๒๕,๐๖๑
น่าน	๑,๙๔๑,๔๘๑	๔๘,๓๙๘	๒,๒๖๓,๘๐๑	๔๗,๓๑๙	๒,๒๒๖,๓๔๔	๔๕,๘๘๕	๒,๐๗๓,๖๙๐	๔๔,๒๑๗	๑,๙๐๑,๔๔๔	๔๑,๓๗๕
กลุ่มฯ	**๑๐,๒๗๐,๑๓๙**	**๑๙๙,๓๖๔**	**๑๑,๖๒๕,๑๔๒**	**๑๙๕,๘๓๓**	**๑๑,๘๕๔,๓๐๘**	**๑๘๘,๒๙๘**	**๑๑,๙๒๙,๑๑๙**	**๑๘๘,๒๓๘**	**๑๒,๑๕๑,๖๐๒**	**๑๘๘,๖๐๘**

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์เขต ๖

การคาดการณ์มูลค่าผลผลิตด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า มีแนวโน้มลดลง แต่สัดส่วนของครัวเรือนเกษตรกรมีมากเกือบร้อยละ ๕๐ ของครัวเรือนทั้งหมด ดังนั้น เกษตรกรมีความจำเป็นต้องปรับตัวโดยปรับเปลี่ยนตนเองให้เป็น Smart Farmer และใช้นวัตกรรมเข้าไปใช้ในการผลิตเพื่อทำให้ผลผลิตมีมูลค่าสูงขึ้น ทั้งนี้ควรพัฒนาเพิ่มศักยภาพและต่อยอดในเชิงธุรกิจเกษตร ให้เป็นผู้ประกอบการเกษตรรุ่นใหม่ หรือไม่เช่นนั้นเกษตรกรอาจจะปรับเปลี่ยนตัวเองโดยหาอาชีพเสริมเพื่อรองรับรายได้จากภาคเกษตรที่อาจจะลดลงในอนาคต

ภาพที่ ๑๕ การพยากรณ์มูลค่าผลผลิตด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๕.๑๓) สมุนไพร

สำหรับข้อมูลเกษตรกรผู้ปลูกสมุนไพรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกและผู้แปรรูปสมุนไพรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนน้อย แต่อย่างไรก็ตาม การปลูกสมุนไพร เป็นอาชีพที่น่าสนับสนุน เนื่องจากอาชีพที่รองรับเศรษฐกิจมูลค่าสูง ตลอดจนสอดคล้องกับบริบทของจังหวัดและสถานการณ์ที่กำลังเผชิญ ดังนั้น การสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกสมุนไพร จะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้เสริมจากรายได้หลักที่ทำการเกษตรอีกด้วย

ตารางที่ ๔๐ ข้อมูลเกษตรกรผู้ปลูกสมุนไพร ปีพ.ศ. ๒๕๖๔

จังหวัด	จำนวนกลุ่ม	ครัวเรือนเกษตรกร	เกษตรกร	ลักษณะของสมุนไพรที่ปลูกและแปรรูป	
เชียงราย	๖๔		๙๘๖	แชมพูสมุนไพร, ขมิ้นชัน,ว่านหางจระเข้, ว่านชักมดลูกสบู่เจลสมุนไพร จุนลินทรีย์เช็ดหน้า ครีมมะขามป้อม สมุนไพรอบแห้ง ลูกประคบ น้ำมันไพร สเปรย์ไล่ยุง ผลิตยาสมุนไพร สมุนไพรอบแห้ง จาก ดอกเก๊กฮวย,คาโมมายล์,หญ้าหวาน ธูปหอม น้ำดื่มสมุนไพร ยาหม่อง ยาดม ชาน้ำมันมัลเบอรี่ แยมมัลเบอรี่	อ.เมืองเชียงราย อ.เชียงแสน อ.แม่ลาว อ.แม่สรวย อ.เวียงแก่น อ.พญาเม็งราย อ.เชียงของ อ.พาน อ.ดอยหลวง อ.เวียงป่าเป้า อ.ขุนตาล อ.แม่สาย อ.เทิง อ.เวียงชัย อ.แม่จัน อ.แม่ฟ้าหลวง
พะเยา			๖๔	ผิวมะกรูด ขมิ้นชัน ไพล ใบส้มป่อย รางจืด หญ้าดอกขาว ชุมเห็ดเทศ ใบมะขาม ตะไคร้ เพชรสังฆาต ผิวมะกรูด พญายอ ฟ้าทะลายโจร บอระเพ็ด ขิง หญ้าดอกขาว	อ.แม่ใจ อ.เมือง อ.ดอกคำใต้ อ.จุน อ.เชียงคำ อ.ภูซาง อ.ภูกามยาว
แพร่			๑๐๐	พืชสมุนไพร ลูกประคบ ถั่วสมุนไพร ข้าวเกรียบสมุนไพร กล้วยหลอดสมุนไพร ข้าวแคบสมุนไพร สบู่น้ำส้มป่อย น้ำผึ้ง	อ.ร้องกวาง อ.ลอง อ.เด่นชัย อ.เมืองแพร่ อ.สูงเม่น อ.หนองม่วงไข่ อ.วังชิ้น
น่าน		๒๖๔		เน้นสมุนไพรมะแขว่น ขมิ้นชัน อัญชัญ ไพล	เมืองน่าน ท่าวังผา เวียงสา นาหมื่นบ่อเกลือ สองแคว
กลุ่มฯ	**๖๔**	**๒๖๔**	**๑,๑๕๐**		

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย

สำหรับผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ สถานการณ์ในขณะนี้มีการควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) รวมถึงอัตราการฉีดวัคซีนในประเทศและหลายประเทศมีความคืบหน้ามาก ส่งผลให้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจมีแนวโน้มดีขึ้น ซึ่งสถานการณ์ด้านการเกษตรของประเทศไทยคาดว่าจะมีทิศทางที่ดีขึ้น ตลอดจนสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการทำการเกษตรมากขึ้นเนื่องจากปรากฏการณ์ลานีญา (La Nina) ที่ส่งผลให้ปริมาณน้ำฝนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลดีต่อการปลูกพืชในช่วงฤดูกาลผลิต สินค้าเกษตรสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ทั้งในส่วนของการบริโภคในประเทศและส่งออกสู่ต่างประเทศ ดังนี้

๑. เนื้อสัตว์ สุกร และไก่ เนื่องจากเป็นเนื้อสัตว์เพื่อการบริโภค มีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ เช่น โครงการคนละครึ่ง เราชนะ ม.๓๓ บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ซึ่งมีส่วนสนับสนุนให้เกิดการบริโภคในประเทศ และนอกจากนี้ยังมีการขยายตัวของการส่งออกลูกสุกรไปยังประเทศเพื่อนบ้านเพื่อทดแทนสุกรที่ได้รับผลกระทบจากโรคอหิวาต์สุกร (African Swine Fever) และการส่งออกเนื้อแปรรูปไปยังประเทศฮ่องกงและจีน ที่เติบโตขึ้น จะเป็นปัจจัยสนับสนุนต่อเนื่องให้ผลิตเพิ่มขึ้น

๒. ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เมื่อปริมาณความต้องการบริโภคเนื้อสัตว์ที่เพิ่มขึ้นจากภายในประเทศและส่งออกย่อมส่งผลความต้องการใช้เพื่อผลิตอาหารสัตว์ ทำให้ผลผลิตมีแนวโน้มปรับการผลิตให้เพิ่มขึ้นกับความต้องการและราคาที่สูงขึ้น

๓. ยางพารา แนวโน้มราคาเพิ่มขึ้นจากความต้องการใช้ยางพาราจากทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ยางเพื่อผลิตถุงมือทางการแพทย์จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) ที่ยังมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ความต้องการยางพารามากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการบรรลุข้อตกลงระหว่างอาเซียนกับจีนในการกำหนดกฎถิ่นกำเนิดสินค้าใหม่ภายใต้ความตกลงการค้าเสรี (FTA) อาเซียน - จีน ซึ่งไทยสามารถส่งออกไปได้เป็นหนึ่งใน ๕ ลำดับแรกของโลก

๔. ข้าวนาปีและข้าวนาปรัง มีผลต่อการบริโภคในประเทศและการส่งออก เนื่องจากเกษตรกรได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐ เช่น โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว มาตรการด้านเงินสนับสนุนค่าบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพผลผลิตที่กำหนดไว้ ๕๐๐ บาทต่อไร่ ตลอดจนสภาพอากาศและปริมาณน้ำฝนที่ดีขึ้น ส่งผลให้ข้าวนาปีและข้าวนาปรังน่าจะมีผลผลิตเพิ่มสูงขึ้น

๕. มันสำปะหลัง มีแนวโน้มราคาเพิ่มขึ้น จากความต้องการนำเข้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังที่เพิ่มขึ้นของประเทศจีน เพื่อนำไปใช้ผลิตเอทานอลทดแทนข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ที่ราคาสูง อีกทั้งเป็นสินค้าที่ต้องการในประเทศจีนตอนใต้อีกด้วย

๖. กาแฟและชา เป็นสินค้าเกษตรที่มีความต้องการทั้งในประเทศและส่งออกต่างประเทศ ซึ่งในส่วนของการบริโภคในประเทศเองก็เป็นที่ต้องการมากขึ้น พื้นที่เพาะปลูกสำคัญอยู่ที่จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ น่าน แพร่ และแม่ฮ่องสอน สำหรับทิศทางของการผลิตเมล็ดกาแฟยังควรที่จะได้รับการส่งเสริมให้ผลิตเพิ่มมากขึ้น และสามารถที่จะพัฒนาคู่กับสินค้าเกษตรคือ **ชา** สำหรับปัจจัยสนับสนุนจากการระบาดของไวรัสโควิด - ๑๙ ที่ทำให้คนเข้าร้านกาแฟน้อยลง หันมาซื้อกาแฟพร้อมดื่มตามซูเปอร์มาร์เก็ตมากขึ้น หรือกาแฟคั่วบด และอุปกรณ์ การบริโภคกาแฟภายในบ้านก็เพิ่มขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้สามารถส่งเสริมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเป็นการสร้างศักยภาพทางการท่องเที่ยวให้เป็น **การท่องเที่ยวเชิงเกษตร** (Agro-tourism) ที่เริ่มเป็นที่นิยมมากขึ้นในช่วงที่ผ่านมา โดยควรผลักดันให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ รวมทั้งการเก็บเกี่ยว การแปรรูป และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรชาวไร่กาแฟ ซึ่งจะเป็นอีกช่องทางที่เพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและชุมชน

๒) ด้านสังคมและความมั่นคง

๒.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านประชากรและแรงงาน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีแรงงานในระบบ จำนวน ๒๖๒,๓๘๒ คน และแรงงานนอกระบบ จำนวน ๙๔๙,๐๓๑ คน

ตารางที่ ๔๑ จำนวนแรงงาน ในระบบและนอกระบบ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

จังหวัด			จำนวนแรงงาน				
			พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗
เชียงราย	ในระบบ	ชาย	๘๐,๒๖๑	๘๗,๙๓๕	๙๐,๙๔๖	๕๕,๓๙๓	๔๕,๒๙๗
		หญิง	๖๒,๔๕๙	๕๙,๓๐๕	๗๔,๙๘๔	๔๘,๘๘๙	๓๕,๕๕๘
		รวม	**๑๔๒,๗๒๑**	**๑๔๗,๒๔๐**	**๑๖๕,๙๓๐**	**๑๐๔,๒๘๒**	**๘๐,๘๕๕**
	นอกระบบ	ชาย	๒๕๑,๓๘๑	๒๔๒,๐๖๖	๒๔๐,๖๕๗	๒๗๓,๓๑๗	๒๘๗,๗๘๓
		หญิง	๑๙๘,๘๕๗	๑๗๕,๐๑๔	๒๐๑,๒๓๗	๒๒๒,๑๗๘	๒๑๙,๕๙๐
		รวม	**๔๕๐,๒๓๘**	**๔๑๗,๐๘๐**	**๔๔๑,๘๙๔**	**๔๙๕,๔๙๕**	**๕๐๗,๓๗๒**
พะเยา	ในระบบ	ชาย	๒๘,๙๕๘	๒๗,๑๗๕	๒๘,๘๙๖	๒๔,๒๕๓	๓๐,๑๒๗
		หญิง	๒๖,๙๕๒	๒๒,๐๖๗	๒๕,๓๖๘	๒๘,๙๗๘	๒๙,๓๕๗
		รวม	**๕๕,๙๑๑**	**๔๙,๒๔๑**	**๕๔,๒๖๔**	**๕๓,๒๓๑**	**๕๙,๔๘๔**
	นอกระบบ	ชาย	๘๘,๕๕๔	๙๒,๖๒๐	๗๔,๕๔๖	๗๔,๐๙๙	๗๑,๑๑๕
		หญิง	๖๘,๕๘๓	๗๓,๘๘๑	๕๗,๘๐๔	๔๙,๒๓๑	๔๘,๐๗๒
		รวม	**๑๕๗,๑๓๗**	**๑๖๖,๕๐๑**	**๑๓๒,๓๕๐**	**๑๒๓,๓๓๑**	**๑๑๙,๑๘๗**
แพร่	ในระบบ	ชาย	๓๘,๙๒๘	๓๕,๒๘๙	๓๘,๑๒๙	๔๕,๑๗๒	๔๐,๗๖๔
		หญิง	๓๗,๔๐๗	๓๓,๙๗๙	๓๗,๙๖๗	๓๘,๘๐๑	๓๘,๕๔๙
		รวม	**๗๖,๓๓๕**	**๖๙,๒๖๘**	**๗๖,๐๙๖**	**๘๓,๙๗๓**	**๗๙,๓๑๓**
	นอกระบบ	ชาย	๘๔,๑๓๘	๘๘,๕๓๑	๖๙,๙๗๐	๖๓,๔๐๓	๖๓,๗๒๐
		หญิง	๗๑,๘๖๐	๗๒,๐๖๒	๔๙,๘๗๙	๕๔,๒๘๓	๕๒,๔๙๘
		รวม	**๑๕๕,๙๙๗**	**๑๖๐,๕๙๓**	**๑๑๙,๘๔๙**	**๑๑๗,๖๘๕**	**๑๑๖,๒๑๘**
น่าน	ในระบบ	ชาย	๓๔,๔๒๓	๓๓,๑๒๗	๓๗,๙๐๗	๓๑,๕๔๐	๑๙,๖๔๗
		หญิง	๓๐,๗๙๖	๓๐,๓๙๘	๓๕,๖๖๔	๓๓,๗๒๒	๒๓,๐๘๓
		รวม	**๖๕,๒๑๙**	**๖๓,๕๒๕**	**๗๓,๕๗๑**	**๖๕,๒๖๑**	**๕๒,๗๓๐**
	นอกระบบ	ชาย	๙๗,๖๗๖	๑๐๕,๑๘๕	๙๕,๘๔๓	๑๐๔,๐๖๙	๑๑๑,๓๔๖
		หญิง	๗๕,๙๙๒	๘๗,๗๘๔	๘๗,๒๒๖	๘๔,๔๙๗	๙๔,๙๐๗
		รวม	**๑๗๓,๖๖๗**	**๑๙๒,๙๖๙**	**๑๘๓,๐๗๐**	**๑๘๘,๕๖๖**	**๒๐๖,๒๕๓**
กลุ่มจังหวัด ฯ	ในระบบ	ชาย	๑๘๒,๕๗๐	๑๘๓,๕๒๖	๑๙๕,๘๗๘	๑๕๖,๓๕๘	๑๓๕,๘๓๕
		หญิง	๑๕๗,๖๑๔	๑๔๕,๗๔๙	๑๗๓,๙๘๓	๑๕๐,๓๙๐	๑๒๖,๕๔๗
		รวม	**๓๔๐,๑๘๔**	**๓๒๙,๒๗๕**	**๓๖๙,๘๖๑**	**๓๐๖,๗๔๘**	**๒๖๒,๓๘๒**
	นอกระบบ	ชาย	๕๒๑,๗๔๙	๕๒๘,๔๐๒	๔๘๑,๐๑๖	๕๑๔,๘๘๘	๕๓๓,๙๖๔
		หญิง	๔๑๕,๒๙๒	๔๐๘,๗๔๑	๓๙๖,๑๔๖	๔๑๐,๑๘๙	๔๑๕,๐๖๗
		รวม	**๙๓๗,๐๔๑**	**๙๓๗,๑๔๓**	**๘๗๗,๑๖๒**	**๙๒๕,๐๗๗**	**๙๔๙,๐๓๑**
ภาคเหนือ	ในระบบ	ชาย	๙๙๘,๙๐๕	๑,๐๑๐,๐๕๒	๑,๐๐๑,๑๐๘	๑,๐๐๑,๑๗๖	๙๖๘,๕๔๙
		หญิง	๙๐๐,๖๕๑	๙๐๙,๗๐๒	๙๖๘,๑๒๐	๙๒๔,๙๕๔	๘๗๖,๙๙๔
		รวม	**๑,๘๙๙,๕๕๖**	**๑,๙๑๙,๗๕๔**	**๑,๙๖๙,๒๒๘**	**๑,๙๒๖,๑๓๐**	**๑,๘๔๕,๕๔๓**
	นอกระบบ	ชาย	๒,๓๕๐,๒๘๐	๒,๓๐๔,๒๗๓	๒,๓๒๖,๔๒๓	๒,๓๔๔,๐๒๖	๒,๓๓๗,๓๖๐
		หญิง	๑,๙๓๙,๕๔๑	๑,๘๖๒,๒๙๐	๑,๘๙๕,๕๓๖	๑,๙๕๑,๖๕๗	๑,๙๒๔,๙๐๙
		รวม	**๔,๒๘๙,๘๒๑**	**๔,๑๖๖,๕๖๔**	**๔,๒๒๑,๙๕๙**	**๔,๒๙๕,๖๘๒**	**๔,๒๖๒,๒๖๙**
ประเทศ	ในระบบ	ชาย	๙,๓๕๗,๐๔๙	๙,๖๕๒,๙๔๙	๑๐,๐๔๔,๖๑๙	๙,๙๓๕,๓๐๑	๙,๘๒๖,๓๘๗
		หญิง	๘,๒๐๕,๕๖๑	๘,๔๕๔,๗๓๑	๙,๓๓๔,๓๙๕	๙,๑๙๘,๓๕๘	๙,๑๒๓,๗๙๘
		รวม	**๑๗,๕๖๒,๖๑๐**	**๑๘,๑๐๗,๖๘๐**	**๑๙,๓๗๙,๐๑๔**	**๑๙,๑๓๓,๖๕๙**	**๑๘,๙๕๐,๑๘๕**
	นอกระบบ	ชาย	๑๑,๒๐๓,๕๙๐	๑๐,๘๐๐,๙๗๘	๑๑,๑๕๘,๒๖๗	๑๑,๕๓๔,๙๗๔	๑๑,๖๐๘,๗๑๖
		หญิง	๙,๑๖๐,๘๐๑	๘,๗๙๗,๐๘๔	๙,๐๒๘,๗๐๙	๙,๔๒๒,๖๙๒	๙,๔๘๐,๖๓๙
		รวม	**๒๐,๓๖๔,๓๙๑**	**๑๙,๕๙๘,๐๖๑**	**๒๐,๑๘๖,๙๗๖**	**๒๐,๙๕๗,๖๖๖**	**๒๑,๐๘๙,๓๕๖**

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๒.๒) การวิเคราะห์ศักยภาพสัดส่วนของแรงงานผู้สูงอายุ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีประชากร ๖๐ ขึ้นไป จำนวน ๖๖๖,๓๑๐ คน ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๖ โดยมีจังหวัดเชียงรายมีจำนวนประชากร ๖๐ ปี มากที่สุด จำนวน ๓๐๒,๔๓๑ คน รองลงมาเป็นจังหวัดพะเยา แพร่ และน่าน ตามลำดับ

ตารางที่ ๔๒ จำนวนประชากร ๖๐ ปีขึ้นไป ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

จังหวัด		เชียงราย	พะเยา	แพร่	น่าน	กลุ่มจังหวัด ฯ
ปี ๒๕๖๒	ชาย	๑๑๓,๙๐๗	๔๗,๓๔๔	๔๕,๑๑๒	๔๕,๓๘๗	๒๕๑,๗๕๐
	หญิง	๑๓๑,๓๓๐	๕๔,๓๑๕	๕๗,๒๙๖	๔๙,๔๗๐	๒๙๒,๔๑๑
	รวม	**๒๔๕,๒๓๗**	**๑๐๑,๖๕๙**	**๑๐๒,๔๐๘**	**๙๔,๘๕๗**	**๕๔๔,๑๖๑**
ปี ๒๕๖๓	ชาย	๑๑๗,๔๖๘	๔๘,๗๘๘	๔๖,๒๒๔	๔๗,๓๘๕	๒๕๙,๘๖๕
	หญิง	๑๓๖,๘๐๗	๕๖,๓๘๔	๕๙,๐๙๗	๕๑,๕๓๔	๓๐๓,๘๒๒
	รวม	**๒๕๔,๒๗๕**	**๑๐๕,๑๗๒**	**๑๐๕,๓๒๑**	**๙๘,๙๑๙**	**๕๖๓,๖๘๗**
ปี ๒๕๖๔	ชาย	๑๒๒,๕๓๑	๕๐,๖๙๘	๔๗,๘๙๕	๔๙,๕๘๘	๒๗๐,๗๑๒
	หญิง	๑๔๓,๘๔๔	๕๙,๐๙๒	๖๑,๕๒๗	๕๔,๑๒๙	๓๑๘,๕๙๒
	รวม	**๒๖๖,๓๗๕**	**๑๐๙,๗๙๐**	**๑๐๙,๔๒๒**	**๕๘,๖๗๐**	**๕๔๔,๒๕๗**
ปี ๒๕๖๕	ชาย	๑๒๗,๔๗๔	๕๒,๖๕๕	๔๙,๓๒๑	๕๑,๕๕๘	๒๘๑,๐๐๘
	หญิง	๑๕๐,๙๘๐	๖๑,๘๗๘	๖๓,๕๙๐	๕๖,๓๓๐	๓๓๒,๗๗๘
	รวม	**๒๗๘,๔๕๔**	**๑๑๔,๕๓๓**	**๑๑๒,๙๑๑**	**๑๐๗,๘๘๘**	**๖๑๓,๗๘๖**
ปี ๒๕๖๖	ชาย	๑๓๗,๐๑๙	๕๖,๕๙๐	๕๒,๗๐๒	๕๖,๔๑๐	๓๐๒,๗๒๑
	หญิง	๑๖๕,๔๑๒	๖๗,๖๔๗	๖๘,๔๙๔	๖๒,๐๓๖	๓๖๓,๕๘๙
	รวม	**๓๐๒,๔๓๑**	**๑๒๔,๒๓๗**	**๑๒๑,๑๙๖**	**๑๑๘,๔๔๖**	**๖๖๖,๓๑๐**

ที่มา : ระบบสถิติทางการทะเบียน ของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ๒๕๖๕

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวนแรงงานอายุ ๖๐ ขึ้นไปของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำแนกเป็นแรงงานในระบบ จำนวน ๔๕,๖๑๒ คน และแรงงานนอกระบบ จำนวน ๒๒๐,๖๓๒ คน เมื่อพิจารณาสัดส่วนของแรงงาน พบว่า สัดส่วนแรงงานอายุ ๖๐ ขึ้นไป ในระบบ คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑๔ และแรงงานอายุ ๖๐ ขึ้นไป นอกระบบ คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๘๗

ตารางที่ ๔๓ จำนวนแรงงานอายุ ๖๐ ขึ้นไป ในระบบและนอกระบบของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด			จำนวนแรงงาน ๖๐ ขึ้นไป (ราย)				
			พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗
เชียงราย	ในระบบ	ชาย	๕,๒๔๘	๓,๔๓๓	๔,๖๓๖	๓,๔๒๓	๒,๖๘๒
		หญิง	๒,๕๖๑	๘๖๐	๒,๒๐๐	๖๔๙	๑๗๘
		รวม	**๗,๘๐๙**	**๔,๒๙๓**	**๖,๘๓๖**	**๔,๐๗๒**	**๒,๘๖๐**
	นอกระบบ	ชาย	๕๗,๐๐๑	๕๖,๗๑๒	๖๐,๒๖๙	๖๓,๑๖๔	๖๓,๒๗๐
		หญิง	๔๒,๗๘๓	๒๘,๓๕๓	๕๒,๘๔๓	๔๓,๔๗๒	๔๔,๖๖๗
		รวม	**๙๙,๗๘๔**	**๘๕,๐๖๕**	**๑๑๓,๑๑๒**	**๑๐๖,๖๓๕**	**๑๐๗,๙๓๘**
พะเยา	ในระบบ	ชาย	๖๔๑	๑,๒๘๐	๒,๑๕๗	๑๙,๗๕๗	๒๑,๒๑๗
		หญิง	๑,๐๒๒	๑,๐๐๔	๑,๘๑๙	๑๓,๖๒๒	๑๔,๓๒๓
		รวม	**๑๖๖๓**	**๒,๒๘๔**	**๓,๙๗๖**	**๓๓,๓๗๙**	**๓๕,๕๔๐**
	นอกระบบ	ชาย	๒๒,๑๔๐	๒๒,๔๖๕	๑๖,๕๘๓	๑๘,๗๖๙	๑๙,๐๖๗
		หญิง	๑๓,๕๕๓	๑๔,๙๒๗	๑๒,๖๙๐	๑๒,๖๙๑	๑๒,๔๔๕
		รวม	**๓๕,๖๙๓**	**๓๗,๓๙๒**	**๒๙,๒๗๓**	**๓๑,๔๖๐**	**๓๑,๕๑๒**
แพร่	ในระบบ	ชาย	๓,๕๖๖	๒,๐๓๙	๒,๓๒๔	๒,๙๘๕	๒,๓๑๑
		หญิง	๒,๒๑๙	๑,๙๘๖	๑,๙๕๖	๓,๐๐๒	๒,๘๖๕
		รวม	**๕,๗๘๕**	**๔,๐๒๕**	**๔,๒๘๐**	**๕,๙๘๗**	**๕,๑๗๖**
	นอกระบบ	ชาย	๒๒,๖๗๒	๒๕,๖๘๒	๑๗,๗๕๑	๑๘,๕๒๒	๑๙,๔๐๘
		หญิง	๑๙,๑๕๙	๑๘,๑๗๘	๑๒,๑๘๐	๑๓,๐๑๗	๑๓,๘๒๙
		รวม	**๔๑,๘๓๑**	**๔๓,๘๖๐**	**๒๙,๙๓๑**	**๓๑,๕๓๙**	**๓๓,๒๓๗**
น่าน	ในระบบ	ชาย	๘๔๕	๑,๗๒๘	๒,๔๒๑	๙๑๓	๑,๒๙๗

จังหวัด			จำนวนแรงงาน ๖๐ ขึ้นไป (ราย)				
			พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗
		หญิง	๑,๑๓๕	๗๑๐	๑,๐๓๓	๑๘๐	๗๓๙
		รวม	**๑๙๘๐**	**๒,๔๓๘**	**๓,๔๕๔**	**๑,๐๙๒**	**๒,๐๓๖**
	นอกระบบ	ชาย	๒๔,๒๙๒	๒๗,๓๙๑	๒๕,๔๐๔	๑๙,๑๓๖	๒๐,๙๓๗
		หญิง	๑๔,๒๕๙	๑๙,๖๙๕	๒๓,๑๒๐	๒๗,๕๐๔	๒๗,๐๐๙
		รวม	**๓๘,๕๕๑**	**๔๗,๐๘๖**	**๔๘,๕๒๔**	**๔๖,๖๔๐**	**๔๗,๙๔๕**
กลุ่มจังหวัด ฯ	ในระบบ	ชาย	๑๐,๓๐๐	๘,๔๘๐	๑๑,๕๓๘	๒๗,๐๗๘	๒๗,๕๐๗
		หญิง	๖,๙๓๗	๔,๕๖๐	๗,๐๐๘	๑๗,๔๕๓	๑๘,๑๐๕
		รวม	**๑๗,๒๓๗**	**๑๓,๐๔๐**	**๑๘,๕๔๖**	**๔๔,๕๓๑**	**๔๕,๖๑๒**
	นอกระบบ	ชาย	๑๒๖,๑๐๕	๑๓๒,๒๕๐	๑๒๐,๐๐๗	๑๑๙,๕๙๑	๑๒๒,๖๘๒
		หญิง	๘๙,๗๕๔	๘๑,๑๕๓	๑๐๐,๘๓๓	๙๖,๖๘๔	๙๗,๙๕๐
		รวม	**๒๑๕,๘๕๙**	**๒๑๓,๔๐๓**	**๒๒๐,๘๔๐**	**๒๑๖,๒๗๕**	**๒๒๐,๖๓๒**
ภาคเหนือ	ในระบบ	ชาย	๙๙๘,๙๐๕	๑,๐๑๐,๐๕๒	๑,๐๐๑,๑๐๘	๕๕,๓๒๗	๖๒,๐๒๘
		หญิง	๙๐๐,๖๕๑	๙๐๙,๗๐๒	๙๖๘,๑๒๐	๔๘,๑๙๖	๔๒,๖๑๙
		รวม	**๑,๘๙๙,๕๕๖**	**๑,๙๑๙,๗๕๔**	**๑,๙๖๙,๒๒๘**	**๑๐๓,๕๒๒**	**๑๐๔,๖๔๖**
	นอกระบบ	ชาย	๒,๓๕๐,๒๘๐	๒,๓๐๔,๒๗๓	๒,๓๒๖,๔๒๓	๕๘๑,๖๔๖	๕๙๕,๔๒๖
		หญิง	๑,๙๓๙,๕๔๑	๑,๘๖๒,๒๙๐	๑,๘๙๕,๕๓๖	๔๘๙,๕๒๖	๔๙๗,๕๑๐
		รวม	**๔,๒๘๙,๘๒๑**	**๔,๑๖๖,๕๖๔**	**๔,๒๒๑,๙๕๙**	**๑,๐๗๑,๑๗๒**	**๑,๐๙๒,๙๓๖**
ประเทศ	ในระบบ	ชาย	๙,๓๕๗,๐๔๙	๙,๖๕๒,๙๔๙	๑๐,๐๔๔,๖๑๙	๓๗,๘๐๔๖	๓๙๑,๓๗๘
		หญิง	๘,๒๐๕,๕๖๑	๘,๔๕๔,๗๓๑	๙,๓๓๔,๓๙๕	๒๙๖,๗๐๐	๓๙๑,๓๗๘
		รวม	**๑๗,๕๖๒,๖๑๐**	**๑๘,๑๐๗,๖๘๐**	**๑๙,๓๗๙,๐๑๔**	**๖๗๔,๗๔๗**	**๖๘๗,๕๘๘**
	นอกระบบ	ชาย	๑๑,๒๐๓,๕๙๐	๑๐,๘๐๐,๙๗๘	๑๑,๑๕๘,๒๖๗	๒,๓๘๗,๗๗๐	๒,๕๐๑,๐๒๙
		หญิง	๙,๑๖๐,๘๐๑	๘,๗๙๗,๐๘๔	๙,๐๒๘,๗๐๙	๒,๐๔๖,๙๕๓	๒,๐๗๕,๕๖๗
		รวม	**๒๐,๓๖๔,๓๙๑**	**๑๙,๕๙๘,๐๖๑**	**๒๐,๑๘๖,๙๗๖**	**๔,๔๓๔,๗๒๓**	**๔,๕๗๖,๕๙๖**

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๒.๓) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านความยากจน

ในปี ๒๕๖๖ สัดส่วนคนจน เมื่อวัดด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค พบว่าจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ โดยมีจังหวัดเชียงรายมีสัดส่วนคนจนมากที่สุดร้อยละ ๗.๙๗ รองลงมา คือ จังหวัดแพร่มีสัดส่วนคนจนร้อยละ ๓.๔๙ จังหวัดน่านมีสัดส่วนคนจนร้อยละ ๒.๙๓ และจังหวัดพะเยามีสัดส่วนคนจนร้อยละ ๑.๖๒

สถานการณ์ความยากจนในปี ๒๕๖๖ ปรับตัวดีขึ้น เป็นผลมาจากความสามารถในการรับมือกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด - 19 ส่งผลให้การดำรงชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่มีแนวโน้มกลับเข้าสู่ภาวะปกติการบริโภคภาครัวเรือนกลับมาขยายตัว การจ้างงานเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรม ภาคการค้าส่งค้าปลีกและภาคโรงแรม ซึ่งมีส่วนช่วยให้รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ความต่อเนื่องของมาตรการช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อยและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งผลให้สถานการณ์ความยากจนของไทยปรับตัวดีขึ้น

ตารางที่ ๔๔ สัดส่วนคนจน เมื่อวัดด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๖

จังหวัด	สัดส่วนคนจน เมื่อวัดด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
เชียงราย	๘.๗๕	๘.๓๒	๕.๙๖	๑๐.๙๖	๗.๙๗
พะเยา	๖.๒๗	๑๖.๔๕	๑๘.๑๓	๑๑.๔๑	๑.๖๒
แพร่	๗.๑๐	๙.๖๔	๙.๗๙	๙.๒๖	๓.๔๙
น่าน	๑๐.๕๓	๑๐.๑๙	๕.๑๕	๗.๙๐	๒.๙๓
ภาคเหนือ	**๖.๗๘**	**๖.๘๔**	**๖.๗๗**	**๖.๘๐**	**๓.๖๔**
ประเทศ	**๖.๒๖**	**๖.๘๓**	**๖.๓๒**	**๕.๔๓**	**๓.๔๑**

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒.๔) การวิเคราะห์ด้านการศึกษา

๒.๔.๑ จำนวนสถานศึกษา จำนวนนักเรียน นักศึกษา จังหวัดเชียงราย

จังหวัดเชียงราย มีสถานศึกษาตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อให้เยาวชนได้รับการศึกษาอย่างครบถ้วนรวมทั้งสามารถให้บริการแก่จังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จังหวัดเชียงรายมีสถิติเกี่ยวกับการศึกษา ดังนี้ (๑) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสถานศึกษา จำนวน ๕๗๖ แห่ง (๒) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีสถานศึกษา จำนวน ๒๐๕ แห่ง (๓) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีสถานศึกษา จำนวน ๑๓ แห่ง (๔) กรมส่งเสริมการเรียนรู้ มีสถานศึกษา จำนวน ๑๙ แห่ง (๕) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีสถานศึกษา จำนวน ๘ แห่ง (๖) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มีสถานศึกษา จำนวน ๒๐ แห่ง (๗) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีสถานศึกษา จำนวน ๒๐ แห่ง (๘) กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีสถานศึกษา จำนวน ๑๒ แห่ง และ (๙) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีสถานศึกษา จำนวน ๔๔ แห่ง

ตารางที่ ๔๕ จำนวนสถานศึกษา และจำนวนนักเรียน/นักศึกษา ในจังหวัดเชียงราย จำแนกตามสังกัด พ.ศ. ๒๕๖๖

สังกัด	สถานศึกษา/สังกัด (แห่ง)	นักเรียน/นักศึกษา (คน)	ห้องเรียน/ศูนย์การเรียน	ครู/อาจารย์ (คน)	พักนอน (แห่ง)	โฮมสคูล (แห่ง)
1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)	**576**	**132,766**	**6,996**	**9,025**	**-**	**44**
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.)	532	97,956	5,746	6,911	-	40
1.1 สพป.เชียงราย เขต 1	103	20,093	1,142	1,267	-	21
1.2 สพป.เชียงราย เขต 2	161	23,009	1,510	1,810	-	6
1.3 สพป.เชียงราย เขต 3	139	35,491	1,741	2,253	-	9
1.4 สพป.เชียงราย เขต 4	129	19,363	1,353	1,581	-	4
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.)	41	33,255	1,087	1,921	-	4
1.5 สพม เชียงราย	41	33,255	1,087	1,921	-	4
- สำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ (สศศ.)	3	1555	163	193	-	-
1.6 ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด	1	369	55	5	-	-
1.7 โรงเรียนศึกษาลงเคราะห์แม่จัน	1	783	51	79	-	-
1.8 โรงเรียนเชียงรายปัญญานุกูล	1	403	57	109	-	-
2. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)	**205**	**32,060**	**957**	**2,113**	-	-
2.1 โรงเรียนเอกชนในระบบ	73	26,961	957	1,845	-	-
2.2 โรงเรียนเอกชนนอกระบบ	132	5,099	-	268	-	-
3. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)	**13**	**14,351**	**394**	**1,588**	-	-
3.1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย	1	3,185	44	254	-	-
3.2 วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกเชียงราย	1	1,114	16	186	-	-
3.3 วิทยาลัยเทคนิคเทิง	1	1,144	7	158	-	-
3.4 วิทยาลัยเทคนิคเวียงป่าเป้า	1	618	10	60	-	-
3.5 วิทยาลัยการอาชีพเชียงราย	1	760	32	137	-	-
3.6 วิทยาลัยการอาชีพเวียงเชียงรุ้ง	1	761	21	339	-	-
3.7 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย	1	2,930	77	177	-	-
3.8 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงราย	1	462	68	107	-	-
3.9 วิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงธนเชียงราย ไทย-เยอรมัน	1	392	28	30	-	-
3.10 วิทยาลัยอาชีวศึกษาพาณิชยการเชียงราย	1	1,121	34	39	-	-
3.11 วิทยาลัยเทคโนโลยี ไทย-เอเชีย	1	514	10	23	-	-
3.12 วิทยาลัยอาชีวศึกษาแม่สาย	1	581	30	32	-	-
3.13 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจ ทรี เอสซี อินเตอร์เนชั่นแนล	1	769	37	46	-	-

สังกัด	สถานศึกษา/สังกัด (แห่ง)	นักเรียน/นักศึกษา (คน)	ห้องเรียน/ศูนย์การเรียน	ครู/อาจารย์ (คน)	หักนอน (แห่ง)	โฮมสคูล (แห่ง)
4. กรมส่งเสริมการเรียนรู้	**19**	**16,316**	**19**	**54**	-	-
4.1 ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดเชียงราย	1			29	-	-
4.2 ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอ	18	16,316	18	406		
4.3 ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ตำบล	124					
4.4 ศูนย์การเรียนชุมชนชาวไทยภูเขา 'แม่ฟ้าหลวง'	154					
5. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)	**8**	**29,114**	**-**	**-**	**-**	**-**
5.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	1	10,026	-	-	-	-
5.2 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	1	15,485	-	-	-	-
5.3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย	1	1,438	-	-	-	-
5.4 มหาวิทยาลัยพะเยา วิทยาเขตเชียงราย	1	-	-	-	-	-
5.5 มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดเชียงราย	1	1,038	-	-	-	-
5.6 วิทยาลัยสงฆ์เชียงราย มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	1	381	-	-	-	-
5.7 วิทยาลัยเชียงราย	1		-		-	-
5.8 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	1	746	-	-	-	-
6. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (พศ.)	**20**	**1,453**	**186**	**267**	-	-
6.1 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา	20	1,453	186	267		
7. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	**483**	**34,155**	**-**	**1,633**		
7.1 โรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	60	20,775	-	339	-	-
7.2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	423	13,380	-	1,294	-	-
8. กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	**12**	**1,345**	**100**	**122**	-	-
8.1 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน/ศูนย์การเรียนตำรวจตระเวนชายแดน	12	1,345	100	122	-	-
9. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	**44**	**3,272**	**-**	**-**	-	-
9.1 สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน	44	3,272	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	**1,380**	**263,413**	**8,652**	**14,802**	-	44

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงราย

ศักยภาพและโอกาสทางการศึกษา

จังหวัดเชียงรายมีศักยภาพและโอกาสทางการศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาจังหวัดเชียงราย ในแต่ละระดับการศึกษา ดังนี้

๑) การศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน

การจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของจังหวัดเชียงราย ในภาพรวมมีการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษา และหน่วยงานอื่นที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล, องค์การบริหารส่วนตำบล) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา และโรงเรียนปริยัติธรรม แผนกสามัญสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ โดยโรงเรียน ทุกสังกัดที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดการศึกษาครอบคลุมทุกพื้นที่ของจังหวัดเชียงราย

๒) การศึกษาระดับอาชีวศึกษา

จังหวัดเชียงราย มีการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา โดยมีสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่กระจายทั่วพื้นที่ของจังหวัดเชียงราย สามารถรองรับผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ มีบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพเฉพาะทาง สามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการจัดอบรมวิชาชีพให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัดเชียงราย ได้อย่างทั่วถึงและมีการจัดสอนภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน โดยเจ้าของภาษา เพื่อรองรับ การขยายตัวของเขตเศรษฐกิจพิเศษส่งผลให้สามารถผลิตบุคลากรรองรับตลาดแรงงานและรองรับเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย

๓) การศึกษานอกระบบ

การศึกษานอกระบบ เป็นกระบวนการจัดการศึกษาให้กับผู้พลาดโอกาสเรียนจากระบบการศึกษาปกติ หรือผู้ต้องการพัฒนาตนเอง ได้รับการเรียนรู้ โดยเน้นการเพิ่มศักยภาพของผู้เรียน ที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งผลให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตได้อย่างแท้จริง เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ที่กว้างขวางอันจะส่งผลให้ประเทศมีศักยภาพและในการแข่งขัน และการพัฒนา เพราะเป็นการพัฒนาที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาโดยมุ่งเน้นให้คนมีคุณธรรมนำความรู้ อันจะเป็นการนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญาตามปรัชญา “คิดเป็น” ซึ่งจังหวัดเชียงราย โดยสำนักงาน กศน.จังหวัดเชียงราย ได้จัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบ ดังต่อไปนี้

๓.๑) การศึกษานอกระบบขั้นพื้นฐาน

ระดับประถม มัธยมศึกษาตอนต้น และ มัธยมศึกษาตอนปลาย จัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายทั่วไปและกลุ่มเป้าหมายพิเศษ เพื่อยกระดับการศึกษา เช่น ประชาชนวัยแรงงานที่ไม่จบการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส แรงงานต่างด้าว ที่สอดคล้องกับสภาพความต้องการและความจำเป็น ของแต่ละกลุ่มเป้าหมายและมีการจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา กศน.) เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนจบแล้วสามารถประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับการพัฒนาการจัดการศึกษา ในเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย

๓.๒) การจัดการศึกษาต่อเนื่อง

(๑) การจัดการศึกษาอาชีพระยะสั้นหลักสูตรช่างพื้นฐาน เช่น ช่างปูน ช่างไม้ช่างก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า เป็นต้น และอาชีพระยะสั้นอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับตลาดแรงงานและมีการต่อยอดอาชีพเดิม ให้พัฒนาปรับปรุงเป็นที่ยอมรับของตลาดเป็นการสร้างงาน และพัฒนาอาชีพที่เป็นไปตามความต้องการของแต่ละพื้นที่

(๒) การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน สนับสนุนกิจกรรมอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จัดตั้งหมู่บ้านเรียนรู้ตามรอยพระยุคลบาท เพื่อเสริมสร้างให้ดำเนินกิจกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(๓) การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต โดยได้เตรียมการพัฒนาหลักสูตรเตรียมพร้อมป้องภัยแผ่นดินไหว ตามแนวพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี "ให้ผู้เรียนเตรียมพร้อมสามารถช่วยเหลือตนเองได้จากเหตุแผ่นดินไหว โดยเชื่อมโยงกับวิชาวิทยาศาสตร์"

๓.๓) การจัดการศึกษาตามอัธยาศัยและการพัฒนาคุณภาพชีวิต ได้แก่

(๑) ส่งเสริมให้เกิดชุมชนรักการอ่าน การเรียนรู้ มีอาสาสมัครส่งเสริมการอ่านและบ้านหนังสือชุมชน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม

(๒) การจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้เพื่อครอบครัว และชุมชน โดยให้ความสำคัญการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มผู้สูงอายุ ประชาชนวัยแรงงาน และ เยาวชนนอกโรงเรียน

(๓) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามอัธยาศัยเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน เช่น การส่งเสริมการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้เรื่องภาษาและวัฒนธรรมตลอดจนการเรียนรู้เรื่องประชาคมอาเซียน และเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย

(๔) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตใน กศน.ตำบล ที่หลากหลาย และสอดคล้องกับบริบทของชุมชน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและชุมชน โดยได้บูรณาการความรู้ต่าง ๆ ในชุมชนให้เชื่อมโยงกับหลักสูตร กศน. เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตเพื่อพร้อมการดำรงชีวิตในช่วงการเปลี่ยนแปลงในเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย

(๕) ร่วมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข่าวสารทางราชการ ให้ประชาชนได้รับรู้ เพื่อให้ประชาชนเกิดการรับรู้ข่าวสารอย่างเท่าทันเหตุการณ์เพื่อพัฒนาตนเอง และ ชุมชน ให้พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ครอบคลุมทั้งพื้นที่จังหวัดเชียงราย โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับอำเภอต่าง ๆในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย และ อำเภอตามแนวชายแดน

(๖) การจัดการศึกษาตามอัธยาศัยและพัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับคนพิการอย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อและบริการอื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการในจังหวัดเชียงราย โดยศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดเชียงราย

๔) การศึกษาระดับอุดมศึกษาการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

จังหวัดเชียงราย มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีความพร้อม ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย สามารถจัดการศึกษารองรับประชาชน ชาวเชียงรายและจังหวัดอื่นๆ ตลอดจนการจัดการศึกษาให้ประชาชนของประเทศเพื่อนบ้าน และสามารถจัดการศึกษารองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย โดยมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย จำนวน ๘ แห่ง ประกอบด้วย

(๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

(๒) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

(๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเชียงราย

(๔) มหาวิทยาลัยเชียงราย

(๕) มหาวิทยาลัยพะเยา วิทยาเขตเชียงราย

(๖) มหาวิทยาลัยรามคำแหง ศูนย์วิทยบริการจังหวัดเชียงราย

(๗) วิทยาลัยสงฆ์ มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

(๘) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิทยบริการศูนย์เชียงราย

ในส่วนของมหาวิทยาลัยหลักที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย ได้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรี จนถึงระดับปริญญาเอก ทั้งหลักสูตรปกติและหลักสูตรนานาชาติ ที่หลากหลายรองรับผู้เรียน

จังหวัดพะเยา

จังหวัดพะเยา มีสถานศึกษาตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อให้เยาวชนได้รับการศึกษาอย่างครบถ้วนรวมทั้งสามารถให้บริการแก่จังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จังหวัดพะเยามีสถิติเกี่ยวกับการศึกษา ดังนี้ (๑) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มีสถานศึกษา จำนวน ๓๑ แห่ง (๒) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสถานศึกษา จำนวน ๒๑๘ แห่ง (๓) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีสถานศึกษา จำนวน ๘ แห่ง และ (๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสถานศึกษา จำนวน ๑๕๘ แห่ง

ตารางที่ ๔๖ จำนวนสถานศึกษาในพื้นที่จังหวัดพะเยา จำแนกตามสังกัด พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๖

สังกัด	จำนวนสถานศึกษา (แห่ง)				
	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	**๕๑**	**๕๑**	**๕๑**	**๕๑**	**๓๑**
สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดพะเยา	๙	๙	๙	๙	๙
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๔๒	๔๒	๔๒	๔๒	๒๒
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	**๒๓๘**	**๒๔๐**	**๒๓๖**	**๒๓๑**	**๒๑๘**
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๑	๘๔	๘๕	๘๓	๘๐	๗๗
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต ๒	๑๓๔	๑๓๓	๑๓๓	๑๓๑	๑๒๐
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๖	๑๘	๒๐	๑๘	๑๘	๑๘
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดพะเยา	๑	๑	๑	๑	๑
โรงเรียนศึกษาพิเศษพะเยา	-	-	-	-	๑
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ที่ ๒๔	๑	๑	๑	๑	๑
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	**๙**	**๙**	**๘**	**๘**	**๘**
สถานศึกษาของรัฐ	๕	๕	๕	๕	๕
สถานศึกษาของเอกชน	๔	๔	๓	๓	๓
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	**๑๗๔**	**๘๗**	**๑๖๖**	**๘๖**	**๑๕๘**
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๑๕๗	๗๐	๑๔๙	๗๐	๑๔๑
โรงเรียนเทศบาล	๑๗	๑๗	๑๗	๑๖	๑๗
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	**๒**	**๒**	**๒**	**๒**	**๒**
โรงเรียน ตชด.เบ็ตตี้ ดูเมน	๑	๑	๑	๑	๑
ศูนย์การเรียนตำรวจตระเวนชายแดนอินทรีอาสา (บ้านห้วยปุ้ม)	๑	๑	๑	๑	๑
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	**๙**	**๙**	**๙**	**๙**	**๙**
โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา	๙	๙	๙	๙	๙
กระทรวงสาธารณสุข	**๑**	**๑**	**๑**	**๑**	**๑**
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา	๑	๑	๑	๑	๑
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	**๓**	**๓**	**๓**	**๓**	**๓**
โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยพะเยา	๑	๑	๑	๑	๑
มหาวิทยาลัยพะเยา	๑	๑	๑	๑	๑
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขตพะเยา	๑	๑	๑	๑	๑
รวมทั้งหมด	**๔๘๗**	**๔๐๒**	**๔๗๖**	**๓๙๑**	**๔๓๐**

ตารางที่ ๔๗ จำนวนนักเรียน นิสิต นักศึกษา ในพื้นที่จังหวัดพะเยา จำแนกตามประเภทและระดับการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

ประเภท/ระดับการศึกษา	จำนวนนักเรียน นักศึกษา (คน)				
	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
การศึกษาในระบบ					
ระดับก่อนประถมศึกษา	**๙,๒๔๕**	**๙,๑๙๕**	**๘,๘๓๓**	**๘,๕๙๖**	**๘,๓๐๑**
เตรียมความพร้อม	๒๗๓	๕๕๐	๓๔๔	๒๘๗	๒๘๘
ชั้นอนุบาล ๑	๑,๖๙๔	๑,๖๕๔	๑,๕๖๖	๑,๔๑๙	๑,๓๑๑
ชั้นอนุบาล ๒	๓,๕๐๗	๓,๓๖๒	๓,๔๓๒	๓,๓๑๗	๓,๒๖๖
ชั้นอนุบาล ๓	๓,๗๗๑	๓,๖๒๙	๓,๔๙๑	๓,๕๗๓	๓,๔๓๖
ระดับประถมศึกษา	**๒๔,๗๔๖**	**๒๔,๔๙๘**	**๒๔,๒๔๒**	**๒๓,๙๓๗**	**๒๓,๔๙๖**
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	๔,๒๙๕	๓,๙๗๗	๓,๗๓๖	๓,๖๐๖	๓,๗๐๗
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	๔,๑๑๗	๔,๒๒๓	๓,๙๗๐	๓,๗๒๒	๓,๕๖๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	๔,๐๕๐	๔,๑๓๗	๔,๑๘๘	๓,๙๗๕	๓,๗๖๐
ระดับประถมศึกษา	**๒๔,๗๔๖**	**๒๔,๔๙๘**	**๒๔,๒๔๒**	**๒๓,๙๓๗**	**๒๓,๔๙๖**
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๔,๐๑๓	๔,๐๗๐	๔,๑๙๒	๔,๒๗๙	๓,๙๘๓
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	๔,๐๖๗	๔,๐๑๕	๔,๑๐๔	๔,๒๓๙	๔,๒๖๘
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	๔,๒๐๔	๔,๐๗๖	๔,๐๕๒	๔,๑๑๖	๔,๒๑๗
ระดับมัธยมศึกษา	**๒๗,๓๗๒**	**๒๖,๘๖๘**	**๒๗,๒๔๖**	**๒๖,๔๕๗**	**๒๖,๕๐๗**
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	**๑๒,๘๕๒**	**๑๒,๕๑๓**	**๑๒,๔๒๒**	**๑๒,๑๕๗**	**๑๒,๐๘๐**
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	๔,๒๘๙	๔,๒๑๖	๔,๑๒๓	๔,๐๖๒	๔,๑๖๗
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	๔,๒๕๑	๔,๒๓๔	๔,๑๘๗	๔,๐๓๘	๓,๙๗๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	๔,๓๑๒	๔,๐๖๓	๔,๑๑๒	๔,๐๕๗	๓,๙๔๑
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	**๑๔,๕๒๐**	**๑๔,๓๕๕**	**๑๔,๘๒๔**	**๑๔,๓๐๐**	**๑๔,๔๒๗**
สามัญศึกษา	**๘,๔๙๒**	**๘,๖๔๖**	**๘,๖๕๙**	**๘,๙๔๖**	**๘,๙๐๒**
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔	๒,๙๔๐	๓,๑๖๗	๒,๙๖๘	๓,๑๗๙	๓,๐๔๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕	๒,๗๖๘	๒,๗๘๘	๒,๙๕๐	๒,๘๗๘	๓,๐๖๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖	๒,๗๘๔	๒,๖๙๑	๒,๗๔๑	๒,๘๘๙	๒,๗๙๙
อาชีวศึกษา	**๖,๐๒๘**	**๕,๗๐๙**	**๖,๑๖๕**	**๕,๓๕๔**	**๕,๕๒๕**
ระดับ ปวช.	๔,๐๐๘	๓,๕๙๑	๔,๓๔๐	๓,๗๒๒	๓,๕๘๑
ระดับ ปวส.	๒,๐๒๐	๒,๑๑๘	๑,๘๒๕	๑,๖๓๒	๑,๙๔๔
ระดับอุดมศึกษา	**๑๙,๔๙๐**	**๑๙,๔๒๓**	**๒๐,๓๘๓**	**๒๑,๓๔๙**	**๒๑,๗๑๙**
อนุปริญญา/เทียบเท่า	-	-	-	๒๖	-
ประกาศนียบัตรบัณฑิต	-	-	-	-	๒๔
ปริญญาตรี	๑๘,๖๕๖	๑๘,๔๕๔	๑๙,๒๘๐	๒๐,๓๖๙	๒๐,๙๖๓
ปริญญาตรีควบปริญญาโท	๖๙	๖๐	๘๕	-	-
ปริญญาโท	๕๒๘	๖๖๖	๗๖๒	๗๕๘	๗๓๒
ปริญญาเอก	๒๓๗	๒๔๓	๒๕๖	๑๙๖	-
การศึกษานอกระบบ					
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๔,๖๘๕	๔,๖๐๖	๔,๔๓๖	๔,๒๒๖	๓,๘๙๖
สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดพะเยา	๑๕,๖๐๔	๒๙,๖๓๖	๕,๐๗๙	๔,๙๗๓	๕,๐๗๒
รวมทั้งหมด	**๑๐๑,๑๔๒**	**๑๑๔,๒๒๖**	**๙๐,๒๑๙**	**๘๙,๕๓๘**	**๘๘,๙๙๑**

จังหวัดแพร่

การศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ สถานศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย มีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๑ จำนวน ๑๐๔ แห่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ จำนวน ๑๑๖ แห่ง และสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำนวน ๑๖ แห่ง

ตารางที่ ๔๘ แสดงจำนวนโรงเรียนในเขตจังหวัดแพร่

สังกัด	จำนวนสถานศึกษา(แห่ง)		
	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
๑. สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาแพร่ เขต ๑	๑๑๘	๑๑๘	๑๐๔
๒. สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาแพร่ เขต ๒	๑๒๔	๑๒๔	๑๑๖
๓. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา	๑๖	๑๖	๑๖
๔. สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา	๖	๖	๖
๕. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๒๐	๑๙	๑๘
๖. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดแพร่	๘	๘	๘
๗. สำนักงานบริหารการศึกษาพิเศษจังหวัดแพร่	๓	๓	๓
๘. สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดแพร่	๗	๗	๗
๙. กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	๕	๕	๕
๑๐. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๗๑	๑๖๒	๑๖๒
- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดแพร่	๒๒	๑๗	๒๕
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่	๓	๓	๓
- เทศบาลเมืองแพร่	๕	๕	๕
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๑๔๑	๑๓๗	๑๒๙
๑๑. สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน พม.	๕	๔	๔
๑๒. สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข	๑	๑	๑
๑๓. Home School	๓	๓	๓
รวม	**๔๘๗**	**๔๗๖**	**๔๕๓**

ที่มา : ข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาจังหวัดแพร่ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแพร่

๑. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีโรงเรียนในสังกัดที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดแพร่ จำนวน ๑๖ แห่ง มีห้องเรียน จำนวน ๔๑๕ ห้อง ครู จำนวน ๖๙๔ คน นักเรียน จำนวน ๑๓,๒๖๗ คน

ตารางที่ ๔๙ แสดงจำนวนโรงเรียนในเขตจังหวัดแพร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

อำเภอ	จำนวนโรงเรียน (แห่ง)	จำนวนห้องเรียน (แห่ง)	จำนวนครู (แห่ง)	จำนวนนักเรียน (คน)	
				มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย
อำเภอเมืองแพร่	๖	๑๙๑	๓๔๑	๓,๔๕๔	๓,๑๗๗
อำเภอสูงเม่น	๒	๔๓	๖๗	๖๔๖	๕๓๓
อำเภอเด่นชัย	๑	๒๔	๔๐	๔๒๘	๓๑๓
อำเภอสอง	๒	๓๔	๕๖	๕๙๑	๔๒๐
อำเภอลอง	๑	๓๙	๕๙	๗๓๕	๔๘๘
อำเภอหนองม่วงไข่	๑	๑๓	๑๙	๑๙๗	๑๓๒
อำเภอร้องกวาง	๑	๓๔	๕๐	๕๙๖	๔๐๓
อำเภอวังชิ้น	๒	๓๗	๖๒	๕๗๐	๕๘๔
รวม	**๑๖**	**๔๑๕**	**๖๙๔**	**๗,๒๑๗**	**๖,๐๕๐**

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

๒. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๑ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลสถานศึกษาในเขตอำเภอเมืองแพร่ อำเภอร้องกวาง อำเภอสอง และอำเภอหนองม่วงไข่ จัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้น โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีโรงเรียนในสังกัด จำนวน ๑๐๑ แห่ง มีห้องเรียน จำนวน ๖๘๖ ห้อง ครู จำนวน ๖๗๕ คน นักเรียนจำนวน ๙,๖๔๑ คน

ตารางที่ ๕๐ แสดงข้อมูลจำนวนโรงเรียนในเขตจังหวัดแพร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๑

อำเภอ	จำนวนโรงเรียน (แห่ง)	จำนวนห้องเรียน (ห้อง)	จำนวนครู (คน)	จำนวนนักเรียน (คน)			
				ก่อนประถมศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	รวม
อำเภอเมืองแพร่	๓๖	๒๘๐	๓๗๓	๖๙๕	๓,๕๔๖	๘๗	๔,๓๒๘
อำเภอร้องกวาง	๒๗	๑๖๓	๑๖๙	๔๘๑	๑,๔๖๕	๓๓๕	๒,๒๘๑
อำเภอสอง	๓๐	๒๐๑	๑๙๘	๔๘๘	๑,๘๑๗	๒๔๓	๒,๕๔๘
อำเภอหนองม่วงไข่	๘	๕๒	๓๕	๖๖	๔๑๘	-	๔๘๔
รวม	**๑๐๑**	**๖๘๖**	**๖๗๕**	**๑,๗๓๐**	**๗,๒๔๖**	**๖๖๕**	**๙,๖๔๑**

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๑ ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

๓. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบดูแลสถานศึกษาในเขตอำเภอสูงเม่น อำเภอเด่นชัย อำเภอลอง และอำเภอวังชิ้น จัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้น โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีโรงเรียนในสังกัด จำนวน ๑๑๓ แห่ง มีห้องเรียน จำนวน ๘๘๕ ห้อง ครู จำนวน ๗๖๓ คน นักเรียน จำนวน ๘,๓๔๐ คน

ระบุ ห่าง บรรทัด

ตารางที่ ๕๑ แสดงข้อมูลจำนวนโรงเรียนในเขตจังหวัดแพร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒

อำเภอ	จำนวนโรงเรียน (แห่ง)	จำนวนห้องเรียน (ห้อง)	จำนวนครู (คน)	จำนวนนักเรียน (คน)			
				ก่อนประถมศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	รวม
อำเภอสูงเม่น	๒๗	๒๐๒	๑๕๔	๓๒๕	๑,๒๗๓	๑๕๒	๑,๗๕๐
อำเภอเด่นชัย	๑๖	๑๓๑	๑๑๕	๑๔๖	๑,๑๐๔	๑๕๔	๑,๔๐๔
อำเภอลอง	๓๐	๒๖๐	๒๔๒	๔๒๕	๑,๘๓๑	๔๓๙	๒,๖๙๕
อำเภอวังชิ้น	๔๐	๒๙๒	๒๕๒	๔๑๗	๑,๗๒๔	๓๕๐	๒,๔๙๑
รวม	**๑๑๓**	**๘๘๕**	**๗๖๓**	**๑,๓๑๓**	**๕,๙๓๒**	**๑,๐๙๕**	**๘,๓๔๐**

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖.

ระดับอาชีวศึกษา มีสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ซึ่งเปิดสอนในระดับ ปวช. ปวส. และปริญญาตรี จำนวน ๖ แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคแพร่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีแพร่ วิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ วิทยาลัยการอาชีพสอง และวิทยาลัยการอาชีพลอง

ตารางที่ ๕๒ แสดงข้อมูลจำนวนนักเรียน ครู และห้องเรียน ระดับอาชีวศึกษา

อำเภอ	จำนวนห้องเรียน (ห้อง)	จำนวนครู (คน)	จำนวนนักเรียน (คน)			
			ปวช.	ปวส.	ป.ตรี	รวม
วิทยาลัยเทคนิคแพร่	๑๑๐	๑๑๘	๑,๖๑๖	๑,๑๔๗	๙๔	๒,๘๕๗
วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่	๙๕	๗๗	๗๗๓	๖๗๙	๓๗	๑,๔๘๙
วิทยาลัยการอาชีพสอง	๒๒	๒๙	๒๖๐	๑๕๙	-	๔๑๙
วิทยาลัยการอาชีพลอง	๓๘	๓๕	๒๑๓	๗๔	-	๒๘๗
วิทยาลัยสารพัดช่างแพร่	๓๗	๓๑	๒๘๕	๑๐๖	-	๓๙๑
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีแพร่	๗๗	๓๘	๓๐๐	๒๖๘	-	๕๖๘

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ข้อมูล ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๗

ระดับอุดมศึกษา มีการจัดตั้งสาขาหรือหน่วยการสอนระดับอุดมศึกษา ๖ แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดแพร่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ - แพร่ เฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ศูนย์วิทยาบริการจังหวัดแพร่ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีแพร่ และวิทยาลัยชุมชนแพร่

ตารางที่ ๕๓ แสดงข้อมูลจำนวนนักเรียน ครู และห้องเรียน ระดับอุดมศึกษา

สถานศึกษา	จำนวนห้องเรียน (ห้อง)	จำนวนครู (คน)	จำนวนนักศึกษา (คน)			
			อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	รวม
มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดแพร่	๑๐	๑๓	-	๖๘๗	๔๖	๗๓๓
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ - แพร่ เฉลิมพระเกียรติ	๔๓	๙๕	-	๙๐๓	-	๙๐๓
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่	๒๕	๖๘	-	๕๑๙	-	๕๑๙
ศูนย์วิทยาบริการจังหวัดแพร่ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์	๒	๑๒	-	๓๖	-	๓๖
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีแพร่	๑	๓๐	-	๓๖๘	-	๓๙๗
วิทยาลัยชุมชนแพร่	๑๔	๓๙	๒๔๐	-	-	๒๔๐

ที่มา : ม.รามคำแหงฯ ข้อมูล / ม.แม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติฯ / ม.มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย / วิทยาลัยพยาบาลบรมราช / วิทยาลัยชุมชน

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดแพร่ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการศึกษาประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มี ศกร.ตำบล จำนวน ๗๘ แห่ง นักศึกษา จำนวน ๕,๕๑๐ คน และครู จำนวน ๑๒๖ คน (นักศึกษา เพิ่มขึ้น จากปี ๒๕๖๕ จำนวน ๒๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๗๘)

ตารางที่ ๕๔ แสดงข้อมูลจำนวนนักเรียน ครู และห้องเรียน

สถานศึกษา	จำนวน สกร. ตำบล (แห่ง)	จำนวนครู (คน)	จำนวนนักเรียน (คน)			
			ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	รวม
สกร.อำเภอเมืองแพร่	๒๐	๒๘	๓๒๐	๔๒๓	๖๙๑	๑๔๓๔
สกร.อำเภอสูงเม่น	๑๒	๑๘	๔๐	๒๓๕	๔๔๕	๗๒๐
สกร.อำเภอเด่นชัย	๕	๘	๑๒๒	๑๘๐	๒๓๖	๕๓๘
สกร.อำเภอสอง	๘	๑๔	๙๓	๑๘๐	๓๐๑	๕๗๔
สกร.อำเภอลอง	๙	๑๓	๔๐	๑๙๗	๓๖๔	๖๐๑
สกร.อำเภอหนองม่วงไข่	๖	๑๐	๓๓	๑๓๙	๑๙๕	๓๖๗
สกร.อำเภอร้องกวาง	๑๑	๒๑	๙๘	๒๔๕	๔๕๙	๘๐๒
สกร.อำเภอวังชิ้น	๗	๑๔	๕๖	๑๕๖	๒๖๒	๔๗๔
รวม	**๗๘**	**๑๒๖**	**๘๐๒**	**๑,๗๕๕**	**๒,๙๕๓**	**๕,๕๑๐**

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดแพร่ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗

จังหวัดน่าน

จังหวัดน่าน มีสถานศึกษาตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษาเพื่อให้เยาวชนได้รับการศึกษาอย่างครบถ้วนรวมทั้งสามารถให้บริการแก่จังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จังหวัดน่านมีสถิติเกี่ยวกับการศึกษา ดังนี้ (๑) กระทรวงศึกษาธิการ มีสถานศึกษา จำนวน ๓๗๗ แห่ง (๒) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมจำนวน ๕ แห่ง (๓) กระทรวงมหาดไทย (สถานศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) มีสถานศึกษา จำนวน ๒๐๔ แห่ง (๔) สำนักนายกรัฐมนตรี/สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดน่าน (โรงเรียนพระปริยัติธรรม) มีสถานศึกษา จำนวน ๑๖ แห่ง (๕) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่งคงของมนุษย์ (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดน่าน (สถานรับเลี้ยงเด็ก)) มีสถานศึกษา จำนวน ๑๘ แห่ง (๖) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๓๒) มีสถานศึกษา จำนวน ๓ แห่ง และ (๗) การศึกษาตามอัธยาศัย (ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนธรรมชาติบ้านห้วยพ่าน) มีสถานศึกษา จำนวน ๑ แห่ง

ตารางที่ ๕๕ จำนวนสถานศึกษา และจำนวนนักเรียน/นักศึกษา ในจังหวัดน่าน จำแนกตามสังกัด พ.ศ. ๒๕๖๖

สังกัดกระทรวง/กรม/หน่วยงาน	สถานศึกษา/ศูนย์ฯ (แห่ง)	นักเรียน/นักศึกษา (คน)	ห้องเรียน (ห้อง)	ครู (คน)	อัตรา นร. : ๑ห้อง	อัตรา นร. : ๑ครู
รวมทั้งสิ้น	**๖๒๔**	**๗๗,๙๕๙**	**๔,๙๑๕**	**๔,๙๐๒**	**๑๕.๘๖**	**๑๕.๙๐**
๑. กระทรวงศึกษาธิการ	**๓๗๗**	**๖๖,๕๐๖**	**๔,๓๙๗**	**๔,๐๑๖**	**๘๒**	**๓๕๘**
๑.๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๓๔๘	๕๐,๓๔๒	๓,๑๘๕	๓,๓๖๓	๑๕.๔๐	๑๔.๕๘
๑.๑.๑ สพป.น่านเขต ๑	๑๖๘	๑๖,๐๕๔	๑,๓๑๒	๑,๑๙๖	๑๓.๒๗	๑๔.๕๕
๑.๑.๒ สพป.น่านเขต ๒	๑๔๗	๑๖,๐.๕	๑,๒๗๕	๑,๑๖๗	๑๑.๔๘	๑๒.๕๔
๑.๑.๓ สพม.น่าน	๓๐	๑๖,๙๘๗	๕๙๗	๑,๐๐๐	๒๘.๔๕	๑๖.๙๙
๑.๑.๔ โรงเรียนน่านปัญญานุกูล	๑	๒๕๘	๙๘	๑๘๖	๑๓.๑๒	๖.๙๑

สังกัดกระทรวง/กรม/หน่วยงาน	สถานศึกษา/ศูนย์ฯ (แห่ง)	นักเรียน/นักศึกษา (คน)	ห้องเรียน (ห้อง)	ครู (คน)	อัตรา นร. : ๑ห้อง	อัตรา นร. : ๑ครู
๑.๑.๕ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดน่าน	๑	๑๕๗	๕๖	๖๓	๕.๒๐	๔.๖๒
๑.๑.๖ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๕๖	๑	๘๕๑	๑๒	๓๙	๑๓.๐๘	๔.๐.๓
๑.๒ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดน่าน	๑๐	๔,๙๖๖	๓๐	๘๔	๒๗.๙๓	๙.๙๘
๑.๓ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๔	๔,๔๔๓	๑๘๖	๒๐๘	๒๖.๗๐	๒๓.๘๘
๑.๓.๑ วิทยาลัยเทคนิคน่าน	๑	๒,๓๒๐	๒๗๑	๒๓๖	๑๖.๓๙	๑๘.๘๓
๑.๓.๒ วิทยาลัยเทคนิคปัว	๑	๑,๓๑๓	๑๐๙	๑๒๕	๒๑.๒๘	๑๘.๕๖
๑.๓.๓ วิทยาลัยสารพัดช่างน่าน	๑	๔๑๕	๗๘	๖๑	๑๖.๘๓	๒๑.๕๒
๑.๓.๔ วิทยาลัยการอาชีพเวียงสา	๑	๓๙๕	๓๕	๒๙	๑๑.๘๖	๑๔.๓๑
๑.๔ กรมส่งเสริมการเรียนรู้ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดน่าน (สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้อำเภอ)	๑๕	๖,๗๕๘	๔๙	๒๑	๘.๐๖	๑๘.๘๑
๒. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	**๕**	**๒,๐๖๐**	**๖๕๘**	**๒๓**	**๑๐.๒๗**	**๒๙๓.๘๓**
๒.๑ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาน่าน	๑	๘๙๓	๑๔๐	๒๐๗	๑๔.๗๑	๙.๙๕
๒.๒ วิทยาลัยชุมชนน่าน	๑	๓๑๑	๘๙	๑๕๔	๑๐.๐๓	๕.๘๐
๒.๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์วิทยาลัยน่าน	๑	๑๕๑	๑๖	๑๔	๑๙.๔๔	๒๒.๒๑
๒.๔ สำนักวิชาทรัพยากรการเกษตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๑	๑๕๒	๑๐	๑๐	๑๕.๑๐	๑๕.๑๐
๒.๕ วิทยาลัยสงฆ์นครน่านฯ	๑	๕๕๓	๓	๖	๕๐.๖๗	๒๕.๓๓
๓. กระทรวงมหาดไทย สถานศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	**๒๐๔**	**๗,๒๗๔**	**๒๘๓**	**๔๖๕**	**๒๕.๗๐**	**๑๕.๖๔**
๔. สำนักนายกรัฐมนตรี/สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดน่าน โรงเรียนพระปริยัติธรรม	**๑๖**	**๑,๐๑๙**	**๒๔**	**๑๔๑**	**๔๒.๔๖**	**๗.๒๓**
๕. กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดน่าน (สถานรับเลี้ยงเด็ก)	**๑๘**	**๙๕๐**	**๔๘**	**๕๐**	**๑๙.๗๙**	**๑๙.๐๐**
๖. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๓๒	**๓**	**๑๓๖**	**๒๑**	**๒๑**	**๖.๔๘**	**๖.๔๘**
๖.๑ รร. ตชด.เฉลิมฉลองครบรอบ ๑๐๐ ปี	๑	๖๓	๗	๖	๙.๐๐	๑๐.๕๐
๖.๒ รร. ตชด.พีระยานุเคราะห์ฯ ๓	๑	๔๔	๗	๘	๖.๒๙	๕.๕๐
๖.๓ ศูนย์การเรียนตชด.บ้านห้วยลู่	๑	๒๙	๗	๗	๔.๑๔	๔.๑๔
๗. การศึกษาตามอัธยาศัย ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนธรรมชาติบ้านห้วยพ่าน	**๑**	**๑๑**	**๒**	**๒**	**๕.๕๐**	**๕.๕๐**

ที่มา : กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดน่าน

รายชื่อหน่วยงานทางการศึกษาในจังหวัดน่านที่จัดการศึกษาระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบไปด้วยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๑ และ เขต ๒ /สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาน่าน/สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดน่าน/สถานศึกษาเอกชนจังหวัดน่านสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน/ศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัดน่าน/โรงเรียนน่านปัญญานุกูล/โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๕๖/สถานศึกษาสังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๓๒ ค่ายพญางำเมืองจังหวัดพะเยา/สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดน่าน/องค์การบริหารส่วนจังหวัดน่าน/องค์การบริหารส่วนตำบลแม่สา/เทศบาลเมืองน่าน/เทศบาลตำบลกลางเวียง/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาล

การจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคน่าน /วิทยาลัยสารพัดช่างน่าน/วิทยาลัยการอาชีพปัว /วิทยาลัยการอาชีพเวียงสา ผลิตผู้เรียนสายอาชีพด้านการอุดมศึกษามี ๕ ประกอบด้วย วิทยาลัยชุมชนน่าน /มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาน่าน /วิทยาลัยน่าน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ /จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ศูนย์การเรียนรู้และบริการวิชาการเครือข่าย) /วิทยาลัยสงฆ์นครน่าน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

- **จำนวนผู้เข้ารับการศึกษานอกระบบ**

ผู้เรียน/นักศึกษา ในสังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ จำแนกตามกิจกรรมการศึกษา ๕ ปีย้อนหลัง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๖ โดยปีที่มีจำนวนผู้เรียน/นักศึกษา มากที่สุดคือปี พ.ศ.๒๕๖๖ รวมทั้ง ๓ กิจกรรมการศึกษา เป็นจำนวน ๒๕,๕๙๓ คน และลำดับท้ายสุดเป็นปี พ.ศ. ๒๕๖๕ รวมทั้ง ๓ กิจกรรมการศึกษา มีจำนวน ๑๘,๕๒๖ คน โดยในปัจจุบันมีสถานศึกษาจำนวน ๙๙ แห่ง ในจังหวัดน่าน แยกเป็น ๑๕ อำเภอ โดยอำเภอเวียงสา มีจำนวนสถานศึกษามากที่สุด จำนวน ๑๗ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑๗ รองลงมาอำเภอปัว จำนวน ๑๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑๒ และลำดับสุดท้ายเป็นอำเภอเฉลิมพระเกียรติ มีจำนวน ๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๒

๒.๕) การวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมและปัญหายาเสพติด

จังหวัดเชียงราย

๑. การกระทำความรุนแรงในครอบครัว

ความรุนแรงในครอบครัว เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกปีของจังหวัด แต่โดยภาพรวมยังอยู่ภาวะคงที่และปกติ หากดูจากสถิติเหตุเกิดย้อนหลัง ซึ่งมีการประเมินว่ามีปัจจัยการเกิดความรุนแรงจากความเครียด ปัญหาความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว ลดความสัมพันธ์และช่องว่างระหว่างวัย ระหว่างความคิด ระหว่างฐานะบุคคล มีผลต่อการบ่มเพาะพฤติกรรมและความรู้สึกของคนในครอบครัว โดยความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับสถาบันครอบครัวหรือในครัวเรือนยังทรงตัวจนถึงเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อพิจารณาจากผู้กระทำและถูกกระทำเปรียบเทียบในรอบ ๓ ปี

ตารางที่ ๕๖ ปัญหาการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

พ.ศ.	ประเภทความรุนแรง (ครั้ง/เหตุการณ์)			ผู้กระทำความรุนแรง (คน)				ผู้ถูกกระทำความรุนแรง (คน)			
	ร่างกาย	จิตใจ	วาจา	เด็ก	เยาวชน	คนในครอบครัว/สตรี	ผู้สูงอายุ	เด็ก	เยาวชน	คนในครอบครัว/สตรี	ผู้สูงอายุ
๒๕๖๒	๒๒	๔	๔	๑	๔	๒๐	๑	๘	๒	๑๓	๓
๒๕๖๓	๒๓	๓	๑	๑	๑	๓๕	๑	๑๒	๓	๒๓	๕
๒๕๖๔	๓๓	๒	๖	๑	๑	๓๓	๔	๑๔	๔	๒๔	๕

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย, ๒๕๖๕

๒. ปัญหาการค้ามนุษย์

จังหวัดเชียงราย เป็นจังหวัดที่มีสถานะทั้งต้นทาง ทางผ่าน และปลายทางของปัญหาการค้ามนุษย์ เนื่องจากเป็นพื้นที่ชายแดนของประเทศ ซึ่งมีกลุ่มผู้เสียหายที่เป็นคนในพื้นที่จังหวัด กลุ่มคนผ่านแดนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงและกำลังจะตกเป็นผู้เสียหาย และเป็นจุดเกิดเหตุกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ในจังหวัด

อย่างไรก็ตาม แม้ในรอบปีระยะปี พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๔ คดีค้ามนุษย์ยังดูเบาบางในจังหวัดต่อเนื่อง เป็นปีที่สองต่อเนื่องกัน เนื่องจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรน่า (Covid - 19) ที่ทำให้สถานประกอบการ และสถานบันเทิงได้หยุดบริการ และควบคุมการรับคนทำงาน ไม่มีความเคลื่อนไหวของนักท่องเที่ยว และแรงงานกลุ่มต่างๆ ที่สัญจรข้ามแดน เนื่องมาจากมาตรการป้องกันและควบคุมมิให้แพร่กระจายของเชื้อไวรัส โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเดือนมีนาคม - มิถุนายน ของทุกปีจะเป็นช่วงการเดินทางเข้าทำงานของแรงงาน ต่างด้าวที่เข้ามาเป็นจำนวนมาก พอเกิดสถานการณ์ดังกล่าว ทำให้แรงงานต่างด้าวเข้าด่านไม่ได้เนื่องจากด่านปิด และไม่ตกอยู่ในความเสี่ยงที่จะถูกแสวงหาประโยชน์ของขบวนการค้ามนุษย์ทั้งรูปแบบบังคับใช้แรงงาน และค้าประเวณีเหมือนทุกปีที่ผ่านมา เว้นแต่กรณีแรงงานลักลอบเข้าเมือง

แต่อย่างไรก็ตาม การค้ามนุษย์ยังถือเป็นสถานการณ์ที่ยังต้องเฝ้าระวังอยู่ตลอด เนื่องจากหลังช่วง ผ่อนปรนมาตรการ ทำให้แรงงานต่างด้าวกลุ่มต่างๆ ทั้งที่รอเข้าเมืองอย่างถูกกฎหมายและไม่ถูกกฎหมาย หรือลักลอบเข้าเมือง จะเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญในพื้นที่ที่จะถูกฉวยโอกาสแสวงหาประโยชน์ในที่สุด โดยสรุปเป็นสถิติคดีที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัด ตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔ ได้ดังนี้

ตารางที่ ๕๗ ปัญหาการค้ามนุษย์

พ.ศ.	รูปแบบการค้ามนุษย์: คดี			การค้าประเวณี (คน)	บังคับใช้แรงงาน (คน)	รวมผู้เสียหายทั้งหมด (คน)
	ค้าประเวณี	บังคับใช้แรงงาน	รูปแบบอื่นๆ			
๒๕๖๒	๕	๑	-	๑๗	-	๑๗
๒๕๖๓	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๔	-	-	-	-	-	-

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย, 2565

ในช่วง พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรน่า (Covid - 19) ที่ทำให้สถานประกอบการ สถานบันเทิงได้หยุดกิจการในช่วงเวลาหนึ่ง และควบคุมการรับคนเข้างาน ไม่มีความเคลื่อนไหวของนักท่องเที่ยวและแรงงานกลุ่มต่างๆ ที่สัญจรข้ามแดน เนื่องมาจากมาตรการป้องกันและควบคุมมิให้แพร่กระจายของเชื้อไวรัส โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเดือนมีนาคม - มิถุนายน ของทุกปี จะเป็นช่วงการเดินทาง เข้าทำงานของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาเป็นจำนวนมาก เมื่อเกิดสถานการณ์ดังกล่าว เป็นเหตุให้ไม่มีการเดินทาง โดยเฉพาะการเดินทาง ข้ามชายแดนเมียนมา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อเข้ามาหางานทำ ทำให้ความเสี่ยงด้านการบังคับใช้แรงงานลดลง เป็นผลทำให้ไม่มีสถานการณ์การค้ามนุษย์ด้านแรงงานในพื้นที่จังหวัดการหยุดให้บริการของสถานบันเทิง สถานประกอบการณ์ การควบคุมดูแลอย่างเข้มข้น การที่ประชาชนระมัดระวังเพื่อไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรน่า ปริมาณของนักเที่ยวในสถานบันเทิงที่ลดลง ทำให้ไม่พบการแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบการค้าประเวณี

จากสถานการณ์หรือสภาพปัญหาการค้ามนุษย์ในจังหวัดเชียงราย นับตั้งแต่อดีตย้อนหลัง ๕ ปี ก่อนเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid - 19) มีปัจจัยหลักจากสภาพภูมิศาสตร์ ซึ่งตั้งอยู่เหนือสุดของประเทศไทย มีพรมแดนติดต่อประเทศเพื่อนบ้านสองประเทศที่เป็นเส้นทางผ่านของขบวนการลักลอบนำพาแรงงานต่างด้าวเข้าเมือง และการหลบหนีเข้ามาทำงานที่ส่วนหนึ่งเป็นที่มาของปัญหาการค้ามนุษย์ โดยแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบค้าประเวณี และบังคับใช้แรงงานมากที่สุดสรุปเป็นแต่ละพื้นที่ชายแดนดังนี้

๑. ประเทศสหภาพเมียนมาร์ มีระยะทางตามแนวชายแดน ๑๓๐ กิโลเมตร แนวกั้นประเทศ เป็นแนวสันเขา ระยะทาง ๑๐๑ กิโลเมตร เป็นลำน้ำสายและลำน้ำรวก ระยะทาง ๒๙ กิโลเมตรเส้นกั้นพรมแดนในทางทิศเหนือ บริเวณอำเภอแม่ฟ้าหลวง อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงแสน

๒. ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีแนวชายแดนเป็นระยะทาง ๑๘๐ กิโลเมตร แนวกั้นประเทศ เป็นแนวสันเขาระยะทางประมาณ ๑๒๓ กม. และแม่น้ำโขง ระยะทางประมาณ ๕๗ กิโลเมตรบริเวณ อำเภอเชียงแสน อำเภอเชียงของ อำเภอเวียงแก่น อำเภอเทิง ด้วยลักษณะพื้นที่ที่มีแนวกั้นที่เป็น แนวธรรมชาติ และใกล้ชิด ทำให้ง่ายต่อการเดินทางข้ามแดน

นอกจากนี้จังหวัดเชียงราย ยังมีจุดที่ราษฎรสามารถเดินทางข้ามประเทศได้ทั้งอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการจำนวนมาก เฉพาะอำเภอแม่สาย มีจุดผ่อนปรนที่สามารถเดินทางข้ามแดนได้จำนวน ๑๘ จุด ทั้งทางน้ำและแนวสันภูเขา ด้วยเหตุผลของความแตกต่างทางเศรษฐกิจสังคม การเมือง กอปรกับความสะดวก ในการเดินทาง ข้ามแดน ยังผลให้มีสถานการณ์การอพยพแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะจากสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพเมียนมาร์ เข้าสู่ประเทศไทยโดยใช้เส้นทางที่เชื่อมต่อพื้นที่จังหวัดเชียงราย ทั้งที่เป็นการเดินทางโดยถูกต้องและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นแรงงานชาย หญิง หรือเด็ก ส่วนหนึ่ง ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในพื้นที่จังหวัดเชียงราย จังหวัดอื่น หรือเดินทางผ่านไปยังประเทศอื่น โดยใช้ประเทศไทย เป็นทางผ่านจังหวัดเชียงราย ได้ชื่อว่าเป็นพื้นที่ที่มีสถานการณ์การค้ามนุษย์ และตกอยู่ใน ทั้งสามสถานะ คือ สถานะต้นทาง ทางผ่าน และปลายทาง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศสหภาพเมียนมาร์ เชียงราย เป็นทางผ่าน และปลายทางของการค้ามนุษย์ กล่าวคือ ชาวเมียนมาร์ที่เดินทางจากภูมิลำเนา เข้ามาทำงานแสวงหา โอกาสที่ดีกว่า ส่วนหนึ่งถูกบังคับใช้แรงงานถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในพื้นที่อำเภอต่างๆ ส่วนหนึ่งถูกชักจูง หลอกลวง นำพาไปยังจังหวัดอื่นๆ เช่น เชียงใหม่ กรุงเทพมหานคร สงขลา หรือเดินทางต่อไปต่างประเทศ เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ ฮ่องกง จากนั้นถูกแสวงหาประโยชน์ในพื้นที่ปลายทาง

ในพื้นที่จังหวัดเชียงรายที่พบผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ภายในจังหวัดและผู้เสียหายในต่างแดนมีลักษณะ การค้าประเวณีโดยผ่านตัวแทนที่มีสถานะเป็นทั้งเจ้าของสถานบริการและผู้จัดหา ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียกับรายได้ จากการค้าบริการทางเพศ ของหญิงบริการ อีกทั้งมีการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวลูกค้าให้ซื้อบริการโดย “เด็กเชียร์แขก” ส่วนการให้บริการ การเสนอขาย รวมถึงการตกลงราคากับลูกค้าจะกระทำในเคหสถาน ซึ่งสามารถจำแนกเป็น ๒ รูปแบบ คือ สถานค้าประเวณีแบบเปิดเผย คือ สถานบริการอาบอบนวด สถานค้าประเวณีที่แอบแฝง คือ ร้านคาราโอเกะ ร้านบิลเลียด หรือสนุ๊กเกอร์ ร้านนวดแผนโบราณ ผับ บาร์ และการบริการไซด์ไลน์ และถูกหลอก ชักชวนไปทำงานต่างแดน ช่วงอายุที่พบอายุประมาณ ๑๓-๓๐ ปี สาเหตุมาจากครอบครัวแตกแยก ครอบครัว เลี้ยงเดี่ยว เด็กออกจากนอกระบบการศึกษา เป็นต้น

๓. ปัญหายาเสพติด

แนวโน้มสถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่

จังหวัดเชียงรายต้องเผชิญกับบริบทของการเปลี่ยนแปลงที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และแนวโน้มที่จะเกิด ในระยะ ของแผนปฏิบัติการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดจังหวัดเชียงราย จากการวิเคราะห์ศักยภาพพื้นฐานของจังหวัดเชียงราย และสถานการณ์ปัญหายาเสพติดที่จังหวัดเชียงราย ต้องเผชิญในปี พ.ศ.๒๕๖๔ พบว่าจังหวัดเชียงราย มีพื้นที่ชายแดนติดต่อกับ ประเทศเพื่อนบ้าน ๒ ประเทศ ซึ่งมีแหล่งผลิตยาเสพติด และแหล่งพักยาเสพติดสำคัญอยู่ในสหภาพเมียนมา และสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว

สถานการณ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ การขยายตัวของการผลิตยาเสพติดประเภทสารสังเคราะห์ยังคง เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการขยายตัวของการผลิตเมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า ไอซ์) และคีตามีน ในช่วง ๕ ปี ที่ผ่านมา ได้ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ยาเสพติดของประเทศต่างๆ ทั้งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และนอกภูมิภาค อย่างต่อเนื่อง ปรากฏผลการจับกุมในประเทศต่างๆ ได้เป็นจำนวนมาก ขณะที่ยาเสพติดที่มาจากพืชอย่างเฮโรอีน แม้ว่าพื้นที่ปลูกฝิ่นในประเทศ

เมียนมาจะมีแนวโน้มลดลง แต่ผลผลิตฝิ่นยังคงมีสูงอยู่ ทำให้ในช่วงที่ผ่านมา เฮโรอีนยังคงถูกลักลอบลำเลียงเข้าไปยังประเทศต่างๆ และปรากฏผลการจับกุมได้ เป็นจำนวนมาก การลักลอบนำสารเคมีและสารตั้งต้น ที่ใช้ในกระบวนการผลิตยาเสพติดเข้าไปในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ ยังคงปรากฏข่าวสารการจับกุมได้อย่างต่อเนื่อง

ต้นทางสำคัญของสารเคมีและสารตั้งต้นที่นำเข้าไปในแหล่งผลิต ในรัฐฉานเหนือประเทศเมียนมา คือ ประเทศจีน อีกเส้นทางที่สำคัญในการลักลอบนำสารตั้งต้นที่ใช้ในกระบวนการผลิตยาบ้า คือ กาเฟอีน พบการลักลอบนำเข้าจากเวียดนาม ผ่าน สปป.ลาว เข้ามายังแหล่งผลิตในพื้นที่รัฐฉานตะวันออก เรียกว่า สามเหลี่ยมทองคำ ส่งผลให้การผลิตยาเสพติดในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ ยังคงมีศักยภาพในการผลิตที่ยังคงสูงอยู่ ภาพรวมประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาการขยายตัวของการผลิต

ยาเสพติดในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ ส่งผลให้สถานการณ์การลักลอบนำเข้ายาเสพติดรุนแรงต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นมา ทั้งในด้านความถี่ และปริมาณที่ลักลอบนำเข้าต่อครั้งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เหตุปัจจัยสำคัญยังคงมาจากสถานการณ์ภายนอกประเทศเป็นหลัก ประกอบกับเครือข่ายการค้ายาเสพติดข้ามชาติ พยายามขยายตลาดยาเสพติดไปนอกภูมิภาคมากขึ้น ส่งผลให้มีการลักลอบลำเลียงผ่านจังหวัดเชียงรายมากขึ้น ทั้งไอซ์ คีตามีน เฮโรอีน และกัญชา เพื่อส่งต่อไปยังพื้นที่ตอนในของประเทศไทย และประเทศที่สาม

สถานการณ์ยาเสพย์ติดในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่า

๑) กลุ่มขบวนการฯ ยังคงมีความพยายามในการลักลอบลำเลียงฯ เข้าสู่ประเทศไทย ผ่านพื้นที่ภาคเหนือ - อีสาน เข้าสู่พื้นที่ตอนในอย่างต่อเนื่อง และมีการปรับเปลี่ยนช่องทางนำเข้า - เส้นทางลำเลียงเพื่อหลีกเลี่ยงการจับกุมของเจ้าหน้าที่

๒) กลุ่มที่มีบทบาทเป็นผู้ขนลำเลียงในห้วงเวลา ได้แก่ กลุ่มคนที่มีภูมิลำเนาจากพื้นที่ภาคใต้,กลุ่มคนพื้นที่ภาคเหนือ (กลุ่มม้ง และกลุ่มอาข่า)

๓) พื้นที่ปลายทางของยาเสพติดที่ขนลำเลียงผ่านประเทศไทยคือพื้นที่ภาคกลางและพื้นที่ภาคใต้ของไทย

๔) ภาวะการขยายตัวของการผลิตเมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า ไอซ์) และคีตามีน ในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ยาเสพติดของประเทศ

๕) การลักลอบนำเข้ายาเสพติด ในพื้นที่ภาคเหนือ โดยเฉพาะจังหวัดเชียงรายยังเป็นพื้นที่หลักของการนำเข้า ขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันตก มีการลักลอบนำเข้าเพิ่มขึ้นทั้งความถี่ และปริมาณการลักลอบนำเข้าต่อครั้ง

๖) การขยายตัวของการค้ายาเสพติดออนไลน์ควบคู่กับการส่งยาเสพติดทางพัสดุไปรษณีย์ จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ปัญหาการค้ายาเสพติดรายย่อยขยายวงกว้างได้อย่างรวดเร็ว

ตารางที่ ๕๘ ข้อมูลการจับกุมคดียาเสพติด ห้วง ๖ เดือนแรก ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ (๑ ต.ค.๖๔ – ๓๑ มี.ค.๖๕)

การดำเนินการ	จำนวน	หน่วยนับ
ผู้ต้องหา	๓,๗๓๑	ราย
ยาบ้า	๗๑,๕๓๖,๓๑๙	เม็ด
ไอซ์	๗๐๒,๓๓๘.๖๒	กรัม
เฮโรอีน	๑๕,๙๒๕.๘๒	กรัม
คีตามีน	๑๒๑,๐๑๑.๖๐	กรัม
ฝิ่น	๒,๘๔๔.๐๖	กรัม
กัญชา	๒,๗๔๐.๔๖	กรัม

ข้อมูลจากกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕

จากการดำเนินจับกุมผู้ต้องหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดเชียงราย จำนวน ๓,๗๓๑ คน พบว่า ยาเสพติด ที่จับกุมได้เป็นยาเสพติดประเภทยาไอซ์ ได้มากที่สุดจำนวน ๗๐๒,๓๗๘.๖๒กรัม รองลงมา เคตามีน จำนวน ๑๒๑,๐๑๑.๖๐ กรัม และ ยาบ้า ๗๑,๕๓๖,๓๑๙ เม็ด

แนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดเชียงรายไปสู่การปฏิบัติ

การแก้ไขปัญหายาเสพติดในจังหวัดเชียงราย แบ่งได้ ๓ ช่วง

ต้นทาง คือ พื้นที่แหล่งผลิต โดยการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อยุติบทบาทของแหล่งผลิตภายนอกประเทศ รวมถึงการสกัดกั้นสารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์ไม่ให้เข้าสู่แหล่งผลิตในพื้นที่จังหวัดเชียงราย แบ่งพื้นที่ที่รับผิดชอบเป็น ๓ พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ชายแดน เส้นทางหลัก และเส้นทางรอง โดยการสกัดกั้น การลักลอบนำเข้า - ส่งออก ยาเสพติดตามแนวชายแดน การสกัดกั้น ตามจุดตรวจ/จุดสกัดของเส้นทางคมนาคม และพื้นที่ตอนใน รวมถึงการปราบปรามยาเสพติดในแหล่งพักเก็บ ยาเสพติดภายในประเทศ และการทำลายเครือข่ายการค้ายาเสพติด รวมถึงการเสริมสร้างความเข้มแข็งหมู่บ้าน/ชุมชน โดยมีมาตรการรักษาความปลอดภัยอำเภอชายแดน ๓ ระดับ แบ่งเป็นพื้นที่ชายแดน พื้นที่ตอนกลาง และพื้นที่ตอนใน ดำเนินการโดยชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน เพื่อเสริมการป้องกันควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ลดการกระทำผิดซ้ำ และการสร้างอาสาป้องกันตามหมู่บ้าน/ชุมชนตามแนวชายแดน

กลางทาง คือ การป้องกันยาเสพติดในแต่ละกลุ่มเป้าหมายอย่างเหมาะสมเป็นรูปธรรม การปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม แต่ละบุคคล

ปลายทาง คือ การดูแลผู้ใช้ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดให้เข้าถึงการบำบัดรักษา การใช้มาตรการทางเลือก รวมถึงการติดตามและให้โอกาส และการยอมรับจากสังคม และการพัฒนาคุณภาพชีวิต

จังหวัดพะเยา

จังหวัดพะเยามีพื้นที่ชายแดนติดสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างเมืองคอบ แขวงไชยะบุรี กับอำเภอเชียงคำ ระยะทาง ๑๗ กิโลเมตร และอำเภอภูซาง ระยะทาง ๒๗ กิโลเมตร และมีจุดผ่านแดนถาวรบ้านฮวก อำเภอภูซาง จำนวน ๑ แห่ง ติดกับเมืองคอบ แขวงไชยะบุลี สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ส่งผลให้จังหวัดพะเยายังคงถูกใช้เป็นที่พักยาเสพติด และใช้เป็นเส้นทางลำเลียงขนยาเสพติดจากชายแดนและจังหวัดข้างเคียงเพื่อนำยาเสพติดเข้าสู่พื้นที่ตอนในของประเทศ จึงเป็นอีกปัจจัยที่มีผลต่อสถานการณ์การค้าและแพร่ระบาดยาเสพติด ที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในจังหวัด

๑. ด้านการป้องกัน จังหวัดพะเยาได้ดำเนินการตามมาตรการการป้องกันประกอบด้วย

๑) การสร้างเครือข่ายจิตอาสาเฝ้าระวังป้องกันภัยยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดพะเยา ๙ อำเภอ จำนวน ๘๐๐ คน (ที่ทำการปกครองจังหวัดพะเยา)

๒) การรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด To Be Number One จังหวัดพะเยา ได้มีการจัดตั้ง ชมรม To Be Number One จังหวัดพะเยา รวมจำนวน ๕๕๓ ชมรม แยกประเภทเป็น สถานศึกษา ๘๖ ชมรม สถานประกอบการ ๑๑ ชมรม ชุมชน ๔๕๓ ชมรม และหน่วยงาน ๓ ชมรม (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพะเยา)

๒. ด้านการปราบปราม

ตารางที่ ๕๙ เปรียบเทียบข้อมูลคดียาเสพติด

ปีงบประมาณ	คดี(ราย)	ผู้ต้องหา (คน)	ยาบ้า (เม็ด)	ไอซ์ (กรัม)	ฝิ่น (กรัม)	เฮโรอีน (กรัม)
๒๕๖๓	๓,๐๗๘	๒,๘๕๓	๒,๑๗๙,๙๙๖.๕๐	๒๑.๘๘	-	-
๒๕๖๔	๓,๔๗๓	๓,๒๗๗	๑๖,๑๒๑,๐๑๗.๗๕	๑๗๗.๓๒	-	-
๒๕๖๕	๒,๘๕๓	๒,๘๕๓	๒,๑๗๙,๙๙๖.๕๐	๒๑.๘๘	-	-
๒๕๖๖	๒,๒๒๘	๒,๒๓๐	๗๘,๔๙๕.๕	๗.๓๔	-	-
๑ ต.ค. ๖๖ – ๒๕ ก.ค. ๖๗	๑,๗๓๗	๑,๗๐๔	๗,๗๓๗,๒๕๔	๖.๙๕	๗๘๗.๙	๑

ลักษณะของการชุกซ่อนจะเป็นรถขนส่งสินค้าทางการเกษตร รถขนส่งพัสดุภัณฑ์ รวมทั้งเป็นรถยนต์ส่วนบุคคลที่จะมีการใช้รถยนต์ต่างพื้นที่ในลักษณะนักท่องเที่ยว อาศัยช่วงเทศกาลวันหยุด ขึ้นมารับยาเสพติดไปจำหน่าย หรือเป็นการรับจ้างขนยาเสพติดเป็นครั้งๆ ไปโดยใช้เส้นทาง ดังนี้

๑. ถนนพหลโยธิน เชียงราย – พะเยา –งาว– แพร่หรือลำปาง

๒. ถนนสายเชียงราย - เทิง– ภูชาง - เชียงคำ – ปง – เชียงม่วน – แพร่

๓. ถนนสายเชียงราย - เทิง– ภูชาง – เชียงคำ - จุน - ปง – เชียงม่วน - แพร่

ในปัจจุบันพบการลักลอบลำเลียงยาเสพติด ในเส้นทางที่ ๒ และ ๓ มากยิ่งขึ้น เนื่องจากเส้นทางหลัก มีการตรวจตราตั้งจุดตรวจ/สกัดอย่างเข้มงวด

๓. ด้านการบำบัดรักษา

ในห้วงระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ผลการดำเนินงานตามรูปแบบบำบัดรักษาผู้ป่วยยาเสพติดในสถานพยาบาล

ผลดำเนินงาน คือ ผู้เสพที่เข้ารับการบำบัดรักษาแบบสมัครใจ ในระบบสมัครใจจำนวน ๑๗๑ ราย และศาล จำนวน ๔๘ ราย จำแนกผู้ป่วยเป็น ผู้ใช้ ๑๓ ราย ผู้เสพ ๑๔๐ ราย และผู้ติด ๖๐ ราย เป็นเพศชายร้อยละ ๙๑.๐๘ เพศหญิงร้อยละ ๘.๙๒ ในการบำบัดยาเสพติด ผู้เสพส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มอาชีพ รับจ้างว่างงาน และเกษตรกร ตามลำดับ ชนิดยาเสพติดที่นิยมใช้คือ ยาบ้า

ในส่วนการเฝ้าระวังดูแลผู้ป่วยจิตเวชจากการใช้ยาเสพติดที่จะมีอาการคลุ้มคลั่งประสาทหลอนจากการใช้ยาเสพติดเป็นเวลานาน ซึ่งทางศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอำเภอทุกอำเภอ ร่วมกับสาธารณสุขอำเภอ ทุกอำเภอ สถานีตำรวจภูธร ทุกแห่ง โรงพยาบาลชุมชน ทุกแห่ง รพ.สต. ทุกแห่ง บูรณาการสำรวจจัดทำรายชื่อผู้ป่วยจิตเวชแล้ว และจัดอบรมให้ความรู้แก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้านในการเข้าระงับเหตุช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน จำนวนผู้ป่วยจิตเวชที่มีความเสี่ยงก่อความรุนแรง SMI-V แหล่งที่มาของข้อมูลผู้ป่วยจิตเวชที่มีความเสี่ยงก่อความรุนแรง SMI-V จากประวัติผู้ป่วยเข้ารับการรักษา ณ โรงพยาบาลทั้ง ๙ อำเภอ จำนวน ๒๒๒ ราย แยกเป็นเพศชาย ๑๗๘ ราย เพศหญิง ๔๔ ราย แยกตามสาเหตุเกิดจากการใช้สารเสพติดจำนวน ๑๕๐ ราย และสาเหตุอื่นจำนวน ๗๒ ราย

การแก้ไขปัญหาผู้มีอาการทางจิตจากยาเสพติดตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล (Quick win) อำเภอเป้าหมายได้แก่ อำเภอจุน จังหวัดพะเยา มีเป้าหมายจำนวน ๒๔ ราย เหลือให้ติดตามจริง จำนวน ๒๐ ราย

โครงการชุมชนบำบัดอย่างยั่งยืนในตำบลแพร่ระบาดยาเสพติดสูงสุด ๑๐๐ ตำบล ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล จังหวัดพะเยา ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ ณ ศูนย์ปฏิบัติการโครงการฯ (ศูนย์เรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร) บ้านเจดีย์งาม หมู่ ๑ ตำบลท่าวังทอง อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา (ตำรวจภูธรจังหวัดพะเยาผู้รับผิดชอบโครงการ) โดยโครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างให้คนในชุมชน/หมู่บ้าน เกิดความเข้มแข็ง เข้าใจ รับรู้ถึงปัญหา และพิษภัยที่เกิดขึ้นจากยาเสพติด และการดูแลผู้ใช้ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติด รวมถึงผู้ป่วยจิตเวช หรือผู้ที่มีอาการทางจิตจากการใช้สารเสพติด โดยเริ่มตั้งแต่

กระบวนการค้นหา คัดกรอง ฟื้นฟู และลดอันตรายจากยาเสพติด รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกัน ติดตาม ดูแล และช่วยเหลือทางสังคม โดยใช้ชุมชนเป็นศูนย์กลางในการดูแลผู้ผ่านการบำบัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถช่วยให้ดำเนินชีวิตและอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างสงบสุข

๔. การจัดตั้งและขับเคลื่อนศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมในจังหวัดพะเยา

จังหวัดพะเยา ได้ดำเนินการการจัดตั้งและขับเคลื่อนศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมในจังหวัดพะเยา โดยที่ประชุมคณะทำงานอำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมในจังหวัดพะเยา ได้พิจารณาจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมในจังหวัดพะเยา ๑ แห่ง ศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมในจังหวัดพะเยา สาขาอำเภอ ครบทั้ง ๙ อำเภอ ในจังหวัดพะเยา และศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมในจังหวัดพะเยา สาขา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๗๒ แห่ง (ครบทุกแห่ง)

ผลการดำเนินงานของศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมในจังหวัดพะเยา สามารถดำเนินการสนับสนุนความช่วยเหลือสงเคราะห์ แก่ผู้ป่วยยาเสพติดหรือผู้ที่ผ่านการฟื้นฟูสภาพทางสังคมตามที่ได้ร้องขอ โดยมีหน่วยงานราชการและอื่นๆ ร่วมบูรณาการให้ความช่วยเหลือประกอบด้วย ที่ทำการปกครองจังหวัด/อำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาชุมชน สาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาลชุมชน กิ่งกาชาดอำเภอ กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำท้องที่/ท้องถิ่น ในพื้นที่ร่วมให้ความช่วยเหลือตามความต้องการของผู้ป่วยยาเสพติดหรือผู้ที่ผ่านการฟื้นฟูสภาพทางสังคมตามที่ได้ร้องขอ โดยมีชุดปฏิบัติการประจำตำบลร่วมดำเนินการติดตาม ช่วยเหลือผู้ผ่านการฟื้นฟูสภาพทางสังคมอย่างใกล้ชิด โดยประเภทการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือในศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคม ๓ อันดับแรก ประกอบด้วย ด้านอาชีพ/จัดหางาน/ทุนประกอบอาชีพ,ด้านสุขภาพ และด้านเงินทุนสงเคราะห์

๕. การดำเนินโครงการช่วยเหลือผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดของศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมจังหวัดพะเยา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

จังหวัดพะเยา ได้ดำเนินการตามโครงการฯ จำนวน ๑๘ รุ่นๆ ละ ๕๐ คน รวมเป็น ๙๐๐ คน ผลการดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการติดตาม ดูแล และช่วยเหลือผู้ผ่านการฟื้นฟูสภาพทางสังคม โดยให้อำเภอ/ศป.ปส.อ. ออกคำสั่งจัดตั้งชุดปฏิบัติการประจำตำบล (ชปต.) เพื่อทำหน้าที่ด้านจิตวิทยามวลชนในการติดตาม ดูแล ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแนะนำ และเยี่ยมเยียนให้กำลังใจผู้ผ่านการฟื้นฟูสภาพทางสังคม และครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ โดยติดตามครั้งแรกภายหลังจากจบการฝึกอบรมฯ ไปแล้ว ๑๕ วัน และให้ติดตามทุก ๑๕ วัน เป็นระยะเวลา ๑ ปี ในการติดตามครั้งล่าสุด (๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๗) พบผู้ผ่านการฟื้นฟูสภาพทางสังคมเลิกใช้สารเสพติด ๔๙๗ ราย มีพฤติกรรมเสี่ยง ๒๙๙ ราย สิ้นสุดการติดตาม ๓๘ ราย (ถูกดำเนินคดี(จำคุก) ๒๗ ราย เสียชีวิต ๔ ราย และเข้ารับการบำบัด ๗ ราย) ไม่พบตัว ๖๐ ราย ย้ายภูมิลำเนา ๖ ราย ขอรับการช่วยเหลือ ๑๑๖ คน (ให้ความช่วยเหลือ ๒๒ คน)

ด้านความมั่นคงทางสังคม

ปัจจุบันสถานการณ์ความมั่นคงของไทยมีปัญหาด้านยาเสพติด ผู้หลบหนีเข้าเมือง อาชญากรรมข้ามชาติ ภัยจากการขาดแคลนอาหารและพลังงาน การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) ปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเกิดปัญหาไฟป่าและหมอกควัน ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในสังคม ปัญหาความยากจนเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมที่สะสมมานาน เป็นภาระความขาดแคลนไม่มีความมั่งคงทางเศรษฐกิจในระดับบุคคลส่งผลให้เกิดความทุกข์ยากในการดำเนินชีวิต รวมถึงการขาดโอกาสที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตในหลายๆ ด้าน และส่งผลต่อการพัฒนาในระดับประเทศตามมาในที่สุด จากการวิเคราะห์พบว่า มีปัญหาและสาเหตุของความยากจนมาจากสาเหตุสำคัญ สองประการ คือ สาเหตุจากปัจจัยในตัวบุคคล และสาเหตุจากปัจจัยภายนอกตัวบุคคล ปัญหาความยากจน คนในชนบท ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความยากจนที่สำคัญ คือ ปัญหาเรื่องต้นทุนการผลิต ขาดที่ดินทำกินและที่ดินมีราคาแพง ทำให้เกิดภาระหนี้สินตามมา การไม่รู้ช่องทางในการจัดจำหน่ายสินค้า ทำให้ต้องอาศัยพึ่งพาพ่อค้าคนกลางในท้องถิ่นทำให้ผลผลิตมีราคาต่ำ เพราะไม่มีอำนาจในการต่อรองราคามากเท่าที่ควรจะเป็นการขาดแคลนความรู้

และความสามารถในการดำเนินงานต่าง ๆ ทำให้ไม่สามารถที่จะหลุดพ้น จากวัฏจักรแห่งความยากจนไปได้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดการจัดการที่ผิดพลาดขาดการวางแผน และการจัดการที่ดี ขาดความรู้และเทคโนโลยี การผลิตทำให้ผลผลิตไม่มีคุณภาพและได้ปริมาณน้อยส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันที่ต่ำลง วิถีชีวิตของแต่ละบุคคลเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาความยากจนได้ อาทิ ปัญหาด้านการขาดศีลธรรมและคุณธรรม อบายมุขและยาเสพติด ค่านิยมด้านการบริโภคที่ทำให้เกิดการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยในการดำเนินชีวิตและปัญหาด้านสุขภาพอนามัยที่ส่งผลให้มีภาระค่าใช้จ่ายรวมถึงการประกอบอาชีพที่ทำให้ยากลำบากมากยิ่งขึ้นล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความยากจนทั้งสิ้น

ดังนั้น เพื่อเป็นการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งระบบในด้านการจับกุมผู้ค้า การบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติด การสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชน การป้องกันกลุ่มเสี่ยง การเฝ้าระวัง กลุ่มผู้ใช้แรงงานและการสร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน ส่งผลกระทบต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในจึงต้องมีการดำเนินโครงการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดให้มีความต่อเนื่อง

จังหวัดแพร่

สถานการณ์ปัญหายาเสพติดทั่วไป

จังหวัดแพร่ยังคงมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ทุกอำเภอ แม้จะเร่งรัดขับเคลื่อนการปฏิบัติงานเชิงรุกอย่างต่อเนื่อง กลุ่มผู้ติดยาเสพติดส่วนมากจะเป็นกลุ่มผู้เสพรายเดิมและหวนกลับมาเสพซ้ำเป็นส่วนใหญ่ ผู้ใช้/ผู้เสพยาเสพติดรายใหม่มีน้อย ส่วนผู้ค้าในพื้นที่จะเป็นผู้ค้ารายย่อย ผู้ผลิตและผู้ค้ารายสำคัญยังไม่ปรากฏข้อมูลในพื้นที่ พบเพียงผู้ค้ารายใหญ่ลักลอบลำเลียงยาเสพติดผ่านพื้นที่จังหวัดแพร่ สำหรับด้านการบำบัดรักษาพบว่าผู้เสพในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นผู้เสพรายเก่า ผู้เสพรายใหม่มีน้อย

ตารางที่ ๖๐ แสดงข้อมูลสถิติผลการจับกุมคดียาเสพติด ๕ ข้อหาหลัก (คดี)

ปี	ผลิต	จำหน่าย	ครอบครองเพื่อจำหน่าย	ครอบครอง	เสพ	จับกุมตามหมายจับ	รวม
พ.ศ. ๒๕๖๔	๓๖๕	๑๑๑	๕๖๙	๕๗๔	๒,๒๗๑	๒	๓,๘๙๒
พ.ศ. ๒๕๖๕	๔๗๔	๑๑๕	๒๒๑	๖๘๗	๑,๖๗๓	๑๒	๓,๑๘๒
พ.ศ. ๒๕๖๖	-	๔๔๓	๑๙๔	๖๓๒	๑,๓๐๔	๑๗	๒,๕๙๐

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดแพร่ ข้อมูล ณ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๖๑ แสดงสถิติของกลางยาเสพติด

ประเภท	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	หน่วยนับ
ยาบ้า	๑๑,๕๘๒,๙๘๖	๒๙,๔๙๗,๕๘๒	๓,๒๗๘,๙๗๙	เม็ด
ฝิ่น	-	๒๐๘,๖๐๐	๓๓,๘๐๐	กรัม
เฮโรอีน	๔๙๐,๐๐๖.๓๒	๕.๘๔	-	กรัม
กัญชาสด	๓,๓๔๐	๖๒๐	-	ต้น
กัญชาแห้ง	๑๑,๐๑๕.๘	๒,๖๒๓.๖๑	-	กรัม
ยาไอซ์	๒๙.๐๒	๑๒๔,๐๑๐.๗๑	๔.๘๐	กรัม
เคตามีน	๔๑๗	-	-	กรัม

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดแพร่ ข้อมูล ณ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

การป้องกันยาเสพติด

พื้นที่จังหวัดแพร่พบว่ายังคงมีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในทุกอำเภอ โดยเฉพาะยาบ้า ผู้เสพยังคงอยู่ในระดับคงที่ ผู้ค้าส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มผู้ค้ารายย่อย ส่วนผู้ค้ารายสำคัญยังไม่ปรากฏข้อมูลในพื้นที่ พบเพียงผู้ค้ารายใหญ่มีการลักลอบลำเลียงยาเสพติดผ่านในพื้นที่จังหวัดแพร่ไปสู่จังหวัดต่าง ๆ

ด้านอาชญากรรม

ตารางที่ ๖๒ แสดงจำนวนจำนวนคดีอาชญากรรม

ประเภทคดี	พ.ศ. ๒๕๖๔		พ.ศ. ๒๕๖๕		พ.ศ. ๒๕๖๖	
	จำนวนคดี	จับกุมได้	จำนวนคดี	จับกุมได้	จำนวนคดี	จับกุมได้
ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	๗๐	๖๙ ราย	๗๕	๗๒ ราย	๘๕	๘๔ ราย
ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	๑๙๒	๑๘๑ ราย	๒๓๔	๒๑๗ ราย	๓๙๕	๓๒๗ ราย
ฐานความผิดพิเศษ	๑๘๑	๑๒๙ ราย	๑๔๔	๑๑๑ ราย	๑๐๒	๖๒ ราย
คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	๗๑๓๘ คดี	๖๔๐๔ คน	๘๑๕๑ คดี	๖๗๙๒ คน	๖๗๗๗ คดี	๕๗๑๙ คน

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดแพร่ ข้อมูล ณ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

จังหวัดน่าน

ใน ๕ ปีย้อนหลังที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๖๐–๒๕๖๔) คดีอาชญากรรมมีจำนวนมากที่สุดในแต่ละปี ซึ่งรวมกันแล้วมีจำนวน ๑๗,๙๘๗ คดี รองลงมาคือ คดียาเสพติด มีจำนวน ๑๓,๔๙๐ คดี และคดีความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์มีจำนวนน้อยที่สุด ๔ คดี

ตำรวจภูธรจังหวัดน่าน ดำเนินการตามมาตรการต่างๆ ของตำรวจภูธรภาค ๕ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติอย่างเคร่งครัด และรวมถึงการขับเคลื่อนแผนงาน โครงการ กิจกรรม ตามยุทธศาสตร์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนี้

(๑) เพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติด

(๒) เพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปรามและดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดการค้ามนุษย์

(๓) การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม โดยการเสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาชนและภาคีเครือข่ายในการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจการตำรวจ ซึ่งในที่นี้ภาคีเครือข่าย คือ กลุ่มบุคคล องค์กรที่มีเป้าหมายร่วมกัน ได้แก่ ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น สังคม องค์กร ภาครัฐ และภาคเอกชน รวมถึงเครือข่ายจากหน่วยงานภายนอกประเทศมารวมตัวกันด้วยความสมัครใจ เพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย (ร่วมคิด / วางแผน ร่วมทำ ร่วมประเมินผล) โดยมีความสัมพันธ์แนวราบ มีความเสมอภาค และเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ในการเข้ามามีส่วนร่วมด้านการป้องกันปราบปราม และการดำเนินกิจการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เช่น จัดอาสาสมัครตำรวจบ้านช่วยเหลือกิจการตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมและสนับสนุนการทำงานของตำรวจ โครงการจัดทำบันทึกข้อตกลงร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โครงการประชาคมหมู่บ้าน โครงการ กต.ตร. พบประชาชน โครงการสร้างเครือข่าย เป็นต้น

ตารางที่ ๖๓ แสดงจำนวนคดีเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยรวมถึงปัญหายาเสพติด ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

รายการ	ปี พ.ศ.				
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
คดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ (คดี)	๘๙	๗๐	๖๗	๘๐	๓๔
คดีอาชญากรรม (คดี)	๓,๑๐๘	๓,๘๓๑	๔,๑๑๙	๔,๑๙๑	๒,๗๓๘
คดียาเสพติด (คดี)	๒,๐๒๔	๒,๖๐๐	๒,๙๙๖	๓,๐๕๖	๒,๘๑๔
คดีความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (คดี)	๐	๐	๐	๐	๔
อัตรากำลังป้องกันและติดตาม (คน)	๑,๒๑๑	๑,๒๐๖	๑,๑๓๕	๑,๑๐๗	๑,๐๕๔

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดน่าน

๒.๖) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านอุบัติเหตุ

สำหรับข้อมูลอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ที่มีอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรพบว่าจังหวัดเชียงราย มีอุบัติเหตุจราจรมากที่สุด ๙,๖๖๕ ราย รองลงมาเป็นจังหวัดน่าน พะเยา และแพร่

ตารางที่ ๖๔ อุบัติเหตุจราจรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗

จังหวัด	อุบัติเหตุจราจรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒			
	๒๕๖๔	**๒๕๖๕**	**๒๕๖๖**	**๒๕๖๗**
เชียงราย	๑๓,๔๕๕	๑๔,๘๑๓	๑๐,๑๑๖	๙,๖๖๕
พะเยา	๖,๒๒๔	๖,๑๑๖	๕,๒๓๖	๕,๓๐๘
แพร่	๕,๐๙๙	๕,๓๓๙	๔,๔๓๖	๔,๔๑๔
น่าน	๖,๓๘๗	๖,๔๙๑	๕,๕๓๘	๕,๖๓๖

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลอุบัติเหตุ เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนน

๒.๗) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านสุขภาพ

ข้อมูลในส่วนนี้เน้นข้อมูลทางกายภาพเพื่อส่งเสริมด้านสุขภาพของประชาชนและนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้แก่ ข้อมูลการจัดการด้านสาธารณสุขพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด และข้อมูลแหล่งน้ำพุร้อน ซึ่งเป็นตัวแทนสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งเสริมและสนับสนุนการดูแลสุขภาพ

(๑) การจัดบริการสาธารณสุขในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

เมื่อพิจารณาภาพรวมสถานพยาบาลในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑,๓๖๖ แห่ง ครอบคลุมทุกพื้นที่อำเภอ โดยจังหวัดที่มีสถานพยาบาลมากที่สุดได้แก่ จังหวัดเชียงรายจำนวน ๗๘๗ แห่ง ถัดมาเป็นจังหวัดน่าน จำนวน ๒๒๖ แห่ง ลำดับที่สาม คือ จำนวนพะเยา จำนวน ๒๒๔ แห่ง และสุดท้ายจังหวัดแพร่ จำนวน ๑๒๙ แห่ง ทั้งนี้ในส่วนของจังหวัดแพร่ ยังไม่มีข้อมูลในส่วนการบริการของโรงพยาบาลเอกชนและคลินิกทุกประเภท

ตารางที่ ๖๕ ภาพรวมของสถานพยาบาลในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	สถานพยาบาล
เชียงราย	๗๘๗
พะเยา	๒๒๔
แพร่	๑๒๙
น่าน	๒๒๖
รวม	**๑,๓๖๖**

ที่มา กระทรวงสาธารณสุข, ๒๕๖๕

หากจำแนกการจัดบริการสาธารณสุขในพื้นที่จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑.๑) การจัดบริการสาธารณสุขในพื้นที่จังหวัดเชียงราย

จากข้อมูลและสถานการณ์สถานพยาบาล จำแนกตามประเภท เป็นรายอำเภอ ปีงบประมาณ ๒๕๖๕ พบว่า จังหวัดเชียงรายมีสถานพยาบาลทั้งสิ้น จำนวน ๗๘๗ แห่ง ประกอบด้วย โรงพยาบาลรัฐบาล จำนวน ๒๑ แห่ง โรงพยาบาลเอกชน จำนวน ๕ แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๒๑๔ แห่ง และคลินิกทุกประเภท จำนวน ๕๔๗ แห่ง

ตารางที่ ๖๖ สถานพยาบาล จำแนกตามประเภท เป็นรายอำเภอ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ที่	อำเภอ	โรงพยาบาลรัฐบาล	โรงพยาบาลเอกชน	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	คลินิกทุกประเภท
๑	เมืองเชียงราย	๔	๓	๓๐	๒๓๒
๒	เวียงชัย	๑	๐	๙	๑๕
๓	เชียงของ	๑	๐	๑๗	๒๕
๔	เทิง	๑	๐	๑๖	๑๓
๕	พาน	๑	๐	๒๐	๒๔
๖	ป่าแดด	๑	๐	๖	๑๐
๗	แม่จัน	๑	๐	๑๕	๔๒
๘	เชียงแสน	๑	๐	๑๓	๒๕
๙	แม่สาย	๑	๑	๑๑	๖๗
๑๐	แม่สรวย	๑	๐	๑๒	๒๓
๑๑	เวียงป่าเป้า	๑	๐	๑๐	๒๒
๑๒	พญาเม็งราย	๑	๐	๘	๘
๑๓	เวียงแก่น	๑	๐	๙	๓
๑๔	ขุนตาล	๑	๐	๖	๗
๑๕	แม่ฟ้าหลวง	๑	๐	๑๓	๗
๑๖	แม่ลาว	๑	๐	๙	๙
๑๗	เวียงเชียงรุ้ง	๑	๐	๖	๗
๑๘	ดอยหลวง	๑	๐	๔	๘
รวม		๒๑	๕	๒๑๔	๕๔๗

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย รายงานสถิติจังหวัดเชียงราย

(๑.๒) การจัดบริการสาธารณสุขในพื้นที่จังหวัดพะเยา

จากข้อมูลและสถานการณ์สถานพยาบาล จำแนกตามประเภท เป็นรายอำเภอ ปีงบประมาณ ๒๕๖๕ พบว่าจังหวัดพะเยามีสถานพยาบาลทั้งสิ้น จำนวน ๒๒๔ แห่ง ประกอบด้วย โรงพยาบาลรัฐบาล จำนวน ๙ แห่ง โรงพยาบาลเอกชน จำนวน ๑ แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๙๔ แห่ง และ คลินิกทุกประเภท จำนวน ๑๒๐ แห่ง

ตารางที่ ๖๗ สถานพยาบาล จำแนกตามประเภท เป็นรายอำเภอ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ที่	อำเภอ	โรงพยาบาลรัฐบาล	โรงพยาบาลเอกชน	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	คลินิกทุกประเภท
๑	เมืองพะเยา	๑	๑	๑๕	๖๘
๒	จุน	๑	๐	๙	๕
๓	เชียงคำ	๑	๐	๑๗	๒๖
๔	เชียงม่วน	๑	๐	๕	-
๕	ดอกคำใต้	๑	๐	๑๕	๖
๖	ปง	๑	๐	๑๒	๕
๗	แม่ใจ	๑	๐	๙	๔
๘	ภูซาง	๑	๐	๗	๕
๙	ภูกามยาว	๑	๐	๕	๑
รวม		๙	๑	๙๔	๑๒๐

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพะเยา รายงานสถิติจังหวัดพะเยา

(๑.๓) การจัดบริการสาธารณสุขในพื้นที่จังหวัดแพร่

จากข้อมูลและสถานการณ์สถานพยาบาล จำแนกตามประเภท เป็นรายอำเภอ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่า จังหวัดแพร่มีสถานพยาบาลทั้งสิ้น จำนวน ๑๑๙ แห่ง สถานบริการสาธารณสุขภาครัฐของจังหวัดแพร่ ประกอบด้วย โรงพยาบาลทั่วไป จำนวน ๑ แห่ง, โรงพยาบาลชุมชน จำนวน ๗ แห่ง, โรงพยาบาลเอกชน จำนวน ๒ แห่ง, โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) จำนวน ๑๑๙ แห่ง และสถานบริการสาธารณสุขชุมชน จำนวน ๒ แห่ง

ตารางที่ ๖๘ แสดงจำนวนโรงพยาบาล/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนและสถานบริการสาธารณสุขชุมชนรายอำเภอ จังหวัดแพร่ พ.ศ. ๒๕๖๕

ที่	อำเภอ	โรงพยาบาล รัฐบาล	โรงพยาบาล ชุมชน	โรงพยาบาล เอกชน	สถานพยาบาล (คลินิก)	โรงพยาบาลส่งเสริม สุขภาพตำบล	สถานบริการ สาธารณสุขชุมชน
๑	เมืองแพร่	๑	-	๒	๙๖	๒๗	-
๒	ร้องกวาง	-	๑	-	๖	๑๖	๑
๓	ลอง	-	๑	-	๑๒	๑๔	-
๔	สูงเม่น	-	๑	-	๒๕	๑๖	-
๕	เด่นชัย	-	๑	-	๕	๘	-
๖	สอง	-	๑	-	๒๑	๑๕	๑
๗	วังชิ้น	-	๑	-	๖	๑๗	-
๘	หนองม่วงไข่	-	๑	-	๔	๖	-
	รวม	**๑**	**๗**	**๒**	**๑๗๕**	**๑๑๙**	**๒**

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่

(๑.๔) การจัดบริการสาธารณสุขในพื้นที่จังหวัดน่าน

จากข้อมูลและสถานการณ์สถานพยาบาล จำแนกตามประเภท เป็นรายอำเภอ ปีงบประมาณ ๒๕๖๕ พบว่าจังหวัดน่าน มีสถานพยาบาลทั้งสิ้น จำนวน ๒๒๖ แห่ง ประกอบด้วย โรงพยาบาลรัฐบาล จำนวน ๑๖ แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๙๔ แห่ง และ คลินิกทุกประเภท จำนวน ๑๑๖ แห่ง

ตารางที่ ๖๙ สถานพยาบาล จำแนกตามประเภท เป็นรายอำเภอ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ที่	อำเภอ	โรงพยาบาลรัฐบาล	โรงพยาบาลเอกชน	โรงพยาบาลส่งเสริม สุขภาพตำบล	คลินิกทุกประเภท
๑	เมืองน่าน	๑	๐	๑๗	๔๒
๒	แม่จริม	๑	๐	๘	๐
๓	บ้านหลวง	๑	๐	๔	๒
๔	นาน้อย	๑	๐	๙	๕
๕	ปัว	๑	๐	๑๓	๑๑
๖	ท่าวังผา	๑	๐	๑๖	๑๒
๗	เวียงสา	๑	๐	๒๖	๑๖
๘	ทุ่งช้าง	๑	๐	๗	๑
๙	เชียงกลาง	๑	๐	๙	๔
๑๐	นาหมื่น	๑	๐	๕	๕
๑๑	สันติสุข	๑	๐	๔	๒
๑๒	บ่อเกลือ	๑	๐	๗	๑
๑๓	สองแคว	๑	๐	๖	๒
๑๔	ภูเพียง	๒	๐	๑๐	๑๓
๑๕	เฉลิมพระเกียรติ	๑	๐	๖	๐
รวม		๑๖	๐	๙๔	๑๑๖

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน รายงานสถิติจังหวัดน่าน

(๒) โรคติดต่อในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

(๒.๑) โรคไข้หวัดใหญ่

ในช่วง ระว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๘ - ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสถานการณ์โรคไข้หวัดใหญ่ โดยแบ่งประเภทผู้ป่วย ดังนี้ ผู้ป่วยนอก จำนวน ๑๖,๔๑๓ ราย ผู้ป่วยที่นอนโรงพยาบาล จำนวน ๘๘๘ ราย และไม่มีผู้เสียชีวิต

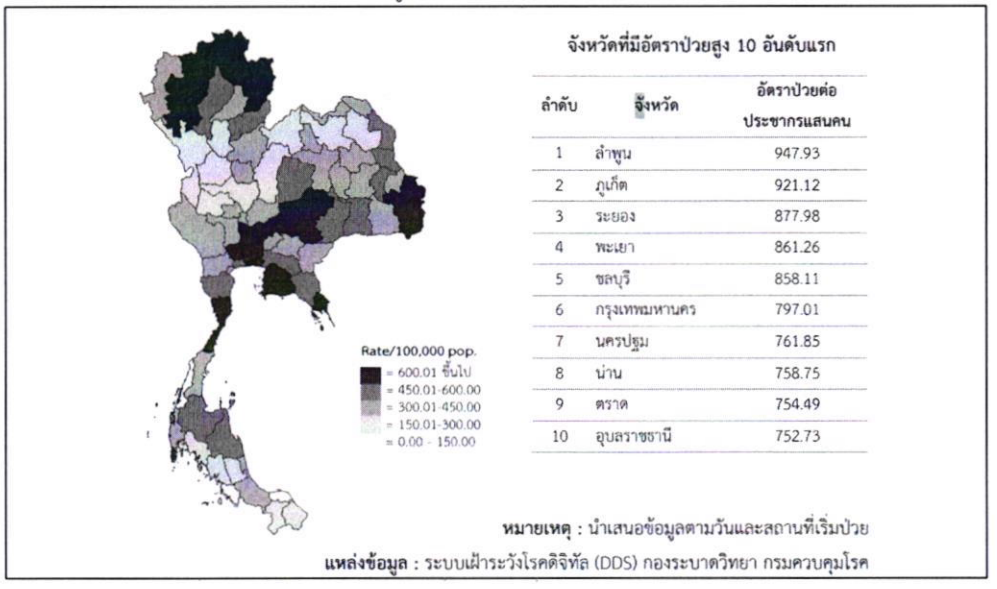
ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด ฯ ที่มีอัตราผู้ป่วยต่อประชากรแสนคน ติด ๑๐ อันดับแรกของประเทศ ได้แก่ จังหวัดพะเยา ๘๖๑.๒๖ ของอัตราผู้ป่วยต่อประชากรแสนคน และจังหวัดน่าน ๗๕๘.๗๕ ของอัตราผู้ป่วยต่อประชากรแสนคน ตามภาพที่ ๑๖

ตารางที่ ๗๐ สถานการณ์โรคไข้หวัดใหญ่ ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๘ ถึง ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๘

จังหวัด	ประเภทผู้ป่วย		ผู้เสียชีวิตสะสม
	ผู้ป่วยนอก	ผู้ป่วยที่นอนโรงพยาบาล	
เชียงราย	๘,๐๑๔	๒๗๘	-
พะเยา	๓,๖๘๘	๒๗๓	-
แพร่	๑,๒๖๘	๑๓๗	-
น่าน	๓,๔๔๓	๒๐๐	-
รวมทั้งสิ้น	**๑๖,๔๑๓**	**๘๘๘**	-

ที่มา : กรมควบคุมโรค

ภาพที่ ๑๖ จังหวัดที่มีอัตราป่วยสูง ๑๐ อันดับแรกของประเทศต่อประชากรแสนคน

จังหวัดที่มีอัตราป่วยสูง 10 อันดับแรก

ลำดับ	จังหวัด	อัตราป่วยต่อประชากรแสนคน
1	ลำพูน	947.93
2	ภูเก็ต	921.12
3	ระยอง	877.98
4	พะเยา	861.26
5	ชลบุรี	858.11
6	กรุงเทพมหานคร	797.01
7	นครปฐม	761.85
8	น่าน	758.75
9	ตราด	754.49
10	อุบลราชธานี	752.73

หมายเหตุ : นำเสนอข้อมูลตามวันและสถานที่เริ่มป่วย

แหล่งข้อมูล : ระบบเฝ้าระวังโรคดิจิทัล (DDS) กองระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค

(๒.๒) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

สำหรับข้อมูลอัตราอุบัติการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคซิฟิลิส โรคหนองใน โรคหนองในเทียม โรคแผลริมอ่อน นั้น โดยโรคซิฟิลิส จังหวัดเชียงรายมีผู้ป่วยมากที่สุด จำนวน ๔๕.๐๐ ของอัตราต่อแสนประชากร โรคหนองใน จังหวัดเชียงรายมีผู้ป่วยมากที่สุด ๓๔.๙๐ ของอัตราต่อแสนประชากร โรคหนองในเทียม จังหวัดพะเยามีผู้ป่วยมากที่สุด ๗.๗๐ ของอัตราต่อแสนประชากร โรคแผลริมอ่อน จังหวัดเชียงรายมีผู้ป่วยมากที่สุด ๔.๓๐ ของอัตราต่อแสนประชากร

ตารางที่ ๗๑ อัตราอุบัติการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (ทุกโรค) ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

จังหวัด		อัตราต่อแสนประชากร				
		พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕
เชียงราย	โรคซิฟิลิส	๑๘.๙๗	๒๐.๒๙	๓๐.๘๑	๓๐.๑๒	๔๕
	โรคหนองใน	๔๙.๑๔	๔๕.๕๑	๓๖.๑๘	๓๔.๘๓	๓๔.๙๐
	โรคหนองในเทียม	๓.๕๐	๓.๐๗	๓.๑๖	๓.๙๔	๔.๔๐
	โรคแผลริมอ่อน	๓.๗๖	๔.๕๒	๔.๖๙	๓.๙๔	๔.๓๐
พะเยา	โรคซิฟิลิส	๗.๘๑	๑๒.๗๓	๑๓.๙๑	๑๒.๓๐	๑๔.๘๐
	โรคหนองใน	๒๕.๓๒	๑๖.๙๗	๑๙.๒๖	๑๒.๗๓	๑๘.๕๐
	โรคหนองในเทียม	๘.๔๔	๗.๔๒	๙.๔๑	๘.๖๓	๗.๗๐
	โรคแผลริมอ่อน	๒.๕๓	๒.๙๗	๒.๗๘	๑.๙๔	๓.๔๐
แพร่	โรคซิฟิลิส	๓.๓๖	๔.๕๒	๖.๓๘	๓.๒๒	๖.๔๐
	โรคหนองใน	๑๕.๐๓	๑๐.๖๑	๑๐.๔๘	๘.๐๔	๑๑.๕๐
	โรคหนองในเทียม	๓.๑๔	๓.๓๙	๒.๗๓	๒.๙๙	๓.๒๐
	โรคแผลริมอ่อน	๑.๑๒	๐.๙๐	๐.๖๘	๐.๖๙	๐.๗๐
น่าน	โรคซิฟิลิส	๑๕.๗๐	๑๑.๗๔	๑๕.๓๕	๑๒.๖๔	๑๘.๗๐
	โรคหนองใน	๒๗.๖๔	๒๔.๗๕	๒๐.๘๑	๑๕.๑๗	๑๓.๔๐
	โรคหนองในเทียม	๒.๙๓	๒.๙๔	๓.๑๕	๒.๓๒	๔.๔๐
	โรคแผลริมอ่อน	๓.๙๘	๒.๕๒	๒.๓๑	๑.๒๖	๑.๗๐

ที่มา : กรมควบคุมโรค

(๒.๒) โรคโควิด - 19

ในช่วง ระว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๘ - ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสถานการณ์โรค COVID 1 - 19 โดยแบ่งประเภทผู้ป่วย ดังนี้ ผู้ป่วยนอก จำนวน ๒,๐๕๒ ราย ผู้ป่วยที่นอนโรงพยาบาล จำนวน ๖๘ ราย และไม่มีผู้เสียชีวิต

ตารางที่ ๗๒ สถานการณ์โรค COVID 1 - 19 ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๘ ถึง ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๘

จังหวัด	ประเภทผู้ป่วย		ผู้เสียชีวิตสะสม
	ผู้ป่วยนอก	ผู้ป่วยที่นอนโรงพยาบาล	
เชียงราย	๕๔๓	๓	-
พะเยา	๕๔๙	๓๕	-
แพร่	๕๖๗	๑๖	-
น่าน	๓๙๓	๑๔	-
รวมทั้งสิ้น	**๒,๐๕๒**	**๖๘**	-

ที่มา : กรมควบคุมโรค

(๓) โรคไม่ติดต่อในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

(๓.๑) โรคมะเร็ง

สำหรับข้อมูลอัตราตายจากโรคมะเร็งรวมทุกชนิดของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่าในปีพ.ศ. ๒๕๖๔ มีโรคมะเร็งรวมทุกชนิด ดังนี้ โรคมะเร็งตับและท่อน้ำดี จังหวัดแพร่มีผู้ป่วยมากที่สุด จำนวน ๔๒.๙๖ ของอัตราต่อแสนประชากร โรคมะเร็งปอด จังหวัดพะเยามีผู้ป่วยมากที่สุด จำนวน ๔๒.๐๗ ของอัตราต่อแสนประชากร โรคมะเร็งเต้านม จังหวัดน่านมีผู้ป่วยมากที่สุด จำนวน ๑๗.๓๐ ของอัตราต่อแสนประชากร โรคมะเร็งปากมดลูก จังหวัดพะเยามีผู้ป่วยมากที่สุด จำนวน ๑๑.๗๗ ของอัตราต่อแสนประชากร โรคมะเร็งลำไส้ใหญ่ จังหวัดเชียงรายมีผู้ป่วยมากที่สุด จำนวน ๙.๕๘ ของอัตราต่อแสนประชากร และโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว จังหวัดน่านมีผู้ป่วยมากที่สุด จำนวน ๔.๘๕ ของอัตราต่อแสนประชากร

ตารางที่ ๗๓ อัตราตายจากโรคมะเร็งรวมทุกชนิดของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

จังหวัด		อัตราต่อแสนประชากร				
		พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔
เชียงราย	โรคมะเร็งตับและท่อน้ำดี	๓๒.๔๑	๒๙.๗๔	๓๓.๒๔	๒๘.๒๕	๓๓.๕๕
	โรคมะเร็งปอด	๒๙.๗๕	๓๒.๕๖	๓๑.๔๕	๓๒.๖๙	๓๕.๔๓
	โรคมะเร็งเต้านม	๑๐.๖๑	๙.๓๙	๑๒.๘๖	๑๐.๑๙	๙.๗๐
	โรคมะเร็งปากมดลูก	๗.๗๕	๘.๒๒	๖.๘๕	๖.๕๑	๗.๘๖
	โรคมะเร็งลำไส้ใหญ่	๗.๑๒	๗.๙๕	๘.๕๒	๘.๗๐	๙.๕๘
	โรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว	๒.๔	๔.๐๒	๓.๘๔	๓.๕๐	๓.๗๗
พะเยา	โรคมะเร็งตับและท่อน้ำดี	๔๕.๕๙	๔๐.๙๔	๔๐.๐๙	๔๒.๑๕	๔๑.๔๒
	โรคมะเร็งปอด	๓๙.๒๙	๔๒.๒๐	๓๙.๘๘	๓๘.๙๔	๔๒.๐๗
	โรคมะเร็งเต้านม	๑๑.๕๑	๙.๙๐	๑๒.๐๒	๑๔.๒๐	๑๖.๘๒
	โรคมะเร็งปากมดลูก	๑๒.๓๓	๗.๔๓	๑๐.๓๖	๘.๓๕	๑๑.๗๗
	โรคมะเร็งลำไส้ใหญ่	๗.๕๖	๘.๔๔	๖.๓๖	๘.๕๖	๘.๖๓
	โรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว	๔.๖๒	๕.๐๖	๔.๐๓	๓.๔๒	๓.๔๕
แพร่	โรคมะเร็งตับและท่อน้ำดี	๔๙.๐๙	๔๙.๘๐	๔๗.๖๕	๔๐.๕๕	๔๒.๙๖
	โรคมะเร็งปอด	๓๖.๓๗	๓๘.๕๙	๔๒.๒๓	๓๘.๐๕	๓๒.๑๖
	โรคมะเร็งเต้านม	๑๖.๐๑	๑๙.๕๕	๑๗.๔๘	๑๘.๐๖	๑๙.๐๗
	โรคมะเร็งปากมดลูก	๙.๕๒	๙.๙๙	๘.๓๐	๖.๖๑	๙.๓๑
	โรคมะเร็งลำไส้ใหญ่	๗.๑๔	๘.๐๘	๘.๘๑	๘.๘๙	๗.๕๘
	โรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว	๔.๒๔	๓.๕๙	๓.๖๑	๒.๙๖	๓.๒๒
น่าน	โรคมะเร็งตับและท่อน้ำดี	๒๖.๓๕	๓๒.๐๓	๓๔.๘๑	๒๘.๑๗	๒๖.๗๖
	โรคมะเร็งปอด	๓๔.๗๒	๓๗.๖๘	๓๔.๖๐	๓๗.๒๑	๔๑.๙๔
	โรคมะเร็งเต้านม	๑๒.๖๒	๑๕.๕๗	๑๓.๘๙	๑๔.๓๓	๑๗.๓๐
	โรคมะเร็งปากมดลูก	๕.๔๗	๔.๒๑	๓.๗๙	๖.๗๔	๖.๗๕
	โรคมะเร็งลำไส้ใหญ่	๘.๑๖	๑๑.๑๐	๙.๖๕	๑๐.๙๓	๘.๒๒
	โรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว	๒.๙๓	๒.๐๙	๔.๘๒	๔.๘๔	๔.๘๕

ที่มา : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ , สถิติสุขภาพคนไทย

(๓.๒) โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง

สำหรับข้อมูลอัตราตายจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรังของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มีโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง ดังนี้ โรคหลอดเลือดสมอง จังหวัดพะเยามีผู้ป่วยมากที่สุด จำนวน ๗๗.๐๒ ของอัตราต่อแสนประชากร โรคหัวใจขาดเลือด จังหวัดพะเยามีผู้ป่วยมากที่สุด จำนวน ๕๓.๕๑ ของอัตราต่อแสนประชากร โรคเบาหวาน จังหวัดแพร่มีผู้ป่วยมากที่สุด จำนวน ๓๘.๑๓ ของอัตราต่อแสนประชากร โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง จังหวัดน่านมีผู้ป่วยมากที่สุด จำนวน ๓๑.๔๐ ของอัตราต่อแสนประชากร และโรคไตวายเรื้อรัง จังหวัดน่านมีผู้ป่วยมากที่สุด จำนวน ๔๖.๑๕ ของอัตราต่อแสนประชากร

ตารางที่ ๗๔ อัตราตายจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรังของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

จังหวัด		อัตราต่อแสนประชากร				
		พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔
เชียงราย	โรคหลอดเลือดสมอง	๔๒.๔๔	๔๔.๕๒	๔๗.๓๐	๔๘.๕๖	๕๒.๕๔
	โรคหัวใจขาดเลือด	๒๗.๗๘	๒๗.๖๐	๒๔.๖๓	๒๒.๕๓	๑๙.๗๗
	โรคเบาหวาน	๑๗.๔๙	๑๖.๑๕	๑๗.๖๔	๑๘.๑๘	๑๖.๘๖
	โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง	๒๘.๓๘	๒๕.๘๑	๒๔.๗๒	๒๔.๙๒	๑๙.๐๘
	โรคไตวายเรื้อรัง	๒๒.๒๐	๒๕.๒๑	๒๘.๐๔	๒๖.๘๐	๒๘.๑๕
พะเยา	โรคหลอดเลือดสมอง	๔๖.๖๔	๕๓.๘๑	๖๑.๕๒	๕๗.๗๗	๗๗.๐๒
	โรคหัวใจขาดเลือด	๔๒.๒๓	๔๖.๐๐	๔๙.๒๑	๔๓.๖๔	๕๓.๕๑
	โรคเบาหวาน	๒๑.๘๕	๒๐.๘๙	๒๒.๔๙	๑๙.๒๖	๑๓.๑๖
	โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง	๓๕.๙๓	๓๓.๓๔	๓๑.๔๐	๒๕.๖๗	๒๔.๓๘

จังหวัด		อัตราต่อแสนประชากร				
		พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔
	โรคไตวายเรื้อรัง	๒๓.๓๒	๓๓.๑๓	๓๓.๐๙	๓๐.๕๙	๔๒.๒๙
แพร่	โรคหลอดเลือดสมอง	๖๕.๑๖	๗๔.๗๐	๘๔.๐๑	๖๗.๘๙	๗๖.๒๖
	โรคหัวใจขาดเลือด	๔๙.๐๙	๔๓.๗๔	๔๒.๙๑	๔๔.๒๐	๕๑.๖๘
	โรคเบาหวาน	๓๔.๕๙	๓๔.๓๒	๔๐.๘๘	๔๖.๙๓	๓๘.๑๓
	โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง	๒๖.๑๑	๒๘.๔๙	๓๒.๗๕	๒๕.๒๙	๒๑.๘๒
	โรคไตวายเรื้อรัง	๒๗.๒๒	๓๑.๑๘	๓๖.๓๖	๓๐.๓๐	๒๗.๗๙
น่าน	โรคหลอดเลือดสมอง	๕๒.๗๑	๕๙.๘๘	๕๘.๕๑	๕๘.๔๔	๖๓.๔๓
	โรคหัวใจขาดเลือด	๔๐.๓๗	๔๗.๗๓	๔๖.๑๔	๔๐.๗๘	๔๕.๗๓
	โรคเบาหวาน	๙.๖๒	๑๕.๙๑	๑๖.๕๗	๑๒.๘๒	๑๐.๑๒
	โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง	๔๙.๗๘	๕๒.๕๕	๕๖.๔๑	๓๗.๐๐	๓๑.๔๐
	โรคไตวายเรื้อรัง	๓๖.๖๐	๓๕.๑๗	๓๒.๙๒	๔๕.๘๓	๔๖.๑๕

ที่มา : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ , สถิติสุขภาพคนไทย

(๔) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่เอื้อต่อการส่งเสริมและการดูแลสุขภาพ โดยมีแหล่งน้ำพุร้อนทางธรรมชาติ ซึ่งจะสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพที่เอื้อกับคนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ และยังสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพได้อีกด้วย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๔.๑) บ่อน้ำร้อนห้วยหมากเลี่ยม

บ่อน้ำร้อนห้วยหมากเลี่ยมตั้งอยู่ที่ละติจูด ๑๙.๙๖๓๐๔๖ และลองจิจูด ๙๙.๖๘๐๐๑๑ ในเขตอุทยานแห่งชาติลำน้ำกกทำให้บริเวณบ่อน้ำร้อนยังคงสภาพธรรมชาติ น้ำที่ล้นจากบ่อน้ำร้อนจะไหลลงแม่น้ำกกทางด้านทิศใต้ ส่วนทางเข้าบ่อน้ำร้อนห้วยหมากเลี่ยมเป็นถนนลาดยาง ๒ เลน และค่อนข้างแคบ

ภาพที่ ๑๗ สภาพแวดล้อมโดยรอบบ่อน้ำร้อนห้วยหมากเลี่ยม

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิมและสวยงามมาก มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถยนต์ ไม่มีการบุกรุกในพื้นที่เพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง การใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณบ่อน้ำร้อนยังคงสภาพธรรมชาติเดิมไว้ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น และมีความสวยงามมาก

ตารางที่ ๗๕ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบ่อน้ำร้อนห้วยหมากเลี่ยม

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
บ่อน้ำร้อนห้วยหมากเลี่ยม	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๕
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๔
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๕
	การดัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๕
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๕
คะแนนเฉลี่ย		๔.๘

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย

(๔.๒) บ่อน้ำร้อนผาเสริฐ

บ่อน้ำร้อนผาเสริฐตั้งอยู่ที่ละติจูด ๑๙.๙๕๗๕๓๖ และลองจิจูด ๙๙.๖๙๑๑๖๑ ทิศตะวันออกติดลำห้วยที่ไหลลงแม่น้ำกก ทิศใต้และทิศตะวันตกติดอุทยานแห่งชาติลำน้ำกก ทิศเหนือติดถนน (เชียงราย - บ้านผาเสริฐ) ซึ่งเป็นถนนลาดยาง ๒ เลน และค่อนข้างแคบ

ภาพที่ ๑๘ สภาพแวดล้อมโดยรอบบ่อน้ำร้อนผาเสริฐ

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิม มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถยนต์นั่ง มีการบุกรุกเข้าไปใช้ประโยชน์หลายอย่างแต่น้ำพุร้อนยังคงมีความเป็นธรรมชาติ บริเวณน้ำพุร้อนมีการดัดแปลงเล็กน้อยแต่มีความพยายามในการรักษาธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ตารางที่ ๗๖ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบ่อน้ำร้อนผาเสริฐ

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
บ่อน้ำร้อนผาเสริฐ	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๔
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๔
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๓
	การดัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๓
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๔
คะแนนเฉลี่ย		๓.๖

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย

(๔.๓) น้ำพุร้อนป่าตึง

น้ำพุร้อนป่าตึงตั้งอยู่ที่ละติจูด ๒๐.๑๑๘๒๑๘ และลองจิจูด ๙๙.๗๙๘๗๕๔ ทิศตะวันออกและทิศใต้ติดคลองแม่จัน ทิศเหนือและทิศตะวันตกติดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘๙ (แม่จัน - ฝาง)

ภาพที่ ๑๙ สภาพแวดล้อมโดยรอบน้ำพุร้อนป่าตึง : ก) พื้นที่โดยรอบรัศมี ๕๐๐ เมตร (ดัดแปลงจาก Google Inc, ๒๐๑๗)
ข) พื้นที่ภายในน้ำพุร้อนป่าตึง

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิม มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถขนาดใหญ่ ได้แก่ รถโดยสารและรถทัศนาจร มีการบุกรุกเข้าไปใช้ประโยชน์หลายอย่างแต่น้ำพุร้อนยังคงมีความเป็นธรรมชาติ บริเวณน้ำพุร้อนมีการดัดแปลงเล็กน้อยแต่มีความพยายามในการรักษาธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ตารางที่ ๗๗ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของน้ำพุร้อนป่าตึง

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
น้ำพุร้อนป่าตึง	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๔
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๕
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๓
	การดัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๓
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๔
คะแนนเฉลี่ย		๓.๘

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย

(๔.๔) น้ำพุร้อนโป่งพระบาท

น้ำพุร้อนโป่งพระบาทตั้งอยู่ที่ละติจูด ๑๙.๙๗๗๖๕๔ และลองจิจูด ๙๙.๘๓๒๕๔๕ ทิศเหนือติดนาข้าว ทิศตะวันตกติดเทศบาลตำบลบ้านดู่ ทิศใต้ติดถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ เลน ซึ่งถนนเส้นนี้สามารถไปวัดห้วยปลากั้งได้ ทิศตะวันออกติดถนนสาย ๑๕๑๑ และทิศตะวันตกติดเทศบาลตำบลบ้านดู่

ภาพที่ ๒๐ สภาพแวดล้อมโดยรอบน้ำพุร้อนโป่งพระบาท : ก) พื้นที่โดยรอบรัศมี ๕๐๐ เมตร (ดัดแปลงจาก Google Inc, ๒๐๑๗) ; ข) พื้นที่ภายในน้ำพุร้อนโป่งพระบาท

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิม มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถขนาดใหญ่ ได้แก่ รถโดยสารและรถทัศนาจร มีการบุกรุกเข้าไปใช้ประโยชน์หลายอย่างแต่น้ำพุร้อนยังคงมีความเป็นธรรมชาติ บริเวณน้ำพุร้อนถูกก่อสร้างและดัดแปลงมากจนไม่เหลือลักษณะธรรมชาติเดิม และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่ไม่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่มีความสวยงาม

ตารางที่ ๗๘ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของน้ำพุร้อนโป่งพระบาท

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
น้ำพุร้อน โป่งพระบาท	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๔
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๕
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๓
	การดัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๑
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๓
คะแนนเฉลี่ย		๓.๒

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย

(๔.๕) บ่อน้ำร้อนโป่งปูเฟือง

บ่อน้ำร้อนโป่งปูเฟืองตั้งอยู่ที่ละติจูด ๑๙.๗๑๗๔๓๖ และลองจิจูด ๙๙.๕๗๘๐๔๗ ทิศใต้ติดสวนล้านนาออนเซ็น ทิศเหนือและทิศตะวันออกติดภูเขา ทิศตะวันตกเป็นทางดินเข้าพื้นที่ระยะทางประมาณ ๕๐ เมตร ส่วนทางเข้าหลักเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ๑ เลน เชื่อมต่อกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๘ (สายเชียงใหม่ - เชียงราย) และถนนเป็นทางลูกรังก่อนถึงบ่อน้ำร้อนโป่งปูเฟืองประมาณ ๕๐๐ เมตร

ภาพที่ ๒๑ สภาพแวดล้อมโดยรอบบ่อน้ำร้อนโป่งปูเฟือง

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิม มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถยนต์นั่ง มีการบุกรุกเล็กน้อยเพื่อเข้าไปใช้ประโยชน์ บริเวณน้ำพุร้อนมีการดัดแปลงเล็กน้อยแต่ยังคงสภาพธรรมชาติเดิม และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น และมีความสวยงามมาก

ตารางที่ ๗๙ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบ่อน้ำร้อนโป่งปูเฟือง

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
บ่อน้ำร้อนโป่งปูเฟือง	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๔
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๔
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๔
	การดัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๔
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๕
คะแนนเฉลี่ย		๓.๘

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย

(๔.๖) บ่อน้ำร้อนทุ่งเทวี

บ่อน้ำร้อนทุ่งเทวีตั้งอยู่ที่ละติจูด ๑๙.๓๑๙๔๓๕ และลองจิจูด ๙๙.๔๙๗๕๔๐ ตอนนี้บ่อน้ำร้อนทุ่งเทวีกำลังปรับปรุง และเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งขยายถนนคอนกรีตเสริมเหล็กให้กว้างขึ้นทางทิศใต้ซึ่งเป็นทางเข้าของบ่อน้ำร้อนทุ่งเทวี ส่วนทิศเหนือ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตกติดนาข้าว

ภาพที่ ๒๒ สภาพแวดล้อมโดยรอบบ่อน้ำร้อนทุ่งเทวี

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิม มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถยนต์ มีการบุกรุกเข้าไปใช้ประโยชน์หลายอย่างแต่น้ำพุร้อนยังคงมีความเป็นธรรมชาติ บริเวณน้ำพุร้อนถูกก่อสร้างและดัดแปลงมากจนไม่เหลือลักษณะธรรมชาติเดิม และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ตารางที่ ๘๐ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบ่อน้ำร้อนทุ่งเทวี

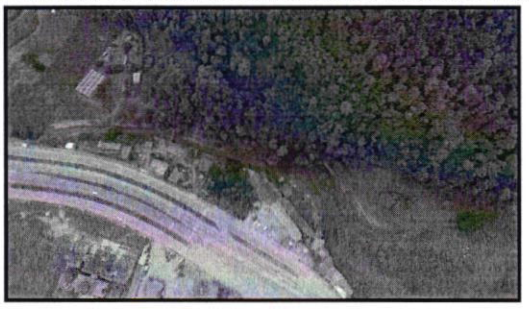
แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
บ่อน้ำร้อนทุ่งเทวี	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๔
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๔
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๓
	การดัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๑
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๔
คะแนนเฉลี่ย		๓.๒

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย

(๔.๗) บ่อน้ำร้อนแม่ขะจาน

บ่อน้ำร้อนแม่ขะจาน (บ่อเก่าซึ่งเป็นของกรมเจ้าท่า) ตั้งอยู่ที่ละติจูด ๑๙.๑๑๔๖๐๑ และลองจิจูด ๙๙.๔๖๒๓๙๓ ทิศตะวันตกอยู่กับพื้นที่ของเอกชนที่ขุดบ่อน้ำร้อนและสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกขึ้นมาใหม่ ซึ่งอยู่ติดทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๘ (สายเชียงใหม่ - เชียงราย) ส่งผลให้บ่อเก่าประชาชนมาใช้สำหรับต้มหน่อไม้เท่านั้น ส่วนทิศเหนือ ทิศใต้ และทิศตะวันออกติดพื้นที่รกร้างและแม่น้ำลาว

ภาพที่ ๒๓ สภาพแวดล้อมโดยรอบบ่อน้ำร้อนแม่ขะจาน

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิม มีทางเข้าถึงได้แต่ไม่สะดวก มีการบุกรุกเล็กน้อยเพื่อเข้าไปใช้ประโยชน์ บริเวณน้ำพุร้อนมีการดัดแปลงเล็กน้อยแต่ยังคงสภาพธรรมชาติเดิม และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ตารางที่ ๘๑ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบ่อน้ำร้อนแม่ขะจาน

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
บ่อน้ำร้อนแม่ขจาน	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๔
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๑
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๔
	การดัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๔
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๔
คะแนนเฉลี่ย		๓.๔

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย

(๔.๘) บ่อน้ำร้อนห้วยทรายขาว

บ่อน้ำร้อนห้วยทรายขาวตั้งอยู่ที่ละติจูด ๑๙.๙๗๗๖๕๔ และลองจิจูด ๙๙.๘๓๒๕๔๕ ทิศตะวันตกติดถนนพหลโยธิน (สายพะเยา - เชียงราย) ส่วนทิศเหนือ ทิศตะวันออก และทิศใต้ติดภูเขาที่มีป่าไม้ขึ้นหนาแน่น น้ำจากบ่อน้ำร้อนจะไหลลงสู่ลำห้วยทางด้านทิศใต้

ภาพที่ ๒๔ สภาพแวดล้อมโดยรอบบ่อน้ำร้อนห้วยทรายขาว : พื้นที่ภายในบ่อน้ำพุร้อน

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิมและสวยงามมาก มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถขนาดใหญ่ได้แก่ รถโดยสารและรถทัศนาจร มีการบุกรุกเล็กน้อยเพื่อเข้าไปใช้ประโยชน์ บริเวณน้ำพุร้อนมีการดัดแปลงเล็กน้อยแต่ยังคงสภาพธรรมชาติเดิม และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ตารางที่ ๘๒ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบ่อน้ำร้อนห้วยทรายขาว

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
บ่อน้ำร้อนห้วยทรายขาว	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๕
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๕
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๔
	การดัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๔
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๔
คะแนนเฉลี่ย		๔.๔

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย

(๔.๙) บ่อน้ำร้อนสามสี

บ่อน้ำร้อนสามสีตั้งอยู่ที่ละติจูด ๑๙.๖๓๗๐๓๖ และลองจิจูด ๙๙.๔๖๐๓๐๓ บ่อน้ำร้อนสามสีถูกล้อมรอบด้วยนาข้าว เส้นทางเข้าไปที่บ่อน้ำร้อนสามสีเป็นถนนลาดยาง ๒ เลน ค่อนข้างแคบ และมีโค้งมาก รวมทั้งต้องผ่านเขตชุมชน บ่อน้ำร้อนสามสีห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๘ ถึง ๖ กิโลเมตร และห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๙ (สายแม่สรวย - ฝาง) ๒ กิโลเมตร

ภาพที่ ๒๕ สภาพแวดล้อมโดยรอบบ่อน้ำร้อนสามสี

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิมและสวยงามมาก มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถยนต์นั่งไม่มีการบุกรุกในพื้นที่เพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง การใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณบ่อน้ำร้อนยังคงสภาพธรรมชาติเดิมไว้ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น และมีความสวยงามมาก

ตารางที่ ๘๓ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบ่อน้ำร้อนสามสี

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
บ่อน้ำร้อนสามสี	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๕
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๔
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๕
	การดัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๕
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๕
คะแนนเฉลี่ย		๔.๘

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย

(๔.๑๐) บ่อน้ำร้อนโป่งมุ่น

บ่อน้ำร้อนโป่งมุ่นตั้งอยู่ที่ละติจูด ๒๐.๐๐๓๓๘๗ และลองจิจูด ๑๐๐.๒๔๓๕๔๔๔ ทิศเหนือ ทิศใต้ และทิศตะวันตกติดกับพื้นที่รกร้าง และทิศตะวันออกติดกับพุทธสถานโป่งมุ่น ทางเข้าบ่อน้ำร้อนโป่งมุ่นเป็นทางลูกรังซึ่งแยกออกมาจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗๔ ซึ่งเป็นถนนลาดยาง ๒ เลน

ภาพที่ ๒๖ สภาพแวดล้อมโดยรอบบ่อน้ำร้อนโป่งมุ่น

ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว

มีธรรมชาติยังคงสภาพเดิมและสวยงามมาก มีทางเข้าถึงได้สะดวกด้วยรถยนต์นั่ง มีการบุกรุกเล็กน้อยเพื่อเข้าไปใช้ประโยชน์ การใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณบ่อน้ำร้อนมีการดัดแปลงเล็กน้อยแต่ยังคงสภาพธรรมชาติเดิม และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมีรูปร่างและสีที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ตารางที่ ๘๔ คะแนนการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบ่อน้ำร้อนโป่งมุ่น

แหล่งน้ำพุร้อน	ดัชนี/ตัวชี้วัด	คะแนน
บ่อน้ำร้อนโป่งมุ่น	สภาพความสมบูรณ์ของธรรมชาติบริเวณโดยรอบ	๕
	การเข้าถึงแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ	๔
	การบุกรุกในพื้นที่บริเวณแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติเพื่อทำกิจกรรมและสิ่งก่อสร้าง	๔
	การดัดแปลงบริเวณน้ำพุร้อน	๔
	ความกลมกลืนของสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๔
คะแนนเฉลี่ย		๔.๒

ที่มา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย

๓) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านทรัพยากรป่าไม้

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่รวม จำนวน ๒๒,๖๙๐,๕๐๖.๖๘ ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีเนื้อที่ป่า จำนวน ๑๒,๐๖๙,๒๐๕.๖๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๑๙ ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด โดยมีพื้นที่จังหวัดแพร่เป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้มากที่สุด คือ ร้อยละ ๖๔.๗๘ ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด ถัดมาเป็นจังหวัดน่าน สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ ร้อยละ ๖๑.๐๖ จังหวัดพะเยา สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ ร้อยละ ๕๑.๓๒ และจังหวัดเชียงราย สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้น้อยที่สุด ร้อยละ ๓๙.๓๗ ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ ๘๕ แสดงเนื้อที่ป่าไม้ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

จังหวัด	พื้นที่จังหวัด (ไร่)	พ.ศ. ๒๕๖๒		พ.ศ. ๒๕๖๓		พ.ศ. ๒๕๖๔		พ.ศ. ๒๕๖๕		พ.ศ. ๒๕๖๖	
		เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด	เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด	เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด	เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด	เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด
เชียงราย	๗,๑๘๙,๓๑๐.๕๘	๒,๘๖๕,๔๖๔.๑๓	๓๙.๘๖	๒,๘๕๕,๐๖๙.๖๔	๓๙.๗๑	๒,๘๔๕,๓๑๒.๒๔	๓๙.๕๘	๒,๘๓๘,๔๘๓.๐๓	๓๙.๔๘	๒,๘๓๐,๒๖๑.๒๑	๓๙.๓๗
พะเยา	๓,๘๖๘,๒๔๘.๔๔	๑,๙๘๘,๗๔๖.๕๔	๕๑.๔๑	๑,๙๙๐,๑๔๖.๕๗	๕๑.๔๕	๑,๙๘๙,๑๑๖.๗๕	๕๑.๔๒	๑,๙๘๖,๙๕๙.๒๓	๕๑.๓๗	๑,๙๘๕,๒๗๑.๗๑	๕๑.๓๒
แพร่	๔,๐๕๑,๙๑๒.๖๔	๒,๖๒๗,๔๐๑.๔๗	๖๔.๘๔	๒,๖๒๗,๕๗๗.๑๗	๖๔.๘๕	๒,๖๒๔,๓๔๒.๒๒	๖๔.๗๗	๒,๖๒๙,๗๘๙.๕๗	๖๔.๙๐	๒,๖๒๔,๘๓๓.๘๕	๖๔.๗๘
น่าน	๗,๕๘๑,๐๓๕.๐๒	๔,๖๔๗,๖๖๗.๖๐	๖๑.๓๑	๔,๖๔๐,๗๔๗.๒๒	๖๑.๒๒	๔,๖๓๓,๗๑๕.๙๕	๖๑.๑๒	๔,๖๒๗,๗๓๗.๐๓	๖๑.๐๔	๔,๖๒๘,๘๓๘.๘๙	๖๑.๐๖
กลุ่มจังหวัด ฯ	**๒๒,๖๙๐,๕๐๖.๖๘**	**๑๒,๑๒๙,๒๗๙.๗๔**	**๕๓.๔๖**	**๑๒,๑๑๓,๕๔๐.๖๐**	**๕๓.๔๐**	**๑๒,๐๙๒,๔๘๗.๑๖**	**๕๓.๓๐**	**๑๒,๐๘๒,๙๖๘.๘๖**	**๕๓.๒๕**	**๑๒,๐๖๙,๒๐๕.๖๖**	**๕๓.๑๙**
ภาคเหนือ	๖๐,๐๔๘,๓๔๙.๑๔	๕๖,๓๙๒,๓๗๐.๔๑	๕๒.๔๖	๕๖,๓๐๔,๖๐๓.๒๗	๕๒.๓๘	๓๘,๒๒๘,๗๐๐.๔๖	๖๓.๖๖	๓๘,๑๔๗,๖๖๒.๔๑	๖๓.๕๓	๓๗,๙๗๖,๕๑๙.๓๗	๖๓.๒๔
ประเทศ	๓๒๓,๕๒๘,๖๙๙.๖๕	๑๐๒,๔๘๔,๐๗๒.๗๑	๓๑.๖๘	๑๐๒,๓๕๓,๔๘๔.๗๖	๓๑.๖๔	๑๐๒,๒๑๒,๔๓๔.๓๗	๓๑.๕๙	๑๐๒,๑๓๕,๙๗๔.๙๖	๓๑.๕๗	๑๐๑,๘๑๘,๑๕๕.๗๖	๓๑.๔๗

ที่มา : กรมป่าไม้

*หมายเหตุ : สำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้

จากการสำรวจพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีพื้นที่ทั้งหมด จำนวน ๑๖,๓๙๑,๐๔๕.๘๗ ไร่ เนื้อที่รวม จำนวน ๒๖,๒๒๔.๔๒ ตารางกิโลเมตร จังหวัดที่มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติมากที่สุด คือ จังหวัดน่านมีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติทั้งหมด จำนวน ๖,๔๙๗,๘๙๑.๖๒ ไร่ รองลงมาจังหวัดเชียงราย มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติทั้งหมด จำนวน ๔,๔๘๕,๙๖๖.๒๕ ไร่ จังหวัดแพร่ มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติทั้งหมด จำนวน ๒,๙๔๕,๗๑๓ ไร่ และจังหวัดพะเยา มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ทั้งหมด จำนวน ๒,๔๖๑,๔๗๕ ไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ ๘๖ พื้นที่ป่าสงวนจังหวัดเชียงราย พ.ศ. ๒๕๖๖

จังหวัด	ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ (ไร่)
เชียงราย	๑	ป่าขุนห้วยงิ้ว ป่าเชียงเคี่ยน และป่าขุนห้วยโป่ง ต.ยางฮอม ป่าตาล แม่เปา งิ้ว ปล้อง เชียงเคี่ยน อ.เทิง จ.เชียงราย	๔๗๘.๑๒	๒๙๘,๘๒๘
	๒	ป่าดอยขมิ้น และป่าน้ำแหย่ง ต.เวียง สถาน อ.เชียงของ จ.เชียงราย	๑๖.๐๐	๑๐,๐๐๐
	๓	ป่าดอยถ้ำผาตอง ป่าดอยสันป่าก๋อย และป่าน้ำแม่งาม ต.แม่ข้าวต้ม บ้านดู่ นางแล อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	๙๓.๗๕	๕๘,๕๙๓
	๔	ป่าดอยทาและป่าดอยบ่อส้ม ต.เวียง อ.เทิง จ.เชียงราย	๓๒.๐๐	๒๐,๐๐๐
	๕	ป่าดอยนางนอน ต.แม่สาย โป่งผา ห้วยไคร้ อ.แม่สาย จ.เชียงราย	๖๑.๕๖	๓๘,๔๗๕
	๖	ป่าดอยนางแล ป่าดอยยาวและป่าดอยพระบาท ต.นางแล บ้านดู่ อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	๖๑.๕๖	๓๘,๔๗๕
	๗	ป่าดอยบ่อ ต.ป่าตึง แม่ยาว บ้านดู่ อ.แม่จัน เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	๒๓๘.๗๐	๑๔๙,๑๘๕

จังหวัด	ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ (ไร่)
	๘	ป่าดอยปุย ต.ป่าก่อดำ บัวสลี สันทราย ดงมะดะ ห้วยสัก อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	๙๕.๘๖	๕๙,๙๑๒
	๙	ป่าดอยม่อนปู่เมา และป่าดอยม่อนหินขาว ต.งิ้ว เวียง อ.เทิง จ.เชียงราย	๔.๓๒	๒,๗๐๐
	๑๐	ป่าดอยหลวง ป่าน้ำยาว และป่าน้ำช้อ ต.สถาน ห้วยช้อ อ.เชียงของ จ.เชียงราย	๒๑๒.๕๐	๑๓๒,๘๑๒
	๑๑	ป่าน้ำมะและป่าสบรวก ต.ป่าสัก เวียง อ.เชียงแสน จ.เชียงราย	๑๙.๒๔	๑๒,๐๒๘
	๑๒	ป่าน้ำม้าและป่าน้ำช้าง ต.เวียง สถาน ศรีดอยชัย อ.เชียงของ จ.เชียงราย	๘๗.๑๒	๕๔,๔๕๓
	๑๓	ป่าน้ำแม่คำ ป่าน้ำแม่สลอง และป่าน้ำแม่จันฝั่งซ้าย ต.แม่คำ ป่าซาง ป่าตึง อ.แม่จัน จ.เชียงราย	๕๖๖.๐๐	๓๕๓,๗๕๐
	๑๔	ป่าน้ำหงาวฝั่งซ้าย ต.ตับเต่า หงาว อ.เทิง จ.เชียงราย	๑๗๐.๐๐	๑๐๖,๒๕๐
	๑๕	ป่าโป่งสลี ต.สันทราย อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	๑.๐๗	๖๖๘.๗๕
	๑๖	ป่าแม่ข้าวต้มและป่าห้วยลึก ต.แม่จัน บ้านดู่ แม่ข้าวต้ม อ.แม่จัน อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	๒๔.๕๘	๑๕,๓๖๒.๕๐
	๑๗	ป่าแม่โขงฝั่งขวา ต.เวียง อ.เชียงของ จ.เชียงราย	๑๖๑.๒๐	๑๐๐,๗๕๐
	๑๘	ป่าแม่ปืม และป่าแม่พุง ต.หัวง้ม แม่เย็น ป่าแดด แม่ใจ ป่าแฝก อ.พาน จ.เชียงราย	๒๗๐.๕๔	๑๖๙,๐๘๗
	๑๙	ป่าแม่ปูนน้อย ป่าแม่ปูนหลวง และป่าห้วยโป่งเหม็น ต.สันสลี เวียง บ้านโป่ง ป่างิ้ว หัวฝาย แม่เจดีย์ อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย	๖๓๘.๐๐	๓๙๘,๗๕๐
	๒๐	ป่าแม่ลอยไร่ ป่าสักลอและป่าน้ำพุง ต.เชียงเคี่ยน แม่ลอย ป่าแงะ ป่าแดด สันมะค่า อ.เทิง อ ป่าแดด พาน จุน จ.เชียงราย	๑๕๐.๐๐	๙๓,๗๕๐
	๒๑	ป่าแม่ลาวฝั่งขวา ต.สันสลี เวียง บ้านโป่ง ป่างิ้ว หัวฝาย แม่เจดีย์ อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย	๑๙๙.๐๐	๑๒๔,๓๗๕
	๒๒	ป่าแม่ลาวฝั่งขวา ต.แม่สรวย แม่พริก ศรีถ้อย ท่าก๊อ อ.แม่สรวย จ.เชียงราย	๒๗๑.๑๐	๑๖๙,๔๓๗
	๒๓	ป่าแม่ลาวฝั่งขวา ป่าแม่ส้าน และป่าแม่ใจ ต.แม่คาวโตน ป่าหุ่ง สันกลาง เมืองพาน แม่เย็น ศรีถ้อย อ.พาน จ.เชียงราย	๒๗๓.๐๐	๑๗๐,๖๒๕
	๒๔	ป่าแม่ลาวฝั่งซ้าย ต.แม่สรวย ป่าแดด ศรีถ้อย ท่าก้อ อ.แม่สรวย จ.เชียงราย	๑,๑๓๗.๕๐	๗๑๐,๙๓๗
	๒๕	ป่าแม่ลาวฝั่งซ้าย และป่าแม่กกฝั่งขวา ต.แม่ยาว ห้วยชมภู แม่กรณ์ บัวสลี ดงมะดะ อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	๓๒๕.๐๐	๒๐๓,๑๒๕

จังหวัด	ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ (ไร่)
	๒๖	ป่าแม่อิงฝั่งขวา และป่าแม่งาว ต.สถาน ม่วงยาง ครึ่ง ปอ บุญเรือง อ.เชียงของ จ.เชียงราย	๕๖๗.๓๐	๓๕๔,๕๖๓
	๒๗	ป่าสบกกฝั่งขวา ต.บ้านแซว ปงน้อย อ.เชียงแสน แม่จัน จ.เชียงราย	๔๒๕.๑๖	๒๖๕,๗๒๕
	๒๘	ป่าห้วยต้นยาง และป่าห้วยแม่แก้ว ต.เจริญเมือง แม่อ้อ อ.พาน จ.เชียงราย	๘๐.๐๐	๕๐,๐๐๐
	๒๙	ป่าห้วยป่าแดง ป่าห้วยป่าตาล และป่าห้วยไคร้ ต.ยางฮอม ป่าตาล ต้า ตับเต่า เวียง หงาว อ.เทิง จ.เชียงราย	๒๑๑.๓๖	๑๓๒,๑๐๐
	๓๐	ป่าห้วยสักและป่าแม่กกฝั่งขวา ต.ป่าซาง ดงมหาวัน ทุ่งกอ เวียงชัย ดอนศิลา ผางาม ห้วย อ.เวียงชัย เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	๓๐๖.๐๐	๑๙๑,๒๕๐
รวมทั้งหมด			**๗,๑๗๗.๕๔**	**๔,๔๘๕,๙๖๖.๒๕**
พะเยา	๑	ป่าดอยบ่อส้ม และป่าดอยโป่งนก ต.เชียงแรง น้ำแวน อ.เชียงคำ จ.พะเยา	๔๕.๐๐	๒๘,๑๒๕
	๒	ป่าน้ำน้ำเปื่อย ป่าน้ำหย่วน และป่าน้ำลาว ต.ภูซาง ทุ่งกล้วย ร่มเย็น เวียง แม่ลาว ฝายกวาง อ.เชียงคำ จ.พะเยา	๕๑๗.๐๙	๓๒๓,๑๘๑
	๓	ป่าน้ำแม่ปืม และป่าดงประดู่ ต.แม่ใจ แม่ปืม อ.แม่ใจ จ.พะเยา	๔๙.๖๐	๓๑,๐๐๐
	๔	ป่าน้ำแวนและป่าห้วยไคร้ ต.น้ำแวน ฝายกวาง เวียง ลอ อ.เชียงคำ จุน จ.พะเยา	๑๓๘.๐๐	๘๖,๒๕๐
	๕	ป่าแม่จุน ต.จุน อ.เชียงคำ จ.พะเยา	๑๖๖.๕๐	๑๐๔,๐๖๒.๕๐
	๖	ป่าแม่ต๋ำ ต.จำป่าหวาย อ.เมืองพะเยา จ.พะเยา	๒๖๑.๘๐	๑๖๓,๖๒๕
	๗	ป่าแม่ต้ำ และป่าแม่นาเรือ ต.บ้านใหม่ บ้านต้ำ บ้านต๋อม บ้าน ตุ่น แม่นาเรือ อ.เมืองพะเยา จ.พะเยา	๒๓๗.๓๕	๑๔๘,๔๐๗
	๘	ป่าแม่ยม ต.ปง ควน งิม ออย ผาช้างน้อย สระ เชียงม่วน บ้าน มาง อ.ปง เชียงม่วน จ.พะเยา	๒,๐๖๔.๓๒	๑,๒๙๐,๒๐๐
	๙	ป่าแม่ร่องขุย ต.จำป่าหวาย ปิน อ.เมืองพะเยา จ.พะเยา	๑๒๔.๓๐	๗๗,๖๘๗.๕๐
	๑๐	ป่าแม่ย่องป่อ ป่าห้วยแก้ว และป่าแม่อิงฝั่งซ้าย ต.ดงเจน ห้วยแก้ว ท่าวังทอง อ.เมืองพะเยา จ.พะเยา	๑๒๐.๗๒	๗๕,๔๕๐
	๑๑	ป่าห้วยดอกเข็ม และป่าแม่อิงฝั่งขวา ต.ห้วยลาน ดอกคำใต้ ปิน อ.เมืองพะเยา จ.พะเยา	๑๕๘.๐๐	๙๘,๗๕๐
	๑๒	ป่าห้วยบงและป่าห้วยเคียน ต.แม่ปืม บ้านต้ำ บ้านต๋อม อ.เมืองพะเยา จ.พะเยา	๕๕.๕๘	๓๔,๗๓๗
รวมทั้งหมด			**๓,๙๓๘.๑๘**	**๒,๔๖๑,๔๗๕**

จังหวัด	ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ (ไร่)
แพร่	๑	ป่าบ่อแก้ว ป่าแม่สูง และป่าแม่สิน ต.เด่นชัย นาพูน อ.เด่นชัย วังชิ้น จ.แพร่	๒๒๐.๐๐	๑๓๗,๕๐๐
	๒	ป่าแม่ก๋อนและป่าแม่สาย ต.บ้านกวาง บ้านเหล่า หัวฝาย ป่าแดง อ.สูงเม่น เมืองแพร่จ.แพร่	๒๙๐.๐๐	๑๘๑,๒๕๐
	๓	ป่าแม่เกิ๋ง ต.แม่ป้าก แม่พุง อ.วังชิ้น จ.แพร่	๑๖๓.๖๔	๑๐๒,๒๗๕
	๔	ป่าแม่เข็ก ต.หัวฝาย อ.สูงเม่น จ.แพร่	๕๖.๐๐	๓๕,๐๐๐
	๕	ป่าแม่คำมี ต.ไผ่โทน ร้องเข็ม ร้องกวาง อ.ร้องกวาง จ.แพร่	๓๓๖.๐๐	๒๑๐,๐๐๐
	๖	ป่าแม่แคม ต.บ้านถิ่น สวนเขื่อน อ.เมืองแพร่ จ.แพร่	๑๑๘.๐๐	๗๓,๗๕๐
	๗	ป่าแม่จ๊ัวะฝั่งซ้าย ต.แม่จ๊ัวะ อ.เด่นชัย จ.แพร่	๒๗.๐๐	๑๖,๘๗๕
	๘	ป่าแม่จ๊ัวะและป่าแม่มาน ต.แม่จ๊ัวะ หัวฝาย อ.สูงเม่น จ.แพร่	๖๕.๐๐	๔๐,๖๒๕
	๙	ป่าแม่ต้าตอนขุน ต.เวียงต้า อ.ลอง จ.แพร่	๒๔๔.๔๔	๑๕๒,๗๗๕
	๑๐	ป่าแม่ต้าฝั่งขวาตอนใต้ ต.ต้าผามอก อ.ลอง จ.แพร่	๑๐๐.๐๐	๖๒,๕๐๐
	๑๑	ป่าแม่ต้าฝั่งซ้าย ต.ต้าผามอก บ้านปิน อ.ลอง จ.แพร่	๑๖๗.๙๕	๑๐๔,๙๖๘
	๑๒	ป่าแม่เต็ก ป่าแม่ถาง และป่าแม่กำปอง ต.น้ำเลา บ้านเวียง ห้วยม้า น้ำชำ บ้านถิ่น อ.ร้องกวาง เมืองแพร่ จ.แพร่	๒๖๐.๐๐	๑๖๒,๕๐๐
	๑๓	ป่าแม่ปงและป่าแม่ลอง ต.หัวทุ่ง ทุ่งแล้ง อ.ลอง จ.แพร่	๓๐.๕๖	๑๙,๑๐๐
	๑๔	ป่าแม่ปาน ต.เด่นชัย อ.เด่นชัย จ.แพร่	๖๑.๐๐	๓๘,๑๒๕
	๑๕	ป่าแม่ปุงและป่าแม่เป้า ต.สะเอียบ เตาปูน อ.สอง จ.แพร่	๒๒๐.๐๐	๑๓๗,๕๐๐
	๑๖	ป่าแม่พวก ต.เด่นชัย แม่จ๊ัวะ อ.เด่นชัย จ.แพร่	๑๗๒.๙๐	๑๐๘,๐๖๒
	๑๗	ป่าแม่ยมตะวันตก ต.เตาปูน บ้านกลาง ห้วยหม้าย วังหลวง อ.สอง จ.แพร่	๓๙๓.๐๐	๒๔๕,๖๒๕
	๑๘	ป่าแม่ยมฝั่งตะวันออก ต.แม่ป้าก วังชิ้น นาพูน อ.วังชิ้น จ.แพร่	๒๘๕.๕๘	๑๗๘,๔๘๙.๐๐
	๑๙	ป่าแม่ยาง ต.แม่ยางฮ่อ ร้องกวาง อ.ร้องกวาง จ.แพร่	๙๕.๕๘	๕๙,๗๓๗
	๒๐	ป่าแม่แย้ และป่าแม่สาง ต.เวียงทอง ร่องกาด สบสาย บ้านปง เด่นชัย อ.สูงเม่น เด่นชัย จ.แพร่	๑๒๗.๕๐	๗๙,๖๘๗
	๒๑	ป่าแม่ลานและป่าแม่กาง ต.บ้านปิน ห้วยอ้อ อ.ลอง จ.แพร่	๑๘๖.๐๐	๑๑๖,๒๕๐
	๒๒	ป่าแม่ลู่และป่าแม่แป้น ต.บ้านเป๋ิน ห้วยอ้อ ทุ่งแล้ง ปากกาง อ.ลอง จ.แพร่	๑๓๕.๐๐	๘๔,๓๗๕
	๒๓	ป่าแม่สรอย ต.สรอย แม่พุง วังชิ้น อ.วังชิ้น จ.แพร่	๒๕๗.๐๐	๑๖๐,๖๒๕
	๒๔	ป่าแม่สอง ต.สะเอียบ เตาปูน บ้านกลาง อ.สอง จ.แพร่	๕๗๕.๓๕	๓๕๙,๕๙๓
	๒๕	ป่าแม่แฮด ต.น้ำรัด อ.สอง จ.แพร่	๑๙.๑๘	๑๑,๙๙๐
	๒๖	ป่าห้วยเบี้ยและป่าห้วยบ่อทอง ต.วังหงส์ ท่าข้าม วังพง ป่าแมด อ.เมืองแพร่ จ.แพร่	๗๙.๒๐	๔๙,๕๐๐
	๒๗	ป่าห้วยป้อม ต.บ้านหนุน หัวเมือง บ้านกลาง อ.สอง จ.แพร่	๒๗.๒๖	๑๗,๐๓๗
รวมทั้งหมด			**๔,๗๑๓.๑๔**	**๒,๙๔๕,๗๑๓**

จังหวัด	ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ (ไร่)
น่าน	๑	ป่าเขาน้อย ต.ดู่ใต้ ไชยสถาน อ.เมืองน่าน จ.น่าน	๑.๘๐	๑,๑๒๕
	๒	ป่าดอยภูคาและป่าผาแดง ต.ปอน ต.งอบ ต.ทุ่งช้าง ต.บ่อเกลือเหนือ ต.ศิลาแดง ต.สถาน ต.ปัง ต.ภู อ.ทุ่งช้าง อ.ปัง อ.เชียงกลาง อ.ท่าวังผา จ.น่าน	๒,๕๐๔.๕๐	๑,๕๖๕,๓๑๒
	๓	ป่าถ้ำผาตูบ ต.ผาสิงห์ บ่อ อ.เมืองน่าน จ.น่าน	๑๙.๐๐	๑๑,๘๗๕
	๔	ป่านาซาว ต.ดู่ใต้ นาซาว สวก อ.เมืองน่าน จ.น่าน	๖๑.๗๕	๓๘,๕๙๓
	๕	ป่านาซาวฝั่งซ้าย อ.เมืองน่าน จ.น่าน	๑๑๓.๐๐	๗๐,๖๒๕
	๖	ป่าน้ำยาว และป่าน้ำสวด ต.ปอน งอน ทุ่งช้าง ขนแดน ยอด นาไร่หลวง พระพุทธบาท อ.ทุ่งช้าง ท่าวังผา บัว เมืองน่าน อ.บ้านหลวง จ.น่าน	๒,๓๖๔.๐๐	๑,๔๗๗,๕๐๐
	๗	ป่าน้ำว้าและป่าแม่จริม ต.พงษ์ แม่จริม หนองแ ดง น้ำพาง อ.สันติสุข อ.เมืองน่าน แม่จริม จ.น่าน	๗๔๔.๖๐	๔๖๕,๓๗๕
	๘	ป่าน้ำว้าและป่าห้วยสาลี่ ต.นาเหลือง ตากชุม ไหล่น่าน ส้านนา หนองใหม่ อ.เวียงสา จ.น่าน	๖๘๗.๕๐	๔๒๙,๖๘๘
	๙	ป่าน้ำสา และป่าแม่สาครฝั่งซ้าย ต.ยาบหัวนา ปงสนุก อ่ายนาไลย อ.เวียงสา จ.น่าน	๑๙๒.๐๐	๑๒๐,๐๐๐
	๑๐	ป่าน้ำสาฝั่งขวาตอนขุน ต.ยาบหัวนา อ.เวียงสา จ.น่าน	๑๙๗.๒๙	๑๒๓,๓๐๘
	๑๑	ป่าฝั่งขวาแม่น้ำน่าน ตอนใต้ ต.ส้าน ศรีสะเกษ สันทะ เชียงของ สถาน เมืองลี บ่อแก้ว อ.เวียงสา อ.นาหมื่น นาน้อย จ.น่าน	๑,๖๑๕.๓๗	๑,๐๐๙,๖๐๙
	๑๒	ป่าแม่น้ำน่านฝั่งตะวันออกตอนใต้ ต.ผาสิงห์ ต.เมืองจัง ต.ฝายแก้ว ต.น้ำแก่น ต.ป่าแลวหลวง ต.ดู พงษ์ อ.แม่จริม อ.สันติสุข จ.น่าน	๙๓๒.๓๐	๕๘๒,๖๘๘
	๑๓	ป่าแม่สาครฝั่งขวา ต.อ่ายนาไลย ส้าน อ.เวียงสา จ.น่าน	๗๘.๔๒	๔๙,๐๑๕.๖๒
	๑๔	ป่าสาลีก ต.ส้าน อ่ายนาไลย น้ำตก ศรีสะเกษ อ.เวียงสา นาน้อย จ.น่าน	๑๐๑.๒๖	๖๓,๒๘๕
	๑๕	ป่าห้วยงวงและป่าห้วยสาลี่ ต.ศรีสะเกษ เชียงของ สถาน บ่อแก้ว นาทะนุ อ.นาน้อย อ.นาหมื่น จ.น่าน	๕๗๗.๐๐	๓๖๐,๖๒๕
	๑๖	ป่าห้วยแม่ขะนิง ต.ยาบหัวนา น้ำปั้ว ปงสนุก อ.เวียงสา จ.น่าน	๒๐๕.๗๗	๑๒๘,๖๐๘
รวมทั้งหมด			**๑๐,๓๙๕.๕๖**	**๖,๔๙๗,๘๙๑.๖๒**

ที่มา : กรมป่าไม้

๓.๒) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านทรัพยากรดิน

ภาคเหนือเป็นภาคที่มีลักษณะภูมิประเทศเต็มไปด้วยเทือกเขาและหุบเขา จึงทำให้เกิดดินประเภทต่าง ๆ ที่พบตามแถบภูเขาที่สูงที่ผุพังจากหินต่าง ๆ หลายชนิด ดินมีลักษณะตื้นบางตามที่ลาดชันและเต็มไปด้วยกรวดหิน พอที่จะมีป่าไม้ปกคลุมและทำการเพาะปลูกแบบทำไร่เลื่อนลอยได้ ส่วนในบริเวณหุบเขาหรือแอ่งแผ่นดิน ซึ่งเป็นที่ราบที่มีระดับต่าง ๆ กัน จะมีเนื้อดินหนาสมบูรณ์กว่า เพราะน้ำพาตะกอนจากไหล่เขามาทับถม อย่างไรก็ตามลักษณะภูมิประเทศที่แตกต่างกันนี้ อาจแบ่งกลุ่มของดิน และประโยชน์ที่ได้จากดิน ทั้งนี้พบว่าทรัพยากรดินของกลุ่มจังหวัดฯ เสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง เป็นผลมาจากภัยธรรมชาติ และการใช้ที่ดินไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทำให้เกิดปัญหาการชะล้างพังทลายของดินสูง มีปัญหาดินขาดอินทรีย์วัตถุ ปัญหาดินเป็นกรด เป็นต้น โดยแต่ละจังหวัดมีลักษณะการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรดินและสภาพปัญหา ดังนี้

<u>จังหวัดเชียงราย</u>

ทรัพยากรดินเป็นปัจจัยหลักและทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ แต่ในปัจจุบันมีความเสื่อมโทรม เนื่องจากการใช้ที่ดินผิดประเภทเกิดการพังทลายของดินและการสูญเสียหน้าดิน การปล่อยที่ดินรกร้างว่างเปล่า และการใช้สารเคมีในการเกษตรเป็นเวลานาน อย่างไรก็ตามที่ผ่านมา จังหวัดได้ดำเนินกิจกรรมหลากหลาย อาทิ การปรับปรุงดิน การปลูกพืชแบบผสมผสาน การส่งเสริมการใช้สารชีวภาพและแนะนำขั้นตอน/วิธีการใช้อย่างถูกต้อง ดังนี้

๑. การใช้ที่ดินผิดประเภท เนื่องจากการขยายตัวของชุมชนเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างรวดเร็วทำให้มีการนำพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตรมาใช้เป็นพื้นที่อยู่อาศัย และพื้นที่อุตสาหกรรมมากยิ่งขึ้น

๒. การพังทลายของดินและการสูญเสียหน้าดิน เนื่องจาก

- เกิดจากการประกอบกิจกรรมของมนุษย์ ได้แก่ การทำเกษตรกรรม การตัดถนน และการสร้างเขื่อน
- เกิดจากพื้นที่ป่าถูกทำลายโดยมนุษย์ ทำให้หน้าดินเปิด และถูกกัดเซาะโดยน้ำฝนหรือน้ำหลากได้ง่าย
- จากธรรมชาติ การกัดเซาะของกระแสน้ำและลม รวมทั้งแรงโน้มถ่วงของโลก

๓. การปล่อยที่ดินรกร้างว่างเปล่า ทำให้ดินขาดความอุดมสมบูรณ์

๔. การใช้สารเคมีในการทำการเกษตรทำให้มีสารพิษตกค้างในดิน เช่น ปุ๋ย ยากำจัดศัตรูพืช

<u>จังหวัดพะเยา</u>

ทรัพยากรดินและที่ดิน โดยรวมประสบปัญหาความเสื่อมโทรมของดิน อันเนื่องมาจากปรากฏการณ์ธรรมชาติ คือ ลม ฝน อุณหภูมิ หรือสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งเป็นผลจากกิจกรรมของมนุษย์ที่ตัดไม้ทำลายป่าและเปิดป่าเพื่อปลูกพืชเศรษฐกิจ การชะล้างพังทลายของดิน โดยเฉพาะในพื้นที่ดอนที่มีการทำเกษตรกรรมในพื้นที่ลาดชัน การใช้ดินอย่างไม่ถูกต้องหลักวิชาการและขาดการบำรุงรักษานอกจากนี้เป็นการสูญเสียทรัพยากรดินในพื้นที่ป่าซึ่งเป็นการสูญเสียสิทธิในที่ดิน จากของรัฐเป็นของเอกชน ในหลากหลายลักษณะการถือครอง ได้แก่ กลุ่มที่มีสิทธิในการจำหน่ายจ่ายโอน (ยกเว้นกรณีข้อจำกัดห้ามโอน) ได้แก่ โฉนด และ น.ส. ๓ และกลุ่มที่ไม่มีสิทธิในการจำหน่ายจ่ายโอน (ยกเว้นทางมรดก) ได้แก่ น.ค.๓, กสน.๕, ส.ท.ก.๑, ๒ และ ส.ป.ก. ๔ – ๐๑

จังหวัดแพร่

จากการศึกษาทางธรณีวิทยาควบคู่ไปกับการสำรวจดินจังหวัดแพร่ พอแบ่งแยกวัตถุต้นกำเนิดดินออกเป็น ๕ ประเภทใหญ่ ๆ คือ

๑. ดินที่เกิดจากการทับถมของตะกอนที่มีอายุน้อย (Recent Alluvium) ดินพวกนี้เกิดจากการที่แม่น้ำลำธารพัดพาตะกอนมาทับถมกันบริเวณ ๒ ฝั่งลำน้ำ ดินที่เกิดขึ้นจะมีเนื้อดินเป็นดินร่วน มีอายุในการพัฒนาชั้นดินน้อย เป็นดินลึกและมีการทับถมของชั้นดินที่มีเนื้อแตกต่างกันเป็นช่วง ๆ ซึ่งแสดงถึงการทับถมของตะกอนลำน้ำในช่วงเวลาต่าง ๆ กัน ดินที่เกิดจากตะกอนลำน้ำประเภทนี้จะพบในบริเวณที่ราบน้ำท่วมถึง(flood plain) ทั้งที่เป็นสันริมฝั่งแม่น้ำและที่ราบลุ่ม (River basin) ซึ่งอยู่ถัดออกไป มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง ดินบนสันดินริมน้ำส่วนใหญ่ใช้ปลูกไม้ผล ยาสูบ และพืชผักต่าง ๆ ส่วนดินบริเวณพื้นที่ราบใช้ทำนา

๒. ดินที่เกิดจากการทับถมของตะกอนลำน้ำที่มีอายุค่อนข้างน้อย (Semi-recent Alluvium) ตะกอนลำน้ำเหล่านี้เป็นตะกอนที่เนื้อละเอียด หรือเป็นพวกดินเหนียวจะพบในระดับที่สูงกว่าบริเวณที่พบดินที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ บริเวณเหล่านี้ตามปกติไม่มีตะกอนใหม่ๆ มาทับถมคงสภาพเช่นนี้มาช้านานแล้ว ดังนั้น ลักษณะหน้าตัดของดินจึงพัฒนาดีกว่าดินที่พบในสภาพน้ำท่วม

๓. ดินบนสันดินริมน้ำเก่า (Old levees) ดินเหล่านี้พบแถบบริเวณที่เคยเป็นชั้นดินริมน้ำมาก่อน แต่ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนทิศทางของลำน้ำ หรือลำห้วยเหล่านั้น ทำให้ดินไม่ถูกน้ำท่วม หรือหากถูกน้ำท่วมนานๆ ครั้ง

๔. ดินที่เกิดจากการทับถมของตะกอนลำน้ำเก่า (Old alluvium) ดินเหล่านี้จะพบบริเวณลานตะพักลุ่มน้ำเก่าหรือที่มีอายุมาก และบริเวณเนินตะกอนรูปพัด ซึ่งมีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นและมักเป็นที่ดอนเนื่องจากดินบริเวณนี้เกิดจากตะกอนลำน้ำที่ทับถมกันมานานแล้ว ดังนั้น จึงมีอายุมากพอที่จะพัฒนาชั้นดินที่สังเกตเห็นได้ชัดเช่นถือว่าเป็นดินเก่า ลักษณะของเนื้อดินส่วนใหญ่เป็นเนื้อดินค่อนข้างหยาบถึงละเอียดปานกลาง และในบางแห่งจะพบว่ามีหินกลมปะปนอยู่กับเนื้อดิน

๕. ดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินหลายชนิด (Various sources) ทำให้เกิดสภาพพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งไม่อาจจำแนกประเภทของพื้นที่ได้ โดยทั่วไปดินที่สำรวจพบในจังหวัดแพร่นั้น ดินที่ใช้ในการทำนาส่วนใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ในระดับปานกลาง ส่วนดินในบริเวณที่สูงขึ้นไปซึ่งใช้ในการปลูกพืชไร่และบริเวณป่ารวมทั้งบริเวณพื้นที่สูงชันส่วนใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์อยู่ในระดับต่ำ ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องดินนั้นแยกออกเป็นข้อใหญ่ ๆ ดังนี้

ก. ปัญหาเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ของดิน

ข. ปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันการพังทลายของหน้าดิน

ค. ปัญหาดินตื้น

นอกจากนั้นสภาพทางปฐพีวิทยาที่ประกอบด้วยเทือกเขาสลับซับซ้อน และที่ลาดเชิงเขา จังหวัดแพร่จึงมีความเสี่ยงต่อการเกิดหลุมยุบ สำหรับปัญหาการเกิดดินถล่มในพื้นที่ จากข้อมูลพื้นที่เสี่ยงอุทกภัยและโคลนถล่มของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต ๘ เขต ๙ และเขต ๑๐ สรุปว่า ลักษณะพื้นที่ในจังหวัดที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยและโคลนถล่ม มีลักษณะเป็นที่ลุ่มริมลำน้ำมากที่สุด และมีลักษณะเป็นที่ราบแอ่งกระทะน้อยที่สุด ส่วนลักษณะของภัย อาจปรากฏในลักษณะน้ำล้นตลิ่งจะเห็นได้มากที่สุด โดยการเกิดโคลนถล่มมีโอกาสเกิดเพียงเล็กน้อย ๒๒ แห่งเท่านั้น อย่างไรก็ตามข้อมูลดังกล่าวต่างจากรายงานของกรมพัฒนาที่ดิน ซึ่งระบุว่า มีพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากดินถล่มและน้ำป่าไหลหลาก จำนวน ๔ อำเภอ ๗ ตำบล ๑๔ หมู่บ้าน

ทั้งนี้ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย ได้จัดลำดับความรุนแรงของการเกิดดินถล่มในแต่ละพื้นที่ของจังหวัดแพร่ไว้ โดยพบเฉพาะพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดดินถล่มในระดับปานกลางในพื้นที่อำเภอร้องกวาง อำเภอลอง อำเภอสูงเม่น อำเภอเมืองและอำเภอวังชิ้น รวม ๑๕ หมู่บ้าน

<u>จังหวัดน่าน</u>

ทรัพยากรดินในพื้นที่ลุ่มน้ำน่าน ส่วนใหญ่มีปัญหาดังนี้

๑. ปัญหาการใช้ที่ดินไม่เหมาะสม ได้แก่ การใช้ที่ดินไม่สอดคล้องกับสมรรถนะของที่ดิน การใช้ที่ดินผิดประเภทและการใช้ที่ดินไม่ถูกต้องตามหลักการอนุรักษ์

๒. ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรดินเป็นปัญหาจากการสืบเนื่องจากการใช้ที่ดินอย่างไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่มีความลาดชันสูงชะล้างพังทลายทำให้ดินเสื่อมโทรม

๓. ปัญหาการใช้ที่ดินที่มีศักยภาพทางการเกษตรต่ำ

๔. ปัญหาเรื่องกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ได้แก่ ปัญหาการไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน และปัญหาการกระจายการถือครองที่ดิน พื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมีหลายพื้นที่ถูกถือครองโดยไม่มีเอกสารสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงไม่มีแรงจูงใจในการบำรุงรักษาที่ดิน

๕. ปัญหามลพิษทางดิน ได้แก่ สารพิษตกค้างจากการใช้ในการเกษตร อุตสาหกรรมและชุมชน

๓.๓) ทรัพยากรน้ำ

เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดฯ มีภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงและป่าไม้ จึงเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญของประเทศ โดยมีแหล่งน้ำสายหลักที่เป็นแหล่งน้ำจืดของประเทศ ดังนี้

๑. แม่น้ำอิง มีต้นกำเนิดจากดอยหลวง อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา แล้ววกลงใต้ลงกว๊านพะเยา อำเภอเมืองพะเยา แล้ววกขึ้นเหนือ ผ่านอำเภอดอกคำใต้ อำเภอจุน จังหวัดพะเยา ผ่านอำเภอป่าแดด อำเภอเทิง อำเภอขุนตาล อำเภอพญาเม็งราย แล้วลงสู่แม่น้ำโขงที่อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย มีความยาว ๒๗๐ กิโลเมตร

๒. แม่น้ำกก มีต้นกำเนิดอยู่ที่ภูเขาทางตอนเหนือของเมืองกก รัฐเชียงตุง ประเทศเมียนมาร์ ไหลลงทางใต้เข้าเขตแดนไทยที่ช่องแม่น้ำกก อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ ผ่านเชียงรายไปออกแม่น้ำโขง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงรายในเขตประเทศไทย มีความยาว ๑๑๐ กิโลเมตร

๓. แม่น้ำยม มีต้นกำเนิดบริเวณดอยภูลังกาในเทือกเขาผีปันน้ำตะวันออก เขตอำเภอปง จังหวัดพะเยา ผ่านอำเภอเชียงม่วน อำเภอสอง อำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอเมืองแพร่ อำเภอสูงเม่น อำเภอลอง อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่ ผ่านสุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร บรรจบกับแม่น้ำน่านที่ตำบลเกยชัย อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ มีความยาวประมาณ ๗๐๐ กิโลเมตร

๔. แม่น้ำน่าน มีต้นกำเนิดอยู่ที่ดอยภูแวในเทือกเขาหลวงพระบาง และที่อำเภอปัว บนเทือกเขาเพชรบูรณ์ จังหวัดน่าน ไหลผ่านอำเภอท่าวังผา อำเภอเมืองน่าน อำเภอเวียงสา อำเภอนาน้อย อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน อำเภอท่าปลา อำเภอลับแล อำเภอตรอน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ผ่านสุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร แล้วไปบรรจบกับแม่น้ำปิง ของตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ มีความยาวประมาณ ๗๔๐ กิโลเมตร

นอกจากนั้น ยังมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญคือ กว๊านพะเยา ในเขตอำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา มีความกว้างประมาณ ๔ กิโลเมตร ยาวประมาณ ๗ กิโลเมตร รวมถึง กรมชลประทาน และการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ได้สร้างเขื่อน อ่างเก็บน้ำ ฝาย ทำนบ เพื่อเก็บกักน้ำไปใช้ประโยชน์ต่าง ๆ เช่น ใช้ในการเพาะปลูก ผลิตกระแสไฟฟ้าบรรเทาอุทกภัย เก็บน้ำไว้ใช้ฤดูแล้ง และเพื่ออุปโภคบริโภค

พื้นที่ชลประทาน รวมทั้ง ๔ จังหวัดมีพื้นที่ชลประทานทั้งหมด จำนวน ๑,๒๒๘,๗๑๕ ไร่ ได้รับประโยชน์จำนวน ๑,๑๘๗,๙๕๐ ไร่ โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ชลประทานมากที่สุด คือ จังหวัดเชียงรายมีพื้นที่ชลประทานทั้งหมดจำนวน ๔๖๒,๔๘๕ ไร่ ใช้ประโยชน์ได้ จำนวน ๔๖๓,๔๓๒ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดแพร่ มีพื้นที่ชลประทาน จำนวน ๓๕๖,๐๗๐ ไร่ แต่ใช้ประโยชน์ได้เพียง จำนวน ๑๘๗,๑๐๗ ไร่ จังหวัดพะเยามีพื้นที่ชลประทานอยู่ จำนวน ๒๒๘,๓๘๐ ไร่ แต่สามารถใช้ประโยชน์ได้ถึง ๓๙๑,๘๑๖ ไร่ และจังหวัดน่าน มีพื้นที่ชลประทานอยู่จำนวน ๑๘๑,๗๘๐ ไร่ สามารถใช้ประโยชน์ได้จำนวน ๑๔๕,๕๙๕ ไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ ๘๗ พื้นที่ชลประทาน

จังหวัด	พื้นที่ (ไร่)		ลำดับที่ของพื้นที่ชลประทานทั้งประเทศ	ลำดับที่ของพื้นที่รับประโยชน์ทั้งประเทศ
	ชลประทาน	รับประโยชน์		
เชียงราย	๔๖๒,๔๘๕	๔๖๓,๔๓๒	๒๖	๔
พะเยา	๒๒๘,๓๘๐	๓๙๑,๘๑๖	๕๐	๗
แพร่	๓๕๖,๐๗๐	๑๘๗,๑๐๗	๓๗	๒๑
น่าน	๑๘๑,๗๘๐	๑๔๕,๕๙๕	๕๔	๓๑
รวม	**๑,๒๒๘,๗๑๕**	**๑,๑๘๗,๙๕๐**		

ที่มา : สำนักบริหารจัดการน้ำและอุทกวิทยา, กรมชลประทาน, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

จากผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และปริมาณการจำหน่าย ของประปาส่วนภูมิภาค ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนผู้ใช้น้ำอยู่ที่ ๑๖๔,๘๗๑ ราย มีปริมาณการผลิต ๕๐.๕ ล้านลูกบาศก์เมตร และมีปริมาณการจำหน่าย ๓๔.๓ ล้านลูกบาศก์เมตร

ตารางที่ ๘๘ จำนวนผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และปริมาณการจำหน่าย ของการประปาส่วนภูมิภาค ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

จังหวัด	รายละเอียด	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
เชียงราย	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	๗๑,๖๕๗	๗๖,๔๕๒	๗๘,๖๓๙	๘๒,๕๖๔	๘๑,๐๑๘
	ปริมาณการผลิต (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๒๓.๐	๒๔.๑	๒๕.๐	๒๔.๙	๒๔.๖
	ปริมาณการจำหน่าย (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๑๖.๒	๑๖.๗	๑๖.๗	๑๖.๘	๑๗.๑
พะเยา	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	๓๐,๔๖๕	๓๑,๕๗๐	๓๒,๖๖๖	๓๔,๔๐๙	๓๕,๓๘๐
	ปริมาณการผลิต (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๙.๖	๑๐.๒	๙.๙	๙.๕	๑๐.๑
	ปริมาณการจำหน่าย (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๖.๔	๖.๖	๖.๗	๖.๗	๗.๑
แพร่	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	๒๓,๒๓๔	๒๓,๗๙๔	๒๔,๑๙๗	๒๔,๕๘๕	๒๔,๙๕๓
	ปริมาณการผลิต (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๖.๘	๗.๒	๗.๓	๗.๕	๗.๖
	ปริมาณการจำหน่าย (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๔.๖	๔.๗	๔.๗	๔.๖	๔.๘
น่าน	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	๒๑,๒๑๕	๒๑,๙๐๑	๒๒,๔๗๘	๒๒,๙๘๔	๒๓,๕๒๐
	ปริมาณการผลิต (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๗.๖	๘.๙	๙.๑	๘.๕	๘.๒
	ปริมาณการจำหน่าย (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๔.๗	๔.๙	๔.๙	๕.๐	๕.๓
กลุ่มจังหวัด ฯ	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	๑๔๖,๕๗๑	๑๕๓,๗๑๗	๑๕๘,๙๘๐	๑๖๔,๕๔๒	๑๖๔,๘๗๑
	ปริมาณการผลิต (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๔๗.๑	๕๐.๔	๕๑.๓	๕๐.๔	๕๐.๕
	ปริมาณการจำหน่าย (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๓๒.๐	๓๒.๙	๓๓.๐	๓๓.๑	๓๔.๓
ภาคเหนือ	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	๗๔๖,๕๘๖	๗๗๔,๗๔๖	๗๙๙,๙๒๗	๘๒๔,๓๖๘	๘๔๘,๓๔๘
	ปริมาณการผลิต (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๒๔๕.๓	๒๕๘.๙	๒๕๗.๑	๒๕๔.๑	๒๖๔.๖
	ปริมาณการจำหน่าย (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๑๗๐.๔	๑๗๕.๘	๑๗๔.๕	๑๗๕.๓	๑๘๖.๙
ประเทศ	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	๔,๖๐๕,๒๔๘	๔,๗๖๕,๙๙๓	๔,๙๕๗,๑๗๙	๕,๑๖๓,๒๑๕	๕,๒๙๘,๕๔๕
	ปริมาณการผลิต (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๒,๐๖๒.๒	๒,๐๘๑.๔	๒,๐๙๙.๑	๒,๑๑๐.๑	๒,๑๖๗.๒
	ปริมาณการจำหน่าย (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๑,๓๒๓.๗	๑,๓๔๐.๒	๑,๓๓๕.๗	๑,๓๖๖.๕	๑,๔๓๒.๗

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ภาพปัญหาทรัพยากรน้ำของแต่ละจังหวัดในกลุ่มจังหวัด มีดังนี้

<u>จังหวัดเชียงราย</u>

โดยที่ผ่านมา จังหวัดได้ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การจัดทำแผนแก้ภัยแล้ง ขุดลอกแหล่งน้ำ จัดทำแผนป้องกันน้ำท่วม และเพิ่มพื้นที่รองรับน้ำ แต่ก็ยังประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำ โดยเฉพาะการที่พื้นที่ลุ่มน้ำมีปริมาณน้ำที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำในพื้นที่ ปัญหาน้ำท่วม และปัญหามลพิษทางน้ำ โดยต้นเหตุของปัญหามีดังนี้

๑. การตัดไม้ทำลายป่าในพื้นที่ต้นน้ำลำธาร ทำให้ไม่สามารถชะลอปริมาณน้ำทำให้ไหลสม่ำเสมอได้ตลอดปี จึงมักเกิดปัญหาน้ำท่วมในช่วงฤดูฝน ส่วนช่วงฤดูร้อนเกิดปัญหาน้ำขาดแคลน เปรียบเทียบได้ว่าในอดีตน้ำในแม่น้ำกกมีระดับสูง เคยล้นท่วมขึ้นพื้นที่ใกล้เคียงกับลำน้ำแต่ในปัจจุบันมีระดับน้ำลดลงมาก ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่เกิดมาจากการทำไร่เลื่อนลอยและการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า

๒. กรวด ดิน และทรายจำนวนมากได้ถูกน้ำพัดพามาทับถมอย่างต่อเนื่องทุกปี ทำให้อัตราการตื้นเขินทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกปี

๓. หนองน้ำตื้นเขินมีวัชพืชขึ้นปกคลุม เนื่องจากชาวบ้านที่อาศัยอยู่ข้างเคียงลงไปใช้พื้นที่ที่ตื้นเขินปลูกผัก บางแห่งถูกใช้เป็นที่ทิ้งขยะมีเศษวัสดุก่อสร้างและเศษขยะอยู่ในลำเหมือง บางส่วนถูกบุกรุกเหลือเพียงลำน้ำแคบ ๆ

๔. มีการปล่อยน้ำเสียจากชุมชนขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ตามลำน้ำ ทำให้คุณภาพน้ำ ไม่สะอาด มีสารปนเปื้อน

๕. การพัฒนาแหล่งน้ำประสบปัญหาที่สำคัญ คือ การบริหารจัดการแหล่งน้ำไม่ครอบคลุมพื้นที่เกิดภัยแล้งและน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทั้งนี้มีสาเหตุที่สำคัญ คือ งบประมาณบริหารจัดการน้ำไม่เพียงพอ ภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง และแหล่งน้ำตื้นเขิน ผลกระทบที่เกิดขึ้น คือ เกิดน้ำท่วมขังในพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่เกษตรกรรมได้รับความเสียหายและน้ำอุปโภคบริโภคไม่เพียงพอ

<u>จังหวัดพะเยา</u>

จากการประเมินสถานการณ์ด้านทรัพยากรแหล่งน้ำ บนพื้นฐานของการสูญเสียความสามารถในการเก็บกักน้ำของแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ได้แก่ กว๊านพะเยา หนองเล็งทราย แม่น้ำอิง ลำน้ำสาขา และแม่น้ำยม มีความสามารถในการเก็บกักน้ำน้อยลงอันเนื่องมาจากตื้นเขินของแหล่งน้ำ ซึ่งเกิดจากการชะล้างพังทลายของดินก่อให้เกิดตะกอนลงไปสะสมอยู่ในแหล่งน้ำต่าง ๆ รวมทั้งการทับถมของซากวัชพืช การก่อสร้างฝาย หรือทำนบกั้นน้ำโดยไม่มีประตูระบายทรายและการบุกรุกที่ดินริมน้ำ นอกจากนี้ยังประสบปัญหาการเสื่อมโทรมและการสูญเสียแหล่งน้ำอันเป็นต้นน้ำลำธารจากการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า การบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อขยายพื้นที่เกษตรกรรม การทำไร่เลื่อนลอย รวมทั้งการถูกไฟป่าเผาทำลาย จนภูเขากลายสภาพเป็นเขาหัวโล้น โดยเฉพาะบริเวณเทือกเขาด้านตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัด เริ่มจากด้านใต้ของอำเภอดอกคำใต้เรื่อยขึ้นไปจนถึงทิศเหนือของอำเภอจุน จังหวัดพะเยา

สภาพปัจจุบัน พบว่า มีการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ชลประทานของโครงการต่าง ๆ รวม ๓๒.๗ ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๙๘ ของปริมาณความต้องการน้ำในปัจจุบัน และมีช่วงเวลาการขาดแคลน ๑ - ๑๑ ปี โดยลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำอิงตอนกลางมีช่วงเวลาการขาดแคลนสูงที่สุด คือ มีจำนวนปีของความขาดแคลน ๑๑ ปี และมีปริมาณน้ำขาดแคลน ๒๒.๐๔ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการขาดแคลนน้ำในพื้นที่รับประโยชน์ของโครงการขนาดเล็กที่กระจายอยู่ตามลำน้ำย่อย ส่วนลุ่มน้ำสาขาแม่ลาวมีช่วงเวลาการขาดแคลนน้อยที่สุด โดยมีจำนวนปีของความขาดแคลน ๑ ปี และมีปริมาณน้ำขาดแคลน ๐.๘๖ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี สำหรับน้ำอุปโภค-บริโภคของชุมชนขนาดใหญ่ พบว่า มีปริมาณน้ำเพียงพอ

สภาพอนาคต เมื่อมีการพัฒนาโครงการศักยภาพตามแผน (พิจารณาเฉพาะโครงการขนาดกลาง) พบว่ามีการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ชลประทานของโครงการต่าง ๆ รวม ๓๒.๙๙ ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๙๕ ของปริมาณความต้องการน้ำในอนาคตและมีช่วงเวลาการขาดแคลน ๑-๑๑ ปี โดยลุ่มน้ำสาขาน้ำแม่น้ำอิงตอนกลาง และแม่ลาว มีการขาดแคลนน้ำเพิ่มขึ้น

จังหวัดแพร่

การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำยมเพื่อจัดสรรน้ำให้พอเพียงต่อการใช้ประโยชน์ของชุมชน โดยในส่วนของแหล่งน้ำใต้ดินมีบ่อน้ำบาดาลที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรธรณี กรมโยธาธิการและกรมอนามัย มีจำนวนรวม ๒,๓๒๓ บ่อ ส่วนการจัดการน้ำผิวดินในรูปของการสร้างแหล่งเก็บน้ำ ได้แก่ โครงการชลประทานขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก มีจำนวน ๕ โครงการ ๒๖ โครงการ และ ๕๙๖ โครงการ ตามลำดับ โดยสามารถกักเก็บน้ำได้ ๓๙๑.๓ ลูกบาศก์เมตร ครอบคลุมพื้นที่รับประโยชน์ ๑,๕๓๘,๙๗๕ ไร่ ส่วนพื้นที่ที่เหลือเป็นโครงการสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า ๑๐๘ โครงการ มีพื้นที่รับน้ำ ๑๔๕,๒๑๐ ไร่

อย่างไรก็ตามในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่จังหวัดแพร่ ยังจำเป็นต้องพิจารณาภัยธรรมชาติที่เกี่ยวข้องควบคู่ไปด้วย ได้แก่ ภัยแล้งและอุทกภัย ซึ่งจากข้อมูลศูนย์ภูมิภาคเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (ภาคเหนือ) ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ระบุว่าจังหวัดแพร่มีหมู่บ้านที่ไม่เสี่ยงต่อภัยแล้งและเสี่ยงต่อภัยแล้งในจำนวนใกล้เคียงกัน จำนวน ๓๑๔ หมู่บ้านและ ๓๔๒ หมู่บ้าน โดยพื้นที่ที่มีความเสี่ยงถึงเสี่ยงน้อย มีจำนวนร้อยละ ๔๖.๖๐ ซึ่งส่วนใหญ่มีระดับความเสี่ยงน้อย ร้อยละ ๓๙.๑๑

จังหวัดน่าน

สภาพปัญหาทรัพยากรน้ำ

๑. แหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่เนื่องจากมีขนาดเล็กและตื้นเขิน ขาดระบบส่งน้ำและเครื่องสูบน้ำ ตลอดจนการบริหารจัดการที่ดี ไปยังไร่นาของเกษตรกรนอกเขตชลประทาน

๒. ขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ตลอดจนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรโดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้งในบริเวณพื้นที่ใกล้ลำน้ำหรือแหล่งน้ำขนาดเล็ก

๓. การบุกรุกพื้นที่แหล่งน้ำจากชาวบ้านบริเวณแหล่งน้ำหลายสายถูกบุกรุกจากชาวบ้านเพื่อนำไปใช้เป็นพื้นที่เพาะปลูกโดยเฉพาะการปลูกพืชสวนและไร่นา เป็นต้น

๔. คุณภาพน้ำในลำน้ำสายสำคัญบางสายเสื่อมโทรม เนื่องจากมีการทิ้งสิ่งปฏิกูลและสารเคมีลงสู่แม่น้ำโดยตรงโดยเฉพาะลำน้ำที่ไหลผ่านแหล่งชุมชนจะมีปัญหาคุณภาพน้ำและมีสิ่งปฏิกูลเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก

๕. การพัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพและมีสมรรถภาพในการเก็บและการระบายน้ำ

๖. ปัญหาน้ำท่วมฉับพลันที่เกิดขึ้นในบางชุมชนที่เกิดเนื่องจากลำน้ำมีความลาดชันสูงไม่มีแหล่งเก็บกักน้ำและชะลอการไหลของน้ำ อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่เป็นทางผ่านของน้ำอีกด้วย

การดำเนินงานที่ผ่านมา สำหรับการแก้ไขในเรื่องนี้ จังหวัดได้จัดทำโครงการชลประทานทั้งที่มีขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำและความต้องการน้ำในช่วงฤดูแล้ง รวมทั้งการขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อเป็นแหล่งน้ำสำหรับการอุปโภค-บริโภคจากหลายหน่วยงาน

ส่วนแนวโน้มในอนาคต ควรให้ความสำคัญกับความต้องการที่เพิ่มขึ้นของการใช้น้ำในด้านต่างๆ อันเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของประชากร การเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะทำให้ เกิดความไม่สมดุลในด้านการใช้น้ำและทรัพยากรธรรมชาติอื่นที่เกี่ยวข้อง อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา ปัญหาเหล่านี้ควรได้รับการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

๓.๔) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านสถานการณ์ภัยแล้ง

ภัยแล้ง ลักษณะการเกิดภัยแล้งในพื้นที่กลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ มีลักษณะเนื่องจากปริมาณน้ำในแม่น้ำ ลำน้ำ ลำห้วย อ่างเก็บน้ำแห้งขอด ไม่มีปริมาณน้ำอุปโภค-บริโภค หรือมีไม่เพียงพอสำหรับใช้เพื่อการเกษตรกรรม ซึ่งลักษณะภัยแล้งตามที่กล่าวมา จะกระจายไปทั่วทุกพื้นที่ ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ – พฤษภาคม

ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ ยังอาศัยน้ำในแม่น้ำ ลำน้ำ ลำห้วย อ่างเก็บน้ำ เพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค และใช้เพื่อการเกษตร เมื่อเกิดภาวะฝนทิ้งช่วง ภาวะฝนแล้งและปริมาณน้ำในแม่น้ำ ลำน้ำ ลำห้วย อ่างเก็บน้ำ แห้งขอด ประชาชนได้รับความเดือดร้อน ปริมาณน้ำไม่เพียงพอสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภคและใช้เพื่อการเกษตร

การประเมินความเสี่ยงจากสถานการณ์ภัยแล้ง ด้วยในทุกปีในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จะได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศแห้งแล้งฝนทิ้งช่วง และภาวะฝนแล้ง สาเหตุเกิดจากสภาพภูมิอากาศแปรปรวน เนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย จากข้อมูลสถานการณ์ภัยแล้ง ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่า จังหวัดที่ถูกประกาศเขตให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้งมากที่สุดคือ จังหวัดเชียงราย จำนวน ๑๔ อำเภอ ๑๖ ตำบล ๖๕๑ หมู่บ้าน รองลงมาจังหวัด น่าน จำนวน ๒ อำเภอ ๗ ตำบล ๖๐ หมู่บ้าน

การวิเคราะห์แผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้ง ปี ๒๕๖๗/๖๘ พบว่าจังหวัดเชียงรายมีแผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้งมากที่สุด จำนวน ๔๑๓,๕๑๑ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดพะเยา มีแผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้ง จำนวน ๑๑๓,๖๔๑ ไร่ จังหวัดแพร่ มีแผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้ง จำนวน ๙๙,๙๖๙ ไร่ และ จังหวัดน่าน มีแผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้ง น้อยที่สุดจำนวน ๖๑,๐๓๑ ไร่ตามลำดับ

ตารางที่ ๘๙ แผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้ง ปี พ.ศ. ๒๕๖๓/๖๔ - พ.ศ. ๒๕๖๗/๖๘

จังหวัด	เขตเพาะปลูก	แผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้งปี (ไร่)									
		พ.ศ. ๒๕๖๓/๖๔		พ.ศ. ๒๕๖๔/๖๕		พ.ศ. ๒๕๖๕/๖๕		พ.ศ.๒๕๖๖/๖๗		พ.ศ.๒๕๖๗/๖๘	
		ข้าวนาปัง	พืชไร่ พืชผัก	ข้าวนาปัง	พืชไร่ พืชผัก	ข้าวนาปัง	พืชไร่ พืชผัก	ข้าวนาปัง	พืชไร่ พืชผัก	ข้าวนาปัง	พืชไร่ พืชผัก
เชียงราย	ในเขตชลประทาน	๙๔,๖๔๘	๒,๙๕๙	๑๑๑,๔๐๐	๙๘๐	๑๑๐,๖๕๙	๑,๖๔๐	๑๐๗,๙๐๐	๔,๕๑๘	๑๓๒,๗๗๕	๔,๑๔๖
	นอกเขตชลประทาน	๑๘๐,๕๔๐	๖๙,๘๑๐	๑๗๘,๘๓๖	๖๘,๖๑๒	๒๒๒,๘๕๗	๖๐,๗๓๗	๒๒๖,๒๙๗	๘๖,๗๘๗	๒๓๔,๐๕๐	๔๒,๕๔๐
	รวม	**๒๗๕,๑๘๘**	**๗๒,๗๖๙**	**๒๙๐,๒๓๖**	**๖๙,๕๙๒**	**๓๓๓,๕๑๖**	**๖๒,๓๑๗**	**๓๓๔,๑๙๗**	**๙๑,๓๐๕**	**๓๖๖,๘๒๕**	**๔๖,๖๘๖**
พะเยา	ในเขตชลประทาน	๓,๖๕๒	๓,๐๐๐	-	-	๑๑,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	-		๑๖,๕๐๐	๕,๐๐๐
	นอกเขตชลประทาน	๓๙,๒๖๙	๖๐,๘๗๗	๓๑,๒๒๐	๔๙,๓๘๔	๔๑,๗๔๖	๓๖,๕๒๖	๓๔,๙๘๔	๓๖,๐๘๐	๕๒,๓๒๓	๗๓๙,๘๑๘
	รวม	**๔๒,๙๒๑**	**๖๓,๘๗๗**	**๓๑,๒๒๐**	**๔๙,๓๘๔**	**๕๒,๗๔๖**	**๕๑,๕๒๖**	**๓๔,๙๘๔**	**๓๖,๐๘๐**	**๖๘,๘๒๓**	**๔๔,๘๑๘**
แพร่	ในเขตชลประทาน	-	๖๐,๓๐๐	๑๗,๕๐๐	๔๖,๔๐๐	๑๗,๕๐๐	๗๘,๙๐๐	๑,๕๐๐	๔๒,๘๑๓	๘,๔๐๐	๗๕,๘๐๐
	นอกเขตชลประทาน	๓,๒๕๐	๒๒,๑๘๔	๖,๐๕๔	๑๗,๖๒๕	๑,๗๔๔	๑๙,๐๗๒	๑,๕๗๙	๑๔,๔๗๒	๑,๒๒๙	๑๔,๕๔๐
	รวม	**๓,๒๕๐**	**๘๒,๔๘๔**	**๒๓,๕๕๔**	**๖๔,๐๒๕**	**๑๙,๒๔๔**	**๗๗,๗๗๒**	**๓,๐๗๙**	**๕๗,๒๘๕**	**๙,๖๒๙**	**๙๐,๓๔๐**
น่าน	ในเขตชลประทาน	๒,๑๐๐	๑๕,๗๐๐	๒,๑๐๐	๑๗,๒๐๐	๒,๑๐๐	๒๐,๙๕๐	๒,๑๐๐	๒๐,๔๗๓	๒,๑๐๐	๒๔,๐๒๓
	นอกเขตชลประทาน	๙,๘๑๐	๔๓,๐๗๒	๑๐,๐๑๐	๔๕,๑๑๖	๑๐,๒๖๕	๔๖,๒๐๔	๔,๑๒๕	๓๐,๓๙๓	๔,๒๑๕	๓๐,๖๙๓
	รวม	**๑๑,๙๑๐**	**๕๘,๗๗๒**	**๑๒,๑๑๐**	**๖๒,๓๑๖**	**๑๒,๓๖๕**	**๖๗,๑๕๔**	**๖,๒๒๕**	**๕๐,๘๖๖**	**๖,๓๑๕**	**๕๔,๗๑๖**
กลุ่มจังหวัด ฯ	ในเขตชลประทาน	๑๐๐,๔๐๐	๘๑,๙๕๙	๑๓๑,๐๐๐	๖๔,๕๘๐	๑๔๑,๒๕๙	๑๑๖,๔๙๐	๑๑๑,๕๐๐	๖๗,๘๐๔	๑๕๙,๗๗๕	๑๐๘,๙๖๙
	นอกเขตชลประทาน	๒๓๒,๘๖๙	๑๙๕,๙๔๓	๒๒๖,๑๒๐	๑๘๐,๗๗๗	๒๗๖,๖๑๒	๑๖๒,๕๓๙	๒๖๖,๙๘๕	๑๖๗,๗๓๒	๒๙๑,๘๑๗	๘๒๗,๕๙๑
	รวม	**๓๓๓,๒๖๙**	**๒๗๗,๙๐๒**	**๓๕๗,๑๒๐**	**๒๔๕,๓๑๗**	**๔๑๗,๘๗๑**	**๒๗๙,๐๒๙**	**๓๗๘,๔๘๕**	**๒๓๕,๕๓๖**	**๔๕๑,๕๙๒**	**๒๓๖,๕๖๐**
ภาคเหนือ	ในเขตชลประทาน	**๒๐๒,๐๖๔**	**๑๗๐,๖๐๙**	๘๗๘,๘๐๑	**๒๑๔,๓๐๕**	**๒,๘๖๗,๕๔๓**	**๒๗๒,๒๘๕**	**๑,๒๐๓,๐๘๑**	**๒๔๔,๔๓๒**	**๒,๖๖๕,๙๓๙**	**๓๐๕,๕๙๙**
	นอกเขตชลประทาน	**๗๕๖,๓๙๔**	**๑,๐๙๕,๕๑๗**	**๑,๗๐๘,๖๓๐**	**๑,๒๐๗,๐๘๐**	**๒,๑๔๖,๖๙๗**	**๑,๒๙๓,๙๖๒**	**๑,๕๔๓,๗๐๕**	**๙๖๒,๒๙๙**	**๑,๘๖๗,๔๕๐**	**๑,๐๔๓,๔๗๔**
	รวม	**๙๕๘,๔๕๘**	**๑,๒๖๖,๑๒๖**	**๒,๕๘๗,๔๓๑**	**๑,๔๒๑,๓๘๕**	**๕,๐๑๔,๒๔๐**	**๑,๕๘๖,๒๔๗**	**๒,๖๔๖,๗๘๖**	**๑,๒๐๖,๗๓๑**	**๔,๕๓๓,๓๘๙**	**๑,๓๔๙,๐๗๓**
ทั้งประเทศ	ในเขตชลประทาน	**๑,๑๒๑,๑๙๘**	**๕๔๑,๔๔๗**	**๖,๔๑๔,๓๘๗**	**๕๓๘,๗๙๘**	**๑๐,๔๑๖,๓๖๕**	**๖๔๒,๘๗๙**	**๕,๗๙๙,๘๕๗**	**๕๖๕,๑๗๒**	**๑๐,๐๑๕,๖๓๖**	**๖๒๔,๐๔๕**
	นอกเขตชลประทาน	**๑,๔๙๐,๒๓๐**	**๑,๙๖๘,๘๘๗**	**๒,๖๑๕,๐๖๙**	**๒,๐๘๙,๙๐๘**	**๓,๑๓๑,๔๘๒**	**๒,๑๐๙,๙๔๙**	**๒,๓๓๒,๕๑๒**	**๑,๙๖๓,๔๘๑**	**๒,๗๑๒,๓๙๒**	**๒,๐๓๑,๕๐๕**
	รวม	**๒,๖๑๑,๔๒๘**	**๒,๕๑๐,๓๓๔**	**๙,๐๒๙,๔๕๖**	**๒,๖๒๘,๗๐๖**	**๑๓,๕๔๗,๘๔๗**	**๒,๗๕๒,๘๒๘**	**๘,๑๓๒,๓๖๙**	**๒,๕๒๘,๖๗๓**	**๑๒,๗๒๘,๐๒๘**	**๒,๖๕๕,๕๕๐**

ที่มา : กรมชลประทาน / กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๓.๕) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านไฟป่า หมอกควัน

สถานการณ์ไฟป่าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

สำหรับปัญหาไฟป่า หมอกควัน เป็นปัญหาที่ทั้งในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดให้ความสำคัญและพยายามแก้ไขร่วมกันแก้ปัญหา ดังนั้น จึงมีการเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์จุดความร้อนในช่วงก่อนและหลังวันประกาศห้ามเผา ในช่วง วันที่ ๑ มกราคม - ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗ มีการเกิดจุดความร้อนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๑๑,๔๒๓ จุด โดยจังหวัดเชียงรายมีจุดความร้อนมากที่สุด จำนวน ๑,๙๖๒ จุด รองลงมาเป็นจังหวัดน่าน แพร่ และพะเยา ตามลำดับ

ตารางที่ ๙๐ จำนวนจุดความร้อนสะสมในจังหวัดกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒

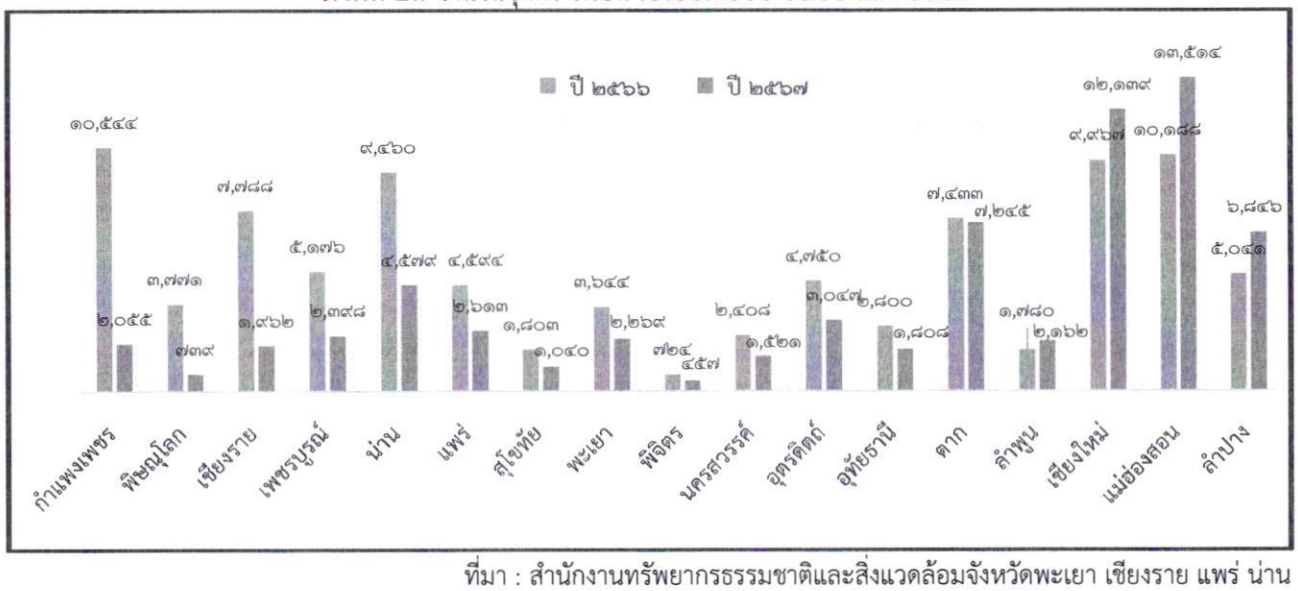
จังหวัดหวัด	จุดความร้อนสะสม (Hotspot) ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ ระหว่างเดือน ๑ มกราคม – ๓๐ เมษายน					รวมทั้งหมด
	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	
เชียงราย	๗,๐๖๗	๑,๓๖๐	๑,๐๗๗	๗,๗๘๘	๑,๙๖๒	**๑๙,๒๕๔**
พะเยา	๓,๘๒๐	๑,๗๐๗	๔๐๑	๓,๖๔๔	๒,๒๖๙	**๑๑,๘๔๑**
แพร่	๔,๘๒๖	๒,๖๘๓	๑,๓๕๓	๔,๕๙๔	๒,๖๑๓	**๑๖,๐๖๙**
น่าน	๗,๒๑๒	๑,๓๖๕	๑,๓๑๔	๙,๔๖๐	๔,๕๗๙	**๒๓,๙๓๐**
รวม	**๒๒,๙๒๕**	**๗,๑๑๕**	**๔,๑๔๕**	**๒๕,๔๘๖**	**๑๑,๔๒๓**	**๗๑,๐๙๔**

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน

จากการเปรียบเทียบจุดความร้อนสะสมของ ๑๗ จังหวัดภาคเหนือ ระหว่างเดือน ๑ มกราคม - ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗ พบว่าจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ โดยมีจังหวัดเชียงรายมีจุดความร้อนอยู่ในอันดับที่ ๑๒ จังหวัดน่านมีจุดความร้อนอยู่ในอันดับที่ ๕ จังหวัดแพร่ มีจุดความร้อนอยู่ในอันดับที่ ๗ และจังหวัดพะเยา มีจุดความร้อนอยู่ในอันดับที่ ๙

ซึ่งเมื่อเทียบการเกิดจุดความร้อนในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ และ ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ พบว่า จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจุดความร้อนลดลง โดยจังหวัดเชียงรายมีจุดความร้อนลดลงสูงสุด จำนวน ๕,๘๒๖ จุด คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๘๑ รองลงมา คือ จังหวัดน่านมีจุดความร้อนลดลง จำนวน ๔,๘๘๑ จุด คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๖๐ ถัดมา คือ จังหวัดแพร่มีจุดความร้อนลดลง จำนวน ๑,๙๘๑ จุด คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๑๓ และจังหวัดพะเยามีจุดความร้อนลดลง จำนวน ๑,๓๗๕ จุด คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๗๔

ภาพที่ ๒๗ จำนวนจุดความร้อน เปรียบเทียบปี ๒๕๖๖ และ ๒๕๖๗

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน

ปัญหาหมอกควันของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จากปัญหาหมอกควันในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ส่งผลให้คุณภาพอากาศในพื้นที่มีปัญหาและส่งผลกระทบโดยตรงกับสุขภาพ สำหรับในช่วงฤดูแล้งของทุกปี พบว่า ปริมาณการเพิ่มของฝุ่นละอองสูงขึ้นมากโดยเฉพาะพื้นที่ภาคเหนือ และในปีที่เกิดความแห้งแล้งประกอบกับเหตุการณ์สภาพอากาศสุดขั้ว (extreme weather event) รวมถึงปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ส่งผลให้เกิดจุดความร้อนจากการเกิดไฟ

ทั้งในพื้นที่ CLMVT ได้แก่ กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม และไทย เป็นต้น และในช่วงเวลาดังกล่าวมีการกำจัดเศษวัสดุทางเกษตรด้วยการเผาเพื่อเตรียมพื้นที่สำหรับทำการเกษตรในช่วงฤดูฝน ด้วยสภาวะอากาศที่แห้งและความกดอากาศสูง การเคลื่อนตัวของลมน้อย ภูมิประเทศบางแห่งเป็นแอ่งกระทะ ส่งผลให้ฝุ่นละอองไม่แพร่กระจาย แขวนลอยอยู่ในบรรยากาศ นานกว่าช่วงเวลาอื่น และสะสมจนมีความหนาแน่นมากขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และระบบการหายใจ เมื่อฝุ่นละอองเข้าไปในร่างกายของประชาชนที่เป็นโรคทางเดินหายใจหรือกลุ่มเสี่ยงได้

จากการวิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์คุณภาพอากาศโดยรวมพบว่า แม้ความพยายามในการลดจุดสะสมความร้อนจะลดลงแล้ว จำนวนวันที่ $PM_{๒.๕}$ เกินมาตรฐานจะลดลง แต่คุณภาพของอากาศจากปัญหาหมอกควันแนวโน้มรุนแรงขึ้นทุกปี เนื่องจากปัญหาหมอกควันที่สูงขึ้นในพื้นที่ เกิดจากลมที่พัดสู่ภาคเหนือมีกำลังอ่อนลง ประกอบกับหมอกควันที่มาจากต่างพื้นที่และหมอกควันจากแนวชายแดนซึ่งเป็นพื้นที่ของประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น การแก้ไขปัญหาจึงมิอาจจะแก้ไขได้โดยเฉพาะความร่วมมือจากกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ทั้งนี้ ต้องเป็นความร่วมมือในระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นต้องเป็นนโยบายระดับประเทศ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชุมชน ระดับประเทศ และความร่วมมือระหว่างประเทศกับประเทศเพื่อนบ้าน แต่อย่างไรก็ตามจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) ทำให้ประชาชนสวมหน้ากากออกจากที่อยู่อาศัย ซึ่งช่วยบรรเทาและเป็นการป้องกันปัญหาฝุ่นละอองที่เกิดจากหมอกควัน ได้อีกทางหนึ่งด้วย

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวนวันที่ $PM_{๒.๕}$ เกินค่ามาตรฐานในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลงจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๑๑.๘๓ โดยมีจังหวัดน่านมีจำนวนวันที่ $PM_{๒.๕}$ เกินค่ามาตรฐาน จำนวน ๑๐๓ วัน จังหวัดเชียงรายมีจำนวนวันที่ $PM_{๒.๕}$ เกินค่ามาตรฐาน จำนวน ๗๕ วัน จังหวัดพะเยามีจำนวนวันที่ $PM_{๒.๕}$ เกินค่ามาตรฐาน จำนวน ๖๘ วัน และจังหวัดแพร่มีจำนวนวันที่ $PM_{๒.๕}$ เกินค่ามาตรฐาน จำนวน ๖๗ วัน

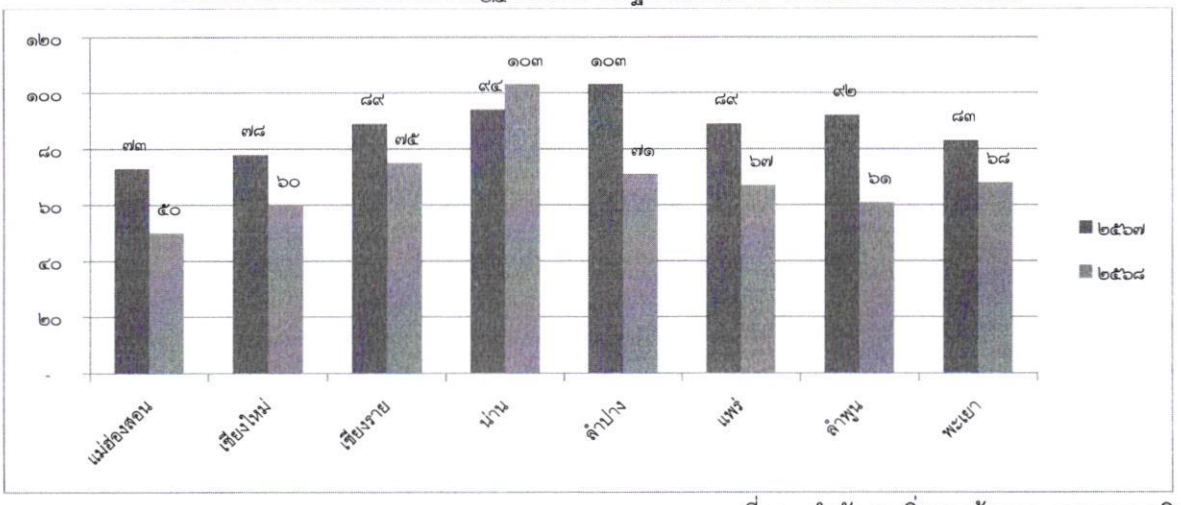
ตารางที่ ๙๑ ข้อมูลจำนวนวันที่ $PM_{๒.๕}$ เกินค่ามาตรฐานในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	พื้นที่ตั้งสถานี	จำนวนวันที่ $PM_{๒.๕}$ เกินค่ามาตรฐาน (วัน) ระหว่างเดือน ๑ มกราคม – ๓๐ เมษายน					รวมทั้งหมด
		พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	
เชียงราย	ต.เวียง อ.เมือง ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย ต.เวียง อ.เชียงของ	๖๙	๒๑	๗๔	๘๙	๗๕	๓๒๘
พะเยา	ต.บ้านต๋อม อ.เมือง	๕๕	๒๐	๖๙	๘๓	๖๘	๒๙๕
แพร่	ต.นาจักร อ.เมือง	๔๗	๒๓	๗๕	๘๙	๖๗	๓๐๑
น่าน	ต.ในเวียง อ.เมือง ต.ห้วยโก๋น อ.เฉลิมพระเกียรติ	๔๖	๒๕	๙๖	๙๔	๑๐๓	๓๖๔
รวมทั้งหมด		**๒๑๗**	**๘๙**	**๓๑๔**	**๓๕๕**	**๓๑๓**	**๑,๒๘๘**

ที่มา : สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑ และ ๒

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวนวันที่ PM ๒.๕ เกินค่ามาตรฐานในพื้นที่ ๘ จังหวัดภาคเหนือตอนบน พบว่า จังหวัดน่านมีจำนวนวันที่ PM ๒.๕ เกินค่ามาตรฐานมากกว่าปีที่ผ่านมา ส่วนจังหวัดอื่น พบว่ามีจำนวนลงลงจากปีที่ผ่านมา

ภาพที่ ๒๘ จำนวนวันที่ PM ๒.๕ เกินค่ามาตรฐานในพื้นที่ ๘ จังหวัดภาคเหนือตอนบน

ที่มา : สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๒

๓.๖) การวิเคราะห์ปัญหาด้านวาตภัย

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เกิดวาตภัย จำนวน ๑๐๕ ครั้ง โดยมีหมู่บ้านที่ได้รับความเสียหาย จำนวน ๑,๖๙๕ หมู่บ้าน ตำบลที่ได้รับความเสียหาย จำนวน ๒๔๖ ตำบล อำเภอที่ได้รับความเสียหาย ๔๕ อำเภอ คิดความเสียหายเป็นมูลค่า ทั้งหมด ๘๖๘,๐๐๕ บาท

ตารางที่ ๙๒ ปัญหาด้านวาตภัยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖

ปี พ.ศ./จังหวัด	จำนวน (ครั้ง)	จำนวน (อำเภอ)	ความเสียหายจำนวน (หมู่บ้าน)	ความเสียหายจำนวน (ตำบล)	ความเสียหายมูลค่า (บาท)
๒๕๖๓	**๑๑๘**	**๑๓**	**๙๐๙**	**๑๘๓**	**๙,๗๔๙,๙๐๖**
เชียงราย	๑๗	๑๓	๐	๐	๐
น่าน	๖๖	๑๓	๒๔๖	๗๒	๑,๐๙๙,๙๐๖
พะเยา	๑๓	๙	๔๒๓	๕๘	๐
แพร่	๒๒	๘	๒๔๐	๕๓	๘,๖๕๐,๐๐๐
๒๕๖๔	**๑๕๕**	**๑๕**	**๑,๐๐๙**	**๒๑๑**	**๒,๓๑๖,๔๑๐**
เชียงราย	๓๓	๑๓	๑๕๔	๓๕	๐
น่าน	๖๐	๑๕	๓๔๔	๗๐	๑,๖๐๓,๗๑๘
พะเยา	๔๐	๙	๓๐๗	๕๒	๐
แพร่	๒๒	๘	๒๐๔	๕๔	๗๑๒,๖๙๒
๒๕๖๕	**๑๓๘**	**๔๙**	**๑,๖๑๖**	**๒๘๙**	**๑,๑๖๒,๕๖๔**
เชียงราย	๕๘	๑๘	๖๓๐	๙๗	๖๙๔,๑๑๕
น่าน	๒๖	๑๔	๓๐๘	๗๗	๐
พะเยา	๒๖	๙	๔๖๕	๕๘	๔๖๖,๕๔๙
แพร่	๒๘	๘	๒๑๓	๕๗	๑,๙๐๐
๒๕๖๖	**๑๐๕**	**๔๕**	**๑,๖๙๕**	**๒๔๖**	**๘๖๘,๐๐๕**
เชียงราย	๕๑	๑๘	๑,๐๒๖	๑๐๖	๑๕๕,๐๐๓
น่าน	๑๒	๑๑	๑๔๙	๔๖	๕๗๐,๐๐๐
พะเยา	๒๖	๙	๓๖๑	๕๒	๑๔๐,๐๐๒
แพร่	๑๖	๗	๑๕๙	๔๒	๓,๐๐๐

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา และจังหวัดแพร่

๓.๗) การวิเคราะห์ปัญหาด้านการจัดการขยะ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ลดลงจากปีที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ ๖.๐๓ มีขยะมูลฝอยที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ ลดลงจากปีที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ ๖.๖๗ มีขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดถูกต้อง ลดลงจากปีที่ผ่านมา ๖.๒๕ มีขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดไม่ถูกต้อง ลดลงจากปีที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ ๕.๕๔ และมีขยะมูลฝอยตกค้าง ลดลงจากปีที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๙

ตารางที่ ๙๓ ปัญหาด้านการจัดการขยะกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖

จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๖๔					พ.ศ. ๒๕๖๕					พ.ศ. ๒๕๖๖				
	ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดถูกต้อง (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดไม่ถูกต้อง (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยตกค้าง (ตัน)	ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดถูกต้อง (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดไม่ถูกต้อง (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยตกค้าง (ตัน)	ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดถูกต้อง (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดไม่ถูกต้อง (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยตกค้าง (ตัน)
จังหวัดเชียงราย	๙๓๐	๓๐๐	๑๖๐	๔๗๐	๓๕,๐๐๐	๙๓๐	๓๐๐	๑๖๐	๔๗๐	๓๕,๐๐๐	๘๗๔	๒๘๐	๑๕๐	๔๔๔	๓๐,๐๐๐
จังหวัดพะเยา	๒๖๗	๑๖๐	๒๔	๘๓	๑๒,๙๑๐	๒๖๗	๑๖๐	๒๔	๘๓	๑๒,๙๑๐	๒๗๑	๑๓๘	๓๐	๑๐๓	๙๒๗๕
จังหวัดแพร่	๓๒๔	๑๔๐	-	๑๘๔	๕๔๕	๓๒๔	๑๔๐	-	๑๘๔	๕๔๕	๓๑๕	๑๒๐	๑๑๐	๘๕	๔๗๗
จังหวัดน่าน	๒๕๘	๑๔๐	๖๐	๕๘	-	๒๕๘	๑๔๐	๖๐	๕๘	-	๒๖๐	๑๓๙	๖๐	๖๑	๓๐๕
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**๑,๗๗๙**	**๗๔๐**	**๒๔๔**	**๗๙๕**	**๔๘,๔๕๕**	**๑,๗๗๙**	**๗๔๐**	**๒๔๔**	**๗๙๕**	**๔๘,๔๕๕**	**๑,๗๒๐**	**๖๗๗**	**๓๕๐**	**๖๙๓**	**๔๐,๐๕๗**

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ

๓.๑.๓ ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคม ขนส่ง ที่เป็นเส้นทางเชื่อมระหว่างเมืองแล้วยังเป็นเส้นทางสายหลัก มีการสัญจรทั้งรถบรรทุกน้ำมัน รถบรรทุกสินค้า รถโดยสาร รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน และขนาดเขตทางค่อนข้างคับแคบในเขตผ่าน/ศูนย์กลางชุมชนและไม่มีบาทวิถี ถนนเส้นหลักที่เชื่อมโยงระหว่างจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ชำรุด เนื่องจากมีรถบรรทุก ทำให้ถนนชำรุดเสียหาย สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้สัญจร

๒. ปัญหาด้านเกษตร พบว่า การเกษตรกรในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพฤติกรรมการเพาะปลูกที่เปลี่ยนแปลงมีการใช้ เครื่องจักรกล สารเคมี ปุ๋ยเคมี เพิ่มขึ้น ต้นทุนในการผลิตที่เพิ่มขึ้น ขาดความรู้การใช้เทคโนโลยี อีกทั้งการใช้สารเคมี/สารพิษ และผลิตผลทางการเกษตรมีสารปนเปื้อนส่งผลต่อสุขภาพของผู้บริโภค เกษตรยังขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง จึงขาดการต่อรองด้านราคาผลผลิตกับพ่อค้า และสินค้าการเกษตรขาดการพัฒนาต่อยอดเพื่อเพิ่มมูลค่าและการตลาด

๓. ปัญหาความต้องการด้านพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์หัตถกรรม สินค้าแปรรูป เนื่องจากปัญหาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ ขาดตลาดในการกระจายสินค้า ผลผลิตไม่ได้คุณภาพ และมาตรฐานตามที่ตลาดต้องการ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตร หลังฤดูแล้งหรือหลังฤดูเก็บเกี่ยวทำให้เกิดการว่างงาน ไม่มีอาชีพเสริม ขาดรายได้ กลุ่มอาชีพมีการจัดทำผลิตภัณฑ์ตามแบบของตนเองและภูมิปัญญา จะต้องผลิตสินค้าจำนวนมากที่มีคุณภาพ ทำให้สินค้าของชุมชนไม่สามารถแข่งขันกับสินค้าตามมาตรฐานของโรงงานได้ รวมทั้งกลุ่มอาชีพขาดความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาดทำให้ไม่เกิดความยั่งยืน จึงมีความต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ แต่ไม่มีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ กลุ่มวิสาหกิจ/ประชาชน ขาดการนำองค์ความรู้นวัตกรรมมาเสริมสร้างคุณภาพผลิตภัณฑ์

๔. ปัญหาด้านคุณภาพชีวิต การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID – 19) ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบกับโครงสร้างประชากรที่เป็นสังคมสูงวัย รายได้และเงินออมเฉลี่ยต่อครัวเรือนลดลง นอกจากนี้ปัญหาด้านสุขภาพที่เกิดจากสภาพสังคม สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ขาดการเฝ้าระวังทำให้ประสบปัญหาโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง โรคเกิดจากการทำงาน เนื่องจากมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ การบริโภคอาหารไม่ถูกต้อง ขาดการออกกำลังกาย การจัดระบบดูแลผู้สูงอายุ ยังไม่ครอบคลุม การดูแลและให้บริการทางการแพทย์ไม่ทั่วถึง

๕. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม การเสียดุลยภาพและความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นเหตุให้ปริมาณน้ำในดินและผิวดินความชุ่มชื่นในอากาศลดลง หน้าดินถูกชะล้าง ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลาย ได้แก่ ปัญหาหมอกควัน ไฟป่า และการบุกรุกพื้นที่ป่า เพื่อทำการเกษตร การตัดไม้ทำลายป่าในพื้นที่ การขยายเขตทำกิน และการใช้พื้นที่ไม่ถูกหลักวิชาการ

๖. ปัญหาสาธารณภัย ประชาชนในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ส่วนใหญ่ประสบปัญหาอุทกภัย วาตภัย และภัยแล้งที่มีมาอย่างต่อเนื่องและรุนแรงขึ้น ซึ่งลักษณะทางภูมิประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีลักษณะอยู่ติดกับภูเขาเอื้อต่อการเกิดภัยพิบัติไม่ว่าจะเป็นอุทกภัย วาตภัย หมอกควันไฟป่า ส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้ประสบภัยทั้งต่อชีวิต และทรัพย์สิน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าสงวน และไม่ได้อยู่ในรอยเลื่อนแผ่นดินไหว ประชาชนจึงมีความต้องการให้เสริมสร้างระบบการเตือนภัยให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อป้องกันการสูญเสีย และจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือบรรเทาสาธารณภัยให้มีความพร้อมและครบถ้วนเพียงพอต่อการใช้งาน และในช่วงฤดูแล้งขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร ทำให้พืชผลทางการเกษตรได้รับความเสียหาย ประชาชนมีความต้องการให้จัดทำแนวป้องกันตลิ่งป้องกันการกัดเซาะตลิ่งพังทลาย

๗. การผลักดันการพัฒนาด่านการค้าชายแดน จุดผ่านแดนถาวรบ้านฮวก อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา

- ขอให้กรมป่าไม้เร่งรัดพิจารณาอนุญาตคำขอใช้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติของจังหวัดพะเยา ทั้ง ๒ คำขอ
- ขอให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เร่งดำเนินการออกแบบและปรับปรุงไหล่ทางถนนสายบ้านฮวก - กิ่วหก เพื่อเป็นแนวป้องกันไฟป่า ขนาดความกว้างข้างละ ๑ เมตร ยาวประมาณ ๒.๑๘๐ กิโลเมตร
- ขอให้กรมทางหลวงเร่งดำเนินการสำรวจและออกแบบถนนขนาด ๔ ช่องทางจราจร ระยะทาง ๒ กิโลเมตร ตั้งแต่สามแยกอนามัย - เส้นแนวเขตพรมแดนไทย(อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา) เชื่อมโยงด่านชายแดนถาวรบ้านฮวก - สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (เมืองคอบ แขวงไชยะบุรี) และดำเนินการยื่นคำขอผ่อนผันตามมติคณะรัฐมนตรีในการขอใช้พื้นที่ป่าไม้และพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูซางเพื่อก่อสร้างถนนดังกล่าว

๘. ผลักดันการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor : NEC) ให้ครอบคลุมจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๙. ผลักดันให้มีการศึกษาสายทางคมนาคมขนส่งทางรางเชื่อมโยงสายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ ไปยังจังหวัดน่าน ให้ครอบคลุมจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด (โครงข่ายคมนาคมขนส่งทางรางล้านนาตะวันออก)

๓.๑.๔ ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหากลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาในระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ว่า “ประตูการค้าสากล โดดเด่นวัฒนธรรมล้านนาสินค้าเกษตรปลอดภัย ประชาชนร่วมใจอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ” โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนด ๔ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาสภาพแวดล้อมในการพัฒนาการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับต่างประเทศ

วัตถุประสงค์ : เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) และ AEC เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และเพิ่มรายได้จากการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ (กลุ่ม GMS , AEC และประเทศอื่นๆ) รวมทั้งลดค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการ

ตัวชี้วัด : ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๑.๖๖)

๒) อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๗.๗)

๓) อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาตัวกลางทางการเงินต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๓)

แนวทางการพัฒนา

๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการกระตุ้น การลงทุนภายในจังหวัด วิจัย พัฒนา และจัดกิจกรรมส่งเสริมการค้า การลงทุนกับกลุ่มจังหวัดอื่นภายในประเทศและเพื่อนบ้าน

๒) ส่งเสริมการค้า การลงทุน โดยพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการและพัฒนาธุรกิจ SMEs

๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ รองรับการเชื่อมโยง NSEC ตามกรอบความร่วมมือ GMS โดยจัดตั้งศูนย์บริหารจัดการ Logistics และ Supply Chain ผลักดันด้านโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาระบบฐานข้อมูลวิจัย พัฒนาผลิตบุคลากรด้าน Logistics ทุกระดับ และจัดการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

การวิเคราะห์ความสำเร็จของการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาสภาพแวดล้อมในการพัฒนา การค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมโยง กับต่างประเทศ พบว่าผลการดำเนินการที่ผ่านมาของประเด็นการพัฒนาด้านการค้าการลงทุน ได้ดำเนินการพัฒนาตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง งบประมาณในการดำเนินงาน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เท่ากับ ๒๙๒,๑๐๓,๑๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าในแผนการพัฒนาปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาต้นทางซึ่งเน้นโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก ซึ่งจุดเน้นในการพัฒนาเน้นการพัฒนาโครงข่ายภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับการค้าชายแดน และการค้าผ่านแดน ตลอดจนการพัฒนาสินค้าเพื่อส่งออกได้แก่ อุตสาหกรรมแฟชั่นล้านนาตะวันออก อุตสาหกรรมธุรกิจอาหาร และอุตสาหกรรมเกษตรเชิงนวัตกรรม ตลอดจนการพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีประสิทธิภาพสามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาค ซึ่งจากผลดังกล่าวส่งผลเป้าหมายในการพัฒนา โดยจากตัวชี้วัดการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาที่ ๑ มีทั้งสิ้น ๓ ตัวชี้วัด หากทำการเปรียบเทียบข้อมูลในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ และ ปีพ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สิ้นสุดแผนการพัฒนาฉบับ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ พบว่า ตัวชี้วัดในการพัฒนาของประเด็นการพัฒนาที่ ๑ บรรลุทุกตัวชี้วัด ซึ่งเกิดจากการวางแผนกลยุทธ์ให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาร่วมกัน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ภาคประชาชน ให้ครบถ้วนในห่วงโซ่คุณค่า ประกอบกับมีหน่วยงานดำเนินโครงการที่มีศักยภาพในการผลักดันให้โครงการบรรลุตัวชี้วัด

ตารางที่ ๙๔ ผลการดำเนินการที่ผ่านมา (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ในประเด็นการพัฒนาที่ ๑

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
๑.การเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวงหมายเลข ๑๒๙ ตอน ทางเลี่ยงเมืองแพร่ ช่วง กม.๐+๐๐๐ - กม. ๑๐+๔๑๘ (เป็นช่วงๆ)ระยะทาง ๑๐.๔๑๘ กิโลเมตร เพื่อให้ได้มาตรฐานชั้นทางสูงขึ้น และก่อสร้างทางขนานบริเวณย่านชุมชน รวมทั้งปรับปรุงขยายสะพาน ๒. การพัฒนาโครงข่ายภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน	๑.การพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่นล้านนาตะวันออกสู่ต่างประเทศ ๒.การพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอาหารและอุสาหกรรมเกษตรเชิงนวัตกรรม ๓.การพัฒนาศูนย์ประสานงาน(Command Center) และนำร่องการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศนอร์ทเทิร์นไทยแลนด์ ฟูดวัลเลย์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๔.การพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีประสิทธิภาพสามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาค	๑.กิจกรรมจัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้าในกลุ่มจังหวัด/กลุ่มประเทศ GMS และ ASEAN+๖
๑๔๕,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท	๑๐๗,๙๗๒,๓๐๐ ล้านบาท	๓๙,๑๓๐,๘๐๐ ล้านบาท
งบประมาณรวม (ปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	๒๙๒,๑๐๓,๑๐๐ ล้านบาท	

ที่มา กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ตารางที่ ๙๕ ความสำเร็จของการพัฒนาประเด็นการพัฒนาที่ ๑

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน*	ความสำเร็จ
อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด	ร้อยละ ๑.๖๖	ร้อยละ ๕.๘๓	บรรลุ
อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการขนส่งสถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด	ร้อยละ ๗.๗	ร้อยละ ๒๑.๕๕	บรรลุ
อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาตัวกลางทางการเงินต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓.๘๑	บรรลุ

*หมายเหตุ ได้มีการพยากรณ์ข้อมูล GPP ในปีพ.ศ. ๒๕๖๕

ที่มา คำนวณจากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ปัญหาอุปสรรค : การบริหารโครงการภายใต้วงเงินงบประมาณที่มีจำกัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพ

วัตถุประสงค์ : เพิ่มผลิตภาพและมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพ และอุตสาหกรรมการเกษตรที่ได้มาตรฐานเพื่อมุ่งสู่ตลาดโลก

ตัวชี้วัด : ๑) สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๒๐)

๒) สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๓)

๓) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๒)

<u>แนวทางการพัฒนา</u>

๑) เพิ่มผลิตภาพและคุณภาพการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร โดยเน้นความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะสิ่งที่มีศักยภาพทางการตลาด ลดต้นทุนการผลิตโดยใช้หลักการผลิตปริมาณมาก ปรับปรุงคุณภาพการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่า พัฒนากลุ่มธุรกิจและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี การสร้างนวัตกรรม และมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร

๓) สร้างความเข้มแข็งต่อเกษตรกร องค์กรเกษตรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยการสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน เครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีเกษตรในพื้นที่ และสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจและผู้ประกอบการตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔) ส่งเสริมการบริหารจัดการการตลาดสินค้าเกษตร โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดแก่กลุ่มผู้ผลิตสินค้าเกษตร รวมทั้งสร้างช่องทางการจัดจำหน่ายเฉพาะกลุ่ม (Niche Product)

การวิเคราะห์ความสำเร็จของการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีศักยภาพ พบว่าผลการดำเนินการที่ผ่านมา ได้ทำการพัฒนาดำเนินการพัฒนาตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง งบประมาณในการดำเนินงาน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เท่ากับ ๔๓๗,๔๙๔,๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาด้านเกษตร พัฒนาครบทั้งห่วงโซ่คุณค่า (value chain) ในต้นทางได้เป็นการพัฒนาสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยได้มาตรฐาน กลางทางได้นำนวัตกรรมเข้ามามีส่วนสนับสนุนให้สินค้าเกษตรผลิตได้ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และปลายทางนำการตลาดมาประชาสัมพันธ์ให้สามารถขายสินค้าเกษตรอย่างแพร่หลาย เพื่อสร้างรายได้ให้เกษตรกรในพื้นที่ ทั้งนี้จากการดำเนินโครงการของกลุ่มจังหวัดสำหรับประเด็นการพัฒนาด้านเกษตรเน้นการพัฒนาการเกษตรปลอดภัย เกษตรยั่งยืน และการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยเกษตรอุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง จากการวิเคราะห์ตัวชี้วัดการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาที่ ๒ มีทั้งสิ้น ๓ ตัวชี้วัด หากทำการเปรียบเทียบข้อมูลในปีพ.ศ. ๒๕๖๑ และปีพ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สิ้นสุดแผนการพัฒนาฉบับ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ พบว่า ตัวชี้วัดในการพัฒนาของประเด็นการพัฒนาที่ ๒ บรรลุทุกตัวชี้วัด ซึ่งเกิดจากการบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานดำเนินโครงการที่มีความพร้อมทั้งบุคลากร ประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจในเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ประกอบกับการร่วมกันวางแผนกลยุทธ์และแผนการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ตัวชี้วัดบรรลุผล

ตารางที่ ๙๖ ผลการดำเนินการที่ผ่านมา (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ในประเด็นการพัฒนาที่ ๒

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
๑.การยกระดับคุณภาพมาตรฐานการผลิตข้าวและผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒.การถ่ายทอดองค์ความรู้และการพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตสินค้าและอาหารปลอดภัย ๓.การพัฒนาเครือข่าย เพื่อส่งเสริมและเชื่อมโยงภาคีเครือข่ายการผลิตสินค้าและอาหารปลอดภัย ๔.ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๕.การพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยได้มาตรฐาน เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งผลิตสินค้าคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐาน ๗.กิจกรรมส่งเสริมการผลิตไผ่เศรษฐกิจแบบครบวงจร ๘.กิจกรรมผลิตและแปรรูปไก่ประดู่หางดำเชิงคุณภาพครบวงจร ในเขตภาคเหนือตอนบน ๙.การเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาศักยภาพการผลิตสัตว์น้ำ ถิ่นฟ้าโมเดล ๑๐.การผลิตโคเนื้อคุณภาพเพื่อการตลาดแบบครบวงจร และอาหารปลอดภัยสู่อาเซียนในเขตภาคเหนือตอนบน ๒	๑. การพัฒนา Cluster อุตสาหกรรมกลุ่มล้านนาตะวันออก ๒.การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารล้านนาตะวันออก ๓. การพัฒนานวัตกรรม การบริหารแรงงานนอกระบบในภาคการเกษตร ๔.การพัฒนามาตรฐานห้องปฏิบัติการเพื่อรองรับการตรวจสอบสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย ๕.การพัฒนาศักยภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรสู่อุตสาหกรรมมูลค่าสูง ๖.พัฒนาสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์	๑.การเพิ่มศักยภาพเกษตรอุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูงเพื่อการส่งออกภาคเหนือตอนบน ๒ (ขายก่อนปลูก) ๒.งานมหกรรมแสดงสินค้าและเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยกลุ่มล้านนาตะวันออก ๔.การวิเคราะห์ผลกระทบจากการดำเนินโครงการต่อเกษตรกร ผู้ผลิต และผู้จำหน่ายสินค้าและอาหารปลอดภัย
๓๘๖,๗๘๒,๒๐๐ ล้านบาท	๓๐,๙๑๘,๙๐๐ ล้านบาท	๑๙,๗๙๓,๐๐๐ ล้านบาท
งบประมาณรวม (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	๔๓๗,๔๙๔,๑๐๐ ล้านบาท	

ที่มา กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ตารางที่ ๙๗ ความสำเร็จของการพัฒนาประเด็นการพัฒนาที่ ๒

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ความสำเร็จ
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๖*	บรรลุ
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๙*	บรรลุ
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๑๔.๔๙**	บรรลุ

หมายเหตุ* ข้อมูล GPP ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และ**ได้มีการพยากรณ์ข้อมูล GPPในปี พ.ศ. ๒๕๖๕

ที่มา คำนวณจากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔

ปัญหาอุปสรรค : การบริหารโครงการภายใต้วงเงินงบประมาณที่มีจำกัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ศิลปวัฒนธรรม สุขภาพ และ MICE เพื่อสร้างรายได้สู่ชุมชนและเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ : พัฒนาการท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่าและคุณภาพผลิตภัณฑ์ และคุณค่าสินค้าและบริการเน้นฐานเศรษฐกิจที่ยั่งยืน เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มรายได้

ตัวชี้วัด : ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิต ภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๑)

๒) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการของกลุ่มจังหวัด (GPP ภาคบริการนอกเหนือจากบริการภาครัฐ) (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๒)

<u>แนวทางการพัฒนา</u>

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และเชิงสุขภาพ โดยปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ วิจัยและพัฒนาเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่อเนื่องจังหวัดในกลุ่มและส่งเสริมความร่วมมือในลักษณะโครงข่ายการท่องเที่ยว กับประเทศในกลุ่ม GMS

๒) พัฒนามาตรฐานการบริการและบุคลากรการท่องเที่ยว โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม ตลอดจนพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยว

๓) ส่งเสริมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพแก่ประชาชนทุกวัย และชุมชนรวมทั้งพัฒนาบุคลากรและโอกาสทางการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมในการปรับตัวสู่การท่องเที่ยว หลังจากเข้าสู่ AEC

การวิเคราะห์ความสำเร็จของการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ศิลปวัฒนธรรม สุขภาพ และ MICE เพื่อสร้างรายได้สู่ชุมชนและเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอย่างยั่งยืน พบว่าผลการดำเนินการที่ผ่านมา ได้ทำการพัฒนาดำเนินการพัฒนาตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง งบประมาณในการดำเนินงาน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เท่ากับ ๓๐๙,๙๙๕,๙๐๐ ล้านบาท ซึ่งการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เน้นการพัฒนาทั้งในส่วนต้นทางและกลางทาง ในขณะที่การพัฒนาด้านปลายทางส่วนใหญ่บูรณาการในโครงการต้นทางและกลางทางแล้ว อาทิ การส่งเสริมการท่องเที่ยวล้านนาตะวันออกเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน การพัฒนาล้านนาตะวันออกต้นแบบรักษ์นกยูงไทยสู่การท่องเที่ยวเชื่อมโยงเศรษฐกิจ สร้างสรรค์บนเส้นทาง One Belt and One Road เป็นต้น ทั้งนี้กลุ่มจังหวัดฯ ได้ให้ความสำคัญกับอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัดโดยนำมาเป็นจุดเด่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็น การเป็นเมืองล้านนาตะวันออก การมีลักษณะทางกายภาพอยู่บนเส้นทาง One Belt and One Road ตลอดจนการสร้างจุดขายได้การท่องเที่ยวโดยใช้นกยูง และผ้าทอล้านนา เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นการดึงอัตลักษณ์ที่โดดเด่น นำมาเป็นจุดขายของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ จากการวิเคราะห์ตัวชี้วัดการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาที่ ๓ มีทั้งสิ้น ๒ ตัวชี้วัด หากทำการเปรียบเทียบข้อมูลในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ และปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สิ้นสุดแผนการพัฒนาฉบับ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ พบว่า ตัวชี้วัดในการพัฒนาของประเด็นการพัฒนาที่ ๓ บรรลุทุกตัวชี้วัด ซึ่งเกิดจากการวางแผนกลยุทธ์ให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาร่วมกัน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ภาคประชาชน ให้ครบถ้วนในห่วงโซ่คุณค่า ประกอบกับมีหน่วยงานดำเนินโครงการที่มีศักยภาพในการผลักดันให้โครงการบรรลุตัวชี้วัด

ตารางที่ ๙๘ ผลการดำเนินการที่ผ่านมา (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ในประเด็นการพัฒนาที่ ๓

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
๑.การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว Green Tourism ๒.การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในเขตเมืองเก่าสู่การเชื่อมโยงประวัติศาสตร์ ๓.การพัฒนาอัตลักษณ์อารยธรรมล้านนาภาคเหนือตอนบน ๒ ๔.การส่งเสริมการท่องเที่ยวล้านนาตะวันออกเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน* ๕.การพัฒนาแหล่งเรียนรู้มรดกวัฒนธรรมผ้าล้านนาตะวันออก	๑.การ พัฒนาต่อยอดชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถีสู่ความยั่งยืน ๒.การพัฒนาหมู่บ้านเพื่อการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๓. การพัฒนาล้านนาตะวันออกเมืองรักษ์นกยูงไทยระดับโลกสู่การท่องเที่ยวเชื่อมโยงเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ๓.การพัฒนาล้านนาตะวันออกต้นแบบรักษ์นกยูงไทยสู่การท่องเที่ยวเชื่อมโยงเศรษฐกิจสร้างสรรค์บนเส้นทาง One Belt and One Road	๑.ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วัฒนธรรม และสุขภาพ ๒.มหกรรมชาติพันธุ์ล้านนาตะวันออก ๓.การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวชาติพันธุ์ล้านนาตะวันออก
๑๖๔,๙๙๒,๖๐๐ ล้านบาท	๑๑๒,๕๐๕,๙๐๐ ล้านบาท	๓๔,๔๙๗,๔๐๐ ล้านบาท
งบประมาณรวม (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	๓๐๙,๙๙๕,๙๐๐ ล้านบาท	

ที่มา กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ตารางที่ ๙๙ ความสำเร็จของการพัฒนาประเด็นการพัฒนาที่ ๓

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน*	ความสำเร็จ
อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิต ภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด	ร้อยละ ๑	ร้อยละ ๒๗.๙๑	บรรลุ
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการของกลุ่มจังหวัด (GPP ภาคบริการนอกเหนือจากบริการภาครัฐ)	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๑๗.๑๐	บรรลุ

*หมายเหตุ ได้มีการพยากรณ์ข้อมูล GPP ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕

ปัญหาอุปสรรค : การบริหารโครงการภายใต้วงเงินงบประมาณที่มีจำกัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงานโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว

วัตถุประสงค์ : ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูให้มีความอุดมสมบูรณ์และสิ่งแวดล้อมและพลังงานได้รับบริหารจัดการตามมาตรฐานด้วยความมีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว

ตัวชี้วัด : ๑) สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัด (รายกลุ่มจังหวัด) ไม่น้อยลง (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๕๐)

๒) ฝุ่นละอองในพื้นที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๘๐)

๓) จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการป้องกัน เฝ้าระวัง และมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

<u>แนวทางการพัฒนา</u>

๑) พัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการจัดทำฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพระดับท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการศึกษาเรียนรู้ และพัฒนานวัตกรรมทรัพยากรชีวภาพ

๒) รักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและความสมดุลของระบบนิเวศน์ โดยการแก้ปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติ การปลูกป่า ปลูกหญ้าแฝก เพื่อฟื้นฟูพื้นที่ต้นน้ำและป่าชุมชน การจัดทำ Food Bank การจัดทำฝายต้นน้ำแบบผสมผสานและฝายกึ่งถาวร การป้องกันไฟป่ารวมทั้งการส่งเสริมอาชีพในชุมชนในพื้นที่ป่าตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ ขยายโอกาส และความเป็นอยู่ที่ดีอย่างยิ่ง

๓) พัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติโดยใช้เทคโนโลยี GIS ในการจัดทำฐานข้อมูลและนำไปใช้

๔) สร้างภาคีในการปรับตัวและรับมือจากสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและส่งเสริมชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมทุกระดับตลอดจนการสร้างความรู้ ความเข้าใจและบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการภัยธรรมชาติและสาธารณภัย เพื่อลดความสูญเสียให้น้อยลง

๕) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงานโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียว

การวิเคราะห์ความสำเร็จของการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ดำรงฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงานโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสู่การเป็นกลุ่มจังหวัดสีเขียวพบว่าผลการดำเนินการที่ผ่านมา ได้ทำการพัฒนาดำเนินการพัฒนาตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง งบประมาณในการดำเนินงาน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เท่ากับ ๒๖๙,๑๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งในประเด็นการพัฒนานี้ กลุ่มจังหวัดให้ความสำคัญทั้งเรื่องการเตรียมความพร้อมและการสร้างจิตสำนึกทั้งการเผาในพื้นที่ป่าและพื้นที่โล่ง โดยในพื้นที่ป่าได้สร้างและขยายเครือข่ายป้องกันการเผาป่า เฝ้าระวังและเข้าไปดับไฟอย่างทันท่วงที รวมไปถึงสร้างความเข้าใจในการจัดการเศษวัสดุทางการเกษตรที่สามารถสร้างมูลค่าแปรรูปไปเป็นพลังงานชีวมวล สร้างรายได้ให้เกษตรกรป้องกันการเผาเศษวัสดุทางการเกษตรอีกทางหนึ่ง (ต้นทาง) การสร้างพื้นที่ปลอดภัย (Safety zone) (กลางทาง) เพื่อเป็นการรับมือกับปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติที่เกิด สุดท้ายการพัฒนาปลายทาง เมื่อปัญหาเกิดขึ้นแล้ว จึงได้มีการบริหารจัดการอย่างบูรณาการ จากความร่วมแรงร่วมใจในการแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าให้เกิดความยั่งยืนจึงทำในปัจจุบันสถานการณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจุดสะสมความร้อนลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตามมิติในการแก้ไขปัญหาเรื่องหมอกควันนั้นต้องเป็นความร่วมมือกันในระดับภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ซึ่งเป็นเรื่องระดับนโยบายของรัฐบาล เมื่อพิจารณาการวิเคราะห์ตัวชี้วัดการพัฒนาในประเด็นการพัฒนาที่ ๔ มีทั้งสิ้น ๓ ตัวชี้วัด หากทำการเปรียบเทียบข้อมูลในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ และปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สิ้นสุดแผนการพัฒนาฉบับ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ พบว่า ตัวชี้วัดในการพัฒนาของประเด็นการพัฒนาที่ ๓ บรรลุทุกตัวชี้วัด ซึ่งเกิดจากการบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานดำเนินโครงการที่มีความพร้อมทั้งบุคลากร ประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจในเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ประกอบกับการร่วมกันวางแผนกลยุทธ์และแผนการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ตัวชี้วัดบรรลุผล

ตารางที่ ๑๐๐ ผลการดำเนินการที่ผ่านมา (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ในประเด็นการพัฒนาที่ ๔

การเชื่อมโยงผลการดำเนินงานในประเด็นการพัฒนาที่ ๔		
๑.เตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒.ศูนย์การเรียนรู้สาธารณภัยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๓.สร้างเครือข่ายอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพด้านพันธุ์พืช ๔.ปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า	๑.ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒.จัดทำพื้นที่ปลอดภัยจากฝุ่นละอองขนาดเล็กในภาวะคุณภาพอากาศเกินค่ามาตรฐาน	๑.บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ ๒.การบริหารจัดการพื้นที่การเกษตรและวัสดุทางการเกษตรเพื่อลดปัญหาหมอกควัน
๙๘,๓๑๓,๙๐๐ ล้านบาท	๙๘,๓๑๓,๙๐๐ ล้านบาท	๗๒,๕๑๒,๒๐๐ ล้านบาท
งบประมาณรวม (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	๒๖๙,๑๔๐,๐๐๐ ล้านบาท	

ที่มา กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒, พ.ศ. ๒๕๖๕

ตารางที่ ๑๐๑ ความสำเร็จของการพัฒนาประเด็นการพัฒนาที่ ๓

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ความสำเร็จ
๑) สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัด(รายกลุ่มจังหวัด) ไม่น้อยลง (ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๕๐)	ร้อยละ ๕๐	๕๓.๔๐	บรรลุ
๒) ฝุ่นละอองในพื้นที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐ *	บรรลุ
๓) จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการป้องกัน เฝ้าระวัง และมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	จำนวนเครือข่ายเพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นจาก ๕๒ เครือข่าย เป็น ๗๓ เครือข่าย อัตราการเพิ่มของเครือข่าย คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๓๘	บรรลุ

หมายเหตุ *จำนวนวันที่ฝุ่นละอองในพื้นที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน = (๑-จำนวนวันที่เกินมาตรฐานมากที่สุดของสมาชิกในกลุ่มจังหวัดฯ) *๑๐๐/๓๖๕ คิดจากจังหวัดน่านที่มีวันเกินมาตรฐาน PM ๒.๕ จำนวน ๗๖ วัน

ปัญหาอุปสรรค :

๑. สภาพอากาศ สภาวะเอลนีโญ (เป็นปรากฏการณ์ที่ กระแสน้ำอุ่น ไหลจากตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิก อันเป็นปกติ ไหลเข้าแทนที่กระแสน้ำเย็นบริเวณชายฝั่งประเทศเปรู นานประมาณ ๒ - ๓ เดือน บางครั้งอาจยาวนานข้ามปี) ส่งผลให้อยู่นอกเหนือการควบคุมในการแก้ไขปัญหาหมอกควันและการเกิด $PM_{๒.๕}$

๒. การเกิดหมอกควันและไฟป่าข้ามแดนจากประเทศเพื่อนบ้านส่งผลให้เกิด $PM_{๒.๕}$ บริเวณพื้นที่ชายแดน จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของประเทศเพื่อนข้างเคียงในการลดการเผาอันส่งผลกระทบต่อจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๓.๒ ประเด็นการพัฒนา

๓.๒.๑ บทวิเคราะห์ (ใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ตามหลักวิชาการวางแผน โดยสามารถเลือกใช้ได้ตามความถนัด)

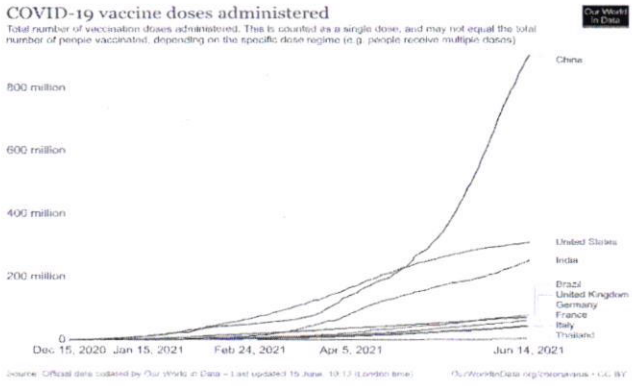
(๑) การวิเคราะห์สถานการณ์โลก

จากสถานการณ์โลกที่ได้รับผลกระทบการเปลี่ยนด้านเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงของตลาดสกุลเงินดิจิทัล (Cryptocurrency) เหล่านี้ส่งผลให้ประชาชนก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล พฤติกรรมการใช้จ่ายของคนมีการปรับเปลี่ยนจากการเดินทางออกไปซื้อสินค้าและบริการ เป็นการซื้อสินค้าและบริการในรูปแบบออนไลน์มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้สังคมเป็นสังคมไร้เงินสด (Cashless Socitey) ดังนั้นประชาชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้ทันต่อบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อทำให้ธุรกิจอยู่รอดและเป็นผู้ได้ประโยชน์ต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ในขณะเดียวภาครัฐและภาคเอกชนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนองค์กรเพื่อทำให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากยิ่งขึ้น

การเปลี่ยนแปลงที่กล่าวมาในข้างต้นถือเป็นประเด็นท้าทายและโอกาสของโลกและถือเป็นเรื่องที่ดี อย่างไรก็ตามสถานการณ์โลกมีเหตุที่ต้องพลิกผันเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - 19) ส่งผลให้การประมาณของเศรษฐกิจโลกมีการประมาณว่าเศรษฐกิจโลกจะเติบโตช้าลง โดยธนาคารโลก (World Bank) ประมาณการว่า การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโลก พ.ศ. ๒๕๖๔ จะเติบโตประมาณร้อยละ ๔ ในขณะที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรือ IMF ประมาณการว่า เศรษฐกิจโลกจะเติบโตประมาณ ร้อยละ ๕.๕ ดังนั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ยังเป็นปีที่มีความจำเป็นที่ต้องเร่งแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของ COVID - 19 และเป็นปีที่มีความท้าทายของเศรษฐกิจทั่วโลก แต่อย่างไรก็ตามในขณะนี้ทั่วโลกได้เร่งฉีดวัคซีนเพื่อเร่งสร้างภูมิคุ้มกันหมู่เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศของตนเอง

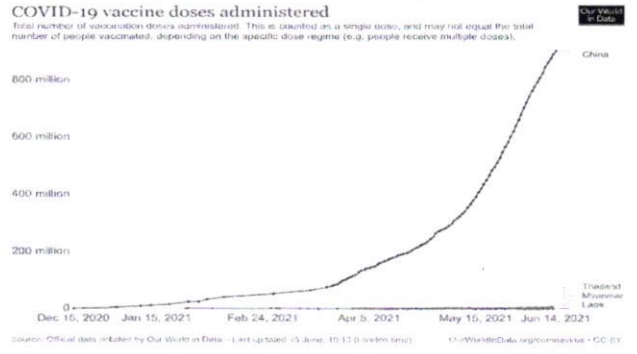
ผู้ที่ได้รับวัคซีนในแต่ละประเทศ จากข้อมูลของสถานการณ์โลกแสดงให้เห็นว่าประเทศจีน สหรัฐอเมริกา และประเทศแถบยุโรป มีจำนวนผู้ฉีดวัคซีนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ประเทศดังกล่าว มีความสำคัญกับประเทศไทย รวมทั้งกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ทั้งในมิติการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้หาก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) คลี่คลาย การค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว จะดีขึ้นตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาประเทศที่มีพรมแดนติดกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้แก่ สปป.ลาว เมียนมา และประเทศไทย อัตราการฉีดวัคซีนยังอยู่ในปริมาณที่ต่ำเมื่อเทียบกับประเทศจีน ซึ่งเป็นประเทศที่มีความสำคัญ กับการท่องเที่ยว และการค้าผ่านแดนของประเทศไทยผ่านทางกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ภาพที่ ๒๙ จำนวนการใช้วัคซีนของกลุ่มประเทศที่มีอัตราการใช้สูงและประเทศไทย

ที่มา https://ourworldindata.org/grapher/cumulative-covid-vaccinations

ภาพที่ ๓๐ จำนวนการใช้วัคซีนของกลุ่มประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอน ๒ และประเทศไทย

ที่มา https://ourworldindata.org/grapher/cumulative-covid-vaccinations

ดังนั้นเพื่อให้ภาพในระดับมหภาคเกิดความชัดเจนจึงได้ทำการทบทวนเศรษฐกิจในระดับมหภาค ของประเทศสำคัญๆ เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ รายละเอียดดังต่อไปนี้

เศรษฐกิจประเทศสหรัฐอเมริกา

จากการประมาณการของ IMF พบว่า เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา จะขยายตัว ร้อยละ ๕.๑ ซึ่งดีกว่าที่ คาดการณ์ไว้ก่อนหน้านี้ ทั้งนี้เนื่องจากนโยบายการฉีดวัคซีนของสหรัฐอเมริกา ที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่าประชาชน อเมริกันทั้งหมดจะได้รับการฉีดวัคซีนภายในปีนี้ ทั้งนี้หากเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาดีขึ้น มีการใช้จ่ายมาก ยิ่งขึ้น จะส่งผลในบวกต่อประเทศไทย ในประเด็นของการค้าระหว่างประเทศ จากนโยบายต่างประเทศของสหรัฐ และประเทศจีนของประธานธิบดีโจ ไบเดน เรื่องประเด็นการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งไม่ได้กีดกันเหมือนกัน ประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ดังนั้น หากประเทศจีนส่งออกสินค้าไปยังสหรัฐอเมริกาได้มากขึ้น ประเทศจีนจะนำเข้า จากสินค้าจากประเทศไทยมากขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้ถือเป็นผลกระทบทางอ้อมที่เกิดขึ้นกับประเทศไทย นอกจากนี้ มีนโยบายการส่งเสริมการค้าขายที่เป็นมิตรมากขึ้น นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ที่ให้ความสำคัญเรื่องการแก้ปัญหาโลกร้อน

และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ซึ่งอาจจะมีเงินมาสนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาเพื่อให้มีพลังงานสะอาด มีธุรกิจพลังงานสีเขียว ซึ่งถือเป็นโอกาสของประเทศไทยและเป็นโอกาสของสินค้าที่มี Carbon Footprint ที่ต่ำที่จะเป็นสินค้าที่สนับสนุนให้เกิดการนำเข้า ในขณะที่สินค้าที่มี Carbon Footprint ที่สูงอาจจะต้องปรับตัว เนื่องจากมีแนวโน้มถูกกีดกันทางการค้า นอกจากนี้ประเด็นสำคัญคือ เรื่องสิทธิมนุษยชน ซึ่งประเทศไทยจะต้องระมัดระวังเพราะอาจจะส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกาได้

เศรษฐกิจของประเทศจีน

จากการควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID - 19 ได้เร็วกว่าประเทศอื่นๆ ทำให้ประเทศจีนสามารถเปิดประเทศและสามารถทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้ตามปกติ ดังนั้นจากการคาดการณ์ของ IMF พบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เศรษฐกิจจีนจะมีการเจริญเติบโตได้ร้อยละ ๘.๑ ซึ่งจะส่งผลให้ทิศทางบวกต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากมีการค้าขายกับจีนจำนวนมาก ในส่วนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เช่นกัน ที่มีสินค้าผ่านแดนไปยังประเทศจีน พบว่า มูลค่าสินค้าส่งออกไปยังประเทศจีน (ตอนใต้) เพิ่มสูงขึ้น แม้กระทั่งในช่วงที่สถานการณ์ COVID - 19 ของประเทศไทยยังไม่คลี่คลาย ดังนั้นในปีนี้หากประเทศไทยสามารถเปิดประเทศได้ และการบริโภคในภาคครัวเรือนของประเทศจีนฟื้นตัว ก็จะทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยกลับมาคึกคักอีกครั้ง

เศรษฐกิจของทวีปยุโรป

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID - 19 เศรษฐกิจยุโรปหดตัวไปค่อนข้างมาก โดยจากการประมาณการณ์ของ IMF คาดว่า ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เศรษฐกิจยุโรปจะเติบโตประมาณ ร้อยละ ๔.๒ และอย่างไรก็ตามประเทศแต่ละประเทศมีปัญหาที่แตกต่างกัน การฟื้นตัวของเศรษฐกิจยุโรปจึงต้องใช้เวลานาน ประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจขนาดใหญ่ในยุโรป ได้แก่ เยอรมนี สเปน และอิตาลี มีจำนวนผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นจนกระทั่งใช้มาตรการล็อคดาวน์ การจัดการวัคซีนที่ล่าช้า เป็นตัวแปรสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทั้งนี้จากที่เศรษฐกิจในประเทศแถบยุโรปหดตัวลง ส่งผลต่อกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอน ๒ ทั้งนี้กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวยุโรปเป็นกลุ่มหลักที่มาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ รองจากนักท่องเที่ยวจากประเทศจีน สหรัฐอเมริกา ประเทศฝรั่งเศส เยอรมนี อังกฤษและอิตาลี

เศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่น

สำหรับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจญี่ปุ่นที่มีการฟื้นตัวเหมือนกับยุโรป คือ เศรษฐกิจฟื้นตัวเพียงเล็กน้อย โดย IMF ประมาณการว่า ในปีพ.ศ. ๒๕๖๔ เศรษฐกิจจะมีขยายตัวประมาณ ร้อยละ ๓.๑ เป็นผลมาจากรัฐบาลได้มีการลงทุนทางโครงการพื้นฐานไปจำนวนมากเพื่อจัดกีฬาโอลิมปิก โดยก่อนสถานการณ์ COVID - 19 คาดว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่เข้ามาชมกีฬาโอลิมปิกและสามารถทำรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมาก แต่เมื่อเผชิญกับการแพร่ระบาดของโรค COVID - 19 ทำให้มีการจำกัดผู้เข้าชม โดยมีการประกาศห้ามผู้ชมชาวต่างประเทศเข้าชมสนามแข่งขันกีฬา แต่ยังคงอนุญาตให้คนในประเทศเข้าชมได้อยู่ ในสัดส่วนที่จะถูกจัดให้เหมาะสมต่อปริมาณความจุของสนาม ดังนั้น จากการลงทุนกับการจัดกีฬาโอลิมปิกจึงส่งผลให้ประเทศได้รับผลกระทบอย่างหนัก ประกอบกับระบบเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่นนั้น เป็นเศรษฐกิจที่พึ่งพาเศรษฐกิจภายนอกประเทศ นั่นคือการส่งออกสินค้า ประกอบกับบริบทของประเทศเป็นสังคมสูงวัย การบริโภคภายในประเทศมีน้อย ดังนั้น ถ้าหากเศรษฐกิจโดยรวมของโลกฟื้นตัว เศรษฐกิจญี่ปุ่นจะฟื้นตัวตามมา

(๒) การวิเคราะห์สถานการณ์ของประเทศไทย

นับตั้งแต่ในช่วงต้นปี ๒๕๖๓ สถานการณ์การแพร่ระบาดของติดเชื้อไวรัส COVID - 19 ได้ทวีความรุนแรงและขยายขอบเขตไปในหลายประเทศทั่วโลกอย่างรวดเร็ว จนทำให้เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๓ องค์การอนามัยโลก (WHO) ประกาศให้เป็นการแพร่ระบาดครั้งใหญ่ (Pandemic) ซึ่งได้ส่งผลกระทบรุนแรงต่อเศรษฐกิจโลกในภาพรวมและก่อให้เกิดความผันผวนรุนแรงในตลาดการเงินโลก ทำให้เศรษฐกิจในหลายประเทศได้รับผลกระทบและเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอยและหลายประเทศขยายตัวต่ำสุดเป็นประวัติการณ์นับตั้งแต่วิกฤตการเงินโลกในปี ๒๕๕๒ สำหรับ

เศรษฐกิจไทยได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID - 19 ที่รุนแรงมากขึ้น เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก โดยจะเห็นได้จากเศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ชะลอตัวลง ตามการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ลดลง ส่งผลให้ภาคบริการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องได้รับผลกระทบรุนแรงจากการดำเนินมาตรการควบคุมการระบาดที่เข้มงวดและจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศ ในขณะเดียวกันภาคการส่งออกยังได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญ รวมทั้งการปิดเส้นทางขนส่งในบางประเทศและการหยุดชะงักของห่วงโซ่การผลิต โดยผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID - 19 ได้ส่งผลกระทบต่อเนื่องทำให้สภาพคล่องทางธุรกิจประสบปัญหาการผลิตและการลงทุนลดลง และส่งผลกระทบต่อภาคการจ้างงานและรายได้ของครัวเรือน ซึ่งทำให้กำลังซื้อภายในประเทศปรับตัวลดลง ในขณะเดียวกัน การใช้จ่ายภายในประเทศยังได้รับผลกระทบอีกทางจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคและมาตรการควบคุมและป้องกันการระบาดโดยการปิดสถานประกอบการต่าง ๆ นอกจากนี้เศรษฐกิจไทยยังมีแนวโน้มที่ต้องเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงซ้ำเติมจากสถานการณ์ภัยแล้งที่มีแนวโน้มรุนแรงและส่งผลกระทบต่อผลผลิตและรายได้ภาคเกษตร จากผลกระทบจากการระบาดของเชื้อไวรัส COVID - 19 ที่ได้ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อภาคเศรษฐกิจสำคัญ ๆ ส่งผลให้รัฐบาลได้เร่งรัดออกมาตรการที่สำคัญต่าง ๆ เพื่อเยียวยาและบรรเทาผลกระทบให้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการโดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดย่อม ภายใต้มาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัส COVID - 19 ต่อเศรษฐกิจไทย ระยะที่ ๑ (ตามมติคณะรัฐมนตรี ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓) และระยะที่ ๒ (ตามมติคณะรัฐมนตรี ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๓) ซึ่งครอบคลุมมาตรการที่สำคัญในหลายด้าน อาทิ มาตรการด้านการเงินทั้งการให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มาตรการด้านการคลังทั้งการเพิ่มวงเงินหักลดหย่อนภาษี การเลื่อนการชำระภาษี รวมทั้งมาตรการเงินโอนเพื่อชดเชยรายได้ให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบมาตรการลดภาระค่าใช้จ่าย โดยการลดค่าไฟฟ้าและน้ำประปา และการลดอัตราเงินสมทบกองทุนประกันสังคมของผู้ประกอบการและลูกจ้าง เป็นต้น

สำหรับเศรษฐกิจไทยในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จากข้อมูลสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย โดยกิริฎา เภาพิจิตร (๒๕๖๔) ได้กล่าวว่า แต่เดิมจากการระบาดระลอกแรกพบว่ามีการคาดการณ์ว่าการแพร่ระบาด COVID - 19 สามารถควบคุมได้ แต่เมื่อมีการระบาดระลอกใหม่ ทำให้เศรษฐกิจไทยได้รับผลกระทบไปอีกระยะหนึ่ง โดยเฉพาะเรื่องการท่องเที่ยวภายในประเทศ ซึ่งนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศยังคงเดินทางเข้าประเทศไทยไม่ได้ และนักท่องเที่ยวในประเทศก็จำเป็นต้องงดการเดินทาง อีกทั้งการจัดการวัคซีนยังคงล่าช้า ดังนั้น มีการประเมินว่าการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยอาจจะใช้เวลานานกว่าที่คาดไว้ ดังนั้น ในปีนี้เศรษฐกิจไทยคาดว่าจะมีการเจริญเติบทางเศรษฐกิจอยู่ที่ร้อยละ ๒ - ๓ สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อกระทบต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยโดยตรง ได้แก่ การควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID - 19 ระลอกใหม่ เนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องประคับประคองเศรษฐกิจ จึงไม่ได้ประกาศล็อคดาวน์ทั้งประเทศ ดังนั้นโอกาสที่คนติดเชื้อ COVID - 19 จะแพร่เชื้อก็ยังมีอยู่ในประเทศ รัฐบาลจึงมีความจำเป็นต้องควบคุมการแพร่ระบาดให้ได้เร็วที่สุด และอีกปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจประเทศไทย คือ การที่ประชาชนไทยควรได้รับการฉีดวัคซีนอย่างแพร่หลาย ซึ่งอาจต้องใช้เวลาระยะหนึ่ง เพราะตามเป้าหมายที่รัฐบาลตั้งไว้ คือ จะฉีดวัคซีนให้คนไทย ร้อยละ ๕๐ ของประชากรทั้งหมด หรือประมาณ ๖๖ ล้านโดส (๑ คนต่อ ๒ โดส) ให้ได้ภายในปีนี้ และคนไทยอีก ร้อยละ ๕๐ ที่ยังไม่ได้รับวัคซีน ซึ่งจะต้องใช้เวลาอีกประมาณ ๖ เดือนที่จะมีภูมิคุ้มกันหรือเรียกว่า “ภูมิคุ้มกันหมู่” (Herd Immunity) และหากมีภูมิคุ้มกันหมู่แล้วจึงจะสามารถเดินทางระหว่างประเทศและทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศไทยฟื้นตัว ทั้งนี้ คาดการณ์ว่าอาจจะใช้ระยะเวลาหลายปีที่จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวกลับมาท่องเที่ยวเช่นเดิมก่อนที่เกิดการแพร่ระบาดของ COVID - 19 ซึ่งมีการคาดว่าไว้ปลายปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เศรษฐกิจจะกลับไปสู่ระดับเดิมที่เท่ากับปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนั้น ขณะนี้ผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของติดเชื้อไวรัส COVID - 19 มากที่สุด คือ ผู้ที่ไม่ได้มีรายได้ ผู้ที่มีรายได้น้อย ผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระ รวมถึงธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ที่เกี่ยวข้องกับภาคบริการ เช่น การท่องเที่ยว โรงแรม และร้านอาหาร และหลังจากการแพร่ระบาดของติดเชื้อไวรัส COVID - 19 คลี่คลาย เศรษฐกิจกลับมาฟื้นตัว ภาคธุรกิจต้องให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมากขึ้น ในขณะที่แรงงานต้องพัฒนาทักษะทั้ง Reskill Upskill และ Newskill ตลอดจนการดูแลรักษาสุขภาพ เพื่อให้พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

เศรษฐกิจไทยปี ๒๕๖๕ ก้าวแรกในโลกหลัง COVID - 19 หากเทียบกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่อยู่ในกลุ่มที่ฟื้นตัวช้า เพราะมีสัดส่วนการพึ่งพาภาคการท่องเที่ยวสูง ผลกระทบจาก COVID - 19 ส่งผลให้เศรษฐกิจชบเซามากกว่า ๒ ปี แต่หลังจากที่ผ่านจุดต่ำสุดไปแล้วในไตรมาสที่ ๓ ในปี ๒๕๖๔ ธนาคารแห่งประเทศไทย คาดว่าในปี ๒๕๖๕ เป็นปีแรกที่เศรษฐกิจไทยเริ่มฟื้นตัวอย่างชัดเจน โดยมีอัตราการขยายตัวได้ราว ๓.๙% ปัจจัยสำคัญมาจากการได้รับวัคซีนทำให้เศรษฐกิจในประเทศเริ่มฟื้นตัว รวมถึงการเปิดรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งถือเป็นหนึ่งในแหล่งรายได้หลัก ทั้งนี้การใช้จ่ายของภาครัฐมีบทบาทสำคัญในการช่วยพยุงเศรษฐกิจไทยในช่วงที่ผ่านมา โดยเฉพาะมาตรการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ ซึ่งเป็นการอัดฉีดเม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจในช่วงที่ต้องปิดประเทศเพื่อควบคุมการระบาด ทั้งนี้ จากภาพรวมเศรษฐกิจปี ๒๕๖๕ ที่ฟื้นตัว ทำให้ความจำเป็นของแรงกระตุ้นจากภาครัฐลดลงบ้างเมื่อเทียบกับช่วงก่อนหน้า โดยเหลือเพียงบางส่วนในภาคท่องเที่ยวและบริการเท่านั้นที่ยังไม่ฟื้นตัวและต้องการการประคับประคองจากภาครัฐต่อไปอีกระยะหนึ่ง ขณะเดียวกันความจำเป็นในการเร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจและการเร่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไทยให้พร้อมสำหรับกระแสโลกอนาคตที่กำลังเกิดขึ้นก็จะเพิ่มมากขึ้น ซึ่งบางส่วนอาจต้องอาศัยการกระตุ้นจากภาครัฐด้วย

(๓) การวิเคราะห์นโยบายที่โดดเด่นในภูมิภาค

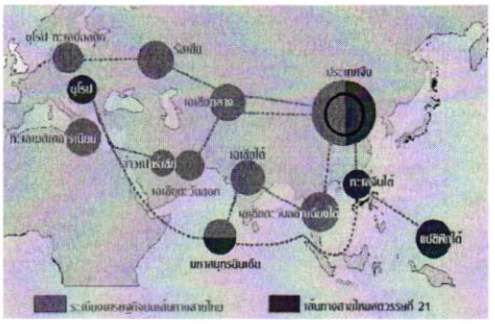
สำหรับในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะวิเคราะห์นโยบายที่โดดเด่นในภูมิภาคและคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ

(๓.๑) นโยบาย One Belt One Road ของประเทศจีน

นโยบาย One Belt One Road ซึ่งเรียกย่อว่า (OBOR) เป็นยุทธศาสตร์ Grand strategy ของจีนซึ่งจะเป็นเส้นทางสายไหมทั้งทางบกและทางทะเล โดยทางบกจะมี ๓ เส้นทาง **ได้แก่** เส้นทางที่ ๑ เชื่อมจีนเอเชียกลาง รัสเซีย และยุโรป เส้นทางที่ ๒ เชื่อมจีน อ่าวเปอร์เซีย และทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ผ่านทางเอเชียกลางและตะวันออกกลาง และเส้นทางที่ ๓ เชื่อมจีนกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียใต้ โดยอาเซียนเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาตร์ OBOR โดยจีนต้องการเชื่อมจีนตอนใต้กับอาเซียน โดยเฉพาะเส้นทางคมนาคมขนส่ง จากคุณหมิงไปสิงคโปร์ และหนานหนิงไปสิงคโปร์ ที่เรียกว่า North – South Economic Corridor อาเซียนมี Master Plan on ASEAN Connectivity ซึ่งเป็นแผนแม่บทการเชื่อมโยงอาเซียน โดยการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางการคมนาคมขนส่ง เชื่อมโยงประเทศอาเซียน และจีนก็มี OBOR เลยเป็น ๒ โครงการมาบรรจบกัน โดยอาเซียนต้องการ ASEAN Connectivity และจีนต้องการ China – ASEAN Connectivity

ส่วนเส้นทางสายไหมทางทะเลนั้น จะเชื่อมจีนกับยุโรปทางทะเล ผ่านทะเลจีนใต้ และมหาสมุทรอินเดีย OBOR จะคลอบคลุมประเทศต่างๆถึง ๖๕ ประเทศ ซึ่งมีประชากรรวมถึง ร้อยละ ๗๐ ของประชากรโลก ประเทศจีนมีเป้าหมายระยะยาว จะลงทุนสร้าง ถนน ทางรถไฟ ท่าเรือ และโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เป็นมูลค่าถึง ๔ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งจะทำให้จีนเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของโลก โดยถนนทุกสายจะมุ่งสู่กรุงปักกิ่ง

ภาพที่ ๓๑ แผนที่แสดงการเชื่อมโยงภูมิภาคต่างๆบนเส้นทางสายไหมใหม่

ที่มา http://www.cuti.chula.ac.th/triresearch/saimai/๒/saimai.html

นอกจากเส้นทางสายไหมที่เป็นนโยบายหลักของจีน ภายในเส้นทางดังกล่าวยังแฝงด้วยระเบียงเศรษฐกิจทั้ง ๖ เส้นทางซึ่งแยกออกมาจากเส้นทางสายไหมทางบกประกอบด้วย

๑. สะพานเศรษฐกิจยูเรเซียใหม่ (New Eurasian Land Bridge : NELB) เริ่มต้นจากท่าเรือ Lianyungang ในมณฑล Jiangsu สิ้นสุดที่เมือง Rotterdam ในยุโรปตะวันตกคาดว่าจะเป็นเส้นทางขนส่งสินค้าทางถนนจากจีนสู่ยุโรปสถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน) หรือ (ITD)

๒. ระเบียงเศรษฐกิจจีน-มองโกเลีย-รัสเซีย (China-Mongolia-Russia Economic Corridor : CMREC) เป็นเส้นทางรถไฟความเร็วสูงและถนน แบ่งออกเป็น ๒ เส้นทางคือ ๑) จาก Beijing, Tianjin, Hebei ผ่านมองโกเลียในเพื่อไปรัสเซีย และ ๒) จากเมือง Dalian ไปยังเมือง Chita ของรัสเซีย

๓. ระเบียงเศรษฐกิจจีน-เอเชียกลาง-เอเชียตะวันตก (China-Central Asia-West Asia Economic Corridor : CCWAEC) เป็นเส้นทางสำคัญในการขนส่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติจากคาบสมุทรอาหรับ ตุรกี และอิหร่านเพื่อส่งไปยังเขตปกครองตนเอง Xinjiang Uygur

๔. ระเบียงเศรษฐกิจจีน-คาบสมุทรอินโดจีน (China-Indochina Peninsula Economic Corridor : CICPEC) เชื่อมระหว่างเขตเศรษฐกิจสามเหลี่ยมปากแม่น้ำ Pearl River (Pearl River Delta Economic Zone : PRD) กับประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

๕. ระเบียงเศรษฐกิจจีน-ปากีสถาน (China-Pakistan Economic Corridor : CPEC) เชื่อมจีนกับเอเชียใต้

๖.ระเบียงเศรษฐกิจบังกลาเทศ-จีน-อินเดีย-เมียนมา (Bangladesh - China-India -Myanmar Economic Corridor : BCIMEC) เริ่มต้นจากเมือง Kashgar ของเขตปกครองตนเอง Xinjiang Uygur ไปยังท่าเรือ Gwadar ของปากีสถาน

ความเชื่อมโยงทั้ง ๕ (Five Links) คณะกรรมการการพัฒนาและปฏิรูปแห่งชาติจีนประกาศใช้แผนปฏิบัติการตามเอกสารชื่อ “Vision and Actions on Jointly Building Silk Road Economic Belt and ๒๑st - Century Maritime Silk Road” เมื่อเดือนมีนาคม ปี ๒๐๑๕ โดยใช้ “Five Links” ในการเชื่อมโยงนโยบายโครงสร้างพื้นฐานการค้า การเงิน และประชาชน ประกอบด้วย

๑. การประสานนโยบาย (Policy Coordination) ด้วยการสร้างกลไกประสานนโยบายในระดับต่างๆ กับประเทศที่ตั้งบนเส้นทางสายไหมใหม่ โดยทำความตกลงและโครงการร่วมกับประเทศต่างๆ และองค์กรระดับภูมิภาค

๒. การเชื่อมโยงสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities Connectivity) ด้วยการส่งเสริมให้มีการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เช่น การขนส่งทางถนน พลังงาน รวมทั้งเครือข่ายด้านการสื่อสาร

๓. การค้าที่ไม่มีข้อจำกัด (Unimpeded Trade) ด้วยการส่งเสริมการใช้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกทางด้านการค้าและการลงทุนของประเทศที่อยู่บนเส้นทางสายไหมใหม่

๔. การบูรณาการทางการเงิน (Financial Integration) ด้วยการก่อตั้งสถาบันการเงินต่างๆ เช่น ธนาคารเพื่อการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานแห่งเอเชีย (Asian Infrastructure Investment Bank : AIIB) ของจีน และธนาคารเพื่อการพัฒนาใหม่ (New Development Bank : NDB) ของกลุ่มประเทศ BRICS

๕. การเชื่อมโยงประชาชน (People-to-People Bond) ด้วยการพัฒนาความร่วมมือด้านการศึกษาและวัฒนธรรม การท่องเที่ยวการดูแลสุขภาพและบริการทางการแพทย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น

จากนโยบายของประเทศจีน กลุ่มอาเซียนใช้ประโยชน์จากกลไกความร่วมมือที่จีนมีบทบาทซึ่งอาจช่วยกระตุ้นให้เกิดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีได้มากขึ้น รวมทั้งอาจพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศหรือภูมิภาคอื่นที่มีจีนเป็นสมาชิกอยู่แล้ว โดยประเทศสมาชิกอาเซียนจะมีโอกาสด้านการลงทุนใน ๑๓ มณฑล/เขตปกครองตนเองของจีนที่อยู่บนเส้นทางสายไหมใหม่ โดยมีเขตปกครองตนเอง Xinjiang Uygur เป็นพื้นที่หลักของเส้นทางสายไหมทางบก และมณฑล Fujian เป็นพื้นที่หลักของเส้นทางสายไหมทางทะเล นอกจากนี้ประเทศไทยและประเทศ

ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) ยังใช้ประโยชน์จากระเบียงเศรษฐกิจจีน - คาบสมุทรอินโดจีน (CICPEC) เพื่อเชื่อมโยงการค้าและการลงทุนกับเขตเศรษฐกิจสามเหลี่ยมปากแม่น้ำ Pearl River ด้วย สำหรับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จะได้ประโยชน์อย่างโครงการดังกล่าว โดยเป็นเส้นทางการค้าทางบกไปถึงประเทศจีน(ตอนใต้)

อย่างไรก็ตามแม้โครงการนี้จะมีผลกระทบทางบวกในทางเศรษฐกิจมากมายแต่ก็ยังคงมีผลกระทบทางลบเช่นกัน กล่าวคือ ความร่วมมือบนเส้นทางสายไหมใหม่ไม่ใช่ความสัมพันธ์ในเชิงภูมิเศรษฐศาสตร์เท่านั้น แต่ยังเป็นความสัมพันธ์ในเชิงภูมิรัฐศาสตร์ด้วย จึงถือเป็นประเด็นอ่อนไหว ในการกำหนดนโยบายต่างประเทศ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจอื่นได้ นอกจากนี้ประเทศสมาชิกอาเซียนอาจได้รับผลกระทบจากการย้ายถิ่นของคนจีน เนื่องจากจีนกำลังประสบปัญหาขาดแคลนทรัพยากรต่าง ๆ จึงเป็นไปได้ที่นักลงทุนจากประเทศจีนจะเข้ามาใช้ประโยชน์จากที่ดินในลักษณะของ “นักแย่งยึดที่ดิน” (land grabbers) ในอาเซียนมากขึ้น ซึ่งในขณะนี้มีบทเรียนใน สปป.ลาว แล้ว ดังนั้นประเทศไทยควรหาสมดุลในการดำเนินนโยบายดังกล่าวกับประเทศจีน

(๓.๒) การค้าการลงทุนของกลุ่ม CLMV

สำหรับกลุ่มประเทศที่เกี่ยวข้องกับการค้าชายแดนและการผ่านแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ที่น่าสนใจ ได้แก่ กลุ่มประเทศ CLMV ได้แก่ประเทศกัมพูชา (Cambodia) สปป.ลาว (Lao PDR) เมียนมาร์ (Myanmar) และเวียดนาม (Vietnam) เนื่องจากในช่วงที่ผ่านมาแม้ว่าเศรษฐกิจโลกในปัจจุบันมีทิศทางชะลอตัวลง ทว่ายังคงเติบโตอย่างเนื่อง ทั้งนี้ก่อนสถานการณ์โควิด - 19 กลุ่มประเทศ CLMV จัดอยู่ในกลุ่มที่มีอัตราการเติบโตสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของโลก และมีแนวโน้มที่จะคงการเติบโตในลักษณะนี้ในระยะต่อไป ส่วนหนึ่งเป็นผลจากสัดส่วนแรงงานที่อยู่ในวัยทำงานเป็นจำนวนมาก ประกอบกับค่าจ้างแรงงานอยู่ในระดับต่ำมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคอาเซียน อีกทั้งยังมีแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติจำนวนมหาศาลที่ยังไม่ได้นำขึ้นมาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ อาทิ ป่าไม้ สินแร่ น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และแหล่งน้ำเพื่อการผลิตไฟฟ้า ส่งผลให้ประเทศกลุ่มนี้มีศักยภาพในการขยับขยายอุตสาหกรรมต่างๆ ในประเทศได้ดี และมีพัฒนาการที่รวดเร็ว จากทั้งด้านการทำงานเป็นจำนวนมาก ประกอบกับค่าจ้างแรงงานอยู่ในระดับต่ำมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคอาเซียน และจากทั้งด้านการส่งออกสินค้า การท่องเที่ยว การบริโภคในประเทศ และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ ดังนั้นสำหรับการลงทุนระหว่างประเทศ กลุ่มประเทศ CLMV ถือเป็นตลาดที่ใหม่และมีขนาดเล็ก จึงสามารถเติบโตได้อย่างรวดเร็ว และดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติได้มาก

จากนโยบายการค้าและการลงทุนของ CLMV พบว่ากลุ่ม CLMV มีอัตราการเปิดประเทศสูง ซึ่งหมายถึง CLMV มีการพึ่งพาภาคต่างประเทศ โดยเฉพาะการส่งออกสินค้า เพื่อช่วยขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจค่อนข้างมาก อย่างไรก็ดี แม้ระดับการค้าระหว่างประเทศที่สูงขึ้นส่งผลให้เศรษฐกิจเติบโตได้รวดเร็ว แต่ก็ทำให้ประเทศกลุ่มนี้เผชิญกับความเสี่ยงภาคต่างประเทศที่มากขึ้นเช่นกัน โดยเฉพาะความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน และการชะลอตัวของปริมาณการค้าโลก นอกจากนี้ กลุ่ม CLMV ยังเป็นแหล่งการลงทุนสำคัญของผู้ประกอบการต่างชาติ โดยสำหรับผู้ประกอบไทยได้เข้าไปลงทุนในกลุ่มดังกล่าวในปัจจุบันมีแนวโน้มทยอยสูงขึ้นต่อเนื่อง โดยข้อได้เปรียบหลักในการลงทุนของไทยใน CLMV คือทำเลที่ตั้งและความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด ส่งผลให้มีความเข้าใจตลาดที่ดีกว่า และมีต้นทุนขนส่งต่าง ๆ ที่ต่ำกว่า ทั้งนี้ ผู้ประกอบการไทยนิยมเข้าไปลงทุนใน CLMV ในภาคการผลิตและภาคการเงินเป็นสำคัญ โดยมากกว่าร้อยละ ๕๐ ของธุรกิจภาคการผลิตดังกล่าว คือหมวดการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม

สำหรับการค้าชายแดนของกลุ่ม CLM กับไทยมีมูลค่าการค้ารวมสูง เนื่องจากเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดกับไทย ทำให้การค้าชายแดนของกลุ่ม CLM กับไทยมีความสำคัญ และมีสัดส่วนต่อมูลค่าการค้ารวมในระดับสูง โดยไทยมีข้อได้เปรียบด้านทำเลที่อยู่ใกล้ จึงมีต้นทุนโลจิสติกส์ต่ำ อีกทั้งรูปแบบการค้ายังเรียบง่าย ไม่มีกฎระเบียบหรือมาตรการกีดกันที่เข้มงวด นอกจากนี้ ความนิยมของสินค้าไทยในกลุ่มประเทศดังกล่าวยังเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งมาจากที่สินค้าไทยมีคุณภาพดี และผู้บริโภคส่วนใหญ่ค่อนข้างคุ้นเคยกับแบรนด์ไทยจากสื่อต่างๆ มาเป็นระยะเวลานาน

สำหรับโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศไทยและกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในกลุ่ม CLMV ได้แก่ การขยายการส่งออกไปยังตลาดใหม่ ๆ เพื่อกระจายความเสี่ยง โดยเฉพาะตลาด CLMV เนื่องจากเป็นตลาดที่มีศักยภาพ และเข้าไปการลงทุนในตลาด CLMV ก็เป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่น่าสนใจของผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะธุรกิจแฟรนไชส์ไทยใน CLMV กำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากกำลังซื้อของประชากรที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับการที่ CLMV มีความคล้ายคลึงกับไทยทั้งในด้านลักษณะสังคม วัฒนธรรม รวมถึง Lifestyle ของผู้บริโภค ส่งผลให้ผู้ประกอบการไทยสามารถพัฒนาธุรกิจและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในตลาดกลุ่มนี้ได้ดี สำหรับการสนับสนุนการส่งออกและการลงทุนไปยังกลุ่มประเทศ CLMV นั้น ภาครัฐได้ดำเนินการจัดตั้งคณะทำงานที่มีปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน เพื่อวางแนวทางเจาะตลาดเป้าหมายและสินค้าเป้าหมายอย่างเร่งด่วน โดยหนึ่งในตลาดเป้าหมายส่งออกดังกล่าวคือ CLMV นอกจากนี้ ภาครัฐยังได้พัฒนาโครงการเชื่อมโยงระบบคมนาคมระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้านอย่างต่อเนื่อง อาทิ โครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC ที่มีโครงการพัฒนาสนามบินอู่ตะเภาและเมืองการบินภาคตะวันออก เพื่อส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ทางอากาศในภูมิภาค หรือโครงการรถไฟทางคู่ ที่จะเชื่อมโยงไทย กัมพูชา สปป. ลาว และจีน เพื่อการขนส่งสินค้าแบบไร้รอยต่อ ซึ่งโครงการเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมศักยภาพของไทยในการคว้าโอกาสทางเศรษฐกิจนี้ได้เร็วและมากกว่าประเทศอื่น ในขณะเดียวกันธนาคารเพื่อการส่งออกและการนำเข้าแห่งประเทศไทย (EXIM Bank) ได้มีการสนับสนุนผู้ประกอบการไทยในการขยายธุรกิจในตลาด CLMV เช่นกัน โดยการพัฒนาสินเชื่อระยะยาวเพื่อสนับสนุนนักลงทุนของไทยไปลงทุน ตลอดจนสนับสนุนให้ผู้ส่งออกชาวไทยให้สามารถขยายตลาดใหม่ได้อีกด้วย

(๓.๓) นโยบายของประเทศที่คาดว่าจะส่งผลต่อการดำเนินงานในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๑) Northern Economic Corridor : NEC หมายถึง ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ

คณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (กพศ.) ได้มีมติเห็นชอบในเรื่องการกำหนดกิจการ เป้าหมาย และสิทธิประโยชน์สำหรับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษทั้ง ๔ ภาค ซึ่งระเบียงเศรษฐกิจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน โดยจะส่งผลให้เกิดฐานการผลิตและบริการโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างมูลค่าเพิ่ม และมีการเชื่อมโยงกิจกรรมทางเศรษฐกิจไปสู่พื้นที่อื่น สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยรอบ

ในส่วนของภาคเหนือ จึงก่อเกิดเป็น “โครงการวิจัยและพัฒนาแผนแม่บทเพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor: NEC)” ภายใต้แนวคิด BCG Economy โดยมุ่งสร้างเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative LANNA) ซึ่งครอบคลุม ๔ จังหวัดภาคเหนือ ดังนี้

๑. เชียงราย - หน้าด่านการค้าประเทศเพื่อนบ้าน มีจุดเด่นด้านการค้าขายกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒. เชียงใหม่ - ศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคเหนือ

๓. ลำพูน - ที่ตั้งหลักของอุตสาหกรรมส่งออก และอุตสาหกรรม IT

๔. ลำปาง - จุดเชื่อมการขนส่งภูมิภาค ระหว่างภาคกลางและภาคเหนือ

ทั้งนี้ โครงการดังกล่าวได้เริ่มดำเนินการแล้ว ในส่วนของการจัดการสัมมนาเพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจในการขับเคลื่อนแผนแม่บทฯ ให้แก่ผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และภาคประชาสังคม ให้สามารถต่อยอดนำนโยบายไปสู่แผนการปฏิบัติในพื้นที่เกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม ต่อไป

๒) นโยบาย IG NITE Thailand ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยสู่อนาคตที่ยั่งยืน ๘ วิสัยทัศน์ ดังนี้

(๑) ประกาศตั้งเป้าให้ไทยเป็นศูนย์กลางเมืองท่องเที่ยว (Tourism Hub) เฟ้นหา Soft Power ชูจุดขายเป็นเสน่ห์ของไทย อำนวยความสะดวก ปลดล็อกทุกข้อจำกัดการท่องเที่ยว ผ่านการเปิดฟรีวีซ่าในหลายประเทศ เป็นศูนย์กลางการเดินทางในภูมิภาค และใน CLMV ส่งเสริมต่อยอดเมืองหลัก เมืองรองต้องพัฒนาจนกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว แก้ไขกฎ ระเบียบ ที่เป็นอุปสรรค เช่น เวลาเปิดปิดของสถานบริการ การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงแก้ไขภาษีสำหรับการจัดงานหรือแข่งขันต่าง ๆ รองรับการเป็น Homestay ของคนทั่วโลก

(๒) ศูนย์กลางด้านการแพทย์และสุขภาพ (Wellness & Medical Hub) ผลักดันอุตสาหกรรมสาธารณสุข ให้เป็นศูนย์ดูแลสุขภาพครบวงจรของโลก และเดินหน้าพัฒนาระบบประกันสุขภาพของคนไทย จาก ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ยกระดับไปเป็น ๓๐ บาทรักษาทุกที่ ใช้ AI เชื่อมฐานข้อมูลทั้ง ๗๗ จังหวัดด้วยบัตรประชาชนเพียงใบเดียว เพิ่มจำนวนหมอ และพยาบาลให้เพียงพอ พร้อมพัฒนาคุณภาพ ยกระดับชีวิตบุคลากรให้ดีกว่าเดิม

(๓) ศูนย์กลางอาหาร (Agriculture & Food Hub) ยกระดับการผลิตอุตสาหกรรมการเกษตร ทำให้ประเทศไทยอุดมสมบูรณ์ “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว ในกระเป๋าต้องมีเงิน” ดูแลความมั่นคงทางอาหารของโลก พัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคต พัฒนาอาหารที่แปลกใหม่ ทั้งอาหาร Halal อาหารสำหรับผู้ป่วย และอาหารชนิดพิเศษอื่น ๆ สนับสนุนผู้ประกอบการไทยให้ไปเปิดร้านอาหารในต่างประเทศมากขึ้น ทำให้ไทยกลายเป็นปัจจัย ๔ ของโลกในด้านอาหาร

(๔) ศูนย์กลางการบิน (Aviation Hub) พัฒนาสนามบินให้รองรับการ Transit ของสายการบิน และเตรียมปรับเปลี่ยนเส้นทาง ตารางบินให้เหมาะสม เพื่อเพิ่ม Transit Capacity ให้สูงขึ้น เตรียมพร้อมจะเป็น Homeland ของสายการบินทั้งไทยและสายการบินนานาชาติ เพียบพร้อมไปด้วยศูนย์ดูแลรักษาซ่อมบำรุง ที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาค

(๕) ศูนย์กลางขนส่งของภูมิภาค (Logistic Hub) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มศักยภาพระบบคมนาคมทั้งในและต่างประเทศ รถไฟความเร็วสูง เชื่อมสู่ ๓ สนามบิน ศูนย์กลางขนส่งผ่าน Land Bridge เชื่อมสองฝั่งมหาสมุทรอันดามัน-อ่าวไทย สร้างความสมดุลสู่ความมั่งคั่งเป็นตัวกลางการค้าระหว่างโลกตะวันตกและตะวันออก รวมถึงปรับปรุงกระบวนการทำงานทั้งหมด (One Stop Service) ให้ดียิ่งขึ้น

(๖) ศูนย์กลางผลิตยานยนต์แห่งอนาคต (Future Mobility Hub) ตั้งเป้าให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตยานยนต์แห่งอนาคต มีเป้าหมายจะได้แผนการลงทุนกว่า ๑ ล้านล้านบาท รองรับอุตสาหกรรมที่กำลังเปลี่ยนผ่านไปสู่รถ EV ตั้งแต่การค้นคว้าวิจัย การผลิตชิ้นส่วน ยางรถยนต์ แบตเตอร์รี่ อะไหล่ การประกอบ การบำรุงรักษา ทำให้เกิดเป็น Ecosystem ที่สมบูรณ์ในประเทศ และเตรียมพร้อมเทคโนโลยีอื่น ๆ เช่น เครื่องยนต์ Hydrogen รองรับอุตสาหกรรมในอนาคต

(๗) ศูนย์กลางเศรษฐกิจดิจิตอล (Digital Economy Hub) ตั้งเป้าดึงอุตสาหกรรมแห่งอนาคต Digital for all Technology Innovation AI ให้มาขยายธุรกิจในประเทศไทย โดยเฉพาะเทคโนโลยี High Tech ต่าง ๆ ทั้งการลงทุนโรงงานผลิต Semiconductor, การตั้งศูนย์ Data Center รองรับ Cloud Computing พร้อมเงินสนับสนุนบริษัทที่ต้องการผ่านกองทุนเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และจะทำ Matching Fund เติมทุนให้กับบริษัทที่มีศักยภาพด้วย

(๘) ศูนย์กลางทางการเงิน (Financial Hub) ตั้งเป้าเปลี่ยนให้ไทยเป็น Financial Center of Southeast Asia ขับเคลื่อนระบบการเงินที่แข็งแกร่ง ดึงสถาบันการเงินระดับโลกเข้ามาลงทุน สร้างย่านการเงิน Wall Street ของอาเซียนให้เกิดขึ้นในประเทศไทย พัฒนาระบบการเงินเพื่อความยั่งยืน Carbon Credit Trading

๓) ศักยภาพทางด้านการคมนาคม และโลจิสติกส์

โครงการก่อสร้างทางรถไฟ สายเด่นชัย-เชียงราย-เชียงของ เป็นหนึ่งในโครงการพัฒนาระบบรางภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทยในแผนงาน ๑ การพัฒนาโครงข่ายรถไฟระหว่างเมือง ระยะที่ ๓ เพื่อเพิ่มศักยภาพการให้บริการขนส่งระบบราง สนับสนุนการขนส่งผู้โดยสารและสินค้า รองรับจำนวนผู้โดยสารและปริมาณการขนส่งสินค้าที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องตามนโยบายการพัฒนาระบบขนส่งและโลจิสติกส์และแผนการพัฒนาต่าง ๆ ของรัฐบาล ที่สนับสนุนให้มีการใช้ระบบขนส่งระบบราง เพื่อช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุทางถนน ลดมลพิษ ลดต้นทุนการขนส่งสินค้า และสามารถประหยัดการใช้พลังงานของประเทศได้ในระยะยาว รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างเศรษฐกิจโดยรวม (Regional Economy) ของประเทศในระยะยาวอีกด้วย

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ได้อนุมัติให้การรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) ดำเนินโครงการก่อสร้างทางรถไฟ สายเด่นชัย – เชียงราย - เชียงของ มูลค่าโครงการ ๘๕,๓๔๕ ล้านบาท มีระยะทางทั้งสายรวมทั้งสิ้น ๓๒๓.๑ กิโลเมตร มีจุดเริ่มต้นที่สถานีเด่นชัย จังหวัดแพร่ และมีแนวเส้นทางมุ่งไปทางทิศเหนือผ่านจังหวัดลำปาง จังหวัดพะเยา และจังหวัดเชียงราย สิ้นสุดที่บริเวณด่านพรมแดนเชียงของ จังหวัดเชียงราย ระยะเวลาดำเนินการ ๗ ปี ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จและสามารถเปิดให้บริการประชาชนได้ในปี พ.ศ. ๒๕๗๑

ทั้งนี้ ในการก่อสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานทางรางสายใหม่ โครงการก่อสร้างทางรถไฟทางคู่ สายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ จะสามารถสร้างโอกาสที่ดีต่อการค้าการลงทุนในภาพรวมของประเทศ โดยจะช่วยกระตุ้นให้เกิดการขยายตัวเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ และจังหวัดตามเส้นทางที่ได้ดำเนินการก่อสร้างแถมยังเป็นการเปิดประตูการขนส่งทางรางสู่การค้าชายแดนภาคเหนือ ซึ่งเป็นการเพิ่มช่องทางส่งออกสินค้าจากไทยสู่ประเทศ สปป.ลาว และประเทศจีนตอนใต้ รวมทั้งยังเป็นเส้นทางขนส่งทางรางที่สามารถเชื่อมต่อกับศูนย์เปลี่ยนถ่ายสินค้าเชียงของซึ่งอยู่ระหว่างก่อสร้างโดยจะเชื่อมการค้าระเบียงเศรษฐกิจแนวเหนือ - ใต้ จากไทยไปยังประเทศ สปป.ลาว จีน เวียดนาม และเขตเศรษฐกิจตามนโยบายของรัฐบาล

นอกจากระบบขนส่งทางรางที่กำลังเข้ามาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่) แล้ว ยังมีการสร้างศูนย์ซ่อมศูนย์อากาศยานครบวงจร (Maintenance, Repair, and Overhaul : MRO) ของท่าอากาศยานแม่ฟ้าหลวงจังหวัดเชียงราย รวมถึงกลุ่มจังหวัดฯ ยังมีท่าเรือพาณิชย์ที่สำคัญที่อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ซึ่งถือว่าศักยภาพการขนส่งทั้งทางบก ทางอากาศ ทางรางและทางน้ำในพื้นที่กลุ่มจังหวัดเป็นจุดแข็งในการวางกลยุทธ์เตรียมความพร้อมรองรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ ทั้งทางบก ทางอากาศ ทางราง และทางน้ำในการพัฒนาสร้างโอกาสในการแข่งขันของพื้นที่

ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการเพิ่มศักยภาพการพัฒนาพื้นที่และเสริมสร้างโอกาสในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในการรองรับและเชื่อมโยงเส้นทางระบบขนส่งทางรางสายใหม่ข้างต้น สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงได้จัดทำโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการการเตรียมความพร้อมเพื่อเพิ่มศักยภาพการพัฒนาพื้นที่และเสริมสร้างโอกาสในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในการรองรับและเชื่อมโยงเส้นทางระบบขนส่งทางรางสายใหม่ “รถไฟทางคู่สายเด่นชัย - เชียงราย – เชียงของ” ขึ้น

๔) การจัดตั้งเขตท่องเที่ยวพิเศษ เพื่อการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายและจังหวัดน่าน

องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) หรือ อพท. ได้มีการสนับสนุนให้จังหวัดน่าน และจังหวัดเชียงรายเป็นพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งนี้ ทั้งนี้น่านได้มีการประกาศไปก่อนหน้านี้แล้ว สำหรับเชียงรายในปีพ.ศ.๒๕๖๓ ได้มีการการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่พิเศษเชียงราย โดยแผนดังกล่าวมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ในยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทย และเพื่อให้

ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวโลก โดยไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ทำลายชีวิตและเอกลักษณ์ของชุมชน และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ที่ได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง รวมทั้งแนวทางการพัฒนาในด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและความยั่งยืน มีธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยวโดยนำศักยภาพทางภูมิสังคมประกอบกับปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้ของสถาบันการศึกษาและองค์กรในพื้นที่มาใช้ในการต่อยอดการผลิต และบริการที่มีศักยภาพและโอกาส เพื่อสร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งบูรณาการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับนโยบายการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย แผนพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา แผนพัฒนาภาคเหนือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัดเชียงราย แผนการพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเชียงราย รวมถึงกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยอพท. มีเป้าหมายที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อเพิ่มรายได้และกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น โดยมีบทบาทในการบริหารและพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในเชิงบูรณาการ เป็นองค์กรกลางทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ประสานงานกับท้องถิ่น หรือพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในการท่องเที่ยวให้มีการบริหารจัดการพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวในเชิงคุณภาพ

นอกจากการพัฒนาพื้นที่แล้วองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) หรือ อพท.ยังช่วยยกระดับเมืองในพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ให้มีศักยภาพและความพร้อมเพื่อสามารถสมัครเข้าเป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ของยูเนสโก (UNESCO Creative Cities Network - UCCN) ภายใต้แผนงานด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการท่องเที่ยวในปี ๒๕๖๑ อพท. มีนโยบาย และดำเนินการขับเคลื่อนจังหวัดสุโขทัย น่าน และสุพรรณบุรี เพื่อเตรียมความพร้อมในการสมัครเป็นสมาชิกเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ และเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ จังหวัดสุโขทัย ได้รับเลือกเป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ของยูเนสโกด้านหัตถกรรมและศิลปะพื้นบ้าน และกรุงเทพมหานครได้รับเลือกเป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ของยูเนสโกด้านการออกแบบ โดยในปี ๒๕๖๒ มี ๖๖ เมืองจากทั่วโลก ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ของยูเนสโก ต่อมาในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ อพท. ได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมเมืองเป้าหมาย ได้แก่ จังหวัดน่าน สุพรรณบุรี เชียงราย และเพชรบุรี เพื่อขับเคลื่อนเมืองสู่การเป็นเมืองสร้างสรรค์ของยูเนสโก

จากนโยบายการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการช่วยเสริมจุดแข็งของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ ด้านการท่องเที่ยว ให้เป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และได้สัมผัสกับประสบการณ์ที่ประทับใจเพื่อให้นักท่องเที่ยวกลับมาอีกครั้ง

(๔) กรอบแนวคิดในการจัดทำทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จากกรอบทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สามารถเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ของประเทศ โดยแบ่งออกเป็นแผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนระดับที่ ๒ แผนปฏิรูปประเทศ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ และแผนระดับที่ ๓ ได้แก่ นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาภาคเหนือ ซึ่งแผนต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ ๓๒ ความเชื่อมโยงระหว่างแผนระดับที่ ๑ - ๓

(๕) การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

ได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม โดยกำหนดปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของกลุ่มจังหวัด ได้นำเอาข้อมูลหลักฐานเชิงประจักษ์ที่เป็นจริงมาวิเคราะห์ หาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค โดยคณะกรรมการได้สรุปประเด็นของแต่ละด้าน แล้วนำมาจัดน้ำหนักลำดับความสำคัญของแต่ละข้อในแต่ละด้าน โดยใช้มาตรวัดระดับ ๕ ระดับ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ยและการกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย รายละเอียด ดังนี้

เกณฑ์ความหมายของระดับความสำคัญของสภาวะแวดล้อม

๕	หมายถึง	สำคัญมากที่สุด
๔	หมายถึง	สำคัญมาก
๓	หมายถึง	สำคัญปานกลาง
๒	หมายถึง	สำคัญน้อย
๑	หมายถึง	สำคัญน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของสภาพแวดล้อม

๔.๒๑- ๕.๐๐	หมายถึง	สำคัญมากที่สุด
๓.๔๑ – ๔.๒๐	หมายถึง	สำคัญมาก
๒.๖๑ – ๓.๔๐	หมายถึง	สำคัญปานกลาง
๑.๘๑ – ๒.๖๐	หมายถึง	สำคัญน้อย
๑.๐๐ – ๑.๘๐	หมายถึง	สำคัญน้อยที่สุด

(๕.๑) จุดแข็ง

จุดแข็ง	คะแนนความสำคัญ
๑. เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ๓ ประเทศ มีด่านศุลกากร ๕ แห่ง และด่านชายแดน ๑๙ แห่ง ใน ๓ จังหวัด ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม GMS ทำให้มีการดำเนินกิจกรรมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวร่วมกัน	๔.๑๗
๒. มีระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงกับเมืองหลักในเขตภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง GMSและประเทศข้างเคียง	๓.๕๐
๓. มีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามและมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงเป็นฐานให้กับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	๓.๙๔
๔. มีมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นกลุ่มล้านนาตะวันออกและมีความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๔.๑๑
๕. มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ข้าว ยางพารา ลำไย ลิ้นจี่ และ ชา กาแฟ ที่สามารถทำรายได้ให้กับกลุ่มจังหวัดทั้งสินค้าสดและสินค้าแปรรูป ตลอดจนมีพืชเศรษฐกิจที่สามารถพัฒนาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มที่หลากหลาย	๓.๗๒
๖. มีเครือข่ายเกษตรกรที่เข้มแข็งในการขับเคลื่อนการทำเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์และมีการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบวิสาหกิจชุมชน, smart farmer, young smart farmer มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น	๓.๓๙
๗. มีปราชญ์ชุมชน และศิลปินที่มีชื่อเสียงทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ	๓.๑๑

จุดแข็ง	คะแนนความสำคัญ
๘. มีความเข้มแข็งของเครือข่ายในการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ในการร่วมกันจัดการปัญหาและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้แก่ ความเสี่ยงจากไฟป่าหมอกควัน	๓.๑๗
ค่าเฉลี่ย	**๓.๖๓**

(๕.๒) จุดอ่อน

จุดอ่อน	คะแนนความสำคัญ
๑. มีปัญหาหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็กเกินมาตรฐาน ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ภาวะเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๓.๙๔
๒. มีการบุกรุกและตัดไม้ทำลายป่าเพื่อขยายพื้นที่เพาะปลูกอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลกระทบกับพื้นที่ป่าต้นน้ำ ความสมดุลของระบบนิเวศ การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ก่อให้เกิดปัญหาการชะล้างหน้าดินในพื้นที่ลาดชัน อุทกภัย ภัยแล้ง	๓.๗๘
๓. ผลผลิตทางการเกษตรบางชนิดยังไม่ได้คุณภาพ และไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงมีพฤติกรรมเคยชินกับการทำการเกษตรในวิถีเดิม ตลอดจนขาดข้อมูลพื้นที่ฐานด้านการเกษตร ยังกระจัดกระจายไม่มีการรวบรวมให้เป็นหนึ่งเดียว (big data) และขาดการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า	๔.๑๑
๔. ชุมชนท้องถิ่นยังไม่สามารถนำทรัพยากรการท่องเที่ยวและทุนทางสังคมที่มีอยู่ รวมทั้งโอกาสของความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน	๔.๐๐
๕. มีสินค้าชุมชนมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ขาดความเป็นเอกลักษณ์และความคิดเชิงสร้างสรรค์	๔.๐๖
๖. มีการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างแรงงานที่จะมีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้นจำนวนแรงงานนอกระบบที่เพิ่มขึ้น ซึ่งกลุ่มแรงงานนี้อาจจะขาดการพัฒนาทักษะอาชีพทั้ง reskill upskill และ newskill ทำให้ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้ช้า	๔.๐๐
๗. ผู้ประกอบการในพื้นที่ ขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะในการดำเนินธุรกิจยุคใหม่ ไม่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจให้มีความทันสมัย ยืดหยุ่น และสอดรับกับสถานการณ์ด้านการแข่งขันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี	๓.๖๑
๘. ผู้ประกอบการยังไม่มีความสามารถในการค้ากับต่างประเทศ ทำให้สูญเสียโอกาสในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนาเป็นผู้ประกอบการค้าชายแดนและผ่านแดน	๓.๙๔
๙. ประชาชนยังมีการเผาเชื้อเพลิงในที่โล่ง เพื่อเตรียมพื้นที่ทำการเกษตร ซึ่งเป็นปัจจัยหลักของปัญหาไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๔.๑๑
ค่าเฉลี่ย	**๓.๙๕**

(๕.๓) โอกาส

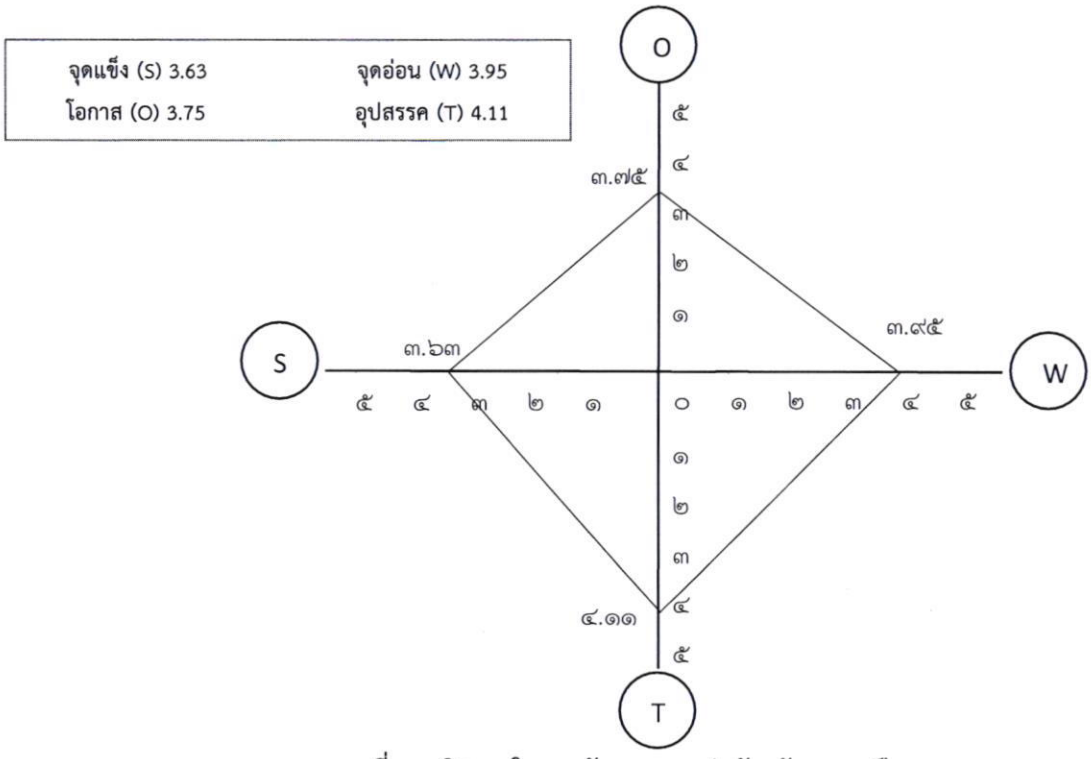
โอกาส	คะแนนความสำคัญ
๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบก ทางเรือและอากาศเพื่อรองรับนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และเป็นประตูการค้าเชื่อมโยงประเทศในกลุ่ม GMS และ ประชาคมอาเซียน (AEC)	๔.๐๐
๒. นโยบายการพัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบรางสายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ ทำให้เพิ่มโอกาสการสร้างมูลค่าการค้า เศรษฐกิจชายแดน	๓.๙๔
๓. มีนโยบายและการรวมกลุ่มในภูมิภาคส่งผลให้เกิดการค้าและการลงทุนที่เอื้อต่อกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ ได้แก่ นโยบาย One Belt One Road ของประเทศจีน ความร่วมมือของกลุ่ม CLMVT ได้แก่ กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม และประเทศไทย	๓.๘๓
๔. มีการเปิดเสรีทางการค้าและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคต่างๆ โดยเฉพาะ GMS และประชาคมอาเซียน (AEC) ส่งผลต่อโอกาสการขยายการค้าการลงทุน	๓.๕๐
๕. ความนิยมสินค้าของประเทศไทยจากประเทศเพื่อนบ้านส่งผลให้การค้าชายแดนเพิ่มขึ้น	๓.๖๑
๖. นโยบายภาครัฐที่ส่งเสริมให้เที่ยวเมืองรอง และการรวมกลุ่มการท่องเที่ยว (CLUSTER) ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มากยิ่งขึ้น	๓.๒๒
๗. ประเทศไทยเป็นสังคมสูงวัย จำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ส่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบผลิตภัณฑ์ และบริการใหม่ที่รองรับสังคมสูงวัย	๓.๗๒
๘. กระแสการดูแลสุขภาพอนามัย ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ และบริการเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพได้รับความนิยมส่งให้เกิดการเพิ่มขึ้นของมูลค่าเศรษฐกิจจากผลิตภัณฑ์และบริการในกลุ่มดังกล่าว	๓.๘๙
๙. การพัฒนาระบบ Logistic ระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทั้งโครงข่ายการขนส่งทางระบบรางและทางถนน และเส้นทาง R๓A	๓.๙๔
๑๐. การซื้อขาย การจ่ายเงินผ่านระบบ online เพิ่มมากขึ้นทำให้เกษตรกรมีโอกาสที่จำหน่ายผลผลิตให้กับผู้บริโภคได้โดยตรง	๓.๘๙
ค่าเฉลี่ย	**๓.๗๕**

(๕.๔) อุปสรรค

อุปสรรค	คะแนนความสำคัญ
๑. ปัญหาการเผาป่าของประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้เพิ่มปัญหาฝุ่นละอองในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๔.๒๘
๒. ปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจโลกและความไม่แน่นอนของตลาดสินค้าเกษตร ส่งผลต่อการผลิตสินค้าเกษตรและราคาสินค้าเกษตร	๔.๒๒
๓. ปัญหาได้รับแรงกดดันจากมาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษีเพิ่มขึ้น เช่น มาตรฐานการผลิตสินค้ามาตรฐานด้านความสะอาดและสุขอนามัย มาตรฐานแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานด้านทรัพย์สินทางปัญญา การกีดกันการขนส่งสินค้าชายแดนและการขนส่งสินค้าข้ามแดน	๔.๐๖

อุปสรรค	คะแนนความสำคัญ
๔. ภัยธรรมชาติมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ทำให้ประสบปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง การพังทลายของดิน หมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็กส่งผลต่อการผลิตภาคเกษตร ความไม่มั่นคงด้านอาหาร รายได้ของเกษตรกร รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวและฤดูกาลของการท่องเที่ยว	๔.๐๐
๕. ขาดแนวทางการบริหารจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะตามมาจากการเจริญเติบโตของการท่องเที่ยว	๔.๐๖
๖. กฎระเบียบบางส่วนยังล้าสมัย มีขั้นตอนยุ่งยากทำให้การปฏิบัติงานล่าช้า	๔.๒๘
๗. โครงสร้างของประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย ทำให้ขาดแคลนแรงงานและส่งผลต่อการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีใหม่ๆ	๔.๐๐
๘. เกษตรกรยังไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีขาดแคลนอุปกรณ์ที่ทันสมัย สัญญาณอินเตอร์เน็ตยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่	๔.๑๑
๙. การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันผู้ประกอบการ ขาดการสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจเพื่อส่งเสริมการดำเนินธุรกิจร่วมกัน และขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๔.๐๐
ค่าเฉลี่ย	**๔.๑๑**

กำหนดทิศทางประเด็นการพัฒนาจังหวัดและจุดเน้นการพัฒนาที่สำคัญ (Positioning)

ภาพที่ ๓๕ ทิศทางในการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

การวิเคราะห์จุดแข็งกับโอกาสที่เกิดขึ้นที่สามารถนำไปสร้างเป็น**กลยุทธ์เชิงรุก**ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้นั้นพบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอน ๒ มีศักยภาพในด้านที่ตั้ง สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมกับกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีศิลปะวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มล้านนาตะวันออกที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหัตถกรรม อุตสาหกรรม/สินค้าชุมชน เป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตร โดยมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา ชา กาแฟ และผลไม้ (ลิ้นจี่ ลำไย) มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่หลากหลาย นอกจากนั้นสามารถที่จะพัฒนาเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศในกลุ่ม GMS และ AEC ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ประกอบกับมีสถาบันการศึกษาหลายระดับพร้อมรองรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านต่าง ๆ ตลอดจนประชาชนในพื้นที่เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพโดยมีปราชญ์ชุมชนที่ถ่ายทอดองค์ความรู้และมีศิลปินที่มีชื่อเสียงระดับประเทศและเป็นที่อยู่ในต่างประเทศ

การวิเคราะห์จุดอ่อนกับโอกาสที่นำมาสร้างเป็น**กลยุทธ์เชิงปรับเปลี่ยน**กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ คือ การมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่หลากหลาย เหมาะแก่การประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เชิงศิลปวัฒนธรรม และเชิงนิเวศน์ ส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศนิยมเข้ามาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเป็นจำนวนมาก แต่มีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อใช้ในการทำเกษตรกรรมมากขึ้น ทำให้ทรัพยากรทางธรรมชาติถูกทำลายลงและยังมีปัญหาเรื่องหมอกควันไฟป่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบก ทางเรือและอากาศเพื่อรองรับนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และเป็นประตูการค้าเชื่อมโยงประเทศในกลุ่ม GMS และ ประชาคมอาเซียน (AEC) แต่ผู้ประกอบการและผู้ผลิตสินค้า มีรูปแบบการประกอบอาชีพเลียนแบบขาดความหลากหลาย และยังขาดความร่วมมือการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางการแข่งขัน ประเทศไทยมีความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิต รูปแบบงาน และพฤติกรรมของผู้บริโภคแต่กลุ่มธุรกิจในชุมชน และแรงงานในกลุ่มขาดการพัฒนาทักษะการ reskill upskill และ newskill ทำให้ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้ช้า

การวิเคราะห์จุดแข็งกับข้อจำกัด เพื่อทำมาสร้าง**กลยุทธ์เชิงป้องกัน** ได้แก่ กลุ่มจังหวัดที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม GMS ซึ่งเป็นโอกาสในการดำเนินกิจกรรมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวร่วมกัน แต่อย่างไรก็จะมีปัญหาแรงงานต่างด้าว ปัญหาความมั่นคง ยาเสพติด การลักลอบเข้าเมือง การค้ามนุษย์เนื่องมีพื้นที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ชายแดน ตลอดจนการใช้มาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษีเพิ่มขึ้นที่เกิดขึ้นจากมาตรการป้องกันและเฝ้าระวังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) การมีฐานทรัพยากรธรรมชาติ และฐานทางวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว แต่เมื่อเกิดสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ส่งผลให้เศรษฐกิจหยุดชะงักไปทั่วโลกและทั่วประเทศ ปัญหาหมอกควันไฟป่า ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

การวิเคราะห์จุดอ่อนกับข้อจำกัด เพื่อนำมาสร้าง**กลยุทธ์เชิงรับ** ได้แก่ การปรับเปลี่ยนโครงสร้างแรงงานของกลุ่มจังหวัดทำให้แรงงานที่จะมีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น จำนวนแรงงานนอกระบบเพิ่มขึ้น และขาดการเตรียมการของธุรกิจชุมชนในการเข้าสู่ยุคดิจิทัล ได้รับผลกระทบอย่างมากในช่วงสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) การที่ชุมชนท้องถิ่นยังไม่สามารถนำทรัพยากรการท่องเที่ยวและทุนทางสังคมที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า การขาดการพัฒนาทักษะแรงงาน และผู้ประกอบการไปสู่ยุคดิจิทัล และยังเกิดปัญหาไฟป่า หมอกควัน สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ซึ่งถือเป็นการซ้ำเติมภาคการท่องเที่ยวซึ่งเป็นสาขาหลักของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เหล่านี้ควรหาทางป้องกันและแก้ไขต่อไป

จากการรับฟังความเห็นจากหน่วยงานพบว่า ทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ควรเน้นทิศทางการพัฒนาโดยใช้กลยุทธ์เชิงรับเพื่อประคับคองสถานการณ์ของที่เกิดขึ้นไม่ให้แย่ลงด้วยการพยายามบรรเทาปัญหาหรือหลีกเลี่ยงไม่ให้ปัญหาเกิดเพิ่ม โดยเน้นการสร้างความเข้มแข็งภายใน และรอเวลาและโอกาสเหมาะสมให้สามารถในการพัฒนา ทั้งนี้เป็นการเตรียมพร้อมสำหรับช่วงเวลาที่จะทำกลยุทธ์เชิงรุกในอนาคต ดังนั้นทิศทางการพัฒนาสำคัญ ได้แก่ การหาแนวทางรับมือกับโครงสร้างแรงงานที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนในยุคโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ตลอดจนการปรับเปลี่ยนอาชีพของแรงงานและการปรับตัวของธุรกิจในช่วง สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19)

นอกจากการพิจารณาศักยภาพของกลุ่มจังหวัดแล้ว การกำหนดจุดเน้นในการพัฒนามีความจำเป็นต้องพิจารณาความเชื่อมของแผนการพัฒนาประเทศ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ ระดับ ได้แก่แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนระดับที่ ๒ แผนปฏิรูปประเทศ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ แผนระดับที่ ๓ ได้แก่ นโยบายรัฐบาล และเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ และแผนระดับที่ ๔ วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) และในส่วนของแผนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ นั้น เป็นแผนในระดับ ๔ เป็นแผนเชิงปฏิบัติที่ต้องสอดคล้องกับแผนในระดับ ๑ (เป้าหมายการพัฒนาระดับประเทศ) ระดับ ๒ (แนวทางการขับเคลื่อนประเทศเพื่อบรรลุตามเป้าหมายยุทธศาสตร์) และ ระดับ ๓ (นโยบายรัฐบาลกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงได้นำศักยภาพของกลุ่มจังหวัดมากำหนดเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่ เพื่อยกระดับฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ และระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเป้าหมายของการพัฒนากลุ่มจังหวัดมุ่งตอบสนองเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในด้านของการสร้างความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ และการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้แก่ หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน โดยมีภาพลักษณ์ในฐานะจุดหมายการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและความยั่งยืน มีจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวรูปแบบเฉพาะ กิจกรรมหลากหลาย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ และรายได้จากการท่องเที่ยวกระจายสู่เมืองรอง ชุมชน และผู้ประกอบการรายย่อย และหมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ ทันสมัย และน่าอยู่ มีความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ลดลง ทั้งในด้านเศรษฐกิจและบริการสาธารณะ มีการพัฒนาเศรษฐกิจตามศักยภาพพื้นที่ และเชื่อมโยงระหว่างเมืองและชนบท พื้นที่เศรษฐกิจ/เมืองหลักมีโครงสร้างพื้นฐาน ที่รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ อปท. ชุมชน ภาคเอกชนในพื้นที่ มีศักยภาพและบทบาทในการพัฒนาพื้นที่และเมือง สำหรับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือได้มีเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจ กับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สอดกับศักยภาพจังหวัด ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการ ที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค และยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

(๖) จุดเน้นในการพัฒนา (Positioning)

ด้วยลักษณะทางกายภาพของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นเมืองที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ภูมิประเทศที่สวยงาม ภูมิอากาศที่เย็นสบายมากกว่าภาคอื่น ๆ จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสนับสนุนให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นเมืองน่าอยู่ มีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี มีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมโดดเด่น สังคมเข้มแข็ง มีความสงบ สะอาด ปลอดภัย มีระเบียบวินัย ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ดี มีความสุข มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ช่วยเกื้อกูลให้ชุมชนเข้มแข็ง มีการสืบทอดรักษาและปรับใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นตลอดจนพัฒนาต่อยอดให้เกิดเทคโนโลยีที่เหมาะสม นำมาใช้ประโยชน์กับการผลิตและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีบริการสุขภาพ พื้นที่เกษตรของภาคเหนือที่มีขนาดเล็กเหมาะสมตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ ที่ตั้งมีศักยภาพในการขยายการค้าการลงทุน เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง และสามารถขยายไปสู่จีนตอนใต้และกลุ่มประเทศเอเชียใต้ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ และตะวันออก-ตะวันตกได้ และประกอบกับในช่วงสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ดังนั้นจึงควรที่จะสร้างความเข้มแข็งให้กับตัวเองภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้เป็นกลุ่มจังหวัดที่เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนนั้น ควรพิจารณาใน ๓ มิติ ประกอบด้วย

มิติด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดน และพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ และSMEs วิสาหกิจชุมชน พัฒนาการเกษตรแปรรูปให้มูลค่าสูง การท่องเที่ยวเน้นคุณค่าทั้งเชิงวัฒนธรรม เชิงสร้างสรรค์ เชิงสุขภาพ และเชิงนิเวศ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจที่ดีในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้มีการกระจายรายได้ของประชาชนกลุ่มจังหวัดอย่างทั่วถึง

มิติด้านสุขภาพ เป็นปัจจัยสำคัญต่อการส่งเสริมสนับสนุนให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน ที่ประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี ดังนั้น ควรต้องมีการบริการสุขภาพ อาทิ Health hub , Health wellness , Health Care และมาตรฐานการแพทย์ที่ดีเพื่อส่งเสริมสุขภาวะทางกายและใจของชุมชน

มิติด้านสภาพแวดล้อมที่ดี การเป็นเมืองน่าอยู่สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่ได้ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานเมืองที่ดี มีพื้นที่สีเขียว เป็นเมืองที่เป็นมิตรกับคนทุกช่วงวัย มีอากาศที่บริสุทธิ์สะอาด และมีความอุดมสมบูรณ์ ทางทรัพยากรธรรมชาติ

๓.๒.๒ เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

"ท่องเที่ยวบนพื้นฐานวัฒนธรรมร่วมสมัย ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตร สิ่งแวดล้อมยั่งยืน สู่เศรษฐกิจมั่นคง"

๓.๒.๓ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

(๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น

(๒) พื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ไม่ลดลงจากปีที่ผ่านมา

๓.๒.๔ ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

(๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การท่องเที่ยวสร้างสรรค์

เป้าประสงค์

เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อฟื้นฟูและให้สามารถปรับตัวภายใต้การเปลี่ยนแปลง ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาบุคลากรและการประชาสัมพันธ์เชิงรุก

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้เยี่ยมเยือนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวทั้งเชิงศิลปวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพ

- ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว
- พัฒนาและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการท่องเที่ยว
- ส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมอัตลักษณ์อันโดดเด่นด้านศิลปวัฒนธรรม ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๒. พัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

๓. ส่งเสริมการตลาด ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านรูปแบบการตลาดที่น่าสนใจเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายหลักด้านการท่องเที่ยวของภูมิภาค

แผนงาน

๑. แผนงาน เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว ทั้งระบบอย่างยั่งยืน

๑.๑ โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว

๑.๒ โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากลกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๑.๓ โครงการส่งเสริมช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

(๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง

เป้าประสงค์

ยกระดับเกษตรปลอดภัยให้เป็นเกษตรอินทรีย์ ส่งเสริมพืชเศรษฐกิจที่มีมูลค่าสูง และพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากผลิตผลทางการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า รวมถึงสร้างช่องทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตรสำหรับการบริโภคภายในประเทศและการส่งออก

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

อัตราการขยายตัวภาคการเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาฐานข้อมูลด้านการเกษตรให้มีประสิทธิภาพต่อการวางแผนการผลิตและการตลาด

๒. ส่งเสริมความรู้และพัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรปลอดภัยสู่เกษตรอินทรีย์

๓. ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรและพืชเศรษฐกิจโดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีในการยกระดับสินค้าการเกษตรและพืชเศรษฐกิจให้มีมูลค่าสูง

๔. พัฒนาและขยายช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรกลุ่มจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนงาน

๑. แผนงาน ส่งเสริมเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร ให้มีมูลค่าสูง

โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

(๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า

เป้าประสงค์

เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของบุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินงานภาคการค้า การลงทุน ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดทำฐานข้อมูลการปรับใช้เทคโนโลยี ตลอดจนการสร้างเครือข่ายกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มการลงทุนในรูปแบบใหม่

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการค้า ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการขับเคลื่อนการค้าชายแดนโดยสร้างสภาพแวดล้อมของด่านการค้าชายแดนให้เอื้อต่อการค้าขายสินค้าและบริการ สนับสนุนการขับเคลื่อนระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ

๒. ยกระดับผู้ประกอบการ SMEs เพื่อสามารถเชื่อมโยงกับ Supply Chain ของธุรกิจขนาดใหญ่ได้ และสนับสนุนการรวมกลุ่มทางการค้า เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน

๓. พัฒนาศักยภาพผู้ผลิตและผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีอัตลักษณ์โดดเด่นให้เป็นที่รู้จักสู่สากล รวมถึงยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่แฟชั่นล้านนาตะวันออก

๔. พัฒนาศักยภาพแรงงานรองรับระบบโลจิสติกส์ ทุกรูปแบบ ทั้งทางถนน ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๕. ขยายช่องทางการค้า การลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการตลาดกับกลุ่มผู้บริโภค

แผนงาน

๑. แผนงาน พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูงหรือสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการค้า การลงทุน

๑.๑ โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าชายแดนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๑.๒ โครงการเพิ่มขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากในการแข่งขันด้านการค้ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๑.๓ โครงการเตรียมความพร้อมรองรับระบบโลจิสติกส์ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

(๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

เป้าประสงค์

เพิ่มพื้นที่สีเขียว และสร้างเครือข่ายเตือนภัยด้านสิ่งแวดล้อมในทุกระดับเพื่อป้องกันสาธารณภัยที่อาจจะเกิดขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนจุดความร้อน (Hot Spot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓

๒. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู การเฝ้าระวัง และเตือนภัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มพื้นที่สีเขียว และส่งเสริมการรักษาป่าภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๒. ปลูกจิตสำนึก สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชน และสร้างการรับรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการป้องกันสาธารณภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

๓. ส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนลดการเผาป่าและเผาเศษวัสดุทางการเกษตร

๔. สร้างฝาย/ ทำแนวกันไฟ

๕. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า

๖. การนำระบบเตือนภัยพิบัติมาใช้ในพื้นที่

แผนงาน

๑. แผนงาน ฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๑ โครงการฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. แผนงาน เพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

๒.๑ โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควัน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

แบบ กจ.๑

แผนงานและโครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๗๐
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด : “ท่องเที่ยวบนพื้นฐานวัฒนธรรมร่วมสมัย ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตร สิ่งแวดล้อมยั่งยืนสู่เศรษฐกิจมั่นคง”

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การท่องเที่ยวสร้างสรรค์	จำนวนผู้เยี่ยมเยือนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (ค่าฐานปี พ.ศ. ๒๕๖๔ , พ.ศ. ๒๕๖๕ , พ.ศ. ๒๕๖๖ เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๘
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง	อัตราการขยายตัวภาคการเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (ค่าฐานปี พ.ศ. ๒๕๖๔ , พ.ศ. ๒๕๖๕ , พ.ศ. ๒๕๖๖ เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑.๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒	เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๖
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า	อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจด้านการค้า ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (ค่าฐานปี พ.ศ. ๒๕๖๔ , พ.ศ. ๒๕๖๕ , พ.ศ. ๒๕๖๖ เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๘
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน	๑.จำนวนจุดความร้อน (Hot Spot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี (ค่าฐานปี พ.ศ. ๒๕๖๕ , พ.ศ. ๒๕๖๖ , พ.ศ. ๒๕๖๗ เฉลี่ยลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓)	ร้อยละ ๕ ใช้ข้อมูลปี ๒๕๖๓ เป็นปีฐาน	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓	เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๔
	๒.จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู การเฝ้าระวัง และเตือนภัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ค่าฐานปี พ.ศ. ๒๕๖๕ , พ.ศ. ๒๕๖๖ , พ.ศ. ๒๕๖๗ เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๘

สรุปแผนงานและโครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๗๐
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

หน่วย : บาท

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)					
			พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๖๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การท่องเที่ยวสร้างสรรค์	๑	๓	๑๐๔,๖๐๐,๐๐๐	๑๖๑,๙๕๘,๐๐๐	๓๒๗,๘๗๓,๐๐๐	๓๒๕,๗๔๕,๘๐๐	๓๔๖,๔๔๕,๓๐๐	**๑,๒๖๖,๖๒๒,๑๐๐**
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง	๑	๑	๔๘๗,๗๒๕,๐๘๐	๕๙๑,๘๕๙,๒๘๐	๕๒๒,๖๑๗,๘๘๐	๔๔๓,๙๒๓,๕๘๐	๕๑๑,๒๔๒,๖๘๐	**๒,๕๕๗,๓๖๘,๕๐๐**
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า	๑	๓	๑,๑๙๒,๖๙๒,๐๐๐	๑,๐๖๗,๗๔๙,๐๐๐	๗,๒๓๔,๘๔๗,๘๐๐	๒,๘๖๑,๓๖๓,๓๐๐	๒,๙๕๙,๐๖๖,๐๐๐	**๑๕,๓๑๕,๗๑๘,๑๐๐**
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน	๒	๒	๓๗๐,๔๙๑,๖๐๐	๔๖๕,๑๔๔,๗๐๔	๔๔๙,๕๙๓,๒๔๐	๒๙๔,๓๔๗,๘๐๐	๕๔๖,๐๑๐,๖๙๐	**๒,๑๒๕,๕๘๘,๐๓๔**
ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	-	-	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	**๕,๐๐๐,๐๐๐**
รวมงบประมาณกลุ่มจังหวัด ฯ	**๕**	๙	**๒,๑๖๐,๕๐๘,๖๘๐**	**๒,๒๙๑,๗๑๐,๙๘๔**	**๘,๕๓๙,๙๓๑,๙๒๐**	**๓,๙๓๐,๓๘๐,๔๘๐**	**๔,๓๖๗,๗๖๔,๖๗๐**	**๒๑,๒๗๐,๒๙๖,๗๓๔**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งงปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ด้านการท่องเที่ยวสร้างสรรค์				**๑๐๔,๖๐๐,๐๐๐**	**๑๖๑,๙๕๘,๐๐๐**	**๓๒๗,๘๗๓,๐๐๐**	**๓๒๕,๗๔๕,๘๐๐**	**๓๔๖,๔๔๕,๓๐๐**	**๑,๒๖๖,๖๒๒,๑๐๐**
แผนงาน : เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว ทั้งระบบอย่างยั่งยืน				**๑๐๔,๖๐๐,๐๐๐**	**๑๖๑,๙๕๘,๐๐๐**	**๓๒๗,๘๗๓,๐๐๐**	**๓๒๕,๗๔๕,๘๐๐**	**๓๔๖,๔๔๕,๓๐๐**	**๑,๒๖๖,๖๒๒,๑๐๐**
๑. โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว				-	**๕๔,๓๕๘,๐๐๐**	**๖๐,๘๒๘,๐๐๐**	**๘๐,๐๐๐,๐๐๐**	**๕๙,๔๔๐,๐๐๐**	**๒๕๔,๖๒๖,๐๐๐**
๑.๑ กิจกรรมหลัก : เพิ่มประสิทธิภาพทางหลวงเพื่อรองรับเส้นทางเศรษฐกิจรถไฟเด่นชัย เชียงราย เชียงของ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒	๑	- แขวงทางหลวงแพร่ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๒	-	-	๖๐,๘๒๘,๐๐๐	-	-	**๖๐,๘๒๘,๐๐๐**
๑.๒ กิจกรรมหลัก : ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว (มาจากโครงการปี ๖๗ : โครงการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒)	๒	๑	- แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๒	-	๔,๓๕๘,๐๐๐	-	๘๐,๐๐๐,๐๐๐	-	**๘๔,๓๕๘,๐๐๐**
๑.๓ กิจกรรมหลัก : ก่อสร้างระบบระบายน้ำพื้นที่ชุมชนบริเวณถนนสายเอเชีย ๑ แยกป่าแดง – กว๊านพะเยา (มาจากโครงการปี ๖๗ : โครงการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒)	๑	๑	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพะเยา	-	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	**๕๐,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๔ กิจกรรมหลัก : ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว	๒	๑	องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย	-	-	-	-	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	**๔๐,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๕ กิจกรรมหลัก : พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อเป็นต้นแบบ "รักษ์นกยูงไทย อัตลักษณ์แห่งล้านนา" สู่การท่องเที่ยวอย่างเชื่อมโยง	๒	๑	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)	-	-	-	-	๑๔,๔๔๐,๐๐๐	**๑๔,๔๔๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งงปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑.๖ กิจกรรมหลัก : ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว	๒	๒	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่)	-	-	-	-	๕,๐๐๐,๐๐๐	**๕,๐๐๐,๐๐๐**
๒ โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากลกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒				**๑๐๔,๖๐๐,๐๐๐**	**๑๐๗,๖๐๐,๐๐๐**	**๑๕๔,๕๔๕,๐๐๐**	**๙๑,๙๔๕,๘๐๐**	**๑๓๓,๐๐๕,๓๐๐**	**๕๙๑,๖๙๖,๑๐๐**
๒.๑ กิจกรรมหลัก : เพิ่มขีดความสามารถบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล	๒	๑	- สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดน่าน - สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๐เชียงราย - มหาวิทยาลัยราชมงคลล้านนาเชียงราย	-	-	๔๐,๔๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๓,๖๓๒,๔๐๐	**๔๖,๐๓๒,๔๐๐**
๒.๒ กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (มาจากโครงการปี ๖๗ : โครงการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒)	๒	๑	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดแพร่ เชียงราย พะเยา น่าน - สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย พะเยา	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๖,๑๗๒,๙๐๐	๖,๑๗๒,๙๐๐	**๑๘,๓๔๕,๘๐๐**

หน้า | ๑๔๓

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งงปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๒.๓ กิจกรรมหลัก : พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม และการบริการให้มีคุณภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มได้อย่างยั่งยืน	๒	๑	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน	-	-	-	๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	**๔๐,๐๐๐,๐๐๐**
๒.๔ กิจกรรมหลัก : เพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว	๒	๑	- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพะเยา เชียงราย - สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยราชมงคลล้านนา เชียงราย - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	-	-	๔๑,๕๔๕,๐๐๐	-	-	**๔๑,๕๔๕,๐๐๐**
๒.๕ กิจกรรมหลัก : พัฒนาระบบ Application เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และเก็บข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (มาจากโครงการปี ๖๗ : โครงการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒)	๒	๑	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๖,๕๐๐,๐๐๐	๖,๕๐๐,๐๐๐	๖,๕๐๐,๐๐๐	๖,๕๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	**๔๖,๐๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งงปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๒.๖ กิจกรรมหลัก : พัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการยอดเยี่ยมให้มีศักยภาพ คุณภาพ และ สื่อถึงเอกลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (มาจากโครงการปี ๖๗ :โครงการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน๒)	๒	๑	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	**๑๕,๐๐๐,๐๐๐**
๒.๗ กิจกรรมหลัก : จับคู่และสร้างเครือข่ายธุรกิจของผู้ประกอบการทั้งภาคการผลิตและบริการ (มาจากโครงการปี ๖๗ :โครงการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน๒)	๒	๑	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑,๑๐๐,๐๐๐	**๕,๕๐๐,๐๐๐**
๒.๘ กิจกรรมหลัก : พัฒนาผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวน้ำพุร้อนให้มีคุณภาพระดับสากล (มาจากโครงการปี ๖๗ :โครงการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน๒)	๒	๑	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	**๑๕,๐๐๐,๐๐๐**
๒.๙ กิจกรรมหลัก : พัฒนาและการตลาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (มาจากโครงการปี ๖๗ :โครงการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน๒)	๒	๑	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	**๙๓,๐๐๐,๐๐๐**
๒.๑๐ กิจกรรมหลัก : เชียงรายเมืองสีเขียว (มาจากโครงการปี ๖๗ :โครงการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน๒)	๒	๓	เทศบาลนครเชียงราย	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	**๑๗๕,๐๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งงปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๒.๑๑ กิจกรรมหลัก : แชร์ริ่งเซนเตอร์ (Sharing Center) องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย	๓/๑๒	๓	อบจ.เชียงราย	๓๒,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	**๓๒,๐๐๐,๐๐๐**
๒.๑๒ กิจกรรมหลัก : พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอาหาร Gastronomy tourism สู่การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน (มติ ครม.สัญจร ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ วันที่ ๑๘ – ๑๙ มี.ค. ๒๕๖๗)	๒	๒	- สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดน่าน	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	**๔๐,๐๐๐,๐๐๐**
๒.๑๓ กิจกรรมหลัก : A Cup to Village เพิ่มขีดความสามารถการเป็นนวัตกรรมด้านชาและกาแฟเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (มติ ครม.สัญจร ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ วันที่ ๑๘ – ๑๙ มี.ค. ๒๕๖๗)	๒	๒	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	-	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	**๑๕,๐๐๐,๐๐๐**
๒.๑๔ กิจกรรมหลัก : พัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ "โคก หนอง นา" สู่หมู่บ้านท่องเที่ยว	๒	๑	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพะเยา	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	**๒,๐๐๐,๐๐๐**
๒.๑๕ กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒	๑	สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	-	-	-	๖,๑๗๒,๙๐๐	-	**๖,๑๗๒,๙๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) *(๗)*	แหล่งงปม. *(๘)*	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๒.๑๖ กิจกรรมหลัก : พัฒนาศักยภาพบุคลากรและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒	๒	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่)	-	-	-	-	๑,๑๐๐,๐๐๐	**๑,๑๐๐,๐๐๐**
๓. โครงการส่งเสริมช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒				**-**	**-**	**๑๑๒,๕๐๐,๐๐๐**	**๑๕๓,๘๐๐,๐๐๐**	**๑๕๔,๐๐๐,๐๐๐**	**๔๒๐,๓๐๐,๐๐๐**
๓.๑ กิจกรรมหลัก : จัดงานโปรโมทการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	๒	๑	- สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย - มหาวิทยาลัยราชมงคลล้านนาเชียงราย	-	-	๓,๐๐๐,๐๐๐	-	-	**๓,๐๐๐,๐๐๐**
๓.๒ กิจกรรมหลัก : จัดงานโปรโมทการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	๒	๑	- สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดน่าน เชียงราย พะเยา แพร่ - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดเชียงราย	-	-	๕๔,๐๐๐,๐๐๐	๓๑,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	**๑๑๐,๐๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
			- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานแพร่						
๓.๓ กิจกรรมหลัก : จัดงานโปรโมทการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและกีฬา	๒	๑	- สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน - สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงราย	-	-	๕๕,๕๐๐,๐๐๐	๕๓,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	**๑๕๓,๕๐๐,๐๐๐**
๓.๔ กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมการท่องเที่ยว ๔ (Fashions, Foods, Fests, Films) เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒	๑	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดแพร่	-	-	-	๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๖,๐๐๐,๐๐๐	**๒๑,๐๐๐,๐๐๐**
๓.๕ กิจกรรมหลัก : มหกรรมท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ล้านนาตะวันออกเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	๒	๑	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด จังหวัดเชียงราย	-	-	-	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	**๑๐,๐๐๐,๐๐๐**
๓.๖ กิจกรรมหลัก : จัดคาราวานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงและส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์	๒	๑	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดน่าน	-	-	-	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	**๒๒,๐๐๐,๐๐๐**
๓.๗ กิจกรรมหลัก : ส่งเสริม Soft Power มรดกวัฒนธรรมผ้าทอล้านนาตะวันออกสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูง	๒	๑	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดน่าน เชียงราย แพร่	-	-	-	๑๖,๐๐๐,๐๐๐	๔๓,๐๐๐,๐๐๐	**๕๙,๐๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งงปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๓.๘ กิจกรรมหลัก : พัฒนาระบบฐานข้อมูล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒	๑	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดน่าน	-	-	-	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	**๒๕,๐๐๐,๐๐๐**
๓.๙ กิจกรรมหลัก : พัฒนาระบบนิเวศเศรษฐกิจการท่องเที่ยวมูลค่าสูง	๒	๑	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพะเยา	-	-	-	๕,๐๐๐,๐๐๐	-	**๕,๐๐๐,๐๐๐**
๓.๑๐ กิจกรรมหลัก : การตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสร้างสรรค์ “Lanna Wellness Creative Tourism”	๒	๑	สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	-	-	-	๑,๘๐๐,๐๐๐	-	**๑,๘๐๐,๐๐๐**
๓.๑๑ กิจกรรมหลัก : การอบรมและยกระดับทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลรองรับตลาดปกติวิถีใหม่สำหรับผู้ประกอบการรุ่นใหม่	๒	๑	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดน่าน	-	-	-	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	**๑๐,๐๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งงบปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง				**๔๘๗,๗๒๕,๐๘๐**	**๕๙๑,๘๕๙,๒๘๐**	**๕๒๒,๖๑๗,๘๘๐**	**๔๔๓,๙๒๓,๕๘๐**	**๕๑๑,๒๔๒,๖๘๐**	**๒,๕๕๗,๓๖๘,๕๐๐**
แผนงาน : ส่งเสริมเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร ให้มีมูลค่าสูง				**๔๘๗,๗๒๕,๐๘๐**	**๕๙๑,๘๕๙,๒๘๐**	**๕๒๒,๖๑๗,๘๘๐**	**๔๔๓,๙๒๓,๕๘๐**	**๕๑๑,๒๔๒,๖๘๐**	**๒,๕๕๗,๓๖๘,๕๐๐**
๑. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒				**๔๘๗,๗๒๕,๐๘๐**	**๕๙๑,๘๕๙,๒๘๐**	**๕๒๒,๖๑๗,๘๘๐**	**๔๔๓,๙๒๓,๕๘๐**	**๕๑๑,๒๔๒,๖๘๐**	**๒,๕๕๗,๓๖๘,๕๐๐**
๑.๑ กิจกรรมหลัก : พัฒนาผู้ประกอบการและผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมข้าวครบวงจร (Lanna Rice)	๒/๓	๑	- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน	-	-	-	๑๓,๘๖๙,๖๐๐	-	**๑๓,๘๖๙,๖๐๐**
๑.๒ กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน	๒/๓	๑	มหาวิทยาลัยพะเยา	-	-	-	๓๑,๙๒๙,๕๐๐	-	**๓๑,๙๒๙,๕๐๐**
๑.๓ กิจกรรมหลัก : ยกระดับการเชื่อมโยงเกษตรกรรุ่นใหม่ล้านนาตะวันออก (Young Smart Farmer) สู่การเป็นผู้นำภาคการเกษตรระดับประเทศ (กิจกรรมเชื่อมโยงเครือข่าย ๔ ภูมิภาค) (กิจกรรมหลัก ส่งเสริมช่องทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปกลุ่มจังหวัดสู่ตลาดสากล)	๒/๓	๑	สำนักงานเกษตร เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	-	๕,๐๐๐,๐๐๐	-	๖,๐๐๐,๐๐๐	-	**๑๑,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๔ กิจกรรมหลัก : พัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีเกษตรและเกษตรอัจฉริยะ	๒/๓	๑	- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย น่าน - มหาวิทยาลัยพะเยา	๔๐,๕๐๐,๐๐๐	๔๐,๕๐๐,๐๐๐	๔๐,๕๐๐,๐๐๐	๑๓,๑๔๔,๐๐๐	-	**๑๓๔,๖๔๔,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งงปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
			- สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา น่าน - ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวพะเยา -ศูนย์วิจัยข้าวแพร่ - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดน่าน						
๑.๕ กิจกรรมหลัก : พัฒนาการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรสู่การเพิ่มมูลค่าและพัฒนาเครือข่ายผู้แปรรูปผลผลิตผลิตทางการเกษตร (Cluster Agro - Industry)	๒/๓	๑	- มหาวิทยาลัยพะเยา	๕๕,๐๐๐,๐๐๐	๕๕,๐๐๐,๐๐๐	๕๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	-	**๑๗๗,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๖ กิจกรรมหลัก : การพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และการสร้างเครือข่าย	๒/๓	๑	- สำนักงานเกษตรจังหวัดน่าน แพร่ เชียงราย พะเยา	๕,๐๓๐,๐๐๐	๕,๐๓๐,๐๐๐	๕,๐๓๐,๐๐๐	๕๗๓,๒๐๐	-	**๑๕,๖๖๓,๒๐๐**
๑.๗ กิจกรรมหลัก : การขยายช่องทางการใช้ประโยชน์ผลิตภัณฑ์การเกษตร การเพิ่มมูลค่าและการตลาด	๒/๓	๑	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	-	**๑๘,๕๐๐,๐๐๐**
๑.๘ กิจกรรมหลัก : ยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สินค้าเกษตรพรีเมี่ยม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒/๓	๑	- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา เชียงราย - มหาวิทยาลัยพะเยา	-	-	๒๓,๕๙๐,๓๐๐	-	-	**๒๓,๕๙๐,๓๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งงปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑.๙ กิจกรรมหลัก : การยกระดับผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (กิจกรรมหลัก ยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สินค้าเกษตรพรีเมี่ยม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒)	๒/๓	๑	- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	-	๘๐,๖๒๒,๐๐๐	-	-	-	**๘๐,๖๒๒,๐๐๐**
๑.๑๐ กิจกรรมหลัก : การพัฒนาการแปรรูปและบรรจุภัณฑ์	๒/๓	๑	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	**๓๐,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๑๑ กิจกรรมหลัก : การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูงล้านนาตะวันออก	๒/๓	๑	- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน -มหาวิทยาลัยพะเยา	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	**๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๑๒ กิจกรรมหลัก : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านตรวจวัดคุณภาพสินค้าเพื่อยกระดับมาตรฐานเพิ่มศักยภาพการค้าการลงทุน	๒/๓	๑	มหาวิทยาลัยพะเยา	๒๙,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	**๖๙,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๑๓ กิจกรรมหลัก : พัฒนาศักยภาพการผลิตและสร้างเครือข่ายการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ อาหารปลอดภัย จังหวัดเชียงราย	๒/๓	๓	เทศบาลนครเชียงราย	๗๕,๐๐๐,๐๐๐	๗๕,๐๐๐,๐๐๐	๗๕,๐๐๐,๐๐๐	๗๕,๐๐๐,๐๐๐	๗๕,๐๐๐,๐๐๐	**๓๗๕,๐๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งงปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑.๑๔ กิจกรรมหลัก : พัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพสู่ตลาดสากลให้ได้มาตรฐาน (กิจกรรมหลัก สนับสนุนการแปรรูปสมุนไพรให้ได้มาตรฐานสู่การเป็นอาหารสุขภาพ)	๒/๓	๑	- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย แพร่	-	๕,๘๐๐,๐๐๐	-	-	-	**๕,๘๐๐,๐๐๐**
๑.๑๕ กิจกรรมหลัก : การพัฒนาสมุนไพรแบบครบวงจรเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการบริการสุขภาพ	๒/๓	๑	- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่ น่าน พะเยา - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	๒๓,๒๘๗,๘๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	**๑๔๓,๒๘๗,๘๐๐**
๑.๑๖ กิจกรรมหลัก : การเพิ่มศักยภาพเกษตรกรผู้ปลูกสมุนไพรเพื่อการพัฒนาคุณภาพวัตถุดิบสมุนไพรมาตรฐาน (กิจกรรมหลัก เพิ่มขีดความสามารถเกษตรกรและผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปสู่การแข่งขันในตลาดสากล)	๒/๓	๑	- สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	**๒๕,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๑๗ กิจกรรมหลัก : การพัฒนาสายพันธุ์สมุนไพรเด่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒/๓	๑	- ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	**๒๕,๐๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑.๑๘ กิจกรรมหลัก : การพัฒนาการผลิตยาสมุนไพรในโรงพยาบาลภาครัฐและการส่งเสริมการใช้ยาสมุนไพรในระบบบริการสุขภาพ	๒/๓	๑	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	**๒๓,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๑๙ กิจกรรมหลัก : การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาบุคลากร	๒/๓	๑	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	**๕,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๒๐ กิจกรรมหลัก : การพัฒนาอุตสาหกรรมสมุนไพร สำหรับ SME ผู้ประกอบการโรงงาน	๒/๓	๑	- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	**๕๐,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๒๑ กิจกรรมหลัก : การพัฒนาศักยภาพกลุ่มแปรรูปสมุนไพรและสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการสมุนไพร	๒/๓	๑	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	**๒๕,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๒๒ กิจกรรมหลัก : การพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรเด่นกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒/๓	๑	- มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	**๔๐,๐๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑.๒๓ กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมการปลูกสมุนไพรและพัฒนาอาชีพกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดเชียงรายแบบครบวงจรอย่างยั่งยืน	๒/๓	๑	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	**๑๗,๕๐๐,๐๐๐**
๑.๒๔ กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ	๒/๓	๑	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	**๑๒,๕๐๐,๐๐๐**
๑.๒๕ กิจกรรมหลัก : การยกระดับอุตสาหกรรมสมุนไพรเพื่อการบริการทางการแพทย์และสุขภาพ	๒/๓	๑	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	๔๒,๙๐๗,๒๘๐	๔๒,๙๐๗,๒๘๐	๔๒,๙๐๗,๒๘๐	๔๒,๙๐๗,๒๘๐	๔๒,๙๐๗,๒๘๐	**๒๑๔,๕๓๖,๔๐๐**
๑.๒๖ กิจกรรมหลัก : พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตเชิงสร้างสรรค์	๒/๓	๓	เทศบาลนครเชียงราย	๑๓๔,๐๐๐,๐๐๐	๑๓๔,๐๐๐,๐๐๐	๑๓๔,๐๐๐,๐๐๐	๑๓๔,๐๐๐,๐๐๐	๑๓๔,๐๐๐,๐๐๐	**๖๗๐,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๒๗ กิจกรรมหลัก : พัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจอาหารแห่งอนาคต (Lanna Future Food Valley)	๒/๓	๑	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา	-	-	๑๓,๕๙๐,๓๐๐	-	-	**๑๓,๕๙๐,๓๐๐**
๑.๒๘ กิจกรรมหลัก : ยกระดับมาตรฐานและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรล้านนาล้านช้างด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่เศรษฐกิจ BCG	๒/๓	๑	-สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย -มหาวิทยาลัยพะเยา	-	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	**๑๐,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๒๙ กิจกรรมหลัก : การเพิ่มศักยภาพการผลิตกาแฟคุณภาพสูงอย่างยั่งยืนแบบครบวงจร	๒/๓	๑	สำนักงานเกษตรจังหวัดน่าน	-	-	-	-	๑๗,๘๒๕,๔๐๐	**๑๗,๘๒๕,๔๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑.๓๐ กิจกรรมหลัก : การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูงล้านนาตะวันออก	๒/๓	๑	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่	-	-	-	-	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	**๓๐,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๓๑ กิจกรรมหลัก : เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาการผลิตโคเนื้อคุณภาพตลอดห่วงโซ่ภาคเหนือตอนบน ๒	๒/๓	๑	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพะเยา	-	-	-	-	๖,๐๒๐,๐๐๐	**๖,๐๒๐,๐๐๐**
๑.๓๒ กิจกรรมหลัก : เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรอย่างยั่งยืน	๒/๓	๑	โครงการชลประทานน่าน	-	-	-	-	๖๙,๓๙๐,๐๐๐	**๖๙,๓๙๐,๐๐๐**
๑.๓๓ กิจกรรมหลัก : พัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีเกษตร และเกษตรอัจฉริยะ	๒/๓	๑	มหาวิทยาลัยราชมงคลล้านนา เชียงราย	-	-	-	-	๑๖,๐๐๐,๐๐๐	**๑๖,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๓๔ กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมเกษตรกรเครื่องอัดฟางให้เกษตรกรลดค่า PM ๒.๕ และส่งเสริมเกษตรกรเลี้ยงโคในช่วงหน้าแล้ง	๒/๓	๑	ภาคประชาสังคม	-	-	-	-	-	-
๑.๓๕ กิจกรรมหลัก : สร้างนวัตกรรมเกษตรอัจฉริยะเพื่อเสริมสมรรถนะเกษตรสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชนในจังหวัดเชียงรายที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน	๒/๓	๒	กระทรวงศึกษาธิการ	-	-	-	-	๗,๑๐๐,๐๐๐	**๗,๑๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ด้านการค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า				**๑,๑๙๒,๖๙๒,๐๐๐**	**๑,๐๖๗,๗๔๙,๐๐๐**	**๗,๒๓๔,๘๔๗,๘๐๐**	**๒,๘๖๑,๓๖๓,๓๐๐**	**๒,๙๕๙,๐๖๖,๐๐๐**	**๑๕,๓๑๕,๗๑๘,๑๐๐**
แผนงาน : พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง หรือสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการค้า การลงทุน				**๑,๑๙๒,๖๙๒,๐๐๐**	**๑,๐๖๗,๗๔๙,๐๐๐**	**๗,๒๓๔,๘๔๗,๘๐๐**	**๒,๘๖๑,๓๖๓,๓๐๐**	**๒,๙๕๙,๐๖๖,๐๐๐**	**๑๕,๓๑๕,๗๑๘,๑๐๐**
๑. โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าชายแดน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒				**๑๐๓,๓๐๐,๐๐๐**	**๑๖๑,๘๙๒,๐๐๐**	**๔,๖๐๒,๙๘๙,๐๐๐**	**๓๒๑,๖๗๒,๐๐๐**	**๔๗๓,๗๑๒,๐๐๐**	**๕,๖๖๓,๕๖๕,๐๐๐**
๑.๑ กิจกรรมหลัก : ยกระดับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กให้เข้าสู่ Supply chain ของธุรกิจขนาดใหญ่	๒/๘	๑	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่	-	-	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๗,๗๕๐,๐๐๐	**๔๗,๗๕๐,๐๐๐**
๑.๒ กิจกรรมหลัก : พัฒนาเมืองรองรับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC - Creative LANNA)	๒/๘	๑	- เทศบาลนครเชียงราย - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ - แขวงทางหลวงแพร่	-	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	**๔๐,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๓ กิจกรรมหลัก : สร้างสภาพแวดล้อมด้านการค้าชายแดนให้เชื่อมต่อการค้าขายสินค้าและบริการ - ก่อสร้างอาคารตลาดชายแดนห้วยโก๋น - น้ำเงิน - พัฒนาศักยภาพจุดผ่านแดนถาวรห้วยโก๋น รองรับการค้าชายแดนไทย - ลาว - อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง - ก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาขนาด ๒๐ ลบ.ม/วัน พร้อมท่อจ่ายหลัก บริเวณด่านชายแดนห้วยโก๋น - ก่อสร้างอาคารพรมแดน จุดผ่านแดนถาวรห้วยโก๋น	๒/๗	๑	-สำนักงานพาณิชย์จังหวัดน่าน - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดน่าน - ด่านศุลกากรทุ่งช้าง - อำเภอเฉลิมพระเกียรติ	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๕๙๒,๐๐๐	๙๙,๓๘๗,๐๐๐	๑๘,๐๗๐,๐๐๐	๑,๙๖๐,๐๐๐	**๑๘๕,๐๐๙,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
- ก่อสร้างอาคารสำหรับเตาเผาขยะ ด่านชายแดนห้วยโก๋น หมู่ ๑ - การบริหารจัดการเพื่อรองรับสิ่งปฏิกูล (ขยะมูลฝอย) จุดผ่านแดนถาวรห้วยโก๋น - ก่อสร้างอาคารตลาดชายแดนห้วยโก๋น - เมืองเงิน ระยะที่ ๒									
๑.๔ กิจกรรมหลัก : การจัดประชุมเยี่ยมเยือนเชื่อมความสัมพันธ์ด้านการค้าการลงทุนและท่องเที่ยวกับสาธารณรัฐประชาชนจีน	๒/๘,๙	๑	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	-	๓,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	**๓,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๕ กิจกรรมหลัก : เพิ่มประสิทธิภาพการคมนาคมขนส่ง ระบบโลจิสติกส์ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒/๘	๑	แขวงทางหลวงแพร่	-	๑๔,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	**๑๔,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๖ กิจกรรมหลัก : การส่งเสริมและพัฒนาการค้าและการค้าชายแดนมุ่งสู่เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์	๒/๘,๙	๒	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๒๗,๓๐๐,๐๐๐	๒๗,๓๐๐,๐๐๐	๑๓๖,๕๐๐,๐๐๐	๑๓๖,๕๐๐,๐๐๐	๑๓๖,๕๐๐,๐๐๐	**๔๖๔,๑๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑.๗ กิจกรรมหลัก : การพัฒนาศักยภาพการตลาดเชิงรุกของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าด้วยเทคโนโลยีและดิจิทัลมาตรฐานสู่สากล	๒/๘	๑	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	**๑๐๒,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๘ กิจกรรมหลัก : ยกระดับขีดความสามารถทำการแข่งขันของผู้ประกอบการในจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สู่การเป็น Smart Entrepreneur	๒/๘	๒	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเชียงราย	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๒,๑๐๒,๐๐๐	๑๒๒,๑๐๒,๐๐๐	๑๒๒,๑๐๒,๐๐๐	**๔๐๘,๓๐๖,๐๐๐**
๑.๙ กิจกรรมหลัก : พัฒนาเมืองรองรับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC – CREATIVE LANNA)	๒/๘	๒	แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑	-	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	**๑๒,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๑๐ กิจกรรมหลัก : ก่อสร้างทางหลวงหมายเลข ๑๑๘ สายเชียงใหม่ - เชียงราย ตอน เวียงป่าเป้า - โป่งปูเฟือง กม. ๙๑+๐๐๐ - ๑๔๑+๐๐๐ ระยะทาง ๕๐.๐๐ กิโลเมตร	๒	๒	กรมทางหลวง	-	-	๔,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	**๔,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๑๑ กิจกรรมหลัก : พัฒนาทางหลวงหมายเลข ๑๒๐๒ ตอนควบคุม ๐๒๐๐ ตอน สันต้นแหน – ป่าแดด ตำบลโรงช้าง อำเภอเมืองป่าแดด จังหวัดเชียงราย (มติ ครม.สัญจร ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ วันที่ ๑๘ - ๑๙ มี.ค. ๒๕๖๗)	๒	๒	กรมทางหลวง	-	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	**๕๐,๐๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) *(๗)*	แหล่งปม. *(๘)*	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑.๑๒ กิจกรรมหลัก : สร้างสภาพแวดล้อมด้านการค้าชายแดนให้เชื่อมต่อการค้าขายสินค้าและบริการ ระยะที่ ๑ (โครงการก่อสร้างระบบกำแพงกันดิน)	๒/๗	๑	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดน่าน	-	-	-	-	๑๖,๐๐๐,๐๐๐	**๑๖,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๑๓ กิจกรรมหลัก : การส่งเสริมและพัฒนาการค้า และการค้าชายแดนมุ่งสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์	๒/๘	๑	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย	-	-	-	-	๒๖,๔๐๐,๐๐๐	**๒๖,๔๐๐,๐๐๐**
๑.๑๔ กิจกรรมหลัก : ก่อสร้างด่านพรมแดนบ้านฮวก (จุดผ่านแดนถาวรบ้านฮวก อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา)	๒	๒	กรมศุลกากร	-	-	-	-	-	-
๑.๑๕ กิจกรรมหลัก : ก่อสร้างโครงข่ายทางหลวงแผ่นดิน	๒	๒	แขวงทางหลวงพะเยา	-	-	-	-	๙๕,๐๐๐,๐๐๐	**๙๕,๐๐๐,๐๐๐**
๒. โครงการเพิ่มขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากในการแข่งขันด้านการค้ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒				**๕๑๙,๘๙๒,๐๐๐**	**๕๕๔,๘๕๗,๐๐๐**	**๒,๒๔๙,๕๑๙,๗๐๐**	**๒,๒๘๙,๕๕๔,๐๐๐**	**๒,๒๓๐,๓๕๔,๐๐๐**	**๗,๘๔๔,๑๗๖,๗๐๐**
๒.๑ กิจกรรมหลัก : ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่นล้านนาตะวันออกสู่ตลาดสากล	๒/๘	๑	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ เชียงราย พะเยา น่าน	-	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	-	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	-	**๔๓,๐๐๐,๐๐๐**
๒.๒ กิจกรรมหลัก : อุตสาหกรรมแฟร์ล้านนาตะวันออก (East - Northern Industrial Fair ๒๐๒๖)	๒/๘	๑	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย	-	-	-	๑๖,๐๐๐,๐๐๐	-	**๑๖,๐๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๒.๓ กิจกรรมหลัก : การส่งเสริมและพัฒนาการค้ามุ่งสู่เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒/๘	๑	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแพร่ เชียงราย พะเยา น่าน	-	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	๕,๐๐๐,๐๐๐	-	**๒๕,๐๐๐,๐๐๐**
๒.๔ กิจกรรมหลัก : ยกระดับผู้ผลิตผู้ประกอบการและสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่รู้จักสู่สากล	๒/๘	๑	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย - มหาวิทยาลัยราชมงคลล้านนา เชียงราย	-	-	๘,๙๖๕,๗๐๐	-	-	**๘,๙๖๕,๗๐๐**
๒.๕ กิจกรรมหลัก : ยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนต่อยอดภูมิปัญญาเพื่อสร้างคุณค่าทางสังคมและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ	๒/๘	๑	-สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน -สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน -สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๙,๘๐๐,๐๐๐	**๒๓๙,๘๐๐,๐๐๐**
๒.๖ กิจกรรมหลัก : จัดทำแผนแม่บทพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอล้านนาตะวันออก	๒/๘	๑	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	**๒๕,๐๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งงปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๒.๗ กิจกรรมหลัก : จัดทำแผนระบบโลจิสติกส์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เชื่อมโยง GMS	๑/๗	๑	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพะเยา	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	**๓๐,๐๐๐,๐๐๐**
๒.๘ กิจกรรมหลัก : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสนับสนุนการค้าการลงทุน	๒	๒	กรมโยธาธิการและผังเมือง	๑๐๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๕,๐๐๐,๐๐๐	๕๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๕๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๕๒๕,๐๐๐,๐๐๐	**๑,๗๘๕,๐๐๐,๐๐๐**
๒.๙ กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมและพัฒนาระบบ Logistic เพื่อเชื่อมโยงการค้าการลงทุน	๒	๓	เทศบาลนครเชียงราย	๓๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑,๕๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๑,๕๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๑,๕๕๐,๐๐๐,๐๐๐	**๕,๒๗๐,๐๐๐,๐๐๐**
๒.๑๐ กิจกรรมหลัก : ก่อสร้างถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลท์ติก คอนกรีต (Asphaltic Concrete) สายทาง ชร.ถ ๑ -๐๐๒๑ เชื่อมระหว่างหมู่ที่ ๙ ต.ศรีดอนชัย – หมู่ที่ ๙ ต.แม่ลอย อ.เทิง จ.เชียงราย	๒/๗	๓	องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย	๑๙,๘๙๒,๐๐๐	-	๑๙,๘๙๒,๐๐๐	๑๙,๘๙๒,๐๐๐	๑๙,๘๙๒,๐๐๐	**๗๙,๕๖๘,๐๐๐**
๒.๑๑ กิจกรรมหลัก : ก่อสร้างถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลท์ติก คอนกรีต (Asphaltic Concrete) สายทาง ชร.ถ ๑-๐๐๕๕ เชื่อมระหว่างหมู่ที่ ๑๓ ต.ห้วยสัก อ.เมือง – หมู่ที่ ๑๑ ต.แม่อ้อ อ.พาน จ.เชียงราย	๒/๗	๓	องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย	-	๑๙,๘๕๗,๐๐๐	๑๙,๘๕๗,๐๐๐	๑๙,๘๕๗,๐๐๐	๑๙,๘๕๗,๐๐๐	**๗๙,๔๒๘,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งงปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๒.๑๒ กิจกรรมหลัก : ก่อสร้างถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต (Asphaltic Concrete) สายทาง ชร.ถ ๑ – ๐๐๔๑ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๑๐ ต.ต้า อ.ขุนตาล – หมู่ที่ ๒๑ ต.เวียง อ.เทิง จ.เชียงราย	๒/๗	๓	องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย	-	-	๑๙,๖๘๕,๐๐๐	๑๙,๖๘๕,๐๐๐	๑๙,๖๘๕,๐๐๐	**๕๙,๐๕๕,๐๐๐**
๒.๑๓ กิจกรรมหลัก : ปรับปรุงถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต (Asphaltic Concrete)โดยวิธี Pavement In-Place Recycling สายทาง ชร.ถ ๑-๐๐๓๕ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๒ ต.สันทราย – หมู่ที่ ๔ ต.จอมสวรรค์ อ.แม่จัน จ.เชียงราย	๒/๗	๓	องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย	-	-	๑๗,๘๐๖,๐๐๐	๑๗,๘๐๖,๐๐๐	๑๗,๘๐๖,๐๐๐	**๕๓,๔๑๘,๐๐๐**
๒.๑๔ กิจกรรมหลัก : ปรับปรุงถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต (Asphaltic Concrete)โดยวิธี Pavement In-Place Recycling สายทาง ชร.ถ ๑-๐๐๔๓ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๔ ต.รอบเวียง – หมู่ที่ ๑ ต.ดอยฮาง อ.เมือง จ.เชียงราย	๒/๗	๓	องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย	-	-	๑๘,๓๑๔,๐๐๐	๑๘,๓๑๔,๐๐๐	๑๘,๓๑๔,๐๐๐	**๕๔,๙๔๒,๐๐๐**
๒.๑๕ กิจกรรมหลัก : จัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Festival ๒๐๒๔	๒/๘	๑	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน	-	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	**๖๐,๐๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๒.๑๖ กิจกรรมหลัก : ยกระดับสินค้าและบริการด้านสุขภาพของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (มติ ครม.สัญจร ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ วันที่ ๑๘ - ๑๙ มี.ค. ๒๕๖๗)	๒/๘	๒	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	-	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	**๑๕,๐๐๐,๐๐๐**
๓. โครงการเตรียมความพร้อมรองรับระบบโลจิสติกส์ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒				**๕๖๙,๕๐๐,๐๐๐**	**๓๕๑,๐๐๐,๐๐๐**	**๓๘๒,๓๓๙,๑๐๐**	**๒๕๐,๑๓๗,๓๐๐**	**๒๕๕,๐๐๐,๐๐๐**	**๑,๘๐๗,๙๗๖,๔๐๐**
๓.๑ กิจกรรมหลัก : การพัฒนาเส้นทางโลจิสติกส์เชื่อมโยงการค้า การลงทุน เส้นทางรถไฟรางคู่ เด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ	๒/๘	๑	- แขวงทางหลวงแพร่ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๒	-	-	๗๒,๕๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	-	**๑๑๒,๕๐๐,๐๐๐**
๓.๒ กิจกรรมหลัก : พัฒนาศักยภาพแรงงานรองรับระบบโลจิสติกส์ ทุกรูปแบบทั้งทางถนน ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ	๒/๘	๑	- สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงราย - สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๐ เชียงราย - ศูนย์ฝึกอบรมความเป็นเลิศด้านโลจิสติกส์ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานนานาชาติ	-	-	๕,๘๓๙,๑๐๐	๑,๑๓๗,๓๐๐	-	**๖,๙๗๖,๔๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๓.๓ กิจกรรมหลัก : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (มาจากโครงการปี ๖๗ : โครงการเพิ่มขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากในการแข่งขันด้านการค้ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒)	๒/๗	๑	- แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๒ - แขวงทางหลวงน่านที่ ๑ - แขวงทางหลวงน่านที่ ๒ - แขวงทางหลวงพะเยา - แขวงทางหลวงแพร่	๕๖๙,๕๐๐,๐๐๐	๓๕๑,๐๐๐,๐๐๐	๓๐๔,๐๐๐,๐๐๐	๒๐๙,๐๐๐,๐๐๐	๒๕๕,๐๐๐,๐๐๐	**๑,๖๘๘,๕๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน				**๓๗๐,๔๙๑,๖๐๐**	**๔๖๕,๑๔๔,๗๐๔**	**๔๔๙,๕๙๓,๒๔๐**	**๒๙๔,๓๔๗,๘๐๐**	**๕๔๖,๐๑๐,๖๙๐**	**๒,๑๒๕,๕๘๘,๐๓๔**
แผนงาน : ฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				**๓๙,๕๒๐,๔๐๐**	**๓๙,๕๐๐,๔๐๐**	**๔๖,๙๕๗,๖๐๐**	**๔๔,๐๙๗,๗๕๐**	**๑๐๔,๐๓๖,๙๕๐**	**๒๗๔,๑๑๓,๑๐๐**
๑. โครงการฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				**๓๙,๕๒๐,๔๐๐**	**๓๙,๕๐๐,๔๐๐**	**๔๖,๙๕๗,๖๐๐**	**๔๔,๐๙๗,๗๕๐**	**๑๐๔,๐๓๖,๙๕๐**	**๒๗๔,๑๑๓,๑๐๐**
๑.๑ กิจกรรมหลัก : เพิ่มพื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	-สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน -สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักงานจัดการป่าไม้ที่ ๒ เชียงราย	๓๐,๐๒๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๗,๔๕๗,๒๐๐	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	๒๔,๗๓๐,๐๐๐	**๑๓๙,๗๐๗,๒๐๐**
๑.๒ กิจกรรมหลัก : ปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง	๕/๑๘	๑	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)	๕,๒๐๐,๐๐๐	๕,๒๐๐,๐๐๐	๕,๒๐๐,๐๐๐	๑๔,๗๘๑,๗๕๐	๑๔,๗๐๐,๐๐๐	**๔๕,๐๘๑,๗๕๐**
๑.๓ กิจกรรมหลัก : ปลูกปัญญาและส่งเสริมการปลูกป่าในเขตป่าอนุรักษ์อย่างมีส่วนร่วม	๕/๑๘	๑	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)	๔,๓๐๐,๔๐๐	๔,๓๐๐,๔๐๐	๔,๓๐๐,๔๐๐	๑๑,๘๑๖,๐๐๐	๒๖,๗๘๒,๘๐๐	**๕๑,๕๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งงปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑.๔ กิจกรรมหลัก : การรับมือและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	๕/๑๘	๑	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา	-	-	-	-	๑๑,๐๓๕,๒๐๐	**๑๑,๐๓๕,๒๐๐**
๑.๕ กิจกรรมหลัก : ฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๕/๑๘	๒	- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่) - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)	-	-	-	-	๒๖,๗๘๘,๙๕๐	**๒๖,๗๘๘,๙๕๐**
แผนงาน : เพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน				**๓๓๐,๙๗๑,๒๐๐**	**๔๒๕,๖๔๔,๓๐๔**	**๔๐๒,๖๓๕,๖๔๐**	**๒๕๐,๒๕๐,๐๕๐**	**๔๔๑,๙๗๓,๗๔๐**	**๑,๘๕๑,๔๗๔,๙๓๔**
๑. โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒				**๓๓๐,๙๗๑,๒๐๐**	**๔๒๕,๖๔๔,๓๐๔**	**๔๐๒,๖๓๕,๖๔๐**	**๒๕๐,๒๕๐,๐๕๐**	**๔๔๑,๙๗๓,๗๔๐**	**๑,๘๕๑,๔๗๔,๙๓๔**
๑.๑ กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี (smart Evolution) ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)	-	๖,๓๑๐,๐๐๐	๘,๐๐๐,๐๐๐	๕,๑๖๐,๐๐๐	-	**๑๙,๔๗๐,๐๐๐**
๑.๒ กิจกรรมหลัก : ปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา น่าน - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)	-	๖๓,๒๐๑,๘๔๐	๘,๒๒๓,๒๖๐	๑๖,๓๑๙,๗๐๐	๒๖,๖๗๙,๙๐๐	**๑๑๔,๔๒๔,๗๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
			- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่) - สถานีพัฒนาที่ดินพะเยา น่าน - สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน						
๑.๓ กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมอาชีพประชาชนลดการเผาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	-	๒๔,๒๙๒,๘๐๐	๖,๘๕๗,๒๘๐	๑๖,๑๘๙,๙๕๐	๑๘,๘๒๗,๐๐๐	**๖๖,๑๖๗,๐๓๐**
๑.๔ กิจกรรมหลัก : บูรณาการแก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๑๒๖,๖๑๒,๘๐๐	๑๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐,๐๐๐	**๕๒๔,๖๑๒,๘๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
			- สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพลังงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่๒ (เชียงราย) -สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงรายพะยา แพร่ น่าน						
๑.๕ กิจกรรมหลัก : เพิ่มประสิทธิภาพการลาดตระเวน ป้องกันประชาสัมพันธ์และดับไฟป่าพื้นที่รอยต่อป่าอนุรักษ์และพื้นที่ตามกฎหมายป่าไม้	๕/๑๘	๑	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)	๑๒,๒๐๐,๐๐๐	๒,๒๐๐,๐๐๐	๑๒,๒๐๐,๐๐๐	๒๐,๗๙๐,๐๐๐	๒๙,๓๐๔,๐๐๐	**๗๖,๖๙๔,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑.๖ กิจกรรมหลัก : จัดทำแนวกันไฟรอยต่อพื้นที่ป่าอนุรักษ์และป่าสงวนแห่งชาติอย่างมีส่วนร่วม	๕/๑๘	๑	- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย)	๒,๕๗๐,๐๐๐	๒,๕๗๐,๐๐๐	๒,๕๗๐,๐๐๐	๖,๗๐๘,๐๐๐	๑๓,๙๑๙,๑๐๐	**๒๘,๓๓๗,๑๐๐**
๑.๗ กิจกรรมหลัก : การเพิ่มประสิทธิภาพเครือข่ายพลังงานชุมชน เพื่อการเรียนรู้เทคโนโลยีพลังงานชุมชน	๕/๑๘	๑	สำนักงานพลังงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๓,๗๐๖,๐๐๐	๓,๗๐๖,๐๐๐	๓,๗๐๖,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐	๘๙๐,๐๐๐	**๑๓,๒๐๘,๐๐๐**
๑.๘ กิจกรรมหลัก : เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า	๕/๑๘	๑	- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดน่าน - ศูนย์ป่าไม้น่าน - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย)	-	๑๗,๔๘๑,๒๖๔	๕๕,๑๙๖,๗๐๐	-	-	**๗๒,๖๗๗,๙๖๔**
๑.๙ กิจกรรมหลัก : ปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า	๕/๑๘	๑	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	**๑๘๐,๐๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งงปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑.๑๐ กิจกรรมหลัก : สร้างเครือข่ายอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพด้านพันธุ์พืชและภูมิปัญญาท้องถิ่น ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	**๕๐,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๑๑ กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมชุมชนในการเพาะเห็ดป่าเพื่อลดปัญหาหมอกควันและไฟป่า และสร้างรายได้	๕/๑๘	๑	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	**๕๐,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๑๒ กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพเครือข่ายอาสาสมัครชุมชนป้องกันไฟป่าและรักษาป่า	๕/๑๘	๑	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)	๕,๕๖๐,๔๐๐	๕,๕๖๐,๔๐๐	๕,๕๖๐,๔๐๐	๕,๕๖๐,๔๐๐	๕,๕๖๐,๔๐๐	**๒๗,๘๐๒,๐๐๐**
๑.๑๓ กิจกรรมหลัก : การพัฒนาและส่งเสริมการปลูกไผ่เพื่อเป็นพืชทดแทน ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและลดปัญหาฝุ่นควันภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - มหาวิทยาลัยพะเยา	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	**๕๐,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๑๔ กิจกรรมหลัก : ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่๒ (เชียงราย)	๔,๒๔๒,๐๐๐	๔,๒๔๒,๐๐๐	๔,๒๔๒,๐๐๐	๔,๒๔๒,๐๐๐	๔,๒๔๒,๐๐๐	**๒๑,๒๑๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑.๑๕ กิจกรรมหลัก : พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครูในโรงเรียนประถมมัธยม ในพื้นเพื่อเป็นผู้สร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพและขับเคลื่อนการสร้างพื้นที่ปลอดภัยจากฝุ่นละอองขนาดเล็ก(Safety Zone) ในเขตรับผิดชอบของตนเอง	๕/๑๘	๑	สำนักงานสาธารณสุขเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา	๑,๙๒๐,๐๐๐	๑,๙๒๐,๐๐๐	๑,๙๒๐,๐๐๐	๑,๙๒๐,๐๐๐	๑,๙๒๐,๐๐๐	**๙,๖๐๐,๐๐๐**
๑.๑๖ กิจกรรมหลัก : อบรมอาสาสมัครสาธารณสุขเพื่อให้การดูแล ประชาชนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มเปราะบางให้มีความรอบรู้และสามารถลดผลกระทบต่อสุขภาพจากฝุ่นละอองขนาดเล็กได้	๕/๑๘	๑	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	**๘,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๑๗ กิจกรรมหลัก : จัดหาพัฒนาเครื่องมือสื่อสารตอบโต้ภาวะฉุกเฉินให้กับแกนนำสุขภาพ	๕/๑๘	๑	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	**๒๐,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๑๘ กิจกรรมหลัก : จัดอบรมอบรมสาธิตการทำเครื่องฟอกอากาศ DIY ในสถานศึกษา	๕/๑๘	๑	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา	๒,๘๘๐,๐๐๐	๒,๘๘๐,๐๐๐	๒,๘๘๐,๐๐๐	๒,๘๘๐,๐๐๐	๒,๘๘๐,๐๐๐	**๑๔,๔๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑.๑๙ กิจกรรมหลัก : ติดตามประเมินผลศูนย์การเรียนรู้ระดับตำบล พัฒนาระบบสารสนเทศรายงาน วิเคราะห์ ประมวลผล	๕/๑๘	๑	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา	๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐	**๓,๖๐๐,๐๐๐**
๑.๒๐ กิจกรรมหลัก : การเตรียมความพร้อมและขับเคลื่อนการบริหารจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM๒.๕ ในระดับจังหวัด อำเภอ และท้องถิ่น แบบบูรณาการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	๑๐,๕๐๐,๐๐๐	**๕๒,๕๐๐,๐๐๐**
๑.๒๑ กิจกรรมหลัก : การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อบูรณาการชีวมวลและเชื้อเพลิงสะสมเพื่อลดปัญหาไฟป่าและการเผาในที่โล่งภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑	- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ เชียงราย	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	**๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๒๒ กิจกรรมหลัก : การบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเพื่อลดการเผาในพื้นที่เกษตร	๕/๑๘	๑	- สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยาแพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน	๕๘,๔๖๐,๐๐๐	๔๘,๔๖๐,๐๐๐	๔๘,๔๖๐,๐๐๐	๔๘,๔๖๐,๐๐๐	๔๘,๔๖๐,๐๐๐	**๒๕๒,๓๐๐,๐๐๐**

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ				งบประมาณดำเนินการ (๑๐)					
แผนงาน/โครงการสำคัญ (๖)	ยุทธศาสตร์ชาติ (X)/แผนแม่บทฯ (Y) (๗)	แหล่งปม. (๘)	หน่วยดำเนินการ (๙)	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ.๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
			- สำนักงานพลังงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน						
๑.๒๓ กิจกรรมหลัก : เพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๒	- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย) - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดน่าน - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ สาขาแพร่ - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)	-	-	-	-	๔๖,๔๗๑,๓๔๐	**๔๖,๔๗๑,๓๔๐**

แบบ กจ.๑-๑
(Project Brief รายโครงการ)

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนตอนบน ๒
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การท่องเที่ยวสร้างสรรค์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	**๑. โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว**
๒. ชื่อแผนงาน	**แผนงานเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว ทั้งระบบอย่างยั่งยืน**
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวทั้งเชิงศิลปวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพ - ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว
๔. หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ หมุดหมายที่ ๒ มีเป้าหมายให้ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น และเป้าหมายในการปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้นนั้น จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว สถานประกอบการ ผู้ให้บริการ และโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนา การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยวจึงมีความจำเป็นในการรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ จะช่วยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในพื้นที่อย่างสะดวกสบาย ปลอดภัย ประชาชนสามารถนำสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวนำเสนอต่อนักท่องเที่ยวและผู้รับบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นเส้นทางรองรับการพัฒนาด้านสังคมและเศรษฐกิจเชื่อมไปยังจุดผ่านแดนและประเทศเพื่อนบ้าน จากความสำคัญของนโยบายประเทศด้านการท่องเที่ยว และเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดที่ต้องการทำให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนพัฒนาและเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทาง และสาธารณูปโภคเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง และจากการดำเนินการก่อสร้างเส้นทางรถไฟสายเด่นชัย เชียงราย เชียงของ ที่คาดว่าจะแล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๗๑ จะทำให้เกิดเส้นทางการท่องเที่ยวใหม่รองรับการขยายตัวของโครงสร้างการเดินทางด้วยรถไฟ จุดที่เชื่อมต่อกับสถานีและเส้นทางรถไฟจะมีโอกาสในการพัฒนาเพื่อสร้างเป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการท่องเที่ยวชุมชนที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้ ทั้งนี้จำเป็นต้องมีโครงสร้างพื้นฐานอื่น เช่น ถนนทางเชื่อมต่อ เชื่อมโยงกับสถานีจุดจอดรถไฟรองรับแนวทางการพัฒนานี้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) จึงควรดำเนินปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อนำนักท่องเที่ยวเข้าไปยัง

หัวข้อ	รายละเอียด
	แหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม เชิงนิเวศเชิงสุขภาพและบริเวณโดยรอบ เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่เข้าถึงได้อย่างสะดวก รองรับการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน เป้าหมายให้ภาคเหนือเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของโดยมีแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเป็นประเด็นสำคัญในการยกระดับการท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาคให้มีคุณภาพและกระจายประโยชน์สู่ชุมชน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ อันประกอบด้วยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน เป็นกลุ่มจังหวัดล้านนาตะวันออกที่มีศักยภาพสูงด้านการท่องเที่ยวทั้งนี้เพราะมีทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยวทั้งจากธรรมชาติ และจากศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญา สามารถพัฒนาต่อยอดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ทั้งทางด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการต่อไป แนวทางการพัฒนา สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้แก่ การเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว ดังนั้นภายใต้แผนการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงได้กำหนดแผนงานด้านการท่องเที่ยวในการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน เป็นห่วงโซ่คุณค่าโดยต้นทางกลุ่มจังหวัดมีทิศทางในการพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว กลางทางพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ปลายทางส่งเสริมช่องทางการตลาดสร้างการรับรู้และกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัด โดยมีโครงการหลัก ๔ เรื่องได้แก่ ๑) การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ๒) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ๓) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและเพิ่มมูลค่าและบริการด้านการท่องเที่ยว และ ๔) การส่งเสริมช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยว ซึ่งจะนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างเชื่อมโยงในเขตกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ และเพิ่มศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ต่อไป
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานรองรับเส้นทางรถไฟทางคู่สายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวในเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้านการค้า การท่องเที่ยว การเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเทียบกับจำนวนงบประมาณที่ได้รับ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕ ต่อปี ๒. สัดส่วนของมูลค่าที่เกิดจากเครือข่าย Supply Chain การท่องเที่ยว เมื่อเทียบกับจำนวนงบประมาณที่ได้รับ

หัวข้อ	รายละเอียด
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** เพิ่มประสิทธิภาพทางหลวงเพื่อรองรับเส้นทางเศรษฐกิจรถไฟเด่นชัย เชียงราย เชียงของ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ :** ๖๐,๘๒๘,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** แขวงทางหลวงแพร่ / แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๒
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว **งบประมาณ :** ๘๔,๓๕๘,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ , ๒
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ก่อสร้างระบบระบายน้ำพื้นที่ชุมชนบริเวณถนนสายเอเชีย ๑ แยกป่าแดง - กว๊านพะเยา **งบประมาณ :** ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพะเยา
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว **งบประมาณ :** ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อเป็นต้นแบบ "รักษ์นกยูงไทย อัตลักษณ์แห่งล้านนา" สู่การท่องเที่ยวอย่างเชื่อมโยง **งบประมาณ :** ๑๔,๔๔๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)
๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว **งบประมาณ :** ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่)
๙. หน่วยงานดำเนินการ	- แขวงทางหลวงแพร่ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๒ - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพะเยา - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่) - องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๑. งบประมาณ	๒๕๔,๖๒๖,๐๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. ทางหลวงมีสิ่งอำนวยความสะดวก และระบบระบายน้ำได้รับการพัฒนา ๒. เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	นักท่องเที่ยว ประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้รับความสะดวกสบาย ปลอดภัยจากการสัญจรในเส้นทางการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	**๒. โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากลกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒**
๒. ชื่อแผนงาน	**แผนงานเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว ทั้งระบบอย่างยั่งยืน**
๓. แนวทางการพัฒนา	๑. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวทั้งเชิงศิลปวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพ - พัฒนาและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการท่องเที่ยว ๒. พัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
๔. หลักการและเหตุผล	ตามมติคณะรัฐมนตรีอนุมัติดำเนินโครงการก่อสร้างทางรถไฟ สายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ ของการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นโอกาสหนึ่งของการส่งเสริมการเจริญเติบโตและพัฒนาการท่องเที่ยวตามเส้นทางรถไฟตลอด ๓ จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ อันได้แก่จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา และจังหวัดแพร่ สามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไปยังพื้นที่อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน ครอบคลุมพื้นที่ ๑๖ อำเภอ ๕๗ ตำบล ตลอดเส้นทาง ๒๖ สถานี ระยะทางทั้งสิ้น ๓๒๓ กิโลเมตร สามารถทำให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่มีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชม จึงเป็นโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนพื้นฐานการคมนาคมขนส่งใหม่ที่จะเกิดในพื้นที่ ส่งเสริมการกระจายรายได้ให้ทั่วถึงและกว้างขวางมากยิ่งขึ้น รวมถึงทำให้เกิดความหลากหลายของเส้นทางการท่องเที่ยวเพิ่มเติมจากเส้นทางการท่องเที่ยวเดิมที่มีอยู่แล้ว และยังเป็นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ ทำให้มีการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน ดังเห็นได้ว่า เมื่อมีสถานีรถไฟอยู่ ณ จุดใดบริเวณใกล้เคียงจะมีโรงแรม ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ระบบการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงเกิดขึ้นตามด้วย อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีการพึ่งพาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานหรือแหล่งท่องเที่ยว ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือศิลปะโบราณอยู่มาก โดยแหล่งท่องเที่ยวหรือศิลปะและวัฒนธรรมที่ถูกสร้าง ขึ้นมาเป็นเวลานานอาจทรุดโทรมลงได้ตามกาลเวลา ถึงแม้ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ตอบโจทย์ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ฝักใฝ่ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมโบราณ การพัฒนาและสร้างแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และศิลปวัฒนธรรมสมัยใหม่บนฐานวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตของผู้คน และการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับวัฒนธรรมเดิม ทิศทางและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ คือ การท่องเที่ยวมูลค่าสูง (High-Value Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวมุ่งแสวงหาความพึงพอใจจากการได้ รับสิ่งอำนวยความสะดวกสบายหรือการได้รับบริการที่ดีเยี่ยม มุ่งเน้นการให้ประสบการณ์ด้านอารมณ์ความรู้สึก (Emotion) จะช่วยเพิ่มความหลากหลายและดึงดูดนักท่องเที่ยวให้กระจายออกไปต่างเมืองได้มากขึ้น รวมถึงการพัฒนาบุคลากรและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินงาน

หัวข้อ	รายละเอียด
	ด้านการท่องเที่ยวสร้างกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลายมากขึ้น สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมเยือนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มากขึ้น และเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ต่อไปได้ เป้าหมายให้ภาคเหนือเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยมีแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเป็นประเด็นสำคัญในการยกระดับการท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาคให้มีคุณภาพและกระจายประโยชน์สู่ชุมชน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ อันประกอบด้วยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน เป็นกลุ่มจังหวัดล้านนาตะวันออกที่มีศักยภาพสูงด้านการท่องเที่ยวทั้งนี้เพราะมีทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยวทั้งจากธรรมชาติ และจากศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญา สามารถพัฒนาต่อยอดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ทั้งทางด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืนและกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการต่อไป แนวทางการพัฒนา สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้แก่ การเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว ดังนั้นภายใต้แผนการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงได้กำหนดแผนงานด้านการท่องเที่ยวในการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน เป็นห่วงโซ่คุณค่าโดยต้นทางกลุ่มจังหวัดมีทิศทางในการพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว กลางทางพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ปลายทางส่งเสริมช่องทางการตลาดสร้างการรับรู้และกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัด โดยมีโครงการหลัก ๔ เรื่องได้แก่ ๑) การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ๒) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ๓) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและเพิ่มมูลค่าและบริการด้านการท่องเที่ยว และ ๔) การส่งเสริมช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยว ซึ่งจะนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างเชื่อมโยงในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ และเพิ่มศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ต่อไป การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เป็นรูปแบบของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการใช้องค์ความรู้และนวัตกรรมในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยว เพื่อสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งประเทศไทยมีศักยภาพมากควรได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างมาก เนื่องด้วย ๑) ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งเชิงศิลปวัฒนธรรม เชิงนิเวศ เชิงสุขภาพและบริการ จากข้อมูลของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หลังจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า ๒๐๑๙ (covid - ๑๙) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นตามลำดับ แหล่งท่องเที่ยวภาคเหนือตอนบน ๒

หัวข้อ	รายละเอียด
	ที่สร้างขึ้นมาในอดีตและสร้างขึ้นในปัจจุบันมีจำนวน มีต้นทุนด้านสถานที่ท่องเที่ยวและความพร้อมของชุมชนในการนำเสนอกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมที่โดดเด่น อย่างเช่น วัด เมืองโบราณ โบราณสถาน ตำนานเรื่องเล่า อาหารพื้นถิ่น อัธยาศัยไมตรีของผู้คน วิถีชีวิต การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น จิตวิญญาณ และประวัติศาสตร์ หรือผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมทั้งที่จับต้องได้ (Tangible Culture) และที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Culture) รวมถึงกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เช่น การนำสมุนไพรที่มีหลากหลายชนิด มีสรรพคุณรักษาโรคได้หลายชนิด มาใช้ประโยชน์เพื่อ บำบัด รักษาสุขภาพให้แข็งแรง ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นไทยมาช้านาน เหมาะสำหรับการแพทย์แผนไทย และสามารถนำมาแปรรูปและใช้ประโยชน์ ต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้คนในชุมชน ทั้งในภาคครัวเรือน และภาคธุรกิจ สามารถต่อยอดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในชุมชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างการรับรู้ ความตระหนัก และการเตรียมความพร้อมของขีดความสามารถในการท่องเที่ยวและการต้อนรับนักท่องเที่ยวที่จะเกิดในอนาคตตลอดพื้นที่การท่องเที่ยวตามเส้นทางรถไฟสายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ และ ๕ เชียงน้อย ๒. เพื่อสร้างความเชื่อมโยงทรัพยากรการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ตลอดเส้นทางรถไฟสายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ และ ๕ เชียงน้อย ๓. เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวตามเส้นทางรถไฟสายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ และ ๕ เชียงน้อย ๔. เพื่อพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์สำหรับเส้นทางท่องเที่ยวตามเส้นทางรถไฟสายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ และ ๕ เชียงน้อย ๕. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการบนฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรม ๖. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว ๗. เพื่อพัฒนาศักยภาพและยกระดับของผู้ประกอบการในร้านอาหารและสถานประกอบการเพื่อสุขภาพให้ได้มาตรฐานและปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว ๘. เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพตามเส้นทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๙. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและสร้างรายได้ของชุมชน กลุ่มวิสาหกิจและเกษตรกรแปรรูป ๑๐. เพื่อให้นักท่องเที่ยวและประชาชนได้รับผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพที่ได้มาตรฐาน ๑๑. เพื่อยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพให้ได้มาตรฐานสากล

หัวข้อ	รายละเอียด
	๑๒. เพื่อสร้างกระแสและส่งเสริมการตลาดของผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพในแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	**เชิงปริมาณ :** ๑. ผู้เข้าร่วมโครงการทั้ง ๔ จังหวัด อย่างน้อย ๑,๐๐๐ คน ๒. ความพึงพอใจในภาพรวมของการดำเนินโครงการ อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ๓. โครงการแล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑ ปี ๔. ข้อเสนอโครงการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยว อย่างน้อย ๒๐ โครงการ ๕. มีการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาปรับใช้ในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ อย่างน้อย ๘ อย่าง ๖. ผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการตลาดสู่สากล อย่างน้อย ๑๖ ผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน อย่างน้อย ๑๖ ผลิตภัณฑ์/บริการ ๗. จำนวนผู้เยี่ยมเยือนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ๘. จำนวนเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในจังหวัดภาคเหนือตอนบน จำนวน ๒๗ เส้นทาง ผู้ประกอบการร้านอาหาร/สถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามเส้นทางท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ๙. มีบริการอาหารด้วยอาหารตำรับสมุนไพรท้องถิ่น และผลิตภัณฑ์สมุนไพรไม่น้อยกว่าอำเภอละ ๕ ชนิด ๑๐. ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ในปีที่ ๓ - ๔ ๑๑. ร้อยละของสถานประกอบการเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ ร้อยละ ๑๐๐ (เทียบกับสถานประกอบการทั้งหมดใน ๔ จังหวัด) ๑๒. จำนวนผลิตภัณฑ์หรือบริการเป้าหมายที่ได้รับการยกระดับ อย่างน้อย ๔๐ ผลิตภัณฑ์หรือบริการ ๑๓. ร้อยละของผลิตภัณฑ์หรือบริการสุขภาพเป้าหมายที่ได้รับการยกระดับมีคุณภาพเข้าสู่มาตรฐานสากล ร้อยละ ๒๐ **เชิงคุณภาพ :** ๑. บุคลากรภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการบริการภาคการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน ๒. การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้รับการส่งเสริมการโปรโมทให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ๓. บุคลากรทางการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาศักยภาพ สนับสนุนการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานเพิ่มมากขึ้น
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** เพิ่มขีดความสามารถบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล **งบประมาณ** : ๔๖,๐๓๒,๔๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดน่าน - สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานนานาชาติเชียงแสน - มหาวิทยาลัยราชมงคลล้านนา เชียงราย
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ** : ๑๘,๓๔๕,๘๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดแพร่ เชียงราย พะเยา น่าน - สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย พะเยา
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมและการบริการให้มีคุณภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มได้อย่างยั่งยืน **งบประมาณ** : ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด พะเยา เชียงราย แพร่ น่าน
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** เพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว **งบประมาณ** : ๔๑,๕๔๕,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพะเยา เชียงราย - สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยราชมงคลล้านนา เชียงราย - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** พัฒนาระบบ Application เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและเก็บข้อมูลพฤติกรรมนักท่องเที่ยว **งบประมาณ** : ๔๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : พัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการยอดเยี่ยมให้มีศักยภาพ คุณภาพ และ สื่อถึงเอกลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ** : ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : จับคู่และสร้างเครือข่ายธุรกิจของผู้ประกอบการทั้งภาคการผลิตและบริการ **งบประมาณ** : ๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : พัฒนาผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวน้ำพุร้อนให้มีคุณภาพระดับสากล **งบประมาณ** : ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๙ กิจกรรมหลักที่ ๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : พัฒนาและการตลาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ **งบประมาณ** : ๙๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : เทศบาลนครเชียงราย
๘.๑๐ กิจกรรมหลักที่ ๑๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : เชียงรายเมืองสีเขียว **งบประมาณ** : ๑๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : เทศบาลนครเชียงราย
๘.๑๑ กิจกรรมหลักที่ ๑๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : แชร์ริ่งเซนเตอร์ (Sharing Center) องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย **งบประมาณ** : ๓๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย
๘.๑๒ กิจกรรมหลักที่ ๑๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอาหาร Gastronomy tourism สู่การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน **งบประมาณ** : ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : - สำนักงานพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเมืองเก่าน่าน (อพท. ๖) - สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานน่าน - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดน่าน - สภาอุตสาหกรรมจังหวัดน่าน - สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดน่าน - สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๘.๑๓ กิจกรรมหลักที่ ๑๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : A Cup to Village เพิ่มขีดความสามารถการเป็นนวัตกรรมด้านชาและกาแฟ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน **งบประมาณ** : ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๑๔ กิจกรรมหลักที่ ๑๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : พัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่ "โคก หนอง นา" สู่หมู่บ้านท่องเที่ยว **งบประมาณ** : ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพะเยา
๘.๑๕ กิจกรรมหลักที่ ๑๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ** : ๖,๑๗๒,๙๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๑๖ กิจกรรมหลักที่ ๑๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** พัฒนาศักยภาพบุคลากรและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากลกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ :** ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่)
๙. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๐ เชียงราย - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่) - เทศบาลนครเชียงราย - องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย - มหาวิทยาลัยราชมงคลล้านนา เชียงราย - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๕๙๑,๖๙๖,๑๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. เกิดเครือข่ายความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวตลอดเส้นทางรถไฟสายเด่นชัย – เชียงราย – เชียงของ และ ๕ เชียงน้อย ๒. การท่องเที่ยวสร้างสรรค์ตลอดเส้นทางรถไฟสายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ และ ๕ เชียงน้อย ได้รับการพัฒนา ๓. เส้นทางการท่องเที่ยวใหม่ตลอดเส้นทางรถไฟสายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ และ ๕ เชียงน้อย ๔. สื่อประชาสัมพันธ์สำหรับเส้นทางท่องเที่ยวตามเส้นทางรถไฟสายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ และ ๕ เชียงน้อย ๕. มีการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาปรับใช้ในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ อย่างน้อย ๘ อย่าง

หัวข้อ	รายละเอียด
	๖. ผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการตลาดสู่สากล อย่างน้อย ๑๖ ผลิตภัณฑ์ ๗. สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์มีคุณภาพตามมาตรฐาน ๘. แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้เป็นสถานที่สำหรับต้อนรับนักท่องเที่ยวจำนวน ๑ แห่ง ๙. บุคลากรในชุมชนท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาทักษะเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ๑๐. มีจำนวนนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยือนแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ๑๑. สื่อประชาสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์เส้นทางการท่องเที่ยว จำนวน ๔๐ คลิป ๑๒. จำนวนชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยสมุนไพรที่โดดเด่นเป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดเพื่อให้เป็น"แลนด์มาร์ก" และ "สัญลักษณ์" ที่สำคัญของจังหวัด ๑๓. แผนที่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ด้วยสมุนไพรพื้นบ้าน จำนวน ๔ จังหวัดที่เชื่อมโยงในจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๑๔. จำนวนการพัฒนา นวัตกรรมตำรับอาหารสมุนไพรเพื่อสุขภาพสำหรับอนาคตของทุกช่วงวัย (Food Innovations for Future) ที่เน้นการใช้วัตถุดิบจากพืชสมุนไพรที่เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ไม่น้อยกว่า ๓๐ ตำรับ ๑๕. ตราสัญลักษณ์ที่แสดงรางวัลหรือคุณภาพของผลิตภัณฑ์สมุนไพร ส่งเสริมภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ อาหารสมุนไพร เชื่อมโยงการท่องเที่ยว ระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ๑๖. สถานประกอบการเป้าหมายมีรายได้เพิ่มขึ้น เกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจจากฐานราก ๑๗. เกิดช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนที่หลากหลายทั้งในและนอกประเทศ ๑๘. ประชาชนในชุมชนเกิดมวลความสุขและมีความรักความสามัคคีในกลุ่มอาชีพ ๑๙. มีกำลังคนที่ทักษะสูงในการพัฒนาผลิตภัณฑ์สุขภาพให้ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐาน ๒๐. ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ได้รับการพัฒนา ร้อยละ ๗๐ และ ร้อยละ ๘๐ ใน ๒ ปี แรก ๒๑. ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ได้รับการรับรองคุณภาพร้อยละ ๑๐๐ ตั้งแต่ ปี ๒๕๖๘ เป็นต้นไป
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. กลุ่มเป้าหมายและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับรู้ตระหนักถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จะเกิดในอนาคตเมื่อเส้นทางรถไฟสายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของเกิดการเตรียมตัวต้อนรับและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาเยี่ยมเยือนในอนาคต รวมถึงการเตรียมความพร้อมในการสร้างงาน สร้างอาชีพ การพิจารณาการกระจายรายได้ไปสู่ภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ และการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการบริหารการท่องเที่ยวในพื้นที่ ตลอดจนได้มีการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ให้เกิดความยั่งยืนและให้เกิดผลกระทบเชิงลบให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ๒. คนในชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน มีคุณภาพชีวิตดีขึ้นและมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมและบริการ

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓. ผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน ได้รับการพัฒนาด้วยกระบวนการตลาดสู่สากล ๔. บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและการบริการในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่าน มีความรู้และความสามารถด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์ ๕. ผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่าน ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน ๖. มีการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการยกระดับคุณภาพสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่าน ๗. ขีดความสามารถของบุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว เกิดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อการ ท่องเที่ยว เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ กระจายรายได้สู่ภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ รวมถึงการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการบริหารการท่องเที่ยวในพื้นที่ ตลอดจนได้มีการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ให้เกิดความยั่งยืนและให้เกิดผลกระทบเชิงลบให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ๘. เกิดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยสมุนไพรพื้นบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริม กิจกรรมการแปรรูปสมุนไพรในชุมชน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างชุมชนด้านการใช้ประโยชน์ ของพืชสมุนไพร และสนับสนุนด้านการพัฒนาสมุนไพรพื้นบ้านใน ๔ จังหวัดภาคเหนือเพิ่มมากขึ้น ๙. ความเชื่อมั่นต่อตราสัญลักษณ์ที่แสดงรางวัลหรือคุณภาพของผลิตภัณฑ์สมุนไพร ๑๐. ประชาชน และนักท่องเที่ยว เข้าถึงอาหารสมุนไพรท้องถิ่นที่ได้มาตรฐาน และมีความปลอดภัยในการบริโภคผู้ประกอบการร้านอาหาร จำหน่ายอาหารเพื่อสุขภาพที่ได้มาตรฐาน ผ่านการประเมินอาหารสะอาด รสชาติอร่อย Clean Food Good Taste Plus แปรรูปผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ได้มาตรฐานเข้าสู่สถานประกอบการเพื่อสุขภาพ เป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชนในพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ๑๑. ส่งเสริมการสร้างรายได้สู่ชุมชนในพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ๑๒. ผู้รับบริการหรือลูกค้ามีความพึงพอใจจากการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพหรือใช้บริการสุขภาพในสองปีแรก (๒๕๖๙-๒๕๗๐) ร้อยละ ๘๐ และเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ในปีถัดไป ๑๓. ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพที่ได้มาตรฐาน สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวจับจ่าย ซื้อของและเกิดการเที่ยวซ้ำและซื้อซ้ำ

๑. ชื่อโครงการสำคัญ	**๓. โครงการส่งเสริมช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒**
๒. ชื่อแผนงาน	**แผนงานเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว ทั้งระบบอย่างยั่งยืน**
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการตลาด ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านรูปแบบการตลาดที่น่าสนใจ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายหลักด้านการท่องเที่ยวของภูมิภาค
๔. หลักการและเหตุผล	เป้าหมายภาคเหนือเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของโดยมีแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเป็นประเด็นสำคัญในการยกระดับการท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาคให้มีคุณภาพและกระจายประโยชน์สู่ชุมชน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ อันประกอบด้วยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน เป็นกลุ่มจังหวัดล้านนาตะวันออกที่มีศักยภาพสูงด้านการท่องเที่ยว ทั้งนี้เพราะมีทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยวทั้งจากธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาสามารถพัฒนาต่อยอดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้ทั้งด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งสามารถพัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการต่อไปและยังสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาและวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้แก่ การเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว ดังนั้นภายใต้แผนการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงได้กำหนดแผนงานด้านการท่องเที่ยวในการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน เป็นห่วงโซ่คุณค่าโดยต้นทางกลุ่มจังหวัดมีทิศทางในการพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว กลางทางพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานปลายทางส่งเสริมช่องทางการตลาดสร้างการรับรู้และกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัด โดยมีโครงการหลัก ๔ เรื่องได้แก่ ๑) การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ๒) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ๓) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและเพิ่มมูลค่าและบริการด้านการท่องเที่ยว และ ๔) การส่งเสริมช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยว ซึ่งจะนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างเชื่อมโยงในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ และเพิ่มศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ต่อไป แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติมีสาระสำคัญ ด้านการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ผู้ผลิตและขายสินค้า บริการ และผู้ประกอบการ ให้สามารถปรับตัวกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง ใช้แนวทางในการผลักดันมาตรการเยียวยาฟื้นฟูผู้ประกอบการและบุคลากร รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการSMEs ให้สามารถปรับตัวสู่ธุรกิจใหม่ตามแนวโน้มความต้องการในอนาคต และยกระดับมาตรฐานสร้างมูลค่าการท่องเที่ยว รวมทั้งการฟื้นฟูและรักษาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรม ซึ่งมีหน่วยงานรับผิดชอบหลัก : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และในยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ ยุทธศาสตร์ที่ ๒

	ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ ประเด็นสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน สำหรับแผนพัฒนาภาคเหนือ ตามเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ กำหนดยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการ ทิศทางและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ คือ การท่องเที่ยวมูลค่าสูง (High - Value Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวมุ่งแสวงหาความพึงพอใจจากการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสบายหรือการได้รับบริการที่ดีเยี่ยม มุ่งเน้นการให้ประสบการณ์ด้านอารมณ์ความรู้สึก (Emotion) โดยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่การท่องเที่ยวในพื้นที่หรือบริเวณที่มีคุณลักษณะ สำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เพื่อเรียนรู้มีประสบการณ์ร่วมและตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรม นำไปสู่ความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างนักท่องเที่ยวและคนในพื้นที่โดยเฉพาะกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านอาหาร (Gastronomy Tourism) ที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมากและมีอัตราการเติบโตของธุรกิจด้านอาหารสูงเช่นกัน โดยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้มีกิจกรรมส่งเสริมการโปรโมทการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม และเชิงสุขภาพ ซึ่งจะเป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ และเป็นการเสริมสร้างการรับรู้ด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สร้างกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลายมากขึ้น สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมเยือนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มากขึ้น และเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ต่อไปได้ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นอันมาก เพราะเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่สร้างรายได้และการจ้างงานต่างๆ ให้กับประเทศไทยปีละหลายหมื่นล้านบาท ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการของไทยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น รวมถึงการได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้าและบริการซึ่งมีธุรกิจภาคการท่องเที่ยวรวมอยู่ด้วย และการสร้างสรรค์กิจกรรมและรูปแบบการโปรโมทการท่องเที่ยวและบริการใหม่ ๆ เพื่อตามให้ทันกับความต้องการและพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของนักท่องเที่ยว รัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐซึ่งมีบทบาทกำกับดูแลอย่างเหมาะสมและให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อสนับสนุนธุรกิจการท่องเที่ยวของไทยให้เติบโตได้อย่างมั่นคงได้มาตรฐาน เพื่อสร้างความเข้มแข็งและสร้างการพัฒนาที่ต่อเนื่อง และยั่งยืนให้กับธุรกิจการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการเร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและมีส่วนร่วม โดยคาดว่าผลจากการจัด

	"โครงการส่งเสริมช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒" ในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่าน ซึ่งมีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง มีทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ ทั้งด้านประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต งานหัตถศิลป์และผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่สามารถขยายสู่ภาคการท่องเที่ยวและบริการได้ จะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจล้านนาสร้างสรรค์ สืบสานวิถีชุมชนคุณธรรม นำพาคุณภาพชีวิตยั่งยืน ตามแนวทางการพัฒนาภาคเหนือในการยกระดับการท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาคให้มีคุณภาพ สนับสนุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และกระจายประโยชน์สู่ชุมชนได้
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมช่องทางการตลาดทั้งสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	**เชิงปริมาณ :** ๑. บุคลากรภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่านที่มีศักยภาพด้านการบริการภาคการท่องเที่ยว จำนวนไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ คน ๒. มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารล้านนาตะวันออก ไม่น้อยกว่า ๑ กิจกรรมและผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ คน ๓. มีกิจกรรมส่งเสริมมหกรรมท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ล้านนาตะวันออกเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ไม่น้อยกว่า ๑ กิจกรรม ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ คน ๔. มีการจัดงานการท่องเที่ยวเชิงศิลปะและหัตถกรรม ๔ จังหวัด ภาคเหนือตอนบน ไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ คน ๕. มีการจัดคาราวานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงและส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ คน ๖. มีกิจกรรมส่งเสริมมหกรรมชาติพันธุ์ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ไม่น้อยกว่า ๒ กิจกรรม ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ คน ๗. จัดกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ไม่น้อยกว่า ๒ กิจกรรม จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ คน ๘. รายได้จากการท่องเที่ยวภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๙. ความพึงพอใจในภาพรวมของการดำเนินโครงการ อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ **เชิงคุณภาพ :** ๑. บุคลากรภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการบริการภาคการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ๒. การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้รับการส่งเสริมการโปรโมทให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น

๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** จัดงานโปรโมทการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ **งบประมาณ** : ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย - มหาวิทยาลัยราชมงคลล้านนา เชียงราย
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : จัดงานโปรโมทการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม **งบประมาณ** : ๑๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : - สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดน่าน เชียงราย พะเยา แพร่ - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงราย - การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานแพร่
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : จัดงานโปรโมทการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและกีฬา **งบประมาณ** : ๑๕๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : - สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน - สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงราย
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ส่งเสริมการท่องเที่ยว ๔ (Fashions, Foods, Fests, Films) เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ** : ๒๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพะเยา เชียงราย
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** มหกรรมท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ล้านนาตะวันออกเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน **งบประมาณ** : ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดจังหวัดเชียงราย
๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : จัดคาราวานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงและส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ **งบประมาณ** : ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดน่าน
๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ส่งเสริม Soft Power มรดกวัฒนธรรมผ้าทอล้านนาตะวันออกสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูง **งบประมาณ** : ๕๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดน่าน

๘.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : พัฒนาระบบฐานข้อมูล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ** : ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดน่าน
๘.๙ กิจกรรมหลักที่ ๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : พัฒนาระบบนิเวศเศรษฐกิจการท่องเที่ยวมูลค่าสูง **งบประมาณ** : ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพะเยา
๘.๑๐ กิจกรรมหลักที่ ๑๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : การตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสร้างสรรค์ “Lanna Wellness Creative Tourism” **งบประมาณ** : ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๑๑ กิจกรรมหลักที่ ๑๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : การอบรมและยกระดับทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลรองรับตลาดปกติวิถีใหม่ สำหรับผู้ประกอบการรุ่นใหม่ **งบประมาณ** : ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดน่าน
๙. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเชียงรายพะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงราย - การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงราย พะเยา - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๔๒๐,๓๐๐,๐๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอาหารล้านนาตะวันออก ไม่น้อยกว่าจำนวน ๑ กิจกรรม ๒. มีกิจกรรมส่งเสริมมหกรรมท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ล้านนาตะวันออกเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ไม่น้อยกว่า ๑ กิจกรรม ๓. มีการจัดงานการท่องเที่ยวเชิงศิลปะและหัตถกรรม ๔ จังหวัด ภาคเหนือตอนบน ไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง ๔. มีการจัดคาราวานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงและส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง ๕. มีกิจกรรมส่งเสริมมหกรรมชาติพันธุ์ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ไม่น้อยว่า ๒ กิจกรรม

	๖. มีกิจกรรมจัดคาราวานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยง และส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง ๗. จำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. คนในชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่านมีคุณภาพชีวิตดีขึ้นและมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมและบริการ ๒. การท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่าน ได้รับการส่งเสริมการโปรโมทการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม และเชิงสุขภาพ มากขึ้น ๓. การท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่าน ได้จัดมหกรรมท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ล้านนาตะวันออกเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ๔. การท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่าน ได้จัดงานการท่องเที่ยวเชิงศิลปะและหัตถกรรม ๔ จังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒ ๕. การท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่าน ได้จัดคาราวานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงและส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ๖. การท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่าน ได้รับการส่งเสริมมหกรรมชาติพันธุ์ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๗. การท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่าน ได้รับการส่งเสริมด้านผ้าทอล้านนาตะวันออกสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูง กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

แบบ กจ.๑-๑
(Project Brief รายโครงการ)

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนตอนบน ๒
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	**๑. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒**
๒. ชื่อแผนงาน	**แผนงานส่งเสริมเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร ให้มีมูลค่าสูง**
๓. แนวทางการพัฒนา	๑. พัฒนาฐานข้อมูลด้านการเกษตรให้มีประสิทธิภาพต่อการวางแผนการผลิตและการตลาด ๒. ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรและพืชเศรษฐกิจโดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีในการยกระดับสินค้าการเกษตรและพืชเศรษฐกิจให้มีมูลค่าสูง ๓. พัฒนาและขยายช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรกลุ่มจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. หลักการและเหตุผล	จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร โดยเฉพาะจากพืชเศรษฐกิจหลัก เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ กระจายไปยังทั่วทุกภูมิภาค อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ยังขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาช่วยยกระดับมาตรฐานสินค้าและเพิ่มมูลค่า ขาดทักษะในการดำเนินธุรกิจโดยเฉพาะเรื่องการตลาดซึ่งประกอบไปด้วยการทำแผนธุรกิจ การสร้างแบรนด์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ รวมถึงการสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจด้วย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นเร่งด่วนในการดำเนินการเพิ่มพูนความสามารถของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร และเพื่อสร้างเสริมให้กลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวมีความพร้อมดำเนินธุรกิจในเชิงรุกและเติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการยกระดับผลิตผลทางการเกษตรและอาหารให้เป็นอาหารแห่งอนาคต (Future Food) การพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยที่เป็นยุทธศาสตร์เป้าหมายของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้มาตรฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในด้านการผลิตและการแปรรูปที่ตรงกับความต้องการตลาด แก้ไขปัญหาการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยที่ไม่มีตลาดรับซื้อ พัฒนาการเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในพื้นที่จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน โดยโครงการเน้นความร่วมมือจากภาคเอกชนที่มีการซื้อขายล่วงหน้า และบูรณาการการทำงานของหลายหน่วยงานที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหาตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทางเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตร สินค้าแปรรูปทำให้เกษตรกร ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นและคุณภาพชีวิตที่ดี ลดปัญหาการใช้สารเคมีที่มีปริมาณสูงขึ้นทุกปีเกิดผลกระทบวงกว้างทั้งภาคผู้ผลิต ผู้บริโภค ปัญหาสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถเชิงธุรกิจของผู้ประกอบการ/เกษตรกรในอุตสาหกรรมและธุรกิจอาหาร ๒. เพื่อพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สู่อาหารแห่งอนาคต (Future Food) ภายใต้ BCG Model ๓. เพื่อสร้างโอกาสและช่องทางการตลาด ให้แก่ผู้ประกอบการ/เกษตรกร ๔. เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของผู้ประกอบการ ในการแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยของพืชเศรษฐกิจ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีการส่งเสริมให้เกิดคลัสเตอร์อุตสาหกรรมหรือเครือข่ายวิสาหกิจในประเทศ ๕. เพื่อพัฒนาการตรวจมาตรฐานสินค้าแปรรูปที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปเพิ่มมูลค่าให้สินค้าเกษตร โดยเน้นการแปรรูปผลไม้ พืชเศรษฐกิจ สมุนไพรพื้นบ้านที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้เป็นผลิตภัณฑ์พรีเมียมราคาสูง ๖. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการตลาด ส่งเสริมช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศโดยทำงานแบบบูรณาการร่วมมือด้านการเกษตรระหว่างผู้ประกอบการ เกษตรกร ชุมชน ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ผู้ประกอบการ/เกษตรกร ในอุตสาหกรรมและธุรกิจอาหาร ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถเชิงธุรกิจ ๖๐ ราย ๒. ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร ได้รับการพัฒนาและยกระดับเป็นผลิตภัณฑ์อาหารแห่งอนาคต ภายใต้ BCG Model ๕๐ ผลิตภัณฑ์ ๓. ผู้ประกอบการ/เกษตรกร นำผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาไปจัดแสดงและทดสอบตลาดในงานแสดงสินค้าระดับภูมิภาคหรือระดับประเทศ ๕๐ ราย ๔. อัตราการขยายตัวภาคการเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ๕. ผู้ประกอบการ หรือผู้ร่วมโครงการ ได้รับประโยชน์จากโครงการอย่างน้อย ๑๐๐ คน ๖. มีการแสดงสินค้าแปรรูปจำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ ผลิตภัณฑ์
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** พัฒนาผู้ประกอบการและผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมข้าวครบวงจร (Lanna Rice) **งบประมาณ** : ๑๓,๘๖๙,๖๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน **งบประมาณ** : ๓๑,๙๒๙,๕๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** มหาวิทยาลัยพะเยา

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	**กิจกรรมหลัก :** ยกระดับการเชื่อมโยงเกษตรกรรุ่นใหม่ล้านนาตะวันออก (Young Smart Farmer) สู่การเป็นผู้นำภาคการเกษตรระดับประเทศ (กิจกรรมเชื่อมโยงเครือข่าย ๔ ภูมิภาค) (กิจกรรมหลัก ส่งเสริมช่องทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปกลุ่มจังหวัดสู่ตลาดสากล)
งบประมาณ	**งบประมาณ :** ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	**หน่วยดำเนินการ :**
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	**กิจกรรมหลัก :** พัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีเกษตร และเกษตรอัจฉริยะ
งบประมาณ	**งบประมาณ :** ๑๓๔,๖๔๔,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	**หน่วยดำเนินการ :**
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเชียงราย น่าน - มหาวิทยาลัยพะเยา - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา น่าน - ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวพะเยา - ศูนย์วิจัยข้าวแพร่ - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดน่าน
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕	**กิจกรรมหลัก :** พัฒนาการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรสู่การเพิ่มมูลค่าและพัฒนาเครือข่ายผู้แปรรูปผลผลิตผลิตทางการเกษตร (Cluster Agro - Industry)
งบประมาณ	**งบประมาณ :** ๑๗๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	**หน่วยดำเนินการ :**
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- มหาวิทยาลัยพะเยา
๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖	**กิจกรรมหลัก :** การพัฒนาศักยภาพกลุ่มเกษตรกรกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และการสร้างเครือข่าย
งบประมาณ	**งบประมาณ :** ๑๕,๖๖๓,๒๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	**หน่วยดำเนินการ :**
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- สำนักงานเกษตรจังหวัดน่าน แพร่เชียงราย พะเยา
๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗	**กิจกรรมหลัก :** การขยายช่องทางการใช้ประโยชน์ผลิตภัณฑ์การเกษตร การเพิ่มมูลค่าและการตลาด
งบประมาณ	**งบประมาณ :** ๑๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	**หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	
๘.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘	**กิจกรรมหลัก :** ยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สินค้าเกษตรพรีเมี่ยม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
งบประมาณ	**งบประมาณ :** ๒๓,๕๙๐,๐๐๐ บาท
ผู้รับผิดชอบ	**หน่วยดำเนินการ :**
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา เชียงราย - มหาวิทยาลัยพะเยา

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๙ กิจกรรมหลักที่ ๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การยกระดับผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (กิจกรรมหลัก ยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตรสู่สินค้าเกษตรพรีเมี่ยม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒) **งบประมาณ :** ๘๐,๖๒๒,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๑๐ กิจกรรมหลักที่ ๑๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การพัฒนาการแปรรูปและบรรจุภัณฑ์ **งบประมาณ :** ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๑๑ กิจกรรมหลักที่ ๑๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูงล้านนาตะวันออก **งบประมาณ :** ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยพะเยา
๘.๑๒ กิจกรรมหลักที่ ๑๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านตรวจวัดคุณภาพสินค้า เพื่อยกระดับมาตรฐาน เพิ่มศักยภาพการค้าการลงทุน **งบประมาณ :** ๖๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** มหาวิทยาลัยพะเยา
๘.๑๓ กิจกรรมหลักที่ ๑๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** พัฒนาศักยภาพการผลิตและสร้างเครือข่ายการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพอาหารปลอดภัยจังหวัดเชียงราย **งบประมาณ :** ๓๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** เทศบาลนครเชียงราย
๘.๑๔ กิจกรรมหลักที่ ๑๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** พัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพสู่ตลาดสากลให้ได้มาตรฐาน (กิจกรรมหลัก สนับสนุนการแปรรูปสมุนไพรให้ได้มาตรฐานสู่การเป็นอาหารสุขภาพ) **งบประมาณ :** ๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย แพร่
๘.๑๕ กิจกรรมหลักที่ ๑๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การพัฒนาสมุนไพรแบบครบวงจรเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการบริการสุขภาพ **งบประมาณ :** ๑๔๓,๒๘๗,๘๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่ น่าน พะเยา - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๑๖ กิจกรรมหลักที่ ๑๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การเพิ่มศักยภาพเกษตรกรผู้ปลูกสมุนไพรเพื่อการพัฒนาคุณภาพวัตถุดิบสมุนไพรมาตรฐาน (กิจกรรมหลัก เพิ่มขีดความสามารถเกษตรกรและผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปสู่การแข่งขันในตลาดสากล) **งบประมาณ :** ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๑๗ กิจกรรมหลักที่ ๑๗ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การพัฒนาสายพันธุ์สมุนไพรเด่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ :** ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
๘.๑๘ กิจกรรมหลักที่ ๑๘ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การพัฒนาการผลิตยาสมุนไพรในโรงพยาบาลภาครัฐและการส่งเสริมการใช้ยาสมุนไพรในระบบบริการสุขภาพ **งบประมาณ :** ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๑๙ กิจกรรมหลักที่ ๑๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาบุคลากร **งบประมาณ :** ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๒๐ กิจกรรมหลักที่ ๒๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การพัฒนาอุตสาหกรรมสมุนไพร สำหรับ SME ผู้ประกอบการโรงงาน **งบประมาณ :** ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๒๑ กิจกรรมหลักที่ ๒๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การพัฒนาศักยภาพกลุ่มแปรรูปสมุนไพรและ สร้างเครือข่ายผู้ประกอบการสมุนไพร **งบประมาณ :** ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ **บาท** **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๒๒ กิจกรรมหลักที่ ๒๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การพัฒนาผลิตภัณฑ์สมุนไพรเด่นกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ :** ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ **บาท** **หน่วยดำเนินการ :** - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๒๓ กิจกรรมหลักที่ ๒๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ส่งเสริมการปลูกสมุนไพรและพัฒนาอาชีพกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดเชียงรายแบบครบวงจรอย่างยั่งยืน **งบประมาณ :** ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
๘.๒๔ กิจกรรมหลักที่ ๒๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ **งบประมาณ :** ๑๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๒๕ กิจกรรมหลักที่ ๒๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การยกระดับอุตสาหกรรมสมุนไพรเพื่อการบริการทางการแพทย์และสุขภาพ **งบประมาณ :** ๒๑๔,๕๓๖,๔๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
๘.๒๖ กิจกรรมหลักที่ ๒๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตเชิงสร้างสรรค์ **งบประมาณ :** ๖๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** เทศบาลนครเชียงราย
๘.๒๗ กิจกรรมหลักที่ ๒๗ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** พัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจอาหารแห่งอนาคต (Lanna Future Food Valley) **งบประมาณ :** ๑๓,๕๙๐,๓๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา
๘.๒๘ กิจกรรมหลักที่ ๒๘ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ยกระดับมาตรฐานและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรล้านนาล้านช้างด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่เศรษฐกิจ BCG **งบประมาณ :** ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย - มหาวิทยาลัยพะเยา
๘.๒๙ กิจกรรมหลักที่ ๒๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การเพิ่มศักยภาพการผลิตกาแฟคุณภาพสูงอย่างยั่งยืนแบบครบวงจร **งบประมาณ :** ๑๗,๘๒๕,๔๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานเกษตรจังหวัดน่าน
๘.๓๐ กิจกรรมหลักที่ ๓๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูงล้านนาตะวันออก **งบประมาณ :** ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๓๑ กิจกรรมหลักที่ ๓๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาการผลิตโคเนื้อคุณภาพตลอดห่วงโซ่ภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ :** ๖,๐๒๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพะเยา
๘.๓๒ กิจกรรมหลักที่ ๓๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรอย่างยั่งยืน **งบประมาณ :** ๖๙,๓๙๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** โครงการชลประทานน่าน
๘.๓๓ กิจกรรมหลักที่ ๓๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** พัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยีเกษตรและเกษตรอัจฉริยะ **งบประมาณ :** ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** มหาวิทยาลัยราชมงคลล้านนา เชียงราย
๘.๓๔ กิจกรรมหลักที่ ๓๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ส่งเสริมเกษตรกรเครื่องอัดฟางให้เกษตรกรลดค่า PM ๒.๕ และส่งเสริมเกษตรกรเลี้ยงโคในช่วงหน้าแล้ง **งบประมาณ :** - บาท **หน่วยดำเนินการ :** ภาคประชาสังคม
๘.๓๕ กิจกรรมหลักที่ ๓๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** สร้างนวัตกรรมเกษตรอัจฉริยะเพื่อเสริมสมรรถนะเกษตรสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชนในจังหวัดเชียงรายที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน **งบประมาณ :** ๗,๑๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** กระทรวงศึกษาธิการ
๙. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวพะเยา - ศูนย์วิจัยข้าวแพร่ - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดน่าน - เทศบาลนครเชียงราย - มหาวิทยาลัยพะเยา - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย น่าน - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย แพร่ พะเยา - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย - เทศบาลนครเชียงราย - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง - มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๒,๕๕๗,๓๖๘,๕๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. ผู้ประกอบการ/เกษตรกรในอุตสาหกรรมและธุรกิจอาหาร มีขีดความสามารถในการแข่งขันและทักษะทางธุรกิจเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๖๐ ราย ๒. ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร ได้รับการพัฒนาและยกระดับเป็นผลิตภัณฑ์อาหารแห่งอนาคต มีมาตรฐานและเพิ่มมูลค่าด้วยนวัตกรรม ไม่น้อยกว่า ๕๐ ผลิตภัณฑ์ ๓. เพิ่มโอกาสในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และช่องทางการตลาด จากการร่วมแสดงและทดสอบตลาดในงานแสดงสินค้าระดับภูมิภาคหรือระดับประเทศ สร้างรายได้ไม่น้อยกว่า ๒๐ ล้านบาท ๔. ผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน เพื่อให้ได้องค์ความรู้ด้านการแปรรูปมูลค่าสูงโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่าสินค้าและสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการเครือข่ายคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงสู่ BCG ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ กลุ่มเป้าหมายรวมไม่น้อยกว่า ๕๐ ราย ๕. ตรวจคุณภาพเบื้องต้นของวัตถุดิบที่ใช้ในขั้นตอนแปรรูป และสินค้าที่ผู้ประกอบการต้องการขอรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการได้รับประโยชน์ อย่างน้อย ๕๐ ราย/ชิ้น ต่อปี ๖. พัฒนาสินค้าต้นแบบโดยการแปรรูปพืชเศรษฐกิจให้มีมูลค่าสูงอย่างน้อย ๒๐ ชิ้น พัฒนามาตรฐานการตรวจคุณภาพสินค้าให้ได้มาตรฐานสากลเพื่อสามารถรับรองคุณภาพในการตรวจสอบสินค้าและแปรรูปให้ได้มาตรฐานและเผยแพร่องค์ความรู้ในการแปรรูปภาคเหนือตอนบนอย่างน้อย ๑ แห่ง ๗. แลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงธุรกิจระหว่างผู้ผลิต ผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน จำนวน ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ราย ๘. จัดกิจกรรมแสดงสินค้าเกษตรแปรรูปที่ได้รับการเพิ่มมูลค่าด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ ผลิตภัณฑ์
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ผู้ประกอบการ/เกษตรกร สามารถนำความรู้/ประสบการณ์ ไปใช้ประโยชน์ทางธุรกิจ ๒. ผู้ประกอบการ/เกษตรกร ได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้ กับสถานประกอบการ/องค์กรที่ประสบความสำเร็จทางธุรกิจ (Big brother) ๓. ผู้ประกอบการ/เกษตรกร มีศักยภาพในการจัดจำหน่ายสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศ ๔. สร้างโอกาสและช่องทางการตลาดให้ผู้ประกอบการ/เกษตรกร รายได้จากการจำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารโดยรวมเพิ่มขึ้น ๕. มีเครือข่ายผู้ประกอบการ/เกษตรกรในอุตสาหกรรมและธุรกิจอาหารแห่งอนาคตในการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ แบ่งปัน ประสบการณ์ องค์ความรู้ วัตดุดิบ และผลิตภัณฑ์ ๖. ผู้ประกอบการในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการผลิตและการแปรรูป พัฒนาช่องทางการตลาดในด้านการผลิตสินค้าและอาหารปลอดภัย สู่เศรษฐกิจ BCG

หัวข้อ	รายละเอียด
	๗. มีการพัฒนาการผลิตสินค้าและการแปรรูปเพื่ออุตสาหกรรมของจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ โดยมีการพัฒนาแบบบรูณาการทั้งภาครัฐ เอกชน ประเกษตรกรผู้ผลิตอย่างเป็นรูปธรรมและเพิ่มขีดความสามารถในการขยายตลาดส่งออกของสินค้าและอาหารปลอดภัย ๘. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการแปรรูปและการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าทางด้านอุตสาหกรรมของภาคเหนือตอนบน ๒ ๙. มีการรวมกลุ่มเกษตรกรด้านการผลิตพืชเศรษฐกิจเพื่อการส่งออก โดยเกษตรกรผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดการพืชได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ และเกิดเครือข่ายการค้าขายเพื่ออุตสาหกรรมส่งออกในเขตภาคเหนือตอนบน ๒ ๑๐. เพิ่มขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการองค์ร่วมระหว่างเกษตรกร ภาครัฐ ภาควิชาการ และภาคเอกชนในจังหวัดและระหว่างจังหวัด ในการผลิตพืชในกลุ่มพืชเศรษฐกิจเพื่อการส่งออกของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

แบบ กจ.๑-๑
(Project Brief รายโครงการ)

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนตอนบน ๒
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ด้านการค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	**๑. โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าชายแดน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒**
๒. ชื่อแผนงาน	**แผนงาน พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูงหรือสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการค้า การลงทุน**
๓. แนวทางการพัฒนา	๑. ส่งเสริมการขับเคลื่อนการค้าชายแดนโดยสร้างสภาพแวดล้อมของด่านการค้าชายแดนให้เอื้อต่อการค้าขายสินค้าและบริการสนับสนุนการขับเคลื่อนระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ ๒. ขยายช่องทางการค้า การลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการตลาดกับกลุ่มผู้บริโภค
๔. หลักการและเหตุผล	การสร้างความสามารถในการแข่งขัน เป็นกรอบแนวทางหนึ่งของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้น “ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า, การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงาน และพัฒนา SMEs สู่สากล , การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ ซึ่งการพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นการเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการและการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศที่มีรายได้สูงลดความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุข ส่งผลให้เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) ซึ่งเน้น ๑๓ หมุดหมาย สู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่าสังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน โดยประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของจังหวัด ได้แก่ มิติด้านสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค โดยมุ่งเน้นให้ประเทศไทย มี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ ทั้งนี้มุ่งให้การแข่งขันเปิดกว้างและเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำระหว่าง SMEs และธุรกิจขนาดใหญ่ อีกทั้งสิ่งเสริมให้วิสาหกิจเพื่อสังคมขยายตัว และวิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพสามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม

หัวข้อ	รายละเอียด
	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีศักยภาพในด้านที่ตั้ง สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมกับกลุ่มประเทศในอนุภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีศิลปวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มล้านนาตะวันออกที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหัตถกรรม อุตสาหกรรม/สินค้าชุมชน เป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตร โดยมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา ชา กาแฟ และผลไม้ (ลิ้นจี่ ลำไย) จากศักยภาพด้านที่ตั้งดังกล่าว ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ถือเป็นโอกาสและความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ (Geographical Proximity) ที่เอื้อต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการค้า มีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพความสามารถทางเศรษฐกิจ ภายใต้ความได้เปรียบที่เกื้อกูลกัน (Complementary) สอดรับกับบริบทของการพัฒนากลุ่มอาเซียนในเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) และการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) สอดรับกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์หลัก ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการควบคู่ไปกับการสร้างสภาพแวดล้อมด้านการค้าชายแดนจึงเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามความมุ่งหมายดังกล่าว
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มช่องทางการค้าให้ผู้ประกอบการที่ผลิตและจำหน่ายสินค้าหรือธุรกิจบริการ ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒/กลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ๒. สร้างเครือข่าย/ความสัมพันธ์ทางการค้า/การลงทุนในกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ และกลุ่มประเทศ GMS ๓. เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการในการแข่งขันตลาด GMS ๔. พัฒนาศักยภาพจุดผ่านแดน และสภาพแวดล้อมของด่านการค้าชายแดนให้เอื้อต่อการค้าขายสินค้าและบริการ สนับสนุนการขับเคลื่อนระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือรองรับการค้าชายแดนไทย - ลาว - อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ยกระดับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กให้เข้าสู่ Supply chain ของธุรกิจขนาดใหญ่ **งบประมาณ** : ๔๗,๗๕๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : พัฒนาเมืองรองรับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC - Creative LANNA) ปรับปรุงไฟสัญญาณจราจร เป็นระบบอัจฉริยะ บนทางหลวงหมายเลข ๑ (พหลโยธิน) **งบประมาณ** : ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ , แขวงทางหลวงแพร่
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : สร้างสภาพแวดล้อมด้านการค้าชายแดนให้เชื่อมต่อการค้าขายสินค้าและบริการ - ก่อสร้างอาคารตลาดการค้าชายแดนห้วยโก๋น - น้ำเงิน - พัฒนาศักยภาพจุดผ่านแดนถาวรห้วยโก๋น รองรับการค้าชายแดนไทย - ลาว -อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง - ก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาขนาด ๒๐ ลบ.ม/วัน พร้อมท่อจ่ายหลักบริเวณด่านชายแดนห้วยโก๋น - ก่อสร้างอาคารพรมแดน จุดผ่านแดนถาวรห้วยโก๋น - ก่อสร้างอาคารสำหรับเตาเผาขยะ ด่านชายแดนห้วยโก๋น หมู่ ๑ - การบริหารจัดการเพื่อรองรับสิ่งปฏิกูล (ขยะมูลฝอย) จุดผ่านแดนถาวรห้วยโก๋น - ก่อสร้างอาคารตลาดชายแดนห้วยโก๋น - เมืองเงิน ระยะที่ ๒ **งบประมาณ** : ๑๘๕,๐๐๙,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดน่าน - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดน่าน - ด่านศุลกากรทุ่งช้าง - ที่ทำการปกครองอำเภอเฉลิมพระเกียรติ
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : การจัดประชุมเยี่ยมเยือนเชื่อมความสัมพันธ์ด้านการค้าการลงทุนและท่องเที่ยวกับสาธารณรัฐประชาชนจีน **งบประมาณ** : ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : เพิ่มประสิทธิภาพการคมนาคมขนส่ง ระบบโลจิสติกส์ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ** : ๑๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : แขวงทางหลวงแพร่

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : การส่งเสริมและพัฒนาการค้าและการค้าชายแดนมุ่งสู่เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ **งบประมาณ** : ๔๖๔,๑๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : การพัฒนาศักยภาพการตลาดเชิงรุกของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าด้วยเทคโนโลยีและดิจิทัลมาตรฐานสู่สากล **งบประมาณ** : ๑๐๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ยกระดับขีดความสามารถทำการแข่งขันของผู้ประกอบการในจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สู่การเป็น Smart Entrepreneur **งบประมาณ** : ๔๐๘,๓๐๖,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเชียงราย
๘.๙ กิจกรรมหลักที่ ๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : พัฒนาเมืองรองรับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC – CREATIVE LANNA) **งบประมาณ** : ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑
๘.๑๐ กิจกรรมหลักที่ ๑๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ก่อสร้างทางหลวงหมายเลข ๑๑๘ สายเชียงใหม่ - เชียงราย ตอน เวียงป่าเป้า - โป่งปูเฟือง กม. ๙๑+๐๐๐ - ๑๔๑+๐๐๐ ระยะทาง ๕๐.๐๐ กิโลเมตร **งบประมาณ** : ๔,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : กรมทางหลวง
๘.๑๑ กิจกรรมหลักที่ ๑๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : พัฒนาทางหลวงหมายเลข ๑๒๐๒ ตอนควบคุม ๐๒๐๐ ตอน สันต้นแหน – ป่าแดด ตำบลโรงช้าง อำเภอเมืองป่าแดด จังหวัดเชียงราย **งบประมาณ** : ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : กรมทางหลวง
๘.๑๒ กิจกรรมหลักที่ ๑๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : สร้างสภาพแวดล้อมด้านการค้าชายแดนให้เชื่อมต่อการค้าขายสินค้าและบริการ ระยะที่ ๑ (โครงการก่อสร้างระบบกำแพงกันดิน) **งบประมาณ** : ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดน่าน

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๑๓ กิจกรรมหลักที่ ๑๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : การส่งเสริมและพัฒนาการค้า และการค้าชายแดนมุ่งสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ **งบประมาณ** : ๒๖,๔๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย
๘.๑๔ กิจกรรมหลักที่ ๑๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ก่อสร้างด่านพรมแดนบ้านฮวก (จุดผ่านแดนถาวรบ้านฮวก อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา) **งบประมาณ** : - บาท **หน่วยดำเนินการ** : กรมศุลกากร
๘.๑๕ กิจกรรมหลักที่ ๑๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ก่อสร้างโครงข่ายทางหลวงแผ่นดิน **งบประมาณ** : ๙๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : แขวงทางหลวงพะเยา
๙. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดน่าน เชียงราย พะเยา แพร่ - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - แขวงทางหลวงแพร่ , พะเยา - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ - ด่านศุลกากรทุ่งช้าง - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเชียงราย
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๕,๖๖๓,๕๖๕,๐๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. มีกิจกรรม (Event) ส่งเสริมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวขนาดใหญ่เกิดขึ้นเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒. ผู้ประกอบในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการขยายช่องทางการตลาด การลงทุน ๓. ผู้ประกอบได้รับองค์ความรู้จากการพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขัน ๔. ตลาดการค้าชายแดน ๕. ซุ้มประตูและอาคารทำการพิธีการข้ามแดน พร้อมช่องทางจราจร
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ภายหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา - ๑๙ (Covid-๑๙) คลี่คลาย

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒. เกิดการเชื่อมโยงการค้าในกลุ่มจังหวัด ระหว่างภูมิภาคและต่างประเทศ ๓. สนับสนุนการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๔. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มสูงขึ้น จากการเพิ่มประสิทธิด้านโลจิสติกส์ที่มีคุณภาพ ยกระดับการอำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน และการขนส่ง ส่งผลการขับเคลื่อนระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	**๒. โครงการเพิ่มขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากในการแข่งขันด้านการค้ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒**
๒. ชื่อแผนงาน	**แผนงาน พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูงหรือ สร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการค้า การลงทุน**
๓. แนวทางการพัฒนา	๑. ยกระดับผู้ประกอบการ SMEs เพื่อสามารถเชื่อมโยงกับ Supply Chain ของธุรกิจขนาดใหญ่ได้ และสนับสนุนการรวมกลุ่มทางการค้า เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ๒. พัฒนาศักยภาพผู้ผลิตและผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีอัตลักษณ์โดดเด่นให้เป็นที่รู้จักสู่สากล รวมถึงยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่แฟชั่นล้านนาตะวันออก
๔. หลักการและเหตุผล	จากยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นย่อยที่๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิตอล สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และบริการที่มีศักยภาพสูงด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) ภาคธุรกิจได้รับผลกระทบเป็นวงกว้างนักท่องเที่ยวไม่สามารถเข้ามาซื้อขายตามช่องทางปกติได้ทำให้ภาคธุรกิจหลายกิจการต้องปิดกิจการลง จึงมีความจำเป็นต้องปรับตัวและเตรียมความพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ดังนั้น การพัฒนากลุ่มประกอบการ SMEs OTOP จึงควรมีการเพิ่มความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก (local economy) พัฒนาศักยภาพกลุ่ม ส่งสริมการเข้าถึง/ใช้เป็น/เข้าใจ ช่องทางการตลาดออนไลน์ (Online) ใหม่ๆ ด้วยเทคโนโลยีแห่งอนาคตบนโลกนิรมิต (Metaverses) เพื่อสร้างพื้นที่ใหม่ในการเข้าถึงผลิตภัณฑ์และบริการ เพื่อให้เกิดการสร้างรายได้ ในระดับพื้นที่และชุมชนเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งอย่างสมดุล ด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี และภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยกลไกประชารัฐ ตลอดจนมีการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (future growth) ของผู้ประกอบการ OTOP ที่มีศักยภาพและความพร้อมในการส่งเสริมช่องทางการตลาดที่หลากหลาย ตลอดจนส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ “ปรับตัว เปลี่ยนแปลง” เพื่อเปลี่ยนผ่านสู่ความยั่งยืน
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาระบบโลกนิรมิต (Metaverse) ในรูปแบบ VR และ Web Application(๓D) สำหรับผู้ประกอบการกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน๒ ๒. เพื่อเพิ่มช่องทางและพื้นที่ใหม่ ในการแสดงชิ้นงานและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้ผู้ประกอบการ ๓. เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และเห็นถึงความจำเป็นให้กับผู้ประกอบการให้เข้าใจในการนำใช้เทคโนโลยีการตลาด ออนไลน์(Online) มาใช้ให้เกิดประโยชน์ ๔. เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์สินค้า ให้เป็นที่รู้จักทั้งในประเทศและต่างประเทศ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมฯ มีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ๒. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมฯ สามารถขยายช่องทางการตลาดภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมฯ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ๓. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมฯมีระบบการแสดงสินค้าผ่าน ระบบโลกเนรมิตบน VR และ Web Application (๓D) จำนวน ๘ สถานประกอบการ นำร่อง ๔. ได้รับโมเดลผลิตภัณฑ์นำร่องไม่น้อยกว่า ๘๕๐ โมเดล

หัวข้อ	รายละเอียด
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่นล้านนาตะวันออกสู่ตลาดสากล **งบประมาณ** : ๔๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานอุตสาหกรรมแพร่ เชียงราย พะเยา น่าน
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : อุตสาหกรรมแฟร์ล้านนาตะวันออก (East - Northern Industrial Fair ๒๐๒๖) **งบประมาณ** : ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : การส่งเสริมและพัฒนาการค้ามุ่งสู่เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ** : ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแพร่ เชียงราย พะเยา น่าน
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ยกระดับผู้ผลิตผู้ประกอบการและสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่รู้จักสู่สากล **งบประมาณ** : ๘,๙๖๕,๗๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย - มหาวิทยาลัยราชมงคลล้านนา เชียงราย
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนต่อยอดภูมิปัญญาเพื่อสร้างคุณค่าทางสังคมและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ **งบประมาณ** : ๒๓๙,๘๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : จัดทำแผนแม่บทพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอล้านนาตะวันออก **งบประมาณ** : ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : จัดทำแผนระบบโลจิสติกส์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เชื่อมโยง GMS **งบประมาณ** : ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพะเยา

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสนับสนุนการค้าการลงทุน **งบประมาณ** : ๑,๗๘๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : กรมโยธาธิการและผังเมือง
๘.๙ กิจกรรมหลักที่ ๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ส่งเสริมและพัฒนาระบบ Logistic เพื่อเชื่อมโยงการค้าการลงทุน **งบประมาณ** : ๕,๒๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : เทศบาลนครเชียงราย
๘.๑๐ กิจกรรมหลักที่ ๑๐งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ก่อสร้างถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลท์ติก คอนกรีต(Asphaltic Concrete) สายทาง ชร.ถ ๑ -๐๐๒๑ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๙ ต.ศรีดอนชัย – หมู่ที่ ๙ ต.แม่ลอย อ.เทิง จ.เชียงราย **งบประมาณ** : ๗๙,๕๖๘,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย
๘.๑๑ กิจกรรมหลักที่ ๑๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ก่อสร้างถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีต (Asphaltic Concrete) สายทาง ชร.ถ ๑-๐๐๕๕ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๑๓ ต.ห้วยสัก อ.เมือง – หมู่ที่ ๑๑ ต.แม่อ้อ อ.พาน จ.เชียงราย **งบประมาณ** : ๗๙,๔๒๘,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย
๘.๑๒ กิจกรรมหลักที่ ๑๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ก่อสร้างถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลท์ติก คอนกรีต (Asphaltic Concrete) สายทาง ชร.ถ ๑ – ๐๐๔๑ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๑๐ ต.ต้า อ.ขุนตาล – หมู่ที่ ๒๑ ต.เวียง อ.เทิง จ.เชียงราย **งบประมาณ** : ๕๙,๐๕๕,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย
๘.๑๓ กิจกรรมหลักที่ ๑๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ปรับปรุงถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลท์ติก คอนกรีต (Asphaltic Concrete)โดยวิธี Pavement In-Place Recycling สายทาง ชร.ถ ๑-๐๐๓๕ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๒ ต.สันทราย – หมู่ที่ ๔ ต.จอมสวรรค์ อ.แม่จัน จ.เชียงราย **งบประมาณ** : ๕๓,๔๑๘,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย
๘.๑๔ กิจกรรมหลักที่ ๑๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ปรับปรุงถนนลาดยางผิวจราจรแอสฟัลท์ติก คอนกรีต (Asphaltic Concrete) โดยวิธี Pavement In-Place Recycling สายทาง ชร.ถ ๑-๐๐๔๓ เชื่อมระหว่าง หมู่ที่ ๔ ต.รอบเวียง – หมู่ที่ ๑ ต.ดอยฮาง อ.เมือง จ.เชียงราย **งบประมาณ** : ๕๔,๙๔๒,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๑๕ กิจกรรมหลักที่ ๑๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : จัดแสดงนวัตกรรมและจำหน่ายสินค้า Lanna Festival ๒๐๒๔ **งบประมาณ** : ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน
๘.๑๖ กิจกรรมหลักที่ ๑๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : ยกระดับสินค้าและบริการด้านสุขภาพของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ** : ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๙. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดน่าน เชียงราย พะเยา แพร่ - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ , ๒ - แขวงทางหลวงพะเยา - แขวงทางหลวงแพร่ - แขวงทางหลวงน่านที่ ๑ , ๒ - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพะเยา - ด่านศุลกากรทุ่งช้าง - กรมโยธาธิการและผังเมือง - เทศบาลนครเชียงราย - องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๗,๘๔๔,๑๗๖,๗๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. ผู้ประกอบการได้รับระบบบริหารจัดการช่องทางการจำหน่ายผ่าน ระบบโลกเนรมิต ๒. ผู้ประกอบการได้รับองค์ความรู้ใหม่จากการเข้าร่วมกิจกรรมฯ ๓. ผู้ประกอบการมีช่องทางใหม่ในการหารายได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม ๔. ได้ระบบเทคโนโลยี โลกเนรมิตเพื่อต้นแบบในการนำร่องขยายผลให้โครงการถัดไป ๕. ได้ยกระดับกลุ่มผู้ประกอบการด้วยเทคโนโลยีแห่งอนาคต
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ผู้ประกอบการนำความรู้และระบบที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมฯ ไปยกระดับบริการ ๒. ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการขยายช่องทางการตลาด ทั้งในระดับประเทศและระดับสากล ๓. สินค้าและผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มผู้ประกอบการในจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	**๓. โครงการเตรียมความพร้อมรองรับระบบโลจิสติกส์ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒**
๒. ชื่อแผนงาน	**แผนงาน พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูงหรือ สร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการค้า การลงทุน**
๓. แนวทางการพัฒนา	๑. พัฒนาศักยภาพแรงงานรองรับระบบโลจิสติกส์ ระบบราง /อากาศ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๔. หลักการและเหตุผล	จากการพัฒนาความร่วมมืออนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ได้ส่งผลให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งเส้นทางบก โดยเฉพาะเส้นทาง R๓ , R๓b รวมถึงการพัฒนาท่าเรือส่งผลให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีศักยภาพและมีความสามารถในการพัฒนาการค้าการลงทุนเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะจังหวัดเชียงราย พะเยา และน่าน เป็นจังหวัดหน้าด่านติดชายแดนประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบกับแนวทางการพัฒนาการเชื่อมโยงกับโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหลักในการพัฒนา GMS ต้องเชื่อมโยง โครงสร้างพื้นฐานระหว่างจังหวัดเข้าด้วยกัน ให้มีความมั่นคง ถาวร และสะดวก เพื่อลำเลียงสินค้าและบริการสู่เส้นทางหลัก ในขณะเดียวกันในฐานะที่เป็นจังหวัดกลุ่มระเบียงเศรษฐกิจ (Economic Corridor) ต้องมีระบบ Logistic ที่มีประสิทธิภาพเชื่อมโยงกับจังหวัดอื่นใกล้เคียงเพื่อกระจายสินค้าและบริการสู่วงกว้าง การเติบโตทางการค้า และการลงทุนเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการยกระดับขยายตัวของเมือง เพื่อรองรับกิจกรรมทางการค้าและลงทุนที่เพิ่มขึ้น ขณะที่เมืองเกิดการขยายตัว กิจกรรมทางการค้า การลงทุนก็มีความต้องการใช้พื้นที่มากยิ่งขึ้น การใช้พื้นที่หลายส่วนของเมืองจึงเป็นไปอย่างเร่งรีบ ขาดการวางแผนล่วงหน้าทำให้ไม่คุ้มค่าในการลงทุนและไม่เหมาะสมกับศักยภาพ เกิดความสูญเปล่าทางเศรษฐกิจ นอกจากนั้นยังเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเมืองในด้านอื่นอีกด้วย หากมีการบริหารจัดการด้าน Logistic ที่ดีจะสามารถลดต้นทุนได้ เพราะ Logistics เป็นต้นทุนแฝงที่มีอยู่ทุกขั้นตอนของการดำเนินธุรกิจ ไม่เพียงแค่การขนส่งเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการจัดเก็บ การเคลื่อนย้าย การกระจายสินค้า การสั่งซื้อวัตถุดิบ และระบบสารสนเทศ ตั้งแต่ซัพพลายเออร์ ผู้ผลิต ผู้ขายและบริโภค การพัฒนาศักยภาพแรงงานรองรับระบบโลจิสติกส์ ระบบราง/อากาศ โดยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ต้องการเตรียมความพร้อมรองรับระบบโลจิสติกส์ ทั้งโครงการก่อสร้างทางรถไฟทางคู่สายเด่นชัย - เชียงของ และโครงการให้บริการซ่อมบำรุงอากาศยาน การซ่อมขนาดเบาอากาศยาน และการให้บริการล้างเครื่องบินของท่าอากาศนานาชาชาติแม่ฟ้าหลวงเชียงราย เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศด้านการขนส่งสินค้าทั้งทางบก ทางน้ำ ทางราง และทางอากาศ ดั้งนั้น จึงจำเป็นต้องเน้นไปที่การพัฒนาและสร้างแรงงาน ผู้ปฏิบัติงานด้านโลจิสติกส์ เนื่องจากเป็นงานหลักสำคัญที่มีความจำเป็นต่อธุรกิจการค้าส่ง และการเชื่อมโยงการค้าไปยังภูมิภาคต่างๆ

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินงาน เพื่อให้สามารถปรับตัวภายใต้การเปลี่ยนแปลง ทั้งในภาคการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การเกษตร และภาคอุตสาหกรรมเกษตร ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดทำฐานข้อมูล การปรับใช้เทคโนโลยี ตลอดจนการสร้างเครือข่ายกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ๒. เพื่อสร้างแรงงานใหม่ให้มีทักษะฝีมือแรงงานด้านโลตจิสติกส์ ตอบสนองความต้องการแรงงานของผู้ประกอบกิจการด้านการขนส่งสินค้าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๓. เพื่อเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานด้านโลจิสติกส์ ให้กับแรงงานนอกระบบที่ประสงค์จะทำงานในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๔. สร้างโอกาสในการได้งานทำกับสถานประกอบกิจการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๕. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือภาครัฐ และภาคเอกชน ในการร่วมกันพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เชื่อมโยงการค้าการลงทุนด้านโลจิสติกส์อย่างสร้างสรรค์
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้านการค้า การท่องเที่ยว การเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเทียบกับจำนวนงบประมาณที่ได้รับ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕ ต่อปี ๒. สัดส่วนของมูลค่าที่เกิดจากเครือข่าย Supply Chain ด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว เกษตรมูลค่าสูงเมื่อเทียบกับจำนวนงบประมาณที่ได้รับ ๓. ผู้ประกอบกิจการ ผู้ปฏิบัติงาน และแรงงาน ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๘๐๐ คน ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานด้านโลจิสติกส์
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : การพัฒนาเส้นทางโลจิสติกส์เชื่อมโยงการค้า การลงทุน เส้นทางรถไฟทางคู่ เด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ **งบประมาณ** : ๑๑๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : - แขวงทางหลวงแพร่ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๒
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : พัฒนาศักยภาพแรงงานรองรับระบบโลจิสติกส์ระบบราง/อากาศ **งบประมาณ** : ๖,๙๗๖,๔๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : - สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงราย - สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๒๐ เชียงราย - ศูนย์ฝึกอบรมความเป็นเลิศด้านโลจิสติกส์ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานนานาชาติ

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก** : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ** : ๑,๖๘๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ** : แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ , ๒ พะเยา , แพร่ , น่านที่ ๑ , ๒
๙. หน่วยงานดำเนินการ	- แขวงทางหลวงแพร่ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ , ๒ - แขวงทางหลวงพะเยา - แขวงทางหลวงแพร่ - แขวงทางหลวงน่านที่ ๑ , ๒
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๑,๘๐๗,๙๗๖,๔๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. เพิ่มมูลค่าการค้าต่างประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒. ทางหลวงได้รับการพัฒนาจำนวน ๒ สายทาง ๓. ผู้ประกอบกิจการ ผู้ปฏิบัติงานด้านโลจิสติกส์ และแรงงาน ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๗๗๕ คน มีความรู้ มีทักษะฝีมือด้านโลจิสติกส์ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพและปลอดภัย
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) และ AEC เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และเพิ่มรายได้จากการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศ (กลุ่ม GMS , AEC และประเทศอื่นๆ) รวมทั้งลดค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการ ๒. ผู้ประกอบกิจการจะมีผู้ปฏิบัติงานด้านโลจิสติกส์ที่มีคุณภาพ สามารถเพิ่มการผลิต การลงทุน และการขนส่งในระบบโลจิสติกส์ ให้เศรษฐกิจรายสาขาที่มีความเกี่ยวข้องในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีความเข้มแข็งขึ้นตามไปด้วย ตลอดจนเกิดการสร้างบรรยากาศการลงทุนที่จูงใจให้ภาคเอกชนขยายการลงทุนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

แบบ กจ.๑-๑
(Project Brief รายโครงการ)

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนตอนบน ๒
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	**๑.โครงการฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**
๒. ชื่อแผนงาน	**แผนงานฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**
๓. แนวทางการพัฒนา	เพิ่มพื้นที่สีเขียว และส่งเสริมการรักษาป่าภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๔. หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) มุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม นั้น มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอก ประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมแบบทางตรงให้มากที่สุดโดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโต ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุล ทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ เมื่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขาดความสมดุล ก่อให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติมากมาย เช่น ความแห้งแล้ง ขาดแคลนน้ำ ฝนทิ้งช่วง ช่วงฤดูร้อนเพิ่มขึ้น ช่วงฤดูฝนดินถล่ม และอุทกภัย สร้างความเสียหายต่อความมั่นคงของชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ยังไม่สามารถดำเนินการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากขาดการประสานงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนขาดการมีส่วนร่วมของราษฎรในพื้นที่ และการอนุรักษ์อย่างจริงจัง ดังนั้นทุกภาคส่วนต้องเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุล อันจะนำไปสู่ การขับเคลื่อนการผลิตและบริโภคของประเทศ

หัวข้อ	รายละเอียด
	และการสร้างสังคมและชุมชนที่อยู่ ร่วมกับธรรมชาติอย่างเกื้อกูล สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยถูกบุกรุกและทำลายกำลังขยายตัวและทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ สาเหตุมาจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น และมีความต้องการแหล่งที่ทำมาหากินเพื่อการเกษตรกรรม ทำให้พื้นที่อนุรักษ์และพื้นที่ป่าไม้ที่มีสภาพสมบูรณ์ของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ถูกบุกรุกทำลายอย่างรวดเร็ว สำหรับภาคเหนือนั้น ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำของภาคเหนือบางส่วนมีสภาพเสื่อมโทรม เนื่องจากถูกบุกรุกทำลายใช้ประโยชน์พื้นที่ผิดประเภททำให้เกิดปัญหามลพิษหมอกควันรุนแรง เกิดพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมและพื้นที่ป่าสมบูรณ์มีแนวโน้มลดลงในทุกปี ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ สภาพภูมิอากาศและสภาพแวดล้อม เกิดปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งรุนแรง สร้างความเสียหายด้านเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องมีการฟื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำแบบบูรณาการเพื่อให้กลับคืนความอุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพ การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพ นั้น ต้องคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างโอกาสในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างยุติธรรมและเท่าเทียม เพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาขน ความมั่นคงทางด้านอาหาร สุขอนามัย รวมทั้งการคุ้มครองเพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ การที่จะดูแลรักษาป่าต้องอาศัยการทำงานร่วมกับชุมชน โดยชุมชนต้องมีจิตสำนึกในการรักษาป่า เห็นคุณค่าของป่า ต้องมีการสร้างแรงจูงใจให้กับชุมชน ให้เห็นประโยชน์จากจากการรักษาป่า ซึ่งผลตอบแทนทางเศรษฐกิจเป็นแรงจูงใจที่สำคัญอย่างหนึ่ง การได้ผลิตภัณฑ์จากป่าแล้วนำไปขายสร้างรายได้ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งเมื่อชาวบ้านได้รับประโยชน์จากป่าแล้ว ก็จะรักษาป่าให้สมบูรณ์ไว้เพื่อที่จะรักษาประโยชน์เหล่านั้นไว้
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อฟื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำเสื่อมโทรม ให้กลับคืนความอุดมสมบูรณ์ทางระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ ๒. เพื่อปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการอนุรักษ์ คุ้มครอง ป้องกัน รักษาทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน รวมถึงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ๓. เพื่อพัฒนาระบบนิเวศป่าไม้ให้เกิดความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ ๔. เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในป่าชุมชนให้มีความสมดุลและยั่งยืน ๕. เป็นแหล่งอนุรักษ์พันธุกรรมพืชและใช้ประโยชน์พืชสมุนไพรในป่าชุมชนอย่างยั่งยืน ๖. พัฒนาและสร้างกลยุทธ์กลุ่มจังหวัดที่คาร์บอนต่ำ สร้างอากาศสะอาดและคาร์บอนเครดิตรองรับการธุรกิจสีเขียวและการท่องเที่ยวคาร์บอนสุทธิเป็นศูนย์

หัวข้อ	รายละเอียด
	๗. จัดทำต้นแบบกิจกรรมและสร้างเครือข่ายความร่วมมือกลุ่มจังหวัดคาร์บอนต่ำเพื่อรองรับและป้องกันจากความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนพื้นที่สีเขียวที่ได้รับการฟื้นฟูและสร้างใหม่ไม่น้อยกว่า ๓๐๐ ไร่
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** เพิ่มพื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ :** ๑๓๙,๗๐๗,๒๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักงานจัดการป่าไม้ที่ ๒ เชียงราย
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง **งบประมาณ :** ๔๕,๐๘๑,๗๕๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ปลูกปัญญาและส่งเสริมการปลูกป่าในเขตป่าอนุรักษ์อย่างมีส่วนร่วม **งบประมาณ :** ๕๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การรับมือและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ **งบประมาณ :** ๑๑,๐๓๕,๒๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม **งบประมาณ :** ๒๖,๗๘๘,๙๕๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่) - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)
๙. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่) และ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย) และ ๓ (แพร่)
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๒๗๔,๑๑๓,๑๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. มีแหล่งพืชสมุนไพรที่ได้รับการอนุรักษ์ในพื้นที่ป่าชุมชน อาทิ กระชาย ขิง ข่า ขมิ้นชัน ตะไคร้ ไพล เป็นต้น และชุมชนสามารถใช้ประโยชน์จากสมุนไพรในป่าชุมชนที่ปลูกในป่าชุมชนของตนเอง ๒. มีเครือข่ายและชุมชนได้รับการพัฒนาศักยภาพในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ จำนวน ๓๐ รุ่น / ผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน ๙๐๐ ราย ๓. พื้นที่ป่าอนุรักษ์มีการเพิ่มความหลายหลายทางชีวภาพและสามารถเข้าไปเก็บเกี่ยวหวายได้ จำนวน ๓,๐๐๐ ไร่ ๔. พื้นที่ป่าอนุรักษ์ได้รับการฟื้นฟูอย่างมีส่วนร่วม จำนวน ๑๐,๐๐๐ ไร่ ๕. แนวทางและแผนพัฒนาและสร้างกลยุทธ์กลุ่มจังหวัดที่คาร์บอนต่ำ สร้างอากาศสะอาดและคาร์บอนเครดิตรองรับการธุรกิจสีเขียวและการท่องเที่ยวคาร์บอนสุทธิเป็นศูนย์ ๑ แผน ๖. ต้นแบบกิจกรรมและสร้างเครือข่ายความร่วมมือกลุ่มจังหวัดคาร์บอนต่ำเพื่อรองรับและป้องกันจากความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ จำนวน ๑ ต้นแบบ
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. มีป่าชุมชนต้นแบบในการอนุรักษ์พืชสมุนไพร ควบคู่กับไม้ยืนต้นที่มีอยู่เดิมในพื้นที่ป่าชุมชนอย่างสมดุลและยั่งยืน ๒. สมาชิกเครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดเชียงรายและจังหวัดพะเยามีรายได้เสริมจากการใช้ประโยชน์จากพืชสมุนไพรในป่าชุมชนเพิ่มขึ้น ๓. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่ป่าต้นน้ำที่อุดมสมบูรณ์ทางระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ ๔. พื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่าตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ ได้รับการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐอย่างมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ๕. ประชาชนและเครือข่ายมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ คุ้มครอง ป้องกัน รักษาทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน รวมถึงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ๖. พื้นที่ป่าได้รับการคุ้มครอง ดูแล และเฝ้าระวังภัยคุกคามด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียง ๗. หน่วยงานภาครัฐที่ดูแลกำกับ และดำเนินภารกิจ เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ใน ๕ ภาคส่วน มีสามารถวางแผนการลดผลกระทบการลดก๊าซเรือนกระจก ได้ ๘. เครือข่ายความร่วมมือกลุ่มจังหวัดคาร์บอนต่ำเพื่อรองรับและป้องกันจากความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ๙. หน่วยงานภาครัฐสามารถปรับตัวและรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศได้

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	**๒. โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควัน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒**
๒. ชื่อแผนงาน	**แผนงาน เพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน**
๓. แนวทางการพัฒนา	๑. ปลูกจิตสำนึก สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชน และสร้างการรับรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการป้องกันสาธารณภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ๒. ส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนลดการเผาป่าและเผาเศษวัสดุทางการเกษตร ๓. สร้างฝาย/ ทำแนวกันไฟ ๔. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า
๔. หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) มีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคน ในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทาง สังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๑๘) ประเด็นการ เติบโตอย่างยั่งยืน จะให้ความสำคัญกับการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน บนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จากกระบวนการ อุตสาหกรรม และการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย มุ่งเน้นในด้านการปรับปรุงการบริหารจัดการพิบัติภัยทั้งระบบ โดยคำนึงถึงปัจจัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระยะยาว กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่เกษตร ๖,๗๓๔,๐๓๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๙๐ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะพื้นที่ปลูกข้าวนาปีมากถึง ๒,๕๒๖,๘๖๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๒ ของพื้นที่เกษตร และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พื้นที่ ๑,๔๑๐,๕๔๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๔๓ ของพื้นที่เกษตร ในช่วงฤดูแล้งของทุกปีพบการเพิ่มสูงขึ้นของฝุ่นละอองในพื้นที่ของประเทศไทย โดยเฉพาะพื้นที่ภาคเหนือส่งผลให้เกิดจุดความร้อนจาก การเกิดไฟ ประกอบกับช่วงเวลาดังกล่าวมีการกำจัดเศษวัสดุทางการเกษตรด้วยการเผา เพื่อเตรียมพื้นที่สำหรับทำการเกษตรในช่วงฤดูฝน ดังนั้นการบริหารจัดการพื้นที่เกษตร และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรโดยการลดการเผา เช่น การเผาในพื้นที่เกษตร จะเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถลดปัญหาหมอกควันลงได้ จึงจำเป็นต้องการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์และสร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒ ซึ่งต้องได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการบริหารจัดการทั้งระบบเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเกษตรกรในการลดการเผาวัสดุเกษตรทั้ง ระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว นำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาหมุนเวียนให้เกิดประโยชน์เพื่อเพิ่มมูลค่าลดปัญหา/ปริมาณ

หัวข้อ	รายละเอียด
	การกำจัดขยะภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio - Circular - Green Economy : BCG Economy) ก่อให้เกิดรายได้แก่เกษตรกรและเศรษฐกิจโดยรวมของภาคเหนือตอนบน ๒ อย่างน้อย ๔๐ ล้านบาท จากกิจกรรมดังกล่าว นอกจากนี้ ยังลดปัญหาด้านสุขภาพระบบทางเดินหายใจของประชาชน และยังเป็นการฟื้นฟูเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวในระดับพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ อีกด้วย
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อควบคุม ป้องกัน แก้ไข และลดปัญหามลพิษจากหมอกควันและไฟป่าและแก้ไขปัญหาคุณภาพอากาศในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้มีคุณภาพที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนน้อยที่สุด ๒. เพื่อปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของนักเรียน นักศึกษา ประชาชน ชุมชนในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า เพิ่มเครือข่ายในชุมชนพร้อมสนับสนุนการปฏิบัติการป้องกันไฟป่าในพื้นที่เสี่ยง และการคุ้มครองป้องกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน รวมถึงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายด้านสาธารณภัยให้มีความพร้อมและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการไฟป่าและหมอกควันเชิงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๓. เพื่อถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี พัฒนานวัตกรรมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตร การเพิ่มมูลค่าพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ นวัตกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรให้แก่เกษตรกรเพื่อลดการเผา ในพื้นที่เกษตรและจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร การแปรรูป หรือสร้างมูลค่าจากของเหลือใช้ทางการเกษตรอย่างครบวงจร
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนจุดความร้อน (Hot Spot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดน่าน)
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี (smart Evolution) ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ :** ๑๙,๔๗๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ :** ๑๑๔,๔๒๔,๗๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา น่าน - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่)

หัวข้อ	รายละเอียด
	- สถานีพัฒนาที่ดินพะเยา น่าน - สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ส่งเสริมอาชีพประชาชนลดการเผาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ :** ๖๖,๑๖๗,๐๓๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** บูรณาการแก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ :** ๕๒๔,๖๑๒,๘๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพลังงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่๒ (เชียงราย) - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** เพิ่มประสิทธิภาพการลาดตระเวน ป้องกัน ประชาสัมพันธ์และดับไฟป่าพื้นที่รอยต่อป่าอนุรักษ์และพื้นที่ตามกฎหมายป่าไม้ **งบประมาณ :** ๗๖,๖๙๔,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)
๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** จัดทำแนวกันไฟรอยต่อพื้นที่ป่าอนุรักษ์และป่าสงวนแห่งชาติอย่างมีส่วนร่วม **งบประมาณ :** ๒๘,๓๓๗,๑๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)
๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การเพิ่มประสิทธิภาพอาสาสมัครพลังงานชุมชน เพื่อการเรียนรู้เทคโนโลยีพลังงานชุมชน **งบประมาณ :** ๑๓,๒๐๘,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานพลังงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า **งบประมาณ :** ๗๒,๖๗๗,๙๖๔ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดน่าน - ศูนย์ป่าไม้น่าน - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย)
๘.๙ กิจกรรมหลักที่ ๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า **งบประมาณ :** ๑๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๑๐ กิจกรรมหลักที่ ๑๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** สร้างเครือข่ายอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพด้านพันธุ์พืชและภูมิปัญญาท้องถิ่น ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ :** ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน
๘.๑๑ กิจกรรมหลักที่ ๑๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ส่งเสริมชุมชนในการเพาะเห็ดป่าเพื่อลดปัญหาหมอกควันและไฟป่า และสร้างรายได้ **งบประมาณ :** ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน
๘.๑๒ กิจกรรมหลักที่ ๑๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพเครือข่าย อาสาสมัครชุมชนป้องกันไฟป่าและรักษาป่า **งบประมาณ :** ๒๗,๘๐๒,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)
๘.๑๓ กิจกรรมหลักที่ ๑๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การพัฒนาและส่งเสริมการปลูกไผ่เพื่อเป็นพืชทดแทนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและลดปัญหาฝุ่นควันภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ :** ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - มหาวิทยาลัยพะเยา
๘.๑๔ กิจกรรมหลักที่ ๑๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ :** ๒๑,๒๑๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่๒ (เชียงราย)

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๑๕ กิจกรรมหลักที่ ๑๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครูในโรงเรียนประถมมัธยม ในพื้นเพื่อเป็นผู้สร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพและขับเคลื่อนการสร้างพื้นที่ปลอดภัยจากฝุ่นละอองขนาดเล็ก(Safety Zone)ในเขตรับผิดชอบของตนเอง **งบประมาณ :** ๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานสาธารณสุขเชียงราย แพร่ น่าน พะเยา
๘.๑๖ กิจกรรมหลักที่ ๑๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** อบรมอาสาสมัครสาธารณสุขเพื่อให้การดูแล ประชาชนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มเปราะบางให้มีความรอบรู้และสามารถลดผลกระทบต่อสุขภาพจากฝุ่นละอองขนาดเล็กได้ **งบประมาณ :** ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงรายแพร่ น่าน พะเยา
๘.๑๗ กิจกรรมหลักที่ ๑๗ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** จัดหาพัฒนาเครื่องมือสื่อสารตอบโต้ภาวะฉุกเฉินให้กับแกนนำสุขภาพ **งบประมาณ :** ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงรายแพร่ น่าน พะเยา
๘.๑๘ กิจกรรมหลักที่ ๑๘ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** จัดอบรมอบรมสาธิตการทำเครื่องฟอกอากาศ DIY ในสถานศึกษา **งบประมาณ :** ๑๔,๔๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงรายแพร่ น่าน พะเยา
๘.๑๙ กิจกรรมหลักที่ ๑๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** ติดตามประเมินผลศูนย์การเรียนรู้ระดับตำบล พัฒนาระบบสารสนเทศ รายงาน วิเคราะห์ ประมวลผล **งบประมาณ :** ๓,๖๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงรายแพร่ น่าน พะเยา
๘.๒๐ กิจกรรมหลักที่ ๒๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การเตรียมความพร้อมและขับเคลื่อนการบริหารจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM๒.๕ ในระดับจังหวัด อำเภอ และท้องถิ่น แบบบูรณาการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ :** ๕๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๒๑ กิจกรรมหลักที่ ๒๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อบูรณาการชีวมวลและเชื้อเพลิงสะสมเพื่อลดปัญหาไฟป่าและการเผาในที่โล่งภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ :** ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ เชียงราย

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๒๒ กิจกรรมหลักที่ ๒๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** การบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเพื่อลดการเผาในพื้นที่เกษตร **งบประมาณ :** ๒๕๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยาแพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน - สำนักงานพลังงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘.๒๓ กิจกรรมหลักที่ ๒๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	**กิจกรรมหลัก :** เพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **งบประมาณ :** ๔๖,๔๗๑,๓๔๐ บาท **หน่วยดำเนินการ :** - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย) - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดน่าน - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ สาขาแพร่ - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย)
๙. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพลังงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่) และ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่๒ (เชียงราย) และ ๓ (แพร่) - ศูนย์ป่าไม้น่าน - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย น่าน - มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง - มหาวิทยาลัยพะเยา
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๑,๘๕๑,๔๗๔,๙๓๔ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. มีเครือข่ายภาคประชาชนในการช่วยพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานลาดตระเวนป้องกัน ประชาสัมพันธ์และดับไฟป่า จำนวน ๘๕ ชุมชนหรือหมู่บ้าน ๒. ผู้เข้ารับการอบรมได้รับทักษะและเพิ่มศักยภาพในการแก้ไขปัญหาไฟป่าและ หมอกควันอย่างสมดุลและยั่งยืน ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนทั้งหมด

หัวข้อ	รายละเอียด
	๓. พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติและป่าอนุรักษ์ได้รับการดูแลและป้องกันการบุกรุก ทำลายทรัพยากรป่าไม้จากการเกิดไฟป่า ๔. ปริมาณเชื้อเพลิงที่ได้รับการจัดการ เพื่อจำกัดและลดผลกระทบต่อปัญหาไฟป่าหมอกควันเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา อย่างน้อยร้อยละ ๒๐ ๕. เครือข่ายสาธารณภัยได้มีการพัฒนาศักยภาพ มีความรู้ถูกต้องตามหลักวิชาการและมาตรฐานสากล ในการบริหารจัดการภัยพิบัติอย่างเป็นระบบ ๖. การบริหารจัดการของศูนย์บัญชาการเหตุการณ์จังหวัด ศูนย์บัญชาการ เหตุการณ์อำเภอ และศูนย์ปฏิบัติการท้องถิ่น มีประสิทธิภาพและเป็น มาตรฐานสากล ๗. ทุกตำบลมีพื้นที่ปลอดภัยสำหรับกลุ่มเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบด้านสุขภาพจากหมอกควันและไฟป่า
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. พื้นที่ป่าได้รับการควบคุม ป้องกัน ส่งเสริม สร้างความตระหนักรู้และปลูกจิตสำนึก ในการลดปัญหาไฟป่าและหมอกควัน ๒. จำนวนการเกิดไฟปุาและจุดความร้อน (hotspot) ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติลดลงร้อยละ ๒๐ ของปีที่ผ่านมา ๓. คุณภาพอากาศในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ มีคุณภาพที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนน้อยที่สุด ๔. ผู้ป่วยที่มีสาเหตุจากหมอกควันไฟป่าลดลง ลดความเสียหายด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยวที่เกิดจากหมอกควันไฟป่า

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายการตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)

การดำเนินการ	ดำเนินการแล้ว	ไม่ได้ดำเนินการ
๑) สำรวจความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มจังหวัดด้วยวิธีหนึ่งวิธีใด ดังต่อไปนี้ ☐ มอบให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา หรือบุคคลอื่นใดทำการศึกษาสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มจังหวัด ☑ มอบให้ฝ่ายเลขานุการ ก.บ.ก. ดำเนินการหรือร่วมกับหน่วยงานอื่นทำการศึกษาสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัด ☐ มอบให้ฝ่ายเลขานุการ ก.บ.ก. ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัด โดยการสำรวจผ่านระบบออนไลน์ ☐ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการของ ก.บ.ก. ขึ้นคณะหนึ่ง ทำหน้าที่ประสานงานเพื่อให้ได้ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มจังหวัด ☐ ดำเนินการอื่นตามที่ ก.บ.ก. เห็นสมควร	√	
๒) จัดประชุมหารือร่วมกันกับหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในกลุ่มจังหวัดหรือมีเขตอำนาจหน้าที่ในกลุ่มจังหวัดไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลาง หัวหน้าหน่วยงานที่เป็นรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐบรรดาที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในกลุ่มจังหวัดหรือมีเขตอำนาจหน้าที่ในกลุ่มจังหวัด ผู้บริหารท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัด รวมทั้งผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดตามมาตรา ๕๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๔ ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕	√	
๓) การประชุมของ ก.บ.ก. เพื่อจัดทำและเห็นชอบแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ และนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ ก.น.บ. กำหนด	√	

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ทั้งนี้ได้แนบรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) มาพร้อมนี้ด้วย

(ลงชื่อ).....(นายบริพนธ์ หงสสุข)

(.....ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

หัวหน้ากลุ่มจังหวัด.....ประธานกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

หมายเหตุ ให้จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดเป็นผู้จัดทำ

สรุปผลการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐
(เปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า)

หัวข้อ	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ (เสนอในปีงบประมาณก่อนหน้า)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐	เหตุผลของการปรับเปลี่ยน
เป้าหมายการพัฒนา	ท่องเที่ยวบนพื้นฐานวัฒนธรรมร่วมสมัย ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตร สิ่งแวดล้อมยั่งยืน สู่เศรษฐกิจมั่นคง	ท่องเที่ยวบนพื้นฐานวัฒนธรรมร่วมสมัย ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตร สิ่งแวดล้อมยั่งยืน สู่เศรษฐกิจมั่นคง	คงเดิม
ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา	๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น ๒. พื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ไม่ลดลงจากปีที่ผ่านมา	๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้น ๒. พื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ไม่ลดลงจากปีที่ผ่านมา	คงเดิม
ประเด็นการพัฒนา	๑. การท่องเที่ยวสร้างสรรค์ ๒. เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง ๓. การค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า ๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน	๑. การท่องเที่ยวสร้างสรรค์ ๒. เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง ๓. การค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า ๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน	คงเดิม